

אוניברסיטת תל-אביב
הפקולטה למדעי הרוח ע"ש לסטר וסאלי אנטין
בית-הספר למדעי התרבות ע"ש שירלי ולסלי פורטר
היחידה למחקר התרבות

התהוותה, כינונה והתפרקותה של אלטרנטיבה:
קולקטיב "מאה מטר מתחת לאדמה"

כרך ב: נספחים

חיבור זה הוגש כעבודת גמר לקראת התואר
"מוסמך אוניברסיטה" M.A. – באוניברסיטת תל-אביב

על-ידי

שלומית שרביט

העבודה הוכנה בהדרכת

פרופ' איתמר אבן-זהר

פברואר 2007

Tel Aviv University
The Lester and Sally Entin Faculty of Humanities
The Shirley and Laslie Porter School of Cultural Studies
Unit of Culture Research

The Emergence, Institutionalization and
Disintegration of an Alternative

Volume II: Appendices

Thesis Submitted for the M.A. degree at Tel Aviv University

By

Shlomit Sharvit

Prepared under the supervision of

Prof. Itamar Even-Zohar

February 2007

תוכן העניינים

3	נספחים בתקליטורים נלווים לעבודה
4	נספח מס' 1: רשימת המסיבות
6	נספח מס' 2- ניתוח "סיפורי מסיבות" כמציגים את הלך הרוח בקבוצה ואת תהליך התמסמות תחושת הקולקטיב
9	נספח מס' 3 הראיונות
10	ראיון מס' 1 (ראיון עם י"ב)
34	ראיון מס' 2 (ראיון עם ד"ז)
57	ראיון מס' 3 (ראיון עם ד"ז)
91	ראיון מס' 4 (ראיון עם ד"ה)
105	ראיון מס' 5 (ראיון עם ג"ב)
120	ראיון מס' 6 (ראיון עם ד"פ)
139	ראיון מס' 7 (ראיון עם י"ג)
150	ראיון מס' 8 (ראיון עם צ"ס)
179	ראיון מס' 9 (ראיון עם ר"א)
217	ראיון מס' 10 (ראיון עם ל"ז)
252	ראיון מס' 11 (ראיון עם ל"ז)
297	ראיון מס' 12 (ראיון עם י"צ)
325	ראיון מס' 13 (ראיון עם א"א)
355	ראיון מס' 14 (ראיון עם ה"א)
387	ראיון מס' 15 (ראיון עם או')

נספחים בתקליטורים נלווים לעבודה

4. סרט בן 30 דקות המציג מספר פעולות ומסיבות של הקבוצה.

5. הראיונות המוקלטים

6. נספחים שונים:

א. התמונה של ד"פ

ב. מדבקה אפורה של "מאה מטר מתחת לאדמה"

ג. כרטיסי ביקור ממסיבות שונות

ד. קטעי עיתונות:

- כתבה מדי'גי העיר
- "עולים מהמתרת"
- "המרכז למסע האדמה"
- "מתחת לפני האדמה"
- "רייב נגד הייבוש"

נספח מס 1: רשימת המסיבות

- קבוצת האם "מאה מטר מתחת לאדמה":
- מסיבה בבית של נ"ר – התפרצות ספונטאנית ראשונה – מרץ 96
- מסיבה בבית של י"צ – מסיבת שחרור לד"ז אפריל 96
- מסיבה ראשונה בעיגול – מסיבת שחרור של י"ב ג"ל וג"י – אוגוסט 96
- מסיבת שחרור – בעיגול – אוקטובר 96
- מסיבה בלול באבן ספיר – פברואר 97
- מסיבה בהר הטייסים – יוני 97
- מסיבה בעיגול – יולי 97
- מסיבה בעיגול – אוגוסט 97
- מסיבה בגבעת שאול נובמבר 97 (על הכרטיס נכתב לראשונה: 100 מטר מתחת לאדמה) כ 1500 איש
- מסיבה בגבעת שאול – יום העצמאות אפריל 98, מעל 3000 איש
- מסיבה במצדה – יולי 98
- מסיבה בחולון – נובמבר 98
- מסיבה בבית מלון נטוש בירושלים – ינואר 99
- מסיבה בקולנוע בקריית ענבים – אפריל 99
- מסיבה ביער יהדות תימן – יולי 99
- מסיבה ביער ליד קריית ענבים – ספטמבר 99
- מסיבת מילניום בבית חרושת לסיבים ובגן הפעמון – דצמבר 2000
- מסיבת שלג ראשונה במנהרת גן סאקר – פברואר 2000
- מסיבה בבית שמש – אפריל 2000
- מסיבה בבית חרושת נשר – מעבר למחצבות בית שמש יולי 2000
- מסיבה במפעל תע"ש בגוש דן – מעבר למנהרות באלנבי-ספטמבר 2000
- מסיבה בבניין ברחוב קיבוץ גלויות ת"א – פברואר 2001
- 4 מסיבות בתחנת הרכבת הישנה בירושלים, מאי, יוני, יולי ואוגוסט 2001
- מסיבות בעיגול – אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר 2001
- 8 מסיבות במקום קבוע שהושכר ע"י הקבוצה בתלפיות בירושלים 2001 נפתח בנובמבר ונסגר בפברואר 2002.

באמצע שנת 2000 החלה פעילות מקבילה של קבוצת הבמות "בנות לילית", מאוחר יותר ובמקביל לפעילותן התפצלה קבוצת האם לשתי קבוצות נפרדות, קבוצה ירושלמית – "טכנו ירושלים" וקבוצה הפועלת בתל-אביב המכונה "M1".

קבוצות הבת:

בנות לילית	M1 - תל אביב	"טכנו ירושלים" – ירושלים "פאקוטק"
התחיל בסביבות יולי 2000- מסיבה בנתניה.	רצף מסיבות במועדון הליזרד- החל מיולי אחת לשלושה שבועות, 2002	5 מסיבות במשרד החוץ הישן וגן סאקר לחלופין -יוני – נובמבר 2002
כארבע מסיבות בירושלים במועדון ה"פיין".	סופה-ביט – סדרת מסיבות בתחילת, אחת לשלושה שבועות – חודש 2003	קומה חמישית ביד חרוצים בתלפיות – מקום שהושכר בקביעות, מדצמבר 2002 עד מרץ 2003.
קניון לב תלפיות – 2001.	2003-2004, נסיעה משותפת לברלין.	יוני 2003 משרד החוץ הישן ב'. (מקום אחר).
מלון דיפלומט- מאי 2002.		4 מסיבות ב"Underground" – ספטמבר אוקטובר נובמבר 2003
מספר מסיבות בתל אביב במקומות עצמאיים.		ינואר 2004- תחילת פעילות פאקוטק: 7 מסיבות במועדון הפיין בירושלים.
פתיחת הצופה – תחילת 2004– פעל כשנה ונסגר.		ארבע מסיבות ברחוב כורש במבנה נטוש בירושלים מרץ אפריל 2004
		מאי 2004- מסיבת יום העצמאות במשרד התעשייה והמסחר, ברחוב אגרון בירושלים
		חזרה לרחוב כורש – מסיבה שנסגרה והועברה לחניון בגבעת שאול מאי 2004
		3 מסיבות ב"מעבדה" בירושלים יוני- יולי 2004,
		3 מסיבות ב"עיגול" בירושלים אוגוסט 2004
		מסיבה במועדון ברחוב הרצל בתל אביב ספטמבר 2004
		מסיבה במדפיס הממשלתי הישן בירושלים אוקטובר 2004
		מסיבה בבסיס נטוש בעין כרם – המסיבה נסגרה ע"י המשטרה. נובמבר 2004
		מסיבת סילבסטר משותפת לפאקוטק ול m1, במבנה נטוש בתל-אביב המסיבה נסגרה טרם התחלתה והועברה למועדון בת"א.

בתחילת שנת 2004 "טכנו ירושלים" ביסס את שמו כ"פאקוטק", הגוף ממשיך את פעילותו עד היום,
(יולי 2007) באמצעות מסיבות המתקיימות בירושלים ובתל אביב, בערך אחת לחודש.

נספח מס' 2- ניתוח "סיפורי מסיבות" כמציגים את הלך הרוח בקבוצה ואת תהליך התמסמות תחושת הקולקטיב

את הציטוטים הבאים גזרתי מסיפורים על מסיבות שהופיעו בראיונות השונים. בהתייחסותם לקולקטיב השתמשו המרואיינים בגוף ראשון רבים אל מול התייחסות בגוף ראשון יחיד, את ריכוז ההתייחסות לתחושות הקולקטיב ליקטתי בטבלה הבאה מתוך סיפורים על המסיבות כפי שהופיעו בדברי המרואיינים. החלוקה נעשתה על פי מסיבות שהתקיימו על ציר הזמן, והתיאורים בהם השתמשו המרואיינים בתארם את הפעילות שהביאה לקיומן:

המסיבה	תיאורי תחושת הקולקטיב
מסיבה ראשונה	השתכרנו, הזמנו, ניקנו, בשביל כולנו, כשיצאנו, התחלנו לדבר על זה, פינינו את הריהוט ניקו את הבית, השתכרנו מאוד, התחלנו לנגן, עבדנו, השקענו ועשינו, בגלל זה לא עשינו אחר כך עוד מסיבה בבית, לא ידענו בכלל איזה כיוון, אמרו לנו, שמענו, נדלקנו, לקחת חלק בקראחנה. מאוד נהנינו.
העיגול	הולכים בודקים, מצאנו, התלהבנו, יש לי חבר'ה ואנחנו עושים ואנחנו מארגנים, אני חלק מזה ואנחנו עושים משהו ביחד, הלכנו, ראינו, הלכנו, קיבלנו בחינם, קנינו, מאורגנת, תקלטנו, עשינו, היינו בצבא, כל אחד תיקלט, כל אחד שם מה שהיה בא לו ככה על הדיסק, כולם רצו עוד, ממש ארגן אותה והרים אותה אני חושב שזה היה חבורה של אנשים, עזרתי, פשוט עזרתי, המסיבה הזאת קרתה לא בגללי, יש תפקיד נכבד לעשרות אנשים
גבעת שאול	הכי הרבה השקיעו, ים אנשים עשו שם דברים מגניבים, ירדנו מתחת לאדמה, חלק מהקולקטיב, עולים מחרטטים שותים מארגנים, אנחנו התחלנו את העניין הזה מתוך רצון לעשות, ולעשות את זה טוב, ולעשות טוב את מה שאנחנו עושים, וכל הזמן רצינו להשתפר בזה וכל השאר לא עניין, כל השאר גם היה מוסכם, הדברים האלה היו תמיד מוסכמים ונשארו בארונות סגורים, והרצון היה רק להשתפרות מקצועית, ויזואלית ומוסיקלית, ניסנו, עשינו כבר עשרים מסיבות, הצד החברתי הלך ודעך הלך ודעך, הלך ודעך ועל זה חבל לי מאוד
מצדה	אספנו הכל והרמנו, אני הגעתי, גם י"צ יצא מעסקי המסיבות, כל הזמן היו דיבורים חברתיים, אמרו לי: "ועכשיו זה כבר לא כמו שהיה פעם", קיבלתי האשמות על התרשלות, כל המסיבה הזאת מבחינת המאחורי הקלעים הייתה סיוט. הרבה מהאנשים באו ממורמרים, אה, ועמדו בצד ומרמרו, האשימו, פתאום זה היה כאילו "טוב אם הם מקבלים על זה כסף וזה ההגדרה שלהם אז למה שאני אעזור? אז אני אעמוד בצד ואגיד שהם עושים את זה חרא". למה הוא מקבל ואני לא מקבל? כמה אתה מקבל? איך אתה מקבל?

	לי אישית היה כיף שם, זה מאוד אינדיבידואלי,
המילניום	זעזע אותנו, הרגשנו ממש לא נעים, בן אדם נפגע, בגלל רשלנות שלנו, לא זוכר איך הגענו בסוף לעשות את המסיבה, קניתי תקליטים, התאמנתי, פעם ראשונה שקניתי תקליטים, התאמנתי, כולם חשבו שאני לא הולך לתקלט, נכנסנו שם למקום, פרצנו... והחלטנו, הגעתי חולה, י"ב בא עם פינג'ן תה ככה... שיהיה לי כל הזמן, בסט הראשון התרגשתי, אני ניגנתי שעה, הייתה אחלה מסיבה. מבחינתי היה די סבל.

באמצעות המסיבות שנבחרו כנקודות ציון ניסיתי להציג את תהליך יצירת הקולקטיב, פריחתו ודעיכתו ולחבר לתחושה זו, כפי שעושים המרואיינים במקרים רבים, תחושות נוספות של מידת הנאה מהמסיבות ושביעות רצון:

המסיבה הראשונה – שיח המרואיינים עוסק כמעט אך ורק בקולקטיב כאחראי לפעולות: "השתכרנו, הזמנו", "בשביל כולנו". תיאור המסיבה מתחיל בארגון ע"י הקולקטיב, עובר לתחושת ההנאה של הקולקטיב מהמסיבה ומסתיים בפעולות ארגון לאחר המסיבה שנעשו כקולקטיב. המרואיינים מעידים שנהנו מאוד במסיבה זו כפי שמתאר אחד המרואיינים כמייצג את כלל הקולקטיב: "מאוד מוצלח, מאוד נהנינו".

העיגול – תיאורי הפעולה ממשיכים להיות כקולקטיב אשר עולה גם כאחראי לתחושות הנאה וגאוה: "יש לי חברה' ונחנו עושים ונחנו מארגנים", "אני חלק מזה ונחנו עושים משהו ביחד", במסיבה זו עדיין לא הייתה חלוקה בקרב המארגנים לדי ג'אים (בעלי מעמד גבוה) ומארגנים אחרים (חלק מהקולקטיב) אלא "כל אחד שם מה שהיה בא לו ככה על הדיסק". אמנם, למרות זאת יש חלוקה בתוך המארגנים למי ש"ממש ארגן אותה והרים אותה אני חושב שזה היה חבורה של אנשים" ולחברים שעזרו להם: "המסיבה הזאת קרתה לא בגללי, "עזרתי, פשוט עזרתי". אך בכל זאת מצוינת העובדה כי "יש תפקיד נכבד לעשרות אנשים" – תחושת קולקטיב חזקה ומשתפת.

גבעת שאול – הדיבור ברבים ממשיך אך ניכרת חלוקה בתוכו, כאן כבר יש כאלו שמנגנים ואחרים שהם "חלק מהקולקטיב, עולים מחרטטים שותים מארגנים". לקולקטיב מצטרפים אנשים רבים המעוניינים לסייע "ים אנשים עשו שם דברים מגניבים", ויש, בניגוד לספונטאניות של התהוות הקולקטיב, חוקים המוסכמים עליו (לפחות לדעת חלק מהמרואיינים): "כל השאר גם היה מוסכם, הדברים האלה היו תמיד מוסכמים ונשארו בארונות סגורים", ומטרה משותפת: "הרצון היה רק להשתפרות מקצועית, ויזואלית ומוסיקלית".

הקולקטיב כבר מתורגל ומנוסה: "ניסינו, עשינו כבר עשרים מסיבות" אבל לצד ההצלחה האומנותית המתוארת, מוצג "צד החברתי" ש: "הלך ודעך הלך ודעך, הלך ודעך" – תחושות ההנאה מהקולקטיב מוחלפות אצל חלק ממנו בצער: "ועל זה חבל לי מאוד".

מצדה – במקביל ולצד הדיבור הקולקטיבי: "אספנו הכל והרמנו", מופיעים פעלים רבים בגוף ראשון כדוגמת "אני הגעתי" (שחזור מספר פעמים) המצטרפים לסיפור על פרישתם של חלק מהמייסדים

הגרעיניים (מי שאצלו התקיימה המסיבה הראשונה) מהקולקטיב. גם י"צ יצא מעסקי המסיבות". בנוסף מתואר שינוי ומתייחס לחלקים מהקולקטיב ש: "אמרו לי: ועכשיו זה כבר לא כמו שהיה פעם" ולצד המעשים שאפיינו את הקולקטיב נוספו דיבורים רבים: "כל הזמן היו דיבורים חברתיים", כחלק מה"דיבורים" מופיעה תופעה חדשה האשמות "קיבלתי האשמות על התרשלות". היכולת להעיד בשביל כולם על ההנאה מהמסיבה שתוארה בעבר, מוחלפת ב"זה מאוד אינדיבידואלי", אין הנאה מהמסיבות כקולקטיב אלא היבדלות: "לי אישית היה כיף שם".

מילניום- לצד השימוש בקולקטיב מופיעים יותר ויותר פעלים אישיים ואף סיפורים על התארגנות עצמית לפני מסיבה, "קניתי תקליטים", "התאמנתי" תיאורים מסוג זה מתוארים ביחיד כשהשימוש בקולקטיב הוא לתיאור תרגולות שהפכו לחלק מהשגרה כמו "פרצנו" ומצבים לא נעימים אותה חוותה הקבוצה: "זעזע אותנו", "הרגשנו ממש לא נעים", "בגלל רשלנות שלנו". תחושת ההנאה מצטמצמת לתיאורים ניטרליים יותר כמו: "היה נחמד", ומופיעות עדויות ראשוניות על עזיבת המסיבה לפני סופה: "אני אישית חתכתי", ואף הידרדרות לתחושות שליליות: "מבחינתי היה די סבל".

נספח מס' 3 הראיונות

10	ראיון מס' 1 (ראיון עם י"ב)
34	ראיון מס' 2 (ראיון עם ד"ז)
57	ראיון מס' 3 (ראיון עם ד"ז)
91	ראיון מס' 4 (ראיון עם ד"ה)
105	ראיון מס' 5 (ראיון עם ג"ב)
120	ראיון מס' 6 (ראיון עם ד"פ)
139	ראיון מס' 7 (ראיון עם י"ג)
150	ראיון מס' 8 (ראיון עם צ"ס)
179	ראיון מס' 9 (ראיון עם ר"א)
217	ראיון מס' 10 (ראיון עם ל"ז)
252	ראיון מס' 11 (ראיון עם ל"ז)
297	ראיון מס' 12 (ראיון עם י"צ)
325	ראיון מס' 13 (ראיון עם א"א)
355	ראיון מס' 14 (ראיון עם ה"א)
387	ראיון מס' 15 (ראיון עם או')

ראיון מס' 1 (ראיון עם י"ב)

משך הראיון : 96:43 דקות

מקום הראיון: הבית שלי

מתי התקיים? 15.12.04

י"ב : אז אני צריך לשים את היד על ספר תנ"ך ולהגיד [ולהעיד בשבועה] שאני אומר את האמת ורק את האמת וכל האמת... כי אחרת ההקלטה לא שווה, אני יכול לספר סיפורי מעשיות ובדיות (צחוק).

שלומית: זה גם מעניין

י"ב : מה?

ש: סיפורי מעשיות ובדיות

י"ב: כן

ש: רציתי לשאול קצת, מה ספר לי על המאה מטר, מה זה הדבר הזה, איך הגעת אליו? מאיפה זה התחיל?

י"ב: שאלה טובה, זאת אומרת יש לזה המון התחלות, תלוי על איזו התחלה מדברים, אולי

ש: זאת שבא לך להתחיל אתה

י"ב: אולי ההתחלה הראשונית זו קבוצה של חברים, זה חברות

ש: שמה משותף לאנשים האלו?

י"ב: אהמ... החברות, הרצון לעשות משהו ביחד... הרצון להיות ביחד, אהמ לא כל כך משנה מה, אני חושב

שזה באיזשהו מובן לדעתי זה שזה הגיע למסיבות, באותה מידה זה יכל להגיע ל... לא יודע קישוטי סוכה

(צחוק), לא יודע מה, אם היינו דתיים אולי זה היה מגיע ל משהו אחר, אני לא חושב ש.. אומנות, רצון

לעשות משהו ביחד, חברות..... אהמ בהתאם לגיל שהיינו ולמה שהרגשנו שחסר כנראה

ש: בני כמה הייתם?

י"ב: בני כמה היינו... תראי אפשר לנסות ולראות את ההתחלה של זה עוד בתיכון... עוד ב..

ש: "נכי הדור"

י"ב: כן, אפילו, אפילו "נכי הדור"

ש: ספר לי "נכי הדור"

י"ב: (צחוק) נכי הדור – איך זה התחיל, כל התלהבות של לקראת, של י"ב, אהמ.. אני יכול להעיד עלי שאני

חשבתי ש"ב זה שנה אחרונה בחיים (צחוק), אחרי זה ההתגייסות לצבא, ואחרי שאתה יוצא מהצבא, אין לך

מה, אתה נהפך לאיזה רובוט, חסר יכולת חשיבה עצמאית, המערכת כבר שברה אותך והכתיבה, הכתיבה בך

את מה שהיא רוצה להכתיב, בדיעבד הסתבר שלא, אבל איך שהסתכלתי על זה אז, היה נראה לי שהילדות

שלנו נגמרת ביום שבו אני עולה על האוטובוס לבסיס הצבאי לבקו"ם, אז בגיל 18 בעצם קרו המון דברים,

לפחות אצלי קרו המון דברים, כי חשבתי שהנה זהו, (צחוק), שנה הבאה, זה נהפך למשהו שרואים בטלוויזיה,

הכל שטוח, ריק, חסר, חסר כלום. ו.. אז נכי הדור אהמ.. מה זה היה, לא זוכר בדיוק איך זה התחיל.. קצת התעסקות במוסיקה.. באמת כנכים, לא סתם "נכי הדור" סתם התעסקות במוסיקה, כל אחד שלף איזה כלי מאיפשהו, והיה פורים והיה מסיבה של בית ספר ש... שהתאמנו בשביל להופיע בה. כתבנו את המילים לפני, התאמנו, אני חסר כשרון מוסיקלי, סתם עמדתי מאחורה, (צחוק) לא כל כך תרמתי הרבה לעצם ה... היצירה המוסיקלית, אבל כל אחד נתן משהו, ד"ז הביא תופים מאיפשהו, אני כבר לא זוכר מה כל אחד עשה.

ש: מי היה שם?

י"ב: אהמ, ר"א, י"ג, ד"ז, גל' ואני שזה היינו אנחנו,

ש: וזאת הייתה החבורה הבסיסית שהתחילה את המאה מטר?

י"ב: אהה במובן זה או אחר, אני חושב שאיפשהו המאה מטר התחיל הרבה מה.. אהמ.. מד"ז, ממני, ואולי גם קצת ר"א, אני חושב שזה בעיקר משלושתנו זה התחיל, אבל בעיקר בהתחלה התחלה, הייתי אומר שזה מד"ז ומממני, אבל אני תמיד הייתי.. תמיד נזהרתי.. הלכתי תמיד בזהירות

ש: נזהרת ממה?

י"ב: מהכל, מהכל, כן.. אהמ עכשיו, כמובן שאני חושב שבאותו זמן לא הסתכלתי על זה ככה, אבל עכשיו אני יודע שכל מה שקשור ל.. לעשייה אומנותית, יש לי הרבה אמביוולנטיות כלפי זה דווקא כי אבא שלי אומן, דווקא בגלל אני קצת אני נמשך, אבל גם מתרחק. לא רוצה להיות כמו אבא שלי, די הספיק שאבא שלי אומן, אני לא מעוניין ליצור ברמה הזאת של אומנת קלאסית כמו שאומנים בדרך כלל יוצרים.. הרבה קושי, סבל, ייסור ייסורים לא בהכרח רעים, אבל.. זה לא פשוט ואני לא רציתי את זה. אז עכשיו אני לא יודע אם ראיתי את זה אז ככה, בכלל כל מה שהיה היה אינטואיטיבי לא היה שום דבר שהוא

ש: מחושב

י"ב: לא היה שום דבר מחושב, לא, שום דבר לא במודע, שום דבר לא במודע, הכל אינטואיטיבי

ש: מה זה בעצם היה, מה מה קרה שם?

י"ב: אני חושב שאת ההתחלה אפשר, את ההתחלה של מאה מטר במסיבות, אפשר לראות במסיבת יומולדת של נ"ר, שעשינו אצלו בבית של ההורים

ש: אצל נ"ראו אצל י"צ?

י"ב: אצל י"צ זה היה המסיבת שחרור של ד"ז, מסיבה אחת לפני היה אצל נ"ר בבית של ההורים שלו, שהייתה הרבה יותר קטנה, הרבה יותר קטנה והרבה פחות מאורגנת, אבל היה קומפקט דיסק, אולי אחד אולי שתיים אני לא זוכר, ובאו אנשים, השתכרנו מאוד, אני לפחות השתכרתי באופן די רציני, (צחוק תוך כדי) בקושי הצלחתי לנהוג הביתה והמרחק לא היה גדול, אה.. ואני חושב שגם היו קצת בנות, תמיד המתח המיני הזה מוסיף הרבה. אה.. עשינו מסיבת יומולדת ו.. זה היה מאוד מוצלח, לפחות בהרגשה שלנו. מאוד נהנינו, מאוד נהנינו וזה יצר בטחון, ש.. אפשר ליהנות.. גם לפני כן, היינו הרבה לדיסקוטקים זה לא שלא הגענו לשם

שהיינו תמימים ולא ידענו איך הוא נראה, אני לפחות זוכר את עצמי הולך המון לדיסקוטקים, כמעט כל סופשבוע.

ש: איזה דיסקוטקים?

י"ב: אה, אני חושב ש..ה פעם ראשונה.. טוב זה התחיל בכלל מבילויים, זה התחיל בכלל מבילויים במרכז העיר בכל מיני פאבים שאתה מנסה לשתות בירות לפני שאתה בן 18

ש: ["יום חמישי – יום המיסטול"]

י"ב: "יום חמישי יום המיסטול" אפילו זה היה אחרי, אני כבר הייתי בצבא, אבל אה.. אתה מנסה לשתות בירות כשאתה לא בן 18, ואז אתה מוצא את פאב ה, זה היה פאב "שור הבר" כשמאחורה בחדר ההוא כן נותנים לך נותנים לך בירות למרות שאתה לא בן 18, או אלכוהול, כמה פעמים היינו שם בשור הבר שם ליד איפה שהקיוסק, (צחוק)

ש: כן

י"ב: שור הבר המקום היחיד, ועוד כל מיני מקומות שאם אתה עושה פרצוף מספיק רציני אז היו מכניסים אותך ומגישים לך, ואז אולי קצת "אנדר" והמיתוס שלו, ואז דיסקוטקים מידי פעם. אני זוכר שהלכתי פעם אחת ל.. להאנגר זה המיתולוגי, קצת לפני, קצת לפני זמני של ממש ללכת לדיסקוטקים. ואחרי זה היה כל מיני – הפיתגורס, ד"ז הזכיר לי על האיקס שהיה, אה.. לא זוכר את כל השמות, אני זוכר את המקומות, אני לא זוכר את השמות

ש: אינקוגניטו

י"ב: אינקוגניטו, וכל מיני, כן אינקוגניטו אבל זה כבר גם נראה לי יותר בתקופת הצבא, כל מיני, אינקוגניטו, דווקא כתיכונטיים. אופנוע, מגיעים לדיסקוטק אה וגם שכשיש רכבים, אני זוכר שאסור היה לנסוע בין שתיים לארבע, וכן היינו הולכים לדיסקוטקים, כל הדברים האלה מזכירים את זה אני לא זוכר בדיוק איזה ומה.

ש: וזו בעצם הייתה האלטרנטיבה.. זאת אומרת – זה מה שהיה אז בירושלים, לפני מאה מטר, הדיסקוטקים י"ב: כן הדיסקוטקים, עכשיו ירושלים לדוגמא סתם, ה.. המקום שהיה פתוח 24 שעות, הראשון, אהה. עוד לפני אני זוכר עוד לפני זה לפחות לגבי, שהייתי חבר של ד"ק והייתי בן 16 אז הלכתי פעם אחת, גם אז אתו הלכתי כמה פעמים לדיסקוטקים, במרכז העיר היה איזה דיסקוטק, והלכנו להופעה של "החברים של נטאשה" ובכלל לא הייתי, בכלל לא ממש ידעתי מי זה "החברים של נטאשה" אבל המחאה של "החברים של נטאשה" מביעים בשירים מאוד דיברה אלי, עכשיו, עכשיו אני עושה את כל הקישורים, כשאני כבר.. אבל באותו זמן זה היה מאוד אינטואיטיבי מאוד מן אינסטינקט, אהבתי את המוסיקה ועם כל המחאה שלהם בשירים... כי ירושלים משעממת באיזשהו מובן, ירושלים כבדה ומשעממת ולא היה בדיוק מה לעשות, ו.. המחשבה לפחות אצלי הייתה שאם אין מה לעשות אז ניצור מה לעשות (צחוק) אם אין לך לקנות תפוחים – תגדל אותם (צחוק). אהמ.. ואז דיסקוטקים, ובדיסקוטקים אני לא חושב שנהנינו כל כך, אני לא יודע אני לא זוכר בדיוק,

אולי לא נהניתי אולי נהניתי, אני חושב שבעיקר לא נהניתי, בעיקר לא נהניתי, דיסקוטק תמיד מאוד מנוכר, אין לך.. אין לך שום במה לקשרים חברתיים אה, זה יקר, זה לא מה שאתה רוצה, זה לא המוסיקה שאתה רוצה, זה לא, זה.. אני לא לא חושב שנהניתי

ש: ונגד הדברים האלה.. אלו הדברים שרצית לשנות?

י"ב: כן, כן אני חושב ש.. מה זאת אומרת רצינו לשנות, לא שאפנו להביא ל(צחוק) לא שאפנו להכניס זן חדש של מקומות בילוי

ש: לא שאפתם אבל זה מה שקרה בסוף

י"ב: כן, זה מה שקרה, אבל בהתחלה רצינו שיהיה לנו כיף, (צחוק) רצינו שיהיה לנו כיף במשהו ש.. אנחנו עושים, אנחנו עושים לעצמנו את הכיף. זה כמו אני חושב באיזשהו מובן, קופץ לי איזה מקבילה כלשהי, לא ממש נכונה אבל הקריוקי – במקום שאנשים ילכו וישמעו מוסיקה ב mtv הם עושים לעצמם, הם שרים לעצמם את המוסיקה ומאוד נהנים מזה כי הם עושים לעצמם את הכיף לא באים ו.. זה כמו כל דבר אחר, אתה שר בריקודי עם, אתה שר בשירי עם, אתה רוקד בריקודי עם, אתה לא מסתכל על ההופעה אתה ההופעה, אתה יוצר לעצמך את מה שאתה רוצה

ש: אתה פעיל במקום להיות סביל

י"ב: כן, ואתה גם יכול לבחור בדיוק את מה שאתה רוצה, אתה יכול לבחור – אני אוהב את השיר הזה אני שם את השיר הזה כי אני אוהב אותו, ולא שמים לך איזה שיר שהוא מחליט שזה מה שמתאים עכשיו. אז היה את המסיבת יומהולדת של נועם והיה את המסיבת שחרור של ד"ז בבית של י"צ שזה היה בעצם היריית פתיחה באיזשהו מובן, הזמנו הרבה אנשים, אה כל מיני חברים וזה וזה וזה, הרבה אלכוהול כל אחד הביא משהו מהבית. אני גם לא חושב שהיה מיקסר זה היה זוג קומפקט-דיסקים סטופ פליי סטופ פליי שלומית : מי ניגן?

י"ב : ווי איך אני יכול לזכור כאלה דברים? אני חושב ש.. קצת ד"ז קצת ר"א אני לא בטוח אפילו, אני לא חושב שאני ניגנתי, קצת ד"ז קצת ר"א, אני לא זוכר

ש: וזה גם הוגדר כהצלחה?

י"ב : הוגדר כהצלחה, הוגדר כהצלחה בסוף, כל מיני מדדים מוזרים היה להגדיר הצלחה, (צחוק) אחד מהמדדים זה היה אלכוהול, היה הרבה אלכוהול, ובסוף נשאר בקבוק אחד של ליקר בננות, באמת משהו מגעיל (צחוק), יותר מוגדר כרעל עכברים מאשר משהו שאתה רוצה לשתות, והכל נגמר, הכל הכל הכל נגמר. היה גם בלאגן אדיר אני זוכר שניקינו, היה טביעות רגליים כאלה דביקות בתוך המסדרון, במעלית, במסדרון למטה, היה בלאגן אדיר

שלומית : כמה אנשים היו במסיבה הזאת? בערך?

י"ב: אני לא יודע, סתם קפץ לי לראש מאה אבל לא בטוח

שלומית : ומה, מה אחר כך, מה היה השלב הבא?

י"ב : אהמ, השלב הבא, רצינו לעשות מסיבה אה.. אה מסיבת שחרור, יש יופי של הזדמנויות, אנשים משתחררים, ורוצים לעשות מסיבת שחרור, אבל בין כל השלבים האלה זה לא קופץ ממסיבה למסיבה, זה מאוד קשור לתהליכים החברתיים שבין החברים בתוך החברויות, היה הרבה, אני זוכר שדיברנו כל הזמן, "חבר של זה לא חבר של זה", "איך זה", כל הזמן, כי היינו חבורה מאוד גדולה שלומית : כמה אנשים בערך ?

י"ב : בתיכון היינו יוצאים לבית קפה לפחות, פחות מעשרה איש זה לא היה יציאה לבית קפה, וכולם בנים, כולם בנים מידי פעם הייתה חברה של מישהו שבאה,

שלומית : מצטרפת

י"ב : כן, אבל לא היה הרבה חברות, זה לא שהם לא הצטרפו כי הם לא רצו, כי פשוט לא היה הרבה חברות, ולפחות עשרה איש זה היה נורא קשה, גם סבל, אני חושב שחלק מהמסבר זה היה גם.. זה לא הכמות של האנשים זה כל הבתי קפה וכל מה שקשור מסביב לתרבות ולבילויים היה פשוט אהממ. לפחות בעיני- מאוד מנוכר, מאוד מיותר, לא היה שום דבר חם, לא היה כזה דבר ש.. שאתה יוצא ואומר – "נהניתי יצאתי לפה ונהניתי, היה לי כיף, קיבלתי את התמורה לכספי". ו.. לרוב אתה יוצא ואתה אומר – "בזבז, פשוט בזבז". אה אז כל התהליכים האלה קשורים לדברים חברתיים, אני לא זוכר בדיוק מה, אולי חלקם היו אזוריים בגלל שכמה אנשים נופו מ.. מהחבורה במשך הזמן, שאולי זה היה אזורי, אולי לא, והיו כמה ש.. שהייתה התרחקות ואחרי זה הייתה התקרבות שוב, אני לא יודע כמו אני זוכר שר"א בתקופה מסוימת – לא סבלנו אותו, לא סבלנו אותו הוא היה עלוקה, הוא היה נחשב כעלוקה, כנודניק, לא סבלנו אותו בתקופה מסוימת, ואז שוב – התקרבות חזרה. אני לא יודע, וי"ג אני חושב שהיה מנותק – חלק גדול מהזמן, לא היה ממש חלק פעיל מזה, בכלל י"ג נכנס.... בשלב מאוחר יותר הייתי אומר, אבל לא משנה, זה לא.. זה הכל היה מין דינמיקה כזאת,

שלומית : ומי האנשים שהיו שם כל הזמן?

י"ב : גם י"צ, רגע רגע, זה אני חייב לשנות בשביל הרקורד, בהתחלה י"צ היה שותף מאוד פעיל של מה שקרה, של המאה מטר, היה שותף מאוד פעיל, אומנם הוא יצא, מהר יחסית כי הוא ראה שזה לא מוביל לשום מקום ש.. (צחוק) שייתן משהו שמתאים לו, אז הוא יצא מהר יחסית, אבל י"צ גם היה מאוד מאוד פעיל בהתחלה. אז אחרי המסיבת שחרור של ד"ז היה את מסיבת השחרור שלי ושל י"צ –

שלומית : איפה היא הייתה?

י"ב : ביער, ביער בעיגול ביער, וזה אבא של אה אבא של י"צ אמר – אה יש את המקום הזה, הלכנו, ראינו היה טוב, במסיבה הזאת לדוגמא אני זוכר שהיה מישהו איתי ב.. בצבא שהיה לו ציוד הגברה והוא התעסק, האח הגדול שלו היה לו ציוד הגברה, והוא התעסק ב.. בדברים שקשורים בציוד הגברה, והלכנו אליו וקיבלנו ציוד הגברה בחינם, בהלוואה בשביל המסיבה הזאת, חבר, ואפילו קנינו ממנו מיקסר, את המיקסר

הראשון, (צחוק) שהוא עדיין אצלי, הוא הגיע אלי חזרה, ואפילו קנינו ממנו מיקסר ומנורת uv אחת אני חושב. אהמ..

ש: והמסיבה הזאת הייתה מסיבת חנימ?

י"ב: כן, כן, כן

שלומית: למרות שקניתי מיקסר, למרות שקניתי.. למרות שהשקעתם איזושהו סכום כסף י"ב: כן, למרות שקנינו כי אומרים שהקניה הזאת זה משהו.. אה.. לא הסתכלנו כעל זה כעל השקעה מי יודע מי מה, זה כמו לקנות מנורה לבית כי אין לך אור באחד החדרים, אחד החדרים אין בו אור אז אתה קונה מנורה.

שלומית: ולא חשבתם לעשות כסף מהמסיבות? מהמסיבה הזאת?

י"ב: ממש לא, זו מסיבת שחרור (צחוק)

שלומית: ואיך הזמנתם אנשים?

י"ב: אה. אני חושב שהכל היה מפה לאוזן, הכל היה מפה לאוזן, אהממ.. הכל היה מפה לאוזן, אבל שזאת הייתה המסיבה מאורגנת, אם המסיבה אצל י"צ הייתה כזאת ספונטנית באיזושהו מובן, מסיבת בית, אז עכשיו כשאתה יוצא החוצה ויש לך ציוד הגברה – הייתה מסיבה יותר מאורגנת, וגם ידענו שזה לא בדיוק מסיבת שחרור, שזה גם איזה מן פיילוט כזה למסיבות, רוצים מסיבות זה הולך, זה נחמד, אז אפשר לעשות עוד כאלה בלי קשר ל"שחרור" וזה גם היה מוצלח.... באו הרבה אנשים והייתה אווירה טובה, תקלטנו בעיקר אה רוק אלטרנטיבי, לא הייתה מוסיקה אלקטרונית, בכל המסיבות הראשונות אולי מקסימום נגיעה של "הפרודג'י" אבל לא היה.. לא הייתה מוסיקה אלקטרונית, זה היה בעיקר רוק אלטרנטיבי, אהמ ואז אחרי זה, אני מנסה להיזכר, אני לא בטוח אם היה עוד איזה מסיבה ביער אולי הייתה עוד איזה מסיבה שם ביער, ואז עשינו ב.. עשינו ב...באבן ספיר באיזה לול, שאני זוכר טוב, כי את המסיבה הזאת גם כי חיפשנו מקום, אני וד"ז הסתובבנו עם האוטו וחיפשנו וחיפשנו ובסוף הגענו לשם איכשהו, סגרנו עם בעל המקום, ו.. ובדקנו אפשרויות של חניה, חשבנו על חשבנו על חשבנו על הרבה דברים אפילו הבאנו תנורי נפט, הבאנו המון תנורי נפט, וירד גשם שוטף זה היה ממש יום של גשם שוטף ובאו הרבה אנשים, באו הרבה אנשים, לקחנו כסף, אבל מעט ממש מעט

שלומית: הייתה סלקציה בכניסה?

י"ב: מה פתאום (צחוק)

שלומית: מתישהו, הייתה סלקציה בכניסה?

י"ב: לא, אני לא חושב, אולי בסוף בתלפיות, אבל אני גם לא חושב, אין כזה דבר סלקציה, לא היה, זה אחד מהדברים שיצאנו כנגדם, זה נורא מצחיק – בארץ אנשים אוהבים לסבול, ואם הם לא סובלים הם לא מרגישים שהם קיבלו תמורה לכסף: מעמידים אותם בחוץ שעה בסלקציה בקור, שהבנות עם הצאיות מיני והגברים עם חולצות צמודות ו.. ואז כי אתה נראה טוב או כי אתה מכיר את החבר של הזה מכניסים אותך

פנימה, כל השואו הזה, כל ה... פשוט אנשים אוהבים לסבול כי אחרת... רואים את זה בהרבה דברים הכל סביב שואו, סביב דברים שנראו לנו ממש מיותרים לגמרי

שלומית : זה עוד משהו שהיה שונה ממסיבות אחרות? לא הייתה סלקציה, כאילו מכל האופציות שהזכרת קודם, הדיסקוטקים

י"ב: אני חושב שזה היה הפוך, זאת אומרת זה היה ממש, אם תיקח דיסקוטק ותיקח את מה שעשינו אתה תראה שזה הפוך לגמרי, דיסקוטקים זה עסק, הם מנסים להרוויח כמה שיותר כסף והם מנסים ליצור איזה, לא יודע ליצור איזה סטייל מסוים, הם עושים סלקציה, הם לוקחים הרבה כסף בכניסה, אלכוהול עולה הרבה כסף, ה... ה... התכנים שהם מביאים הם תכנים אהה שמוכרים להם ושהם מנסים למכור הלאה, אצלנו הכל, המוסיקה זה היה המוסיקה שאהבנו שאנחנו הרגשנו שאנחנו רוצים ש ש שנשמע, זה לא משהו שרצינו לשרת את הקהל בו, בכלל לא, זה משהו שאנחנו אהבנו, עשינו את זה באיזשהו מובן בראש ובראשונה בשבילנו וחלק מהשבילנו אם באו אנשים אז זה עשה לנו כיף, פשוט עשה לנו כיף, אהמ, וגם המקומות שבחרנו ניסינו למצוא, ניסינו למצוא מקומות מעניינים, מקומות כיפיים, מקומות שאתה בא ואתה מקבל אווירה אחרת, אתה נכנס לתוך... לתוך, זה כמו הסרטים שמרגשים אותך שאתה נכנס ואתה שוכח מהעולם, לרגע יצאת ואתה שוב בעולם, אני חושב שבאיזה מקבילה אם מסתכלים על מה שנעשה במקומות אחרים, במדינות אחרות, אז באנגליה בלונדון הם היו לוקחים אקסטזי, וכאילו עובדים נורא קשה במשך השבוע, ובסוף השבוע הם לוקחים אקסטזי וטריפ, שוכחים לגמרי מהעבודה הקשה, חוזרים ביום, ביום שני לעבודה ועובדים שוב נורא קשה וזה היה, זה היה האני לא יודע, היצירה שבה הם יכלו לצאת לרגע מתוך החיים שלהם, אנחנו עשינו את היצירה שלנו שיצאנו לרגע מתוך החיים שלנו

שלומית : בירושלים

י"ב: בירושלים

ש: ואיך אתה מחבר בין המאה מטר לירושלים? אתה חושב שזה משהו שיכל לקרות בכל עיר או שזה ספציפית, זאת אומרת מה... מה הקשר?

י"ב: אהמ... יש קשר, אבל זה נורא קשה נורא קשה להפריד אחד מהשני, כי מעצם זה שהיינו ירושלמים, אז היה לנו טבעי לפעול ב בקרוב אלינו בשכונה שקרובה אלינו, אבל אני חושב שגם הקהל הירושלמי, האנשים בירושלים אהמ... הרבה יותר היו פתוחים באיזשהו מובן לזה כי (7) זה היה, זה היה משהו, היצירה הייתה מאוד אמוציונלית, היצירה הייתה מאוד.. והאנשים בירושלים מאוד אמוציונליים, אנשים בתל אביב אני חושב שלעיתים גם במישור החוף הם קצת יותר.. הם גם אמוציונליים, אבל קצת יותר מושפעים מ... מ... יש איזה משהו שהוא סביב כסף, סביב מעמד, סביב... זה קהל מאוד, אה הייתי אומר, כלכלי באיזשהו מובן, זה קהל כלכלי, קהל אהמ... קהל מסוגנן ובירושלים פחות חשוב הסגנון ופחות ויש איזשהו משהו יותר קשור לרוח בתל אביב יש משהו שיותר קשור לחומר ומה שעשינו בהחלט היה יותר מתוך הרוח, פחות מתוך החומר, אהמ... גם אני גם חושב שעשינו את זה מתוך ה, נשמע מוזר, השעמום של ירושלים, כי ירושלים לא אמורה

להיות משעממת אבל היא מאוד משעממת, ירושלים זה כמו קיבוץ גדול, ובקיבוץ הם עושים שטויות מסוג אחר מסוג אחר, ובירושלים כי זה לא בדיוק קיבוץ, אז עושים שטויות מסוג שאפשר לעשות בעיר. גם בירושלים יש הרבה נאיביות, לפחות הייתה הרבה נאיביות, ויכלת לעשות כאלה דברים, ומול מקום שאין נאיביות אתה לא יכול לעשות את זה, גם אנחנו היינו נאיביים, כן, לא שלא היינו נאיבים, השתלבנו יפה, אם אין נאיביות אתה לא יכול למקום ולעשות שם מסיבה ושהמטרה לא תסגור אותך, ללכת למקום ולשכור איזה מקום ולעשות שם מסיבה ושיקבלו את זה, כי רק אנשים נאיבים מקבלים כזה דבר לפחות עכשיו, כי תמיד זה מתקשר לסמים ולמשהו שלא כדאי להתעסק אתו..

שלומית : [מה החיבור של המאה מטר לסמים?]

י"ב: חיבור מקרי בלבד

שלומית : כי מתישהו הרי זה כן התחבר למוסיקה אלקטרונית ומאוד מחברים מוסיקה אלקטרונית לסמים, אז איך זה התחבר למסיבות?

י"ב: אני לא חושב ש.. מוסיקה אלקטרונית מהסוג שאנחנו ניגנו ועדיין מנגנים מתחבר לסמים, אני חושב שבעיות נפשיות שיש לאנשים ששומעים את המוסיקה האלקטרונית או שיוצרים את המוסיקה האלקטרונית מתחבר לסמים, (צחוק) זאת אומרת זה לא המוסיקה שמקשרת לסמים זה הבעיות ש.. ש.. שמתקשרות לסמים. אה.. באותה תקופה אף אחד לא עישן, סיגריות רגילות, שלא נדבר על גראס, המקסימום זה שתינו אלכוהול, ואולי די הרבה, אני לא יודע, (צחוק) אולי די הרבה אני לא יודע, אבל גם, לא בצורה מוגזמת, רק במסיבות לא במשך השבוע ולא בבוקר, לא היינו אלכוהוליסטים או משהו, אבל אהבנו ליהנות אהבנו להתפרק, רצינו להתפרק, אהמ. סמים לא היה, בקושי היה, וגם עדיין בקושי יש, זה פשוט לא, ... זה לא מסיבות מהסוג שאתה בא לקחת בהם סמים, אהמ מסיבות יותר פסיכולוגיות אני חושב, מסיבה יותר.. מסיבה יותר מתוסכלת, יותר פסיכולוגית, יותר שגורמת לך לחשוב, לפחות כך זה התפתח, באותה תקופה אני לא יודע אם זה ממש היה ככה אבל... אהמ... זו היה יצירת אומנות מאלף עד תו, כמו המסיבה באבן ספיר, אז אה לקחנו קצת כסף, כמובן שלא הרגשנו טוב עם זה שאנחנו לוקחים כסף, אז אמרנו טוב, אם לוקחים כסף אז הם יקבלו גם בירה חינם, אז בכניסה היו ארגזי בירה ומי שבא ונכנס אז הוא שילם את האני לא זוכר כמה זה עלה להיכנס - 15 שקלים חמישה שקלים, לא זוכר בדיוק, רק לכסות את העלויות, קיבל גם חצי גולדסטאר, ואמרנו שהפקק של הבקבוק, זה יהיה במקום החותמת של הכניסה והיציאה, אז יצאנו אפילו כנגד העניין הזה של החותמות, (צחוק) שהנה יש לך פקק, זה ה.. זהו זה הכרטיס כניסה שלך, תן את הפקק בכניסה ותוכל להיכנס, אז לפני שאנשים חונים אתה נותן להם לשלם, הם משלמים, מקבלים בירה עם הפקק, ועם הפקק הם נכנסים פנימה.

ש: ומי לוקח כסף בכניסה? זאת אומרת כדי להרים דבר כזה אתם צריכים איזשהו סוג של כוח אדם י"ב: כן, כוח אדם זה היה אנחנו, חבורה של עשרה אה.. תיכונים, לא תיכונים ככה היינו אחרי הצבא, חבורה של היינו.. היינו גם הרבה יותר מזה, הדברים הלכו וצברו, צברו תאוצה, עכשיו כשאני מדבר ואני

מסתכל על המסיבת שחרור של ד"ז והמסיבת שחרור שלי ושל י"צ, והמסיבה באבן ספיר אז אלו צעדים ענקיים.

שלומית : פתאום גם נתגלה איזשהו נתח שוק שהגיע למסיבות, אנשים שבאים שלא קשורים אליכם י"ב: כן, זה היה מפתיע, זה היה מפתיע, זה היה מצחיק, אני לא חושב שאף פעם הסתכלנו על זה על האנשים שמגיעים שלא קשורים אלינו, זה ה... זה כאילו היה, זה היה מאוד מרגש, נתן המון מהאנרגיה לעשות, אבל זה היה כאילו מתבקש. זאת אומרת, אני חושב שהיה לנו ברור לכל אורך הדרך שיש עוד אנשים שמרגישים כמונו, גם כלפי מוסיקה וגם מכל איך שמוכרים לך את המוסיקה, מכל... כל המקום, כל המסיבה של הבילוי, היה לנו ברור שיש עוד אנשים כמונו, מוסיקה אלטרנטיבית גם בפאבים ניגנו, וראינו את האנשים ש שבפאבים נהנים מהמוסיקה הזאת, אנחנו גם המסיבות האלה לא צמחו מכלום, אני חושב שהיינו כחבורה כקבוצה היינו די דומיננטים בירושלים בשכבת גיל הזאת, הכרנו אנשים, יצאנו המון, הכרנו חבורות שגם יצאו המון, אהמ... הכרנו היינו מגיעים לבתי ספר אחרים סתם לראות, ניסינו לפחות,

ש: כלומר זיהיתם איזשהו צורך של פונקציה כזאת איכשהו?

י"ב: כנראה, עוד פעם, הכל לא היה מודע, אז אני לא יכול להגיד שזיהינו ופעלנו על פי הזיהוי, זה נבע מתוך משהו שאנחנו רצינו בראש ובראשונה ו... ובפנים באופן בת מודע אני בטוח שהיו את כל הגורמים שנבטו, שיש עוד אנשים ו... ושיש לזה ביקוש, יש לזה ביקוש ואנחנו יכולים לתת את ההיצע, אני בטוח שהדברים עבדו בפנים, אולי גם רצינו בנות, רצינו חברה נשית וחשבנו שזה יביא לנו חברה נשית ש: זה הביא?

י"ב: לא, (צחוק) בסופו של דבר אני מאמין שכן, בסופו של דבר כן, אבל באותו רגע לא, ממש לא, חברה נשית זה לא מה שאתה עושה, זה איך שאתה, והליכוד הזה כחבורת אהה ש: [גברברים]

י"ב: גברברים, (צחוק) לא עזר היינו הבני זוג אחד של השני באיזשהו מובן, וגם בבית אני לפעמים הייתי מקבל תלונות שבאיזשהו מובן הבית כבר לא... אני כבר לא חלק מהבית, אה אהמ ושיותר חשוב לי מ מהחברים וזה

שלומית : [המשפחה החדשה שלך]

י"ב: המשפחה החדשה שלי, בדיוק, וזה היה ממש ככה, טוב הבית שלי הוא גם קצת אובססיבי לגבי התא המשפחתי, אבל... התגובות האלה מעידות על איזה משהו שהתרחש שם, אהמ, שלומית : ומה הלאה, מה אחרי המסיבה באבן ספיר

י"ב: אחרי המסיבה באבן ספיר אני טסתי לחו"ל. לפני שטסתי אז היינו יחד... נסענו ביחד ל... קצת לאמסטרדם וללונדון והם חזרו ואני המשכתי לטייל.

ש: איך הייתה הנסיעה?

י"ב: נסענו אני צס', ר"א וד"ז, היה סיוט (צחוק) באיזושהו מובן, וגם לא סיוט במובן אחר, אהמ... אני כבר רצייתי להמריא, רצייתי כבר להיות שם איפשהו לבד ולטייל ולא יודע מה, רצייתי... רצייתי כבר לצאת מכל איפה שהייתי ומה שעשיתי והם היו קצת בקטע... הרבה הציקו אחד לשני, אני לא הייתי בזה, לא הייתי בקטע הזה, אבל היה נחמד, באמסטרדם שכרנו רכב נסענו ל לבריסל וחזרנו, עשינו כל מיני דברים כיפיים, עשינו כל מיני דברים כיפיים, אבל היה נחמד, באמסטרדם היה איזה קטע, אני פגשתי איזה מישהי, אז קצת התנתקתי לכמה... הלכתי אחרי הבנות (צחוק) והיה איזה מסיבה שר"א וד"ז אני חושב שגם צ"ס הלכו אליה, הייתה איזה מסיבה שממש פתחה להם את ה מודעות של איך מסיבות יכולות להיות, כמה מפלסים והמוסיקה ולא רק המסיבה הזאת, היינו בעוד מקומות, אני זוכר מקום אחד נכנסנו לאיזה פאב ויש לך להקה הצוצרות, גיטרות תופים ממש להקה שלמה, שאם לא היית שומע את המוסיקה היית חושב שיש לך מוסיקה קלאסית, במקום זה היה איזה מן "ברייק ביט – דרם אנד ביס" משהו אלקטרוני מוזר שאתה אומר וואו, זה פשוט פתח לנו באיזושהו מובן את המודעות. איך מסיבות יכולות להיות, וגם בלונדון וזה קצת פתח את המודעות.

שלומית : משם הגיע השם, לא?

י"ב: מה

שלומית : מאה מטר

י"ב: לא, מאה מטר הגיע אחרי זה

שלומית : מאה מטר, כשאני טיילתי הגיע מאה מטר, ואני חושב הם קנו את הדיסקים בלונדון של ה"ליברייטורס", אני חושב שהם קנו אז את הדיסקים אני לא ממש התעסקתי במוסיקה אף פעם, התעסקתי יותר בדברים הקטנים מסביב, הרבה עסקתי בלמצוא את המקום כי הייתי תמיד החלטי ב: "צריך למצוא" והייתי מוצא, הייתי תמיד מצליח להפעיל הרבה קסם אישי בלשכנע אנשים שיתנו לנו מקומות, התעסקתי קצת בעיצוב, באיזה יצירה יותר כוללת, התכנים בפנים ממש של המוסיקה אני לא, לא נגעתי בהם הרבה, והם קנו את הדיסק הזה של הליברייטורס שזה באמת במבחינת מוסיקה זה היה הקו המנחה של המוסיקה הבאה, אחרי המוסיקה האלטרנטיבית הרוק האלטרנטיבי זה היה טכנו, אסיד טכנו בסגנון מה שהליברייטורס ניגנו ומתוך זה את כל ההתפתחות המוסיקלית האלקטרונית, כמובן שלפני הדיסק הזה אז היה קצת פרודג'י קצת פיית'לס, הדברים שאתה שומע ברדיו, אפילו טיפה מעבר למה ששומעים ברדיו אנחנו מצאנו, אבל אהמ, הדיסק הזה היה הדיסק של המסיבות הדיסק למסיבות, זה היה הקרקע, הבסיס. אני צריך לציין שבין מסיבה למסיבה תמיד היו כל מיני מפגשים, שותים אלכוהול, מסיבות קטנות, קצת סטוצים עם בנות כלשהן שקצת חיברו אותנו ביחד כחבורה, כל מיני כאלה דברים, המסיבות הם היו, הם לא היו העיקר, הם היו איזה משהו, הם היו בהחלט פסגה לאיזושהו משהו שכל הזמן התרחש. אהמ, אני טיילתי, טיילתי, טיילתי, טיילתי, הייתי באנגליה, הייתי קצת באירופה, אחרי זה הייתי בסין ובכל הדרום מזרח אסיה ואז הגעתי לאוסטרליה, וכשהייתי באוסטרליה קיבלתי מכתב מד"ז, ובמכתב הזה, אולי אפילו יש לי אותו אני לא יודע, במכתב הזה הוא תיאר על המאה מטר הראשון

שלומית : מה הוא אמר?

י"ב: הוא מספר את התגלגלות האירועים ואת מה שהיה, ועל הבחירה בשם של המאה מטר, אז הבחירה של השם של המאה מטר הייתה אז, ב-98 מתישהו, והוא מספר על מסיבות ב...נו ב.. בכניסה לעיר ליד גינות סחרוב

ש: בגבעת שאול

י"ב: כן בגבעת שאול, ברח לי השם לרגע, טוב הוא מספר על המסיבה בגבעת שאול, על איך הם הצליחו דרך מו', אבא של מו', משהו, הם רצו בהתחלה בחניון התת קרקעי בחניון של ה"חתולות" והם לא הצליחו אז הם מצאו חניון אחר, ואני חושב שבגלל שהם רצו בחניון של החתולות והם מצאו חניון אחר ושזה מתחת לאדמה הם קראו לזה "מאה מטר מתחת לאדמה", היו עוד שמות, עוד שמות אבל זה השם שתפס שלומית: איזה עוד שמות?

י"ב: אני לא זוכר, את צריכה לשאול את ד"ו, לא פשוט זוכר, אני לא חושב שהבחירה של השם הייתה כמותג, הבחירה של השם, כי ספציפית המסיבה הזאת, קודם כל זאת זה היה עליית מדרגה, כמו שכל אחת מהמסיבות הקודמות הייתה עליית מדרגה, זאת הייתה עליית מדרגה שממסיבה באיזה לול חצי נטוש, פתאום למסיבה שהיא בקנה מידה גדול, יום עצמאות, כמה מפלסים, קונספט כמו שהיה באמסטרדם, כמה, כמה מקומות מוסיקה, אולם גדול ואנשים וכל האנרגיה שהייתה שם, פשוט את הקונספט הזה הם רצו ליישם, וכמובן שהרבה יותר השקעה של אנרגיה של האנשים, כולם מאוד התלהבו, וגם בכל המסיבות הקודמות תמיד קיבלנו פידבקים מזה, כמו בלול, אז אחרי זה קבוצה אחרת עשתה שם מספר מסיבות, לקחו את המקום, אנחנו פתחנו פתח, לקחו את המקום ועשו שם מסיבות, והייתה תמיד איזו תחרות במקום כלשהו עם קבוצות יוצרות אחרות, שלומית : שפתאום התעוררו בעקבותיכם?

י"ב: שפתאום התעוררו בעקבותינו, כן, אבל זה דרבן אותנו, תחרות תמיד טוב.. והוא שלח לי את ההזמנות, שלח לי כרטיסים שזה היה הזמנות, והבנתי שהיה מבצע נרחב מאוד לסטיקרים בתל אביב, בירושלים ועם כל הרעיון והכל המסיבה והכל היה פשוט, וכולם מבחינה אנרגטית ומבחינת חברות כולם היו ביחד ופעלו ביחד, והם עבדו בטירוף והרגישו שהם פועלים לקראת איזו מטרה, העשייה הזאת של הקבוצה אחד למען השני במטרה שהיא של כולם ולא רק שלך, זה מין אידאה כזאת ש: מה המטרה?

י"ב: יש איזה מטרה לדעתי שהמסיבה תצליח, אתה עושה מסיבה, אתה רוצה שהיא תצליח שהאמונות שאתה מביע במעשים שלך הם יתבטאו בתוך המסיבה, מטרה כללית? לא חושב שהיה משהו שהייתה לו מטרה כללית, רצינו שזה ימשיך, שזה יהיה סיפור הצלחה שלומית : והמסיבה הצליחה?

י"ב: המסיבה הייתה מעל ומעבר, אני לא הייתי, אבל אולי את היית (צחוק) המסיבה לפחות ממה ששמעתי הייתה מעל ומעבר, כמו שמטוס טס ואז הוא עובר את מהירות הקול ויש בום, בום על קולי בדיוק בנקודה

שאתה עובר את מהירות הקול, זאת הנקודה שהמסיבה עשתה, המפץ הגדול. באיזשהי מובן אפשר אפילו להגיד שאחרי המפץ הגדול הכל התחיל לדעוך, לאט לאט, אבל אהמ, זאת הייתה מסיבה, ש.. אני לא הייתי אבל ממה שסיפרו לי אנשים היו נגיעות מדהימות והיו עוד מסיבות עם מדהימות, במלון לדוגמא זאת הייתה מסיבה שפשוט, אתה לא יכול לתאר את זה במילים, זה משהו "דיווין", אני לא רוצה להגיד אלוהי, כי זה יש גבול למה שאנשים עושים ועד איפה הם יכולים להגיע אבל דיווין אולי זה מילה יותר מדויקת, אז זה התחיל לדעוך אבל לא דעך כי כן היו מסיבות טובות אחרי זה, אני הגעתי והמסיבה אחרי זה הייתה במצדה, ואני הגעתי למסיבה במצדה, ובערך כשהגעתי גם י"צ יצא מעסקי המסיבות. הכל הכל, כל הזמן היו דיבורים חברתיים וכשאני הגעתי אני זוכר אמרו לי, טוב מסיבות ועכשיו זה כבר לא כמו שהיה פעם, כבר יצא שם ואנשים מכירים והמסיבות היו מאוד מצליחות, אה הייתה עוד מסיבה מאז אה.. מאז אה. גבעת שאול, הם עשו.. אה לפני גבעת שאול הייתה מסיבה, זהו, לפני גבעת שאול הייתה מסיבה, אולי אפילו שתיים, אני מנסה להיזכר, אני לא יכול, הייתה מסיבה בהר הטייסים, והייתה עוד מסיבה ביער, ושתי המסיבות האלו לא היו מוצלחות. הן לא היו מוצלחות

שלומית : במה התבטאה חוסר הצלחה שלהם?

י"ב: אני לא יודע, אני לא הייתי במסיבות אבל אני חושב שבהרגשה, באנרגיה.. המסיבות לא היו מוצלחות באיזשהו מובן אני זוכר כשחזרתי, או אולי כשדיברתי עם הבית והוא סיפר לי שהיו מסיבות אז שאח שלי אמר לי או "הם לא הצליחו להסתדר בלעדייך" או משהו כזה, לא יודע, לא כל כך הסכמתי. אני עדיין לא כל כך מסכים, אבל אולי.. אולי הייתה איזו תקופה של התארגנות מחדש, כל פעם שיש שינויים חברתיים כאלה, אז יש תקופות של התארגנות מחדש. ועזבתי, לא יודע אולי הם רצו לעשות משהו אחר, אני לא יודע הם לא היו מוצלחות, לפחות ממה שסיפרו לי, לרוב זה האנשים שמגיעים, האווירה שנוצרת, באיזה מסיבה אחת אני חושב שהיו הרבה גניבות ממכוניות, זה תמיד מעכיר את האווירה, זה פשוט עניין של אנרגיות, זהו, הדברים האלה לא נמדדים בכמה, מכיוון שהמסיבות הן לא למטרת רווח ואתה לא לוקח הרבה כסף בכניסה, וגם לפעמים מגיעים יותר ולפעמים מגיעים פחות, למסיבות שהגיעו יותר זה לא אמר שהמסיבה הייתה יותר מוצלחת, הדברים נמדדו בדרך כלל באפקט של אחרי, אחרי זה היית מקבל תגובות מאנשים, היית חוזר הביתה והיית מרגיש שהייתה שם איזה.. כולם השתתפו במה שקרה והייתה איזה אווירה מיוחדת, לפעמים מינית מאוד ולפעמים כל מיני סיפורים מעניינים מה קרה לזה ומה קרה להוא ובאיזשהו מובן אפשר להגיד שאנחנו גם יצרנו את המסיבה אחרי שהיא כבר נגמרה, רק התחלנו ליצור אותה אחרי שהיא נגמרה.

ש: בדיבורים עליה

י"ב: כן בדיבורים עליה, אולי היא לא הייתה מוצלחת ורק בדיבורים עליה אחרי זה היא נהפכה למוצלחת, אבל אני לא חושב אני חושב שהדיבורים עליה שיקפו את מה שקרה, בהחלט אנשים הגיעו בשביל לחוות משהו, הם חוו משהו שאנחנו נתנו להם לחוות, משהו מאתנו, כל מסיבה הייתה מלווה בהרבה אומנות מכל מיני סוגים, כל הזמן היה אומנות, ניסינו להביא אומנות, ניסינו לתת במה לכל מי שרק רצה, וגם לקחת חלק

בהקמת המסיבה וגם לקחת חלק בעיצוב המקום, וגם לקחת חלק בהכל, וכל הזמן היו אנשים שלקחו חלק במה שנעשה ועזבו, הצטרפו, התאימו, לא התאימו, היה איזשהו רצון להיות מאוד פתוחים אבל גם מאוד סגורים, אני לא יכול להגיד, בשביל הרקורד אני חייב להיות פייר, היינו פתוחים וגם היינו סגורים כי, ועובדה אז כשחזרתי, אז השיחה שהייתה, שעשו לי, זה שמכוח היותי מדור המייסדים אז יש לי איזה זכות ממה שקורה, אבל יש איזה תהליך של הפרטה.

שלומית : קיבוץ

י"ב: אחוזים, ר"א אחוזים, ד"ז אחוזים, אני אחוזים

שלומית : אחוזים במה? אבל לא היה כסף, זה לא היה למטרות רווח so far?

י"ב : אחוזים במה? אין לי מושג ממה, אחוזים של אחריות, אחוזים של "אם יהיה רווח" אחוזים של.. לא עניין אותי, ממש לא עניין אותי העניין של האחוזים וגם מהר מאוד העניין של האחוזים ירד, אני חושב שהיה איזה ניסיון, ניסיון כל הזמן לכל אורך הדרך לארגן את הדברים והיה איזה ארגון בסיסי, כל המערכת עבדה באיזה, היא עבדה באיזה פורמט כלשהו, היה קו טלפון והיה סוף שבוע לפני, וסוף שבוע לפני לפני, והיה איזה פורמט שזה עבד

ש: מה זאת אומרת קו טלפון, תסביר קצת

י"ב: או קי זה באמת דברים שאני יוצא מתוך נקודת הנחה שזה מובן מאליו, איך המסיבות עבדו? אהמ, עד המסיבה בגבעת שאול של יום העצמאות שהייתה מסיבה כפולה, הייתה מסיבה כפולה היה 100 מטר אחד וזה היה מאה מטר שתיים, יום העצמאות אני חושב שזה היה מאה מטר 2, אבל אני לא יודע לא הייתי, את שניהם פספסתי, אז עד אז היו המסיבות האלה, באותו מקום בגבעת שאול אהמ, כל המסיבה זה היה שמועה מפה לאוזן, אתה פוגש חברים, אתה אומר להם "תגידו לחברים אחרים", אתה פוגש אנשים נחמדים בעיר מספר להם

ש: היו הזמנות? אמרת שד"ז שלח לך כרטיסים

י"ב: רק בגבעת שאול, רק במאה מאה מטר אחד ושתיים התחילו כרטיסים התחילו הזמנות,

ש: מה זאת אומרת כרטיסים?

י"ב: כרטיסים זה בגודל של כרטיס ביקור עם מספר טלפון, מאה מטר מתחת לאדמה למעלה, מה זה היה מאה מטר מתחת לאדמה למעלה? לא, מספר טלפון בגודל, מאה מטר מתחת לאדמה למטה, מסיבה ותאריך

שלומית : וזהו?

י"ב: וזהו

ש: כל הקונספט הזה הוא גם חדש ולא מוכר

י"ב: כן, בדרך כלל ההזמנות הן מאוד צבעוניות ומקושקות, זה קטן בגודל של כרטיס ביקור, מספר טלפון, מינימום של מידע, אני בכלל חשבת באיזה רגע שצריך לרשום את כל המידע בהדפסה מיקרוסקופית כשבן אדם מקבל את הכרטיס ריק, הוא צריך לקחת זכוכית מגדלת, להסתכל ולדעת מה, שיהיה מינימום, משהו

בסגנון שאתה רוצה עכשיו ש"אפל" מציגה ב"איי-פוד" דברים מאוד מינימליים, מאוד חלקים מאוד פשוטים בלי יותר מידי צבעים, בלי יותר מידי צורות, בלי יותר מידי שלומית : למה בעצם, למה להיות כל כך מינימליסטי? זה חלק המחתרניות של העניין?
 י"ב: אה.. אני חושב שזה גם יוצא נגד משהו, זה גם יוצא נגד משהו אהמ, נגד כל האקסטראווגנדיות הזאת, נגד כל הפאר נגד כל ה... רצינו להציג משהו אחר, מינימליזם אני לא יודע, אולי גם העשייה שלנו הייתה מינימליסטית כזאת, אנחנו אנשים מינימליסטים, לא יודע בדיוק למה, אני יכול להגיד למה, עוד פעם הכל מאוד אינטואיטיבי, לא היה איזה מחשבה- זה הקו שאנחנו מוכרים, כן שזה יצא ידענו שזה הקו שלנו אבל לא הייתה איזה מחשבת עניינית אסטרטגית שאנחנו מציגים ז'אנר כזה ולא ז'אנר אחר, לא היה את כל הדברים הללו

ש: ומה המספר טלפון בעצם היה

י"ב: מספר טלפון זה טלפון שמתקשרים אליו יש שם מזכירה אלקטרונית שאומרת איפה המסיבה, אבל רק לפני, רק יומיים לפני או ביום של המסיבה אומרים איפה המסיבה, כי המסיבות הן מחתרניות, הן מתקיימות איפה שאסור לעשות בהם, אתה פורץ למקומות מידי פעם, לא יודע ויש בזה גם אלמנט בטחוני, משטרתי כזה שזה לא משהו שאתה מפרסם בריש גלי, זה משהו שעובר בחוג מסוים וגם באיזשהו מובן לא צריך סלקציה, כשזה עובר בחוג כזה אז מגיעים האנשים שמלכתחילה מתאימים אליך, זה מעגלים, זה עובר ממעגל אחד למעגל שני שהם מעגלים משיקים שהם באותו ראש שלך. באותו ראש שלך, זה לא יגיע למעגל של ערסים ואם זה מגיע למעגל של ערסים הם מגיעים פעם אחת, ורואים שזה לא בשבילם ומחר מאד הם לא מגיעים שוב, למרות שהיו דברים, תמיד היו דברים אבל זה לא היה משהו ש לא היה צורך בסלקציה, לא היה צורך בפרסום מעבר למה שפרסמנו, מפה לאוזן והכרטיסי ביקור האלה, פשוט לא היה צריך, גם כל העניין של להשאיר הודעה במזכירה, זה מלונדון, הייתה תקופה בכל העולם זה בערך התרחש, מסיבות מחתרניות, גם, אתה מקבל מספר טלפון, אתה מתקשר והם שולחים אותך לאיזה מקום, אומרים לך תבוא לזה וזה, בייקר סטריט פינת זה מגיע לשם ויש שם מסיבה

ש: וזה לא היה מוכר בארץ

י"ב: לא, זה לא היה מוכר בארץ, ממש לא

ש: אז בעצם פרצתם איזשהי דרך חדשה, במחירת של מוסיקה בירושלים

י"ב: כן, כן הבאנו את מה ש.. הבאנו את ההיטק של חו"ל לארץ בזמן אמת, לא אחרי לא בדיליי, ממש כמעט בזמן אמת הבאנו את מה שקרה בחו"ל לארץ, ולא הבאנו את זה עוד פעם, לא הבאנו את זה במודע, הבאנו כי זה מה שרצינו לעשות, כי זה מה שקרה, לא הבאנו כמיזם עסקי, ראינו שם משהו שהולך וחשבנו להביא את זה לארץ,

ש: אז חזרת לארץ ויש מסיבה במצדה

י"ב: חזרתי לארץ ויש מסיבה במצדה יש כל מיני דיבורים על אחוזים, היה גם קצת קשה שי"צ יצא, המסיבה במצדה זה היה, זה היה פרויקט ענק, פרויקט ענק, באמת פרויקט ענק, היו, הבאנו רצינו לעשות את זה גם מסיבה וגם איזה הופעה חיה של של אמנים צעירים להקות והבאנו, הבאנו אחת שעשתה איזה וידאו ארט איזה מין מיצג היא שרה עם וידאו וכל מיני כאלה והבאנו להקה ועוד איזה להקה ש: כולם ירושלמים?

י"ב: אני לא בטוח, אני לא בטוח, הרוב ירושלמים אני חושב אבל אחרי מאה מטר אחד ושתיים בגבעת שאול, פרצנו לתל אביב, אני זוכר שחזרתי והסתובבתי באזור שנקין, כל שנקין היה מדבקות של מאה מטר מתחת לאדמה, לכל האורך וד"ז הגבוה הזה היה תוקע על עמודים למעלה למעלה אולי איפה עד היום יש איזה מדבקה, שארית מדבקה איפשהו. אז פרצנו לתל אביב אחרי זה יצר איזה בום כזה ממש, המפיץ הגדול יצר בום גם אנשים פתאום, פתאום אמרו וואו, זה היה איזה משהו שפשוט, זה היה משהו שכולם רצו להגיע אליו, זה היה איזה סיפור הצלחה מסחרר כזה, משהו אחר לגמרי, אנשים הגיעו ראו שזה.. ונהנו ועוד ולא משלמים הרבה וגם האלכוהול זול, והאווירה והאומנות והכל אז מצדה זה היה פרויקט ענק, זה היה אמור להיות מחמש אחרי הצהריים, אבל גם לקראת מצדה כל הקונספטים של לעשות גם מסיבה וגם הופעות והלכנו לחפש מקום ואני וד"ז נסענו עם האוטו שלו, היה לו "רנו" ונסענו עם האוטו שלו והגענו לכל מיני מקומות, הגענו ליד מה זה היה, ליד דימונה, לא יודע, כל מיני מקומות ובסוף הגענו למקום הזה שאמרו שעושים שם חתונות, ודיברנו עם הפקה, אני תמיד הייתי חלק ניכר מהמציאה של המקום, דיברנו עם הפקה וחשבנו על חניה ואמרנו שכולם יחנו בחניון של מצדה, ואיזה אוטובוס שיביא אותם הלך ושוב ובאמצע בדרך בכביש שמוביל למצדה נעשה מחסום ושם ניקח כסף, וזה מפחיד אנחנו גם חוסמים כביש, זה כביש, הכביש שמוביל למצדה, יש גנראטור קטן בצד עם תאורה ואנחנו חוסמים אותו עם חבל כל מי שעובר לוקחים ממנו כסף, גם מחנים את כל המכוניות שבאות בחניון של מצדה, גם עושים את זה בלי ממש אישור למרות שדיברנו עם הפקה, עבדנו איתו, עבדנו עליו-עבדנו איתו, הגענו להבנות והסכמים שהשטח יהיה ברשות שמורות הטבע שהשטח יהיה נקי ומסודר אחרי שאנחנו עוזבים, באמת עמדנו במילה שלנו, סידרנו וניקינו אספנו את הכל, אפילו את הנייר של הפיפי של.. אספנו הכל והרמנו את הפרויקט, מירושלים אני זוכר יצאו שתי משאיות אני הייתי באיזה משאית אחת, שתי משאיות מלאות בהכל- מקררים ומשקאות ולבנות את הבמה, אלוהים יודע מה אני כבר לא זוכר מה היה שם – פרויקט ענק, פרויקט ענק

שלומית : ולא היו אז מסיבות טבע? כלומר זה לא היה אז משהו נפוץ בארץ י"ב: אולי היו, אולי היו קצת אבל לא ממש..

ש: זה לא היה קונספט מוכר

י"ב: לא זה לא היה קונספט מוכר, וגם אם זה היה אם נגיד ניקח ונביא את זה קדימה בזמן, שאם אנחנו משווים את זה לקונספט מוכר כמו היום, אז זה אחרת לגמרי, כי היום אתה בא למסיבת טראנס אתה משלם מאה שקל כניסה לפחות, מאה שקל שזה המון, מאה שקל כניסה, מחנים אותך איפשהו בטבע, אתה בא ויש לך

המון קישוטים, המון קישוטים, הם משתמשים במקום שהוא מקום יפה, אבל בעיקר משתמשים בקישוטים ומארגני המסיבה מוכרים לך סמים שזה אחד הקווים המרכזים במסיבה, אתה בא בשביל לקחת סמים, ואתה גם משלם הרבה כסף בשביל לבוא לקחת סמים, ומשלם הרבה כסף בשביל הסמים, ואלו שמארגנים את המסיבה לרוב הם מארגנים את המסיבה חצי בשביל למכור את הסמים וחצי בשביל שזה המוסיקה שהם אוהבים, ואין ממש אומנות, יש קצת אולי בתפאורה שזה מן תפאורה מאוד טראנס מאוד צועק צבעוני כזה, ההקבלה למה שתלך למועדון זמר מזרחי לשתלך ל אני לא יודע הצגה, לא הצגה.. תזמורת של מוסיקה קלאסית, זה ההבדל במקבילה, מראות וצבעוניות, ו... לא שהיה שם מראות, אבל זה לא אותו דבר, וגם אני חושב שבגלל זה המשטרות פחות סגרו אותנו כי הם באו והם לא ראו את הדברים שהם בדרך כלל רואים כדבר מאיים, הם רואים איזה היה שהם לא יודעים איך לאכול אותה, אבל זה לא מסיבת סמים כזאת עם מוסיקה של מסטולים לגמרי עם צבעוניות וכולם עם עיניים, עם אישונים כאלה בגודל של תפוז אבל זה גם לא, זה גם לא ריקודי הורה. (צוחק)

שלומית : אבל זה יותר הרמוני עם הטבע

י"ב: אנחנו הרבה השתמשנו בטבע, במיוחד במצדה שם הנחל היה מאוד מאוד יפה עם כל מיני נקיקים וחריצים ושמנו תאורה לאורך הנחל לאורך הנקיקים והחריצים האלה תאורה אדומה שהאירה את המקום בצורה מאוד יפה. הרבה לקחנו את המקום כפי שהוא, שהוא מקום יפה, בחרנו מקום שמלכתחילה הוא יפה, גם המעגל ביער, מה, יש עיגול ומסביבו עמודים וכולך בתוך יער לקחנו מקומות שהם יפים שהם מהממים, שהם.. אז יש שם איזה משהו מעורר השראה ולא כלכך הוספנו הרבה מעבר, חוץ מהתוכן האומנותי שיחקנו קצת עם תאורה ולא הוספנו עיצוב, בתוך המבנים כן, בתוך המבנים כן, אבל בחוץ בדרך כלל לא שלומית : זאת הייתה המסיבה הראשונה מחוץ לירושלים?

י"ב: כן, כשאני חושב על זה כן, מחוץ לפריפריה הקרובה של ירושלים, אבל גם מצדה זה יותר שייך לירושלמים ים המלח ומצדה זה יותר שייך לירושלמים מאשר לתל אביבים, לתל אביבים היה קשה להגיע אבל היו זוג אוטובוסים שיצאו מירושלים או שהיה אוטובוס אחד שיצא מתל אביב ואוטובוס אחד שיצא מירושלים, לא זוכר בדיוק, וגם זה היה פרויקט ענק, חבר'ה צעירים, שוכרים אוטובוסים מארגנים משקאות, מקררים, משאיות, הכל ארגנו שלא פשוט, לא היה פשוט בכלל

שלומית : ואיך הייתה המסיבה הזאת?

י"ב: המסיבה לא הייתה כל כך מוצלחת, הייתה מוצלחת אבל לא כל כך מוצלחת

שלומית : למה לא?

י"ב: אה... משהו לא... במוסיקה קודם כל ההופעות, אנשים לא ידעו איך לקבל את זה, הם באו לרקוד ואז פתאום יש הופעות, משהו פשוט לא נתפס, זה כמו שאת רוצה להדליק מדורה ויוצא מלא עשן אבל זה לא נתפס, המדורה לא נתפסה ורק בסוף סוף שכבר השמש זרחה והמדבר התחיל להעיק היה איזה הברקה כזאת במוסיקה או באנרגיה או בהרגשה הייתה איזה הברקה, ל.. אני לא יודע לכמה דקות, אני לא יודע חצי

שעה אולי המקסימום והמסיבה נגמרה, אז רק אלו שבאמת נשארו עד עד הסוף הם קיבלו את הלב של הארטישוק, אבל הרוב לא קיבלו. בכל אופן מי שהגיע והוא מגיע לכזה דבר אז זה מזעזע, לא לרעה, מזעזע לטוב אבל גם מזעזע, אתה אומר מה, גם אתה חוסם את הכביש למצדה וגם אתה, תעוזה אדירה, לי היה קשה עם התעוזה הזאת, אבל כיוון שהכל נעשה באופן אינטואיטיבי זה גם היה איזה חוסר פחד של ילד באיזשהו מובן למרות ששם כן התחיל לאט לאט, כן התחלנו לפתח מודעות של מה שאנחנו עושים אה אה אה אה ויש פה בעייתיות משהו.

שלומית: ומה עם החברה, מה עם החבורה הזאת, איך היו היחסים?

י"ב: אה

ש: אמרת ש"צ עזב ושפתאום התחילו לדבר על אחוזים

י"ב: כן י"צ עזב, התחילו לדבר על אחוזים, אני לא זוכר בדיוק בשביל מה התחילו לדבר על אחוזים, אני חושב שהיה סיכוי לכסף אני חושב שהיה סיכוי להרבה כסף, התחילו לדבר על אחוזים בעצם של מי היצירה הזאת, אבל האחוזים ירד מהר מאוד, לא היה מספיק כסף, כי העקרונות האלה שאנחנו עושים את זה כשהמטרה שלנו זה לא להרוויח, המטרה שלנו היא לעשות כיף שאנחנו נהיה איזה פלטפורמה לאומנים, שאנחנו נהיה, המטרה, האלטרנטיבה הזאת שניסנו ליצור, היא הייתה צריכה להיות האלטרנטיבה, המטרה הזאת יותר חזקה מהאחוזים כי זה לא הולך ביחד, גם אחוזים וגם אלטרנטיבה, לא פשוט הולך יחד, אז האחוזים ירדו מהר מאוד אבל האחוזים היה כנראה איזשהי דרך להגיד, יש פרמידה ומי בראש הפירמידה, כנראה, זה מן דרך להגיד מי בראש הפירמידה

ש: וראש הפירמידה הזה התקבל על כולם, או שהיו שם בעיות?

י"ב: לא היה שום הליך דמוקרטיה זאת לא הייתה הצבעה שכל אחד שם פתק ואומר אני מצביע, זה היה כריזמה, כריזמה, מישוהו לקח את הפיקוד וכולם, כולם תרמו כל אחד היה לו מקום במה שנעשה זו היה תוצר של דינמיקה

ש: מי לקח את הפיקוד?

י"ב: בעיקר הפיקוד היה בידי ד"ז

ש: ומי היה אמור להתחלק באחוזים, כל העשרה

י"ב: כשדיברנו על אחוזים, זה גם היה סודי שמדברים על אחוזים

ש: למה זה היה סודי? היו הרבה דברים סודיים לפני זה או שפתאום צץ משהו סודי

י"ב: כל הזמן היו דברים סודיים, כל הזמן היו דברים סודיים, אם ברמה של אחוזים שזה רמה יותר גבוהה ואם ברמה יותר נמוכה של אנחנו אוהבים אותו, לא כל כך אוהבים אותו, לא יודע, הוא חבר הוא לא חבר, הבת הזאת, לא יודע, כל הזמן היו סודות, לא יודע, סודות זה לא דבר רע, זה לא שפתאום וואו יש סוד, סודות תמיד היו, וגם איכשהו זה מתקשר, האנשים שלוקחים את ההחלטה מבלי לשתף את האחרים, או כאלה שסילקנו מהחבורה או שלא היינו נחמדים אליהם, לא זוכר אם זה היה באותו זמן או לפני אני חושב שכנער

אתה תמיד עושה, כילד דברים לפעמים אכזריים, אבל אתה לא רואה אותם כאכזריים כילד, כי אתה עדיין רמת מודעות של ילד והיינו ברמת מודעות של ילדים, של נערים, של אנשים שאולי מסרבים להתבגר, לא יודע, ועשינו את מה שעשינו, אבל הפיקוד היה בעיקר בידיים של ד"ז, אבל גם ר"א ואני, ככה אני רואה את זה, אני לא יודע, כל אחד יכול לראות את זה בצורה אחרת, זה סובייקטיבי לגמרי, אבל ככה אני זוכר את זה. עוד פעם אני תמיד, ככה, גם קיבלתי על זה ביקורות לאורך הדרך, תמיד הייתי אין אנד אאוט, אין אנד אאוט, לא יודע למה אבל זה איך שהייתי ואהמ וזה היה האחוזים, לפי מה שאני זוכר זה היה בערך משהו כמו ד"ז ר"א ואני, והיו אנשים שלקחו חלק גדול ביצירה באותה תקופה, דני היה חבר של של' וזה גם תרם הרבה למסיבות החברות ביניהם כי היא הייתה אומנותית והיא רצתה לעשות דברים, והיה חסר טאץ' נשי במה שעשינו, והיא הוסיפה את הטאץ' הזה והיא הייתה בעצם גרופית באיזשהו מובן, והתחילו להצטרף גרופיות, למשל במסיבה של מצדה אה... הח' הצטרפה לפני המסיבה או אחרי המסיבה או משהו כזה שלומית : דפ'

י"ב : דפ', כמובן דפ' והוא עשה אח"כ את הקולאז' הזה של המסיבה של מצדה, דפ', אז בעצם כן היינו פתוחים לאנשים שהצטרפו, רק צריך היה שהם יהיו מהסוג המסוים שרצה להצטרף באמת כי לא היינו כל כך קלים, אהמ ואז עשינו מסיבה בחולון, שעוד פעם אני וד"ז מצאנו את המקום, הסתובבנו הסתובבנו הסתובבנו, מצאנו את המקום, סגרנו ובחולון זה גם היה קצת קשה, מעגל נוסף שהצטרף חוץ מהחברה של החברה בתיכון – רל' אי', בא',

שלומית : אא'

י"ב : אלי, כן, כל המעגל הזה שאני לא בטוח אם הם הצטרפו דרך ר"א או משהו כזה, ירושלמים, בעקרון, ירושלמים שבאו מרקע קצת מסורתי, שברו את הכלים יצאו מהרקע המסורתי, בעיקר אנגלוסקסי באיזשהו מובן, גם שמעו את המוסיקה האלקטרונית, שמעו את הרוק שאנחנו שמענו, והתחברנו, והם באותו זמן הם גם עישנו הרבה יותר והתחיל גראס, גראס בעצם התחיל כשהייתי בצבא, גראס בעצם התחיל כשהייתי בצבא, לא הרבה, אבל התחיל, התחילו סמים, לא הרבה, אף פעם לא הרבה, לא הרבה בעיקר בסופי שבוע, אבל לא במסיבות, במסיבות אף אחד לא היה לא היה קטע במסיבה של לעשן, לעשן זה היה קטע בבית, מידי פעם, סופי-שבוע, לא יודע כל מיני כאלה, זה היה מסקרן ומעניין, אבל זה לא היה סמים של לקחת סמים או משהו כזה, והם היו יותר הארד קור במובן הזה, ותפסו אותם עם... לא זוכר, ג'וינטים, תפסו אותם עם משהו, המשטרה, חולון, זה לא אזורים נחמדים, אזור תעשייה של חולון זה לא אזור ממש סימפטי, יש גם זונות וגם זה וזה... אבל אנחנו ירושלמים מה אנחנו יודעים, לא יודעים, רצינו באזור המרכז, אני כבר לא זוכר מה בדיוק רצינו או שלא היה מקומות בירושלים חשבנו שיש יותר מקומות באזור מישור החוף של מבני תעשייה, היינו נאיבים והמשטרה תפסו אותם ומעצר וזה, זה קצת העיב על האווירה, כל פעם שהיה משהו כזה כמו פריצות למכוניות וגניבות ממכוניות, או משהו שנפצע נפגע או לא יודע, אן שעצרו משהו, תמיד זה העיב על

האווירה קצת, זה העיב על האווירה, ואני זוכר שהייתה מסיבה שנפל פליקר על מישהי, היא הלכה לבית חולים חזרה עם מן תחבושת כזאת לבנה גדולה על כל הראש, המשיכה לרקוד זה היה נחמד ש: במילניום

י"ב: כן במילניום, אבל זה שנפל עליה פליקר זעזע אותנו הרגשנו ממש לא נעים, אנחנו גורמים למישהו, חוץ מהאספקט של יום אחד יכולים לתבוע את האם אמא שלך (צוחק) חוץ מהאספקט הזה, לא נעים, בן אדם נפגע, בגלל רשלנות שלנו, תמיד היו הדברים קטנים שהעיבו. אני חושב שהמסיבה הייתה יחסית מוצלחת, קצת שיקפה את המקום שהמסיבה הייתה, תעשייתית, קצת אפלה, קצת קשה, מאוד היה בה איזה משהו מאוד קשה כזה, המשטרה לא סגרה אותנו, שכרנו מקום זה הספיק, היום כנראה שזה לא מספיק אבל אז זה הספיק, עצם זה שאתה שוכר את המקום אז זה בסדר אהמ... טוב זה גם נאיביות של אותה תקופה, היום כבר אין את הנאיביות הזאת גם בקרב הממסד וגם בקרב האנשים, יודעים טוב מאוד מה, מי עושה מה ולמה הוא רוצה לעשות, אולי יש נאיביות במשהו אחר, אם נביא משהו יותר מפותח מחו"ל שעוד לא מכירים את זה בארץ אבל יש את הנאיביות במוכן הזה. אני דווקא די נהייתי במסיבה הזאת, אישית, וגם כי אה מצדה זה היה קצת קרוב אחרי הנחיתה שלי, נחתתי באיזה בום והתאפסתי מחדש והייתה מסיבה והיה לי יותר בסדר, וקצת נפתחנו לתל אביב והיו קצת יותר בנות, וגם אני התחלתי יותר לפגוש בנות גם, בעקבות הנסיעה שלי לחו"ל והחזרה אז יותר נפתחתי לתחום של בנות המין השני וזה היה נחמד, .. נהייתי, יחסית נהייתי בדיעבד אני זוכר שכשחיפשנו מקום, אז היה מקום אחד שרצו להציע לנו, איזה האנגר איזה מפעל נטוש, משהו מטורף באמת מטורף, שהיום היינו קופצים על זה בלי לחשוב פעמיים ולא על המקום שעשינו את זה שהיה יותר מסודר, אבל אנחנו לא ראינו את זה באותו זמן, גם לנו לקח זמן להתפתח למה אנחנו מחפשים, חשבנו היה שם מסילות על הרצפה חשבנו שזה מסוכן אם מישהו ייפול פחדנו שמישהו ייפול וקצת נרתענו מהנטישות של זה אבל אהמ... בסדר זה היה מסיבה טובה, סבירה, טובה לא יודע, אחרי זה, ואז, אחרי מצדה דפ' התחיל להיכנס קצת לעניינים, ואז ביחד עם לחץ של דפ', או אפילו לפני שבאתי היה איזה מגעים עם הליברטורס, רצו שהם יבואו כי הליברטורס היו הגורואים המוסיקלים, לפחות בתקופה הנתונה ש: ולמה שגורואים מוסיקליים ירצו לחבור לקבוצת ירושלמים תמהונים י"ב: כי הקונספט שלהם זה היה הקונספט שלנו, הם עשו אותו דבר, מה שאנחנו עשינו פה הם עשו שם בלונדון, אותו דבר, בדיוק אותו הם, התחילו ממסיבות מחתרת הם התקדמו והייתה איזה תכתובת באי מייל, אני קצת מקצר את התהליך,

ש: זה מאוד מחמיא כל העניין הזה של הגורואים מגיעים

י"ב: כן, יש בזה משהו מאוד מלהיב יש בזה משהו מאוד מלהיב, כל כל מה שעשינו היה מלווה באיזה אגו טריפ, היה מלווה באגו טריפ שאתה יכול לעשות כאלה דברים, ולעשות כאלה דברים מתוך מחשבה שאתה יכול לעשות כאלה דברים חייב להיות מחובר לאיזה אגו טריפ, כי מי הולך ועושה מסיבה במצדה, ומזמין שני אוטובוסים ויורד עם זוג משאיות מקררים בירות וו ואם בא איזה בן אחד? כמו בהד וין שבא איזה בן אדם

אחד להופעה שלו, א אז זה מלווה גם הייתה ראייה ראלית וגם היה מלווה באגו טריפ, העשייה יחד המטרה שמאחדת את כולם זה הרגשה נהדרת, כולם היו מכורים להרגשה הזאת כי זה מה שאתה עושה ויש לו תוצאות וזה משפיע, זה כמו לא יודע מה, המהפכה הצרפתית, אתה לוקח חלק במשהו שהוא.. אתה מרגיש שהוא מדהים, אתה מרגיש שותף, אתה חלק משבט, וכשאני אומר את הדברים האלה אז אני נזכר בעיתונים שהיינו מוציאים, אני מנסה להיזכר מתי היה העיתון הראשון, מתי היה העיתון הראשון, את זוכרת? שלומית : 99 כזה 2000 לפני המילניום

י"ב: כן אבל, לפני המילניום, אבל באיזה מסיבה, זה מצדה עשינו את חולון ואחרי חולון עשינו היה את לחיברייטורס ובליברייטורס היה את העיתון הראשון אני חושב, ש: מה הייתה המסיבה של הליברייטורס?

י"ב: המסיבה של הליברייטורס הייתה פועל יוצא, לפחות אצלי בזכרון היא הייתה קשורה לכמה של ימים של, עוד פעם, אני משתמש במילים באנגלית "טוטאל בליס" ואיזה מן, קרוב ל"דיוויאן" ממש, אני לא רוצה להגיד אלוהי כי אי אפשר להשתמש במושגים כאלה, אלוהי, זה לפחות בגישה שלי לא בר נגיעה של בני אדם, אבל קרוב, דברים מדהימים, פשוט מדהימים, אני התחלתי ללמוד באוניברסיטה העברית, איכות סביבה הייתי יחידי ב"לא לאומנות" שלי, למדתי איכות סביבה כי הטבע תמיד דיבר אלי, הטבע זאת האומנות שלי, הלימודים היו קשים אבל עם כל הלימודים עדיין עסקתי במסיבות אהם בעצם חזרתי מהטיול במטרה ללמוד, בטיול הבנתי שאני רוצה ללמוד, וחזרתי והתחלתי ללמוד פחות או יותר, ובאחד מהדברים האלה יש איזה "מגמה ירוקה", קבוצה של אנשים מהאוניברסיטה היה איזה סופשבוע בקיבוץ בנגב ב..נו, לא קטורה אחד ליד, תמיד אני שוכח את השם, מושב אקולוגי בנגב, סופשבוע, אמרתי לד"ז תבוא תבוא תבוא, הוא בא, צעד יוצא דופן שהוא בא כי הוא לא אוהב את הדברים האלו ואני מבין אותו שהוא לא אוהב את הדברים האלו כי זה קצת כזה צופים באיזהו מובן רק צופים ירוקים, אבל באנו ואנשים סובלנים, דווקא אנשים אקולוגים כאלה מאוד סבלנים, מקבלים אותך בשוני שלך, מתייחסים אליך יפה, אז עישנו קצת גראס לא הלכנו לכל הפעילויות וכל הקשקושים האלה שלהם אבל הסתובבנו ובאמצע המדבר ועשינו טיולים וחזרתי מהמזרח עם מדיטציה כל מיני רעיונות ועשינו מדיטציה .

טלפון..

טרק 10

שלומית : אז עשינו הפסקה

י"ב: כן, היה טלפון מאמא שלי, זה רק מוכיח מה שאמרתי, התא המשפחתי היותר מידי הזה, לא יפה להגיד יותר מידי, אבל דביק במקצת, בטענה שמשפחה וחברים, אז אמא שלי התקשרה ושאלה איפה אני, ואני כבר בן שלושים, (צחוק) אני צריך להקליט את עצמי מידי פעם, ולשפוך את כל החרא והתסכול לתוך המיקרופון, להרגיש טוב, לזרוק את הקסטה, אף אחד לא נפגע, סך הכל הקלטת כל מיני דברים ש: שחררת לחצים

י"ב: כן שחררת לחצים, בחינם, לא כלום, לא פסיכולוגים לא כלום, אהמ,, מכיוון שקצת שכחנו, אני יודע

איפה בערך איפה היינו

ש: בליברייטורס משהו

י"ב: כן בליברייטורס, אהמ, אבל אני מרגיש שזה יתפסס אם אנחנו רק נלך לפי הרצף הכרונולוגי

שלומית : אז לא צריך

י"ב: אני רוצה יותר לנהל איתך שיחה מאשר שאני אגיד דברים, סתם בהמשך לשיחה שלנו על עבודה וכאלה

אז בעמותה שאני מתנדב יש מישהי שהיא מתכנתת של העמותה ולכולם אני מסביר את הרעיונות שהבאתי מאנגליה איך דברים צריכים להעשות, איך דברים יכולים להעשות, ובתקיפה של בעיות במישור הכי בסיסי שלהם, ככה כשאתה עושה את העבודה, אתה עושה אותה, לפחות מנסה לעשות אותה מהיסוד אתה פוגע בהם ברמת היסודות, אז מה שאמרתי לה זה כמו, אמרתי לה על תוכנית המתאר החדשה, תוכנית המתאר נסובה סביב שתי בעיות, פחד מערבים, הרצון לחזק את ירושלים ביהודים בכל מחיר, והרצון הזה של להחזיר עטרה ליושנה לירושלים, משגשגת כלכלית... הם מוכנים למכור את העיר הזאת, והסבא והסבתא והאמא והאבא יכולים למכור את הכל בעיר הזאת רק בשביל שזוג המטרות האלו יחזור שהיא תהיה יהודית כי הם מפחדים מערבים, עכשיו זה 30% ערבים ועשרים עשרים זה ארבעים אחוז ערבים אולי אפילו חמישים אחוז ערבים, ערבים אזרחים מדינת ישראל שגרים בירושלים, פשוט מפחדים, מפחדים מהם, אז אמרתי לה שאלו הבעיות הכי בסיסיות ואם אנחנו עושים משהו שקשור לתוכנית המתאר אנחנו צריכים לתקוף את השיח המאוד בסיסי הזה, אני לא יודע אם את מודעת למושג שיח אבל שיח, למדנו את זה יחסית די הרבה באנגליה, באנגלית זה דיסקורס, שיח זה כל מה, את יכולה להשתמש בזה ליחסי ציבור, זה כל מה שאינטגרציה של כל הרחשים בחברה שמובילים למחשבה קוהרנטית, לאיזה אידיאולוגיה לאיזה דרך פעולה לאיזה משהו, לאיזה קונספט שמכניסים זה שיח story line הם קוראים לזה באנגלית גם, הקו של הסיפור, קו החיים של הסיפור שאנשים מכתבים זה השיח, אז לתקוף את השיח הזה שהם מציגים, בבסיס תוכנית המתאר זה פחות או יותר השיח, וגם במאה המטר באיזשהו מובן תקפנו את השיח, שהיה באותו זמן, שקשור לכילויים

ש: שמה הוא אומר

י"ב: איזה פרגמטית, השיח, אני לא כל כך בטוח מה השיח מהצד השני אמר, אף פעם לא חשבתי על זה אני יודע שהשיח שלנו אמר, חופש, שחרור, אינדיבידואליות, כל אחד יעשה מה שהוא רוצה איך שהוא רוצה, אין פה כבלים, אין פה חוקים, אין פה, יש פה איזה אומנות, יש פה איזה ביחד, יש פה שחרור כזה של.. אתה יכול לבוא לידי ביטוי עם מי שאתה, איך שאתה, אין חריגים ואין.. אין אין סלקציה, אין יותר יפה אין פחות יפה, תבוא איך שאתה מה שאתה, איך שאתה רוצה, תבוא עם הפי"גמה מהבית ותהיה אתה, למול כל השואו וכל הזיוף אפשר לראות את זה לכל מיני דברים – התפסן בשדה השיפון, וכל מיני כאלה קונספטים שאנשים אחרים גם עולים עליהם, אני לא יודע אם זה בהשפעת שנות השמונים, זה אפילו נכנס, אפילו אפשר אולי לקשור את זה לניו-איי"ג לכל העניין של ניו איי"ג שנותנים יותר משמעות לדברים שהם לא חומר ושהם לא

אהמ... "פלורה" ושהם לא מלאכותיים כאלה, נותנים יותר מקום לנפש, לדברים שקשורים תהליכים נפשיים פנימיים. וגם אמרתי לה וכזה דבר, לתקוף החלטה, או שיח, אני לא יודע אם עושים את במודע, ובמובן מסוים הם עדיין עושים את זה, שהערבים איום, במצב הביטחוני שאנחנו נמצאים בו, בירושלים הבירה של ישראל, לצאת כרגע כנגד כזה דבר, זה דון קיחוטה, אתה יוצא נגד טחנות רוח, ואז אני אמרתי לה בצורה מאוד אינטימית ונראה לי מאוד מוזר שאני אומר לה את זה, כי אני גם מתחבר אליה, אני גם מתחבר אליה, יש לי סיפור לספר לך, סיפור אישי, לא קשור למה שאנחנו עושים פה, סיפור עלי, על משהו שאני חוויתי שמעיד כמה שינוי אתה יכול לעשות, שאתה כן יכול להגיע לאנשים, כן יכול להביא לשינוי גדול ועמוק, וסיפרתי לה קצת על המאה מטר במובן מאוד, ככה כמה משפטים, אני לא יודע אם היא הבינה או לא הבינה, אמרתי לה שהתחלנו איזה משהו מאוד אינטואיטיבי וגרמנו לאיזה מן מודעות חדשה בכל הארץ, כולם הכירו אותנו, טוב אולי לא באילת, אבל אולי כן באילת, כן סחפנו את כל בני הנוער בערך בגיל שלנו למה שעשינו, אמרתי לה כן אפשר, אפשר אפשר בהחלט אפשר, אז את חושבת שגם מה שאת עושה מושפע ממה שחווית כחלק מהמאה מטר?

ש: י"ג אמר בראיון הקודם שראיינתי אותו שזה כמו סוג של אופי שזה משהו שלא סתם חיבר בין כל האנשים האלה, לכל האנשים האלה היה איזשהו משהו והם התחברו ביחד, או שהמשהו הזה נתן להם את זה, איכשהי זו תכונה שקיימת בכל המשתתפים וכל אחד לוקח את העקרונות או האידיאולוגיה הזאת למקום שהוא מתעסק איתו עכשיו, ושזה משהו שנשאר בך

י"ב: נכון, אז זה גם מעלה עוד שאלה שאני שואל את עצמי די הרבה פעמים, לא יודע, כולנו למדנו באותו בית הספר, לפחות הגרעין הקשה למד באותו ביה"ס, אז זה נראה לי קצת מוזר סטטיסטית שכולם עם התכונות אופי הזאת הם נמצאים באותו בית ספר באותה שכבה, נגיד את היית יכולה להיות בשכבה מעל וי"ג בשכבה מתחת וההוא יכל ללמוד בגימנסיה ואני ללמוד בבית חינוך, ומישהו אחר במקום אחר, אז השאלה היא אם זה אחד השפיע על השני ויצרנו איזה מחלה מדבקת, לא במובן הרע של מחלה, או שפשוט היינו כאלה שנפגשנו, רצה הגורל ונפגשנו

ש: לא יודעת, נראה לי שהוצתה שם איזשהי אידיאולוגיה של איזשהו משהו, וכל מי שהתחבר לאידיאולוגיה הזאת, התחבר לחבורה

י"ב: את האידיאולוגיה הזאת את מנסה לחקור בעבודה שלך?

ש: כן,

י"ב: מה האידיאולוגיה, לאפיין אותה

שלומית: מה האידיאולוגיה, מה גרם דווקא לאידיאולוגיה הזאת מתוך הרבה אידיאולוגיות שאנשים העלו כאידיאולוגיה, להבין מה גרם לה להתממש באיזשהו מקום, מה גרם לה לקרום עור וגידים ולצאת לרחוב ולעשות איזשהו שינוי

י"ב: ואת חושבת שמה שאת מתעסקת עכשיו קשור בשינוי קשור באידיאולוגיה הזאת?

ש: בעשייה של העבודה הזאת או בעשייה של העבודה שלי?

י"ב: בעשייה שלך

שלומית : כן אני חושבת שכן

י"ב: בוא נגיד ככה, היית גם אומרת שאת פגועת המחלה במרכאות כפולות

ש: כן, הייתי אומרת שאני פגועת המחלה, אני חושבת שאחד הדברים שאני התחברתי אליהם במסיבות האלה זה הרצון לעשות טוב לעוד אנשים, גרמנו לאנשים להגיע ולצאת משם כשטוב להם, עשינו איזשהו טיפול פסיכולוגי, תרפייה באומנות, לא יודעת מה, אבל יצרנו חיוך או תהליך שאנשים עברו כשהם יצאו מהמסיבות האלה, וזאת הסיבה שאני סחבתי גנרטורים בשלג, כאילו זה מה שעשה לי טוב הידיעה הזאת, שאנחנו עושים טוב לאנשים אחרים, ואני זוכרת שעזרתי בבר לפעמים, אנשים רצו להשאיר לי טיפים זה העליב אותי, ברמה הזאת שאני עושה את הדברים האלה כל כך מתוך רצון טוב, אין לי שום כוונה לקבל על זה כסף, שילמתי כדי להיכנס למסיבות, למרות שלא הייתי צריכה

י"ב: באמת, אני לא שילמתי כדי להיכנס למסיבות שילמתי בדברים אחרים עם כל הטלפונים שעשיתי וכל הזמן וה..

ש: כן, אבל הרגיש לי נכון, הרגיש לי שזה המקום שהכי כיף לבזבז לי בו כסף, עד שד"ז קלט את זה והזדעזע אבל, אה אני חושבת שכן שהרצון לעשות טוב זה אחד הדברים שהנחו אותי תמיד ועדיין זה משהו שאני לא יודעת מה אני אעשה בהמשך חיי אבל לעשות טוב לאנשים זה חלק מהעניין, אז כן זה מתחבר, והעובדה שאני רואה את עצמי ירושלמית, למרות שאני בתל אביב, ואני לא רואה את זה משתנה

י"ב: כן, ירושלמי אני גם מרגיש, למרות שזה לוקח פחות חלק לפחות עכשיו ממה שאני.. אני זוכר ש.. גם עדיין אני חושב ככה שהיה לי הרבה האשמה בתיכון כלפי החברה שאנחנו חיים בה שמכתיבה לנו מה לעשות, ורציתי לצאת כנגד זה, אין זה נכון וזה אסור הרגשתי שהחברה פוגעת במי שאני ומה שאני יכול לעשות, באופי שלי, שהיא מאוד כובלת אותי, החברה מאוד כובלת אותנו, ומשהו מרדני, בהחלט היה בזה משהו מאוד מרדני, מאוד מהפכני, מהפכה של יום אחד, תהליך מהפכני, זה עדיין נשאר בי, בפירוש זה עדיין נשאר, אני לא כל כך רחוק מהמאה מטר, אני לא מתקלט, אני לא עושה מוסיקה, מסיבות, אני מגיע למסיבות עדיין, שלומית : אבל לקחת את המהפכנות שלך למקום שבו אתה עוסק כרגע כמקצוע

י"ב: בהחלט, בהחלט, ולקח לי זמן גם לקלוט איפה בתוך התחום המקצועי זה יכול לבוא לידי ביטוי המהפכנות הזאת

ש: כן, לא חשבתי על זה קודם אבל גם אצלי זה קיים, אני לא לוקחת את המסגרות שאני נכנסת אליהם כמובן מאליו, כי ככה הדברים צריכים לעבוד, אני תמיד מחפשת איפה אפשר לשנות את זה, לעשות את זה קצת אחרת, לשדרג את זה באיזשהו מקום, וזה חשוב, זה גם חלק מהראייה הזאת שכל בן 18 אחר היה הולך לדיסקוטקים וממשיך ללכת לשם ולא חושב שהוא יכול בעצמו להקים משהו אחר ו

י"ב: זה באמת אחד הדברים שבלימודים הכי רצו לתת לנו ראייה ביקורתית, כל דבר שאתם רואים אותו, תפתחו ראייה ביקורתית כלפי עצמכם, כלפי מה שנעשה, וזה אחד הבסיסים שגם אני חושב שחסר לאנשים בחברה, אין להם ראייה ביקורתית, והם אוכלים את מה שמאכילים אותם

ש: אבל עדיים הביקורת היא לא ביקורת הורסת, היא ביקורת בונה, וזה ההבדל המהותי, לדעתי, כי לא יצאתם במחאה נגד הדיסקוטקים וניסיתם לפגוע בתבנית הוותם, פשוט הצעתם משהו אחר שלוקח את האלמנטים החיוביים ומשדרג אותם למשהו אחר לגמרי וזאת אלטרנטיבה, זה לא בא על חשבון, זאת אומרת, זה כן לקח להם אולי קהל אבל ברמה הזאת של משהו דורסני או

י"ב: זה גם לא לקח להם ממש קהל, אני חושב שכל העניין של ראייה ביקורתית זה לא לגדוע דברים, לא להגיד זה אסור וזה מותר, זה לא ראייה ביקורתית

ש: לא זה לעשות להם איזשהי אבולוציה

י"ב: כן, זה לתת אפשרויות לשינוי, לתת אפשרויות להציג בפני אנשים את האפשרות לבחור, אתה יכול לבחור, זה כמו ז'אן ז'ק רוסו שהוציא את האנשים, אחד הפילוסופים והוגי הדעות שיצא כנגד העבדות, טרום המהפכה הצרפתית שאמר- אתה יכול לבחור אם אתה בן חורין או לא, זה הבחירה שלך, כי אנשים חשבו, אבא שלי היה עבד, אני נולדתי אני גם אהיה עבד, והוא אמר לא

ש: יש לך את חופש הבחירה

י"ב: אתה נולדת בן חורין, אם אתה מחליט שאתה מוכר את עצמך לאביר שמעליך בתמורה לביטחון, או הביטחון הכלכלי של אוכל אז בסדר, אבל אם זה... זה אותו דבר, אבל זה עכשיו כל הדברים האלה התגבשו אצלי רק עכשיו, באותו זמן, באמת היה מאוד מאוד אינטואיטיבי.

ראיון מס' 2 (ראיון עם ד"ז)**משך הראיון : 79:36 דקות****מקום הראיון: הבית של ד"ז****מתי התקיים? 20.01.05**

- 5 ש: טוב אז אני מתחילה להקליט
ד"ז: בבקשה, התחלתי?
ש: כן התחלתי
ד"ז: מה אני יכול לעזור לך שללו?
ש: רציתי לשאול אותך כמה שאלות,
ד"ז: אוי ואבוי 10
ש: על ה"מאה מטר", מה..מה השם הזה אומר לך. מה זה "מאה מטר"
ד"ז: את האמת אני אגיד, זה שם שגורם לי חוסר רצון לדבר,
ש: לדבר עליו או לדבר בכלל
ד"ז: ברגע שאני שומע את השם הזה אני רוצה לשתוק, מרוב צער (צוחק)
ש: למה, מה מצער? 15
ד"ז: כי זה מצער, זה מצער, זה תעזבי, אין לי כח לדבר על זה
ש: לא רוצה לדבר על הצער
ד"ז: על הצער בטוח לא
ש: אז ספר לי על השמחה
ד"ז: מרוב צער אני לא רואה את השמחה, בסוף זה יפתח לאנשהו 20
ש: בסוף זה יפתח לאנשהו, מאיפה בא השם הזה?
ד"ז: עזבי אותי משטויות, (שתיקה ארוכה)
ש: מעניין,
ד"ז: נו נגמר הראיון
ש: לא, לא נגמר הראיון, מעניין שיש לך הרבה צער ושתיקות 25
ד"ז: כן, תראי יש את מה שבפנטזיה שלי אומר "מאה מטר", ויש את המציאות והם שונים לחלוטין,
הפנטזיה שלי זה משהו אה, חלק ממה שהו חברתי שקיים בעולם, חלק מתנועות אומנות יותר סוציאליות
שהיו בעולם, שבאו נגד, לא נגד אלא כאלטרנטיבה למה שקורה בחיים
ש: מה ההבדל?
ד"ז: אני יודע, נגד זה עם רגשות שנאה קנאה וכו', ואלטרנטיבה זה פשוט להיות שונה, באמת להיות שונה 30
ש: וממה הייתם שונים? אלטרנטיבה למה בעצם אתם?

- ד"ז: זה היה אלטרנטיבה בהכל, אלטרנטיבה בפן המוסיקלי, אלטרנטיבה בצורת ההגשה המוסיקלית, במקומות, אלטרנטיבה בהתייחסות, אלטרנטיבה באהבה לדבר. ש: רגע, תפרט קצת, מה זאת אומרת אלטרנטיבה בהתייחסות? ד"ז: בהתייחסות לדבר שעשינו 35 ש: במה זה היה שונה? מה היה עד עכשיו ד"ז: בדרך כלל, זה נובע הדברים האלה חיי לילה שמתנהלים בעיקר או מעטלפי לילה מכורי לילה, או מרצון לעשות כסף פה זה נבע לא מזה ולא מזה ש: אלא ממה? ד"ז: שילוב של רצון לעזור, רצון לעשות טוב, רצון לעשות משהו שונה, ורצון לעשות אומנות, שילוב של כל אלה. 40 ש: לעזור למי? ד"ז: לעולם, לעזור באופן כללי, לעזור לירושלים ש: קצת יומרני לא? ד"ז: לא, זו תכונה שיש אותה או שאין אותה 45 ש: מה זאת אומרת לעזור לירושלים? ד"ז: להיות קצת יותר מעודכנת מצד אחד, מצד שני שיהיו בה יותר חיי תרבות אלטרנטיביים שזה הופך אותה להיות יותר עיר ש: ואתה רואה את ה"מאה מטר" מתגבש במקום אחר חוץ מירושלים? אתה מוצא קשר מחייב בין העיר לתופעה או איך זה מתחבר בעיניך? 50 ד"ז: אני לא מוצא באופן אישי אבל אם אני רואה את שאר הדברים שיש פה בירושלים שהם דומים אז אני כן מוצא ש: מה למשל? ד"ז: כל מיני קבוצות שקיימות פה ולא קיימות בתל אביב ולא קיימות בחיפה, כנראה שיש פה משהו בעיר שיוצר מחתרת מסיומת. 55 ש: והייתה איזשהי מחתרת לפניכם? ד"ז: היו דברים אלטרנטיביים? כן היה ש: מה למשל? ד"ז: ה"קיו" מועדון ה"קיו" שהיה, זה היה הומו- לסבי, זה היה כאילו העתק של משהו מתל אביב שבא באיחור, אבל זה היה קיים, וחוזק מזה לא היה ממש, היו כל מיני פאבים אלטרנטיביים תמיד ש: ואיך זה התגבש? מי יצר את האלטרנטיבה הזאת ד"ז: נוצר ש: נוצר? ו.. ד"ז: התפרק ש: למה? 65

- ד"ז: וואלה שאלה טובה, אני לא יודע למה, אני פשוט לא יודע
 ש: משער בכל זאת
- ד"ז: לא בטח שאני משער, אני משער שהציפיות שהיו לאנשים שהרכיבו את זה בהתחלה או שבנו את זה
 מהעניין, לא היו זהות, לכל אחד היו ציפיות שונות
 ש: מה היו הציפיות שלך? 70
- ד"ז: שזה יהיה באמת דבר מאוד חברתי בעיקר,
 ש: וזה לא היה?
- ד"ז: זה היה אז אבל ברגע שזה הפסיק להיות זה הפסיק להתקיים
 ש: תסביר "משהו חברתי" מה זאת אומרת?
- ד"ז: אני רואה את כתנועה, משהו, אני אומר את זה, זה באמת לא יומרני, יש את זה המון המון בעולם
 תנועות אומנותיות יותר סוציאליסטיות כמו קיבוץ
 ש: ומה היה בעצם סוציאליסטי בזה? 75
- ד"ז: תראי זה היה לא למטרות רווח – נתחיל מזה, זה היה לכיסוי עלויות וכדומה, אנשים רק השקיעו,
 בסדר זה היה דפוק מהכיוון הזה שאנשים רק השקיעו ולא קיבלו ורק הפסידו כספים, זה ברור שזה לא
 בריא אבל כך זה התנהל, אבל אני ראיתי את כבמגמה שזה הולך לכיוון עמותה ללא מטרת רווח, של
 איזשהו ארגון שהאומנות היא במרכז והעזרה לזולת זה במרכז ולא העשרה עצמית בע או בא גם כן, ב א'
 למה לא בתוך המסגרת כל אחד "מאשיר" את עצמו, אבל אה, אני ראיתי את זה הולך לכיוון חברתי
 סוציאליסטי, כי אני רואה את זה שזה נבע מתוך חברה מסוימת,
 ש: מה, איך אתה מגדיר את החברה הזאת שזה נבע ממנה? מאיפה זה צץ?
 תחשוב -יש פה תופעה שלא הייתה לפני זה, פתאום .. 85
- ד"ז: היא כן הייתה לפני זה, זה בעולם, זה היה לפני זה בעולם, זה קיים במקומות, למשל אני אתן את
 הדוגמא של דטרויט, שזה מין מקבילה, שזה אם הטכנו אפשרו וזה די דומה.. וה"הבי מטל" או כל
 קבוצות סוציאליסטיות אומנותיות אחרות שקיימות מלא ואני פשוט פחות בקיא בעניין, וניקח את דטרויט
 לדוגמא, זו עיר של מפעלים עיר תעשייה עיר תעשייה עיר תעשייה, וגרים שם גם, בטח שני מיליון איש
 אים לי מושג כמה אבל בטח משהו באזור הזה וזה נבע שם וגם מאיזשהי מחאה חברתית על קיפוח, על
 שעמום, על עודף ממסדיות
 ש: וזה מה שהרגשתם שיש פה?
 ד"ז: כן, כן פה זה גם זה עיר של קריית ממשלה, וכדומה בלי כלום, וזה פשוט לעשות חיים, אנשים עם
 איזשהו כשרון עם איזשהי תפיסה מסוימת וזה נבע פשוט מהם וזה נבע גם מהקהל לשתף פעולה, כל זה
 ביחד יצר חברה מסוימת שנוצרה, אפילו שהיא לא בדיוק מוגדרת, לא שאני יודע את החברה הזאת,
 למספר כמה חברים בה או משהו כזה אבל אין ספק שלתופעה הזאת היה בסופו של דבר עם השנים משקל
 לא קטן על חיי הלילה בארץ ובטח בירושלים וגם על חיי החברה בירושלים
 ש: איך?

- ד"ז: עצם זה שזה קיים בכאלה מימדים למשך כל כך הרבה שנים, ופשוט יש לזה כוח, יש לזה השפעה ומשהו חברתי, אני אומר שאם זה נולד מ החברה ע"י כמה אנשים שהביאו את תפיסתם, אבל קיבל תמיכה מאיזשהי חברה אני מאוד הייתי שמח אם זה והשאיפה שלי זה שזה יישאר של החברה, כי זה נולד מהחברה זה שייך לחברה, זה לא שייך לאף אחד באופן ישיר, ועל זה זה התפרק ש: ואתה חושב ש זה עבר לחשיבה של ..
- ד"ז: כן
- ש: מתי זה התפרק? 105
- ד"ז: תהליך ההתפרקות התחיל בטח בתחילת 99 זה התחיל, ש: באיזה אזור? של איזה מסיבה?
- ד"ז: אחרי יום העצמות היה במדבר, אחרי המדבר היה בחולון, אז שם באזור .. אחרי חולון היה עוד איזה קולנוע, היה את המלון, קולנוע, שם זה התפרק, והתפרק כמעט סופית זה בקיבוץ גלויות, והתפרק סופית לחלוטין זה במקום פה בתלפיות 110
- ש: ועכשיו מה קורה?
- ד"ז: עכשיו זה כאוס, אנשים, כאוס, אנשים פשוט חיים את החיים מה אני אגיד לך, חיים את החיים האישיים שלהם לא מסתכלים לא ימינה ולא שמאלה ש:ומה עם ה"בנות" של הפרויקט הזה?
- ד"ז: איזה בנות? 115
- ש: ה"פאקו-טק", ה ml1, ה"בנות לילית", הארגונים שיצאו מתוך זה, הדברים הנוספים שגדלו מתוך מאה מטר
- ד"ז: אחלה בחלה, טוב שהיו, ש: וגם אותם אתה כבר מספיד, זאת אומרת גם הם לא קיימים יותר?
- ד"ז: לא לא, לא למה לא? קיימים ויהיו קיימים, זו תפיסה שונה מבחינה חברתית, לא לחלוטין שונה לכן זה היה מתקיים איפשהו, הכי שונה זה באמת ml1 שה קפיטליסטי לחלוטין לחלוטין, בלי זרזיף של חברתיות, זה ממש הכי הכי התרחק, אני לא יודע איך זה קרה, אבל כך קרה הדבר, אחר כך יש את הבנות שכבר באמת זה התפרק באמת, זה כבר לא קיים, שזה ו"פאקו-טק" די דומה במרחק של זה מהרעיון המקורי שאני יש לי את התפיסה אליו, שזה משהו שהוא in betwin הוא כן משלב פעילות של אומנים בתוך קבוצה, אבל מתוך היררכיה מסוימת מתוך זה שקודם כל הגוף הזה שייך למישהו שזה לא רכוש החברה, אלא זה רכוש של מישהו, ואותו דבר היה עם הבנות, שגם זה היה רכוש של מישהו או של מישהו ועדיין זה כאילו לקחת את הטוב למטרות אישיות, זה מין ניצול, ניצול משאבים ש: הפרטה של קיבוץ
- ד"ז: משהו כזה, כן משהו כזה, וזה גם קורה גם עכשיו זה ממש בשיא ההתפתחות החדשה של זה ש: ואתה? 130
- ד"ז: אני לא יכול לחיות עם זה בשלום, זה שייך לחברה, אני גם באופן אישי לא מסוגל לעבוד בשביל אף אחד, אלא בשביל החברה אז אה..

ש: אפילו לא בשביל עצמך?

ד"ז: לא, זה אני אוכל בעתיד אני מקווה, אבל אה... בשביל עצמי אני אוכל לעבוד

ש: וזה לא משהו שהיית רוצה לייחס אותו לעצמך, זאת אומרת לא היית רוצה לבנות כזאת, לא יודעת, 135

כזה "לייבל" או משהו כזה שהוא שלך ואתה מוביל אותו והטוב בו בעצם עובר אלייך

ד"ז: הטובין את מתכוונת ..

ש: הטובין, כן

ד"ז: זה כספים לא?

ש: אהה 140

ד"ז: לא כי זה יהרוס לי את כל הדמיון שהוא באמת לא מתקיים הדמיון שלי, זה פשוט לא מתקיים שנה

אחרי שנה, הוא מתקיים ברגע שהוא יכול לא להתקיים הוא מפסיק להתקיים, כי אנשים בוחרים הם כל

פעם מחדש בוחרים לקחת לעצמם את הכספים ואת הכוח, זה מעבר לכספים זה כוח, זה מאבקי כוחות, זה

מאבקי זה... זה פשוט כל פעם, כל פעם הסיפור הזה קורה מחדש, אני כבר על סף השעשוע מהסיפור הזה,

וזה מאוד מצער גם מה אני אגיד לך, זה באמת מצער שכל פעם זה קורה, וגם אנשים כאילו, וזה גם לא 145

שאנשים באים ולא יודעים מה היה קודם, הם יודעים מה היה קודם, מספרים לך עוד פעם את אותו סיפור,

את אותו סיפור חברתי, אותו סיפור חברתי עד שזה צובר מספיק כוח, ואז הם אומרים לך, "אה, טוב זה

לא חברתי – זה כלכלי" (צחוק)

ש: אבל אתה יכול להבין תסכול שנובע מלעשות דברים בלי לקבל עליהם שום דבר בתמורה

ד"ז: מי אמר בלי לקבל? אני בשנה האחרונה קיבלתי לא מעט כספים מהסיפור הזה 150

ש: אז איפה בעצם אתה שם את הגבול בין לקחת כסף, זאת אומרת בין לקחת כסף כמו שאתה לקחת,

לבין לעשות הון

ד"ז: כי לקבל משכורת על עבודה זה דבר אחד, לעשות הון זה ולהפוך את הדבר שנבע מחברה כאיזשהי

מחאה חברתית לאותה סיסטמה מגעילה של בעלי הון ועבדים

ש: איפה אתה שם את הגבול .. איפה? . 155

ד"ז: ברגע שזה יכול לעלות לאיזה גודל, נפח כלכלי מסוים ובנקודה הזאת זה לא בוחר להביא את הנפח

ילך לכיוון ארגון ששייך החברה, אלא ששייך לבעלי, לאותם ידיים פרטיות ואז לא עשינו כלום אז יצרנו

את אותה הג'יפה, מבחינה חברתית את אותה כמו של בעלי הון ועבדים כמו שאת עובדת אצל בעלי הון,

אני לא, כי אני עובד בעמותה אז בכל זאת אני עובד במשהו ששייך לחברה, אולי אמנם זה סמנטיקה וגם

אני עובד אצל מישהי שהיא פטרונית של הדבר הזה שמוצג ע"י החברה זה פרויקט שלה, אז נכון שזה 160

איפשהו גם סמנטיקה ותמימות אבל יש בזה משהו, עדיין היא אומנם היא כל כך עשירה שהיא לא צריכה

– (מדובר על המקום שאני עובד בו), שהיא באמת לא צריכה את הכסף הזה, אבל עדיין, זה דבר שהוא

מתקצב שהוא ממומן והוא חשוב מבחינה חברתית

ש: והוא סוג של עמותה

ד"ז: והוא עמותה כן, אז ברגע שהנפח יכול לגדול למצב של עוד פעם, בעלי הון ועובדים לפי שעות, אני 165

לא יכול להיות בכזה דבר

- ש: o.k אני מנסה לחשוב מה, מה הדברים שלדעתך ייחדו את התופעה הזאת, מתופעות חברתיות אחרות, מה היו הקווים המנחים?
- ד"ז: לא, לא היו כאלה, לא היו כאלה קווים מנחים ברורים מבחינה אומנותית או ממש את יודעת שאי אפשר למצוא בשום מקום אחר, זה היה דבר די רגיל בסך הכל רק שונה מה"מיין סטרים", הוא לא היה תופעה נדירה מבחינת קבוצות אחרות בעולם שעשו כאלו דברים ויש לא מעט
- ש: זה היה שונה בזה שהוא הייתה הקבוצה הראשונה בארץ?
- ד"ז: אני לא חושב מה בשנות השבעים לא היו קבוצות אומנות מסוג זה או אחר בטוח שהיו, אין מה להאדיר את זה יותר ממה שזה כן, בסך הכל קבוצה נחמדה, קצת מצערת אני חייב לומר, מצערת אני חייב להגיד את זה, אני לא אפסיק להצטער על זה נראה לי כי זה פשוט דבילי מה שקורה פה, דבילי, אבל נו טוב בסיידר
- ש: אתה היית עושה את זה אחרת?
- ד"ז: אוי נו ברור, אני את כל הכוחות האלו הייתי מאחד לגוף אחד שיוצר ועושה מוסיקה ויוצר וכולם היו מה זה מבסוטים, מקבלים אחלה משכורות היינו מקבלים תקציבים מהמדינה, אבל אין עם מי לדבר, אני לא יודע מה הם רוצים, הם רוצים לקחת קוק... לחיות את החיים כמו נמרים אמיתיים.
- ש: מה בעצם קרה במסיבות עצמן? מה היה שונה במסיבות האלה ממסיבות אחרות?
- ד"ז: אני חושב שזה מתחיל מבסיס הכוונה וזה מגיע עד לתוצאת הסיום
- ש: מה התחנות בדרך?
- ד"ז: נתחיל מבסיס הכוונה או ממש הזיכוכ של הכוונה זה מה שהיה מיוחד, הבאמת באמת זיכוכ של הכוונה, ותחנות בדרך לא היו, זה גם היה כשרון, זיכוכ כוונה+ כשרון, זה פשוט היה נראה אחר והרגיש אחר מאוד, אנשים הרגישו שאנשים באים לשם כדי לעזור אחד לשני, וזה באמת נדיר בדורנו בשנות ה 2000
- ש: ותגדיר את הכוונה המזוככת
- ד"ז: ניסיתי קודם להגדיר את זה
- ש: הרצון לעשות טוב, והרצון לעזור
- ד"ז: זה אחד, הרצון ליצור, הרצון ליצור חברה אחרת, זה לפחות היה אצלי, מה, כמו האוהל הזה שהקמנו, מה זה היה האוהל הזה בתוך המסיבות זה היה, עם אותם אנשים
- ש: ספר לי, מה היה
- ד"ז: האוהל הזה היה מחאה חברתית נגד מעשים של הממשלה שאני הרגשתי באופן אישי שבתור אחד שעושה מסיבות ויש לו את הכוח ההפקתי לעשות משהו אם אני לא אעשה אז מי יעשה? כי הייתי בדיוק בגיל לעשות את זה, הייתי בדיוק סטודנט צעיר
- ש: אז מה עשית?
- ד"ז: הקמנו אוהל מחאה, אני ורא' שתהרגי אותי איך רא' היה שם אם הוא היום מתנהג בדיוק כך, להפך, היום הוא ממש מתנהג כמו ביבי, "קפיטליסטי, קפיטליסטי, חזק, צריך להיות קפיטליסטי" ביבי, אז בקיצור הקמנו אוהל מחאה נגד ביבי, לא יודע מה קרה לשני שהפך שהיה להיות ביבי אבל, זה היה נגד

- ביבי על פרשת בראון והשחיתות, שחיתות חברתית, שחיתות כמו התנועה לאיכות השלטון, כזה דבר, של "זוכי באובי" אנחנו לא מוכנים לחיות במקום כזה אז, זה בא בדיוק מאותו מקום, אנחנו לא מוכנים לחיות בג'יפה המצויה, לכן אנחנו ניצור מציאות אחרת
- ש: ואיך היה עם האוהל? היו לו תגובות?
- 205 ד"ז: נו כן, זה היה משהו, אני כמובן יצאתי מזה די מהר כי השתלטו על זה גורמים עוינים, כמו היום פחות או יותר שעושים את למטרות האדרה עצמית וכוחניות ובעיקר כוח, כשאני רואה כוח במערכת, אני לא נמצא שם למרות זה תמיד קיים במידה זה אחרת אבל כשאני רואה הרבה גברים משתמשים בכוח אז אני לא, אז אני רואה קשר ישיר בין האוהל הזה לבין המסיבות, זה בא ממש מאותו המקום, לשנות יש לנו את הכוח לשנות.
- ש: אתה עדיין מאמין שיש לך את הכוח לשנות?
- 210 ד"ז: לא בטוח שיש לי את הרצון כבר
- ש: מה היית משנה?
- ד"ז: אני לא .. כבר די התבגרתי, אני לא רוצה לשנות שום דבר, הייתי משנה בגדול הייתי משנה הכל מה , הייתי עושה את העולם הזה, את האנושות לפחות, קצת יותר עדינה
- ש: פחות כוחנית
- 215 ד"ז: פחות כוחנית, כמו "בולדוג" זה מה שהייתי עושה מהמדינה, ש"בולדוג" ימשיך לעשות את עבודתו ויהיה מאחוריו צבא שלם של מבצעים. זה לא את יודעת זה לא איזה משהו, בסך הכל ערכים בסיסיים כמו התוכנית הזאתי.
- ש: אז ספר לי קצת על האלמנט המחתרתי של המסיבות, במה הוא בא לידי ביטוי?
- ד"ז: או זה באמת שאלה, טוב בא לידי ביטוי שפרצנו כל פרצה אפשרית שהיה אפשר לפרוץ במשך השנים פה בירושלים ומחוצה לה והשתלטנו על מקומות נטושים כדי לעשות מסיבות, זה שאלה מאיפה זה בא, זה יצר כבר אני לא בדיוק יודע איך זה מתקשר ובטוח יש איזשהו קשר, זה מתקשר לעניין החברתי באופן שזה רכוש נטוש הוא לא של אף אחד הוא של נחלת הכלל, הכלל זה אנחנו, אין פה חוק, אתם לא יכולים להגיד לנו לא להיכנס, לכן אנחנו נכנסים, אז זה מין איפהשהו התגרות במשטר על איפה
- 220 סמכויותיו, מין חלל מין ריק שאפשר להיכנס אליו, הרי שום מקום אחר הוא לא ריק, תבואי לקניון יש שם בעלות יש כל מיני דברים כמו בכל מקום אחר, פה זה באמת מקום נדיר, שהוא בתוך העיר מוגן והכל כמו כל מקום אחר, רק שהוא לא מוגדר בחוק, לחלוטין, הוא כן אבל הוא לא
- ש: הוא כן אבל הוא נתון במחלוקת
- ד"ז: נותן לאיזשהו סוג של סוג .. החוק היה בטוח שהוא סגר את זה אבל מבחינה רגשית הוא פרוץ, זה מקום פרוץ, אז זה מין אתגור תפיסתי של האנשים גם שבאים למקום, זה עושה משהו, זה עושה משהו, "הי רגע בעצם מותר? אסור?" זה מטשטש את הגבולות ועוזר למוסיקה גם לטשטש את הגבולות. זה הצד, הפן המחתרתי
- ש: ואיך הממסד התייחס לזה?
- 225
- 230

- ד"ז: הוא לא הגיב, וכשהוא הגיב לא מזמן אז סך הכל בסדר, נראה לי סגרו את התיק, שהתגרנו יותר מידי אז זה באמת היה too much זה באמת היה כבר להקיא, אני כבר באמת הקאתי, לא באמת, היה לי בחילות כל היום שמה, אז .
- ש: על מה אתה מדבר
- ד"ז: פה על הבונקר שהיה זה נראה לי היסטוריה ישנה ישנה , אבל בסך הכל לפני קרוב לפני חודש אני חושב
- ש: ספר מה קרה
- ד"ז: מה קרה?
- ש: קודם כל איך הגעת למסיבה הזאת, באיזה מצב רוח?
- ד"ז: רע מאוד
- ש: למה?
- ד"ז: כי הייתה לי הרגשה נוראית
- ש: תחושת בטן מקדימה?
- ד"ז: זה לא זה לא תחושת בטן זה הגיון בריא
- ש: מה בעצם? על מה מדובר, מה הייתה המסיבה הזאת?
- ד"ז: מדובר היה שבנינו שוב פרויקט, מבחינתי כבר שלישי במספר, שהגיע לדרגות מאוד מאוד גבוהות
- ש: מה היה הראשון ומה השני?
- ד"ז: "מאה מטר", ו"בנות לילית", וזה השלישי במספר מבחינתי שאני חלק בו, פרויקט שלישי שאני חלק בו באותו התחום של מסיבות ואומנות – שילוב של מסיבות ואומנות, עם יוצרים צעירים בתחילת דרכם בדרך כלל בלי ניסיון בכלל, בעצם זה מה שהיה כל שלושת הפעמים, ומתחילים איזשהו מנגנון, כאן זה היה בפעם השלישית ש זה הגיע לרמה מאוד מאוד גבוהה והיה איזה לחץ להצליח, ופה ושם ופה, ואלו שאחראים על המסיבה החליטו לעשות סקוּט, כאילו הם נסעו לחו"ל, חזרו, והחליטו לעשות סקוּט
- ש: אני אספר בקצרה כי את גם הרי יודעת את רוב הפרטים
- ש: תרשה לעצמך לפרט
- ד"ז: חזרו והחליטו לעשות סקוּט אחרי סקוּט אחרי סקוּט
- ש: מה זה סקוּט?
- ד"ז: סקוּט זה מסיבה בבית נטוש, זה פלישה, ותביני שפלישה זה פלישה, לפעמים זה אלים לפעמים זה פחות, וזהו, והיה לזה הייפ תקשורתי לא נורמלי כי בדיוק זה היה אחרי פגרה של שלושה חודשים ובלי קשר לא היה נראה לי הגיוני לעשות פלישות כל שבועיים זה לא היה נראה לי שפוי
- ש: המסיבות של ה"מאה מטר" לא היו בכזה קצב?
- ד"ז: לא בכזה קצב עם הרבה הרבה יותר תכנון מראש, הרבה יותר תכנון
- ש: מה למשל? איפה התכנון פה היה לוקה בחסר?
- ד"ז: שלא עושים סקוּט שבועיים אחרי שבועיים אחרי שחזרתם מחו"ל אחרי שלושה חודשים ויש פה הייפ ואתם לא מודעים כאילו

- ש: היה פה מה?
 ד"ז: הייפ תקשורתי
 ש: שזה? 270
 ד"ז: הייפ זה שיא כזה, לא?
 ש: למה לא?
 ד"ז: שיהיה שיא
 ש: ברור ששיא
 ד"ז: רגע בואי נראה (בודק במילון) 275
 ש: זה מהיפך לא?
 ד"ז: הנה יש את זה "רגש התרגשות – הייפ"
 ש: אז יש הייפ תקשורתי?
 ד"ז: היה
 ש: מה זאת אומרת 280
 ד"ז: כאילו היה הד כזה ששלושה חודשים לא הייתה מסיבה, ואז עשו שבועיים אחרי שבועיים
 ש: מה זה תקשורתי, בפה לאוזן של אנשים או בעיתון
 ד"ז: בשניהם, אז זהו זה פשוט לא היה רגיש מספיק
 ש: ומה קרה?
 ד"ז: הגיעו המון המון המון שוטרים והיה אלימות, וזה פגע בי לא מעט, זה פשוט פגע בי באופן אישי, נפגעתי, נפגעתי 285
 ש: ממה?
 ד"ז: מעצם זה שנעצרתי, מעצם זה שידעתי שזה יקרה, מעצם שזה היה ברור שזה יקרה, ומעצם זה שאני שוב נמצא במקום שאני מדבר ולא מקשיבים לי, פשוט לא מקשיבים לי, ואני לא חושב שזה הגיע לי, לא חושב שזה מגיע לי ונפגעתי, ומהר מאוד אחר כל באמת הפסקתי להיות חלק מהקבוצה הזאת, שוב פעם 290
 , מאותן סיבות שאנשים שלא יכולים להקשיב אחד לשני, אז התקשורת זה מה שמעציב אותי בכל הסיפור הזה של ה"מאה מטר".
 ש: ואתה מאמין שזה היה קרוב?
 ד"ז: מה?
 ש: להגיע לפנטזיה שלך, ואיפשהו זה פשוט נפל על אותו מקום, לא עכשיו אלא בכלל, כל פעם עם כל אחד מהפרויקטים כאילו כיוונת אותם לפנטזיה וזה נפל על אותו דבר 295
 ד"ז: לא אני חושב שיש בעייתיות גם בי, זה לא במקרה קורה לי פעם אחרי פעם, לא זה לא היה קרוב בכלל, כל פעם זה מתקרב אני חייב לומר, שכל פעם זה מתקרב אבל זה עוד כל כך רחוק, לא יודע אם זה בגרות של חברה, אם זה בגרות של אנשים ואני לא יכול להגיד שזה היה קרוב כי לרוב עושים את זה מתוך רצון לעשות משהו ומתמקדים ברצון לעשות ואת השאר משלימים, את הפערים הרגשיים 300

משלימים איכשהו, מחפפים, אבל את החיפוף הזה אני לפחות רואה, אני לא יכול להגיד שזה היה קרוב כי זה ממש לא היה קרוב, לא פעם, לא באמצע ולא עכשיו, זה פשוט לא היה קרוב.

ש: איפה זה הכי התקרב?

ד"ר: זה לא התקרב, זה הכי התקרב בעקרון עכשיו, אבל זה לא, לא גם בפעמים הקודמות זה התקרב,

הרעיונות הם אותם רעיונות כבר שנים, אבל הם נופלים כל פעם מהסיבות הפשוטות של בני אדם שלא מסתדרים ביניהם

ש: בסך הכל מדובר על אותם אנשים?

ד"ר: לא לא לגמרי

ש: פחות או יותר? או שלא, תסביר לי

ד"ר: לא יודע מה, פעם זה היה יותר רא' אחר כך זה היה יותר רו' עכשיו זה יותר צס', איזה אותם אנשים?

ש: צס' היה שם כל הזמן

ד"ר: בסדר, הוא היה כל כך רחוק, בחלק מהזמן, לפעמים הוא היה מאוד קרוב, כן בסך הכל כן זה אותם

אנשים בסך הכל אבל לאנשים האלה מצטרפים עוד, למשל אנ' היא הצטרפה זה לא אותם אנשים, רו'

הצטרפה זה לא אותם אנשים, הרי בלי אנ' ורו' לא היה "פאקו-טק" ולא היה "בנות לילית".

ש: כוח נשי

ד"ר: כן, התברכנו בכוח נשי, אבל הכוח הנשי הזה הוא גברי קצת, הוא יותר גברי מנשי (צוחק), אומנם

יש לו כוס אבל הוא יותר גברי מנשי הכוח הזה

ש: אבל זה חידוש, יחסית לקבוצה המקימה שהייתה על טהרת המין הגברי

ד"ר: כן זה היה עם בנות שואללה את לא רוצה לפגוש ברחוב, כל מיני בנות מזרחיות, השם ישמור

(מתכוון אלי, לכן צוחק – ש.ש) את הולכת להשמיע את זה לפרופסור?

ש: כן, כן, יקלטו שיש לך נטייה קלה לגזענות

ד"ר: כן אבל סוף סוף הגיעו בנות אשכנזיות אבל הבעיה היחידה אתם שהן לא ממש בנות, הם בנים

אגרסיביים, אגרסיביים אחד אחד, אחת אחת... לא אבל אני חושב באמת ואני עוזב קצת את השטויות

והכיוון שאני הייתי רוצה לדבר עליו, זה הכיוון חברתי, בעיקר כן החברתי ועל זה זה נופל, מבחינתי על

זה זה נופל כל פעם. על זה שאנשים מנסים לעצמם דבר שהוא לא שלהם, שהוא של החברה והחברה

יוצרת אותו, ואם זה לא כך אז זה מה שלפחות ש"מאה מטר" מבחינתי מוכר, זה מה שהוא מציג, משהו

שהוא שייך לחברה, שהחברה יצרה אותו, נכון שהוא מנותב על ידי אנשים מסוימים, אבל הכוח המניע

אותו זה כוח האנדרגראונד, וזה בכל העולם, אם תראי סרטי מדע בדיוני על כוחות האנדרגראונד

והאפרגראונד על כוחות הרשע, ועוד הפעם, זה מגיע לאותו מקום שבעלי ההון ששולטים ב... אני ראיתי

סרטים מצחיקים על זה שבעלי הון ששולטים בכל הכספים וכל הצבא וכל הנשק, הכל אצלם, ואז יש את

העבדים, העיוורים, זה בבואה של מה שקורה היום, כל הסוכני מכירות האלו עם כל מה שקורה בתל אביב

וכל מה שקורה גם בירושלים וכל מה שקורה בכלל בכל העולם, ממש כל המעמד הבינוני משרתים את

בעלי ההון שהם שולטים בהכל, מזל שהיום זה מנותב עוד איכשהו על ידי ממשלה הגיונית, אבל זה יכול

הרי ללכת עם כל כך הרבה כוח בידיים של מישהו, זה יכול ללכת... בקיצור בסרט הזה היה את ההאקרים

- 335 האלה, האקרים טובים, ששמה ואז זה היה ממש אנדרגראונד אמיתי והם חיו, זה סרט ממש שראיתי, הם חיו שם בצינורות ממש, בצינורות של ביוב שמה היו הפגישות שלהם שמה היה להם ממש עולם שלהם, שלא היו שם, לא יכלו להיות מצלמות של העולם ה..
- ש: מטריקס?
 ד"ז: אני לא בדיוק מכיר את מטריקס, זה סרט הרבה יותר ישן מה שראיתי, אבל זה די דומה בעולם הדימויים, כי כאן אני אומר זה מציג כוח של עם, של חברה מתוסכלת באיזשהו מקום שרוצה איזשהי מציאות אחרת, וכל פעם באים בסיפור הזה אנשים אחרים ואומרים: "את הדבר הזה אנחנו רוצים", שזה פשוט אנחנו רוצים להיות בעלי הון מהדבר הזה
- ש: זה נשמע כמו " שר הטבעות" ומה שאתה בעצם רוצה זה אישזהו שליח כמו פרודו שימשיך וייקח את הטבעת ולא יכניס את האצבע ולא יהפוך לבעל הון אלא יבין שהוא עושה כאן איזשהי פעילות חברתית, ופעם אחרי פעם אתה נתקל באנשים שברגע שהטבעת אצלם, אז פשוט מכניסים את האצבע ומחליטים שהם צריכים את זה, הם יסתדרו
- ד"ז: כן
- ש: ואתה שוב ושוב מתאכזב מזה שהשליחות לא הצליחה ואתה צריך להמשיך לנדוד לך לבד בהר עם המשא הכבד הזה על הצוואר
- ד"ז: (צוחק בהסכמה) ואני חייב לומר שאני קצת מתייאש, כי בכל זאת יש לי גם חיים אישיים ופרטיים ואני לא, כאילו יש גבול עד כמה אני מוכן להוות את התפקיד הזה, כאילו באמת יש גבול לכל תעלול, קייבנימט, אז שלא יהיה את החברה הזאת, שהחברה הזאת תדאג לעצמה, מה אני צריך לדאוג להם, די לא רוצה כבר לדאוג לחברה הזאת, שתדאג לעצמה, שתמצא לה שליחים אחרים
- ש: השאלה היא אם אתה יכול לחיות בחברה הזאתי מבלי שתתקן אותה
- ד"ז: כן .. זה לא בעיה דווקא להתקרנף, זה לא בעיה
- ש: תגדיר התקרנפות
- ד"ז: התקרנפות, את רוצה מהמילון?
 ש: איך שאתה רוצה
- ד"ז: ברור שמהמילון אני לא מגדיר משהו שהוא לא מילוני, איזו שאלה.. התאבסות, כן אולי אם תתני להם לקרוא את מה שאני אומר אולי הם יבינו אותי פעם אחת, אני לא חושב שהם יודעים את כל זה, הם אומרים "הי דני זה המסטול הזה המסטול הזה" אני לא יודע מה רץ להם בראש, אבל את זה בטח הם לא יודעים, הם אפילו לא חושבים על זה, "קפיטליסטי", "קפיטליסטי", אבל עד לאן קפיטליסטי, בסדר תגיד לי או קי שאתה רוצה להרוויח עד מעל 15,000 ש"ח בחודש, בסדר, אבל כמה עד לאן תיקחו את זה?
- למיליון שקל, תעשו הפקה ותרוויחו מיליונים כל אחד, אני לא מבין, ומה אני כאילו, ואללה אני אמשיך לחתוך כבלים באיזשהם אמתלות חברתיות, ונו באמת, איזה אבסורד, בסילבסטר בגלל זה התפוצצתי בסילובסטר זה יקרה, ידעתי, ואיך שהם חזרו ראיתי מה קורה. התקרנף "עבר תהליך של התקרנפות ושל אובדן הרגישות המוסרית, חלק מחברה העוברת תהליך כזה", ועכשיו אני רוצה לראות מה זה הסתאב: "שהושחתו מידותיו, הדרדר בצורה מוסרית". אז אני רואה את הסיפור הזה של המאה מטר שללא
- 340
- 345
- 350
- 355
- 360
- 365

- 370 ספק הוא התחיל באיזשהו רגישות מוסרית מאוד מאוד גבוהה בזה שזה לא למטרות רווח, והמסד נתן לנו את האופציה להקים עמותות שהם ללא מטרת רווח ועם זאת האנשים שעושים את הדבר הזה יכולים לקבל משכורות ולא רעות בכלל, ועם זאת זה הולך למקום שהוא של הסתאבות של פשוט קפיטליזם מוחלט, ולי זה קשה, אני מבין שאנשים אחרים ששותפים לסיפור הזה חושבים אחרת, אבל ...
- ש: אתה מקבל את זה או שאתה רק מבין את זה?
- ד"ר: בתור מה אני אמור לקבל את זה? בתור חבר בדבר, לא
- 375 ש: ובתור חבר?
- ד"ר: שלהם?
- ש: כן
- ד"ר: אני לא חבר שלהם, ממש, אני אגיד לך את האמת, כי אנשים כאלו אני לא .. אני מחפש אנשים אחרים להיות חבר שלהם, בתור חבר לשעבר אני מקבל את זה, כן, אני מקבל את זה, כל בן-אדם הוא מה שהוא
- 380 ש: ובעצם אתה, אני רוצה לדעת אם החיבור הזה לאידיאולוגיה עלה לך בעצם בחלק מהחברויות הישנות שלך
- ד"ר: נו איזה שאלה,
- ש: איך אתה מרגיש עם זה
- 385 ד"ר: נו בסיידר מה אני יכול לעשות, את יודעת שאנשים שהם יותר מוסריים יש להם פחות חברים, פחות באחוזים מהאוכלוסייה יכולים להיות חברים שלהם
- ש: ואתה שלם עם זה?
- ד"ר: אני לא יכול אחרת, מה זאת אומרת שלם עם זה, אני לא יכול לעשות ניתוח להקטנת רגישות
- ש: ואתה לא יכול לנתק את החברות הזאת מהפעילות שלהם?
- 390 ד"ר: לא, זה זה זה עולם שלם, זה עולם ערכים, זה עולם מושגים, זה עולם דמיון מסוים, זה עולם שלם, עולם של התייחסות אל דברים, תקשורת בין אישית נמדדת בדברים האלה, אנשים שהם יותר רגישים מוסרית, הם יותר רגישים בתקשורת הבין אישית, הם יותר רגישים בקשר, הם יותר רגישים בהרבה דברים
- ש: הרי הם לא השתנו האנשים האלה
- 395 ד"ר: הם לא השתנו והם גם לא ישתנו כנראה, עושה רושם שלא, לכן אני אני בונה לי איזשהי מערכת עם אנשים ספציפיים, מעט מאוד לצערי אבל זה גם בגלל שגם לי יש בעיות
- ש: מה למשל?
- ד"ר: מה?
- ש: הבעיות שלך
- 400 ד"ר: טוב זה לא לכתבה
- ש: זה לא כתבה
- ד"ר: זה לא למאמר גם

- ש: זה לאן שתבחר
 ד"ז: לא זה לא למאמר המאמר נוגע לתופעה החברתית הזאת, עכשיו לא תופעה חברתית אבל תופעה שהייתה 405
- ש: תן לי דוגמא ל"פיק" שהיה בסיפור הזה
 ד"ז: מה זאת אומרת ל"פיק"?
- ש: תן לי דוגמא לרגע שבו הרגשת שהדברים ממש קרובים לאידאל, או עזוב קרובים לאידאל, אתה ממש מרוצה ממה שאתה רואה
- ד"ז: או קי אז זה היה אז, זה דווקא שאלה מעניינת, כי הרגע באמת שזה היה מושלם זה באמת במסיבה שבה היה את השם, שהגיע השם "מאה מטר מתחת לאדמה" כי זו פשוט הייתה, אנחנו התחלנו את העניין הזה מתוך רצון לעשות, ולעשות את זה טוב, ולעשות טוב את מה שאנחנו עושים, וכל הזמן רצינו להשתפר בזה וכל השאר לא עניין, כל השאר גם היה מוסכם, זה שזה לא למטרות רווח וזה, הדברים האלה היו מוסכמים ונשארו בארונות סגורים והרצון היה רק להשתפרות, מקצועית, וויזואלית ומוסיקלית וזה הגיע לאיזושהו מצב שרק יכולנו לדמיין אותו קורה והוא קרה, אבל זה היה רק בפן האומנותי 415
- ש: מה זה המצב שיכולתם לדמיין אותו, תגדיר
 ד"ז: המצב הזה של לארגן איזושהו אירוע, ניסונו, את יודעת, עשינו כבר עשרים מסיבות, 15, אני לא זוכר כמה היה לפני, וזה קרה, קרה מה שלפעמים ככה אתה מדמיין, זה כמו שתדמיני עבודה באוניברסיטה, תדמיני אותה ככה, תדמיני אותה ככה, תדמיני אותה ככה, כל מיני סוגים, בסוף כל כך כל כך תשקיעי שתעשי דבר אחד שיכלול את כל הדמיונות האלה היחד לדבר לא מוגדר אחד, לזה אני מתכוון, אבל זה היה רק מבחינה אומנותית, מאז הצד החברתי הלך ודעך הלך ודעך, וזהו ועל זה חבל לי מאוד, אז הפנטזיה החברתית לא הייתה אף פעם קרובה.
- ש: אבל הייתה איזושהי התארגנות חברתית לפני מסיבות ואחרי מסיבות
 ד"ז: אבל זה התארגנות אינטרסנטית לחלוטין
- ש: ספר לי קצת על הדברים האלה, מה היה שם? 425
- ד"ז: זה רצון, בעיקר זה הלך ונוצר ברצון ליצור, רצון אישי ליצירה, לביטוי, זהו, זה הפך להיות ממש דבר אישי לחלוטין
- ש: ומה התכונות אופי של האנשים שהתחברו לדבר הזה זאת אומרת מה מחבר ביניהם, את הקבוצה הזאת שעשתה את המסיבות?
- ד"ז: אהבת כוח 430
- ש: תחשוב על קבוצה חדשה של אנשים שמחפשת לראות מה הדברים שהיא צריכה בשביל ליצור כזה דבר, מה יצר את ה"מאה מטר"? אהבת כוח? מה עוד?
- ד"ז: זה דבר אחד, אהמ... איזושהי נכות מסוימת, איזושהו פוטנציאל גבוה לא ממומש, אלה הדברים שחיברו את הקבוצה הזאת, זה קיים לא מעט
- ש: מאיפה הנכות הזאת הגיעה, איזה סוג של נכות? 435
- ד"ז: נכות רגשית ונכות תפקודית

- ש: לזה התכוונתם כשקראתם לעצמכם "נכי הדור"
 ד"ז: כן, אחלה שם, משהו כזה אני חושב
 ש: ספר לי על "נכי הדור"
- 440 ד"ז: "נכי הדור" הייתה להקה נחמדה שעשינו בי"ב שיצא שכל מרכיביה היוו בשעה זו או אחרת רכיבים נכבדים בסיפור ה"מאה מטר"
 ש: מי זה היה?
 ד"ז: זה היה אני על התופים, רא' על הגיטרה, יג' על האורגן, גל' קולות רקע ויב' אפסנאות כללית, (צחוק) שזה היה תפקיד מאולתר כי לא היה מה לאפסן אבל הוא סתם הסתובב שם, אבל כל אחד מהם לקח חלק לא קטן ב"מאה מטר"
- 445 והיה עוד איזשהו מיזם עיסקי שעשיתם לפני ה"מאה מטר"
 ד"ז: הפיצה?
 ש: כן
 ד"ז: לא, בואי נעזוב את זה ..
- 450 ש: תספר לי על זה
 ד"ז: ת'אמת זה גם קשור, נו מה אני אגיד לך, פתחנו פיצה שעובדת ביום שישי בירושלים
 ש: ומה מסתתר מאחורי זה, מחאה נגד התחרדות העיר?
 ד"ז: כן, כן והפרסומת של זה הייתה "ברוכים הבאים לביאת הפיצה"
 ש: בהקבלה ל"היכוננו לביאת המשיח"
- 455 ד"ז: כן, לא בהקבלה לאיך זה היה "היכוננו לביאת הפיצה" היכוננו לביאת המשיח" נכון, היה את היכוננו לביאת המשיח אז עשינו את אותו הלוגו עם היכוננו לביאת הפיצה, ולמטה היה כתוב "השליח אצלך לפני המשיח", שזה היה מין משחקים כאלה עם הדת שהיא סוג של ממסד, לקחנו את זה כאילו למקום קפיטליסטי של מכירת פיצה, אבל אנחנו כל כך כאלה, אמיתיים שמכרנו את זה במחירי עלות, (צחוק) אז אם עשינו על זה כמה שקלים לכיסוי הדלק של האופנוע אז אחלה
- 460 (צוחק) זו היה אחלה הרפתקה, אבל את יודעת, שם זה התחיל
 ש: ומי לקח חלק שם?
 ד"ז: שם לקחנו שוב פעם יב', אני וגל'
 ש: והיו עוד?
- ד"ז: לא, זה היה ממש סגור לחלוטין, מה זה סגור, סגור לחלוטין זה היה, אחרי ארבעה חודשים שזה היה אף אחד לא ידע חוץ משלושתנו, וכך צריך לעשות דברים, סגור לחלוטין, הרמטית. זהו אני בדרך
- 465 לפרויקט הבא, מה אני אגיד לך
 ש: מה הפרויקט הבא?
 ד"ז: התקרבות לאידאל, או עד כמה שיותר, עוד הפעם
 ש: איך אפשר לעשות את זה?

470 ד"ז: אני בין ייאוש להתבגרות, אני לא יודע איפה אני מבין השתיים, אני חושב שככל שנדבר יותר על הדברים ונעשה פחות דברים ב"שלוף" ונהיה יותר מודעים לדברים, אז ככה נעשה דברים יותר קרובים אם אנחנו באמת רוצים להצליח, ויש כמה אנשים שמסוגלים לדבר על הדברים האלה של סוציאליזם, של חברה, וזה מעסיק אותם בתוך העולם האומנותי שלהם, ובירושלים יש הון של אנשים כאלה, הבעיה היא שאין לי ממש קשר אתם, אבל לאט לאט אני מצפה שתיווצר קבוצה, אני מעדיף שהיא תיווצר בלי קשר אלי 475

ש: למה אתה מעדיף להישאר בירושלים בעצם?

ד"ז: אני לא יודע

ש: ובכל זאת?

ד"ז: כי יש לי עדיין מה לעשות פה אבל זה הולך ונעלם,

ש: מה יש לך לעשות פה?

480

ד"ז: כי אני אגיד לך מה, את הרעיון הזה, לטפח את הרעיון הזה

ש: ואת הרעיון הזה אתה מייעד לעיר הזאת

ד"ז: אני מייעד אותו לכל העולם, זה רעיון דמוקרטי בעליל, ממש אני חושב שלא יכולה להיות דמוקרטיה

בלי שהיא שזורה באין סוף רעיונות כאלו, ואם זה בא באליטה של הצעירים מה טוב, אבל שזה יבוא

בצורה קצת יותר מבוססת, ולא ייתן להם את השיעור הראשון בשנה א' באוניברסיטה, שייתן לזה מקום

485

להתפתח, אפשר להוציא עם האנרגיה הזאת לעשות דברים מדהימים, הדברים הכי כנים והכי אמיתיים,

מה אני רואה את התוכנית הזאת "בולדוג" אני רואה מי מנהל את המדינה הזאת אני רואה את מנכ"לית

משרד איכות הסביבה, אני רואה את זה את, ראית איזה קומבינה הלכה שמה, איזה אנשים, "ואתה יודע

שיש לי כושר ששכנעו" הוא אומר בטלוויזיה איזה בן אדם דביל אחד, שאולי יש לו איזה לב טוב איפשהו

אבל זה לא הבן אדם שיקבע תקן לשני מיליון איש של איכות הסביבה, זה לא הבן אדם המתאים, אנשים

490

מתאימים זה אנשים שהגיעו למסיבות, שהתפתחו שלמדו שהגיעו אבל זה, אלה האנשים המתאימים, איזה

"מאעכר" אחד אני אומר לך הוא עושה "על האשים" כל היום בבית והוא קובע מה התקן של .. והוא

עושה איתך עסקים קטנים אז, אני מייעד לדמוקרטיה אמיתית שיהיו לה אין סוף ארגונים כאלה אנשים

אמיתיים כמו "בולדוג", כמו איך קוראים לו

ש: גיא מרוז

495

ד"ז: גיא מרוז וכאלה, זה דמוקרטיה, מלא אנשים כאלה שחושבים, שיש להם מוח, שהם לא הולכים עם

הממסד, שהממסד הוא בסדר, הם לא נגד הממסד גם, אבל הם לא מרובעים יש להם מחשבה כבני אדם כי

הממסד הוא בעייתי, הוא חייב לשלב בין הכוחות, עכשיו בכסף יש המון כוח, הוא מתייחס אליו לא

כמספר אנשים אלא ככוח, וזה פה כבר סכנה לדמוקרטיה, אז ככל שיהיו יותר גופים כאלה שבבדרך כלל

נעים סביב האומנות ספרות פעילויות דת או עזרה לזולת כמו כל הרעבים וכאלה אז הדמוקרטיה יהיו

500

יותר חזקות ועשירות ובריאות ומגוונות וחזקות, ויאריכו יותר זמן

ש: לו יהי

- ד"ז: לו יהי, איזה לו יהי? עד שיש גם איזה ארגון כזה שהוא עוד חי באיזור שיכול לגלגל הרבה כסף כל פעם זה נופל על הכוח הזה, אני לא יודע הפעם זה נפל על השליטה בכוח בכסף הזה בעיקר ש: ובעצם על כמה כסף מדובר? 505
- ד"ז: זהו שלא כל כך הרבה, זה בדיוק העניין ש: כי אתה מדבר על זה שאתה בחזון שלך מבטיח משכורות טובות בתוך עמותה, השאלה היא אם באמת הייתה אופציה כזאתי
- ד"ז: מה זאת אומרת אותו דבר שקורה עכשיו מבחינה כלכלית, אותו דבר יכול לקרות במסגרת עמותה, רק שזה יעבור דרך הממסד באיזשהי צורה הממסד אפשר לנו, אני לא מבין למה לעשות את זה בשיטת ההון שאז באמת כאילו בהרגשה זה שונה, בהרגשה, לחברים, זה כבר לא חברים בארגון, זה עובדים אצל, זה בדיוק הניואנס, ניואנס של הבדל, זה עובדים אצל, או עובדים אצל קבוצה, זה לא משנה גם אם זה קבוצה של חמישה אנשים שעושה עסק ויש מישהו חיצוני אם הם עובדים אצל קבוצה מסוימת לפרנסתם, ככה זה לקנות בית הם לא יודעים, אבל זה משהו בהרגשה שונה, זה כבר לא של החברה ש: ובמידה ובאמת היו נכנסים כספים מהעניין הזה, והיה כסף לעמותה, לאן הכסף הזה היה הולך? 515
- ד"ז: מבחינתי בהשקעה בפיתוח בר קיימא קוראים לזה, ככה יב' אמר, בפיתוח של דור של אומנות, של יצירה, לימוד, בתיאוריה אני מדבר, להגיד לך שהיום עם כל המכות שחטפתי אני בכלל מסוגל דמיין שזה עוד יקרה אז אני מפסיק לדמיין, אבל בראייה של העניין בעיקר בפיתוח בר קיימא שאם את רוצה שאני אבדוק במילון מה זה אני מוכן, אבל כן, פיתוח טכנולוגי בכלל, עוד ארגון עוד ארגון, שיעזור לעוד ארגונים לקום, והכספים היו מיועדים, את יודעת מה זה רק לשכור מקום, רק לשכור מקום.. זה לא חסר, כל כך לא חסר איפה להשקיע את הכסף כשזה לא במשכורות ואז אפשר להגיע לאיזשהו מצב של משכורות איכשהו מאוזנות, ואנשים גם יכולים לעבוד בעוד מקומות, וזה כיף, איזה כיף פשוט כיף, במקום זה, אני לא מבין מה אנשים רוצים, אנשים רוצים לגור בברלין ופה, בדרך גם במטוס שתהיה להם עוד איזה עוגה שיאכלו את כולה וגם בבית שתהיה להם עוד עוגה שיאכלו את כולה ובברלין עוד עוגה שכשהם נוסעים גם אף אחד לא יאכל להם מהעוגה שנשארת בברלין, רוצים את כל העוגות כל הזמן, ואם אפשר אז איזה כמה שורות קוק גם, בין עוגה לעוגה, בחייאת רבן, זה בסדר, ואלה רוצים להמשיך לתמרן כאן את החברה כאילו זה דבר חברתי ולעשות כסף בסופו של דבר בזה, זה הסיפור, או לשלוט בכסף איזשהי שליטה חמדנית כזאת אז זה גם, כאילו במה אתם רוצים לשלוט אז זה שלכם אם אתם חושבים שזה שלכם, אני חושב שזה של החברה, אנחנו נציגים של החברה ונקבל משכורת על פעילותינו אבל זה לא שלנו, ברור שזה כן שלנו בצורה זו או אחרת 530
- ש: זה שלך אבל אתה מעדיף לתרום את זה לחברה
- ד"ז: לא יודע איך מישוהו, מה מוגדר "של מישהו", זאת שאלה, זה עוד פעם זה בעלי הון מה המפעלים האלה זה שלהם, זה לא שלהם זה של החברה
- ש: והשאלה הזאת של השייכות עלתה גם בתוך המאה מטר?
- ד"ז: היא עלתה אז במדבר עשינו חלוקת אחוזים 535
- ש: תסביר לי מה הייתה חלוקת האחוזים, מאיפה הרעיון עלה?

- ד"ז: הרעיון עלה שלא נוכל להמשיך בצורה הזאתי ונהיה חייבים לעבור איזשהו תהליך של .. ואז חשבנו באמת לעשות את זה קפיטליסטי, גם אני חשבתי, להפוך את זה לדבר קפיטליסטי, אז הרעיונות החברתיים אצלי עוד לא היו ברורים, אבל היום אני יודע שבלי הרעיונות החברתיים אני לא אהיה קיים, כאילו, בארגון, אני לא אעשה מזה עסק ואני לא אעבוד אצל מישהו אחר בתחום הזה, אז האופציה היחידה שאני יכול, כאילו אני יכול לעשות מוסיקה בלי קשר לזה ואז אני אומן עצמאי, אבל אז הרעיונות החברתיים לא היו כאלה ברורים אז גם אני חשבתי לעשות את זה קפיטליסטי, עשינו חלוקת אחוזים בין היוצרים
- ש: מי היוצרים?
- ד"ז: זה יב', זה את יודעת, זה כל יום מישהו אחר, באחוזים האלה, מאז ועד היום הייתי יכול בכל דקה נתונה לחלק את זה באיזשהם אחוזים .. אז? מה זה משנה.. זה היה בעיקר אני ורא' והיו עוד כמה דמויות שהיום הם היו מקבלים מעט מאוד, וזל' שרצה כל כך הרבה, גם היום הוא לא היה מקבל שום דבר. את מה שהוא קיבל אז גם היום הוא היה מקבל. אבל אחרים שאז קיבלו איזה עשרים ומשהו אחוז אני חושב, היום היו מקבלים בערך כמו זל', אבל ככה זה
- ש: כמה אחוזים זה?
- ד"ז: אני זוכר כמה אני דיברתי איתו? אחוז שניים לא זוכר, בסיידר
- ש: ושם אולי הייתה התחלת ה
- ד"ז: חשיבה
- ש: כן, חשיבה,
- ד"ז: כן הרי אני בכלל אומר שחשיבה זה דבר שהוא תלוי מעשה, אתה עושה משהו, אתה רואה איך אתה מגיב לזה, עשינו פעולה אני חטפתי כזה בום, זה נעלם כהוא זה כרעיון עורבא פרח, עורבא פרח אומרים את זה?
- ש: כן עורבא פרח
- ד"ז: עורבא פרח זה היה הרעיון הזה, ומאז ועד היום דעתי ברורה שהדבר הזה לא יהיה עסק, זה חד משמעי הדבר הזה לא יהיה עסק כי אני לא רוצה שזה יהיה עסק שלי, ואני בטח ובטח לא אתרום את זה ל .. אני אעזור לאחרים לבנות את העסק שלהם אבל לא אהיה חלק .. אני עוזר להם ליצור באמת כי חשוב שיהיו חיים מעבר לתאוריות האידיאליות, חשוב שזה יהיה, כי באמת יש לזה תפקיד גם בנוכחות הפיסית של זה, מסיבות, להכיר, קצת חיים אמיתיים בעיר שהיא באמת אחרי פיגועי טרור, פיגועי טרור ווי ויי מה שעברו כאן, באמת
- ש: ספר לי קצת
- ד"ז: אוי, בואי נעשה איזה הפסקת סיגריה.
- הפסקה
- ד"ז: איפה הפסקנו?
- ש: פיגועי טרור – שם היינו

ד"ז: טוב היו פה שנים מאוד מאוד קשות בעיר הזאת

ש: איזה שנים?

ד"ז: מה 2000 עד 2004 היו ארבע שנות טרור לא יאומנו, שלעשות משהו בתחום המסיבות בעיר עם

מספר הפיגועים מספר אחת בעולם זה היה ממש בלתי אפשרי ובכל זאת עשינו זה היה לא יאמן, כל פעם

בצורה אחרת היו פה מסיבות שם מסיבות ובתוך כל המצב הזה ובאמת הרגשתי שזה באמת מלחמה

אמיתית בפיגועים, מבחינת העולם האישי שלי, כי מה כבר אני יכול לעשות, מה אני יכול לעשות?

להתגייס לצבא מה אני כבר יכול לעשות כי זה באמת כבר היה מטריף ולעשות מסיבות בתוך המצב זה זה

הדבר היחד שיכולתי לעשות כאיזשהי התארגנות חברתית בכל זאת, היה פה איזשהי פגיעה חברתית

שהחברה הייתה חסרת אונים, ממש הייתה חסרת אונים לא היו לה שום כלים להגיב כחברה בפגיעה

שאני ראיתי בחברה ואני ראיתי בזה איזשהי יכולת להגיב, אפילו שזה רק מסיבות אבל זה עדיין היה

להגיב בחלק הכי הכי קשה של המתכת שאפשר להגיב שזה באמת בבילוי בדיוק קונטרה, בהפוך, הכי

הפוך בעולם וזה באמת היה ממש "מישיין" אמיתי, וזהו בתוך זה זה הצליח לשרוד וככל שהוקל מצב

הפיגועים ככה זה הנצליח יותר להיקלט. מה עוד יש לי להגיד, אני חושב שאמרת הספיק על הפיגועים

שזאת הייתה הרגשה מופלאה.. בתוך המצב אליו נקלענו

ש: זאת הייתה הרגשה נפלאה לעזור לאנשים ולשמה אנשים בתקופה שבה יש פחד וטרור,

ד"ז: אני פחות הולך על הכיוון של שמחה ועזרה יותר לכיוון של אז היה ממש לפרק איזשהו מטען שלא

יכול היה להיות מפורק, לא הייתה שום התארגנות חברתית, שיכלה.. לא היה יכול ללכת לעזור בעמותות

בבתי תמחוי, לא היה אפשר היינו ממש חסרי אונים.

ש: כי כולם בעצם היו יכולים להיפגע באותה המידה?

ד"ז: לא רק מהפגיעה, בכלל אנשים כמעט לא יצאו מהבית, הייתה פה רמת דיכאון, זה יצר דיכאון אנשים

ממש לא יצאו מהבית לא היה שום טעם לצאת, הכל היה סגור, עיר רפאים, פשוט עיר רפאים מוכת

טרור, פשוט עיר רפאים וזה מעגל גורר מעגל להיות עוד יותר רפאים ועוד יותר רפאים ועוד יותר

רפאים, והמעגל הזה שנוצר זה היה בדיוק קונטרה ליצור איזשהו מעגל

ש: חי

ד"ז: בתוך כל מעגלי הרפאים וזה רק הלך והתפשט ועוד יותר ועוד יותר וזה נתן לזה נופך

מיוחד, באמת מיוחד, כמו באירלנד, איזה אירלנד היה פה הרבה יותר חמור ממה שקצת באירלנד, אבל גם

ממש מחתרת, זה הפך להיות ממש מדיני מה שאנחנו עושים מבחינת ההרגשה.

ש: ודאגת למאבטחים?

ד"ז: הו הו הו, ניסינו, אבל לא לא הצלחנו, אבל אין ספק שאני ניסיתי, היו פעמים שכן היו מקרים שכל

קומה, חמש קומות, הייתה מסיבה בקומה חמישית, כל קומה היה מאובטח, והיו פעמים שלא היה מאבטח

בכלל

ש: והרגשת אחריות?

ד"ז: אוי אוי אוי, כבדה מאוד, זה היה קשה, האחריות באמת על העניין הזה באותה תקופה זה הכביד מאוד

על הנושא

575

580

585

590

595

600

- 605 ש: אבל זה היה חלק מהעניין
 ד"ז: הכל היה נדבך בנדבך, אבל באמת אני אומר שלקחת אחריות על מסיבה שאתה יודע שיהיו שם איזה 200 איש, באזור שהוא מועד לפירעון בעיר שיש בה כל כמה ימים פיגוע אתה יודע שאתה לא יודע לאבטח את עצמך להגיד לך שאתה ישן טוב בלילה אני לא יכול להגיד, זה חלק מזה ואתה עוד פעם ועוד פעם ואתה חלק מזה ואתה יודע שאתה לא עושה את זה טוב מבחינת אבטחה, והחברים לא מגבים אותך, הם לא .. הם רק צועקים עלייך, הם חושבים על כסף זאת הבעיה. באמת, לא, באמת לא ישנתי טוב בלילה. וקשה, פשוט קשה, נוסף על שאר הקשיים שבהם פחות ניגע
 ש: למה בהם פחות ניגע?
 ד"ז: זה יותר דברים אישיים מאשר, מאשר דברים ש.. זה כן קשור לסיפור, האחריות .. טוב אבל זה האחריות הזאת באמת כוללת להכל, גם אני מרגיש היום אחריות בזה שאני אומר "אני לא מוכן" שזה יהפוך להיות חלק מ .. עסק של מישוה ושוזה יהפוך להיות רעיונית מבחינת הרעיון החברתי של זה יאבד כל קשר לאיזושהו רעיון חברתי אז כן אני לוקח פה אחריות בדיוק כמו עם המאבטחים, זה כמו שאני, מותר לי כמו שיש מרץ אומרים, "לא, אנחנו נחזיר שטחים", הם לוקחים אחריות, אז אני מתוך המדינה הזאת שיש לה פלגים אני אומר אני פלג, עם כל המנדטים שיש לי אני אומר "לא", או קי, אני יכול להיות עדיין עם כל המנדטים שלי באופוזיציה וזה מה שקורה, אבל יש פה אופוזיציה והיא אומרת לא וזאת האחריות שאני לוקח באמת זה ממש ככה
 ש: כן
 ד"ז: כשיהיו מספיק מנדטים להרכבת קואליציה, אהל העיקר שיש את זה, שזה עדיין בתוך הקשת הזאת של הרעיונות האלה עדיין מסתובבים
 ש: גם הם לא באים לידי מימוש כרגע
 ד"ז: כן 625
 ש: והדבר הזה יכול להימשך עוד המון שנים כי בירושלים יש אינסוף צעירים, לא ממש יודעים את זה ועל זה צריך לעשות כתבות ועבודות בלי סוף גם, יש תרבות מעניינת מאוד של אומנות
 ש: ספר לי עליה
 ד"ז: המון אומנים יחידים, לא מעט קבוצות ולא מעט התרחשויות אומנותיות, אמיתיות כאלה אותנטיות של אומנות פה, בירושלים, יש פה גם המון בתי ספר לאומנות, יש פה אומנים שחיים לא מעט והם צעירים, אני מדבר על אומנים בני 20-35, שזה הדור שלנו פחות או יותר, לא מעט אנשים כאלה שפשוט גרים פה, או שהיגרו לירושלים ונוסף על כל אלה יש פה אלפי סטודנטים לאומנות, זה יוצר מגוון די מעניין, די מעניין, ויש את כל הסטודנטים שהם לא וכל הצעירים בכלל שחיים פה, בכל זאת עיר די גדולה בסך הכל, כל הסיפור הזה יוצר פה עיר עם אופי מסוים, עיר שיכולה להכתיב משהו, מעבר לתל אביב שהיא תכתיב עד יומה האחרון, היא תכתיב, אבל סוף סוף כמו שיש פה אופוזיציה, כמו שאני מייצג איזושהי אופוזיציה חברתית אז ירושלים מהווה איזושהי אופוזיציה חברתית למה שמתרחש בתל אביב
 ש: או שוב אלטרנטיבה

- ד"ז: אני קורה לזה גם אופוזיציה, אופוזיציה באמת זו אלטרנטיבה , אני אבדוק באמת במילון, אם באופוזיציה יהיה כתוב אלטרנטיבה , זה מעניין. Opposed , to oppose זה להתנגד , אבל אלטרנטיבה זה לא .. טוב היא מתנגדת בדרך כלל .. 640
- ש: לא, אני הצעתי את האלטרנטיבה כתוספת לאופוזיציה שהיא גם אלטרנטיבה , אופוזיציה שמציעה אלטרנטיבה
- ד"ז: כמה גשם הא , לא חסר מים בחורף הזה בארץ " כלל האנשים המפלגות או הכוחות הפוליטיים המתנגדים לממשלה או לגוף שלטוני אחר , התנגדות או אי הסכמה בקנה מידה ציבורי במיוחד להצעות תוכניות וכדומה " 645
- ש: מאיזה מילון זה ?
- ד"ז: רב מילים
- ש: רב מילים באינטרנט
- ד"ז: כן
- ש: ספר על העבודה שלך קצת, זה מעניין כי משם אתה מביא את הידע שלך על הקבוצות האלטרנטיביות ד"ז: לא , ממש לא משם, בעבודה שלי אני תאורן שאני מצייר לעצמי כעובד עם אומנים אז זה בסך הכל אני תולה פנסים ועובד עם אמנים 650
- ש: ירושלמים ?
- ד"ז: לא רק , תיאטרון קטן פה בירושלים
- ש: אלטרנטיבי ? 655
- ד"ז: מאוד
- ש: מחתרת ?
- ד"ז: על הגבול , הוא נתמך באמת על ידי המדינה, on the edge בין מחתרתיות לממסדיות ש: וזה המקום שבו אתה רוצה להימצא ?
- ד"ז: אוי , מה 660
- ש: עם הגוף שלך ..
- ד"ז: אה הגוף כן , כגוף כן , בדיוק המקום רק יותר מחתרתי כי המנהלת היום מה לעשות בנפשה היא קצת ממסדית אז אה .. אבל המנהל הקודם היה ממש כמוני .. המחתרתי המוזרה הזאתי אבל כן , כזה מקום , שהכל מסודר , המערכת הכספים מסודרת , זה לא כל המרבה לוקח או כל מיני חלאות אחרות שקיימות פה, הוא לא ג'ונגל , אלא משהו קצת יותר מתקדם מג'ונגל ... 665
- ש: מעניין אותי עוד פעם לחזור ל "peak" של המאה מטר מבחינתך,
- ד"ז: היו לזה כמה פיקים אומנותיים, אבל מעולם זה לא התקדם מהבחינה החברתית , היה לזה את הפיק שהיה אז שדיברנו על זה מבחינה אומנותית, 97, שזה היה הצטלבות כל הפנטזיות לכדי פנטזיה אחת , זה קרה שוב עם הבנות , בדיוק אותו דבר , הצטלבות התגשמות כל הפנטזיות לכדי פנטזיה אחת במסיבה אחת וזה גם קרה באיזשהי צורה שזה היה ארבע פעמים סקווט באותו מקום שזה היה איפשהו או בכלל כל הסיפור יצר באמת כזה hiipe גם התגשמות של הפנטזיות מבחינת התדירות של זה , זה עבד טיפה 670

- שונה אז פחות אומנות מסוימת, יותר הסיסטמה עבדה באיזשהי שיטה, מאוד מאורגנת ותדירה מה שלא היה עד אז .. אלו שלושת השיאים שהיו .. לכל סיפור היה את השיא שלו, שני שיאים היו אומנותיים ושיא אחד היה ארגוני אבל זה עוד לא הגיע ללבב החברתי וזה משהו שאני זועק בעיקר אליו גם לארגון ש: היו הצלחות חברתיות במידה הזאת שאם את הקבוצה הזאת התחילו עשרה אנשים אז בסופו של דבר היו הרבה יותר אנשים מעורבים בתוך העניין 675
- ד"ז: בסדר, אבל זה לא, אני מדבר איתך על דעות חברתיות, עמדות, יותר מדעות, עמדות חברתיות ברורות שמבטאות איזשהו קשר לעולם האנדרגראונד, ש: אני רוצה שתיתן לי תרחיש של האנרגיות שהיו לפני מסיבה, מה היו הדברים שבעצם צריך לדאוג להם, ספר לי קצת את הדברים הטכניים של התארגנות לקראת מסיבה 680
- ד"ז: בשביל מה?
ש: כי זה מעניין
ד"ז: עודף ... צריך שיהיה עודף בקופות
ש: חוצמזה?
ד"ז: בירות, צריך לקנות בירות 685
- ש: מאיפה בכלל מתחיל רעיון למסיבה, לפני כמה שנים בתקופה של המאה מטר
ד"ז: איך זה מתחיל, אז הרגשה מסוימת של מישהו, בדרך כלל שלי או של רא', יותר זה היה שלי כי בבאותו זמן..בעקרון זה תמיד היה זכר ונקבה במערכת הארגונית הזאת אני הייתי הזכר ורא' היה הנקבה, אחר כך עם רוי', רוי' הייתה הזכר ואני הייתי הנקבה, ועכשיו בפאקו אז צס' ואנ' היו הזכרים ואני ודה' היינו הנקבות (צוחק) אבל תמיד היה פה זכרים ונקבות 690
- ש: שמה זה זכר ומה זה נקבה
ד"ז: הזכר הוא יותר דומיננטי הוא יותר קובע, הוא יותר שולט והנקבה היא יותר מכילה היא יותר מגבה, יותר מקשיבה היא יותר תומכת יותר מביעה רעיונות מופשטים (במבטא מפולני מצחיק) " מה שבדרך כלל קורה בטבע. " הזכר אומר קרנף, נהרוג אותך למה יש בו בשר, הנקבה אומרת – יש קרנפים, יש גם חלזונות, אולי נטעם גם שרימפס, והזכר: "שרימפס, שרימפס, אני רוצה שרימפס" (צחוק משותף) 695
- זה זכרים ונקבות. והנקבה מכילה ואוכלת מכילה ואוכלת ...
ש: אז בוא שנייה נחזור להתארגנות, אתה ורא' מארגנים
ד"ז: אז אני היויתי את הזכר, אני יותר אני קבעתי תאריכים וזה אבל אם לא היה את התשובה הנקבית אז האירוע לא יכול היה להתקיים, זה היה ממש הפריה, לכן אני גם חושב שזה גם באמת לא שייך לאף אחד כי מעולם לא היה אף אחד שיכל לעשות את זה לבד, עד היום גם צס' ואנ' שהם היום דומיננטיים מאוד, מפרים את האחד את השני, זה היה כל כך מורכב שהם הופרו גם על ידינו אבל זה הופסק מטעמים אלה ואחרים, אבל זה תמיד היה על ידי איזשהי הפריה לכן תמיד היה מצב, תמיד נמצא איכשהו באמצע, זה אף פעם לא מוגדר לחלוטין של מישהו זה תמיד באמצע שזה מאוד מעניין שזה ככה, ש: תמיד ילד של שני הורים 705

ד"ז: לפחות, לפחות לפחות דברים ש... נגיד בעסקים, יש אנשים בעולם העסקים שהם באמת באמת לבד, כאילו הם באמת נמרים אמיתיים ופה זה לעולם לא היה, שאלת קודם מה אנשים צריכים חוץ מזה שהם יהיו נכים, אז הם באמת צריכים להיות מאוד תלתיים כדי ליצור איזשהי קבוצה ש: יש לך גם איזשהם תכונות חיוביות להגיד על האנשים האלה חוץ מזה שהם צריכים להיות נכים ותלתיים 710

ד"ז: ותלתיים, תלתיים זה לא שלילי ..

ש: בסדר, לא שיפוטית עכשיו, אבל עוד תכונות ?

ד"ז: נו עלה לי אחד, אני לא אעשה עכשיו עוד אחת, תלתיים כדי ליצור חברה, את שואלת מה אנשים צריכים, איך תזהי אנשים שיכולים ליצור חברה חדשה? – הם צריכים להיות תלתיים, רעיוניים אבל תלתיים, כי אם לא, אם הם זאבים בודדים הם לא יצרו חברה חדשה, כזאבים בודדים ש: אז אתה ורא' ... 715

ד"ז: אז אם לא הייתה הגושפנקא של רא', זה לא היה יכול לקרות ואחר כך זה הוחלף הצוותים הוחלפו ש: ומה היה צריך בשביל להעביר את זה מרעיון לפועל ד"ז: מה תכל'ס? מבחינה טכנית ?

ש: כן 720

ד"ז: נו אז מתחילים את יודעת, הזמנות .. תאריך קודם כל פותחים יומן, אומרים נו פה ש: נו פה? ככה מוצאים לוקיישנים?

ד"ז: ואז מוצאים לוקיישנים, כן זה הכל עבד הפוך, כמו סרט אבל עובד על "ריווינד" ש: קודם תאריך ואז מקום?

ד"ז: בדרך כלל בעולם- קודם מוצאים מקום אחר מוצאים קונספט אחר כך מוצאים זה, אחר כך מוצאים זה ואז אומרים, טוב זה יהיה בתאריך זה וזה, כאן זה עבד הפוך, בדיוק ריווינד של התהליך (צוחק) ש: אז יש דד ליין ? יש תאריך ואז צריך למצוא מקום, קונספט ואת כל האחרים ד"ז: כן, 725

ש: ומה זה בעצם האחרים ? צריך למצוא מקום

ד"ז: כן, צריך הכל, את כל המנגנון הזה להפעיל 730

ש: שמה המנגנון הזה כולל?

ד"ז: אה... נו הכל, אם זה בר, מוסיקה, הגברה תאורה, מקום, יח"צנות, שיווק, עיתונאים אם רוצים, חשיבה כללית אומנותית לאיזה כיוון באירוע הזה אנחנו הולכים לעומת הזה שעבר ולאן אנחנו רוצים לקחת את זה ואיזה סוג של מקום אנחנו מחפשים ומה המסר שאנחנו, כאילו, לא מסר אומנותי כי אף פעם לא התעסקנו בדברים האלה, אולי זה משהו קצת ייחודי, כי בדרך כלל רובם מתעסקים באיזשהם מסרים אומנותיים פה לא היה יותר מה אנחנו רוצים לשדר מבחינה יותר רעיונית יותר חברתית איפשהו מבחינת זה היה 735

ש: מה למשל ? איזה מסרים חברתיים הועברו במסיבות?

- ד"ז: אה.. זה שלא הועברו , דאגנו לא להעביר מסרים חברתיים , מעולם לא הכנסנו לזה פוליטיקה
 740 כהגדרה כי תמיד אמרנו – אנחנו מוכנים להיות מאוד חברתיים לפחות כך אני אמרתי וגם היום , אני מוכן
 להיות מאוד מאוד חברתי אבל האומנות תמיד תהיה מעל זה.
- האומנות היא בראש והחברתיות היא .. או הדעות החברתיות הן אחר כך ומאוד קרוב, אבל תמיד האומנות
 תשלוט ולא יהיה דברים חברתיים במסיבות ממש פנאטי זה היה וזה גם היום, כי אנשים באים לחוות חוויה
 אומנותית ולא חברתית , ככה זה היה ולדעתי זה גם לא השתנה וכשניסו לערבב בזה כל מיני עצומות
 745 למיניהן ורעיונות מפלגתיים כאלה ואחרים זה היה הסכמה מוחלטת שזה ממש בחוץ וגם שאנחנו היינו
 פעילים פוליטיים בדברים אחרים לעולם לא הכנסנו את זה למסיבות שזה היה משהו משותף אומנותי
 לחלוטין וזהו .
- ש: אתה גם לקחת חלק במוסיקה, גם בקטע האומנותי יש לך איזשהי אמירה
 ד"ז: אה, ברור
 ש: מה? 750
- ד"ז: גם זה היה בלי קונספט, זה היה יותר משהו רגשי של איזשהו זעם עצור איפשהו שהיום אני מסתכל
 על זה , רצון להביע את עצמי רצון להגיד "היי אני קיים אני פה תשמעו אותי , אני מיוחד", את יודעת –
 כמו כל אומן מתחיל
 ש: והצלחת ?
- ד"ז: די, די טוב , סך הכל , I had some touch , וזה היה לי איזשהו משהו מיוחד כזה , שנעלם .. לא
 755 הוא לא נעלם , אבל זה באמת קשה מאוד לחיות על משהו מיוחד , קשה מאוד לחיות על זה (צוחק) זאת
 הצרה של כל האומנים , קשה, גם קשה לייצר אותו , שאתה מייצר אומנות זה הופך להיות מיוחד זה
 קשה ..
- ש: אתה מנגן עדיין?
- ד"ז: בקושי , זה לא ממש מעניין אותי לנגן היום (במבטא פולני בכוונה), גם ככה קשה לי
 760 ש: מה מעניין אותך?
- ד"ז: אני קורא ספרים , אני לומד פה ושם אוטודידקט כזה, לומד , כל יום לומד קצת, לומד את החיים ,
 לומד לדבר עם אנשים קצת , להיות בקשר עם חברים שאני מגדיר אותם בעולם רגשי דומה לשלי, (עדיין
 במבטא) את לא משמיעה את זה לאף אחד

ראיון מס' 3 (ראיון עם ד"ר)**משך הראיון : 83:24 דקות****מקום הראיון: הבית של ד"ר****מתי התקיים? 27.01.05**

ת. כן, טוב... אני חייב לקנות כבר הרדיסק, נגמר לי המקום. אנחנו מקליטים על מעט מאוד מקום שנשאר לי אבל בסדר...

5

ש. אוקי...

ת. אנחנו צריכים לדבר קצת יותר בקול כי המקרופון לא בשמיים... נקרב אותו.

10 ש. טוב, אהמ... דיברנו, בהמשך לראיון הקודם היו כל מיני כיוונים ש... פיתחנו. אחד הדברים שהיו חסרים לי זה ההשפעה של הקבוצה הספציפית הזאת של ה"מאה מטר" על מחתרות אחרות. האם היו מתחרים? האם קמו קבוצות כאלה לצד ה"מאה מטר"? האם הן עדיין פועלות? מה קרה איתן?

15 ת. קשה לי לדבר על הדברים אלה, זה באמת קשה לי... אה... טוב, היו קבוצות לצד, נתחיל מהקבוצות לצד, זה הרבה יותר פשוט. בירושלים יש איזה משהו מחתרת. אופי האנשים שבוחר לגור בעיר הזאת הוא מטבעו יותר מחתרת משאר ערי המדינה. לא יודע למה, זאת שאלה למחקר בפני עצמה

ש. כן...

20 ת. אבל אולי בגלל הפלורליזם החברתי של תושבי בעיר, שזה דוסיס, ערבים וחילונים, שזה באמת שילוב בעיר של 3000 שנה, כנראה צריך להיות משהו בבנאדם שהוא עודף מחשבה כדי לספוג את העיר הזאת בתוכו. אז כן, היו עוד קבוצות כמו "פריסקופ", כמו... וואלה... לך עכשיו תזכור את כל השמות... "מקלט הפליטים", "פרחי דהאב", היו עוד כל מיני קבוצות שבאו והלכו. הקבוצות שצינתי עכשיו הן קבוצות יותר רציניות, שהן גם קיימות עד היום באיזהשהו מקום..

25

ש. והן קמו לצד ה"מאה מטר"? לפני? אחרי?

30 ד"ר: אני חושב שממש לצד. ממש היתה תקופה כזאת. לא, לפני לא היה כלום. בעצם לא היה שום דבר. אה... או איך נקרא לזה- לא היתה כמעט שום פעילות חברתית סביב מוסיקה ומסיבות, חוץ מאולי מסיבות שקראו להן "פריסקופ". לא "פריסקופ"- "פרוזאק". לא "פאקוטק"- "פרוזאק". יש משהו עם האות "פ" בעיר הזאת... "פרוזאק", שהן היו גם פחות או יותר לצד, אבל זה היה חברה טיפה יותר מבוגרים. זה היה

הדבר היחיד אבל גם צריך לשים את הגבול בין הנקודה שזה מסיבות של כמה חברים, של קבוצה של חברים שעושה מסיבות פה ושם, שזה למעשה כל הזמן, כמו קבוצה באוניברסיטה שעושה 3 מסיבות במהלך השנים ואפשר להגדיר אותם כקבוצה, לבין משהו קצת יותר רחב. אז בעצם אנחנו הראשונים שפרצנו את רמת התודעה הזאת של "יכול להיות משהו", שזאת עיר, זה לא כפר, יש פה חיי תרבות, וכדאי להמשיך ליצור את חיי התרבות הקהילתיים האלה, ויש את כל הבסיס שזה יקרה.

ש. ואחרי ה"פרוזאק" וה"מאה מטר" והקבוצות שליד שהיו באותו זמן, התחילו עוד קבוצות נוספות? היתה גדילה בכמות הקבוצות? או ש...

ד"ז: לא לחלוטין, כי עברנו את כל התקופה של הפיגועים, אז וצמיחה בתקופת הפיגועים לא לגמרי היתה.

ש. ולפני תקופת הפיגועים?

ד"ז: אה... גם, זו לא היתה צמיחה, אבל היו עוד קבוצות שנוצרו. את מדברת על "בנות לילית" וכאלה בטח?

ש. אה... למשל. תספר לי על "בנות לילית"

ד"ז: אז "בנות לילית" זאת היתה... את הולכת לדבר גם איתן?

ש. אני אשמח לדבר גם איתן, בהחלט.

ד"ז: אז זאת קבוצה שהתחילה את המסיבות ביחצון של כאילו "מאה מטר" כדי בעצם להמשיך את העניין.

ש. אז הן בעצם מחוברות ל"מאה מטר"?

ד"ז: הן התחילו כקבוצה עצמאית לחלוטין והשתמשו בשם כדי למשוך אנשים, והן היו... אה... אחת היתה סטודנטית בבי"ס חזותי, אחת בבצלאל, שתיים אפילו בבצלאל. הן נפגשו במסיבה שעשינו בסוף סוף "מאה מטר", ממש בסוף

ש. אז הן היו מחוברות להווייה של ה"מאה מטר"?

- 65 ד"ז: כן. ו"מאה מטר" בעצם היה מאז ומתמיד איפהשהו שילוב של כל האומנויות עם דגש מוחלט מוחלט על המוסיקה, ככה היה אצל אנשים לפחות אז. גם היום זה ככה, אבל... אבל עדיין היה פלורליזם של אומנויות, תמיד זה היה, והן באו ואמרו "אנחנו, בגלל שאנחנו תלמידות של בתי ספר לאומנות יותר ויזואלית, אז אנחנו נתמקד בצד הויזואלי יותר במסיבות, ונביא אנשים שעושים מוסיקה כרגיל, אבל ההתמקדות, במקום שתהיה על הצד של יצירה עצמאית מוסיקלית- היא תהיה של יצירה עצמאית ויזואלית". והמוסיקאליות זה להביא די-ג'ים, בעיקר זה עובד ככה, ואז הן התחילו לעשות מיצגים וכל מיני עבודות ויזואל. מיצגים זה כאילו, דברים... מיצג זה בעצם דבר שהוא עומד כעיקרון. אבל בגלל שהיה שילוב עם החזותיכי הסטודנטית שם היתה בחזותי, אז היו הרבה מופעי 'חצי תיאטרון' כאלה, והיו ביקורות בעיתונים, יש לי כתבה אחת אם את רוצה, הביקורות הכי איכותיות, הביקורת הכי איכותית שאי פעם נכתבה על משהו שנעשה זה היה דוקא על מסיבה שהן עשו, כי העיתונאים אוהבים את הז'אנר הפלצני שאפשר לדבר על קונספטים וכאלה דברים, אבל בצדק, זה היה משהו, ממש עם המון המון דמויות ושופע אומנות, לא יכולת לדעת, זה מה שהם כתבו, מי בליין ומי חלק פה מהתיאטרון. הגבולות התשטשו. שזו המטרה לעשות בכל מקרה. הן הצליחו. הן הגיעו לרמה מאוד יפה של טשטוש. הרי כל מסיבה עובדת על הטשטוש הזה. עד כמה אתה מרגיש חלק. עד כמה מוסיקה, או כל ההתרחשות, סוחפת אותך למצב שאתה מאבד את הגבולות של "שלי- שלך", אלא... אתה הופך להיות מעין "חייל" של הדבר הזה כי אתה כל-כך אוהב את זה. ואז, במקום להיות צרכן שבא ממקום של ביקורת, לאני חלק. אני רוצה שזה יימשך, מרוב שזה נוגע בנקודות של ההנאה והתשוקה והכל ביחד. אז הן הצליחו באמת לא רע, וגם אנחנו הצלחנו לפני ואחרי עם "פאקוטק", שזו גם עוד קבוצה שנוצרה. סיפור מאוד מאוד חמוד, שהם הלכו ועשו את זה יותר תדיר. בלי לאבד, הם הצליחו, פאקוטק, ליצור דבר שלא היה לפני, ליצור תדירות גבוהה בלי לאבד את התמימות ואת המיידיות. איך זה עבד השיטה הזאת בעצם? הולכים כל הזמן על המימד של "חד פעמי". זה כאן ועכשיו. או שאתם פה, או שאתם לא קיימים בעצם. משהו כזה. וזה היה באמצעות לעשות את זה פעם בארבעה חודשים, גם בתקופת "מאה מטר" וגם בתקופה של "בנות לילית" זה היה בממוצע פעם ב-4 חודשים. באו "פאקוטק", ואמרו: "לא, אנחנו התקדמנו ורוצים לעשות משהו אחר. בואו ונעשה את זה כל שבועיים". כמובן שהיה תוצר של השתלשלות. בהתחלה עוד לפני שזה היה "פאקוטק" ניסינו לעשות פעם ב-3 שבועות כל מיני נסיונות, הם באו וקבעו הגדרות- פעם בשבועיים! ופעם בשבועיים פרצנו למקום, ממש... זו היתה תקופה כזאת. ואז משהו קרה, ואז עשינו איזה 2 מסיבות אולי פחות מסוכנות, ושוב פעם, לפרוץ למקומות, כל שבועיים, ואז היו יותר התנגשויות עם המשטרה.. אבל זה הקסם ש"פאקוטק" הצליחו לגעת בו. שזה באמת לעשות את זה הרבה הרבה יותר מסיבי מבלי לאבד את הקסם. מדובר על "טאץ" מסויים שהם הצליחו, כמו שהבנות הצליחו, כמו ש"מאה מטר" הצליחו, לשמר את ה"טאץ" למרות ה...
- 90
- 95

ש. אתה יכול לזכך את ה"טאץ" למשהו מילולי?

ד"ז: זאת שאלה טובה כשאני חושב על זה , אני אנסה כי זה באמת , סוד הקסם זה הטאץ' הזה שהוא גם מתחבר לירושלים בצורה שרוב האנשים לא ממש מצליחים לעשות את זה
 התשובה היא גם זיכוכ זה משהו מזוכך , .. לא יודע אני צריך לחשוב על זה , לזכך מה? את הקסם אני צריך

ש. כן. אתה גם יכול להגיע לזה אח"כ. ומי עומד בראש ה"פאקוטק"?

ד"ז: צס' ואנ'. 105

ש. אז בעצם התחילה חבורה של הרבה מאוד בנים, אח"כ היו 3 בנות, ועכשיו יש בן ובת.

ד"ז: אפשר לראות את זה ככה.

110

ש. אתה חושב שמהו מגדרי משנה את האנרגיה של המסיבות?

ד"ז: מאוד מאוד בטח. בטח. בהתחלה זה היה גברי, כמו שאומרים "אורגזמה גברית מול אורגזמה נשית", אז בהתחלה זה היה מסיבות של "אורגזמה גברית", אח"כ זה עבר למסיבות של "אורגזמה נשית", ועכשיו זה כבר על סף הילד זה בן ובת, השילוב שבין השניים, שזו באמת התפתחות, ואין ספק שזה משפיע , מי מנתב את הדברים. הזכרים, הנקבות, השידוך.. רואים את זה אח"כ בתוצאות.

115

ש. ושוב אני אנסה אני רוצה לחדד את האורגזמה הנשית והגברית במילים אחרות. למשל בהתנהלות בתוך החבורה של הבנים. היתה שם סוג של אנרגיה גברית מן הסתם, בגלל שזה גברים. מה למשל?

120

ד"ז: למשל שלא היתה תקשורת בין האנשים ברמה רגשית. אלא בעצם , גלל זה זה נוצר, הדבר ה וזה נוצר ע"י אנשים שהיו להם יכולות רגשיות חזקות שלא יכולות לבוא לידי ביטוי בגלל איזה שהם קשיים, או בגלל שזה לא מעניין, או בגלל רצון להיות מיוחד או השם יודע למה... והחוסר יכולת הזה לתקשר יצר איזהשהו גוף שדרכו הצלחנו לתקשר אחד עם השני לשמר איזהשהו קשר.

ש: איזהשהו צינור 125

ד"ז: איזהשהו צינור. ודיברנו ברמה הטכנית. בלי רגשות, בלי הרבה עזרה הדדית. פשוט מסיבה, טכניקה, הגברה, מדברים על כל פרט 10 שעות רק בגלל הצורך לדבר, וזה באמת מילא את הצורך הזה שזה גברי.ת'אמת, אח"כ עם הבנות זה לא היה שונה בהרבה. כי הן היו די גבריות, זה היה דומה.גם עכשיו זה די דומה, אבל די מקצועי. מתימר להיות. או בדרך להיות מקצועי.נחיה ונראה ונראה לאן זה ילך, כי בנתיים זה הגיע לאותם מקומות של שני האחרים .

130

ש. ומה עם "בנות לילית"? הן עדיין פועלות?

- 135 ד"ז: הן הקימו מועדון בת"א עם השקעה של מיליוני שקלים אולי, או מיליון שקל, עשו עבודה מעולה, היתה התרחשות סנסציונית, לא הפסיקו להיות שם אנשים, אבל לא, זה לא הצליח. למה זה לא הצליח? אני חושב שהאנשים שהרכיבו את זה לא טובים מספיק.
- ש. וזה נפל.
- 140 ד"ז: וזה נפל. ונוצרה שם קבוצה חדשה יותר תל אביבית, פחות ירושלמית של 5, 6, 7 אנשים שלא הצליחה. זה כמו כל רעיון בהיי טק, שאו שאתה מצליח, או שלא. וזה פשוט לא הצליח.
- ש. ולגבי הגיחה הירושלמית לת"א? ז"א של ה'בשורה' שעברה איכשהו לת"א דרך ה...
 145 ד"ז: קודם כל זאת לא בשורה. כי גם כשזה עובר לת"א, הפלא ופלא, הבשורה נעלמת בין רגע. כי זה לא.. כי אין פה שום בשורה. הדבר פה הוא די טכני. מה שיוצר את הבשורה זו העיר עצמה. זה דוקא איפשרו מעניין. כי תבוא עם אותה בשורה לת"א והכל יעלם. כי מה שיוצר את הדבר הזה זו החברה עצמה שמרכיבה את זה, שלה יש את הצורך הזה לצייר את זה בצורה כזאת. ולכן הדבר הזה יכול להצליח כי יש מספיק אנשים שרוצים לצייר כזה דבר, ודבר שהוא מוכן להיות כזה. וביחד זה יוצר איזשהו דבר שבת"א זה לא מעניין אותם בכלל, מעניין אותם דברים אחרים לגמרי. ועובדה שזה לא מצליח. ובד"כ 150 בערים גדולות. יש ערים, ש.. מקומות שהם יותר חברתיים, יותר אנדרגראונד, אני אנסה להגדיר מה זה אנדרגראונד מבחינתי, או מה זה הבשורה הזאת שאמרת, שזה בכל העולם קיים, שזה באמת יותר חברתי. מה זה אנדרגראונד בעיניי, זה יותר חברתי, עוד פעם אני, אולי לא הבנו שזה חברתי.. אני לא אגיד אנטי-קפיטליסטי, אבל זה בהחלט בהחלט לא פרו-קפיטליסטי. ז"א שזה עובד בשיטה שונה.
- 155 מקפיטליזם מובהק, או בתחום האפור שבין קפיטליזם לסוציאליזם, או שזה נופל כשזה מגיע לקפיטליזם. אבל נראה מה קורה עכשיו באמת, וגם סוציאליסטי זה מעולם לא הצליח להיות, כי אנשים הם פשוט חיות. חיות טרף, כי מהרגע שנכנס כסף לתמונה- זה מתפרק או שמשוהו קורה. ברגע שזה מצליח זה לא מצליח להמריא, כי מה לעשות. אבל הגוון הוא כן סוציאליסטי. ובמה זה מתבטא? כי ברמה כספית זה לא ממש התבטא, זה כן התבטא כל עוד זה לא גדל, כי אז גם אין על מה לריב, כי אין הרבה כסף אז זה מחולק איכשהו בצורה סבירה. אבל ברגע שזה מגיע לרמה הקפיטליסטית? באמת מעניין מה קורה שם. אבל מה 160 שסוציאליסטי בזה זה שבירושלים החיים קשים, לדעתי זה מתחיל בזה.

ש. למה?

ת. תראי, זה לא שבת"א החיים לא קשים, אבל בת"א אנשים פשוט עיוורים כדי לראות את זה ולהרגיש את זה. ובירושלים הם באמת קשים מבחינת כסף, משכורות. כי בת"א אין על מה לבכות, כי אתה לא יכול לקבל יותר מזה. אתה יכול לבכות רק על החיים. פה בירושלים אתה לא בוכה רק על החיים, אלא באמת קשה פה. אין אנשים בגילאי 30-40 כמו בת"א, אין חיי תרבות כמעט, לא כמו בת"א, אין מספיק מקומות בילוי. אין... אה... אין כמעט חיים

170

ש. מזג אוויר? אין ים?

ת. זה דוקא נחמד מזג האוויר והים פה. וכל הכעסים בעצם יצאו ב"ה, הנה אנחנו". וזה יצר איזהשהו מרקם של אחדות מסויימת שיכול להיות במיוחד בעיקר במקומות של מצוקה. ובת"א קשה לאנשים להתאגד. טוב, זה כבר שייך אולי למחקר אחר..

175

ש. והאנשים שהגיעו זה אותם אנשים?

ת. לא, מדובר פה ב-10 שנים. איזה אותם אנשים? האנשים שהגיעו למסיבות הראשונות הם היום כבר נשואים עם ילדים.

180

ש. ואנשים שהגיעו למסיבות הראשונות, לכל המסיבות באותו אזור הגיעו אותם אנשים?

ת. כן, וזה מה שבאמת מאפיין את זה כמשהו יותר מצומצם. יש תמיד קבוצה של בין כמה עשרות ראשונים של מרכיבים, עד לכמה מאות שבאים באופן יותר תדיר, עד לכמה אלפים שמבקרים.

185

ש. אבל יש גם אנשים חדשים. זאת כל פעם..

ד"ז: כן, זה כל הזמן מתחדש.

190

ש. ומאיפה מגיעים האנשים החדשים?

ד"ז: קודם כל זה... כל סיפור כזה זה פעם ב-3 שנים קורה, אז האנשים פשוט מתחלפים פה. סטודנטים כבר לא גרים בעיר, זה סטודנטים אחרים לחלוטין שבאים. זה כל פעם... אה... זה גדל וגדל ומגיעים אנשים מכל הארץ, וגם אנשים אחרים, ודור אחר בכלל שמגיע ואח"כ כבר לא מגיע לדברים האלה יותר.

195

ש. ובתוך ירושלים, האנשים שהגיעו הם הביאו אנשים חדשים? ז"א.. אני מנסה להבין מאיפה האנשים הנוספים שהגיעו שמעו על זה? איך עברה השמועה לעוד אנשים.

200

ד"ז: פשוט אוהבים את זה. אוהבים את החתרניות, אוהבים את זה שעושים את זה במקומות נטושים, המשחק, אוהבים את זה ומספרים לחברים, לא אוהבים, מספרים לנו... כי זה טוב פשוט. יש פה שיטה שעושה כסף לאנשים. באים, נהנים מהחוויות ומעבירים מפה לאוזן. בכלל, כל עסק טוב הוא בסופו דבר מפה לאוזן. פרסומות זה רק להעצים את זה. אבל אם אתה עושה משהו טוב משהו, זה נעשה בצורה טובה מכל הלב.. מתוך איזה מקום של נכות איפהשהו. נכות על זה שנשארנו בעיר הזאת... גם כעס. המון כעס שיוצא דרך זה. צינור של כעס. של היוצרים ושל האוכלוסיה אמרתי שהדבר הזה יכול להיות בעיקר ממקומות של קושי, האנרגיה הזאת של האנדרגאונדר, אני טיפה חוזר רגע לזה.. של הביחד הזה, דבר שהוא כמעט לא קיים היום במאה ה-20, וזה מאוד נחמד לראות את זה קורה.

205

ש. בטח בתקופה של פיגועים.

210

ד"ז: טוב היום כבר כמעט ואין פיגועים, היום יש, כן, למרות שהיו הרבה פחות אנשים אז. זה היה יותר בקטן ולא הגיעו הרבה אנשים בתקופה שהיו פיגועים, זה היה נורא קשה אז, זה היה כמו להחיות גוויה מתה.

215

ש. כן.. אני חושבת על המדרחוב ריק מאנשים

ד"ז: כן. לך תעשה שם.. שם?? לך תעשה בכלל מסיבה...

ש. יש שם יותר שוטרים מ.. מאזרחים

220

ד"ז: עוד ביום זה ככה. בלילה לא היה נפש בכלל.

ש. וחוזן מבנות לילית היתה עוד קבוצה שהיתה בת"א שקשורה לירושלים

225

ד"ז: "אם 1"

ש. כן.

ד"ז: טוב, "אם 1" זה כאילו.. זה גם ההמשך של.. זה עוד לפני בנות לילית נוצר. לא, לא יודע. קצת אחרי. כן. בטח, הרבה אחרי. כן, זה גם מכמה אנשים שאחד מהם ממש בנה את "מאה מטר", אה..

230

ש. ולהם היה את הקסם שפאקוטק הצליחו לשמר?

- 235 ד"ז: לא. בת"א לא. ממש לא. תראי, זה ממש סיפור שמלווה חיים. זה.. כשהבנאדם מוצא בעצמו את הקסם, אז.. אה.. אז הקסם הזה יוצא החוצה. ו.. ככה זה. זה מדלג מבן אדם לבן אדם שמצליח למצוא בעצמו את הקסם, הוא יוצר איזה משהו. ו.. אין מה לעשות, צריך גם ליצור גם כשאין לך את הקסם, כשאתה בתקופה יותר מבולבלת בחיים שלך, בכ"ז, זה המון המון שנים, זה... אז אה.. לא, זה נוצר בתוך בלבול והם לא הצליחו למצוא את הדרך החוצה, מהבלבול, וגם די נעלמו, עכשיו הם מנסים קצת לחזור ו.. למצוא את הקסם בתוך עצמם ולשווק אותו החוצה ולהתפרנס ממנו. אה.. לא, הם לא הצליחו. בפירוש הם לא הצליחו. בת"א.. בת"א זה בכלל, נורא קשה לעשות את המעבר הזה. מה ש"פאקוטק" מצליחים לשמר פה בירושלים, בטח שאי אפשר לעשות בת"א ובטח שקשה לעשות את הדרך בין המשהו הקסום הזה שיכול להיווצר בבועה הירושלמית שהיא בועה לא קטנה, אה.. לעבור לעולם הרגיל שבחוץ, פשוט לצאת אל האור ו... להיות משהו ש... לא נשאלות שמה שאלות קפיטליסטיות, כאילו ש.. דברים הם מאוד מאוד ברורים. זה מאוד מאוד קשה לעשות את זה. 245
- ש. ז"א שהצלחתם לפצח איפהשהו את הנוסחה הירושלמית ל"למצוא את הקסם", ולהעביר את זה הלאה מחוץ לעיר זה כבר לעשות איזושהי אדפטציה שהיא לא לגמרי ברורה?
- 250 ד"ז: אני חושב שאפשר לעשות את זה, אבל לא היה מי שיעשה את זה. בהחלט אפשר לעשות את זה. ש. ואין לת"א את החבורה הזאת שלה שעושה את זה? ד"ז: יש לה חבורה דומה. 255 ש. מה? מי? 260 ד"ז: לא.. היא לא דומה. אם צריך למצוא שם חבורה- אז אני מוצא. אבל.. היא לא דומה כי אין שם בכלל שום אלמנט חברתי כי אין להם את האוכלוסייה שתצייר אותם ככה. אם הם היו עושים את מה שהם היו עושים.. זה אותו דבר שהם עשו פה בירושלים, אז הם היו מצליחים בטח.. לא, את האמת שגם לא. פשוט אין להם את העניין החברתי. הם אנארכיסטים כמונו איפשהו וחתרנים כמונו, מבחינה מוסיקאלית בעיקר, אבל בזה זה נגמר שמה. הם לא הצליחו לסחוף אחריהם איזושהי מגמה מעבר לזה ש"אוקי, אנחנו מוסיקאים שעושים מוסיקה בת"א". זה לא הצליח לגדול לכזה דבר. וכאן, בגלל שזה כן כל הזמן סבב סביב דברים חברתיים ש.. הם אף פעם לא הוגדרו במסמכים רשמיים, אבל זה היה במוחות של האנשים. שזה בעיקר עבר שלא למטרות רווח. בעיקר בטיימינגים, ברגישות של "איך עושים את הדברים", וזה לא.. מעולם לא פורסם, אבל עד כמה שאני יודע, יש לזה אימאג' חברתי לדבר. אולי אני טועה. 265

ש. היתה אפילו עמותה כזאת עד כמה שהבנתי.

270

ד"ז: כן, היתה עמותה.

ש. מה.. מה הסיפור של העמותה?

275 ד"ז: כן, זה לא היה למטרות רווח והיה רצון.. ל.. לעש.. פחדנו מבעיות של מס הכנסה וכל מיני דברים, ואמרנו "לא הגיוני שאנחנו רק מפסידים מזה כספים", ועוד בסוף גידו לנו שאנחנו מרוויחים, ועוד יתנו לנו קנסות ולך תצא מזה. אז ניסינו לפתוח עמותה. אבל היינו נורא צעירים, נורא נורא צעירים.. זה לא..

ש. איזו עמותה?

280

ד"ז: קראנו לה "העמותה לקידום המוסיקה והקולנוע האלטרנטיביים בישראל".

ש. לא בירושלים- בישראל!

285 ד"ז: בישראל.

ש. ו.. מה? היא נסגרה פשוט?

290 ד"ז: אני חושב שהיא עדיין פתוחה, ואני מקווה עוד שיום יבוא ויהיה בה שימוש, כי לי אישית? לא פסקו הרעיונות החברתיים.. ויש עוד אנשים דוקא שבעניין החברתי יותר.

ש. זהו, זו אחת השאלות שגם רציתי לשאול. לגבי העתיד. מה.. איך אתה רואה את העתיד של.. המחותרת המוסיקאלית האומנותית ולא רק מוסיקה פה ושם?

295 ד"ז: זהו, היום אם אני מסתכל על זה יש אנשים מאד נחוישים שמתפלגים ל.. באמת ל.. חלק מהם מאוד מאוד קפיטליסטים אני אקרא לזה, לא מאוד אבל יותר קפיטליסטים וחלק יותר סוציאליים, אני חושב ש.. אני.. יקום פה, אני חושב שבירושליים בכלל יקום איזה משהו שהוא סובב סביב אומנות סוציאלית, של השילוב שבין השניים, שירושלים תהיה מקום וזה הדבר הזה יתפוס חלק מהעניין שיהיו איזהשהם רעיונות חתרניים, השילוב שבין אומנות ופוליטיקה, או דעות על מה שמתרחש בעולם, רצון לעשות משהו אחר, משהו שהוא לא הולך בדיוק בתלם הרגיל של איך שהעולם שלנו עובד, שזה בעיקר כסף ומעמד וכאלה

300

- דברים, אלא דברים דברים אלא יותר פתוחים, יותר רעיוניים.. יותר עם מקום לרעיונות, ולא.. שהכסף פחות מדבר שם.
- אז אני חושב שזה ילך למקום כזה. שנגיד נניח אם אני עוד אחיה וארצה לעשות את הדברים ה ואהיה פה אז אני יעזור לזה לקרות. אני מאמין שזה יקרה. אני יודע שלי יש רצון שזה יקרה. וכל השאר ימשיכו לדרכם. ימשיכו לדרכם הכלכלית. 305
- ש. מה עם החברות האיטיות של החבורה הזאת? התחילה מכמה אנשים בתיכון, כקבוצה קרובה, ה"תחביב" במרכאות המשותף הזה של המסיבות האלה עלה לכם בחברות?
- ד"ז: לא, החברות ממילא היתה נגמרת, זה פשוט עשה את הסיום של הדברים הרבה יותר מכושר ממה שזה.. בגלל שהיה את הכלי הזה שיצרנו בכדי לעקוף את הבעיות הרגשיות כדי שנוכל לדבר, זה מה שבסוף עשה את זה הרבה יותר מכושר, כי היה כלי.. שקרב אותנו, לכן הפרידות היו הרבה יותר כואבות מפרידות רגילות, שהן פשוט התרחקות של אנשים כי היה איזהשהו כלי לקרוע אותו, אז זה עושה את זה הרבה יותר כואב, אבל זה לא הרס חברויות. מדובר פה על אנשים מסוגים שונים לחלוטין. בסופו של דבר, עם הבגרות, רואים את זה. כי בנערות קשה להבחין מרוב התשוקה והתמימות והילדותיות קשה להבחין בדיוק ממה מורכב האדם. בסופו של דבר מדובר פה באנשים שהאופי שלהם הוא די רחוק אחד מהשני ושהם היו שם בעיקר בגלל בשל מצוקות, בתוך עיר של מצוקה, בתוך עיר שאין בה הרבה חיים ומתוך רצון ליצור, כל אחד מהמקום שלו. אבל מדובר באנשים ממקומות שונים.
- ש. והם כולם לא מחוברים? לך אין שום קשר עם אף אחד מהם? 320
- ד"ז:.. היום, לא.
- ש. עם אף אחד ממיסדי, הוגי הרעיון של "מאה מטר"?
- ד"ז:.. אף אחד. 325
- ש. וביניהם?
- ד"ז: את יודעת.. יש זוג אחד שיש ביניהם קשר, "פאקוטק"- נוצר שמה זוג שהיום הם קימים ויוצרים קשר.. ה"בנות לילית" שהוזכר- אין שום קשר. לא בין הבנות, ולא בין הבנות לבנים, ולא שום דבר, אין שום קשר, זה ממש "פגע וברח". לבוא, לעשות את ה.. לעבור את החוויה שלך- וללכת. ככה זה קורה. או לא ללכת. אם אתה בוחר ללכת- אתה הולך. אבל מי שרוצה להישאר- מוזמן. כאילו.. זה שלו. כל אחד בא .. בעצם העיר הזאת מספקת איזהשהו מקום ליצור, אין הרבה אנשים שלוקחים הרי את זה על עצמם כי
- 330

335 זאת עיר רפאים, והדבר הזה נתן לאנשים כלים, נאמר נקרא לזה "מאה מטר", נתן לאנשים כלים, רעיון בסיסי כדי להביע את עצמם והם פשוט נכנסו שמה לתוך הדבר הזה, עשו משהו ויכלו לקחת את זה איתם כי זה שלהם.. אבל.. בעיקר בעיר הזאת יש משהו שנותן את הכלי הזה.

ש. עניין השייכות מעניין אותי. ה"שלהם". עד כמה כל אחד מרגיש שזה שלו? למשל הקבוצה הנוספת הזאת בת"א. "אם 1". מה.. מאיפה בא השם הזה? 340

ד"ז: טוב, זה קל לראות שזה קרוב מאוד ל"מאה מטר" "אם 1". זה קרה מתוך איזהשהו רצון באמת לבעלות על העניין.. אה.. אני חושב.. נוצר איזהשהו מקרה שהמקום היה ברחוב המסגר 1, המועדון הראשון שהם עשו שם, אז הם אמרו "נקרא לזה ככה", אבל זה די ברור. פשוט רצון באמת לעשות לעצמם את החיים יותר קלים. זה פרסום.. כאילו.. פשוט להשתמש בכלי הזה. 345

ש. ולמה לא לקרוא לזה "מאה מטר"?

ד"ז: זה תצטרכי לשאול אותם. אני חושב ש.. לא. אני די יודע למה. כי בכ"ז זו היתה יצירה של כמה אנשים, שלא כולם הגיעו לדבר הזה שהם רצו לקרוא לו "אם 1". אז מטעמים מצפוניים הם עיוותו קצת את השם כדי לעדן את הגניבה (צחוק). 350

ש. מישהו היה מתנגד אם היו משאירים את השם?

ד"ז: אני בטוח שכן. 355

ש. ואתה מאמין שלשם הזה עוד יהיה שימוש?

ד"ז: לא, אני חושב שהוא.. אה.. הוא יש בו עוד שימוש גם היום. הוא.. שימושו הוא די כבר סטטי, וימשיך להיות מה שהוא. אני לא חושב שיהיה בו שימוש כמשהו.. שמישהו יעשה איתו עוד משהו. לא נראה לי. 360

ש. כן.. שיעשע אותי לגלות לפני כחצי שנה, שנה, אולי יותר את מילון המונחים הירושלמים.

ד"ז: אה, כן.. 365

ש. ואחד המונחים הירושלמים היה "מאה מטר מתחת לאדמה".

ד"ז: כן.

370

ש. שזה מעניין.

ד"ז: אה..

375 ש. הצלחתם להטביע איזהשהו מונח ירושלמי לצד "עג'וקים" ו"אבויוו".

ד"ז: נכון, בהחלט. חבר אמר לי לא מזמן "תשמע, כל הכבוד. הצלחתם ליצור איזהשהו משהו שהוא.. זה לא מסיבת אסיד, זו לא מסיבת טראנס, זו גם לא מסיבת האוס, וזו גם לא סתם מסיבה, זאת מסיבה של "מאה מטר". כולם יודעים על מה מדובר. כאילו אתה אומר את זה וזה כולם.. לא.. אין פה כמעט דמות שהיא בגיל של היום של נגיד מ.. אה.. פחות או יותר 20 נגיד עד 30 ומשהו, או נגיד 20-30, העשור הזה שקיים פחות או יותר, שתבואי ותגידי לו "יש מסיבה של 'מאה מטר'" באיזושהי צורה והוא וזה לא משנה, גם היום אני עדיין שומע "יש מסיבה של 'מאה מטר'", אני עדיין באמת שומע את זה. אז פעם היתה לא מזמן מסיבה בת"א, מישהו אמר לי "פה", גם, מאוד צעיר, בן 20, אמר לי "אמרו לי אבל שיש פה מסיבה של 'מאה מטר' איפהשהו". איפהשהו!! אמרתי לו: "אתה יודע כמה פעמים כבר שמעתי את זה?" אז כולם יודעים על מה מדובר, כולם יודעים פחות או יותר.. לא.. מה.. מבחינה.. של הרגשה. כאילו מה זה יודעים.. אז אנחנו יודעים למה אנחנו באים. זה יכול להיות כזה וזה יכול להיות כזה, יש כל מיני סוגים אבל זה ברור מה זה, שזה באמת נחמד.

ש. ומעניין, באותו הקשר, היה לזה איזהשהו פרסום? ז"א שזה עבר מפה לאוזן ודיברנו עכשיו על זה שזה הופיע בעיתון כמונח. אבל התראיינתם לעיתונים? אה.. ניסיתם באיזהשהו אופן ליחצן את ה.. מסיבות האלה, או שנמנעתם מזה?

ד"ז: בהתחלה נמנענו מזה, ו..

ש. למה? 395

ד"ז: כל אחד והסיבות שלו. אני יכול לספר על הסיבות שלי.

ש. למה נמנעתם מזה?

400

ד"ז: למרות שאז היה לנו איזהשהו רעיון בסיסי שאמרנו "אנחנו לא מדברים על זה". די, נגעלנו מזה, כאילו.. אמרתי, זה נבע מתוך כעס, זה נבע מתוך אה.. איפהשהו סלידה ממש שקורה בעולם הרגיל ורצון

- לעשות משהו אחר. אין לנו על מה לדבר איתם בכלל! פשוט אין לנו.. אין בשביל מה. וגם די היה מרגיז אותנו שהם.. ש.. שכותבים.. הסוג כתיבה של הדברים ואיך יציירו את הדברים, ולא האמנו שהם יוכלו לצייר את זה כמו שאנחנו רוצים. אולי גם לא ידענו ממש מה אנחנו רוצים.. כל זה ביחד יצר איזושהי מוסכמה שלא מדברים עם עיתונאים. זה היה בשנים הראשונות ואחרי זה זה פשוט נעלם. ברגע שזה נעלם, שזה.. בערך 5 שנים או 4 שנים אחרי שזה התחיל, בעצם כל אחד מבין אה.. 10 אנשים בערך מאוד דומיננטים שהיו, עשה מה שהוא רוצה! כל אחד הקים לעצמו קבוצות נפרדות.. מי שרצה לדבר עם עיתונאים- דיבר, ולא מעט דיברו עם עיתונאים עם השנים, אבל אין ספק שזה התחיל מ"לא מדברים עם עיתונאים". במשך הרבה שנים זה החזיק. 410
- ש: כן. אני זוכרת שה-בי בי סי רצו לעשות איזהשהו סרט על זה ובסופו של דבר החליטו שלא רוצים להתראיין
- ד"ז: אה.. כן, הם רצו לעשות אה.. שנהיה איזה פרק בסדרה. לא, לא, הלכנו להתראיין אבל היינו ילדים. זה נפל בגלל שהיינו ילדים בעיקר. פשוט לא הסכמנו לעשות את מה שהם ביקשו. וגם היינו חששנים ולא ממש אה.. אני לא מצטער על זה. 415
- ש. ולא עניינו אותכם בתקופה אור הזקורים, שיכתבו עליכם בעיתון ושתפורסמו.. 420
- ד"ז: זה שוב, זה.. זה פה עניין אישי. אני יכול להגיד עלי שזה.. עד היום ככה. לא.. זה.. זה עניין של אופי. אני לא אוהב את הרמה שבהן הכתבות נכתבות, מצד שני אני אוהב ואמר שגם אין לי ממש אה.. מה להגיד. אני אגיד שזה מתחזק בזה שאני באמת לא רוצה. אני לא רוצה להיות דמות כזאתי ש.. אומרת.. מה, אני נושא דברים לעם?! אם יהיה לי מה להגיד- בשמחה, אבל קודם.. כאילו.. אני עובד בבית כדי שיהיה לי.. מה להגיד בעוד כמה שנים. אבל אני לא הולך כדי לשווק מסיבות, אני לא אה.. אין לי מה להגיד אז אני לא רואה בזה כלי. גם אין.. בעיקר כי אין לי מה להגיד. אם היה לי מה להגיד הייתי בכיף מתראיין, אם היה לי.. איזהשהו מסר ל.. למי שקורא את העיתונים, אבל אין לי. 425
- 430
- ש. כרגע.
- ד"ז: כרגע אין לי. זה גם עניין של אופי. זה לא ממש האופי שלי. זה שילוב של כל שלושת הדברים. 435
- ש. וזה הרגיז אותכם כשכתבו את הדברים הלא נכונים?

- ד"ז: בהתחלה כן, אבל אח"כ כמו כל אה.. אנשים שמתעסקים בתחום של הכתיבות.. ש.. שכותבים עליהם או על מה שהם עושים בעיתון- רגילים. כבר לא מסתכלים. היתה תקופה שפשוט.. פעם "ב" מישהו היה אומר לי וואלה "כתבו עליכם כך וכך". או שהיה מביא לי איזו כתבה. אבל אה.. לא. לא היה מרגיז בסופו של דבר. בהתחלה- מאוד. עלי עשו פעם כתבת רצה כזאתי שממש ממש נפגעת.
- 440 ש. מה כתבו?
- ד"ז: כתבו.. סתם..
- 445 ש. מה קומם אותך?
- ד"ז: הלעזות. ככה אומרים?
- 450 ש. כן, הלעיזו..
- ד"ז: הלעיזו. פשוט הלעיזו סתם.
- 455 ש. הלעיזו עליך, או על המוסד שיצרת?
- ד"ז: על זה ועל זה. כאילו.. עשו כאילו אני בא לעשות מזה כסף.. סתם. את יודעת.. סתם. כדי לדוש בדברים צהובים ומגעילים. דמיון של כתבים פרועים, שהם לא באים באמת כאילו.. בגלל זה גם.. מזה זה מתחיל החוסר רצון בכלל להתעסק איתם. בכלל, אני אגיד לך את האמת- לא רוצה בכלל לפגוש אנשים כאלה. בחיים שלי. נכון שיש כתבים טובים גם, לא אמרתי כל.. אבל וואלה, יש שם מספיק אנשים שהם פשוט.. צמאי דם וצהוב או מה שלא יהיה. לא תודה. גם ככה חיי קשים עלי. לא צריך גם לראות אותכם פה פעם בשנה.
- 460 ש. חייך קשים עליך?
- ד"ז : (צחוק)
- 465 ש. איך המשפחה שלך ראתה את זה?
- ד"ז: קשה, קשה. עד היום אני עוד חוטף על זה.. נו, את יודעת. משפחה פולנייה, רצתה שאני אלך ללמוד באוניברסיטה. אה.. הם כל הזמן ראו את זה כשמיכה עבה שמכסה על בעיות, אה.. לא, לא קיבלו.. די התעלמו מזה, די התעלמו בסופו של דבר.
- 470

ש. אבל עדיין, היו מסיבות שאבא שלך הגיע אליהן.

ד"ז: כן, לא.. כן, היה.

475

ש. ואיך זה עשה לך?

ד"ז: נחמד.

ש. הרגשת שזה עושה לך נחת? 480

ד"ז: לא יודע.. היתה פעם אחת שהרגשתי שאני עושה לי נחת. זה כשתיקלטתי, פתאום ראיתי אותו באמצע התקלוט שלי, אמרתי "זאת תמונה שאני לא אשכח כל החיים שלי". כאילו, גם אחרי שהוא ימות, את התמונה הזאת אני לא אשכח. אה.. אז.. היו רגעים יפים מזה. בגדול- הם לא.. לא לא אהבו את זה ואני יכול להבין גם למה. 485

ש. כי?

ד"ז: כי.. מה זה ה"צ'ה גוואראיות" הזאתי וההתעסקות עם החברה, ומה.. ממה הוא יתפרנס, ו.. איזה מקצוע יהיה לו, והוא לא למד שום דבר, ומה, יהיה מפיק, או יארגן מסיבות כל החיים.. היה קשה להם להסתכל על ה.. פן שמעבר, על הפן של ה.. הרגשי של העניין. הרוב הרוב סבב פה על פן רגשי. והיה קשה להם לראות שזה גם סיפוק יצירתי וזה גם אמירה חברתית וגם זעם על העולם, על החיים.. על.. על מה שקורה פה. על.. על הכל. על.. על האפליה, על היחצנים.. על כל מה שהעולם הרגיל אה.. אה.. מסמל באמצעות מסיבות אז זה באמת היחצנים והסלקטורים ומחירי הכניסה שבשמיים, אז הם לא יכלו לראות את זה שאתה פה בא ואתה באמת עושה פה משהו שהוא.. שהוא חשוב. שהוא חשוב יותר מעכשיו אם יהיה לי מקצוע או לא יהיה לי מקצוע ו.. איפהשהו הם צדקו. כי פתאום אני רואה היום אנחנו חבורה של אנשים שאין לנו מקצוע, לא למדנו, בסופו של דבר אף אחד בעצם לא ממש למד, חוץ מ- פה מוסיקה, שם ניסיון לעשות תואר, אבל.. לך תעשה תואר כשאתה בא ממקום עם כזאת רמת אנדרגלין, אז נוצרו פשוט אנשים לא משכילים בצורה זאת או אחרת, עם רגשי נחיתות, אה.. לא שלא היו כאלה גם קודם באיזושהי צורה, אבל.. ומצד שני יודעים גם כל אחד בתוכו שהוא חלק ממהו קסום. 490 495 500

ש. איך הרגשי נחיתות מחוברים? הרי.. יש סברות שכל הסיפור הזה של ה"מאה מטר" התחיל מאגו טריפ. אז איך ה.. אז למה רגשי נחיתות?

ד"ז: אני לא חושב שזה התחיל מאגו טריפ, אני חושב שזה התחיל מרגשי נחיתות דוקא. לכן זה יכל להתקיים פה בירושלים, שזאת עיר קשה ואני לא אחזור על כל הדברים כי... אז יכל להיווצר החיבור הזה של משהו אלטרנטיבי. מה זה משהו אלטרנטיבי? זה משהו יותר אוטיסטי, יותר.. שונה, יותר הולך לאנשים שהם יכולים לראות את הפן השונה של החיים, המיוחד של החיים, המיוחד של החיים. זה היוצרים הם כאלה וגם הצרכנים הם כאלה. ואנשים כאלה לרוב זה לא אנשים שקל להם בחיים. זה אנשים שיש להם איזושהן בעיות. אנשים שהם טיפה מוגבלים. כל אחד.. מוגבל מבחינה אחרת. אבל אה.. גם אצלינו זה נבע מ.. מחוסר יכולת להתבטא בשום מקום אחר, אז.. יצרנו לעצמנו את זה כדי להתבטא. כי לא הסתדרנו בבי"ס באיזושהי צורה, לא סיפק אותנו וגם היינו קצת מופרעים, ובאוניברסיטה..

510

ש. כן, אבל יש לציין שהייתם בכיתה הכי טובה בבי"ס, מבחינת הייחוס שלה ומבחינת ה.. קשיי קבלה אליה, כולכם למדתם בפזיקה- כימיה, או רובכם וחלק בביוגיה, פשוט לומר לפרוטוקול, כי זה יוצא כאילו שאתה מדבר על חבורת ילדים שלא הצליחו בלימודים והיו בכיתות טיפוליות, לא סיימו בגרות.. זה לא המצב.

515

ד"ז: זה ממש לא המצב. מדובר פה באנשים חכמים, לכן זה גם יכל להצליח. כי.. בשביל להצליח בעולם הזה באמת אתה צריך להיות חכם, כדי לראות לאן אתה הולך בעולם מורכב כזה. בכלל בעולם מורכב. אז זה לא שחסר פה חכמה, אבל יש פה הרבה הרבה קשיים. שהם כן הביא אותנו ללכת לאפיק אלטרנטיבי. הרי אם היינו כ"כ אומנותיים וזורמים אז בטח כבר בבי"ס היינו עושים הצגות תיאטרון והיינו לומדים בימיו וכל אחד היה מוצא את עצמו היום עם איזה תואר שני ו-5 הצגות מאחוריו ברקורד. וכשאני מסתכל

520

על המציאות, אני רואה שיצרנו לעצמינו כלי שהוא עצמאי לחלוטין, כאשר היה לנו מאוד קשה להסתדר עם החברה ולחיות לפי כלליה, על זה גם הכאב שלי היום, שכולם הולכים אל כללי החברה הכספיים, שזה נולד לא מזה, זה נולד בדיוק מהמקום השני, נולד מהמקום של "אנחנו לא מסוגלים לשחק את ה.. את החיים האלה לפי המשחק שלהם, אנחנו מסתכלים על זה בצורה שונה". ו.. אז.. נכון ששכל לא היה חסר

525

פה, אבל כן היו בעיות. אני כן רואה בעיות אצל כל אחד ואחד מהאנשים. לא צריך.. אלה שהיו בתיכון בכיתה כזאת טובה, זה לא אומר שהם יהיו כאלה.. מוצלחים אח"כ. אה.. ובהחלט יש פה בעיות אישיות תפקודיות לכל האנשים, לא זוכר איך הגעתי לזה אבל? זה שזה נוצר מתסכול, וואלה, רגע, ננסה להיזכר..

530

ש. על הרגשי נחיתות.

535

ד"ז: כן. רגשי נחיתות. שלזה איך הגעתי?

ש. אה.. ל.. מה קורה עם האנשים עכשיו, אז אמרת שהם מלאים ברגשי נחיתות.

540

ד"ז: כן.

ש: ושזה מתחיל עם רגשי נחיתות.

545

ד"ז: כן.

ש': ואז דיברנו על ההשוואה בין אם יש חיבור לאגו טריפ או אין חיבור

ד"ז: כן. אה.. כן, זה זה.. אין ספק שיש פה רגשי נחיתות, אה.. כי עם השנים והההשקעה .. והשקענו בזה כל אחד בתחומו את כל ה-10 שנים האחרונות. ממש ככה.. אז נוצרו.. כאילו מצד אחד השקענו מאוד במה ש.. בכיוון הזה שהלכנו אליו. אבל בגלל שזה לא היה בשום מסגרת, אלא.. ממש כזה.. כל אחד עם עצמו, אז זה.. מפוזר מאוד. מפוזר מאוד, זה לא.. ואין.. אין תעודות ואין את הקשרים האלה שיש כשאתה לומד ואין לך את כל ה.. את כל הדרך הרגילה הזאת- אין ממש. ואנשים שואלים את עצמם למה. למה בעצם. כי זה לא מצב הכי נעים בעולם. וזה מאוד מאוד קשה להצליח בתחום האומנות ולהתפרנס מזה, או בכלל לחיות חיים אומנותיים זה דבר קשה, ואיכשהו הדבר הזה גרר פה קבוצה לא קטנה

550

של אנשים לחיי "אומנות או נמות". בלי תארים, בלי.. עם כל.. עם קשיים כלכליים, עם קשיים בפרנסה, עם קשיים אה.. כמו מה ש.. הרבה אומנים עוברים. זה מה שקורה היום. כל אחד מנסה איכשהו למצוא את עצמו בתוך כל זה. ויאמר לזכות הדבר הזה איפהשהו שבאמת האנשים, כולם כמעט נשארו. ועד היום, אמנם אין קשר בין האנשים, אבל כמעט כל האנשים עדיין 100 אחוז בסיפור. אף אחד מהם לא הלך, אפילו לא סנטימטר, ימינה או שמאלה. כולם בתוך זה, רק.. בבבואה פרטית. פה צמד, שם צמד, זה התפצל מין מפץ גדול כזה, מפץ על מפץ על מפץ, כמה מפצים שיוצרים את זה, אבל כולם ממש לחלוטין בתוך זה. זה מפתיע אותי לראות. נראה לי אני היחיד שקצת פחות. עוד יש לו עבודה. אני

555

560

היחיד שיש לו עבודה אם תסתכלי על זה. רו' לא עובדת, עד'י- לא נראה לי שהיא עובדת, קר'- וואלה, אין לי מושג איפה היא, צס' ואנ' הם לא עובדים, הם עכשיו מתפרנסים מ"פאקוטק", רא' ויג'- הם לא עובדים, הם לא מתפרנסים מכלום.. היחיד פה שעובד- זה אני. זה מדהים לחשוב על זה. לא חשבתי על זה עד עכשיו. היחיד שיש לו חיים בנפרד, אלה חיים..

565

ש. חיים קונפורמיסטיים איפהשהו במקביל.

570

ד"ז: כן.. דה' עובד קצת גם די כמוני נאמת הוא עובד טוב, הוא עוד צעיר.

ש. מה.. אם אנחנו חוזרים לחבורה בהתהוותה. אני מנסה להבין אם יש איזהשהו קשר למעמד סוציאקונומי, או עדה.. דיברנו על מגדר. אמרנו שכולם היו בנים. היתה שם אנרגיה גברית. איזה עוד מפרטים טכניים יש לאנשים האלה? משותפים?

575

ד"ז: כן, יש אה.. יש מעמד סוציאקונומי דומה, שזה בינוני פלוס הייתי מגדיר אותו, אה.. כן, לכן היה את הביטחון העצמי לעשות את זה. לכן היה את ה.. כי בגלל שידענו שאנחנו בינוני פלוס, אז אה.. ממה יש לנו לפחד כבר? אנחנו בינוני פלוס, כמה אפשר ליפול מבינוני פלוס איפהשהו? אז כן, מעמד כזה.. מה עוד שאלת?

580

ש. עדה?

ד"ז: עדות, ת'אמת, ממש לא היה.. לצערי לא היה... האמת שלא לצערי, כולם חירות, כולם נפלאים,

585

ש. בקיצור- שענטז ענקי

ד"ז: שענטז לא נורמאלי, כן. פשוט לא היה שום קשר בין עדה או.. מין כן. בחורות- לא היתה להן כניסה. אבל אה.. סתם. אבל לא, ממש לא. זה פתוח לגמרי. תראי, זה בא מתוך מקום של מצוקה, לא יכול להיות שכזה דבר, עוד ועוד אחזור על זה, כי זה נראה לי שזה כמעט הדבר היחיד שאני יכול להגיד על זה, שזה.. בעיר של מצוקה, דבר שהוא נובע מתוך מצוקה, שזה הכח שמניע אותו, לא רק את היוצרים, את היוצרים ואת הקהל.

590

הקהל שמגיע, איך קוראים לזה בעיתון? "המחוללים עם סנדלים". זה הביטוי הכי יפה שאהבתי, למרות שהיו עוד ביטויים מאוד מאוד יפים, כמו.. אה.. "האנשים המוזרים", או.. כל מיני.. כי זה נכון! אתה בא לקהל, את יודעת.. הקלאברים באים כי בכ"ז אתי מוסיקה אלקטרונית שמתימרת להיות מהמשובחות בארץ ובעתיד הלואי גם בעולם, אה.. באים קלאברים שרגילים למסיבות בין טראנס ל"תי אל וי", האוס, "האומן" או כל מיני

595

כאלה, ששמה זה טראנס נראה כמו טראנס, "האומן" נראה כמו "האומן", נראה תי אל וי נראה כמו האומן",... כאילו הכל.. אותם אנשים, אותם ז"א.. אותה אנרגיה, פתאום באים, רואים את "המחוללים המוזרים עם הסנדלים", אתה לא יודע איך לאכול את זה, וזה קרה לא פעם, ו.. יש פרצופים מוזרים, זה פרצופים של אנשים אחרים, של אנשים שמבינים מהו כאב, יודעים ל.. יודעים להסתכל על השני באיזושהי צורה במבט כזה, וזה באמת יכול לקרות כמעט רק בעיר ש.. חוץ מכאב- אין בה עוד הרבה. כי זה לא שבת"א אין כאב, אני מנסה לדייק למה זה לא יכול לקרות בת"א. כי בת"א, גם אם תיווצר חברה כזאת, כי יש כאב בת"א, כן יהיה לו ביטוי באיזושהי צורה. אבל.. ברגע שתיווצר איזושהי חברה, מהר מאוד הם יכולים לצאת משם. פה אין לאן לצאת. זה או שאתה תקוע בתוך הדבר הזה, אין לך אח"כ לאן ללכת. אתה יכול ללכת לאומן, אבל לא במקרה אתה לא באת משם. אז אה.. אין עוד. אין

600

605

כמעט... התראות, את יודעת... אין חיים, זו עיר גדולה, אבל... עם אנשים שלא יוצאים מהבית. אז בגלל זה החברה הזאת יכולה לשמר את עצמה באיזושהו מקום, ובת"א היא תמיד מתפרקת. כי מהר מאוד יש גירויים במקום אחר. פה אין גירויים. זה או שאתה שם, או שאתה הולך ליצור משהו משלך אחר.

610

ש. איך שאתה עובר לת"א ומאבד את הקסם

ת. כן. לא, אני דיברתי יותר על הקהל,

615 ש. כן, אבל אני משליכה את זה... גם על הקהל

ד"ז: מאשר על היוצרים. אבל זה נכון. זה גם... גם... וזה גם היה רצוי אם כבר, כי יוצרים בת"א- הכל שם זה כאילו... כן כן, בוא נעשה בוא נעשה, אבל בשניה שאני אקבל הצעה יותר טובה- אני עובר. כאן- לא רק שאתה לא תקבל הצעה, אלא גם אם תקבל הצעה- אתה באמת תשקול טוב אם לעזוב, למרות ש... בד"כ אנשים פשוט מקימים גופים לעצמם, שזה מאוד מאוד נחמד. אה... המסורת הזאת... אני רואה את זה כמסורת של... דבר שמעודד באמת יצירה אישית, ולקחת אחריות על דברים וליצור לעצמך את עולמך, אני חושב שזה ערכים שאני הייתי מקנה למדינה שלי ולעיר שלי ולילדים שלי.

620

625 ש. ואתה אומר שאין לך מה להגיד...

ד"ז: לכתבה 2 עמודים בעיתון ממש לא... זה... ממש להתבייש. אלא אם כן יתנו לי לנסח אותה בבית. אבל אה...

630 ש. שזה מה שאתה עושה עכשיו.

ת. אבל זה לעיתונים.

ש. זה כן. זה קשה להעביר עיתונים. זה קשה. ובניגוד לאנשי הטראנס, שיש להם את ההגדרה של "אנשים יפים", והמסיבות האלה לא מלאות באנשים יפים.

635

ד"ז: . הם יפים אחד בטעם של השני, אבל הם... אין ספק שהם לא יהיו בערוץ האופנה. שבטראנס הם יהיו בערוץ האופנה ללא ספק, מה זה יהיו... הם שולטים בערוץ האופנה, אבל פה זה אנשים יותר מוזרים.

640

ש. מה עם סצנות חיזור במסיבות האלה? זה היה מקום להכיר בנות, מקום להכיר בנים?

ד"ז: אני בטוח שכן.

645

ש. ושזה היה חלק ממוטו מרכזי שמה? או שזה היה ב..

ד"ז: לא לא, אבל כן. תראי.. המון המון זוגות נוצרו במסיבות האלה, שאני אישית יודע עליהם. כן, אבל.. אבל את יודעת. זה טבע, טבע. זכרים, נקבות, קורה מה שקורה. עם השנים אני חושב שבטח היו לא מעט זוגות שנוצרו במסיבות, כמה זה המשיך - זה כבר תלוי בהם.. אבל זה לא המוטו. לא, לא באים לתפוס זיון במסיבות של "מאה מטר", אה..

650

"בנות לילית" או "פאקוטק". למרות שכן, באים לתפוס זיון איכותי אולי במסיבות האלה, אתה אומר "וואלה, אולי פה אני אמצא משהו קצת יותר מרגש, קצת יותר שיוכל להבין אותי, לקבל אותי, משהו קצת אחר. שם יהיו אנשים אחרים".. כן, זה קיים. אבל זה שוב, זה יותר מקום לחלוק מאשר לתפוס או לזיין או איזה משהו כזה. אבל אני בטוח שיש לא מעט אנשים שבאים גם לתפוס שם זיונים.

655

ש. והחלוקת מינים שם, בנים- בנות?

ד"ז: . אוי, זה זוועה היה שם כל השנים וזה ממשיך להיות זוועה. יש תמיד יותר בנים.

660

ש. איך אתה מסביר את זה?

ד"ז: אני חושב שנוצר לזה כזה שם טוב, שהבנים באים לתפוס בנות אבל הבנות לא באות, אני לא יודע

665

למה, שאלה טובה.. תראי, גם עם השנים, זה מקום שמעודד גם ביטוי של מצוקות ושל קושי וזה הרעיון המרכזי, מזה זה נולד וכך כל השנים זה היה. אז.. הצליחו אנשים גם להתפטר מזה וללכת גם למקומות אחרים, אבל אין ספק שזה היה המוטיב שהתחיל את כל הסיפורים, את כל הקבוצות ו.. זה התבטא גם במוסיקה. ובנות יש להן חוש.. לרגישות, אה.. יש להן חוש גבוה מאוד וקשה להן עם אה.. סיבוכים נפשיים וכל מיני כאלה דברים שכן מצאו מקום והיה להן מקום במסיבות. אז אה.. וגברים באו כדי באמת למצוא בנות איפהשהו, כי יש לזה.. תשמעי, זו בכ"ז מסיבה, כן? עם ו.. כל הסיפורים היפים שסיפרתי- קודם זו עדיין מסיבה. אז הם הגיעו, והבנות באו והלכו די

670

מהר כי.. היו במהלך השנים לא מעט מסיבות שהמוסיקה באמת לא היתה.. נעימה ממש.

- 675 אלא היו המון מאבקים פנימיים ודברים ש.. לדעתי הם לגיטימיים לחלוטין שיהיו, אבל אה..
- ש. ואיך אתה מגיב לקהל? למשל בקטע של לעזור לנקות אחרי מקומות, או לפרק ציוד ולהרכיב ציוד, או לבוא ולהגיד לכם איך היה, אם אה..
- 680 ד"ז: בתקופות הקשות לא היתה בכלל עזרה, ובתקופות האופוריות אה.. היינו צריכים להעיף את האנשים לפני את הזבל. מרוב הרצון לעזור והרצון לקחת חלק.
- ש. מרגש קצת, לא? שיש כ"כ הרבה אנשים שרוצים לבוא לעזור.
- 685 ד"ז: . בהתחלה זה ריגש, אח"כ אה.. פחות.
- ש. ומה קורה במצבים שאין מי שיעזור?
- 690 ד"ז: לא, בד"כ האנשים שמארגנים את זה דואגים לזה ש.. יהיה מספיק כח אדם אחראי. לא תמיד, לא תמיד. תראי, כל אחד פה נותן.. כ"כ הרבה מעבר למה שכל עובד בכל חברה, אפילו בהיי טק נותן ב.. יומיים שהוא נמצא בעיקר ש.. כבר לא צריך כח אדם, צריך 4 אנשים, הם יכולים לעשות מה שחברת הפקה של 25 פועלים עושים. 4 אנשים שבאמת רוצים לעשות את זה. ככה זה עבד לרוב. פשוט.. מעט מאוד אנשים, צבא קטן אבל איכותי אה.. שמאוד מאוד בעניין ומחובר לנקודה אחת ספציפית שהיא אף פעם לא הוגדרה, אני היום מגדיר אותה פה לעניין, אבל.. זה משהו שכבר סיימתי, לא אחזור על הדברים, אבל כשאת דוברי עם החברים האחרים, את תקבלי תמונות מצב אחרות לחלוטין אני חושב, שזה חלק מהיופי של הדבר.
- 700 ש. ואיך הדבר הזה נראה ויזואלית, ז"א- אתה תאורן, ואתה עשית חלק מהדברים גם שם, מה.. מה רואים במסיבה הזאת?
- ד"ז: מה זה 'גם שם'?
- 705 ש. ז"א.. אתה עכשיו עושה תאורה, גם שמה.. חלק מהתאורה עשית. לא את כולה, אבל.. מן הסתם עשית שם תאורה.
- ד"ז: לא מעט

710 ש. לא מעט

ד"ז: . אני חושב שאת זה עשיתי כל השנים. תיקלטי לא כל השנים, הפלא ופלא..

ש. אז פיזית, מה רואים כשמגיעים למסיבה?

715 **תופעה**

ד"ז: . טוב, קודם כל זה המיקום. המיקום זה.. מיקום בד"כ חדש, בד"כ אף פעם אף אחד לא

היה שמה קודם, אני מסתכל כי אני עם השנים, אני עושה.. זה לא איזהשהו רעיון, אני

לוקח את זה כי לא היה פה רעיון. הרעיון היחיד היה ביטוי. אה.. ביטוי אחר. זה היה

הרעיון. אה.. אבל עם השנים אני מסתכל אז אני רואה באמת מקומות חדשים, שונים,

אה.. יפים, בין יפים לכלום, עם עבודות אומנות, אם בתאורה ואם בויז'ואל שיש היום

שזה שקופיות, ואם בוידאו שמבקר לפעמים, אם במיצגים שביקרו אותנו איזה 3 שנים, ו... כל תחומי

האומנות, וואלה, מה שלא יהיה. אם בן אדם רוצה לקרוא שירים- שיקרא שירים.

ש. היו סצנות של קריאת שירים?

725

ד"ז: היו אני חושב. לא יודע אם בדיוק קריאת שירים, אבל היו דברים מוזרים. לא, היו.

ש. עכשיו באחד הראיונות האחרים עלה עניין של עיתון שהיה פעם.

730 ת. אה, נכון.

ש. מה, מה זה היה?

ד"ז: . נכון. אה.. כן, אני חושב שבהחלט היה, היה איזהשהו מוטיב מרכזי עכשיו כשאני חושב על זה,

של.. לתת מקום ליצירה אה.. אחרת, פשוט אנשים שכתבו, כתבו כדי שאנשים

אחרים יקראו. מין ליצור חברה אלטרנטיבית. אה.. פשוט כתבו שירים, סיפורים קצרים,

כל אחד מה שהתחשק לו. לא היה כמעט שלא היה אוצרות או משהו כזה, כמעט כמעט

הכל פורסם עד כמה שאני זוכר, היו כאלה איזה 4 עיתונים שבעצם כן חיזקו את המימד

ה.. של ה.. ליצור, חברה רגישה יותר שנותנת יותר מקום לביטוי, פחות ביקורתית, יותר

740 אה פתוחה..

ש. כן, פיתחתם עוד צינור נוסף של דרך להביע דברים, מעבר למוסיקה וויז'ואל.

ד"ז: כן, אבל שהוא לא צלח.

745

ש. הוא לא צלח.

ד"ז: כי עם השנים.. אין ברירה, צריך פה גם לשרוד בעולם הזה, חוץ מלהיות איזהשהם..

באיזהשהם רעיונות נחמדים על עולם של מלאכים, אז כל אחד רצה באמת להתמקצע כדי

שהוא יוכל להתפרנס פה בעולם הזה איכשהו וזה עדיין אנחנו בשלב הזה של.. ז"א

750

אנחנו עוד לא בני 30 או על סף 30, ו... בדיוק עכשיו זה השלב שאנשים מחפשים במה

הם יכולים באמת להתמקצע. אז המוסיקה- לשם הלכו רוב הכוחות. פחות מכתובה או

כאלו דברים.

ש. מעניין. אני מנסה לחשוב מה.. איפה עוד לא נגענו. איזה נקודות אה..

755

ירושלים

ד"ז: יש אינסוף נקודות שאפשר.. מבט שאפשר להסתכל עליהם ו.. זה די מעניין דוקא.

החיבור לירושלים זה מאוד מאוד מעניין. ולמה דוקא בירושלים זה קורה. עוד הפעם

ועוד הפעם. אה.. באמת, למה זה לא קורה בערים אחרות. ה.. וזה לא רק ירושלים

כאילו.. בכל מדינה יש ערים כמו ירושלים.

760

ש. מה.. איך אתה יכול למתוח קו מקשר בין כל הערים האלה?

ד"ז: קודם כל הן לא ערים מרכזיות, הן לא כרך, הן אולי כרך מקומי לאזור שבהם נמצאים,

אבל זה לא כרך מדינתי. אה.. שבד"כ מגיעים לשם.. בד"כ צריכה להיות שם איזושהי

765

סצנה.. משהו שימשוך תרבות ואומנות מאיזהשהו כיוון אה.. שהוא לא הכיוון של הכרך,

של הכסף, או שזה משהו כמו ירושלים שזה הקדושה וה.. 3000 שנה, או המוזיאונים

שקיימים פה, או פסטיבל ישראל שקיים פה, אני לא יודע למה דוקא פה.

ש. למה אתה גר פה?

770

ד"ז: כי נולדתי פה.

ש. בסדר, הרבה ירושלמים שנולדו פה עברו לגור במקום אחר, במיוחד בתקופה האחרונה.

למה..

775

ד"ז: . כן, אבל אני הייתי שמח דוקא.. הנה, אבל אה.. עכשיו הגיעו לפה גם אנשים שלא נולדו פה. גם היום חלק כן מהעניין הזה, כי יותר מתאים להם להיות פה מאשר בת"א. אני לא דוגמא כי אני באמת נולדתי פה. ואני גם בנאדם שלא ממש מהר מחליף את מקום.. את עיר מגוריו. אבל מעניין יותר אנשים דוקא שיבואו לגור פה, כי אם רוצים, ויש כאלה, אנשים שבאים לגור פה מתוך רצון למשהו אחר.

780 ש. כמו שאנ' מ"פאקוטק" כתבה.. אמרה בכתבה שלה.

ת. כן

ש. שהיא באה מאוקרינה וחזרה לשם וחזרה לגור בירושלים.

790

ת. כן, שהיא בכלל לא.. טוב, היא לא חזרה בשביל זה, היא חזרה בשביל ללמוד באוניברסיטה, אבל.. עדיין היא אהבה את ירושלים. היא אהבה פה משהו.. שלא קיים בערים אחרות. כי אני חושב שזה באמת משהו של איחוד בין האנשים ש.. כאן יכול איפהשהו לצאת יותר. אני גם, אני קצת סקפטי כי אנשים הם די אותו דבר בכל מקום אבל.. עדיין יש כאן משהו, עובדה. יש פה הוכחות. יש כאן משהו שכן יכול לקרות פה שלא יכול לקרות במקום אחר. במקומות אחרים סוחפים אותך ברגע שאתה מצליח פעם אחת ישר גוררים אותך. ת'אמת גם פה בירושלים זה ככה. אבל אולי פה נותנים עוד טיפה קרדיט אח"כ.

800 ש. אם תגיע בגלגול אחר, מחודש,

ד"ז: נכון..

ש. עם שם שונה,

805

ד"ז: . נכון.

ש. היה איזהשהו פרס שה"מאה מטר" קיבלו.

- 810 ד"ז: . אההה..
 ש. מה.. מי נתן את הפרס הזה? מה זה היה?
- 815 ד"ז: זה היה איזשהי תחרות של " אמ טי וי" בארץ, איזשהי שלוחה שלהם פה בישראל שנתנה פרסים לכל היוצרים אה.. של המוסיקה והמארגני מסיבות ומארגני מסיבות מחתרת, מין דבר כזה די רגיל. אז כן, זכינו שם אה.. זה היה דוקא נחמד. זה היה קרב עם "בנות לילית" שמה, שאז הן היו ממש ממש חזקות בשוק ואנחנו היינו בדיוק בסוף דרכינו, ובאמת זה היה מותח אם הן יזכו או אנחנו. ואנחנו זכינו.
- 820 ש. במה? מה היה הפרס?
- ד"ז: אני לא זוכר, אני לא הוזמנתי לקחת אותו
- 825 ש: מה היה הסיפור. ש. ומי לקח אותו?
- ד"ז: לא בטוח שמישהו לקח אותו בכלל.
- ש. מתחבר לי ל"לא מדברים עם עיתונאים".
- 830 ד"ז: . הלוואי, הלוואי. זה כבר היה בדיוק בתקופה ש.. כבר לא היה שום סיכום על כלום וכל אחד היה חיית טרף בפני עצמה.. די רבו על הפרס הזה אני חושב. לא בטוח שהוא ניתן בסופו של דבר.
- 835 ש. אבל הוא הוענק באופן מטאפורי. ז"א עצם הידיעה שקיבלתם אותו יש לה את הקסם שלה. בלי לדעת איפה הגביע נמצא
- קבוצה- שייכות**
- ד"ז: . כן, נכון. אני גם מאוד אוהב את הסיפור הזה, כסיפור בפני עצמו. הוא מורכב כ"כ.. הוא כ"כ מורכב מ.. כ"כ הרבה דמויות שמדגישות 10 שנים והם רק בתחילת הדרך. כל אחד עם סיפור אישי בפני עצמו, עם דמיון.. כל אחד חושב שזה שלו, שזה נפלא בפני עצמו, אה..
- 840 ש. שזה מסביר חלק מהעוצמה של זה.

- 845 ד"ז: אני לא יודע מה זה, אבל.. אני יודע שזה..
- ש. אני חושבת שאם יש משהו שכל אחד חושב שהוא שלו, אז כל אחד נותן לו את ה"אימפקט" הכי חזק שהוא יכול לתת, כי הוא רואה את זה כשלו. הוא לא עושה את זה בשביל מישהו אחר, זה שלו.
- 850 ד"ז: כן.
- ש. אז יש פה הרבה אנרגיות שמגובשות לדבר
- 855 ד"ז: כן. אותי זה שוב מצער. אני אחזור על זה בטח כל פעם שנדבר וזה יוקלט, אני אחזור על זה עוד פעם ועוד פעם. אותי מצער שזה באמת טוב מה שאת אמרת עכשיו, אותי זה רק מגרה לי את המקום שרק מעודד אצלי יצירה כמו.. אין פה מנהלים, ואף אחד לא עובד פה בשביל אף אחד, אלא כל אחד עובד כי הוא רוצה לעבוד, כי הוא רוצה לעשות מה שהוא עושה וזהו. ואז כשלוקחים את מפה למצב של- נעשה את אותו דבר, רק שיהיו מתחתי אנשים שלהם אני אשלם להם לפי שעה ואני לא אקבל לפי שעה, אלא לפי ארוע, אז אני כבר אה.. לא יכול להבין.. אז מה.. הם.. מה, מה הם שונים? מה קרה? מה קרה פה בדרך? איפה התקלקל פה כל ה.. הניקיון הזה? של לבוא ובאמת לתרום מעצמך למקום שכן, אני בא לתרום מעצמי, אבל אני הולך לשלם אה.. עבדים. עבדים קפיטליסטים שצריכים את זה בשביל לאכול.
- 860 ש. ובמהלך הדרך היו כניסות של אנשים לתוך החבורה הזאת. יש דור יותר צעיר שהשתלב.
- ד"ז: יש מה?
- 870 ש. יש דור יותר צעיר שהשתלב.
- ד"ז: היו גם דור מבוגר שהצטרף.
- ש. גם דור מבוגר שהצטרף. ההצטרפות של הדורות האלה לא היתה כרוכה באיזושהו פער מעמדות בין הוותיקים לחדשים?
- 875 ד"ז: תיראי, לא, יש, יש. הטבע הוא עדיין טבע. כן, עם כל התורות והמלאכיות- טבע הוא

טבע.

- 880 ש. פרט.
חטאים וגם לשייכות – דת
 ד"ז: מי שצעיר- עושה בד"כ... אפילו שזה.. אני לא אשכח, לפני שנתיים בסה"כ. אני לא אשכח שיחה שהיתה לי עם יב'. אמרתי לו "יב', אני" .. אמרתי שאני כבר לא יכול לתלות פוסטרים, מדובר כבר אחרי 8 שנים, כן? או 7 אחרי שנים, אמרתי "אני כבר לא מסוגל לתלות פוסטרים. אני חושב שזה מקובל, לא?" והוא אמר לי "ד"ז, בטח שזה.. בטח שזה בסדר. אתה באמת לא צריך כבר לתלות פוסטרים". תראי עד לאן מבחינתי זה הגיע. זה כבר היה ממש.. זה מחלה. כבר יצאו לי פצעים בגוף מרוב ה.. זה. זה כבר דפיקות שלי. אבל יש את הקיצוניות שלי שהיא איפהשהו באה לכפר על החטאים של האחרים בצורה זו או אחרת, בגלל שהם כל כך הולכים בכיוון שבעיני הוא נוראי, אה.. הייתי צריך כאילו לעשות "אובר" כדי לתקן איפה שהובטח, כן? והם יפסיקו להיות כאלה, והם לא, אבל אם יקרה איזה נס והם יפסיקו להיות כאלה.. אה.. כאילו הם הפכו את עורם באיזהשהו מקום, או שעורם מעולם לא היה כזה.. לא יודע, לא משנה, נעזוב את הדברים האלה. אה.. אז כן, אז מגיעים אנשים חדשים שעושים את העבודות מלמטה, ומה שמעניין, עכשיו ניקח את זה לכיוון החיובי של העניין, שמי שעושה את העבודות מלמטה, הדבר בהווה, שהוא עובדה- **הוא שלו**. זה מה שנחמד.
- 890 ש. כי ככה זה התחיל.
- 900 ד"ז: כי ככה זה התחיל, כן. ו.. כן. ז"א שמי שבא הצעירים שבאים והם עושים את העבודות השחורות בהתחלה, כי הדור המבוגר במוקדם או במאוחר הוא כבר לא יכול לעשות את זה, והוא גם לא רוצה. אז מי שעושה את העבודות השחורות..
- ש. הוכח שהוא כבר לא יכול..
- 905 ד"ז: . מה.. אני יודע.. מוכח.
- ש. לא, זה.. ז"א בהגדרה.. בקטע הזה של "לתלות את הפוסטרים", או "לא לתלות את הפוסטרים", חשוב לציין שאחרי מסיבות והמארגנים שהיו ערים כל הלילה והם ניגנו במסיבה ואירגנו אותה שעות רבות וימים רבים לפני, גם נשארנו לפרק את הדברים. בלי לשלם לאנשים אחרים שיעשו את זה.

ד"ז: . נכון.

ש. שזה סוג של.. התנהגות

915

ד"ז: . אוטיסטית

ש. לא שיגרתית.

ד"ז: אני חושב שהדבר נולד מאוטיסטיות מסויימת. פשוט אוטיסטיות. ועד היום אני רואה את זה כל הזמן 920

אצל כל האנשים. אוטיסטיות.. שאני כבר לא יודע אה.. אם מישו מביא

יותר מידי התקרנפות. היום אני כבר לא יודע אם זאת אוטיסטיות חמודה או התקרנפות

מגעילה. כי זה ה. הסממנים די דומים. אוטיסט אתה מנותק מהעולם. ושאתה מתקרנף אתה מנותק מהעולם

אז היום כבר האוטיזם הלך לכיוון שאני לא מחבב אותו, אבל זה נולד מאוטיזם אמיתי, עם באמת

איזהשהם מעצורים ריגשיים, עמוקים. 925

ש. ורצון לקחת את הדבר הזה עד הסוף בעשייה של.. להתחבר ו..

ד"ז: . רצון לעשות משהו, רצון ליצור

930

ש. להתחבר ו..

ד"ז: פשוט רצון ליצור. עם אנשים שמבינים אותך.

ש. והצעירים השתלבו. 935

ד"ז: הצעירים יצרו לעצמם עולמות. זה קרה כבר כמה פעמים, ואני מאמין שזה ימשיך ליצור. אני אשמח

אם הדבר הזה ימשיך ליצור חיים בצורה זו או אחרת. שיקחו אפילו רק את השיטה, כן? השמות- כבר זה

באמת כבר סמאטוכה אחת שלימה. אני מעדיף כבר להפוך את כל עולם השמות הזה ו.. זה יהיה הכל

כבר מחדש, אבל שיקחו מהשיטה הזאת, זו שיטה מאוד מאוד נחמדה, שהצעירים שבאים ועושים- זה 940

שלהם. וכשהם גדולים- יש להם מתנה שהם יצרו לעצמם, ממש בעצמם.

ש. כמו מסיבות בשלג. חשבתי על.. על זה בשלג האחרון, שאמרו שירד בירושלים, שתהיה

מסיבה ב.. ב"גן סאקר" במנהרות שם.

945

ת. אבל היתה כבר מתוכננת להיות מסיבה אה... פיקס אה... אז לא היה צריך כבר זה..

ש. כן

950 ת. היתה איזושהי התפתחות

ש. לא, אבל תהיתי אם איזושהי קבוצה אחרת תעשה איזושהי מסיבה.

955 ת. לא, את יודעת, היו לנו הרבה טענות פה על העיר הזאתי. כי כשאנחנו לא עשינו, והיו תקופות שאנחנו לא יכולנו כבר לעשות כי היינו.. כבר.. לא יכולנו! כמה כבר אפשר

לעשות.. אף אחד לא עשה. אפילו פעם צס' התלונן על זה בעיתון, כאילו. אמר לאיזה כתב וזה פורסם, שהוא פשוט.. לא מבין למה אף אחד לא לקח.. עוד לפני עכשיו הכתבות ומה שקורה עכשיו. בהתחלה של "פאקוטק" הוא אמר "אני לא מבין למה, איך זה שאף אחד לא לקח ועשה פה משהו". אז אנחנו נאלצנו לעשות את זה עוד הפעם. משהו כזה הוא אמר לאיזה עיתון. וזה היה נחמד לקרוא את זה. כי זה נכון. אף אחד! לא יאומן. זאת

960 עיר כל כך מתה, שאתה לא עושה- אין כלום. ובד"כ אנשים עושים, אז אף אחד לא בא אליהם. כי זה.. אין אף.. כי אין פה.. כי הכל קליקות כ"כ סגורות, שזה יצר מתחים כאלה שכש.. ש.. כשבא משהו ומפרק את זה, זה נורא כיף. אבל בא רק 'פעם ב'. איזה גל כזה שמפרק ואחרי זה אתה חוזר עוד פעם לקליקות סגורות של 4-5 אנשים, ככה יש פה איזה 600,000 תושבים בצורה הזאתי. זה כאילו הרקע באמת לאיך זה קורה דוקא פה. כאלה דברים, מנותקים.

970 ש. ועדיין יש עוד קבוצות שכן עושות את זה, בכ"ז. למרות שזה לא "הרימו את הכפפה" ברמה הזאת של אה.. אותו סדר גודל, אבל כן היו במנהרות שהוקמו כל מיני מסיבות, אה.. ז"א כן יש פה איזושהי גחלת שממשיכה..

ד"ז: . לא, זה לא גחלת, זה קבוצות שהן עוד.. ממש מהדור שלנו, הן התחילו גם בזמן שאנחנו התחלנו פחות או יותר, זה קבוצות שממשיכות לעשות ארועים קטנים, באמת בלי "להרים את הכפפה" כמו שאמרת, וממשיכות לעשות.. ויש פה בעיר חיי תרבות ואמנות.

975 ..ו

ש. אלטרנטיביים.

ד"ז: . אלטרנטיביים, אה.. ממש אלטרנטיביים, אין ספק. עם די אותה חלק מהגישה, שזה

980 שונה.. של אומנות.. תשמעי, זה להיות שונה, זה.. כל האומנים היום רוצים להיות שונים, זה לא איזה משהו כזה.. ופה בירושלים זה פשוט נראה אחרת. ככה זה. בת"א זה אותו אומן יראה הרבה יותר גרוע, ירושלים נותנת לך נוף, פשוט מאחוריך, ש..

ש. 3000 שנה ברקורד.

קהל וירושלים

985 ד"ז: כן. בדיוק. אז יש פה חיים ועשייה, פחות באמת בתחום של מסיבות, על זה באמת היתה הטרוניה של צ'ס', על זה שלא היה ארגון שיצר קבוצה שעשתה מסיבות, קבוצות שעושות דברים אחרים- יש.. יש כאן. אבל גם, לא הרבה, גם אל תשכחי שזו בסה"כ עיר די

סטודנטיאלית, בד"כ מי שגר פה הוא ברמה סטודנטיאלית, כך שכמה הוא כבר יכול לעשות.. זה לא הוליווד וגם לא ת"א, יש פה סטו.. בעיקר סטודנטים, מי שעבר את גיל הסטודנטים- או שהוא לא גר פה, או שהוא נשוי, אין פה כמעט חיים אה.. של יצירה אמיתית שהיא לא סטודנטיאלית. אז אה.. זהו, בגלל זה. בגלל זה זה גם יכל אני חושב לתפוס פה, כי.. הדברים הם היו לא.. הם היו נראים ברמה, לפעמים, סטודנטיאלית לחלוטין. וזה היה בסדר. כי אנחנו מוזרים, הרי זה.. זה מתחיל מזה. מותר לנו. אני מודה שלפעמים זה היה ברמה שנדיר למצוא בת"א, בברלין, בלונדון, לא משנה איפה. וזה

990

995

הגיע לרמות הכי גבוהות.. שיכ.. שזה יכול להגיע, כי אנחנו לא טיפשים. מצד שני, בגלל שאנחנו גם קצת בעיתיים ומוזרים ומפוזרים, זה הגיע גם באמת למסיבות שנראו סטודנטיאליות להחריד, שהקהל קיבל את זה. המעט קהל שהיה במסיבות, זה בד"כ הולך ביחד, כי אז לא הגיע גם הרבה קהל- אבל קיבלו את זה. ובת"א לא היו מקבלים את זה, זה לא היה יכול לשרוד מבחינה רגשית במקום ש.. היוקרה והכסף וה.. זה שיש לך מתחרה לכל פיפס שאתה תעשה, שיסחוף הרבה יותר אנשים ממש שאתה תצליח עם כל הבעיות שיש לך, וכל האומנות שיש לך בראש, אז כאן- זה כן יתקבל. אולי כי זאת באמת עיר סטודנטיאלית העיר בסופו של דבר.

1000

1005

ש. ובאיזה שלב לפני 3 שנים, או.. פלוס מינוס, דיברו על התברגנות של ה"מאה מטר".

ד"ז: אהה..

1010 ש. אתה.. מה אתה חושב ש.. כל האנשים הירושלמים שנמצאים בגילאים האלה הם נשואים, או ממוסדים, או "לא הרימו את הכפפה". אתה חושב שבאמת היה איזהשהו תהליך של התברגנות? כן, לא, עד כמה?

- 1015 ד"ז: אה, כן, לא בירושלים כי כמעט אף אחד לא נשאר בירושלים, אה... הדור שעזב, כן? יש כאלה שיוצרים פה היום בהווה, הם חיים פה בעיר הזאתי, אבל מי שהיה בעבר- אף אחד לא נשאר, כמעט, ו... היה, לא יודע אם... לא היתה הצלחה להתברגן, היה רצון, לא היתה התברגנות, כי הם לא הצליחו. אבל היה רצון. להתברגן.
- 1020 ש. ועדיין יש?
- 1025 ד"ז: כן, גם לי יש בחיי הפרטיים רצון להתברגן, אני מודה. רוצה חיים מסודרים, רוצה שקט, רוצה חופש מחשבתי, בלי כל הדאגות והפחדים, חופש יצירה, חופש... פשוט חיים יותר שקטים, בלי... תשמעי, המסיבות האלה זה מביא אותך למקומות רגשיים... לא... אולי דיברנו על זה, אולי נדבר על זה בפעם הבאה, על מה שזה עושה לבן אדם. ההשפעה האישית, שהבן אדם חווה את זה. עם זה. שזו באמת נקודה מעניינת, כי... עד היום נגעתי קצת, שאנחנו יצאנו טיפה... אני אומר מתוסכלים, עם רגשי נחיתות, יבואו אחרים ויגידו לך "אנחנו מאושרים, אנחנו הכי טובים בעולם", אבל... כל אחד יגיד מה שהוא רואה. אני אומר... היום נגעתי בנזקים, ויש הרבה אני... לא יודע אם נזקים, הרבה... אה...
- 1030 ש. השפעות.
- 1035 ד"ז: השפעות. כן, השפעות, על החיים. זה... מדובר פה על 10 שנים, קבוצה שלימה של אנשים, 10 שנים... אה... יש לזה השפעות אישיות, שאני חושב שיהיה נחמד לגעת בזה, טיפה ש. כן.
- ד"ז: . שווה להקדיש לזה...
- 1040 ש. סשן
- ד"ז: . לפחות התחלה של סשן אני חושב שעכשיו אני אקשקש כמה מילים.
- ש. אם יש לך כמה מילים אתה מוזמן להוציא אותן.
- 1045 ד"ז: לא, לא אני מעדיף...

ש. אבל.. יש לנו סשן הבא.

1050 ד"ז: כן, השפעה אישית. צריך למקד את זה. כלומר את האישיות, חברתית, אה.. כאילו, כחברה, כאילו.. לא יודע, צריך אה.. ראשי פרקים וסדר.

ש. זה.. זה מה שאני הולכת לעשות בעבודה. להוציא מתוך הדברים האלה את ירושלים.
את.. את כל ה..

ד"ז: אבל אם.. אם תעשי את זה עוד קודם, יהיה לך הרבה יותר, לאח"כ.

ש. נכון.

1060 ד"ז: כי יהיה לך פשוט אנשים. את תגידי להם, תתני להם איזושהי שאלה אחרי ש.. שתבואי אליהם הביתה ותתני להם לדבר בסביבה הטבעית וזה, אז תשאלי אותם, אחרי שהם כבר יגמרו להקיא הכל, ויש לך את זה, אז תתחילי עם שאלות ממוקדות.

ש. כן.

1065 ד"ז: . ואז כאילו יהיה לך.. יהיה לך עבודה הרבה הרבה יותר קלה וגם יותר רצינית בסופו של דבר. נניח ירושלים מכ"כ הרבה זוויות, "אה, למה אתה חושב שזה יכול לקרות דוקא בירושלים?" ההוא מארה"ב יגיד לך את זה, ההוא מזה, וההוא מזה.. () למה זה קרה **דוקא פה?**

ש. זה מה שאני מנסה לחקור.

ד"ז: . אה, זה היה..?

ש. זה.. ז"א.. גם.

ד"ז: אני עד היום לא מבין מה מנסים פה לחקור, אבל אני מאמין שזה יתגבש.

1080 ש. אני מנסה לחקור תופעה. אה.. אני יכולה לענות על השאלה הזאת ב"מה אני מנסה לחקור", אני חושבת שכמו שאתה אומר שיש איזהשהו קסם? אז אני חושבת ש.. יש פה

- איזהו קסם בקבוצה הזאת, ומשהו בעשייה שלה הצליח אה.. לגעת איכשהו.. ולשנות משהו בתרבות הישראלית. או לפחות הירושלמית. אני מנסה להבין מה גרם לשינוי. בעיקרון, מדברים במחקר התרבות על אה.. משהו שנקרא "רפרטואר". שזה מאגר ה.. אופציות שיש לבן אדם לפעול. בתוך.. בתוך מערכת חברתית. ו.. ה"רפרטואר" הזה 1085
- כמובן לא מורכב מרפרטואר אחד, אלא מכל מיני סוגים שונים של אפשרויות ו.. מדברים על זה שיש שדה שלם אה.. שבתוכו ה"רפרטואר" הזה קיים, בכל תחום אה.. כאן אנחנו פונים לשדה של.. מוסיקה.. אלקטרונית, אלטרנטיבית או.. אומנות, בגדול.
- ד"ר: תראי, לא רק, זה לא רק מוסיקה. כי זה תמיד מתרחש במקומות, המסיבות היו מאוד ויזואלית, תמיד. תמיד תמיד. 1090
- ש. כן, אבל.. לכן זה לא רק מוסיקה.
- ת. לא. 1095
- ש. אבל זה.. אומנות אלטרנטיבית ירושלמית. ואני מנסה להבין איך היא הצליחה לחדור ל"רפרטואר". אנחנו מדברים על מאבקים בתוך השדה הזה, על אה.. חוקים ברורים של "איך הדברים האלה מתנהלים", בתוך השדה, אבל.. בגלל שהחוקים האלה ברורים לכל המשתתפים במאבק, ועל הדרך שבה.. קבוצות חדשות נכנסות לתוך השדה. אז יש דרך אה.. אחת, שהיא דרך אה.. דרך שמדברת על זה שהדברים שנעשים כרגע לא נעשים כמו שצריך וצריך לחזור אחורה ולהתמקד בנושאים שהיו קודם, ולחזור לערכים שהיו לפני, לפני לפני שקרה משהו וכאילו קלקל את הערכים האלה, ויש דרכים אחרות אה.. להיכנס ולהגיד שבעצם הערכים האלה הם אנאכרוניסטיים ולא טובים וצריך להביא ערכים חדשים. אני מנסה לראות אם ה.. כניסה הזאת ל"רפרטואר" באה מתוך מקום שהוא יותר מחובר לעבר, יותר מחובר לעתיד, או בעצם בא מאיזהו כיוון אחר לגמרי, גם מה בתוך השדה הזה איפשר את הכניסה, והאם לא היו מספיק אלטרנטיבות אחרות, ז"א.. כל מיני.. שאלות שאני מנסה לענות עליהן דרך ה.. שאלונים, מחקרים, תצפיות, אה.. כתבות או.. כל מה שקשור לנגיעה ב.. קבוצה הזאת. 1100
- ד"ר: כן, אני חושב שבחלק מהדברים נגענו במהלך ה-2 בקלטות, ואני מקווה בכלל שזה מקליט. אה.. 1110
- ש. כי ברור לי ללא ספק שיש פה איזושהי חדירה של אלטרנטיבה.. לתוך ה.. לתוך ה"מיין סטרים" ברמה הזאת ש.. ה.. התופעה הזאת מוכרת, משהו קרה. משהו.. זה.. איך הוא 1115

התגלגל לקרות ואיך הוא הצליח ולמה הוא הצליח ומה הוא גרם, ז"א איפה הוא שינה משהו, איפה הוא גרם ל.. לאנשים לעשות דברים קצת אחרת בתוך ה"מיין סטרים", במה הוא היה שונה ממנו. ז"א כל ה... כל ההבדלים האלה מעניינים ברמה התרבותית של מה בעצם.. עוררה האלטרנטיבה הזאת, למה היא היתה צריכה לקום, איפה היא נמצאת עכשיו, לאן היא הולכת..

1120

ד"ז: אני אמור לענות על זה?

ש. לא. אתה עונה על זה במהלך כל ה... סשן הזה.

1125

ד"ז: כן, אני מנסה.

ש. כן, מנסה, זה גם מה שאני מנסה לענות. אלה השאלות ש.. אני מנסה לחקור בגדול. אבל ספציפי פשוט זה מעניין. כל נקודה מתפתחת לכדי משהו.. מרתק בפני עצמו.

1130

ד"ז: טוב, רק ממה שאת ארתר עכשיו את יכולה ל.. אני מקווה שזה מוקלט, לרשום את זה ולבוא עם שאלות, כי זה מנוסח לא רע בכלל.

ש. תראה אם זה מוקלט?

1135

ד"ז: זה נראה מוקלט, אבל טוב, נ.. נעצור?

ש. טוב, נעצור, נבדוק שזה..

ראיון מס' 4 (ראיון עם ד"ה)**משך הראיון : 50:15 דקות****מקום הראיון: המשרד של שלומית****מתי התקיים? 12.1.06.**

ש: ספר לי קצת על עצמך. מה אתה עושה עכשיו ?

5 ד"ה: מה אני עושה עכשיו, עברתי להולנד לפני 3 חודשים לאמסטרדם, אני רוצה להמשיך ללמוד שם, כיוון של הקרנות ותאורה, גם רוקד בוטון שזה ריקוד יפני מודרני לא מסורתי בכלל, שהוא ... רוקדים אותו יותר בתור ריקוד נשמה, שיש לי הרבה בעיות עם ההגדרה הזאתי, אבל זה ריקוד שהוא אכן מהנשמה, זה ריקוד רוחני דתי שלא ממש קיים....

10 ש: בן כמה אתה?

ד"ה: בן 25

ש: וואו

15

ד"ה: וואו. גדלתי. מה עוד אני עושה? מתעסק המון שוב, שוב, שני תחומים עיקריים זה המחול ותאורה/הקרנות/עיצוב גרפי שבא לידי ביטוי מתוך הסיפור הזה של ההקרנת שקופיות, של הדברים שאני עושה בגרפיקה ממוחשבת. ועכשיו אני הגעתי למסקנה שאני צריך שהדברים שאני עושה בהקרנות אולי יוזזו קצת. עי קופיות זה טוב ויפה אבל בסך הכל זה תמונות סטטיות שמן המתבקש שגם מבחינה מסחרית וגם מבחינה אישית שיתחילו קצת לקבל ממש יותר מפריים אחד שניים, שני פריימים. אז כן, נראה לי שאני אלך ללמוד וידאו בתקווה שאני, לא יודע, אסתדר שם..

20

ש: באמסטרדם?

25 ד"ה: כן, באמסטרדם.

ש: ולפני זה, גרת בירושלים?

ד"ה: כן, ואז גרתי קצת ביפן, ובארה"ב, כאילו, אחרי הלימודים הייתי בחזותי שלוש שנים, 99 – 2002 הייתי שנתיים בטיול כזה מאוד מעניין, הייתה בארצות הברית, מקסיקו, קנדה, יפן, ברלין, אמסטרדם ומה שביניהם. אז זה..

30

ש: מעורר קנאה

ד"ה: כן, אני רוצה עוד פעם. לא, טוב נו, אני אשאר במקום אחד, שזה, מסתבר אני מגלה שיש לי בעיה כזו, כנראה, זה הורישו לי גנטית משום מה, המשפחה שלי נדדה הרבה, כן

35

ש: חידק הנדודים?

ד"ה: כן, שהייתי קטן, כל ארבע שנים ההורים שלי קיבלו שבתון, בחו"ל, אז כל ארבע שנים זה פשוט לעקור את הכל, לשתול מחדש, לעקור עוד פעם ולחזור למה שכבר קיים וזה, טוב כשאתה קטן אז זה יותר כזה... גם עכשיו זה לא פשוט, כן, תקופות קצרות. כן התרגלתי לזה אני חושב, הסתגלות מהירה של "אוקיי, זה פה, זה ככה" אז זה בגדול.

40

ש: ומה השם "מאה מטר מתחת לאדמה" בגדול אומר לך?

ד"ה: אוו, זה מזכיר נשכחות נפלאות וטובות ועצובות. וקבוצה, מכל הקבוצות שהייתי חבר בהן הייתה הקבוצה נראה שהכי, הכי גדולה, לפחות מבחינת כמות האנשים, ולא יודע בדיוק באיזה שלב נכנסתי יחסית, לא ממש מההתחלה אבל נגיד התחלה יחסית. אז קבוצה מעולה של אנשים שלפחות בהתחלה פשוט רצו לעשות יותר טוב, לעצמם ולעולם ובנו, בנו דברים חדשים מלהיבים שאני בטוח לא הכרתי בישראל טוב, לא הכרתי בכלל, כשהתחלתי אתם הייתי מאד צעיר, בן 18 או 17, כבר 18 אני חושב, לא בטוח. זה היה, איך אני אגדיר את זה? פשוט כף- (צחוק ארוך) וזה היה גם, שוב, לא הייתי אף פעם.. גם כשזה נהיה יותר.. לא הייתי אף פעם יותר מדי בוא נגיד במקום הארגוני יותר מדי או במקום ההפקתי ומבחינה כלכלית, ולא ממש השתתפתי או השקעתי, פשוט הייתי שם ועשיתי את מה שיכולתי בצורה הכי טובה

45

50

ש: איך הגעת?

ד"ה:.... גם לא כל כך עניין אותי כל המאחורה. איך הגעת? אה... הכרת... האמת היא, פעם ראשונה שהייתי במסיבת מאה מטר הייתה המסיבה הכי גדולה של מאה מטר, ביום העצמאות.

55

ש: ספר לי על המסיבה הזו

ד"ה: ספר לי על המסיבה הזו.... אה... טוב, זה היה יום העצמאות. ואין לי מושג מי אמר לנו שיש מסיבה בגבעת שאול אבל איך שהוא הגענו לשם ואמרו לנו שזה מחיר מצחיק. כאילו 15 שקל או משהו. בקיצור הגענו, וזה היה פשוט, טוב לא היה מקום לחנות בשיט וזה היה כזה, טוב, הולכים ברגל ויש שם המון בניינים ושומעים מרחוק ואתה הולך והולך והולך וטוב, מגיעים. זה היה, אני לא אשכח, נכנסנו מלמטה ופתאום חושך מצריים. אתה לא רואה כלום, מלא אנשים, בכל מקום. שוב, זו פעם ראשונה שהייתי במסיבה כזו של... אני לא הייתי הולך למסיבות באופן כללי לפני זה, שכשאני חושב על זה יותר מדי,

60

מסיבות של חברים בבתים וזה, אבל קטע של מה זה די-ג'יי, מה זה טכנו, מה זה פליקרים, מה זה, כלום

65

- לא ידעתי, זה היה בשבילי פשוט שוק מטורף, בחיים שלי... פשוט וואו, כאילו ש... דבר שאני לא מכיר, ואיזה יופי. ואני זוכר, טוב, לא הכרתי את ד"ז. אבל אני זוכר שד"ז ושל"י ישבו לי שניהם עם רסטות וזה, ואני ממש זוכר את התמונה שלהם, הם תקלטו ביחד. ואיכשהו כנראה בגלל הגובה של ד"ז הפנים שלו נחרטו לי בזיכרון אבל טוב, לא יודע, הכל היה כזה נורא מעורפל. הייתי די שיכור מן הסתם, אבל הייתי סחי בתקופה... לא נגעתי ביותר מדי דברים ממסטלים, בוא נגיד, ככה שכבר התחלתי היינו עוד יחסית ילדים טובים, בקטע של קופסאות גפרורים. לא, חוויה מדהימה, ואז נורא נורא סקרן אותי לדעת איך מוצאים את זה עוד פעם ונראה לי שאז נתנו לנו כרטיס ביקור עם טלפון ואמרו לנו "תתקשרו ותקשרו" פשוט כשיהיה, תהיה הודעה, ושלא יהיה ולא יהיה כלום. וכך עשינו. ואז די אחרי זה, לא כזה די אחרי זה, אבל קצת, אולי חצי שנה או משהו, 3 חודשים, התחלתי ללמוד באוניברסיטה. וראיתי את ד"ז באוניברסיטה, ואמרתי לו "שוואו, נורא נהניתי במסיבה" והתחלנו לדבר ולהתחבר ולמדנו באותה מחלקה, פילוסופיה. שאני חושב על זה, לא ממש למדנו, לא בסדר. ניסינו ללמוד, זה לא שלא ניסינו. ושאלתי אם אפשר פשוט לבוא ולעזור והוא אמר "בטח כאילו" שפעם הבאה שיהיה... ולא היו פלאפונים אז, זה לא היה כזה פשוט, כאילו
- 80 ש: לא היו מיילים, לא היה אינטרנט
ד"ה: הכל טלפונים, והיו עוד אנשים צריכים להיפגש ולדבר ולחשוב. זה היה מאוד נחמד בתקופה הזו. זהו, המסיבה הראשונה שאני זוכר שהוא אמר לי, שאיכשהו נטלתי חלק מעשי זה בקרית ענבים, בקולנוע שם.
ש: מה עשית שם?
- 85 ד"ה: עזרתי לתלות פליקר, פעם ראשונה שהחזקתי מקדחה ביד, זה היה חוויה מאד מרגשת והיו, תלו שם תמונות של ד"פ. אני ד"ה, כל מיני כינויים. ועזרתי לתלות שם מהתמונות בסדרים גדולים. מה עוד? זהו. אה אני זוכר, אני לא יודע מה תכניסי מזה מן הסתם... הייתה לי פדיחה די גדולה עם ה"ב. היא שמה פופרס בסיגריה, והדלקתי את הסיגריה, והסיגריה עלתה בלהבות, זו הייתה פדיחה די היסטורית. ולא הבנתי למה לא מדליקים אותה סתם...
- 90 והיה שם את הסופולוקס של הקצפת זה גם, זה היה נורא נחמד. אבל שוב, אני זוכר שד"ז גם שם טרק של הפרודיג'י בבוקר שזה היה... זה היה... טרק 12 בדיסק השני. אחלה טרק בוקר.
ש: כן
- 95 ד"ה: נורא שמחתי, כן.
- ש: ואיך הם, איך היית מגדיר את החבורה הזו, איך ראית אותה?
ד"ה: אז?

ש: כי תכל'ס היית יותר קטן, לפחות מהדור של ד"ז והמייסדים

ד"ה: לא, ברור, ברור, הייתי באמת די מהצעירים שם, אבל שוב היו עוד כמה, נראה לי הייתי הכי קטן, פחות או יותר כשאני חושב על זה, איך ראיתי את זה אז? הרגשתי שאני עושה משהו נורא חשוב באיזשהו מקום, ושזה כבוד גדול שמתייחסים לי ונותנים לי להיות שם בכלל ואני זוכר שאפילו נתנו לי לעמוד בכניסה, ואני הייתי וואו, מבסוט, כאילו, כמו דור-מן, "יש!" שרק כולם ניסו לברוח משם ורצו להיכנס למסיבה ולא, אין בעיה, אני אעמוד ואחכה, את יודעת, אחתים אנשים ואבדוק ברשימות, למרות שאז לא היו רשימות כשאני חושב על זה.

ש: לא היו רשימות

ד"ה: לא היו רשימות... וזו היה כאילו, זה היה כל כך בקטע של... ואני באמת, בגלל שזה היה כזה, יעני, לא למען מטרת רווח, ושכל אחד שם כי הוא רוצה להיות שם והוא נותן את כל מה שהוא יכול לתת בלי התחשבות יתרה ל... , כן, ככה זה נראה לי. למרות שאני יודע בדיעבד שכבר אז היו כל מיני דברים קטנים, אבל זה לא דברים שאנחנו יודעים שזה הולך לקרות. כולם חכמים אחרי מעשה. אבל זה היה וואלה, קבוצה, בוא נגיד ש"מאה מטר" אולי לימדו אותי את הכוח שיש לקבוצה. גם בתיאטרון למדתי, התעסקתי בתיאטרון. למרות שבתיאטרון תמיד יש המון אגו, ויש תפקידים מאוד מוגדים. לפחות

בתיאטרון שהתעסקתי אז, יש במאי, שחקן, מפיק, תאורן, סאונד מן, שחקנים, תפאורן, מאפר שלכל אחד יש את הנישה שלו ומתאחדים, הבמאי, הוא ירכז את כולם, או המפיק, מי שזה לא יהיה. ושם, שוב, ברור לי, בהתחלה לא ראיתי, בהתחלה זה היה לי פשוט נפלא כאילו, כולם עובדים ביחד. ברור שיש כמה אנשים שמחליטים או יודעים בערך מה צריך לעשות מתי אבל לא הייתה ממש סמכות, ואם לא היית עושה משהו אז בסדר, הוא לא היה עושה, ואף אחד לא היה אומר לך כלום או צועק עליך. אתה יכול לשבת, לעשן ג'וינטים כל הזמן או לדפוק מסמרים ולקרוע את התחת. ממש קומוניזם נפלא. כאילו, וגם כולם עושים, זה לא ש... בסדר. ... סך הכל לכל מי שהיה שם היה תפקיד גם אם זה לשבת בצד ולהכין ג'וינטים, וזה תפקיד חשוב מאוד. וזהו, זה היה באמת קבוצה, שבאמת הרגשתי כבוד גדול להיות חלק

ממנה, ושמחה גדולה. והרגשתי, שוב, אף פעם לא עשיתי דבר כזה. זה נראה לי מטורף בהתחלה שמחליטים על מקום ומגיעים. זה היה באמת, 30 אנשים, כולם שם, 8 – 6 – 5 שעות ופרררר! מרימים את הכל באמצעים הכי "מה שיש". ואז לא היה.... כאילו, סאונד היה באמת מה שיש, וגנראטור, וכמה קוורצים וגמרנו. ובלי מכונות עשן... או שהיו? לא, עוד לא היה לנו, זה הגיע אח"כ כל השכלולים. אבל גם זה, גם השכלולים, זה היה באמת נחמד נורא לראות את האבולוציה וגם שכל מי שרצה לעשות משהו, אם הוא באמת היה עושה את זה, אז לא היה מי שיגיד לו לא, זה היה כאילו, צריך להתייעל, אי אפשר

סתם ככה להחליט, אבל תכל'ס, כאילו. אני זוכר בקריית ענבים אמרתי, טוב, יש מלא סרט אדום ואמרתי: "יאללה, בוא נתחיל כאילו להריץ את הסרט הזה מסביב" וסתם, יש! איזה כיף מרים אותו, מוריד אותו,

עמודים... וזה היה כאילו, כל כך, יעני באמת זהו, אז זה... באמת בוא נגיד תקופה התחלתית שלי הייתה קסומה, נפלאה ומרגשת. כל מי שהיה שם, טוב גם לא הכרתי אף אחד באופן עמוק יותר מדי אישי אבל, לא יודע, הייתה נורא תחושה של קבוצה מאוחדת שכולם אוהבים וכולם סבבה וכולם שם כי הם רוצים להיות שם ואף אחד לא עושה שום דבר שהוא לא רוצה, וזהו, זה כוח זה דבר כזה.

ש: ומה, המסיבות האלה היו שונות ממסיבות אחרות, היה איזשהו קו מנחה אחר ממסיבות במועדונים?
140

ד"ה: ברור. טוב, שוב, לא הייתי הולך, לא הייתי הולך, הייתי הולך קצת למסיבות אסיד גם, אז, וטרנס, שזה עולם אחר. אני חושב שהתחלתי לראות את ה... להרגיש את ההבדל הגדול קצת יותר מאוחר. שמסיבות טרנס רוקדים בקבוצות ומסיבות "מאה מטר" רוקדים בבודדים או ב... כן בקבוצות אבל לא ממש, זה לא שיש את העיגול הזה שנוצר במסיבות האסיד. תמיד במסיבות אסיד יש הרבה יותר עיגולים, עיגולים, עיגולים ובמסיבות הטכנו יש לך אינדיבידואלים שפה ושם רוקדים עם אנשים ביחד. כן, אבל אין את ה... אם אתה באמת רוקד אז אתה יותר בתוך עצמך ואתה, טוב, מן הסתם הסגנון המוזיקלי הוא מאוד שונה. הוא גם הרבה יותר פנימי, הרבה יותר, בשבילי זה היה ממש מדיטציה

ש: גם בשבילי

ד"ה: זה היה פשוט, כאילו, לשכוח את הכל ועם כל החושך הזה אז, לא היו את כל האורות ופליקר מקסימום, וגם שאתה עוצם עיניים זה נורא כיף פליקר בעיניים עצומות, נכון? ואז היה עוד אסיד שזה היה גם... שאישיית אני לא מבין למה הפסיקו עם זה. אני מת שיהיו מסיבות אסיד, כאילו אסיד טכנו, לא מסיבות אסיד טרנס, בשבילי זה היה... שהתחילו עם כל המינימל וקצת התאכזבתי, קצת, העליתי פה ושם איזו טרוניה למה אין יותר אסיד, כי "די, זה פסה והגזמת, ופה ושם זה בסדר אבל זה עבר מהעולם" ובאיזשהו שלב זה התחיל להיות יותר מינימל ויותר קונספט ויותר בוא נגיד דברים חדשים, אז בסדר, לא חשוב, אני בעד התקדמות אבל עם זה לא צריך לשכוח גם לא את העבר ובכל מקרה, אבל שוב, לא הייתי הולך. בשבילי זה היה הכי טוב ואין, וגם נורא כיף לחכות שיהיה עוד פעם וזה היה באמת, אז לא היה מן... לא ידעו מתי. מתי שיש אנרגיה, עושים. זה היה נורא טוב נראה לי, הדבר הזה של לא לדחוף. לא כמו פקוטק שזה כל שבועיים לא משנה מה וגם אם אין לוקיישן אז לדחוף בכוח וחייבים לעשות כי ככה החלטנו מתוך... כי ככה! כי החלטנו וזהו שזה... טוב, לא מדברים על פקוטק עכשיו נכון, אבל... ש: אז אתה אומר בעצם שזה לא היה מאולץ, מתי שיש....

ד"ה: נורא ספונטאני. היה איזשהו, אני משער, לא הייתי קשור להפקה, הייתי היודע על זה שיש מסיבה מזה שאמרו לי שיש מסיבה והייתי בא מתי שיכולתי, וגם לא היה לי אוטו, לא היה לי רשיון כאילו, זה היה תמיד קטע של "טוב, תגיע למחסן של ד"ז מתישהו, ואם אתה לא יכול בשעה הזאת אז תגיע מתי שאתה יכול, ואפילו לקחתי טרמפים פעם למסיבה, שזה מגניב, סבבה כאילו. נמצא אותה, ולא היו

פלאפונים, זה לא היה כזה פשוט... יש איזה הר, וזה, איזה יער, יש מסיבה, ועד שלא הפעילו את הגנראטור, לא היה איך למצוא את זה, אבל בסו, מצאנו פתאום הגיח מהשיחים, ו"אה! הנה אתם".

ש: הייתה איזושהי אידיאולוגיה למחאה, איזושהו קו מחשבה מאחורי המסיבות האלה? 170

למרות שלא היית מהמפיקים יכולת לראות מהצד איזה משהו כזה?

ד"ה: טוב, זה קצת קשה כי אז באמת, זה לא ממש עניין אותי, יותר עניין אותי לא למה עושים אלא זה שעושים. כאילו, למה? כי זה כיף. למה זה כיף? כי זה ריכוז אנרגטי היסטרי שנותן לך את האפשרות גם לקבל המון אנרגיה וגם לפרוק כל האנרגיה שלך וזה בכלל אני רואה בטכנו במובן הלא מסחרי שלו דבר הכי קרוב לפולחן מודרני שיש לנו היום. אני חושב שמסיבה טובה, לא חייב להיות בטבע, אבל מסיבה

במקום שהוא לא מועדון אלא במקום שהוא ניטרלי נגיד, או שהפכו אותו לבשביל זה ועדיין יש לו את ה... זה לא שלקחו איזושהו... מועדון יש בו יותר מדי, בשבילי כן, יותר מדי פוזה ויותר מדי אור, ויותר מדי הוא לא באמת נותן לך את האפשרות... הוא מן תא כזה שאתה לא יכול להתחבר אליו הוא תא נעול, הוא תא סגור, מדברים איתך בקול אווט, אתה רוצה, אתה לא יכול לפרוק את התא שלך לתוכו, זה תא... 175

יש לו את האופי שלו, אתה בא לאומן 17 את בא לתרזור, אתה בא לזה אוקי, אתה יכול לרקוד להתפרע בסבבה, אבל אתה באת לקלאב זה קטע אחר לגמרי זה קטע הרבה יותר חברתי, וזה קטע שאתה בא

לראות, להראות, לעשות פוזות להשתכר קצת אבל לי נורא קשה במועדון באמת לרקוד עד הסוף זה חוויה

נורא אישית גם, אני חושב שזה קשור המון לתאורה, טוב, אני חוזר לתחום שלי, שקצת, לא אומר שאסור פליקרים, לא אומר שאסור פנסים חכמים, אבל כל התאורה הזאתי, כל הזמן, ווידאו, שוב אני בעד

אבל הכל איך וכמה וכמויות אבל שתמיד ישאירו במקום כמה פינות חשוכות שאנשים יכולו להתבודד

בתוכם, אם הם רוצים זה בשבילי... כן.. לא זוכר את השאלה

ש: שאלתי על אידיאולוגיה....

ד"ה: אידיאולוגיה אז אוקי אז אידיאולוגיה של טוב, אני חושב שהאידיאולוגיה שאני יכול לראות היא

של החבר'ה האלה מצאו איזה משהו שהם נורא רצו לחלוק ואז זה באמת היה רק זה איך שאני רואה את זה זה לא היה בקטע של יאללה בוא נעשה קופה מהסיפור הזה כי אנחנו עובדים נורא קשה אז זה מגיע לנו להרוויח כסף פה ושזה לא אני רוצה להיות דיג'יי סופר סטאר ולכבוש את העולם זה לא היה בקטע של זה המקצוע שלי ואני רוצה להתפרנס מזה. כי זה נורא כיף זה היה פשוט נורא כיף ואני עושה את זה כי זה

נורא כיף 195

וכי יש לי משהו שאני יכול לחלוק עם כולם, ולמה לא? וזה הכי בריא זה אומנות הכי בריאה מהמקומות האלה של יש לי איזה משהו, מתנה שאני יכול לתת כי אחרת המתנה הזו לא שווה כלום כי צריך אתכם שהמתנה הזו תתממש, כי מסיבה בלי אנשים זו לא מסיבה. וטכנו אוקי. ואני חושב שהאידיאולוגיה

השתנתה זה תהליך ברור, לקח כמה שנים מן הסתם שהדבר הזה התפרק בגלל שטויות כאלו

ש: תסביר לי למה 200

ד"ה: איך אני רואה את זה? שוב, אני לא... אני שמעתי כל כך הרבה סיפורים מכל מיני דמויות סמכותיות, מצס' וד"ז, טוב עם יג' אף פעם לא דיברתי איתו על למה זה התפרק... איך שאני הבנתי את זה...

ש: איך שאתה הרגשת את זה

205

ד"ה: איך שאני הרגשתי את זה אני הרגשתי טוב זה פעם ראשונה שהחליטו טוב יאללה עושים משהו... נמאס לנו להתרוצץ ונמאס לנו כל פעם להעמיס את המכוניות ואנשים גם רצו מקום להתאמן סטודיו סטייל... זה יוזמה מאוד טובה, אני חשבתי שזה אחלה רעיון שהם השכירו את הגראז' הזה שם בתלפיות, ועזרתי קצת לצבוע שם הבאתי ספות מהסטודיו שלי, שהיה די קרוב לשם. יר' שהוא החבר הכי טוב שלי, הוא התאמן שם בצורה די רצינית, זה היה ממש קרוב לי לבית, אז הייתי שם די הרבה שהתחיל

210

כל הסיפור תיקלטי פשוט היה לי נורא כיף לבוא לשם, לשמוע מוזיקה, עוד חלל תעשייתי נחמד שכאילו נורא בייתי שאני יכול סתם להתרוצץ ולחשוב על דברים אה ולפי מה שאני ראיתי זה התחילו אפילו כבר כשהתחילו עם הצביעות, זה כל מיני: "אני שילמתי על הצבע, ואני הבאתי את הצבע ומי מביא אלכוהול ומי משלם ובגדול וזה התחיל להיות, שוב אני יכול להבין את נורא, וכי כסף זה כסף ולא מדובר כאן על אנשים שכל אחד יש לו אין סוף כסף שהוא יכול לזרוק, ו... אתה רואה את זה בתור השקעה, אתה רוצה

215

לראות החזרים להשקעה שלך, אתה לא רוצה להפסיד הרי. ואני חושב שברגע שהגיעו סכומים שכבר אי אפשר לחכות עד שהם יחזרו או לוותר כי זה פשוט בא לך לראות שזה יהיה סבבה בקיצור ברגע שכסף התחיל להיות מאוד חלק מכל הסיפור הזה, אז... אני לא רוצה להגיד בגלל ניהול קלוקל כי אולי אני, אני לא יודע... אני חושב ש, שוב, ברגע שאגואים התחילו להיות חלק נורא גדול מכל הסיפור. של מי

220

מחליט, של מי הרעיון ואיך לעשות ו... שזה דברים שהם נורא חשובים ברגע שיש לך מקום אז... וזה בעיה שיש יותר מדי מלכים בממלכה אחת, אי אפשר. צריך שיהיה מלך אחד. אלא אם כן ממש מחליטים שלכל המלכים יש קול שווה וזה לוקח המון זמן למצוא אני רואה נגיד ב"ריינבואו", עד שהם מחליטים החלטות זה יכול לבאס לך את הצורה, מכירה את זה, עם "טוקינג סטיק" עד שכולם לא מסכימים לא עושים החלטה, יכולים לשבת 4 ימים באוהל הזה על החלטות כאילו, בכלל זה כבר לא יהיה רלוונטי כי

225

כבר הזמן שאת צריכה להחליט את ההחלטה עבר, אבל לא, ככה מחליטים אם זה לא היה זהו זה לא היה זהה. איך שאני יודע, היו שם שלושה מלכים או שניים או ארבע לא ברור בדיוק איך לחלק את הסיפור הזה וזה דבר ש... טוב, אם יש לך מקום, צריך לשלם עליו שכירות אתה צריך לשלם על המון דברים וזה, אני

חושב שזה צריך להגיע מאיפשהו ושמתחילים להיות בעיות שזה לא מסודר שממשיכים לעבוד שכולם עושים ככה, ובסדר תיקח עכשיו חשבונות על דלק או על זה שהבאת אלכוהול או קנית את האלכוהול ואתה שילמת שכר דירה או, זה כאילו, אז שיש קבוצה יותר מדי גדולה של אנשים שלא ברור מה מי מו

230

אז דברים מתפרקים, ולצדדי אני מגלה שאפילו בקבוצות קטנות זה קשה, צריך אה... וגם הסיפור הזה של, ברגע שחברים וביזניס מתערבבים להם אז... אפילו עם יר', שהיה לנו ניסיון די כושל, לא יודע אם כושל לגמרי אבל אחרי פאקוטק ניסינו לעשות איזה משהו ועצרנו את זה מהר מאוד כי ראיתי שיותר חשוב לי לשמור על יר' בתור חבר מאשר להתחיל להסתכסך איתו...

ש: כשותף עסקי

ד"ה: כשותף עסקי שזה נורא קשה צריך, המון המון תכנון אם אתה עושה את זה עם חברים מראש. כאילו חתמנו על חוזה, זה לא צחוק שאנחנו, ברגע שזה פוגע בחברות שלנו אפילו קצת אז אנחנו מדברים על זה ומתקנים את זה וזה היה יותר מורכב, וגם חברה שלו הייתה בסיפור והוא וחברה שלו ואני, אז עושים 240 עושים דמוקרטיה שם שלכל אחד יש קול שווה אבל הם זוג. ובקיצור גם היו פעמים שנגיד חברה שלו ואני נגדו או הוא ואני נגדה ושלושה בכלל זה דינאמיקה מוזרה אז שוב, נורא מפתיע אותי בכלל, אני חושב שמאה מטר זה באמת האבא של כל הקבוצות הקטנות שיש עכשיו בירושלים. לא של כולן, כן, אבל לפחות של פקוטק זה בטוח, ולפחות של אני יודע, "בנות לילית" או "הצופה" אפילו, בעקיפין, או כל מיני יוזמות של אנשים, אפילו של ה RAW, שבאו ושאלו אותנו, טוב זה היה כבר פקוטק יעני, אבל שאלו, 245 איך מתחילים, מה עושים, מה, איך זה עובד, כאילו, מה צריכים, מה necessities וכמה זה אמור לעלות. הם אפילו לא ידעו כמה אמורה לעלות הגברה, פחדו שגונבים אותם, גם גנבו אותם בהתחלה אבל בסדר, מי שלא יודע, יכולים להגיד לו איזה מחיר שהוא רוצה ש: כן

ד"ה: אז אה... אני חושב שמאה מטר זה באמת כל הרעיון של אנדרגראונד בירושלים, שוב, אני לא כל כך בקיא בהיסטוריה, בירושלים, אבל מה שאני יודע בדור שלי זה אבא של הכל וכבודם במקומם מונח, נורא, אני חושב, שוב אני כל הזמן שואל את עצמי, למה זה התפרק, אפילו עכשיו ש... למה פקוטק התפרק, או אני התפרקתי מהם

ש: למה התפרקת מהם? 255

ד"ה: למה התפרקתי מהם? כי שלוש סיבות. אחד, הם לא נתנו לי להרגיש שזה קבוצה. וזה אני ד"ז, אני, אני ד"ז, יר' ... זה היה יר', ד"ז, צס', אנ', יר' עזב, איך שיר' עזב אני איך שהוא נכנסתי וזה היה קצת בלאגן עם יר' כי איך שאת ה חוזר מה... הוא קצת הרגיש כאילו החליפו אותו איתי למרות שהוא די ג'יי ואני ויז'ואל אין קשר בכלל לכלום, פשוט הרגיש מוזר גם לי לא יודע אני הרגשתי לא נוח בקיצור. טוב, 260 בהתחלה שוב הכל היה מאוד קשה בהתחלה ואז התחילו המסיבות חנינם ופתאום הפאקוטק עלה והייתה תקופה מאד טובה ואז התחילו בלגנים של משטרות וזה זה אבל לא בגדול למה התפרקנו, שוב, אני חושב שבגדול כסף היה פקטור מאוד גדול פה, כי אמרתי תשמעו, אוקיי, או שאתם עושים מסיבות מסחריות ו... תגדירו מה התנאים פה כאילו אוקיי, אם אנחנו לוקחים, אז אני יודע שאני מקבל איזושהי משכורת או תמורה לעבודה שלי אבל אין לי מושג אם אתם עושים את זה לפי אחוזים כאילו לפי מה 265 מחליטים פה כאילו הרווחתם היום 7000 שקל שמים 2000 למסיבה הבאה לפרסום, פליירים ואנא עארף, לאלכוהול, או להשכרת ציוד, או מה שלא תחליטו, נותנים לד"ז X כי לקחתי ממנו את כל הכבלים, ציוד וכי הוא פשוט עושה לכם את הכל שם ובסדר, גם אין לו, גם לו היה להם מושג איך

מחליטים ואין בעיה שאתם גזברים רק אנחנו לא מבקשים פירוט, אבל איזשהו הייתה שם תקופה נורא של ערפל למה? כמה נכנס? כמה יוצא? אם אתם עושים מזה איזשהו כסף אז תגידו אנחנו עושים מסיבות מסחריות אנחנו בעניין של להרוויח כסף מזה.

ש: ומה האופציה האחרת אם לא בשביל להרוויח כסף?

ד"ה: טוב, אם אתה.... שוב אני לא יכול להגיד שאפילו היום אני במקום שאני עם האומנות שלי שאני פילנתרופ ועושה אמנות חינם

ש:כן, אבל ברמת האידיאה

ד"ה: ברמת האידיאה? אני חושב שיש את האידיאה של אני רוצה לכסות את ההוצאות שלי ולקבל איזשהו תמורה כדי שאני אוכל להתפתח ולגדול אני חושב שהיופי במאה מטר היא שכל ההכנסות או ההפסדים, פשוט הלכו למסיבה הבאה אף אחד לא לקח את זה הביתה, אף אחד לא לקח את זה לכיס שלו. אף אחד... כי השקענו... כל אחד השקיע כמה... לא יודע מה אבל נגיד מחזירים את הסכום הזה ומאז אז זה צריך פשוט להמשיך לגדול בתוך עצמו ואם מפסידים אז גם ההפסדים הם בתוך הסיפור הזה. צריך להיות

מאד חכם לנהל כזה דבר ולא להתחרפן ולא להשתגע ולא לחשוב רק על רווחים ולהגיד יאללה יאללה יאללה לסתום ואותו הדבר הפוך, כשמפסידים אז למה מפסידים ולהסתכל ולחשוב ושוב, הפסדים זה בדרך כלל כי מתפוצצת מסיבה זה לא שהיה אירוע מאוד חריג של פיגוע או איזה משהו לא מגיעים אנשים כי יש איזה אירוע פי שתיים יותר מגניב משלך אבל תכל'ס הסיכויים להפסיד עם הארגון נכון ועושים טוב ו לא כאלה גדולים טוב, צריך לחשוב על מתי עושים, איך עושים. כמובן כמה הוצאות יש

לכל הסיפור אבל, האידיאה שאני חושב שוב אני חושב שגם מהניסיון שלי ברגע שהאמנות שלך הופכת להיות העיסוק שלך כלכלי שזה האוכל שלך, אז, אני לא רוצה להגיד שהערך שלה יורד אבל הכיף שלך ממנה יורד בטרופף אני כבר לא נהנה כמעט. יש לי עדיין טראומה משעבדתי בתור גרפיקאי כי יש לך את הזיכרון של לשבת מול המחשב שעות. שוב, פעם היה לי כיף! לא הייתי חושב בכלל, או גם בכלל כל העניין שאתה עובד לגרפיקה אתה צריך להביא איזשהו תוצאה שאתה חייב להחליט עליה מראש זה

טכניקה, כאילו מקצועית, כן, אבל פעם הייתי פשוט יעני....

ש: עושה מה שאתה רוצה,

ד"ה: לא יודע אבל פשוט מדביק ליירי כאילו טק טק טק טק טק טק כאילו וואו אוקיי מגניב, יצא משהו שעכשיו אפשר לסדר את זה כן? אבל, לא היה את העניין של "יש לי מטרה שאני עכשיו עובד" טוב, זה מן זה הירקות שיש לי אני אזרוק אותם לסיר אני אתחיל לראות מה קורה איתם ו, אה, אה אוקיי,

עכשיו אפשר לראות משהו. אבל שוב זה גם עניין של כל אמנות או כל מקצוע את מתמקצע אבל... חזרה לעניין של כסף אז... אם נגיד את האידיאה היא שיש לך עבודה שאתה עושה שאתה יכול.. שהיא לא דווקא קשורה ישירות לאמנות שלך, או ש... אתה יכול לעבוד באמנות אבל שעדיין זה עבודה שהיא מבחינה טכנית כן, זה לא אמנות שלך, זה דבר שאתה עושה כי זה בתחום הדברים שאתה... טכנית...

ש: כישורים שלך...

310 ד"ה: כישורים שיש לך, או יכול להיות ש... טוב, כל אמנות יש כישורים שהם קשורים אבל שהנשמה שלך לא מעורבת בה שזה משאיר, בעזרת השם, יש לך גם מספיק זמן פנוי להתעסק עם הנשמה שלך, ושהאמנות הזאת ממשיכה להתקיים בגלל שיש לך עוד משהו בצד שמקיים אותך או הפוך - שהאמנות שלך היא בצד אבל יש לה עדיין מספיק מקום כדי להתקיים. אה... זה האידיאל, כאילו איך, איך מקיימים את זה אני עדיין לא יודע, כי עדיין, וואלה, אפילו עכשיו בהולנד אני עשיתי ויזואל וזה היה המקום הכי מסחרי והרגשתי באמת חרא עם זה, אבל וואלה כאילו, משלמים לך טוב, אז מה? לא תעשה, לא ראיתי כסף כזה אף פעם, משום דבר שעשיתי אבל אללה-אסטור כאילו פעם אחד כן אבל באמת הרגשתי כוס אמק, האוס מגעיל וגם לא ראו כלום כי היה כל כך הרבה אור משטויות אחרות מויג'יים

ש: תסביר קצת מה זה ויג'יי, כאילו מה היית עושה, נגיד, בפקוטק או במסיבות היותר מאוחרות של המאה מט. 320

ד"ה: אה, ויג'יי, טוב, ויג'יי זה כמו דיג'יי, לוקחים את הוידאו ומחלקים אותו לוי ומחליפים בדי או הפוך..

ש: ויזואל גוייקי (Visual Jockey) ? 325

ד"ה: זהו, כאילו יש ויכוח אם זה וידאו גוייקי או ויזואל גוייקי אני חושב שזה ויזואל, זה יותר נכון. גוייקי זה פשוט תחלופה, שזה מי שרוכב על סוסים זה לא משנה, אבל התפקיד שלו, שוב, ה VJ היום הוא בדרך כלל עם וידאו הם עובדים, התפקיד שלו זה נראה לי לתת אה... שכל החושים שלנו יהיו, עם עיסוק, או גירוי או אהה חוסר עיסוק או חוסר גירוי, שתוכל להיכנס למצב הזה של מקום אחר או הרגשה אחרת, ניתוק מהמציאות היומיומית שלנו, בדרך כלל מנסים לשלב את זה עם המוזיקה או שיש חפיפה או סתירה או שיש איזשהו קשר כזה או אחר למה שקורה לנו מבחינה ווקלית וזה לעיניים

ש: ואיך אתה בונה את זה?

335

ד"ה: איך אני בונה את זה? אם... טוב אצלי זה יותר אה רוב הדברים שאני שם הם מן חיבורים קצת לא הגיוניים בין תמונות, או חיבורים מאוד הגיוניים אבל שקצת סותרים, אני מחפש איכשהו, איך להפעיל איזשהם נקודות מצחיקות בראש, או לאו דווקא בראש אבל אחרי הרבה זמן אני גם אני יודע על עצמי גם שזה, יותר חשוב ה... לאו דווקא התוכן של התמונה אלא הבהירות שלה או הקצב שהיא מתחלפת או, זה נותן המון אווירה כאילו, אבל אם אני שם נגיד המון תמונה נורא בהירה או תמונה נורא כהה או צבעונית, או צבע אחד או שניים, או איזה משהו נורא אבסטרקטי או משהו נורא מוגדר, ברור שכל הדברים האלה משנים אבל, אנשים לא ממש שמים לב, כאילו, לפרטי פרטים או לויז'ואל,

ש: לפחות לא במודע,

ד"ה: לא במודע, אוקיי, כאילו... בייחוד שזה וידאו שזה כל כך מהיר. אם נגיד יש לך תמונה אחת כל המסיבה, כל הערב, בסדר, ראית אותה הפנמת והלאה, ואני נורא משתדל דווקא לעבוד יותר על חלל, אני פחות בעד התמונה עם הפריים מרובע, או שזה על הקיר, זה כמו ללכת לגלריה קצת... כן.. פשוט, לא שזה לא אחלה מקום אני לא אומר שלא, שוב בגלל זה אני גם לא כל כך אוהב מועדונים כי אין כוכים או אין מדרגות או אין מסדרונות או מנהרות או מקומות שעם אור אתה יכול לעטוף אותם לשחק איתם, לתת להם איזשהו, וואלה, וגם מבחינת תוכנית, אתה יכול לעשות דברים נורא מצחיקים. או גם אם יש לך חלל נורא גדול פשוט השקופית, אם יש לך מקרן נורמאלי, טוב, אז כבר לא רואים את האימג' נגיד זה כבר שמיים זה הופך להיות יותר מן צביעה

ש: כחולה 355

ד"ה: כחולה לבנה או לאו דווקא או גם אם זה נגיד, רשת או כל אימג הופך למין pattern הופך לדפוס שאתה כבר לא רואה את התמונה אתה כבר רואה משהו, אתה רואה הצבעים או לא יודע, מקבל את ה...

ש: אנרגיה, תחושה 360

ד"ה: אנרגיה כן, לא יודע, אז זהו והרבה יותר עכשיו נראה לי גם אחרי שהייתה לי הפסקה קצת אז שוב, הניסיון לחבר בין תמונות אם אני עובד על תמונות, אם יש מסך אז זה הרעיון, שהחיבור בין התמונות יהיה אסוציאטיבי אבל

ש: עם טוויסט 365

ד"ה: עם טוויסט, אבל להפעיל איזשהו דמיון, לא רוצה להגיד משעשע או מצחיק אבל כן

ש: יצירתי

- 370 ד"ה: לא יודע, כן, אבל אני באמת נראה לי יותר ויותר הולך לכיוון של עיצוב חלל עם אור מאשר אימג'ים ברורים נורא או. שוב, יש לכל דבר מקום וליצור באלאנס הדברים האלה... באיזשהו מקום נמאס לי מזה מוויז'ואל למסיבה אבל שוב זה רק בגלל שכנראה רק בגלל שכל ה"קומרשל" הזה-
- 375 ש: זה הפך למקצוע
- 380 ד"ה: עושה לי לא, לא עושה לי טוב כל ה"קומרשל" הזה. עכשיו אירופה זה... טוב, יש אנדרגראונדים מגניבים, וסקוטים וזה, אבל, שוב אז שם אין כסף אתה יכול לבוא לעשות בהתנדבות ואחלה, ואמן שאני אוכל באמת לעשות את זה ככה ופה עשיתי את זה פעם אחת כאילו, מכסים לי נסיעות ואני אגיע זה, סבבה, כי זה פאקינג האנגר, יש מקרנים שם, מעולה אני בא עם השקופיות שלי זה היה, באמת כמו מאה מטר! זה היה ממש הכי קרוב שהיה לי למאה מטר בכר המון זמן... קבוצה של אנשים... טוב הם קיבלו תמיכה ממשלתית אז הם לא צריכים כל כך לדאוג מאיפה יכסו את ההוצאות שלהם.
- ש: כן
- 385 ד"ה: וזה הכי כאילו, אמנות למען הטוב ולמען הכיף ובלי לחשוב שיט איך אני עכשיו מרוויח את ה-200 שקל
- ש: ואיך אני מחלק את זה
- 390 ד"ה: איך אני מחלק את זה כן כאילו זהו, אז.
- ש: בסדר.
- 395 ד"ה: אז צריך סבסוד, אין לי... אין לי פתרון. או שלא יודע, שקבוצה של אנשים שיש להם day jobs וזה מה שהם עושים לכיף שלהם זה האידיאל, כאילו. תמיד יש לך את הרצון...
- ש: וזה קשה לשלב ביחד
- ד"ה: ברור! אבל אהה...
- ש: זה הרעיון
- 400 ד"ה: בשבילי זה הרעיון כאילו, שיהיה לך באמת או שתמצא, תעבוד קשה כדי למצוא ספונסר, או איזה עמותה או מישהו עשיר ש... יש מקרים, זה נשמע, כאילו, מי ייתן לך כסף כאילו, אבל יש מקרים ש..

ש: קרה לבנות לילית עם הצופה

405

ד"ה: כן, הנה, איך זה גם כן...

ש: כן, מסיבות אחרות

410 ד"ה: באיזשהו מקום זה נראה לי גם לא קרה כי באיזשהו שלב הוא גם ציפה לקבל, הוא חושב שהוא משקיע כסף, כן, זה לא "הנה, תיקחו, תעשו..."

ש: כן

415 ד"ה: אני מאמין בכם" זה "טוב, ניתן לכן תקופה X כסף כדי שיגדל משהו ואז אני רוצה חזרה

ש: חזרה

ד"ה: בסדר שזה לגיטימי אבל...

420

ש: אבל זה שוב מכניס את זה למעגל של הכסף

ד"ה: למעגל של הכסף של אוקיי נו מתי זה כבר יביא לנו רווחים ומתי זה... מסחרי... צריך להרוויח, לא מספיק שזה מכסה את עצמו,

425

ש: צריך יותר

ד"ה: צריך יותר. כן, כאילו, מבחינתי האמנות שלי תכסה את עצמה ואני עדיין אוכל

ש: לחיות, 430

ד"ה: לחיות על הצד, אז הכי טוב, כאילו אני אפילו לא, לא, אנשים אומרים שאני פסיכי, "מה אתה לא רוצה להרוויח מהאמנות שלך? אתה לא..." לא. ברגע שזה... כי אז אתה, תעבור לך מחשבה, "אוקיי, אני יכול לעשות רק את זה?" אולי אני אתעסק בזה פול-טיים זהו, ואז אין לך יותר ממה... זה כבר הופך להיות המקצוע שלך וזה כבר מתחיל להטריד אותך ואתה מתחיל לעשות חלטורות עוד פעם ותתחיל לחשוב איך אני מקיים את עצמי ואין מה לעשות. אמנות זה דבר שיש לך בלוק. אין מה לעשות, יש ימים שאתה לא יכול ליצור ויש ימים שאתה יכול רק ליצור. אתה לא שולט בזה, זה כמו מזג האוויר, כאילו,

435

זה... אין בן אדם שיודע להזמין מוזה. אתה יכול לעשות מדיטציות אתה יכול לנקות ת'ראש אתה יכול לעשות מליון דברים, מליון מניפולציות אבל אין מה לעשות מבחינתי מהניסיון שיש לי... יש ימים... זה כמו להביא את זה בכוח זה, עוד פעם

440

ש: כן

ד"ה: זה ... דברים שדוחפים אותם אי אפשר...

445

ש: אי אפשר ליהנות

ד"ה: אם זה יוצא לך מתוך המקום הזה... יכול להיות שתדחוף ולא משנה, בסוף יצא משהו כן כי אתה תכריח את עצמך אבל זה יצא כזה

450

ש: מאולץ

ד"ה: או מאולץ, או מתוך מקום שהוא נורא של כאב. נכון שיש בזה גם יופי נורא גדול וזה אבל בתכלס התהליך הוא לא... לא אומר שלא ליצור מתוך כאב, או מתוך צער... אבל לא מתוך

455

ש: לחץ

ד"ה: לא, זה לא בריא, לא מאחל לאף אחד, הייתי מספיק בבית ספר זה מה שהוא עושה לך תמיד יש לך דד-ליין, אתה צריך להגיש, טוב, אתה מגיש, כאילו אין מה.. שקורה לך מה שקרה לי הרבה פעמים זה "טוב הרעיון שלי הוא כזה... לא הספקתי... כי לוקח איזה ארבע שנים לעשות את זה, אז הנה מודל", זה

460

היה מודל, וזה עובד ככה, אני לא יודע בדיוק איך זה מתחבר לזה הכל אפשרי בעולם הרי זה

ש: יפה.

ד"ה: כן. אז...

465

ראיון מס' 5 (ראיון עם ג"ב)**משך הראיון : 40:29 דקות****מקום הראיון: הבית של****מתי התקיים? 17.2.06**

- 5 ש: תספר לי קצת על עצמך, מה אתה עושה עכשיו, איך קוראים לך, בן כמה אתה?
- ג"ב: שמי ג"ב ואני בן שלושים ואחת אני גר בתל-אביב, ואני מלמד על יין, נותן ייעוץ.
- ש: או.קי.
- 10 ג"ב: בסדר? מעביר קורס ליין, עושה כל מיני דברים שקשורים ליין.
- ש: או.קי.
- 15 ג"ב: זה מה שלוקח את רוב הזמן שלי עכשיו
- ש: טוב, אפשר לשמוע בקול שלך מבטא קל.
- ג"ב: כן.
- 20 ש: נולדת בארץ?
- ג"ב: לא. נולדתי בצרפת ובגיל 17 עליתי לארץ, הייתי בבית ספר צרפתי שנתיים, סיימתי את בית הספר ואחרי הבגרות נסעתי לארצות הברית קצת וחזרתי לארץ להתגייס לצבא, אז שנתיים פלוס ו... השתחררתי.
- 25 ש: ואיפה גרת בארץ?
- ג"ב: גרתי בירושלים כל הזמן, גם בבית הספר הצרפתי, ואז אחרי הצבא שוב ירושלים בנחלאות, ואחרי זה נסעתי לארצות הברית וחזרתי לארץ אחרי שלוש שנים ושוב גרתי בירושלים, בנחלאות.
- 30

ש: רצייתי לשאול אותך קצת על התקופה הירושלמית שלך.

ג"ב: אהה.

35

ש: אה... נראה לי שאחרי שחזרת מארצות הברית.

ג"ב: כן.

ש: 40 איך הגעת למאה מטה, לחבורה הזאת?

ג"ב: התחלתי לעבוד, אחרי שחזרתי מארצות הברית, במסעדה בלגית בימין משה, "מיכאל אנדרו" ושמה הכרתי כל מיני אנשים שמסתבר עם הזמן נשארתי בקשר איתם עד היום, אם זה הבועה הירושלמית, החברה הירושלמים שזה היה; נ"ר וי"ג שעבדו באותה מסעדה ואם זה יותר מאוחר השותף של נ"ר והחברים של י"ג ושל נ"ר והמסיבות שמסתבר שהם עושים באופן קבוע, לעתים רחוקות שמתקרבות לאט.

ש: אהה.

ג"ב: 50 התדירות עלתה לאט, לאט.

ש: ומה זה מאה מטר?

ג"ב: מה זה מאה מטר? בשבילי מאה מטר זה... קבוצה של חברים עם גרעין של אנשים שטיפה יותר אה... מטפלים ואחראים לדברים, מארגנים מסיבות טכנו בכל מיני מקומות, מן אה... כן.

ש: ומה מיוחד במסיבות האלה?

ג"ב: מה מיוחד במסיבות האלה?

60

ש: או מה לא מיוחד? תספר לי קצת על המסיבות.

ג"ב: אה... יש את כל התהליך גם שמוביל למסיבות. זאת אומרת המסיבה מורכבת גם מאיך מגיעים אליה, אה... שיש בעצם מספר טלפון מתקשר... ז"א משום מה מגיע לאוזניים שיש מסיבה ביום שישי ושכדי

- 65 לדעת איפה זה קורה אז... צריך להתקשר למס' הטלפון ושמה יש רוב הזמן הקול שלך, של ש"ש והם שומעים את ההוראות כדי להגיע למסיבה.
- אז תמיד היה לי את מס' הטלפון ותמיד הייתי מתקשר לשמוע, אבל בכל מקרה ידעתי קודם איך להגיע לשם, כי מישו אחר אמר לי איפה זה ומה קורה ומתי זה מתחיל וכו'. אז המסיבות האלה זה היה בעצם אה... להיות ב, רוב הזמן, או ככה אולי אני אישית יותר אהבתי, זה היה בחוץ, בטבע, אה... ו... מוסיקה הרבה אנשים שונים ומשונים שכולם בעצם היה... מכנה משותף איפה שהוא. אנשים היו באים לרקוד ולראות ולהיות מודע לעולם ו...
- ש: להיות מודע לעולם?
- 75 ג"ב: משהו כזה, כן.
- ש: תסביר. איך מסיבה הופכת אותך להיות מודע לעולם יותר?
- ג"ב: אה... זה... בגלל הקצב של המוסיקה ו... במקרים מסוימים גם בגלל ההשפעה של הסמים אה... אז... אבל ז"א אה... השפעה של סמים זה מיינוריטי של המקרה.
- 80 ש: המיעוט של המקרים.
- ג"ב: המיעוט של המקרים. אה... אז, כן זה מאפשר אה... גם הקצב, הקצב של המוסיקה, גם אה... היתה אווירה כזאת שהכל א..., הכל בעצם קורה לאט שמה, ז"א אפשר שכל אחד יהיה עצמו וינוע במהירות שלו האישית, ויעשה מה שבראש שלו לעשות, ירקוד איך שבא לו לרקוד ויתלבש איך שבא לו להתלבש ו... אז כן, היה אפשר להתבונן במה שקורה ולהיות מודע לעולם החיצוני, אז זה....
- ש: זה מעניין.
- 90 ג"ב: אהה.
- ש: והיו עוד מסיבות מהסוג הזה או שזה היה ז"א, מה היה עוד בשוק להציע? נגיד מגיע יום שישי בערב אתה יכול לא ללכת למסיבה של מאה מטר או לעשות מה?
- 95 ג"ב: אני במקרה שלי אה... נראה לי שבירושלים לא היו לי חברים, אני מנסה לחשוב, היו לי חברים ישראלים ממש שלא היו מהקבוצה הזאת. אה... ז"א החברים הישראלים הראשונים, שלי אני חושב, שממש אפשר להתחבר אתם ולדבר על כל מיני דברים שקשורים לחיים שלנו, כל אחד מהתרבות והזה

- 100 שלו, אז.... אז לכן בשבילי מסיבות יום שישי בערב זה היה המסיבות שהם היו מארגנים, שהיו פה ושם, או להיות עם החברים הצרפתיים שזה משהו אחר לגמרי מבחינת-, לא היו מסיבות כאלה ו... זה היה יותר ערבים בבית או מסיבות בבתים. אבל זה היה קורה לעיתים רחוקות יותר, או זה היה קורה מתי שזה קורה כשזה היה קורה הייתי שם. אבל לא באופן קבוע אני הייתי יוצא בימי שישי, אלא אם כן יש מסיבה של מאה מטר.
- 105 ש: תספר לי קצת על האנשים.
- ג"ב: על האנשים?
- 110 ש: גם על המארגנים וגם אחר כך על הקהל.
- ג"ב: אני הכרתי מההתחלה שמה את י"ג כמובן, שדרכו שמעתי הכי הרבה על מסיבות. י"ג לא היה מתקלט שמה אז, נכון?
- ש: בהתחלה לא, אח"כ כן.
- 115 ג"ב: וד"ז בעצם, ד"ז הייתה גם, היתה דמות בולטת שמה, אבל אני אישית לא הכרתי אותו, אישית... יותר מאוחר. אה... ונ"ר ושותף של נ"ר, ג"ל, עם הקצב וצורת הליכה שלו והדרך המיוחדת של ג"ל, שהוא אחלה. גם חכם מאוד, גם מאוד רגוע, מזכיר לי את דוד שלי. ו.... ש"ש שהייתה על הטלפון על המזכירה האלקטרונית כל הזמן. אז זה אנשים שאני הייתי, שהכרתי ככה בהתחלה.
- 120 ש: והקהל? איך הוא היה?
- ג"ב: הקהל? הקהל היה אה... מבחינת התחושה שהייתי מקבל מלהסתכל על הקהל שמה במסיבות, זו אותה התחושה שאני היום הרגשתי כשראיתי את הקהל יוצא מהרצאה של הדלהי למה. מאוד אה... צבעוני, היה מאוד צבעוני שמה. ז"א אני חושב שאחוז הצבעים הבולט על הבגדים של האנשים, וגם הצורות של הבגדים והאביזרים, בין אם זה כובעים או משקפיים, זה היה שמה בולט מאשר מחיי היום יום שלנו ברחוב. אז כמו היום, כל ה... טורקזו וורוד וצהוב וכל מיני ציורים שהיו ב... אנשים שיצאו מזה, הרצאה של הדלהי למה. כל.... בסגנון שלו, יש לו את ה... אה... כל אחד אה... אנשים היו, אני, הם היו כמו שה... כמו שאז בירושלים אני זוכר שהיה, היה אפשר לזהות סטודנט בבצלאל מהלבוש שלו, אז אה.... אז במסיבות האלה לאנשים היה, היה אה... איך אומרים?
- 130

- ש: מדים? תלבושת?
- 135 ג"ב: אה....
- ש: הופעה?
- 140 ג"ב: הופעה ש... שהיו הרבה נקודות משותפים ב... בתחושה שמקבלים מה... איך אנשים נראים. לא יודע אם זה ברור מה שאני אומר עכשיו.
- ש: לא, זה די ברור.
- 145 ג"ב: כן?
- ש: כן.
- ג"ב: או.קי.
- 150 ש: ומה... מה היה בירושלים באותה התקופה? תספר לי קצת על העיר.
- ג"ב: העיר, אם אני זוכר נכון, אה... זה היה, אנחנו מדברים על השנים, כאן?
- ש: זהו רציתי לשאול באמת, מה.... בוא, בוא נשאל שאלה אחרת, לפני העיר. מה מסיבת מאה מטר הראשונה שהיית בה?
- 155 ג"ב: מסיבת מאה מטר ראשונה שהייתי בה. אה..., אני יודע בוודאות שזה מסיבה שהייתה קצת אחרי המסיבה שהייתה במצדה.
- ש: אהה.
- 160 ג"ב: כי במצדה אני יודע שלא הייתי, אבל ראיתי תמונות. אני יודע שזה בתקופה הזאת דיברו על זה. אני חושב שזו היתה, אבל לא בטוח, אני חושב שזאת היתה מסיבה שהייתה ביער, ז"א אומרת שהיה מפלצת, יוצאים מעין כרם לכיוון....
- 165 ש: היער העיגול, היער בעיגול.

- ג"ב: או.קי. העיגול, שזה אנדרטה לקנדי משהו?
ש: כן.
170
- ג"ב: קנדה?
ש: כן, כן.
175
- ג"ב: או.קי. אז נראה לי שזה היה שם. אה... נראה לי.
ש: איזה עוד מסיבות אתה זוכר?
ג"ב: אני זוכר את המסיבה בתל-אביב שליד דיקסי, בסוף הרחוב שהיה הדיקסי.
180
ש: אהה, קיבוץ גליות.
- ג"ב: קיבוץ גליות? קיבוץ גליות?
ש: נראה לי שכן, כן.
185
ג"ב: לא.
- ש: דיקסי זה ... תוצרת הארץ.
190
ג"ב: תוצרת הארץ.
ש: כן.
- ג"ב: תוצרת הארץ שעברה אחרי זה, זה היה ביום שישי בערב, וזה עבר אחרי זה לכיכר המושבות.
ש: אהה.
195
- ג"ב: מתחת שמה. אני זוכר את המסיבה אה... ש... במילניום, שאני הגעתי נראה לי איזה חמש דקות אחרי המשטרה, בדרך בית לחם משהו כזה.
200

- ש: כן.
- ג'ב: משהו כזה.
- 205
- ש: ממרכז הסיבים, בית הרושת לסיבים.
- ג'ב: לסיבים?
- ש: כן.
- 210
- ג'ב: או.קי. אה...
- ש: מה זה, תספר לי קצת על המילניום.
- 215
- ג'ב: על המה?
- ש: על המילניום. הגעת חמש דקות אחרי כשהגיע משטרה.
- ג'ב: אני הגעתי לשם, טוב זה המילניום שהיה סיפור בפני עצמו, כן, ערב-, לא משנה. אבל הגעתי לשם באוטו עם x ו y ו z וגם היה בחור אחר, מקסיקני קטן k , חבר של y , ו v בטח ו... אז אנחנו מגיעים לשם ורואים מלא אנשים בחוץ ו...., רואים שהמשטרה הגיע, לא נכנסנו אפילו ו... ואז לאט לאט התחלתי להרגיע את ההשפעה של הסמים עליי, ואז חזרנו לאוטו והלכנו למסיבה על גג באבו-טור מול העיר העתיקה. אז לא נכנסנו אפילו למסיבה של מאה מטר, אני זוכר שפגשתי כמה אנשים בחוץ, נראה לי נראה שכולם מבואסים ומבוהלים ו... מבואסים במיוחד. אז... טוב, אנחנו המשכנו.
- 220
- ג'ב: אני הגעתי לשם, טוב זה המילניום שהיה סיפור בפני עצמו, כן, ערב-, לא משנה. אבל הגעתי לשם באוטו עם x ו y ו z וגם היה בחור אחר, מקסיקני קטן k , חבר של y , ו v בטח ו... אז אנחנו מגיעים לשם ורואים מלא אנשים בחוץ ו...., רואים שהמשטרה הגיע, לא נכנסנו אפילו ו... ואז לאט לאט התחלתי להרגיע את ההשפעה של הסמים עליי, ואז חזרנו לאוטו והלכנו למסיבה על גג באבו-טור מול העיר העתיקה. אז לא נכנסנו אפילו למסיבה של מאה מטר, אני זוכר שפגשתי כמה אנשים בחוץ, נראה לי נראה שכולם מבואסים ומבוהלים ו... מבואסים במיוחד. אז... טוב, אנחנו המשכנו.
- 225
- ש: עוד מסיבות?
- ג'ב: עוד מסיבות. האמת שזה קצת אה.... מעורפל לי עכשיו. אה...., עוד מסיבות, איזה מסיבות היו אז....
- 230
- ש: הייתה את המסיבה שהיינו ביחד בעיגול, לפני שנתיים שלוש, שזה כבר לא היה מאה מטר, זה היה pakoteck.

- 235 ג"ב: נכון.
ש: היה באותו מקום.
- 240 ג"ב: נכון. טוב היו כמה מסיבות, הייתי בכמה מסיבות שמה בעיגול.
ש: אתה זוכר את המקום בתלפיות, שיי"ג פתח?
ג"ב: כן. הלכתי לצבוע שמה.
- 245 ש: כן, תספר לי קצת על זה. מה גרם לך לצבוע מקום?
ג"ב: מה גרם לי לצבוע מקום? למה לא, לעזור לאנשים שנותנים מהזמן שלהם, ומהאנרגיות שלהם כדי לעשות כיף לאחרים.
- 250 ש: ככה אתה רואה את זה?
ג"ב: גם. כן
- 255 ש: חבורה שהשקיעה זמן וכסף בשביל לתת מהאנרגיות שלה לאחרים?
ג"ב: כן.
ש: זה מעניין.
- 260 ג"ב: כן, כן. רצו לעשות טוב לאחרים ולעצמם בדרך הזאת. זה מה שאנשים נהנו, זה המוסיקה שעשה להם את זה, וכל אחד נתן קצת מהזמן שלו, כל אחד מה... ממה שהוא היה מעוניין לעשות והצורך ו....
ש: מי האנשים שאתה זוכר?
ג"ב: מי האנשים שאני זוכר? עם הזמן גם הסתבר לי בדיוק מה-, כמה בן אדם היה קשור וכמה הוא היה, לדוגמא ר"א, אני הכרתי אותו לא מזמן ונראה לי שהוא היה מאוד קשור לזה אז וממש מהגרעין של זה. אבל אני לא הייתי מודע לזה בכלל, בשנים הראשונות אני מרגיש אז עם הזמן הסתבר לי בדיוק כמה היה, כמה קרוב מהעיגול המרכזי היו האנשים.

- 270 ש: תספר לי, מי, מי העיגול המרכזי?
- ג"ב: אה... ד"ז רא' וי"ג ונ"ר וש"ש, היו אולי על ה... על ה... על החיצוני של הגרעין הקשה שמבחינתי היו שלושת השמות שמקודם, ואז היו כל מיני אנשים אחרים שעזרו גם והיה-, או שהיו חלק מזה. ג"ל וג"י וד"ק ו... ה"ב והיו גם כמה בחורות שאני מתבלבל בשמות שלהן עדיין. אחת חברה שלך שראיתי אצלך פעם, אצל ההורים שלך.
- 275 ש: ה"ח.
- ג"ב: ה"ח, גם הייתה שמה ואני זוכר שהיתה בחורה בשם על' אם אני לא טועה.
- 280 ש: אהה.
- ג"ב: ו... והיו עוד.
- 285 ש: צ"ס.
- ג"ב: צ"ס, כן, בהחלט שאני נהגתי בוואן שלו בחזרה מכיכר המושבות לירושלים.
- ש: נכון, איתי.
- 290 ג"ב: נכון, עם מלא ציוד מאחורה. איפה, איפה התמונה הזאת של נ"ר... במסיבה במצדה.
- ש: כן, יש לי אותה.
- 295 ג"ב: אה, היא אצלך?
- ש: לא, אבל יש לי העתק שלה, זה יהיה השער של העבודה.
- ג"ב: אז מה?
- 300 ש: זה יהיה בשער של העבודה.

- ג"ב: וואלה.
- 305 ש: וד"פ.
- ג"ב: ד"פ. ד"פ, לקח לי מלא זמן לדעת מי זה. מי זה ד"פ?
- ש: זה המבוגר.
- 310 ג"ב: זה המבוגר.
- ש: כן.
- 315 ג"ב: ד"פ גם יותר מאוחר אני נתקלתי בו.
- ש: אתה חושב שהיתה איזושהי אידיאולוגיה מאחורי הקבוצה הזאת?
- ג"ב: מה זאת אומרת אידיאולוגיה?
- 320 ש: איזושהו רעיון מנחה, דיברת קודם על לעזור לאנשים אחרים.
- ג"ב: אהה.
- 325 ש: זאת אומרת היה שם איזושהו משהו שהורגש כשליחות, כאיזושהי מטרה, איזושהי אידיאולוגיה שעומדת מאחורי המסיבות? או שזה פשוט היה מסיבות כפיות?
- ג"ב: לא. אני חושב שהמטרה זה ל... לא אני לא חושב שהמטרה היתה לעשות מסיבות או ש... אולי זה היה הדרך המועדפת לעשות את זה במסיבות, אבל אני בטוח שהיה שם משהו מאחורה, אני בטוח שד"ז... משום מה ד"ז יודע, אני מדבר על איזה... היה יכול להסביר לי עכשיו מה היתה מאחורי זה ה... אבל אני אישית לא שמעתי אותה אף פעם, אז כל מה שאני אומר זה רק ניחושים של מה אני חושב. אה... הייתה?
- ש: זו שאלה טובה, אני אדבר אתך על זה אח"כ.
- 335 ג"ב: או.קי.

- ש: זה היה איזה משהו אלטרנטיבי, זה היה שונה ממה שהיה בשוק באותה התקופה?
- 340 ג"ב: כן, זה היה משהו אלטרנטיבי.
- ש: במה האלטרנטיבה התבטאה?
- ג"ב: במה האלטרנטיבה התבטאה?
- 345 ש: כן.
- ג"ב: זאת אומרת מה היו האלטרנטיבות?
- ש: לא, במה זה היה שונה, נגיד יש מועדונים ויש את המאה מטה, מה ההבדל?
- 350 ג"ב: או.קי, טוב, קודם כל א... זה כביכול היה נראה שזה לא בשום מסגרת. זאת אומרת יש מוסיקה, יש... אפשר לשתות אלכוהול בזול, משלמים אם בכלל זה מעט כסף בכניסה וזה המסגרת, זאת אומרת אתה אחרי זה אחראי על עצמך ומשום מה אני אישית תמיד הרגשתי שאני אחראי על עצמי, אבל אחרי גם אחראים על עצמי, שום דבר רע לא יקרה במקום הזה. ו... זה היה שונה בלהיות במועדון, כי במועדון זה... ברור שאת גם בשעה מסויימת את צריכה ללכת משמה, המסיבה היתה נמשכת עד שהיו רוקדים עדיין שני אנשים ואפילו אחד. ולפעמים גם היו א... לא יודע, לא היה סוף לזה, זה היה אפשר לזרום עם זה ולהמשיך עד ש... לא רוצים, אם לא רוצים אז אפשר עדיין להישאר שם ועדיין זה קורה.
- 355 אז זה היה אלטרנטיבי אני חושב לגמרי, כי מה המשמעות של אלטרנטיבי כן. אבל אה... זה היה שונה מכל מה שהיה אז זאת אומרת אה... לא היתה הרגשה שזה עסק, שהולכים למקום לשתות ואם רוצים להמשיך ליהנות אז צריך להמשיך לשתות לבזבז כסף. זה היה פתאום להיכנס לעולם שעובד קצת אחרת מכל יום ולהיות מודע יותר לעולם החיצוני.
- ש: מה עם העולם הפנימי?
- 365 ג"ב: מה עם העולם הפנימי? אה....
- ש: היו מצב שזה הכניס אותך לאיזשהו הרהור על החיים שלך או שזה לקח אותך לאיזה מקום של מדיטציה? או שזה בעיקר גרם לך להסתכל על אחרים, חיצונית?

ג"ב: לא, זה גרם לי להסתכל על הפנים שלי גם. אה... בשבילי זה היה תקופה של גילוי, לגלות דברים שונים מכל מה שהכרתי עד עכשיו, ז"א אני גם גר בארץ שהיא זרה לי, ז"א כבר כמה שנים אני גרתי שם קודם, אבל זה גם חדש וגם... זה תקופה שאני פתאום רווק שלא הייתי מלא זמן לפני, גם פתאום חברים שונים וחדשים, גם פתאום להחליט בדיוק מה אני עושה מה... מה.. קורה פה. זה בדיוק התאים לי לתקופה הזאת, ז"א מבחינתי זה היה התקופה שזה היה צריך לקרות אם היה צריך לקרות, תקופה שזה קרה. מבחינתי זה היה עיתוי מצוין.

375

ש: אתה לקחת בזה איזושהו חלק, במאה מטר?

ג"ב: הייתי מן סטאליט קטן ש... 380

ש: סטאליט?

ג"ב: סטליט... שמסתובבת מסביב לכדור הארץ? 385

ש: אה, לוויין.

ג"ב: לוויין.

ש: סטלייט, כן. 390

ג"ב: אה... אז הייתי מן לוויין ש... גם הרגשתי קרוב לאנשים שהיו מאוד בזה, אז... זה עזר לי להרגיש שאני חלק מזה ו... אין ספק ש... האנרגיות שלי עזרו לאנשים להמשיך בזה.(צוחק)

ש: כן, דיברת על הקטע הזה של לצבוע בתלפיות. 395

ג"ב: כן.

ש: או לפרק אחרי מסיבות.

400

ג"ב: נכון זה היה ב.. מתי זה היה, כן.

ש: כן, אני זוכרת אותך עוזר לפרק מסיבות, לפחות אחת לפני כמה שנים גם, בירושלים.

- 405 ג"ב: כן, בחניון שמה
- ש: בחניון, כן.
- 410 ג"ב: מי עוד היה שמה?
- ש: ד"ז וצ"ס וז"ל.
- ג"ב: ז"ל, בדיוק זה הדמות שחיפשתי עכשיו.
- 415 ש: אז מה, איזה מסיבה של המאה מטר הכי נהנית בה, אתה מזוהה עם איזה אחת יותר מהאחרות?
- ג"ב: אני... ביותר ממסיבה אחת, בכמה מסיבות הרגשתי כל כך טוב מלזרום עם מה שקורה שמה ממש ולרקוד, לפעמים הייתי רוקד מלא מלא, או עם לשבת ולהסתכל, אבל אני חושב, אני זוכר מסיבה אחת, אני חושב בעצם שזה היה במקום הזה בתלפיות-, לאט לאט עכשיו זה חוזר לי המסיבות האלה בתלפיות. איך זה היה נראה בפנים בצד שמאל היה שמה את השתייה, נכון?
- 420 ש: כן. היה חלל מאוד גדול צבוע בשחור מצד שמאל היה בר, מאחורה היו ספות כאלה שאפשר לשבת.
- 425 ג"ב: כן.
- ש: במקביל, ז"א מצד שמאל של הדלת.
- ג"ב: כן.
- 430 ש: עמדת ה-D.J הייתה בדיוק מצד ימין שנכנסים מבפנים.
- ג"ב: נכון.
- 435 ש: אז אני זוכר בכמה מסיבות שמה שהגענו למקומות אחרים ש-וואו כאילו זה היה פשוט מצוין לרקוד כל כך הרבה בלי לדאוג לאחרים, מאיך נראים או... היה פשוט כיף להיות חופשי. אני זוכר גם שפעם אחת אחותי היתה והיה מה זה כיף לחוות את זה איתה.
- אני אגיד לך אני זוכר עוד מסיבה שהייתי, אז, ביום ההולדת שלי העשרים ושישה.

- 440 ג"ב: עשרים ושישי.
ש: או יום הולדת העשרים ושש שלי.
- 445 ג"ב: כן, זה היה ערב.. את יודעת מה זה לא היה ערב של מאה מטר. (צוחק) זה היה ערב פסח, זה היה היום הולדת שלי אז נסענו לקיסריה למסיבה, קטנה עשרים שלושים אנשים ליד הארובה, באמצע היער.
ש: וואלה.
- 450 ג"ב: m השותף שלי הצרפתי היה ואחותי, x וy.
ש: מגניב.
- 455 ג"ב: לגמרי, זה היה מסיבה מאוד... לא היה של מאה מטר אבל.. והחברה היו לרוב מתל-אביב. זה היה נראה טיפה יותר-, היו הרבה דברים משותפים, אבל זה היה יותר אה-, לא יודע איך לשים את זה במילים, ההבדל בין מישוהו מירושלים למישוהו מתל-אביב, אז המסיבה גם היתה ככה. היתה מסיבה תל-אביבית יותר פחות ירושלמית.
ש: אתה מוצא חיבור בין המאה מטר לירושלים.
- 460 ג"ב: כן.
ש: תנסה לספר על זה קצת.
- 465 ג"ב: האנשים בירושלים הם אנשים הרבה יותר רוחניים, באישות שלהם לא בהכרח הם אנשים רוחניים אבל באישות הם הרבה יותר רוחניים. התל-אביבים הרבה יותר מטריאליסטים פחות רוחניים. אז האנשים שעשו את המסיבות האלה באיך שהם ארגנו את הדברים, אולי האידיאולוגיה שהיתה מאחורי זה היתה אידיאולוגיה ירושלמית. בן אדם מתל-אביב לא היה חושב ככה. אין לי ספק שזה קשור ומחובר. זה היה קורה רק בירושלים דבר כזה.
- 470 ש: ומה קרה לזה?

ג"ב: מה קרה לזה? אה... לא יודע מה קרה לזה בדיוק.. אין ספק שכולם גדלו וכולם הלכו ו-, האמת אני מדבר שכאילו זה נעלם אבל אני לא חושב שזה נעלם, כי אולי הדבר שמה זה לא היה המסיבה המטרה, ז"א האידיאולוגיה מאחורי זה עדיין נמצאת באוויר ויש עדיין, אני לא יודע אני הרבה פחות הולך למסיבות של pacotec אבל אני לא יודע בדיוק מה, איך ז"א לא נראה לי שקוראים לזה מאה מטר, נכון? 475

ש: נכון.

ג"ב: אז אם זה לא נקרא מאה מטר, אז זה לא מאה מטר.

480

ש: אמרת קודם אנשים גדלו.

ג"ב: כן. אנשים גדלו ואנשים תמיד פה בארץ יוצאים לחו"ל לתקופות וכל הזמן היו אנשים שנסעו ושחזרו, אבל כבר לא עושים את זה משום מה, המסיבות לפחות. אם אני חושב על האנשים שהיו הגרעין הקשה של זה אז זה ד"ז, לא יודע בדיוק מה קרה לו, לא יודע בדיוק מה קרה לו. וי"ג נסע לחו"ל ו... לא יודע מה קרה, זה הפסיק. היו כמה בעצם, היו כמה מסיבות שחזרו ככה אחרי תקופה שלא היתה ואז שוב זה כמו אוטו שמתחילה לנסוע ואז נעצרת ומתחילה שוב קצת, ואז היא נעצרת שוב ואז עוד קצת. אבל היום אין יותר מסיבה של מאה מטר.

485

ש: אתה מתגעגע, היית רוצה שתהיה? 490

ג"ב: בכיף, כן, הייתי רוצה שתהיה, הייתי רוצה שיהיה. כן, ללא ספק.

ש: או.קי. אז רק משפט סיכום, איך אתה מסכם את החוויה של להשתתף בדבר הזה?

495

ג"ב: זה היה חופש וריקודים, ואנשים טובים ומודעות.

ש: אחלה. תודה.

ג"ב: בבקשה. 500

- סוף ההקלטה -

ראיון מס' 6 (ראיון עם ד"פ)**משך הראיון : 79:16 דקות****מקום הראיון: הבית של ד"פ****מתי התקיים? 17.01.06**

ש: טוב, אז התחלתי להקליט

ד"פ: או קי

5 ש: או קי, אז ספר לי קצת מה אתה עושה עכשיו?

ד"פ: אני מתעסק במוסיקה

ש: מה זה אומר?

ד"פ: יוצר, עושה כל מיני דברים

ש: אתה מנגן

10 ד"פ: מה, די ג'י? גם, אבל בעיקר אהה מתרכז בעשייה של מוסיקה, זה משהו, סוג של טכנו

ש: אתה עושה את זה הרבה זמן?

ד"פ: מה זאת אומרת?

ש: מוסיקה?

ד"פ: מה הכוונה

15 ש: באופן כללי ההתעסקות שלך עם מוסיקה היא משהו חדש? או ארוך טווח

ד"פ: מאז שאת מכירה אני חושב, מסוף ימי המאה מטר

ש: אז ספר לי איך הגעת למאה מטר, איך התחברת אליהם בהתחלה?

ד"פ: דרך ד"ז, אני פגשתי את ד"ז

ש: איפה?

20 ד"פ: אני פניתי אליו,

ש: היית באיזשהי מסיבה או איך..

ד"פ: הייתי באיזשהי מסיבה, ואמרו לי שהוא האיש, פניתי אליו

ש: מה אמרת לו?

ד"פ: ש..לא זוכר בדיוק, אבל הצעתי לו באופן כללי לעשות דברים ביחד, אני לא זוכר בדיוק מה אמרתי

25 לו או מה הצעתי לו, אבל מהר מאוד נפגשנו, הוא מסיבות שלו זה התאים לו

ש: ובאיזה מסיבה זאת הייתה ה..

ד"פ: במצדה

ש: והוא הסכים להתחבר

ד"פ: הוא היו לו סיבות משלו, כן, הוא לא הסכים, הוא עודד, זה לא.. ד"ז לא, לא משכנעים אותו

30 ש: מה הסיבות שלו?

ד"פ: שלו?

- ש: כן, לדעתך
 ד"פ: הוא.. עניינים אישיים בתוך הקבוצה
 ש: וספר לי באמת קצת על הקבוצה, איך היא נראתה לך בשלב שהתחברת אליה?
 ד"פ: אה... 35
- ש: אני יודעת שהכל ככה בדיעבד וזה אבל מעניין אותי הרושם שהקבוצה הזאת עשתה למישהו שהצטרף
 ד"פ: אהההה, הוטעיתי על ידי ד"ז אהה כשהוא ניסה להציג לי אהה רוח קבוצתית וכולה וכולה, בתקופה
 מסוימת חייתי סביב הרעיון הזה שהוא הציע, הציג, אבל יותר מאוחר הסתבר שזה לא כל כך נכון, אז
 בהתחלה הייתה איזשהו השלכה אידיאליסטית לעניין
 ש: שמה האידיאולוגיה? 40
- ד"פ: האמת שאיש, שאיש הרעיון עצמו לא ידע מהי האידיאולוגיה ככה ש... בטח האחרים לא ידעו, אני
 צבעתי לי את זה לפי הרצונות שלי
 ש: שתספר לי קצת עליהם, זה מעניין אותי..
 ד"פ: שד"ז .. אהה (הפסקה להבאת מאפרה) . אני לדעתי הבנתי שד"ז לא מבין מה הוא עושה, הוא לא
 יודע לתרגם את מה שהוא עושה להבנות, לדברים ברורים, הוא פועל באופן אמוציונלי. אבל היו לו בלי
 להיות מודע או כן להיות מודע היו לו שאיפות אההה שאיפות כוח ו... והוא לאאאא טרח אהה הוא גם לא
 יכול כן, אה לבנות איזשהי תשתית רעיונית מסודרת, זה לא האיש הוא איש אמוציונלי, אבל לי זה
 התאים מאוד בתקופה מסוימת ... אני בכלל לא הייתי קשור לעולם של המוסיקה
 ש: אלא?
 ד"פ: אני לא, אני רק דרכו, הוא פתח לי את עולם המוסיקה, זאת אומרת לא שלא ידעתי על מוסיקה לפני
 כן, ידעתי אבל להשתתף בלעשות
 ש: באופן פעיל
 ד"פ: כן, לא כצופה לגמרי, אז הוא פתח לי את זה, אבל אני אישית פחות מתרגש מכל הרעיוניים
 הרעיונות האידילים האלו, חברתיים
 ש: מה הרעיונות החברתיים האלו היו אומרים, למרות שאתה אומר שזה היה לא מגובש עד הסוף ולא
 ברור גם לו, אבל מה... איך אתה ראתה את הרעיונות האלה מהזווית שלך, מה היה שם? איזה רעיונות
 חברתיים?
 ד"פ: נניח,, כן עוד הפעם, זה דברים שד"ז אפילו לא ידע לפרט את זה, אבל אם הוא חיפש בתוך
 הרעיונות שלו אידיאות אז היה לו אהה. רצונות לסתור את כל העולם המסחרי שקיים ולייצר איזשהו
 עולם אידיאליסטי שלא קשור לחומר, שקשור לדבר עצמו, אבל הוא בטח לא, זה לא דברים שהוא יוכל
 להגיד או לתרגם אותם כי הוא לא יודע להסביר את הדברים האלו.. אבל.. אהה אני זה לא מה שמשך
 אותי, אותי זה לא כל כך עניין גם לא אז ולא בדיעבד, זה לא משהו ש... אני לא איש סוציאלי חברתי, ו..
 בעיקר עניין אותי זה שעצם זה החיכוך עם העולם המוסיקלי שגם בדיעבד הוא לא היה, כן? לא היה שם
 עולם מוסיקלי
 ש: אז מה כן היה שם? 65

- ד"פ: מופרע אחד שסחף אחריו איזה 200 איש, בעיקר ש: ולמה, איך הוא הצליח לסחוף אחריו את 200 איש האלה?
- ד"פ: הוא איש כריזמאטי, הוא איש כריזמאטי, רובם, רוב האנשים סביב היו אבודים לא ממש יודעים מה הם רוצים מעצמם, יש איש כריזמאטי עם רעיונות, הרעיונות הצליחו, אה...
- 70 ש: ואתה בעצם לא הצטרפת ממש בהתחלה הצטרפת כבר לתוך קבוצה מובנית איכשהו ד"פ: מממ... חשבתי, אבל זה לא ממש היה, לא היה שמה קבוצה, קבוצה היו שם איזשהי הצגה של קבוצה אבל לא הייתה ממש קבוצה באמת, ד"ז הרי לא היה מתייעץ עם אף אחד, ולא לא היה מקשיב לדעתו של אף אחד, זה היה הרעיונות שלו ואנשים שמסביבו היה להם נוח ללכת אחריו, כן? אחרת לא היה להם לאן ללכת, .. עוד הפעם, אני אישית לא, זה לא מגרה אותי הרעיונות האידיאליסטים האלה, אני לא בן אדם חברתי וכולה, אני באתי בשביל המוסיקה, שהמוסיקה בשבילי זה היה עולם חדש
- 75 ש: וגם אתה התחברת לקסם של ד"ז באיזשהו מקום ד"פ: ד"ז הוא הכל, זה לא .. ד"ז הוא הכל שם כל מה שהיה שם זה ד"ז .. כל מה שהיה שם מעבר לד"ז זה הצל של ד"ז, לא.. תראי ד"ז עד היום אני, אני, איש שאני מאוד אוהב, כאילו מבחינת רגשות אמוציונליים אבל אהה. אהממ זה כבר עניין בפני עצמו, כאילו בפני עצמו ביחס ל.. ד"ז מי שהוא
- 80 והסימפטיה שיש לי אליו, האהדה שיש לי אליו, לא חשוב שבסופו של דבר אהממ, תראי אני וד"ז כל הזמן התכסחנו, ש: על מה? ד"פ: על ויכוחים, לא על אה.. ש: אידיאולוגים או טכניים? ד"פ: טכניים, עוד הפעם אני לא היה לי, הנושא האידיאולוגי לא כל כך עניין אותי, אבל היו ויכוחים, כי חלק, לא, לא היינו מבליים ביחד, זה לא היה קשר של בילוי זה היה קשר של יותר התדיינות ויכוח, לא ויכוח ברמה של ריב, כן, ויכוחים ש: סיעור מוחות
- 85 ד"פ: קצת נו ובשבילי זה היה משהו אחד בשבילו זה היה משהו אחר, כמו שלכל אחד שם בסיפור הזה היה, כל אחד עם הסיפור שלו למה הוא שם, וביום שלי.. אהה שהבנתי שאני לא מעוניין יותר בזה אז זה נגמר, כאילו לא מצאתי, לא מצאתי עניין ברעיונות האלה אף על פי שהם גם הלכו והתפוגגו להם כן? כי ד"ז איבד שליטה שם
- 90 ש: ספר לי קצת על התהליך התפוגגות, אבל לפני זה אני זוכרת שקצת לפני הגעת עשית איזשהי תמונת קולאז', אתה יוצר הרי
- 95 ד"פ: זה היה איזושהי מניפולציה על ד"ז ש: מה מה, ספר לי מה גרם לך לעשות את התמונה הזאת? ד"פ: זה מניפולציה על ד"ז, מה זה, רציתי ללכוד אותו ש: על ידי זה שהצגת את זה כקבוצה כמו שהוא רצה שתראה את זה?

- ד"פ: הוא תאמיני לי ידע בדיוק מה שזה, באמת אני חושב, את חושבת שהוא באמת האמין בקבוצה? הוא רצה שעדר ירוץ אחריו, וברגע שהעדר לא רץ אחריו אז נהיה באלאגן אחד שלם, אבל אה.. אהמ.. (שתיקה ארוכה)
- 100
- ש: אני זוכרת בדירה הזאתי מפגשים של כל האנשים האלה כאן, אני זוכרת שהייתה איזשהי דינמיקה קבוצתית שכן התרחשה באיזשהו אופן, היה יותר מבן אדם אחד, הוא אולי היה המנהיג והכריזמאטי והמוביל אידיאולוגית, אבל בכל זאת היו פה עוד אנשים שלא היו לגמרי טיפשים או מהופנטים או מסונוורים
- 105
- ד"פ: לא?
ש: זהו.. לא?
- ד"פ: בטח שלא, בטח שהיו, בטח שהיו, מה את חושבת שבמפגשים האלה ד"ז באמת הקשיב למה שאחרים אומרים? אני לא שואל אני אומר לך באופן מוחלט, בטח שהוא לא הקשיב, הוא עשה את כמינפולציה לאנשים, קחו תרגישו, סך הכל בשביל שתרגיעו את החברים שלכם אבל אני לא חושב שהוא הקשיב, למי הוא הקשיב? אולי מישהו שהוא קצת הקשיב לו, קצת אולי מידי פעם זה אני, אולי, הוא לא הקשיב לאף אחד, זה הרעיון אם הוא היה מקשיב זה כבר היה נגמר הרבה לפני כן
- 110
- ש: זה היה נגמר הרבה לפני כן?
ד"פ: בטח
- ש: ואיך זה התפוגג?
ד"פ: בגלל זה שבא אהרון ליבריטור
- 115
- ש: ו..
ד"פ: בד"ז נשבר משהו ואז הוא נסע, ואז הוא בכלל איבד את השליטה
- ש: מה, מה היה שם ששבר אותו לדעתך?
ד"פ: אהרון ליבריטור?
- 120
- ש: כן
ד"פ: ד"ז הבין שהוא משחק משחקי ילדים והוא בכלל לא, בינו לבין העולם האמיתי שום דבר לא קורה.. ואז הוא נסע, למה הוא נסע? כי הוא חשב שהוא ילך ללמוד וזה אבל הוא לא העריך נכון מה יהיה פה
- ש: ומה היה פה?
ד"פ: בגדו בו
- 125
- ש: תסביר
ד"פ: בגדו בו כולם, כאילו, לא.. אנשים בסדר באופן טבעי אנשים רצו לעשות דברים גם, כן? אבל אה.. הוא חשב שישמרו לו אמונים
- ש: איך שומרים לו אמונים, על ידי זה שלא עושים עוד מסיבות?
ד"פ: תראי היו בעיות בקשר לזה, כבר שבוע אחרי שהוא נסע באו לפה אנשים רצו לעשות מסיבה, ואני התפלצתי מהרעיון כן
- 130
- ש: למה?

- 135 ד"פ: כי אני באתי דרך ד"ז וד"ז היה בשבילי האור ומה העניין, כאילו רק לפני שבוע, גם זה לא היה ברור לכמה זמן הוא נוסע ולאיפה הוא נוסע ואני שהייתי איתו בקשר אז זה בכלל לא היה ברור לכמה הוא נוסע ולא היה נראה לי ש... היה נראה לי שזו בגידה, עוד פעם, ברמות... לא חבריות או, אלא ברמות הרעיון ש: אבל המסיבות שנעשו באותו זמן, עד כמה שאני זוכרת, אולי אני טועה, היו באותה רוח שהוא הנחיל לפני זה
- ד"פ: עד היום עושים מסיבות באותה רוח שד"ז עשה, אז מה?
ש: אז מה הייתה הבגידה, בעצם לא לחכות לו? לעשות בלעדיו?
- 140 ד"פ: עוד פעם זה פרספקטיבה שלו ושלי, איך שאני רואה את הדברים כן? מבחינה רגשית, כן? אבל כן מבחינתו זה "מה? מה העניין" ועוד הפעם אני מבין אותו, מבין אותו, אני לא משתף איתו פעולה או מצטרף אליו אבל אני מבין אותו
ש: במה אתה מבין אותו?
- ד"פ: שהוא איש עם רגישות, והוא בחור עדין והוא פגיע ו... הוא ציפה שאנשים שהוא הוביל אותם למקום שהם לא היו מגיעים בחיים או לא היו חושבים אפילו להגיע בחיים פתאום באים להסביר לו מה טוב ומה לא, אז הוא בכלל איבד ת'שיקול דעת וגם .. איבד את הכאריזמה שלו מהלחץ הזה..
ש: וככה זה התחיל להתפרק לדעתך?
- ד"פ: זה התפרק, די ברגע שד"ז נסע בעצם הכל התפרק
ש: ומה קרה אחרי שהוא חזר?
ד"פ: עימותים, כולם התעמתו עם כולם
150 ש: בוא נחזור קצת אחורה ל... למה זה בכלל הדבר הזה
ד"פ: שאלי אותו
ש: שאלתי אותו
ד"פ: ומה הוא אומר?
- 155 ש: הוא אומר את המשניות האידיאולוגיות שלו על העניין החברתי ועל יצירת אלטרנטיבה אבל מעניין אותי איך אתה ראתה את זה כשהצטרפת
ד"פ: לא אני, אני, אני זה עוד פעם, אני זה לא עניין אותי, אני לא איש חברתי ולא מעניין אותי לעשות אה... לפרוץ דרכים חברתיות, זה לא הקיק שלי אבל הוא לגמרי.. עוד הפעם אם ד"ז היה היום ממשיך לעשות את מה שהוא עשה אז יש על מה לדבר כן? אבל בדיעבד זה הייתה איזשהי... היה איזשהו משהו שלא התגבש לאיזשהו רעיון שבאמת יכול לסחוף, להציע לעיר משהו אחר, כן? זה היה מאוד קצר, ולא מאוד הטביע את... את הרעיון בחברה, אם זה היה נמשך עוד 10 שנים אז אולי כן? אבל אה...
שלומית: אמרת קודם שעדיין אנשים עושים את אותה... מסיבות באותה הרוח, אז משהו כן, כן נשאר ד"פ: ברור
ש: אולי לא האידיאולוגיה אבל משהו כן נשאר, ואני מנסה להבין מה זה המשהו הזה
- ד"פ: מה רת' וכל האלו מה עושים? עושים, מה שהיא שמעה מד"ז והיא הלכה ודקלמה, תוציאי אותה רגע מהמסלול היא לא יודעת מה היא רוצה מעצמה כי הוא עובדת על הפסים של ד"ז, ישבה ודקלמה כל מה

שהוא זיין את המוח וזיין הרבה את המוח שמה, במקום לזיין אותה הוא זיין את המוח, אז אה.. אבל לא, הוא, עוד הפעם, הרעיון שלו לא כאלה מקוריים, הוא העתיק את זה ממקומות שהוא ראה, אבל זה לא, זה פחות חשוב..

170 ש: אבל זה היה מקורי בארץ? זה היה משהו שונה מדברים אחרים שנעשו? מה היה מיוחד בעצם במסיבות האלה?

ד"פ: שלא באו ערסים והיה יעני אנדרגראונד, כי כל המסיבות טראנס הן באותה אווירה, כל המסיבות טראנס, כל המסיבות טראנס הם כאלו מגניבות, מגניבות אתה נכנס דרך החור הזה עולה על ההר, נכנס יוצא מגיע למסיבה, אבל הוא עשה את בחברה אחרת שלא רגילה לזה כן, הרי בסך הכל היו שם כל כך

175 הרבה סתירות בתוך הסיפור עצמו

ש: תסביר קצת על מה אתה מדבר

ד"פ: איפה יש מסיבות טכנו בטבע, אין דברים כאלו זה רק המצאה מקורית כאלו טכנו בחיים אין לו מה לעשות בטבע אין לו מה לחפש את עצמו בטבע כן.. זה מוסיקה ובכלל גם כל ההתעסקות, מה היית מחליפה את המוסיקה את חושבת שהקהל לא היה בא?

180 ש: אז למה הקהל בא?

ד"פ: כי הביאו לו גימיקים מכל הכיוונים

ש: מה היו הגימיקים

ד"פ: אירועים יחסית עירוניים כן, יחסית עירוניים ולא שיגרתים, אהה.. תשלום מאוד זול וזה בעיקר, לא היה שם, זה בטח לא הייתה המוסיקה, בטח ובטח לא הייתה המוסיקה, הקהל לא הבין כלום ממה

185 ש..זה, גם מי שניגן שם לא הבין כמעט כלום אז זה לא, זה היה גימיקים, זה היה הרבה גימיקים כן? שלא

.. שברגע שנפסקו הגימיקים אז אהה.. אנשים לא מצאו עניין, וכל מיני דברים, היה בזה איזשהו משהו,

כן אני יודע.. שאנשים זה מיוחד להם גם בכל העולם יש דברים כאלה כן, שמישהו עושה כל מיני דברים אז יש הרבה מאוד שכבר לא אוהב את המועדונים ולא מוצא את עצמו במועדונים ופה ושם וכל מיני כאלו, זה מתאים להם, אבל.. למשל פעם היה לנו שיחה עם ההוא מירושלים, ראובן הזה..

190 ש: לובלין?

ד"פ: כן

ש: מהאומן?

ד"פ: אז הוא לא ראה שמאה מטר מאיים עליו, כאילו כי הקהל הזה לא היה אמור בלאו הכי להגיע לאומן, זה לא קהל, זה קהל חנוני ש שחוסך בכסף ולא בליין כן, מוציא כל מיני דברים ש.. אז זה לא.. היה איום

195 לגביו הקהל הזה כי הקהל הזה בלאו הכי הוא.. גם המוסיקה, לא התייחס ברצינות לדי-ג'אים של המאה

מטר, זאת הייתה בדיחה בשבילו

ש: אני זוכרת שהם הציעו להם לנגן

ד"פ: אגדות מאה מטר

ש: ספר לי עוד אגדות

- 200 ד"פ: תראי הכל זה הייתה אגדה, לא היה, זה כל אירוע נמשכו עוד כמה חודשים של אגדות מה את באמת חושבת שהאומן היה מביא אותנו לנגן ב בזה שלו ?
ש: בסופו של דבר זה קרה
- 205 ד"פ: לא.. קודם כל זה קרה כמה שנים אחרי, כן, שחלק מהאנשים למדו להבין איכשהו שאי אפשר ככה לנגן, אבל מועדון כמו האומן הוא לא מביא אנשים כמו ד"ז, ש.. זה לא, פשוט צריך להיות מקצוענים, עוד הפעם, יש יותר טובים יש פחות טובים בעולם המקצועני אבל הוא הסתכל עלינו כמו ילדים, כאילו מוסיקה חובבנית, מה? מה ד"ז ניגן רוב השנים, טכנו, אסיד, הדבר הכי מזעזע בעולם וכולם השתוללו כמו קופים כאילו, אבל זה לא מה שהיה חשוב, כאילו זה לא היה הדבר שבגללו אנשים באו אליו
ש: אז מה היה הדבר שבשבילו אנשים באו אליו
- 210 ד"פ: אני אומר לך כל הגימיקים האלו, לא ללכת למועדון, הייתי, זה נהיה שיקי, וואו, זה אף אחד לא מדבר על זה וכל אחד.. זה כמו איזה בלון שמתנפח ולא ברור בדיוק למה הוא מתנפח כי אף אחד לא ממש יודע מהו, מה יש בתוכו, כן? אבל אנשים התאכזבו "וואו מסיבה של מאה מטר איזה פדיחה, לא הייתי לא ידעתי על זה", כאילו אני לא מספיק בעניין כן? אבל תכלס מי ניגנו שם, מה ניגנו שם? מה קרה שם? הזיה אחת שלמה, כאילו שום דבר אמיתי, בעיני, שבעיני זה המוסיקה זה הדבר האמיתי, כל השאר הוא תפאורה למוסיקה
- 215 ש: ובמצדה הייתה מוסיקה טובה ?
ד"פ: גרועה מאוד
- ש: אז מה גרם לך בסופו של דבר יותר מבוגר מהקבוצה הזאת ואתה ידעת עליה, לא היית מהמייסדים הבסיסיים הראשונים שיצרו את הקבוצה אלא היית מן כוח חיזוק מאוד משמעותי ככה אני רואה את זה, אבל לא היית ממש ממש בתחילת היצירה הזו ובכל זאת בחרת להצטרף לחבורה ההזויה הזאת הצעירה הזאת
- 220 ד"פ: אני, אני מבחינתי זה היה, מה זה זה, אני הייתי אוהד אוהד של מוסיקה אבל אף פעם לא עשיתי ואף פעם לא חשבתי אפילו בכלל, אני בכלל מה הצעתי לד"ז, אני הצעתי לד"ז, בוא נפתח מקום בוא נרים מקום, אני אממן ואתה תבוא עם הרעיונות שלך, זה היה הרעיון שלי, לא חשבתי בכלל מבחינה מוסיקלית משהו אבל אהממ. שכחתי את הפואנטה
- 225 ש: למה הצטרפת?
ד"פ: אה.. אותו דבר כן, שאני באתי לעולם הזה ופתאום הייתה לי אפשרות, אפילו לא עשיתי בחינה של הדברים כן, מה קורה שם, מה ד"ז מנגן שם, ליבריטורס? שיהיה ליבריטורס אתה רוצה את הליבריטורס יאללה מה זה בשבילי, בשבילי זה היה עולם קסום לארח את אהרון שבוע, לימד אותי הראה לי זה.. לא חשוב שנפקחו עיני כן, אבל זה היה בשבילי עולם ומלואו בתור אוהד הפכתי להיות שותף לעשייה, לא חשוב שותף שלא לטעמי היום בדיעבד אבל בן אדם שעושה ולא אוהד
- 230 ש: ואתה חושב שזה גם מה שהאחרים הרגישו? שיש להם מקום לעשות שם?
ד"פ: שמה האחרים הרגישו?
ש: שיש להם מקום לעשות שם דברים, שהם יכולים לנגן, יכולים ליצור

- ד"פ: זה לא מה שחשבו רוב האנשים בהתחלה
 ש: מה אתה חושב שהם חשבו? 235
- ד"פ: הם נגררו פשוט, לקח אותם איזה מישהו למקום טוב אז הם הלכו
 ש: אז זה בכל זאת מקום טוב
 ד"פ: להם כן, להם זה היה מקום טוב
 ש: איך אתה מגדיר אותם
 ד"פ: את מי? 240
- ש: את.. את שאר החבורה, חוץ מד"ז
 ד"פ: אין התייחסות ישרה, כאילו זה ההתייחסות היחידה שאני יכול להגיד זה הצל של ד"ז כן, כמו שאני
 יכול להגיד על עצמי כן? שזה "מה אתה שמה? הצל של ד"ז" כן? ולא, אף אחד לא היה לו אומץ לבוא
 עם רעיונות משל עצמו, גם אף אחד שמה לא היו רעיונות משל עצמו, אבל זה לא שאנשים שמה פיתחו
 את אישיותם הפרטית בתוך המערכת הזאת, ההפך רוב האנשים שמה נחנקו בתוך המקום הזה, אף על פי 245
 שלמראית עין אהה הם הרגישו טוב, אבל כולם נחנקו לכן גם כולם ברחו
 ש: ומה באמת קרה? ד"ז חזר ו... זה התפרק, מה מה היה? איך אתה רואה את זה מהזווית שלך?
 ד"פ: לא מבין את השאלה
 ש: אמרת שהוא חטף כאפה, נסע לברלין, חזר
- ד"פ: כל הנושא היה סביב השליטה שהייתה שליטה אבסולוטית והיא התערערה וזה וזה בדיוק גם הציג
 בעצם מה בעצם היה שם, ברגע שהוא איבד שליטה הוא התחרפן, פשוט התחרפן, איבד את כל החן שלו
 ואת כל הזה שלו ואת כל הזה שלו כי כבר יש לו הרגשה שתוקפים אותו, למשל י"ג לא היה יכול להיות
 יותר מעבר בשבילו יותר מאשר נושא כלים, ברגע שי"ג היה לו רצון להיות מעבר לנושא כלים אתה
 מתמרד ברעיון כן?
- ש: אתה מתברג ברעיון? 255
- ד"פ: לא לא מתמרד מול הרעיון כן
 ש: או קי
- ד"פ: ועכשיו ד"ז, כנראה הכוח שלו חלק מהכוח שלו זה כנראה מההה מההה מהפיד.. לא מהפידבק אבל
 מזה שהוא סחף איתו אנשים, חלק מהכוח שלו ואני מדבר על הכוח הכללי, גם בכוח שלהגיע לאיזשהו
 שלב שהכוח הזה נותן לך כזה בטחון שאתה מתחיל פתאום לפתח רעיונות כי יש לך אומץ וכולה וכולה
 ואתה מלא בטחון. וברגע שהוא איבד את הכוח הזה, הוא כבר אה.. הוא איבד ביטחון ואז גם אתה מאבד
 ביטחון, באופן טבעי אתה מאבד את ה... אתה מאבד את ה... הוא איבד את הכאריזמה שלו
 ש: וכשהוא נסע, איך היו המסיבות בלעדיו?
 ד"פ: ... (שתיקה)
- ש: אתה היית בהם 265
- ד"פ: כן, אני הייתי בהם, אני הייתי אחראי עליהם אבל, אני צריך לזכור,

ש: אני זוכרת שי"ג עשה מסיבה ביער בקריית ענבים, אחת, היו עוד כמה שי"ג הוא בעצם היה בעצם על תקן המארגן ה..

ד"פ: הטכני

ש: הטכני, אתה היית איתו 270

ד"פ: אני הייתי איתו, היו היו ויכוחים, לא ויכוחים אבל לי היו הרבה הסתייגויות אבל אהה. גם מצד שני, כאילו, לא לא רציתי להיות זה ש.. מפריע לאנשים אחרים לרצות להתפתח, זה מה שהיה, כן, ד"ז הלך, כן ד"ז איננו.. זה לא..

ש: שבוע אחרי זה אנשים דופקים לך בדלת מציעים לך מסיבה

ד"פ: מה זה שבוע, לא זה לא זה, זה לא שבוע, זה, שבוע זה טכני, זה כמו אחרי ההכרעה של ראש ממשלה (??) מדברים פה שם כן שתכל'ס באותו רגע בוחשים, כבר כל אחד מחפש את עצמו וזה תהליך טבעי כן, אבא שלי מת - נפתחו לי העיניים, הלך המנהיג שלך – אתה מחפש, ואנשים טבעי שחיפשו את עצמם, אני הייתי בדילמה כי אני מבחינתי אם אני צריך להתמודד עם הדבר מול עצמי אז אה.. חכה, שיבוא

ש: אתה חושב שהוא השאיר מן משאלה לא ברורה שלא נאמרה שהוא רוצה שיחכו לו? 280

ד"פ: מי שמכיר את ד"ז יודע את זה טוב מאוד, לא צריך משאלות ולא צריך בטיח

ש: אז אתה הרגשת חלק מהחבורה שבגדה בו ?

ד"פ: אני אחר... גרמתי שהבגידה תתאחר, כן כדי, עוד הפעם זה אני הייתי בדילמה, הייתי בדילמה, כי גם עם עצמי שאני, היו לי עניינים פרטיים שלי שגם כן חשבתי עליהם

ש: זה טבעי 285

ד"פ: אני לא, אני לא, לא רואה בזה בגידה, כן? הוא חשב, הוא חשב ואני מבין לגמרי למה הוא חשב שזה שלו, זה שלו, זה הילד שלו, זה לא של אף אחד אחר, וזה באמת לא של אף אחד אחר, אתם רוצים לעשות, לכו תעשו 700 מטר מתחת לאדמה, תעשו לכם אירוע, למה אתם צריכים את מאה מטר, "אני זה מאה מטר" זה לא אני גם באירועים עצמם זה מאוד צרם לי שד"ז לא נמצא, מאוד צרם, זה לא, זה

בשבילי היה, כן הרגשתי בוגד, הרי במסיבה למשל ביער אני תקלטתי, כן? אבל מה זה תקלטתי, הרי שם 290

זה לא, אין שם סדר, כן? גם כשד"ז היה לא היה סדר

ש: מבחינת ה line up של מי מנגן מתי ?

ד"פ: אין סדר בכלל, אין סדר, שום סדר, היחידי שעוד עושה סדר זה אני כן?, ובתוך הסדר הזה שעשיתי אמרתי וואלה אני יש לי גם מה להגיד, ד"ז הרי אמר שיש לי מה להגיד אז הנה אני אגיד, אז עליתי

מתקלט, לא חשוב שהיו שם, הכל הייתה קטסטרופה אחת שלימה מוסיקלית וזה, אבל מי בכלל שם לב 295

באירועים האלה? מי בכלל מקשיב שה די ג'י בכלל לא יודע מה הוא עושה עם עצמו?

ש: ככה הרגשתי?

ד"פ: זה מה שהיה, מה זה ככה הרגשתי, זה לא אני, כל איש מקצוע זיהה את זה ..

ש: אבל עדיין נוצר מוניטין של די ג'אים טובים במאה מטר איכשהו

ד"פ: איפה נוצר כזה מוניטין? 300

- ש: עובדה שעכשיו האנשים שיצאו משם קוראים לעצמם "די ג'י מאה מטר" מתחת לשם שלהם,
 ד"פ: עזבי זה אותו עניין
- ש: זה הפך לאיזשהו לייבל
- ד"פ: זה אותו עניין, זה אגדה, תכל'ס, אין קשר בין, אין קשר
- 305 ש: אז איך נוצרת אגדה? אני מנסה להבין בקטע תרבותי של מאיפה באה האגדה הזאתי, למה דווקא החבורה הזאתי שהייתה בצילו של ד"ז הצליחה ליצור איזשהי אגדה שאנשים עדיין מתייחסים אליה כאל איזה מיתוס חיובי
- ד"פ: אהה. כי זה לא, אגדה לא תמיד חייבת להיות מבוצעת על ידי באך, כאילו יש אגדות זולות גם, זאת הייתה אגדה, התוכן המוסיקלי הוא לא מה שהיה חשוב, כמו שתגידי אחד עושה כל מיני תערוכות מגניבות, תכלס מה שהוא מציג- לא מעניין, כן? אבל כל התמונה כל האירוע עושה את זה באיזשהי מערה בין הנטיפים וזה נותן לך ופה ושם, נותן לך שתייה בזול ואתה שיכור כל הלילה ונגמר לך בחמישים שקלים והכל באווירה מאוד חמה כן, אז אה.. אבל חברתית, אם זה היה נמשך עוד 10 שנים אז אין ספק שחברתית הוא יכל לעשות פה דברים אבל הוא לא עשה
- 310 ש: מה זאת אומרת יכל לעשות פה דברים? איזה דברים?
- ד"פ: לעשות דברים, להטמיע דברים למשל אם זה ב.. ברמות מוניציפליות כן? אז בירושלים היו יודעים שלא צריכים ללכת לבזבז 200 שקלים ולטחון לך את הצורה כדי שתעביר אירוע בכיף, כן ושנשים היו חיים את זה, לא רק מדברים על איזשהו, מעטים בירושלים יודעים על מאה מטר, מעטים, זה לא .. זה רק השכבה הזאתי שאיפה שאת מסתובבת, אבל שאני מכיר היום שכבות אחרות בירושלים "מה לא שמעתי, אני, כן אני גר כאן בפלמ"ח, לא .. אה.. זר' זה חבר של אולמרט", כן זה מה שאנשים אומרים, זה לא ש..
- 320 אז בתוך חברות, בתוך איזשהו אה.. תראי גם אנשים יש להם נטייה באופן טבעי לחפש להם אלילים, כן? זה עניין בפני עצמו, ובכל מקום, כמו שלכל קבוצת כדורגל יש את האוהדים שלה, גם לרעיון כזה אני לא חושב שזה היה כזה בומבסטי, כן? אני חושב שעוד אנשים שחיו מסביבי אהה אהה היית נותנת לזה, היית אומר "אוקי תעשו אירוע פעם בחודש" זה היה נגמר אחרי כמה חודשים בטוח, אין ספק בכלל שזה היה נגמר, מה כל כך החזיק? פעם בשלושה חודשים "עד שזה, עד שזה מוציאים לנו את המיץ, וכן נדע ולא נדע אז יש אוכלוסייה שזה עובד עליה, כן? וואלה הם לא באים, לא מבקשים, הם לא לוקחים כסף, פה שם, תוקעים אותנו בסוף הר, עברנו חוויה" יש אנשים יותר .. עלי זה לא עובד, אני לא אלך למסיבה כאלו, פעם שלא הכרתי זה היה נראה לי אבל היום מה פתאום? ברור שמי יתקלט שמה?, די ג'אים הכי גרועים, די ג'אים הכי גרועים, די ג'איים טובים מקצוענים לא מסתובבים במסיבות "כן יעבוד לא יעבוד כן גנרטור לא גנרטור כן משטרה לא משטרה", מקצוענים באים לעבודה, מתקלט בארבע מגיע בשלוש וחצי בארבע עולה לעבודה, נותן עבודה ממוקדת עובדת, ברור שלא .. אבל למשל סתם בברלין כן? מה זה כל האנדרגראונד? זה מי שלא מתקלט במועדונים מתקלט באנדרגראונד, מי שיש לו מועדון וזה מה הוא? אז אתה יכול לבוא בשביל הכיף, אבל מקצוענים, אין זה בכלל לא דומה, וכשהתחלנו לנסוע לברלין, התחלתי לנסוע עם ד"ז לברלין, אמרתי "מה וואלה פה אתה הולך בערב אחד אתה עובר חוויות שייקח לך עוד מאה שנה במאה מטר" וכל אחד יש מה שעושה לו את זה. לי זה לא עובד עלי, כן, להיות חלק מזה
- 330

- 335 בתור אחד שמגיע מעולם של צילום לגמרי ואוהד של מוסיקה זה הייתה חוויה מדהימה ומגניבה אבל היום שאני הכרתי ואני זה, ואני יודע להבדיל בין ג'י טוב לדי ג'י לא טוב, חשבתי שד"ז די ג'י, מה, הוא לא יודע כלום מהחיים, באמת לא ש... אני עוד למדתי ממנו כן, אתה לומד ממישהו וכולם למדו ממישהו שלא יודע שום דבר בעצמו בא משתולל וזה וזה ותוקע ליברטוראים מה זה זה? לא... כשהכרתי את העולם המקצועי ופה ושם עם הזמן יש לך עניין להכיר דברים שיותר מגרים אותך מאשר משהו שאתה לא מבין מה בעצם, מה שאני אני באתי, פגשתי את ד"ז פעם ראשונה שבוע לפני כן הייתי בהופעה של קלוד יאנג, לא יודע אם את מכירה קלוד יאנג כן? אבל זה משהו בעולם הטכנו איש רציני עושה טכנו, טכנו אמיתי ושפגשתי את ד"ז התחיל לספר לי על אנדרוורלד מה אנדרוורלד, ליברייטורס הטכנו הכי טוב בעולם, כאילו, אבל הייתי חדש בכל התחום ולא פתאום, כאילו לא היה אכפת לי איכות של מוסיקה מה איכות של מוסיקה וואלה אני פה וזה אירועים עניינים בעניינים אני כבר ככה פסיעות מהדי ג'י נו מה? זה מה שזה אבל מבחינת איכות זה היה ברור ש... אהרון ליברייטור שהוא באמת הוא פאסה מעולם הפאסה של הפאסה הסתכל עלינו בחיוך ובזה .. אבל אמר אתם צריכים ללמוד תפתחו את העיניים.
- ש: אהרון ליברייטור היה פאסה גם שהוא הגיע לכאן
ד"פ:....
- ש: אני באמת לא יודעת
- 350 ד"פ: מה זה? את יודעת מה הליברייטור הם בכלל בתחום של הטכנו? הם נחשבים השוליים הכי נמוכים של הטכנו, כאילו לא בגלל ש... אבל זה זה .. האיכות הכי ירודה אף על פי שאהרון ליברייטור לא אהרון, כריס ליברייטור הוא נחשב די ג'י מאוד טוב כאילו הוא נחשב כדי ג'י אבל אהה. בעולם המוסיקלי הטכנו הקלאסי אין דברים כאלו אין סיכוי שכריס ליברייטור מה הוא יעשה בברלין, מה הוא יעשה בברצלונה, זה מקומות שלא שלא מתעסקים עם כזה סוג של מוסיקה
- ש: ואיך הם הצליחו להביא אותם לפה? איך הצלחתם להביא אותם לפה
ד"פ: קודם כל זה לא הצלחתם זה אני אבל לא הייתה שום בעיה
ש: ספר לי קצת איך הגעת אליו?
- ד"פ: הרמתי אליו טלפון, דיברתי איתו, הייתה לנו אחלה שיחה, רבע שעה, בכיף מה זה, בשבילו זה טריפ מה את חושבת שאהרון, אהרון קודם כל הוא לא כריס, שאם יש את שלושתם יש את כריס יש את... עוד משהו ואהרון הוא כאילו השלישי בהיררכיה שמה, אבל הוא מספיק, הם עשו גם הופעות של 50,000
- 360 איש ליברייטורס כאילו בימי השיא שלהם בשנות התשעים ובשבילו בשביל אהרון, כאילו דיברתי עם כריס והוא אמר לי דבר עם אהרון
- ש: מה אמרת לו? איך הצגת את מה שקורה פה? שהם באים לנגן איפה?
ד"פ: מה
- ש: אמרת לו שהם באים לנגן איפה?
ד"פ: שיש קבוצה אנדרגראונד פה שם אני חושב שעשינו בדיוק, עשיתי אתר, לא זוכר מה זה היה, עשינו אתר כדי להראות להם מה, כדי שלא לפנות לגמרי .. זה, וסיפרתי לו שיש כאילו קבוצה אנדרגראונד עושה דברים אחלה חברה פה שם, אם בראש שלך לבוא, לא נוכל לשלם הרבה אבל אם בראש שלך טריפ

- בירושלים תבוא, והוא השיב בחיוב, בשבילו בשביל אהרון זה הרבה מעבר למה שהוא קורה לו בעולם המוסיקלי שלו לבוא לעיר הקודש לנגן במסיבה חבר'ה מגניבים נותנים לו פה כבוד אלוהים.. 370
- ש: וכריס?
ד"פ: כריס?
ש: כריס גם בא
ד"פ: כריס לא בא למסיבה שלנו
- ש: כריס בא למסיבה אחרת בבית שמש אבל גם של המאה מטר 375
ד"פ: כן אבל הוא בא להופיע קודם באלנבי הוא לא בא
ש: הוא לא בא במיוחד
ד"פ: אף אחד לא יכול ... הוא .. הוא הודיע שהוא בא לאלנבי ואם אנחנו רוצים שהוא יבוא למסיבה, הוא מאוד התלהב כריס, מ... גם כשהוא בא וגם כש... מהסיפורים של אהרון, הם לא רואים את זה כמוני, הוא בא, הוא בא לטריפ, הוא לא מתחיל לחפש, חוץ מזה שהם בעצמם, בסדר הם באים מעולם טכנו ואסיד וזה 380
כן, אבל הוא לא, זה לא העיסוק שלו בואנה החבורה הזאת, לא, חבורה מגניבים חמודים פה שם.. הוא לא רואה את זה איך שאני רואה את זה כן?
ש: ואתה לא רואה את זה כחבורה של מגניבים חמודים?
ד"פ: אני לא רואה חבורה, אני לא רואה חבורה, אני לא רואה אף חבורה, קודם כל יש את ד"ז, כן ש..
הוא זה אז יש לי התייחסות לגבי ד"ז, מה ד"ז בשבילי, אני... אין לי כבר מאה מטר בראש, כאילו זה לא, 385
אם אני צריך ל... לשלוף משהו משם אז זה את ד"ז, אני לא... למה פעם הייתי מסתכל על זה (כבל ששיך למאה מטר וכתוב עליו 100 מטר) בהתרגשות, נשבע לך בהתרגשות, כבל של מאה מטר אצלי בבית, אני לא יכול לראות את זה לא הייתי שם לב לזה עוד עשר שנים לזה
ש: אני ישר שמת לי לב לזה ישר כשנכנסתי
- ד"פ: כן, אבל זה לא, זה קודם כל גם מאה מטר בשבילי אני מהר מאוד שכחתי, שפתאום התחלתי 390
להתעסק בדבר עצמו אז שכחתי זה כבר לא גירה אותי, לא גירה אותי יותר לעשות מסיבות ו"כן תבוא משטרה לא תבוא משטרה", וואלה אני מת לתקלט מה אכפת לי מכל היומיים האלה וחודשיים עם ד"ז עם כאבי ראש, כן? כל מה שרצית זה וואלה שעתיים וכל השאר תן לי לא להיות מעורב כן? אז .. אז מהר מאוד המאבק האמיתי שלי באמת היה אחרי המאה מטר כן?
ש: מה היה אחרי ? 395
ד"פ: כאילו להתעסק עם המוסיקה עצמה ולא להפיק אירועים מגניבים מדהימים, וגם אני הייתי רב הזמן הייתי מסומם, כל הזמן של מאה מטר רוב הזמן של מאה מטר הייתי מסומם, שהתחיל להתפרק העניין סוף סוף חזרתי להיות צולל, כאילו, היה לי משהו חשוב שאני צריך ללמוד צריך לחקור צריך להיכנס לתוכן, ואז התחיל המאבק שלי ולא, במאה מטר עוד פעם זה היום בדיעבד אני לא מאמין שככה אני מרגיש, אם היית אומר לי "יבוא יום ומאה מטר יהיה בשבילך משהו שאתה צריך להתאמץ ולחפור כדי לזכור אותו" 400
לא הייתי חושב שזה, אבל לא הבנתי, אני לא ידעתי שאני במאה מטר רק בדרך לאנשהו כן? שזה רק כאילו סתם אני בטיפול שלי אני מדבר על זה שיהיה לד"ז פרק בספר שאני אכתוב כן, אבל לא יותר

- מפרק כן כמו שיהיה לג' פרק כן, מי שהייתה אשתי, שאני לא יכול לתת להם.. ד"ז ללא ספק פתח לי דלת
- 405 ש: הצגת את עצמך בהתחלה כמי שעוסק במוסיקה, הרי לפני זה לא עשית מוסיקה, עסקת באומנות אחרת לגמרי,
- ד"פ: כן, לא ידעתי בכלל, ד"ז . הייתי בא אליו הביתה והייתי מביא תקליטים שלי, ישנים, שבכלל לא תקליטים לרימקסים, כן? תקליטים ישנים והיינו מתקלטים ביחד והוא היה אומר ויום אחד הוא אמר לי "בוא תנגן במסיבה, נגן", אמרתי וואלה אם אלוהים אמר לי לנגן אני אגיד לא? יאללה מנגן ש: אלוהים הא?
- 410 ד"פ: אה כן בשבילי אם ד"ז אומר "תעלה" יש מישהו בקהל שאני בכלל אשאל את דעתו? זה לגמרי אישור מוחלט ש: איך היו התגובות לתמונה הזאת שעשית?
- ד"פ: לי זה לא .. לי .לא הקשבתי, אני לא חושב שהקשבתי, אני זוכר שמה שלי היה חשוב זה לעבוד על ד"ז, כלומר לא לעבוד עליו, לא עשיתי את זה ב... אני רציתי לעורר אותו במשהו, למשוך את תשומת ליבו, כן ? וזו הייתה הדרך שלי למשוך את תשומת ליבו, מה שבאמת עשה את העבודה, אני באותו זמן, אני חייתי אז באמסטרדם .. פגשתי את ד"ז פה, נפגשנו כמה פעמים, חזרתי חזרה לאמסטרדם, לפני שנסעתי לקחתי ממנו, הוא נתן לי את כל התמונות, כאילו אני ביקשתי ממנו תאסוף לי את זה והוא אסף מכל האנשים את כל התמונות עם איזה 500 תמונות נסעתי לאמסטרדם, עם כל מה שקשור במאה מטר והוא נתן לי איזשהו סקירה כללית כל אחד מהו מיהו ואני ידעתי שזה יגניב אותו, וזה הגניב את החברה שלו שהגניבה אותו וזה כבר עשה את העבודה, זה הייתה עוד פעם זה לא באתי עם כזאת רוח, באתי ברוח מאוד מתלהבת ומאוד אומנותית עם הערכה מאוד גדולה לד"ז וכולה וכולה אבל זה ברור בדיעבד שזה היה.. אז ישבתי על זה שבועיים של עבודה יום יום שעות שעות שעות שעות, אחרי שבועיים חזרתי, באתי לד"ז זהו זה היה, מה שאנשים עשו שמה עבודה כן? במשך שנים כדי להיות משולבים באיזו צורה באותו ערב באתי לד"ז, והוא פרש את זה על הקיר, כמו שאת יודעת הדליק פליקרים קרא לכל החברה יצאנו באותו לילה, הרגשתי שאני בפנים ש: שמת תמונה שלך בפנים?
- ד"פ: .. לא זוכר .. לא זוכר ..
- ש: אני זוכרת שתמונה שלי לא הייתה בפנים ד"פ: לא?
- 430 ש: ושזה הפריע לי באותה תקופה ד"פ: לא?
- ש: לא, אמרתי לעצמי מעניין כי זה סוג של מישהו שמסתכל מבחוץ ו עושה איזשהי הבחנה של מי כן ומי לא ואני הייתי בלא ד"פ: תראי קודם כל אני..
- 435 ש: אתה לא צריך להתנצל, סתם משתפת אותך ב..

- ד"פ: איך אפשר, על מה אני אתנצל, לא לא, אני אהה... אני הרי לא הכרתי כלום כן? אני באתי לד"ז אהה הוא תיאר לי משהו.. והייתה סטייה, הייתה באופן.. כי אנחנו עוד פעם, לא הכרנו אני והוא אז מה ששמעתי ועם הרוח שאיתה באתי זה מה שהבנתי... כן? חלק מהדברים הבנתי חלק מהדברים לא הבנתי אבל אה.. לא לא היה שמה בכלל.. זה היה, עוד פעם אני לא חושב שהתמונה הזאת כמה היא באמת חשובה למשהו כן, אבל אם עושים פוקוס עליה אז טוב מאוד שהיא נעשתה מבחינתי לפני, שאני לגמרי, אני אישית, אין לי שום בעיה כן? כי אני אפילו לא יכול להאשים את עצמי במשהו, לא הכרתי אף בן אדם, לא, אני יכול להבין באווירה, זה היה מאה מטר, את מבינה, שאם בן-אדם לא מופיע וואלה הוא נעלב ו.. זה זה מה שעשה את העניין כן? אז עכשיו אם בן אדם שיושב במעגל של העשרה אנשים הקרובים וככה מרגיש אנשים ש.. ואני חושב שהיה מעגל של יותר אני חושב שהיה מעגל של כמה עשרות אנשים שבסך הכל הוא תיכמן את כולם כן?.. מה ש.. עוד פעם אני לא חושב שאני עשיתי את זה במכוון בתמונה אני לא חושב שהוא עשה את זה במכוון לאנשים אבל הוא בן אדם שהיה צריך לעשות, הוא היה צריך כלים...אלו היו הכלים שלו, זה שאנשים נעלבו אההממ מי שלא הרגיש בטוח נעלב מי שהרגיש בטוח לא נעלב, זה מה שאני חשבתי אז אה.. אני לא, אני לא זוכר ת'אמת שאני לא זוכר אף אחד חוץ מד"ז בתמונה באמת, כאילו הוא התלונן על המיקום שלו בתמונה ועל הדומיננטיות שלו אבל ידעתי שזה פוזה, כאילו הייתי בטוח שזה מה שהוא באמת, באמת מרגיש וחושב
- ש: אני יכולה לקבל את התמונה הזאת?
- ד"פ: איך תקבלי?
- ש: לא יודעת, יש לך את זה איכשהו שמור באיזשהו אופן, סרוק?
- ד"פ: יש קובץ 455
- ש: אז קובץ
- ד"פ: אה. אולי אני לא יודע צריך לחפש את זה יש את התמונה עצמה יש באיזשהו מקום ש: איפה?
- ד"פ: אני חושב שזה גנב אותה איך קוראים לו..
- ש: גנב אותה 460
- ד"פ: זה מהמסעדה
- ש: נ"ר?
- ד"פ: אם יש מישהו שיכול לעשות את זה זה הוא נראה לי ש: למה גנב?
- ד"פ: הוא הלאים אותה מד"ז, אהה ד"ז לא רצה כל כך, אבל אה.. כשד"ז נסע אז נ"ר לקח אותה, ביקש אותה, אני זה לא היה אני מבחינתי זה ממש לא היה משנה, כאילו לי זה היה כמו, עשה את העבודה שלו אני מתעסק בזה, כן? כאילו התמונה, עכשיו התמונה התמונה וואלה ניסיתי להגיע עם התמונה למשהו אז זה לא ממש היה אכפת לי כאילו הייתי, היו מתקשרים אלי, מבקשים ממני אישורים כאילו ואני זה.. ש: מבקשים ממך אישורים?

- 470 ד"פ: כן זה רוצה לקחת את זה לפה רוצה להחזיר את זה לשם, וזה הצחיק אותי כאילו תעשו עם התמונה הזאת מה שאתם רוצים, ד"ז אפילו כבר בכלל לא התעניין איפה התמונה כן ..
 ש: ומה קרה אחר כך? אתך?
 ד"פ: מה זה אחר כך ?
- 475 ש: אחרי שזה התחיל להתפרק והיו מסיבות בלי ד"ז ואז ד"ז חזר ומה? איפה אתה מצאת את עצמך?
 ד"פ: אני ידעתי שאני כבר נגמר העניין מבחינתי כאילו, שקניתי את הפטיפונים, כאילו אחרי שדני נסע לקחתי לי את הפטיפונים שלו,
 ש: קנית אותם?
 ד"פ: לא, ד"ז, לקחתי את של ד"ז ובתקופה שהוא לא היה אז התחלתי להתעסק עם הפטיפונים פה שם וכשהוא חזר אז אה... זה עבר לי"ג או משהו כזה והוא קנה חדשים, לא חשוב, ואז אני קניתי חדשים וכשהתחלתי להתעסק בזה אז לא רציתי.. רציתי וואלה רק לבוא לתקלט לא רציתי, לא רציתי את כל המסיבה ואת כל הטררם ואת כל הכאב ראש הזה שד"ז עושה וכל המאבקים ו... וד"ז איבד את את ה הראש לגמרי, איבד את הראש הוא כבר לא ידע מה הוא רוצה מה הוא לא רוצה היה מאוד מבולבל מכל זה, ו... לי זה כבר לא ... אנחנו נסענו פעם אחת לברלין וסיכמנו שם שהנושא גמור כן, ואז זה נמשך עוד כמה חודשים ו... אבל זה היה ברור ש... גם לבריאאות של ד"ז וגם לטובת כולם שזה... כי ד"ז אמר זה גרם לו צער רב ו... אני מבחינתי זה כבר לא עניין אותי, כאילו לא לא הגניב אותי, "וואלה, בוא נעשה מסיבה מגניבה" פה ושם וזה וזה, תן לי לתקלט, אני רוצה, אני לא מתקלט - מה אתה בכלל מערב אותי, ככה הרגשתי ו... ו... בגלל זה גם מאה מטר מהר מאוד חלפה, חלפה, כי גם ביחס לרעיון הזה של כתופעה חברתית אפשר לעשות, להמציא אבל אני חושב שגם כל תופעה חברתית צריכים שיהיה לה איזשהו ... כדי שהיא תהיה תופעה היא צריכההההה להגיע לאיזשהו מקום או לייצר איזשהו... איזשהו דבר ואני לא חושב שזה קרה
- 480 485 490
- 495 ש: אתה לא חושב שנוצרה שם שום אלטרנטיבה ?
 ד"פ: למה אלטרנטיבה ?
 ש: נגיד למועדונים, נגיד לאומן 17 ולמועדונים אחרים פתאום יש אופציה לצאת למקום אחר שהוא לא עם סלקציה ..
- 500 ד"פ: אבל עוד הפעם, זה לא משהו שהוא הטביע את חותמו
 ש: למה? עדיין יש כאלו מסיבות
 ד"פ: יש וגם היו לפני כן
 ש: אתה חושב?
 ד"פ: ברור.. מה מה? כל המסיבות טראנס האלה מה הם? אותו הדבר בדיוק. מה היית פעם במסיבת טראנס?
 ש: כן
 ד"פ: נו מה? מה עושים סלקציה? מה לוקחים לך 200 שקל כניסה?
 ש: כן, לא 200 אבל לוקחים הרבה

- ד"פ: אם אתה הולך, אתה הולך למסיבות שזה .. אבל יש דוף שמוף כל מיני כאלה שעושים אירועים ואנשים נגנבים והם מעריצים שלהם כמו שהיו מעריצים את מאה מטר, תלכי לעולם הטראנס תדברי על הדוף יגידו לך דברים הרבה יותר, הם עוד יכולים להגיד שהן כן עושים כי הם עד היום עוד עושים ועובדים ועושים אירועים, הם אה.. אבל מאה מטר מה מה השאירה, מה מה בירושלים יודעים על המאה מטר?
- ש: פאקוטק עכשיו
- ד"פ: נו בחיך, לא לא שזה אני..
- ש: וה"רו" וכל הורסיות האחרות שצמחו בעקבות אותו דבר
- ד"פ: אפשר לראות את זה איך שרוצים
- ש: זהו אני לא יודעת .. תגיד לי את הזווית שלך
- ד"פ: אני לא .. אני לא מזהה, גם לא חושב שמה .. שמה שהיה באמת יכול להוביל אישהי תרבות או איזה תת תרבות או איזה תת תרבות כן? היה מעט מאוד כדי שבאמת אפשר יהיה לחשוב " וואו בוא נשריש פה" כן? .. אבל אה.. זה לא מי מי עשה? השוליים של מאה מטר הלכו ועשו עוד איזשהו משהו מתוך הרעיונות של מאה מטר רת' שבאיזשהו מקום זה הלכה ועשתה משהו, זה לא יגרור אחריו איזשהי תרבות כן, זה אותם אנשים, זה לא שהוא השפיע על החברה, הוא השפיע על האנשים מסביבו כן, וגם באיזה רמה הוא השפיע ברמה של "בואנה אני יכול להיות בולט, אני יכול להביא את עצמי בצורה כזאת וכזאת כי אני לא יכול להיות האומן כן, ככה ישימו לב אלי כן, כי אני עושה זה " אבל זה לא שהתפתחה תרבות כזאתי גם תרבות האנדרגאונד היא לא חדשה של ד"ז, זה תמיד היה בכל מיני תחומים גם בתחומים של של מוסיקה אלקטרונית זה קיים, אני חושב שאם בירושלים הוא היה העניין היה נמשך 10 שנים והיה מתפתח בתוך תוכו והיה מעביר מה המסר לרחוב ושם קצת היו נקלטים אפשר לקרוא לזה תופעה, אני קשה לי לראות את זה כתופעה, כאילו מי שמאוד קרוב והוא עדיין חי בצילו של העניין אז גם שיבדוק את עצמו, והוא לא, לא משרת לי בתור תופעה חברתית, אני הייתי שמח להיות חלק מדבר ש.. קשה לי, זה נראה לי יותר .. אני בטוח שד"ז לא מרגיש ככה, כאילו בהזיה שלו, כן אבל הוא לא מאמין שבאמת זה מה שקרה בעיר, שבעיר .. זה גם לא מה שהוא חשב כן?, הוא חשב "כל מנהרות בגין כל העיר באה ביום העצמאות וד"ז שמה", זה מה שהוא חשב הפנטזיה שלו הגדולה, ואני לא חושב שמה שקרה .. אני חושב שזה אכזב אותו, כן?, אבל אה.. כל דבר לא נהיה סתם מעצמו כל דבר מגיע לאן שהוא צריך להגיע, כאילו, בן אדם שלא יודע להשתלט על הקבוצה זה מה שקורה, כן, והיה לו כל הכלים, כל הזמן אני אמרתי לו אני אמרתי כל הזמן " ד"ז וואלה פה יש לך אנשי שרת תשתמש בהם כמו שצריך", זהו הוא כבר נעלב, הוא נעלב, הוא איבד את .. הוא איבד את הביטחון התחיל להתפרע, כן, אני חושב ש .. ביני וביני יש עוד איזשהי אורה טובה יחסית, כן באיזשהו מקום אף על פי שאני חלק מהבוגדים, כן, אבל אהה. אנחנו גם מדברים כן? וגם נפגשנו אבל
- ש: איך היה?
- ד"פ: היה לי קשה לראות אותו, שפתאום עכשיו אני צריך לתקן לו את הטעויות פתאום עכשיו אני צריך להסביר לו, וואלה זה ..

ש: אלוהים ירד מכיסאור?

ד"פ: מה זה ירד, הלך ולא חזר, כן.. ישבנו פה ואנחנו מתקלטים וזה

ש: מתי? 540

ד"פ: לפני כמה חודשים ו.. היה מביך קצת, אבל עוד הפעם, זה לא זה באותו רגע היה טבעי אחרי שעתיים זה, אני.. הזה שלי הוא בעולם אחר לגמרי, ואני כבר לא יכול יותר להתרגש מזה, הייתי רוצה כן? וגם התאכזבתי, כן שלא.. אבל אה.. זה כבר דברים שלא עובדים עלי כאילו רגשות אישית.. כאילו וואלה יש פה מוסיקה כן טוב טוב, לא לא, כאילו אני כבר לא.. אני גם ראיתי את ד"ז ממש כבוי מבחינה מוסיקלית כן, אבל כאילו בלי לחשוב יותר מידי וואלה אין גירוי, אתה לא מתעניין יותר במוסיקה, וואלה אין ככה, ועוד פעם בלי.. זה לא משהו שקרה ממש באופן שכלתני עכשיו חישבתי אבל כשאני חושב למה להמשיך ולהיפגש? וואלה כי אין לי כוח לסחוב אותו על הגב שלי, גם ככה כבד לי מאוד, עכשיו להתחיל זה וזה.. אם למשל הייתי פוגש מישהו שהפוך שאני יכול

ש: ללמוד ממנו?

ד"פ: מה לעשות? 550

ש: ללמוד ממנו?

ד"פ: ללמוד ממנו, כן? אז בכיף, אני גם עושה את זה, אבל לסחוב את ד"ז עכשיו על הגב וד"ז הוא גם לא סיפור פשוט, לא

ש: ומה עם האחרים?

ד"פ: עוד פעם, עם האחרים, עוד פעם מבחינה רגשית יש לי הרבה פחות, כן 555

ש: היית אבל בקשר אתם? אחרי הרי היה איזשהו קטע של סטודיו שבירושלים שעשיתם ביחד

ד"פ: כן, זה גם ד"ז היה מעורב, אה כן, גם ד"ז היה מעורב, גם בזה,

ש: ואחר כך היה איזשהו משהו שלך של י"ג ור"א בברלין, ביחד

ד"פ: כן, כן

ש: מה זה היה? 560

ד"פ: ניסיון לעשות דברים, אבל תראי גם בסך הכל כבר פה, אה.. אתם לא הייתי מחובר רגשית, זה לא..

זה לא משהו שהייתי, אנשים שהייתי יכול לכעוס להתווכח אתם לדון אתם, זה משהו אחר לגמרי

ש: זה קולגות למקצוע של אנשים שרוצים לנגן

ד"פ: כן הייתה לי מטרה, היה לי עניין זה, פה מיציתי איזשהו עניין, אמרתי אני רוצה ברלין, הלכתי

לברלין הם באו גם לברלין, הם הלכו, אני הולך וחוזר, אני כבר לא.. אני מאז ימי מאה מטר לא רואה 565

מסביבי עוד אנשים, כאילו, אני רואה את עצמי עם המוסיקה, היום אתה מתאים טוב, מי שיכול להיות

חבר.. יש לי חברים טובים בברלין, לא במוסיקה, לא מתעסק אתם במוסיקה, יש לי גם אנשים זה, אבל

זה לא, אין פה, אסור לעשות את האנלוגיות, כן..

ש: כן, זה לא קבוצה מבחינתך

- 570 ד"פ: לא, זה לא אין שם, זה לא, מה שהרגשתי עם ד"ז זה סיפור מסוים וכל שאר האנשים מסביב אני הרבה מאוד זמן, אולי אפילו עד ברלין, בכלל לא שמת, לא ראיתי מי הם, כן כי לא אף פעם לא לי היה זמן או ..
ש: הם היו בצל של ד"ז
- 575 ד"פ: לא ראיתי, גם כשהיה מאה מטר בכלל לא ראיתי אותם, גם מבחינה טכנית שכאילו אם מארגנים, חושבים על משהו אז הדיון הוא ביני לבין ד"ז, וד"ז אחר כך מפיל באיזושהי צורה את מה שהוא החליט עליהם, ולא... גם מבחינה טכנית לא היה מפגש, היו מפגשים את יודעת כאלה חברים, שכל הזמן באים, נפגשים עם עוד 20 איש, כמה כבר יוצא לך להכיר, או בפעם הבאה נפגשים באיזושהי מסיבה, כן? אז לא, לא היו מפגשים רגשיים חוץ מאשר ה"ח כן? שזה סיפור בפני עצמו
ש: זה חברות אישית
- 580 ד"פ: עם ה"ח, כן, כי ה"ח זה משהו אחר כן? אבל ה"ח לא ראיתי אותה כקשורה לכל הרעיון אז לא מציין את זה... אבל כל השאר מבחינה רגשית אני כמעט ולא זוכר כי אף פעם לא ממש ראיתי אותם, גם אותך.. כן? אף פעם לא בדקתי מי זו מה זאת.. אף לא ..
ש: כן, אף פעם לא באמת הכרנו
- 585 ד"פ: כן, וזאת הייתה הפרספקטיבה שלי לכל העניין, זה גם היה איזושהו רצון של ד"ז שאני, לא חשוב שאחר כך הוא התלונן שמי שהוא הביא בתור חיזוק בסוף כבש אותו בעצמו, זה מה שהוא חושב אבל זה לא מה שאני מרגיש, אבל זה כבר עניין ביני ובינו כן, הוא הביא אותי, הוא הרגיש שמה שעושים לו מרד אמר וואלה אני אביא חיזוק אמר יש פה את הבן אדם הזה הוא חריף פה שם, ננתק אותו מגע בינו וביניהם ככה, אבל זה הייתה לי תלונה, כן, לי היה מאוד נוח שאני לא צריך כל הדיונים הויכוחיים האלו או לשמוע כל אחד מה יש לו להגיד, כן? פתאום א"א יש לו מה להגיד, פתאום ההוא יש לו מה להגיד, אז ד"ז שישמע אותם, כן? אני היה לי סיכומים ביני לבין ד"ז שהרגשתי מאוד נוח עם זה, הוא היה לו מאוד נוח שאני לא יוצר קשר עם כל הקרובים האלו מסביב שהוא בסך הכל מה הוא ניסה, הוא ניסה לאיים עליהם כן, "שימו לב מי מאחורי", כן, "אני כבר לא לבד פה", כי זה מה שהיה הרי, כשאני באתי הוא הציג לי "אנחנו חבורה", אבל זאת לא הייתה חבורה, זה היה ד"ז, מול כל אלא שמסביב כן, ואז הוא בא אמר הציג לכולם, יש פה מפלצת, תדעו שהיא מאחורי, זה מה שזה לא אתן לכם לגעת אל
- 595 תתקרב אבל התחזקתי כן
ש: ואצלהם לא מצאת כאריזמה?
- 600 ד"פ: לא, אולי לא ראיתי, אולי לא הסתכלתי אולי לא הקשבתי, כן? אתה לא בונה לך אליל ועוד אליל ועוד אליל, אחד זה מספיק, ככה זה היה, גם הייתה לי זה לא במכוון, ככה זה נוצר שזה מה שאני רואה, זה מה שזה, אני אותו שלא ראיתי כבר שנים וכבר שנים שאנחנו לא ממש מדברים וכולה וכולה אני הרבה יותר יכול להתגעגע או להרגיש קרוב מאשר לכל אחד אחר שהיה שמה שאני לא יכול לזכור איזושהו אירוע מרגש שהיה לי אתו ביחד או שאתו חלקתי ביחד איזושהו משהו, לא, אין דבר כזה, אז.. לכן אני, הפרספקטיבה שלי היא דרך ד"ז, כן? הסביבה וכל הזה היא דרך ד"ז, כן? ו.. זהו

ש: מעניין אותי לדעת, אמרת הרי שלא היינו בקשר, באמת לא היינו בקשר מעניין אותי למה הסכמת להתראיין?

605 ד"פ: קודם כל אני לא מרגיש כזה מאוים, שאני צריך להסכים או לא, ש: כן אבל בכל זאת, לבזבז זמן ולפגוש אותי אנחנו לא חברים ותיקים ש.. ד"פ: אני לא, אני לא עושה, לא עושה את זה בשבילך, בטוח שלא, אני עושה את זה קצת בשביל ד"ז קצת בשבילי, זהו ש: מה זה עושה בשבילך?

610 ד"פ: יש שמההה אה.. בעיקר ביני ובינו, כן? שיש שמה, עוד פעם, הוא אהוב ליבי וזה לא חשוב כאילו שהוא יהיה מישוהו אחר, כן? שהוא יהיה, לא הבן אדם שהכרתי כן, ו.. אה.. הוא בן אדם שנוגע לי מבחינה רגשית וההתעסקות אתו היא הייתה כחלק, אנחנו לא ניכנס לזה, כן, כחלק מאיזשהי דינמיקה נפשית שאני יצרתי עם הסביבה בכל פעם שנפגשתי באיזה סביבה חדשה, לפני ד"ז היה לי מישוהו אחר כזה, כן? שנתתי לו את המקום הזה, כן, ו בשבילי אני לא לא רוצה להכניס אותך יותר מידי עמוק לעומק הטיפול כן? אבל יש כמה חלקים בחיים וברוב החלקים יש שמה איזשהו מישוהו כן? שהוא דומיננטי, שהיום אין דבר כזה וזה איזשהו סוג של התעסקות כן, כן ש.. אני אולי אני ארצה גם לשמוע את זה איזה יום, לא יודע אם תהיה לי סבלנות, אולי.

ש: אתה מוזמן

620 ד"פ: לא ודווקא בדברים כאלה זה או ש.. זה קורה כשאתה עושה את זה, אני לא אשמע את זה עוד הפעם ואז זה יעשה לי את זה, אני מניח ש.. עניינים ביני לבינו זה מה ש.. משהו ש.. אולי אני אפתור דרך זה משהו, או משהו כזה, זה מה שיכול לחשוב מה לטובתי, בשבילו קצת כבוד, כן? ועוד הפעם ברמות ההזיה, לא ברמות הרציונל באמת איזה כבוד זה נותן, אבל ד"ז, ד"ז בטח רוצה שאני אשתף פעולה אז אני אשתף פעולה

ש: אחלה, אז תודה על שיתוף הפעולה

625 ד"פ: בכיף

ראיון מס' 7 (ראיון עם י"ג)**משך הראיון : 34:41 דקות****מקום הראיון: הבית שלי****מתי התקיים? 14.02.06**

- י"ג: אוקי, יש יש
- 5 ש: טוב אהמ נתחיל
- י"ג: יש רשימה של שאלות?
- ש: לא אין רשימה של שאלות, ספונטני מהראש,
- י"ג: יאללה
- ש: אני רק אגיד את התאריך כי תמיד אני לא זוכרת, היום ה 14 לשני, אוקי אז הקלטתי אותך כבר פעם אחת ודיברנו כבר על הרבה דברים וזה נמחק, אז נעשה שחזור קצר
- 10 יג: סיבוב שתיים
- ש: סיבוב שני, אז ספר לי קצת מה אתה עושה עכשיו?
- י"ג: אה מוסיקה, מופיע, מתקלט בהרבה מקומות אהמ בארץ יש לנו לייבל בברלין בקרוב
- ש: מי זה לנו?
- 15 י"ג: לי לר"א לצ"ס ולאנ', שאני ור"א זה m1 טכנו, צ"ס ואנ' זה פאקוטק, חברים טובים עוד מימי העבר
- ש: אוקי, ואיפה אתה גר?
- י"ג: עכשיו אני נווד, מחלק את זמני בין ירושלים ותל אביב, מחפש דירות בתל אביב
- ש: אוקי אם אני אמצא, אשמע משהו אז אגיד לך
- י"ג: יש,
- 20 ש: מה המוסיקה, מה אתה עושה אתה מנגן או שאתה גם מפיק מוסיקלי או משהו
- י"ג: גם מפיק, יש לנו לכל אחד אולפן, לכל אחד אולפן אישי כזה וגם ציוד משותף, וזהו, עושים מוסיקה וכאילו דברים קורים
- ש: ואיך איך התחלת לעשות מוסיקה?
- י"ג: מוסיקה בכללי התחלתי מגיל מאוד צעיר, למדתי פסנתר באקדמיה וכל המשפחה שלי מתעסקת במוסיקה ואחרי הצבא חזרתי לזה
- 25 ש: איך? מה? מה עשית
- י"ג: זה התחיל מהמסיבות, מאה מטר מתחת לאדמה, מסיבת שחרור ד"ז עניינים, פארטיות ואז ניצתה האש מחדש
- ש: ספר לי קצת על המסיבת מאה מטר הראשונה
- 30

י"ג: אה... מאה המסיבה הראשונה בשביל כולם נראה לי זה המסיבת שחרור של ד"ז, זה לא היה עוד מאה מטר אז אבל זה היה המסיבה הראשונה שהיה בה כסף לעשות משהו לקחת חלק מאיזה קראחנה כללית ש: מה היה שם?

י"ג: בכללית, מה היה שם באופן כללי?

ש: איפה זה היה מה היה... 35

י"ג: בבית של י"צ בפנטהאון, מלא אנשים הרבה אלכוהול וים כוסיות

ש: ים כוסיות... מה אתה עשית? ניגנת שם? היית חלק מה..

י"ג: השתכרתי התנשקתי מול חברה שלי עם מישהי אחרת, חיפשתי אותה כל הלילה התנצלתי ואחר כך היה סבבה, זה מה שעשיתי בעיקר

ש: ומה, איזה מסיבה הייתה המאה מטר הראשונה שנקראה מאה מטר? 40

י"ג: אהה... מאה מטר הראשונה היה אם אני לא טועה בגבעת שאול למטה או שזה היה בעיגול, לא זוכר..

ש: ספר לי על הגבעת שאול למטה, מה, מה היה שם?

י"ג: זה אני לא זוכר איזה מאורע, זה היה פורים אולי, כן אי' היה, היה עם חצאית סקוטית נראה לי זה היה פורים חניון קומה תחתונה מחולק לשלושה חללים ארבעה חללים, מיין סטרים, טראנס וטכנו ועוד

איזה חלל רילקסיישן 45

ש: צ'יל אאוט,

י"ג: והיה מדהים, כן, היה בן זונה כמו עוד הרבה אירועים

ש: זה החניון בו הייתה המסיבת יום עצמאות

י"ג: לא, זה היה חניון אחר, ליד לא?

ש: זה היה באותה תקופה? 50

י"ג: משהו כזה כן,

ש: אז עוד לא ניגנת?

י"ג: אז לא

ש: אז מה עשית שם, אז

י"ג: חלק מהקולקטיב, עולים מחרטטים שותים מארגנים 55

ש: ספר לי קצת על הקולקטיב, מה היה שם?

י"ג: אה... הרבה חברים מהתיכון, הרבה אנשים שהיו סביב ד"ז שהיה... הוא ורא' היו הבסיס של כל העניין אז אפשר להגיד, בייחוד בהתחלה זה היה רא' וד"ז, עד שרא' עזב לתל אביב, אבל אה... מה השאלה הייתה?

ש: לא... אני מנסה להבין קצת, זה חברים שהיו חברים קרובים כולם אחד לשני 60

י"ג: הרוב רובם כן, מהתיכון, אם זה י"ב, נ"ר, צ"ס שהוא וד"ז שהם חברים היו עוד מביה"ס דנמרק

ש: רק בנים

י"ג: הרוב היו בנים, את היית בת אבל לא היו הרבה בנות

ש: לא היו הרבה בנות

- 65 י"ג: היו הרבה בנות שבאו לבלות
 ש: אבל לא היו הרבה בנות מהמארגנות המתחילות,
 י"ג: לא
 ש: ומה, למה אנשים בעצם עשו את זה לדעתך, מה גרם לך להיות חלק מזה?
 י"ג: זה כיף, תחושת שייכות, כולם אוהבים לבלות, לארגן, לעשות, לגרום לאנשים הנאה, להיות במוקד העניינים.
- 70 ש: והייתה איזה אידיאולוגיה מאחורי הקבוצה הזאת או...
 י"ג: אה... לא, כאילו הייתה אידיאולוגיה, איזה מניפסט.
 ש: מה המניפסט?
 י"ג: זול, פתוח לכל אחד, אין סלקציה – דברים יפים כאילו. אבל deep down זה היה כמו כל מישהו שרוצה להתקדם ולעשות משהו ולהיות בולט.
- 75 ש: והצלחתם?
 י"ג: זה לא שמי שמארגן, בן אדם נאור, יש גם מאחורי זה אינטרס.
 ש: מאחורי הארגון?
 י"ג: כן, לא, מאחורי כאילו להיות נחמד ובלי סלקציה ושיהיה זול וכל זה. זה לא רק pure טוב לב, יש פה גם אינטרסנטיות הכל אינטרסנטי, כאילו.
- 80 ש: ולדעתך זה ענה על איזשהו צורך שהיה בעיר הזאת לפני?
 י"ג: בארץ לא היה, גם היום אין כזה דבר. זה יציאה. בגלל זה עד היום מתייחסים לזה, ואנשים אומרים לי מה אתה י"ג מאה מטר, זה ר"א מאה מטר,
 ש: איך אנשים רואים את זה-
 י"ג: זה משהו חד פעמי, כמו עוד הרבה הפקות חד פעמיות, אין כזה... לא יהיה כזה יותר אף פעם.
- 85 ש: ואיך רואים את זה אנשים עכשיו, בדיעבד, כשאתה אומר שאתה י"ג ממאה מטר?
 י"ג: בחיוב, מעריכים את זה מאוד.
 ש: ואתה גאה להיות י"ג ממאה מטר?!
- 90 י"ג: כן, אני לא גאה, זה אפילו לא שאני זה, אני כבר m-1 מלא שנים, אבל אני עדיין יוצא למקומות ואני שומע אנשים אומרים, מה זה י"ג ממאה מטר, זה השייכות הראשונית. ואין לי בעיה עם זה, לא מפריע לי. אני גם לא, אבל גם לא מאדיר את זה, טריוויאלי בעיניי זה לא... אין לי בעיה גם שלא יקראו לי י"ג ממאה מטר, זה לא...
 ש: ושמה בעצם התחלת לנגן?
 י"ג: אה... שוב, כן.
- 95 ש: לנגן בתור D.J לא לנגן פסנתר.
 י"ג: כן, כן.
 ש: ומה, אתה זוכר, את המסיבה הראשונה שניגנת בה?
 י"ג: אה... בטח, כן.

- ש: איפה?
- 100 י"ג: ביער, בעיגול, זה גם יצא בדיוק ביום ההולדת שלי ושל חומוס D.J, א"א.
ש: כן.
- י"ג: והיה גדול, התחלנו ב live-עם רל' ואי' על הבס והגיטרה, היה ויוואלדי שעה לפני, ואז עם ה- 14 תקליטים שלי איכשהו העברתי את הזמן והיה ערב היסטרי. אמ' ויר' תיקלטו, וסבסטיאן הצרפתי הזה, איך שקראו לו.
- 105 ש: באיזה שנה אתה זוכר?
י"ג: שלילי, לפני איזה חמש שנים.
ש: יום הולדת 25 כזה?
י"ג: משהו כזה, 24 אולי.
- ש: 24. ואיזה מסיבה הכי אהבת? יש לך איזה מסיבה זכורה לטוב במיוחד?
- 110 י"ג: לא, מלא, אהבתי הרבה, היו כל כך הרבה מעולות שאי אפשר אפילו להשוות, לקחת אחת, אם זה המלון, גבעת שאול, היערות, תע"ש עם המעבר לאלנבי, לא חסר כאילו.
ש: איך היה הקהל, איך אתה מגדיר אותו?
י"ג: אה... קהל מגניב, קהל מגניב, אנשים שבאים ליהנות שלא.... לא באים עם איזה פחד מהסלקציה או מהזה.. pure fun....
- 115 ש: ממה זה באמת היה שונה ממועדון?
י"ג: אה... קודם כל שזה לא היה מועדון, מועדון זה מועדון, זה תור, מקום קבוע, ופה זה אין מקום קבוע, זה משתנה כל הזמן, אז התפאורה משתנה כל האווירה משתנה. הקטע הטכני זה טוב, זה שאין שומרים, זה שהמחירים זולים, זה שבאים מלא אנשים עובדים בחינם, תולים, מארגנים, עושים אף אחד לא מקבל על זה כסף. אין, אין כאלה דברים.
- 120 ש: ואיך אנשים היו מגיעים למסיבות האלה? היו פרסומים בעיתון? היו פוסטרים?
י"ג: לא, בגלל שכל כך הרבה היו מעורבים כל אחד הרגיש כאילו זה שלו, יחצן את זה כאילו זה שלו -
ש: איך יח"צנו את זה -
י"ג: כשחמישים איש מעורבים וכל אחד מביא חמישים חברים באים אלף איש. כרטיסים, הכל מאוד מנימליסטי, פה לאוזון, טלפון.
- 125 ש: מה זאת אומרת טלפון, תסביר קצת?
י"ג: כרטיסים עם מספר טלפון, אנשים מתקשרים מקבלים הוראות איך להגיע מה, מו, מי, הכל ביום של המסיבה, הכל מאוד underground זה הקטע של המסיבה כאילו, לעשות מזה. underground
ש: למה בעצם, זה היה מחאה חברתית, נגד משהו?
י"ג: לא, בדיעבד זה "שיק", היום אני רואה את ה underground-כפחד לא כ...., אנשים שמפחדים לצאת ל mainstream- ולהצליח ובאמת להוציא את האומנות שלהם משאירים את זה במחתרת, מחתרת. כשיווק זה היה גאוני, זה היה גאוני, רק יש איזה שהוא שלב שזה לא מספיק שכאילו או.קי, עברת מיצית את זה איך אתה לוקח את זה קדימה, ואז זה -

ש: ואז אתה -

י"ג: ואז זה הסתיים.

ש: זהו תספר לי קצת איך זה הסתיים. 135

י"ג: שכל אחד מצא לעצמו איזה נישה. אנשים עברו לתל-אביב התחילו לעשות דברים, נהיו עסוקים, אלה שארגנו כל אחד ראה דברים אחרת, רצה להתפתח, לקחת את זה לכיוון אחר. אז נהיו מלא קבוצות קטנות שעושות.

הפסקה 140

ש: לא, נראה לי זה מה... זה, מ... המקום בתלפיות.

י"ג: פו' לא תיקלט שם

ש: 2001 זה שמה, אפילו היה לפני.

י"ג: קיבוץ גלויות היה 4 חודשים לפני, משהו כזה.

ש: כן, גם לא הייתי בקיבוץ גלויות אז זה לא יכול להיות זה. 145

י"ג: לא היית?

ש: הייתי בחו"ל.

י"ג: פפ..... איזה party, איזה party.

ש: איזה party? מה היה שם?

י"ג: מקליטים? 150

ש: מקליטים.

י"ג: היה היסטריה. שלושה מפלסים, באו איזה אלפיים איש, מוסיקה פגז.

ש: וזאת עדיין הייתה מסיבת מאה מטר.

י"ג: כן. זה לא היה מהמאה מטר האחרון, אחרי זה כבר היה התמסדות, ההבנה שדי גמרנו עם זה, רוצים

קבוע. עשינו ברכבת כמה פעמים, 155

ש: למה, מה היה שם ש.....?

י"ג: לא, היה כף, רק די אתה רוצה להתבגר. כמו שסלין דיון, אמרה היא הופיעה בכל העולם אמרו לה

בואי תופיעי קבוע בלאס וגאס, בהתחלה היא נלחצה, לא ידעה וזה. פתאום היא אמרה – אני מופיעה

במקום אחד יש לי את ה- visuals הכי מדהימים בעולם כי ראיתי כל מיני הופעות של כל מיני, ורציתי

שגם לי יהיה כזה. אתה חייב להיות במקום אחד קבוע בשביל לספק דברים כאלה גרנדיוזיים ו... והיא 160

אומרת שזה שינה לה את החיים, וזה הקביעות, משהו שלא היה אף פעם. תמיד הכל היה הזוי, עוד

חודשיים, עוד שלושה, עוד חודש, עוד זה... לעשות משהו שזה החיים, אתה לא חי בהזיה, אתה מקצוען.

זה המעבר מילדותיות למקצוענות שבו מאה מטר הפסיקה, כי זה היה מגניב אבל מקצועי זה לא היה.

ש: אז איפה היינו? היינו ב-M1.

י"ג: כן. 165

ש: לפני זה, מה... מאה מטר וירושלים, אתה רואה את זה מחובר בהכרח לשם או שזה יכל להיות בכל מקום אחר?

י"ג: שוב, מה שאמרנו זה מתקשר למה שאמרנו בהתחלה, שזה לא יהיה אף פעם שוב, שזה ייחודי.

ש: מה ייחודי בזה?

י"ג: לא יודע, זה יכול להיות גם באום אל פחם, רק זה לא. יצא במקרה זה בירושלים 170

ש: קצת מקרי, כאילו קצת מוזר שחבורה של אנשים ירושלים, כולם מאותו בית ספר באו ועשו-

י"ג: לא מוזר, זה הגיוני לוגית, כי אם כבר זה אנשים שחייבים להיות קרובים שיצליחו לעשות כזה דבר,

וכמה שיובילו את זה. זה בדיוק מסתדר. מה גם שזו עיר שאין בה הרבה מועדונים ואולי בגלל זה המקום

שהתפתח כזה דבר אולי, בתל-אביב אין חבורות של צעירים, שם כולם באים אחרי הצבא, אז אין לך

גרעין שיכול להתפתח. ועדיין ירושלים מספיק מתקדמת, לא כמו נתניה וכאלה בשביל בכלל להיות 175

פתוחים לכה דבר. אז זה כן הגיוני לוגית, שבישראל אם יהיה כזה דבר וואלה אפשר להצביע על

ירושלים אם הייתה לנו כזאת קבוצה באיזה עיר נראה לך, הייתי מהמר לא על תל-אביב ולא על חיפה,

כאילו שתי האופציות.

ש: האחרות. וזה בא בהשראה מהעולם איך שהוא? התחברתם לערים אחרות שהיו שם דברים כאלה

י"ג: בטח, כן בחו"ל. כן, באמסטרדם בפסטיבל "רדינג" לפני הצבא אתה רואה דברים גדולים זה נותן לך 180

השראה, בטח, שום דבר הוא לא מומצא.

ש: ומשם קיבלתם את הרעיון לעשות מסיבות מחתרת?

י"ג: כן, בכלל זה מעצב את הדמות שלך כאילו, לעשות דברים גרנדיוזיים לעשות דברים ביזאריים,

לעשות דברים מגניבים.

ש: לא פחדתם? 185

י"ג: פחד.... ממה?

ש: פחד מכישלון, פחד מלפרוץ למקומות, פחד מלהתעמת עם המשטרה.

י"ג: לא יודע, לא.

ש: מלעשות משהו שלא היה לפני זה.

י"ג: לא. גם היום אני מתיימר להיות חדשני. אבל הפחד שלנו הוא בכל שלב בחיים בכל גיל. 190

ש: אבל בכל זאת לא הרבה אנשים יזמו יצירת א-, משהו חדש שלא היה לפני, יצרו תופעה.

י"ג: יכול להיות. אבל לא, פחד לא זכור לי. זה היה טבעי, זה פשוט קרה.

ש: וכמו שזה קרה לך ככה זה התפרק?

י"ג: איך שזה קרה ואיך זה התפרק אה....

ש: זה התפרק גם באופן טבעי לדעתך? 195

י"ג: בטח.

ש: וזה היה כרוך בחיכוכים עם אנשים או שזה היה...?

י"ג: אפשר לקרוא לך חיכוכים, אפשר לקרוא לזה ילדותיות לא.... לא איזה ריב. עובדה שכולם אוהבים

אחד את השני, אין איזה עימות בין מישהו למישהו בקבוצה באף רובד. אולי אנחנו לא בקשר עם ד"פ

- 200 עכשיו, אחרי גרמניה וכאלה, אבל אין איזה חוסר הערכה או חוסר... זה בדיוק הטבעי, אני חושב שזה טבעי. הגיוני, כל אחד מתעצב-, ההפך זה אפילו חשוב, כולם התקדמו זה לקח את כולם קדימה. ש: מה עם סמים במסיבות מאה מטר? י"ג: מה עם סמים, לא היה סמים, היה מגניב.
- ש: איך לא היה סמים? מוסיקה אלקטרונית סמים, נורא התחבר ביחד, מסיבות טראנס.
- 205 י"ג: כן, זה מה שהיה ייחודי כאילו זה לא הדבר העיקרי. נוף, אומנות, אני לא חושב שאתה צריך לקחת כדור בשביל ללכת לקונצרט של הפילהרמונית וליהנות, אז באותה מידה גם שם לא היה צריך, ש: חיזוקים....
- י"ג: למרות שזה הולך, בכללי הולך במסיבות באירופה וזה. אבל זה לא המוטיב העיקרי. אתה לא חייב לבוא למצוא דילר ולקחת סמים.
- 210 ש: ומשטרה הייתה במסיבות? י"ג: היו ביקורים, אבל בסך הכל אף פעם לא היה סגירה מסיבית או איזה עימות איזה חריף, אף פעם לא היה. הכל הלך די על מי מנוחות.
- ש: אני זוכרת סיטואציה שהייתה מסיבה בנשר והגיע משטרה, משטרת רמלה. י"ג: חופשי זה היה קטע.
- 215 ש: לא משטרה ירושלמית, מה היה שם? י"ג: זה היה קטע, זה היה בלי, שוב זה כאילו אגרסיבי, אבל גם אחרי רבע שעה התקפלנו לא עצרו אף אחד, לא תפסו אף אחד, לא החרימו ציוד לא כלום. אז זה גם הלך די חלק במיוחד שאחרי זה היה לוקיישין חילופי.
- ש: אני זוכרת שאחד המג"בניקים נתן לך סטירה, אתה זוכר את זה? י"ג: הוא נתן לי אגרוף.
- 220 ש: הוא נתן לך אגרוף. י"ג: אגרוף בחזה, ממש נעלבתי. ש: זה מעליב.
- י"ג: כן, מה קרה, ועוד חנונים כמונו.
- 225 ש: אתה בא ליצור אומנות שאתה משווה לקונצרט של הפילהרמונית, בא המג"בניק מרמלה נותן לך אגרוף. י"ג: אבל הם צודקים, זה היה חלק מהילדותיות, זה היה חלק מהאקשן שסיפקנו.
- ש: שלהגיע למקום שהוא לא חוקי. י"ג: כן, אתה בא ליד מפעל מלט, מה אתה מצפה שלא יפשוטו עליך, מה זה פה "פריסטייל" בננות, רפובליקה.
- 230 ש: אבל היו גם מצבים שלא הגיעה משטרה. י"ג: מלא, כן. ש: רוב המקרים לא.

- י"ג: הרוב היה על מי מנוחות, בסך הכל.
 ש: אז הייתה מסיבה בקיבוץ גלויות, החלטתם להתבגר עברתם לאם אחד.
 י"ג: אז עוד היה תלפיות, המקום בתלפיות ואז אה...
 ש: מה היה המקום בתלפיות?
 י"ג: המקום ששכרנו היה לעשות שם באופן קבוע, פעם בחודש פעם בשבועיים בדיוק את מה שתמיד עשינו במקומות לעשות שם. מוסיקה טובה, ויזואלס משתנה, אומנות פלסטית מגניבה. זו הייתה חוויה מגניבה ביותר רק שזה היה פחות או יותר הסוף של הפורמט הזה. זה היה כאילו שירת הברבור.
 ש: ולמה זה הפסיק?
 י"ג: לא עבד טוב, לא עבד טוב, לא באו מספיק קהל... לא היה זרימה מספיק חיובית כאילו של כל הגורמים. כשלא כיף אתה עושה משהו חדש.
 ש: והמשהו חדש זה היה תל-אביב.
 י"ג: כן, להיפתח לעוד שווקים. לקחת את המוסיקה לעוד מקומות שהיא כבר לא יכלה להגיע אליהם בפורמט הזה. לקדם את זה עוד צעד קדימה.
 ש: ובתל אביב המסיבות שעשית, עשית מסיבות, הרמת הפקות כמו מאה מטר או שפשוט באת לנגן?
 י"ג: לא, עשינו מסיבות, בטח. כן, רק שבשיטה רק אחרת. לקחנו הרבה דברים שלמדנו ממאה מטר, ובמקום לוקיישינים ולפחד, משטרה ולא משטרה, מקומות מסודרים כמו ה"סופביט", ה"ליזרד", עכשיו "קפה ברזילאי".
 ש: מה עם "בנות לילית", מה היה הקטע שלהם?
 י"ג: חמודות, חמודות, עשו כמה מסיבות נורא טובות, כמה מסיבות מעולות ו... גם התפזרו כל אחת לדרכה.
 ש: באותו רוח של המאה מטר המסיבות שלהם היו?
 י"ג: אפשר להגיד שכן. לא בשבילי כי כבר הייתי בוגר יותר ובאתי יותר, לא נהניתי ונכנסתי לעניינים... על פניו מאה מטר היה יותר חזק, מרתק ומגניב. אבל הם בתקופה הקצרה שהן עשו את זה היה נחמד מאוד, אני מאוד אהבתי.
 ש: אז אחרי אם אחד, ז"א התחלתם את הסופביט ומה...?
 י"ג: והחלטנו גרמניה, לטוס לגרמניה, שישראל יש מקום קטן בקושי יש פה, אומנים בקושי מוכנים לבוא, היה אז מלא פיגועים ואחמד יאסין וסיפורים. פתאום אתה קולט אתה בפרובינציה אפילו שאתה רוצה להביא אומנים הם לא מוכנים לבוא כי הם מפחדים. אז אתה אומר אם ההר לא בא למוחמד, מוחמד עושה בנג'י על ההר.
 ש: אני זוכרת שהיה... היו כן אומנים שהסכימו להגיע.
 י"ג: היו. וזה הצליח רצח.
 ש: אפילו למאה מטר, לפני הסופביט.
 י"ג: רק לא מספיק.
 ש: נכון מה...?

- י"ג: כן, אומן אחד שכריס ליבורייטור בא.
 ש: ומה היה שם, איך הגעתם אליו?
- 270 י"ג: "סטיי אפ פור אבר", ר"א וד"ז היו בלונדון. אסיד טכנו, זה היה אסיד טכנו למעשה. ד"ז קנה תקליטים של אסיד, ראו מה כתוב על השם, כריס ליבורייטור – קונטקט.
 ש: איך מתחברים למישהו מחו"ל?
 י"ג: יש להם סוכנים, פשוט שולח להם מייל או מרים טלפון, מציג מי אתה.
 ש: ומה הצגתם? אנחנו חבורת ירושלים שעושים מסיבות מחתרת?
- 275 י"ג: משהו כזה, ר'א וד"ז עשו את הקשר. אני גם הייתי שם ביקרתי אותם במשרד, הייתי בלונדון, פגשתי את כריס בלונדון וג'ני. את הקשר הראשוני ד"פ שלח להם אם אני לא טועה, ד"פ שלח להם.
 ש: זה היה מרגש שהם באו?
 י"ג: היה מגניב, בטח, היה מגניב ביותר.
 ש: ואז עברת לברלין, מה היה שם?
- 280 י"ג: היה אדיר. הופענו במועדונים הכי מגניבים שלא חלמנו כאילו. לפני שלוש שנים היו אומרים לנו, לפני שנתיים לא היינו מאמינים בכלל. ו... זהו מלא מוסיקה. אתה נחשף פשוט לכל כך הרבה דברים שפה... אין. מסיבות, מועדונים מגניבים. גישה בדיוק כמו שהיינו מאמינים רק קבוע. מחירים זולים, אין סלקציה, מוסיקה סוף, ויזואלס מדהימים
 ש: איך אתה מגדיר את המוסיקה הזאת?
 י"ג: יש לה שם כאילו, טכנו, האוס, מינימאל טכנו זה הז'אנר.
- 285 ש: מה ההבדל בין טכנו להאוס?
 י"ג: האוס יותר איטי. טכנו זה הארד טק, טכנו זה יותר מהיר. טכנו זה מילה כללית להכל. אבל לרוב מה שהטכנו מכירים מהיר יותר, אגרסיבי יותר. האוס יותר עדין, יותר איטי, יותר לשעות מאוחרות, שאתה יכול למשוך שעות עם זה, יותר גרובי, יותר סקסי.
- 290 ש: וטראנס? מה ההבדל בין טכנו לטראנס?
 י"ג: טראנס זה יותר לאכולי סמים, המוסיקה יותר על ביט, זה כל הזמן הביט. יש איזשהו שטנץ' שחוזר על עצמו, לעומת ההאוס שהוא יותר מגוון, יש בו יותר רבדים שונים יותר יותר צלילים מקוריים.
 ש: וטכנו? טכנו יותר מונוטוני או מה?
- י"ג: יותר מונוטוני, פשוט יותר מהיר. אם מנגנים טראק ב-125 זה האוס, ואם מנגנים אותו ב-135 זה טכנו. לפעמים זה ההבדל. יש עוד הבדלים אבל בגדול....
- 295 ש: ומתי זה טראנס, ז"א למה צריך סמים לטראנס ולא צריך סמים לטכנו?
 י"ג: יש כאלה בגרמניה היו צריכים סמים על לכל, לטכנו וגם לטראנס. הטראנס הוא פחות מעניין מוסיקלי, עניין של טעם. אפשר גם לנתח את זה מוסיקלית. הביט, הפטרנים האלה שחוזרים על עצמם כל פעם. הקיק, יש סאונד מאוד ברור לקיק של טראנס. אתה שומע את הקיק אתה ישר אומר זה טראק טראנס.
- 300 ש: אומץ' אומץ' כזה?

- י"ג: כן.
ש: ואת זה אין בטכנו.
י"ג: לא.
- 305 ש: וזה גם קהל אחר, טכנו וטראנס, לא?
י"ג: כן, כן.
ש: שוב מה-
י"ג: למרות שזה ברמה גבוה, כשהטכנו הוא ברמה מאוד גבוה גם טרנסיסטים ייהנו.
ש: ושהטראנס ברמה גבוה, טכנואיסטים ייהנו?
- 310 י"ג: גם טכנואיסטים ייהנו, אבל זה צריך להיות ברמה מאוד, מאוד גבוה. אבל זה פחות, both ways זה יותר בטכנו בן זונה טרנסיסט ייהנה.
ש: וטכנואיסט פחות ייהנה מטראנס....
י"ג: כמה טוב שהוא לא יהיה.
ש: או.קי. אז אמרנו ברלין, ואז מה?
- 315 י"ג: זהו, התחלנו לקדם את היצירה האישית של המוסיקה, טראקים שאנחנו עושים, לקחת את זה כמה צעדים קדימה, לעשות קשרים עם אנשים עם לייבלים, שזה מה שקורה היום למעשה. אנחנו עושים אירועים פעם בחודש חודשיים קטנים בתל-אביב, ומפתחים את הלייבל שבקרוב....
ש: ולאן הוא אמור לצאת הלייבל?
י"ג: לשווק אותו בעיקר באירופה, בארה"ב וישראל.
- 320 ש: אז מפרובינציה הירושלמית הקטנה אתם עוברים לנגן בכל מקום בעצם.
י"ג: זאת השאיפה, וגם הרבה מזה קורה כבר.
ש: ומה עם הדפוס הזה של מסיבות מחתרת ו... זה כבר לא, זה פחות עושה לך את זה.
י"ג: כן, בטח. אני בטוח לא הולך אפילו למסיבה לא חוקית שיבואו שוטרים ויתחילו עם הכאב ראש. זה לא שווה את זה.
- 325 ש: או.קי. לא יודעת אם אומרים לך "מאה מטר מתחת לאדמה", מה עולה לך בראש?
י"ג: חינגה.
ש: חינגה?
- י"ג: אסוציאטיבית. כן. בילויים, אנשים, תפאורה, חללים גדולים. זה השאיפה לייצר חוויה כזאת באופן תדיר זה ללא ספק.... יש ערים שזה כבר קורה, בגלל זה בברלין מגניב. אתה לא צריך להתאמץ לייצר, יש לך כל שבוע אירוע היסטרי מהסרטים.
- 330 ש: ואתם הייתם בעצם מהראשונים שהביאו את זה לארץ?
י"ג: כן, אפשר להגיד.
ש: זה הייחוד של התופעה הזאת?
י"ג: עד היום אנחנו מהבודדים, יש שמונה עשרה d.j מהתחום שלנו בארץ.
- 335 ש: מה, איך מוגדר התחום שלכם?

י"ג: מינימאל טכנו, האוס. נגיד היום אפשר לקרוא לזה האוס בכיף.

ש: או.קי.

י"ג: יש?

ש: יש.

ראיון מס' 8 (ראיון עם צ"ס)

משך הראיון: 53:01 דקות

מקום הראיון: הבית שלי

מתי התקיים? 30.12.05

5 ש: טוב, אז בוא נתחיל. רציתי לשאול אותך קצת, קודם כל מה אתה עושה עכשיו?

צ"ס: pacotek.

ש: תסביר.

10

צ"ס: pacotek.com, פרטים באתר. סתם יש שם פרטים אפשר לראות ולהבין.

ש: או.קי. ובכל זאת למי שלא נכנס לאתר?

15 צ"ס: זה ליין, ליין של מסיבות שאנחנו מנגנים שמה אני ואני, אנחנו כאילו בעלי הליין של וגם

הרזידנטים, משהו כמו שנתיים, יותר, שנתיים וחודשיים, פעם בשבועיים בממוצע.

מה כל ההיסטוריה וכל הדברים האלה את צריכה לדעת לבד, אין לי כוח להתחיל לפרט את זה.

ש: אני יודעת לבד, אבל אני רוצה לשמוע מה אתה רוצה להגיד על זה.

20

צ"ס: זהו, בינתיים זה ליין בקרוב זה יהיה לייבל, בשלב יותר מתקדם, זה יותר החלום, אנחנו עובדים

על זה

ש: מה ההבדל בין ליין ללייבל? -

25

צ"ס: אני עושה מוסיקה חבל על הזמן. אנחנו עושים ביחד קצת... זה יותר שונה מהלייבל.

ש: זהו, מה ההבדל?

30 צ"ס: לייבל זהו כאילו חברת תקליטים, לא יודע כמו אם זה לייבל הייתי קורא לזה pacotek records

וגם מוציאים דיסק -

- ש: דיסקים של הופעות?
- 35 צ"ס: לא, מוסיקה שאנחנו עושים, מחשב, טראקים, אנחנו עם ר"א וי"ג, ארבעתנו, צריכים לסגור את עניין השם. לא איכפת לי שיהיה pacotek לדעתי אחלה שם, תפס.
- ש: מאיפה, למה pacotek?
- 40 צ"ס: נו זה סתם שם, זה גם אחלה שם בכללית.
- ש: נו אז מה.
- צ"ס: מה?
- 45 ש: זה שאני יודעת זה לא אומר כלום, אתה צריך להתעלם מזה שאני יודעת, תתייחס לזה שאני לא יודעת כלום.
- צ"ס: הולכים לצאת אבל תקליטים על "ויינלים" כאילו סינגלים לדי.ג'י, אולי זה יצא גם על דיסקים אבל זה מוסיקה שמיועדת לדי.ג'י, לרחבות אפשר לקרוא לזה, למסיבות. זהו בארץ אין כמעט אנשים שעושים את זה, יש אולי אחד. יש לייבלים אבל מוציאים דיסקים ..
- ש: זה בעצם דברים שאפשר אתם לעשות מיקסים?
- 55 צ"ס: כן, ארבע על ארבע, כן.
- ש: ואיך הגעת לזה?
- צ"ס: למה?
- 60 ש: ללנגן.
- צ"ס: מה זה כאילו, ראיון אישי כאילו?
- ש: כן.
- 65

צ"ס: זה חשוב לך, כי אני עוד מעט הולך לעבודה, או קי?

ש: זה חשוב לי כי מה שקורה עד עכשיו ומה שקרה בינתיים זה שכל אחד סיפר את הזווית שלו. אז יש לי בעצם את אותו הסיפור מזוויות שונות של אנשים, וחשוב לי לשמוע את הזווית שלך. זה שאני יודעת את הפרטים או חושבת שאני יודעת את הפרטים זה לא רלוונטי. תתייחס לזה שכאילו אני לא יודעת כלום ותספר לי מה שבא לך.

צ"ס: זה מוסיקה, כאילו, תמיד אהבתי מוסיקה, וזהו בהתחלה הייתי במאה מטר, לא ניגנתי, אבל כן היה לי חלק במוסיקה, כאילו כן גיליתי עם ד"ז את האסיד, לא יודע אם גילינו אותו ביחד אבל לא המצאנו אותו, סתם מצאנו את זה. אני כן דחפתי שיהיה אלקטרוני אז שיראו כאילו, אני זוכר עוד ביער או דברים כאלה זה צריך להיות רק אלקטרוני. ופיזית התחלתי לנגן בבית של ד"ז, סתם עם התקליטים שלו השתעשעתי וזה יצא מגניב, זה היה מאוד כיף, היה מאוד מרגש אפילו הקלטנו את זה. ומה שניגנתי באותה פעם ראשונה אז הוא הביא לו אותו מתנה את התקליטים, ונסעתי אז בדיוק לניו-יורק עם ההורים שלי קניתי שם מיקסר.

ש: מתי זה היה?

צ"ס: לא יודע אולי שנת '99, לא יודע, אולי 2000, נראה לי זה היה לפני המילניום כאילו, או אולי אחרי. אני זוכר דברים בגלל הפעם הראשונה שניגנתי בפאקוטק האלה היו במסיבה של המילניום, בגלל זה היה קל לזכור.

ש: ב pacotek?

צ"ס: ווי, זה מאה מטר, סליחה.

ש: לא, לא הבנתי איך .., כן. אז ניגנתם במסיבה?

צ"ס: נסעתי לניו-יורק וקניתי מיקסר וקניתי תקליטים והיתה לי אחלה קנייה, שם קניתי בלי לחפש משהו מסוים, ג'נר מסוים, סתם דברים שהם טובים כל הסגנונות. אולי זו היתה הפעם הראשונה הכי טובה, לא יודע, מצאתי אחלה דברים. כי למצוא מוסיקה זה הרבה עבודה, צריך גם כשרון בשביל זה.

ש: וסבלנות.

- 100 צ"ס: כן, היה לי לפני שחזרתי, לא זוכר כשחזרתי ר"א קנה פטיפונים ביתיים ו-pitch (מהירות) בשוק הפשפשים ביפו, ועד שקניתי טכניקס מקצועיים וזהו, ואז יצא לי מדי פעם אני ומאה מטר, מאה מטר לא ניגנתי ממש, ניגנתי כאילו פעם אחת לפני כריס ליברייטור בבית שמש ואח"כ פריסטייל את יודעת, לא שלטתי טכנית, לקח לי זמן עם הטכניקה.
- 105 ש: עם המיקסים.
צ"ס: כן.
- 110 ש: ועכשיו?
צ"ס: פשוט אף אחד לא הסביר לי, לא לימדו אותי איך, הייתי מתאמן לאן נכון פשוט. ויצא לי לנגן פעם אחת ביערות ככה כשהתחלנו מוקדם, עם מאה מטר חוץ מזה לא ניגנתי.
- 115 ש: אז מה עשית עם מאה מטר כשלא ניגנת?
צ"ס: פינטזתי לנגן. סתם.
ש: לא סתם.
- 120 צ"ס: הרבה לא ניגנו שם, בהתחלה רק ד"ז ניגן אז כולם הרגישו חלק, למרות שלא ניגנו.
ש: ומה היה החלק, תספר לי קצת מה זה המאה מטר?
- 125 צ"ס: חוץ מהפיזית העבודה מיום האירוע אז לפני זה גם כאילו, זה, צריך משהו שירגש בחיים לא? האירוע עצמו זה היה שיא כאילו, זה האורגזמה, גם אחרי זה יש הרבה סיפוק שם. כשעושים משהו שלא היה בארץ ופתאום, מקבלים הרבה פידבקים מכל מיני אנשים. זה היה גם סיפוק וגם אגו-קיקס את יודעת, יש לך חלק בזה אפילו שאתה לא מנגן.
- 130 ש: מה זה, זה? תספר לי קצת, כאילו אני לא יודעת מה זה, תספר לי מה זה הדבר הזה?
צ"ס: אבל היום יש לי הרבה יותר סיפוק ממה שהיה אז. אז לא היה לי. אפילו שאז היה לי טעם אישי וזה. מה זה, זה?

- 135 ש: כן.
צ"ס: מה כאילו את לא יודעת?
- 140 ש: כן.
צ"ס: טכנית, כאילו הגדרה יותר קשה כאילו?
ש: מה שבא לך, איך שבא לך.
- 145 צ"ס: אז טכנית זה כאילו שעשינו דבר שהוא היה חדש בארץ, אבל בעצם לא המצאנו זה דבר שהיה קיים בעולם. יכול להיות שכן ראינו את זה אבל לא ראינו את זה ממש, לא שעברנו איזה סטג' בעולם וחקינו את זה .. טיפה ראינו בלונדון ואמסטרדם אני וד"ז בנסיעה אחת שנסענו, אבל כאילו שם הכל זה sound system לא בדיוק, יש כאלה sound screen שאת יודעת שחיים בתור "קומנה" ועושים מסיבות ונוסעים עם כל הציוד ו-, זה sound system יותר של ילדים מכאן ילדים טובים ירושלים עושים אירוע פעם בכמה חודשים או פעם בכמה שבועות, זה משתנה.
- 150 ש: ומי הילדים האלה?
צ"ס: מה?
155 ש: מי הילדים האלה?
צ"ס: חברים שאוהבים מוסיקה, אני לא יודע מה המניע כאילו.
- 160 ש: מה היה המניע שלך?
צ"ס: בסך הכל צריך משהו שירגש בחיים, זה מה ש-,
ש: בטח שצריך. ומה היה מרגש בזה?
165 צ"ס: זה היה מרגש.. לא יודע, זה היה כיף. עוד פעם מה שאמרתי מקודם הסיפוק ו-, את יודעת שרואים אלפי אנשים רוקדים וכל ה"הייפ" מסביב והאטרף, לפני ואחרי, את יודעת.

- ש: איך זה התחיל, איך זה נוצר?
170
- צ"ס: עקרונית את יודעת -
- ש: אני לא יודעת כלום.
- צ"ס: 175 מסיבות ביתיות כאלה, סתם אצל חברים, יותר קבוצה של ד"ז מהשכבה שלכם כאילו, ואז, אני לא יודע בדיוק איך זה נוצר, היתה מסיבת שחרור שם ביער.
- ש: נראה לי שכן.
- צ"ס: 180 משהו כזה, של מי של י"ב
- ש: נראה לי של י"ב.
- צ"ס: 185 וזהו, זה היה כל כך מוצלח המסיבה הזאת שעשינו שם כמה מסיבות, ואז שחזרנו מהולנד ש-, נראה לי שד"ז היה די הראש, אבל אני כן הייתי דוחף אותו כזה,
- ש: כן, אתה היית איתו כל הזמן ועוד לפני המאה מטר, הייתם חברי ילדות.
- צ"ס: 190 כן. אבל כולם בעצם, גם ר"א וי"ג גם חברי ילדות. אני עם ד"ז לפני.
- ש: לא, אתה ממש ילדות, הם חברים מחטיבת הביניים, אתה לפני זה.
- צ"ס: 195 הכרנו כבר ביסודי, אבל היינו חברים אולי לא הרבה בחטיבת הביניים, לא היינו חברים רק הכרנו בשכונה ובבית הספר.
- ש: ואתה היית בבית ספר אחר.
- צ"ס: כן, ביסודי הייתי עם ד"ז, אחרי זה בבי"ס דנמרק.
- ש: 200 וכל שאר האנשים היו בבית חינוך.

- צ"ס: כן.
- ש: והוא הצליח לברוח.
- 205
- צ"ס: עם אבא שלו, קומבינות. אני ניסיתי כאילו. אז מה, מה היתה השאלה?
- ש: כששאלתי איך זה נוצר, אז אמרת מסיבת שחרור.
- 210
- צ"ס: וזהו, כשחזרנו מאמסטרדם קיבלנו איזושהי השראה, גם אני עבדתי בלונדון פעם אחת והיה לי בר שמה כאילו, מצאתי את האסיד טכנו, ידענו שאנחנו מחפשים איזה איכות של מוסיקה טובה. את מכירה את הסיפור שרשום אפילו בעיתון -
- ש: לא, תספר לי.
- 215
- צ"ס:
- ש: לא שומעים אותך טוב.
- 220
- צ"ס: חנויות דיסקים הגדולות האלה, מגה סטור, וירג'ין או משהו כזה.
- ש: באמסטרדם?
- צ"ס: בלונדון.
- 225
- ש: לונדון.
- צ"ס: ויש את פינות האזנה אז שמתי דיסק של ליברייטורס, שהם עושים אסיד טכנו, גם סוג של sound system, וישר שמעתי ושמתי לו את זה וזהו, והוא קנה וחיפש תקליטים בסגנון הזה, והיה כאילו אסיד טכנו. לא יודע אם אנחנו הראשונים שהבאנו את זה לארץ, או בין הראשונים, אבל אנחנו הראשונים שהיו מסיבות המוניות מזה.
- 230
- ש: אתם הראשונים שהביאו את ליברייטורס לארץ.
- צ"ס: כן.
- 235

ש: שזה נראה לי הישג עצום בפני עצמו. תחשוב אתה ילד ירושלמי, אחרי צבא שומע באוזניות איזה משהו שנשמע לך טוב, ואז כמה זמן אחרי זה אתה מצליח להביא את הבן אדם הזה מלונדון לפה לנגן במסיבה שאתה מארגן.

240

צ"ס: כן, הוא בסך הכל בן אדם.

ש: כן, ברור שהוא בסך הכל בן אדם אבל -

245 צ"ס: זאת שבאה עכשיו מיה היא לא פחות מוכשרת ממנו. אני לא יודע מה הוא עושה עכשיו, אז הוא עשה דברים ואז בערך הסיפור הזה כשהיינו באמסטרדם והיינו באיזה מסיבה שראינו על הפלייר מאה מטר beond ground משהו כזה, והייתה אחלה מסיבה, זה לא היה בדיוק סקווט זה היה משהו, לא יודע, בית ספר נראה לי מושכר. אבל כן ירדנו מתחת לאדמה, כן היו חדרים, ואז אני לא יודע בדיוק איך זה היה, ד"ז כאילו יצר קשר דרך מו' ודרך אבא שלה ואז הכל רץ כאילו. והרבה אנשים, התלהבות וזה, מלא אנשים באו ו-, במסיבה הראשונה שקראו לה מאה מטר אז נהיה בעצם המושג, החותם כאילו.

250

ש: המותג מאה מטר.

צ"ס: כן, כי הייתה מאוד מוצלחת, ונוצר דיבור ונפוצה השמועה כל מי שהיה שם בטח לא ישכח את זה.

255

ש: ומה, איך התנהלה המסיבה? תספר לי קצת איך זה עבד, מהרעיון ועד כאילו-?

צ"ס: אני עושה. כל כך הרבה שנים מסיבות אני לא זוכר מה היה אז והיום, אתה מבינה זה -

260

ש: אני מאמינה אבל שמה שיש היום זה די שאוב על בסיס דברים שהכרת מאז, בסך הכל גדלת לעשות את זה איך שהוא ופיתח את זה למשהו אחר.

צ"ס: כן, אני מעדיף לעשות היום למצוא מועדון, ולבוא עם התקליטים וזהו, וזה די מתיש כאילו.

265

ש: מה היה מתיש?

- צ"ס: אנחנו עדיין עושים את זה, כי עדיין, אולי פחות עם פחד אבל עכשיו אנחנו פחות, פחות כבר. פחות משנה עשינו מסיבה במקום נטוש, אולי עשינו את זה שנים וחצי אנשים שלושה אנשים, מקומות של עשרים שלושים איש עשינו את אותם מסיבות גם לבד, כאילו. 270
- ש: קשה.
- צ"ס: כן, אז בגלל זה אנחנו עדיין אבל אנחנו הולכים למקום שהוא לא מועדון עדיין צריך לעבוד קשה, עדיין צריך להגיע לרמה של מועדון, גם כל הסקוטים כאילו, שתייה ואת יודעת, מועדון טוב אני מקווה שיהיה משהו טוטאלי כאילו, אם זה הוי"גואל והסאונד והחלל. 275
- ש: מה שאני -
- צ"ס: תלוי בחלל. כן, מה שאלת? 280
- ש: מה שאני הבנתי שכשזה נוצר זה היה נורא שונה מהמועדונים זה היה משהו אחר, בנוף הירושלמי.
- צ"ס: כן. 285
- ש: מה היה שונה?
- צ"ס: קודם כל זה לא מועדון, זה צורת שיווק, אתה מרגיש משהו כזה את יודעת, לא חוקי אולי כאילו, יש טלפון אף אחד לא יודע איפה זה, ואז אתה מגיע עם האוטו מכוונים אותך איך לנסוע, כל הדרך כאילו, במועדון אתה יודע לאן אתה מגיע, אז הדרך עצמה כבר מדליקה, אתה לא צריך סמים אפילו אתה מגיע ב"היי", אבל זה גם ה- pacotek היה מבוקש, אבל זה פשוט, את יודעת צריך לכפר, אם לא היה מוסיקה מספיק טובה, צריך דברים אחרים כאילו.
- ש: זה היה בחינם, זה היה בתשלום? 295
- צ"ס: נראה לי שזה לא היה בחינם, אבל רק כיסו הוצאות, היו הרבה הוצאות ולפי זה היה המחיר.
- ש: ואיך זה ב- pacotek? 300

צ"ס: במסיבות האלה זה פחות או יותר אותו הדבר, כן מנסים פה ושם להרוויח אבל, נגיד מביאים d.j. מחו"ל אז זה יקר ועדיין, d.j. מחו"ל זה לא כלכלי כאילו.

ש: לא, חייבים לעלות את המחיר, כי אתם משכנים אותם, מאחרים אותם, מטיסים אותם -

305

צ"ס: כן, כן. אבל עדיין כשלוקחים מחירים של שמונים, אפילו מאה כאילו, עדיין יש בזה זה מעלה הוצאות. אצלנו זה שונה כי אנחנו לא מועדון אנחנו, בדרך כלל כל ההוצאות עלינו, אם אנחנו עושים את זה במועדון ואין לנו בר אז לפעמים מתחלקים ... בקופה עם המועדון, מועדונים מרוויחים יותר מאתנו.

310

ש: ואתם מצליחים לחיות מזה או שאתם עובדים בעוד עבודות.

צ"ס: עובדים קצת.

ש: אז בעצם אתם ממשיכים, אתה ממשיך, כבר עשר שנים לעשות מסיבות.

315

צ"ס: כן.

ש: מגניב. לא מעייף קצת?

320

צ"ס: הנוסחה של הסקווט, כן, מעייף. זה נורא מבאס ומתסכל שאין מועדון בירושלים, כאילו אין מועדון כמו ה"אפיק" שמצאנו עכשיו בת"א אפילו אם הוא היה אפילו "ברזילי" או משהו כזה בירושלים, כי מועדון גדול לא מתאים, אנחנו לא מסיבות המוניות, למרות שכן היו מסיבות באו מלא תל אביב

ש: וה"אפיק" זה בתל-אביב לא?

325

צ"ס: כן.

ש: ומה קורה כשאתם בירושלים, זה סקוטים?

330

צ"ס: לא, אבל יש כל מיני מקומות שעובדים לא פחות קשה אם זה להצליח, אם זה, בדרך כלל משכירים, אם נגיד שזה היה בחאן במערה הזאת אבל די קשה המקום. פחות קשה מאם זה היה סקווט לגמרי, גם סקוטים שעושים שם, אפילו, סתם אני אתן לך שמות של חברות תקליטים וזה, אנחנו עושים מסיבה בצוללת, אחרי צהריים ולעבוד, אפילו לסדר את העמדה זה מעצבן, הכל יהיה כבר מוכן ש...

- 335 ישקיעו מיליון שקל, כאילו, לא להתחיל, אתה יודעת, דברים כאלה. תבואי ל"אפיק" ותראי למה המקום מגניב.
ש: אני אבוא.
- 340 צ"ס: לא, יש שם sound מגניב, והמוסיקה שלנו צריכה את ה- sound הכי טוב שיש.
ש: נכון. ומה איזה לוקיישנים היו?
צ"ס: איפה?
- 345 ש: בעבר.
צ"ס: מאה מטר או pacotek?
- 350 ש: pacotek ומאה מטר.
צ"ס: או טכנו בירושלים. מה, את יודעת.
ש: אני רוצה לשמוע.
- 355 צ"ס: pacotek את לא יודעת.
ש: pacotek אני לא יודעת.
- 360 צ"ס: אז מאה מטר לא לפרט.
ש: מה שבא לך תפרט.
צ"ס: מה במאה מטר חלק פספסתי, במצדה לא הייתי.
- 365 ש: היית בחו"ל.
צ"ס: הייתה את ההיא שהיתה בזה, לא? בנשר שם ש-,

- 370 ש: עברה לבית שמש לאיזה מחצבה.
- צ"ס: ונגיד חולון, זה היה מקום מושכר אבל עדיין היה מלא עבודה שם כאילו.
- 375 ש: כן, אני זוכרת. ולמה נראה לך, בעצם אתה גם עשית את זה מאותו מקום, הרי לא ניגנת בהתחלה. למה אנשים עשו את זה? הרי זה לא היה בשביל לנגן.
- צ"ס: הרגשנו, כמו שיש "רו" אתה צריך לראיין את "רו" כאילו, אם קשה לך באמת אני אתן לך טלפון או משהו כזה.
- 380 ש: אני אשמח.
- צ"ס: הם עושים מסיבה קטנה ביום שישי באיזה מועדון בירושלים לא יודעים אם הם החליטו לקרוא לזה "רו", חלקם נוסעים למסיבת פרידה. אז גם שמה ... נגנו ויש אחד שמנגן והם היו קומונה גדולה, כאילו, שהיו מגניבים אבל הרו עושים כסף מההתחלה, הם לקחו חמישים. לא יודע אם זה מלא כסף.....
- 385 ש: מה הקטע עם הכסף במאה מטר, נשמע לי כמו איזה issue, בהתחלה אתה לא,
- צ"ס: לא יודע כאילו, לא היה לי שום קשר לכסף, כל הכסף היה הולך דרך ד"ז. אם אני חושב על זה בדיעבד לפני שנים אז פשוט פה, איך שאני הספקתי להכיר את הבן אדם, אני חושב שהייתי קצת באיזושהו חור. לא יכול להיות שהבן אדם כן מחושב, והוציא סתם על מסיבה אלפי שקלים..... וכל מיני שטויות כאילו. כאילו הבנתי שבזמנו היה ברור לי שיש קופה של מאה מטר שמה שנכנס זה הוצאות למסיבה הבאה, זהו.
- 390 ש: ומה הרעיון היה, לכסות עלויות.
- צ"ס: כן, אבל הגיוני שהיה יותר מעלויות, כי באו כן הרבה אנשים. יש בר, אנשים שותים גם בר לא בחינם, אומנם זול אבל לא בחינם.
- 400 ש: והמטרה היתה להרוויח כסף מזה?
- צ"ס: לא, אני מניח שלאף אחד לא אכפת מזה. לי לא היה שום קשר לכסף, לא קטע של לספור, או לדעת כמה נכנס כמה יוצא, אני לא שאלתי אף פעם, ולא עניין אותי גם.

- ש: אבל ב- pacotek זה כן עניין אותך.
405
- צ"ס: ב- pacotek זה שני אנשים ש-,
ש: שאחד מהם זה אני.
- צ"ס: 410 כן, שדי כאילו אני חי מזה, בזמנו גרתי אצל ההורים, היתה לי עוד עבודה. והאמת איזה פעם בכמה חודשים אתה צריך לזכור את זה, כי זה שבוע כן שבוע לא. לי מאוד קשה, זה לא ש, את יודעת גם לייחצ"ן זה מאוד, מאוד קשה, בעיקר נפשית, לא שאני יחצ"ן, אני משלם כסף כאילו זה ש-, אני מוציא מלא כסף, אני לא יודעת כמה יצא במאה מטר, בטוח יצא, אבל אם מערך אחר ...
- ש: 415 כן.
- צ"ס: או שזה רק שני אנשים כאילו, מהם עוד היה יחצ"ן שהוא לא על הכסף, דבר בפני עצמו, חוץ מפליירים שיצאו ...
- ש: 420 כן, הכרטיסים.
- צ"ס: עם כמות של אנשים שבטוח עם הדיבור, חיכו לזה כבר. גם אנחנו שעשינו את זה עשינו הפסקה עם pacotek .
- ש: 425 כשנסעתם.
- צ"ס: את היית במסיבה כשחזרנו, באו הרבה אנשים ראית.
- ש: הייתי, הייתי.
- צ"ס: 430 אז יש לפעמים יש צורך, אולי יש פעם שזה אותו דבר, כשאתה חוזר כאילו, אז..
- ש: אבל יש איזשהו משהו ברעיון שנראה לי יותר מסחרי, אחר, מהמאה מטר. מהמאה מטר אף אחד לא ניסה לחיות מזה, אתם מנסים לחיות מזה זה משהו אחר.
- ש: 435 כן.

- ש: ומה, מה היה הרעיון מאחורי המאה מטר, אם זה לא היה למטרות רווח ולא היה לכסף, אז בשביל מה עשו את זה? בשביל המשהו המרגש, אמרת, שאלת כאילו, צריך משהו מרגש, אז כן, אז משהו מרגש, אבל מה - 440
- צ"ס: בשביל האגו סתם אני מסתכל על ה"רו" אז הם מגניבים את יודעת, סלבס, סתם -
- ש: בסדר, גם אתה מגניב וסלבס. 445
- צ"ס: סתם, אני בזמנו כן כל הזמן רציתי ש.. תיקחי את המקום של י"ג ש.....בתלפיות שם
- ש: כן.
- צ"ס: אז אני. רציתי לקבל גרוש, כי ראיתי, אני חלק מזה ויום אחד יהיה לי.... מבחינת d.j. 450
- ש: ויום אחד יהיה לי מה?
- צ"ס: התחלתי להגיד שמבחינת d.j. הוא היה ברמה הכי טובה שיכולה להיות בארץ, כי מבחינת הקהל והוויבים וה-, אז זהו יום אחד אמרתי אין סיבה שאני לא אנגן. כאילו אני ראיתי את עצמי, החלום שלי היה להיות d.j. במאה מטר גם כן אני רואה את עצמי כ- d.j. לא יודע, אני זוכר שכל הזמן אני לחצתי על ד"ז כן לעשות מסיבות, כן לסגור תאריכים, אז כן היה משהו שעניין אותי כאילו. אני זוכר שאחרי שסגרנו תאריך אמרתי לו..... מסיבה לחיות כאילו, לא teenager אולי, אבל עדיין זה ברמה של teenager, את יודעת..... כן תקופה של דיכאונות וכאלה ו..... אז זה כן משהו שהיה. אני לא יודע אם זה כן סיבה לחיות אבל זה משהו שהוא כסף, כאילו, כיף להעביר לבן אדם הזמנה, כי...איזה כיף יש מאה מטר. וכמה שזה עבודה קשה, כמה שזה פעם בכמה זמן שיש מלא אנשים, וזו עבודה קשה. אבל זה כיף, כיף ההכנה, מלפני אפילו, ועד הפירוק, לקצור ברינה כשהמסיבה מוצלחת. לסחוב קצת בטח שיש לא יודע כמה, יותר מעשרה אנשים שעובדים.
- ש: עושים שרשרת של ארגזי בירות ריקים. 465
- צ"ס: כן, סוחב איזה עשרים ארגזי גולדסטאר לבד כאילו. מלאים, ושם זה ריקים.
- ש: כן, ריקים, שם זה היה ריקים, ברוב המקרים לא תמיד. אבל, היתה שם איזושהי מחאה חברתית, אלטרנטיבה של משהו שהיה קודם, כאילו היה שם איזושהו-? 470

צ"ס: אני אישית לא בן אדם כזה אידיאליסט, אולי אצלכם זה כן. כי אני לא יודע עד היום יש אנשים שכאילו, נגיד רו' מגדיר את עצמו, סתם קראתי באיזה עיתון כשהייתי בברלין והוא אמר שהוא היה אחד ממאה מטר.

475

ש: לא הבנתי, לא הבנתי מה אמרת.

צ"ס: רו' הוא אידיאליסט.

ש: כן, מה אמרת עכשיו שראית מה? 480

צ"ס: ש.... אמר שהוא היה חלק ממאה מטר, משהו כזה. אז אולי הוא ראה את זה כמשהו כזה אידיאליסטי או חלק מהאור.

ש: שמה האידיאל? 485

צ"ס: שכאילו זה לא מסחרי, שזה כאילו נגד הסצנה הקלאבית, לא יודע, אין לי מושג.

ש: ואתה לא מתחבר לזה.

490

צ"ס: אני לא קומוניסט.

ש: אתה קפיטליסט.

צ"ס: יכול להיות כאילו, נראה לי שכולם שם קפיטליסטים. 495

ש: והיו לכם חיכוכים סביב האידיאולוגיה הזו.

צ"ס: לא, לא שזכור לי. לא בהתחלה לפחות, לא.

500

ש: ואח"כ?

צ"ס: על השם מאה מטר לא נראה לי. מבחינתי מאה מטר זה היה עד המסיבה בקיבוץ גלויות. את היית שם?

- 505
ש: לא הייתי בחו"ל.
צ"ס: לדעתי זו המסיבה האחרונה של מאה מטר....
- 510
ש: למה, מה קרה?
צ"ס: אחרי זה כבר היה היה משהו לפני זה, לא זוכר. יכול להיות שהיה אחרי זה משהו כמו ברכבת.....לא קרה שום דבר אבל זה היה כאילו באמת מאה מטר כמו של פעם, קומונה כאילו, לא שזה רע אבל שי"ג ניסה לעשות את זה אז זה היה משהו כמו פעם בשבועיים לא?
- 515
ש: משהו כזה.
צ"ס: אז זה כבר לא.. זה מקום קבוע.. לא שזה רע, להפך, המחשבה טובה.
- 520
ש: ולמה זה לא הצליח?
צ"ס: אולי בגלל י"ג, אולי בגלל המקום כאילו.
ש: היה גם פיגועים אני זוכרת באותה תקופה.
- 525
צ"ס: אני לא יודע אם זה קשור, באו הרבה אנשים, המוסיקה.
ש: אתה אומר אבל שהקומונה כבר לא היתה.
- 530
צ"ס: נכון.
ש: ומה, מה היה במקום?
צ"ס: מה?
- 535
ש: מה היה במקום זה?
צ"ס: מה היה אצל י"ג?

- 540 ש: לא, ז"א היתה איזושהי קומונה ופתאום היא הפסיקה להיות קומונה?
צ"ס: אולי, כן, התעצלה קצת לא יודע.
- ש: למה?
545 צ"ס: לא יודע, לא טבעי?
ש: יכול להיות טבעי.
- 550 צ"ס: אנשים לא עיזים, אנחנו לא ריינבו, הם גם אידיאליסטים, ממקום אחר אידיאליסטים, אולי הלכו למקום אחר, אולי ספת הפסיכולוג.
ש: ספת הפסיכולוג, לא ממש. וזהו מאז פשוט עברת, התחלת לנגן יותר. אמרת שהיית אצל י"ג -
- 555 צ"ס: לא, היה את אפשר לקרוא לזה טכנו ירושלים אולי לא יודע.
ש: מה זה טכנו ירושלים?
צ"ס: אחרי המקום של י"ג נראה לי שהם, הם התחילו איזשהו ליין של m-1.
560 ש: m-1?
צ"ס: והקהל שלהם ירד, והם הגו מאה מטר קטן. מוזר התחילו בליזרד שלא היה מוצלח, אחרי זה הם עברו ל.... והביאו d.j מחו"ל בפעם האחרונה, זה היה די מוצלח.
565 ש: הם קראו לעצמם טכנו ירושלים, לא, הם קראו לעצמם m-1.
צ"ס: לא נתת לי לסיים.
- 570 ש: או.קי סליחה.

- צ"ס: ואנחנו במקביל, אני לא זוכר מה היתה המסיבה הראשונה, של טכנו ירושלים מסיבה סתם לא היה שם.
- 575 ש: מי זה אנחנו?
- צ"ס: נראה לי אני, יר', וד"ז, משרד החוץ הישן, היה אחד שתיים משהו כזה, ואז היתה מסיבה שאנ' ועו' עשו באיזה חניון משהו כזה. והם היו אמורים לעשות באותו היום שאנחנו עושים, ואז תיאמנו בנינו שלא נעשה באותו היום ואז הם עשו לפני. ואיך שהוא כאילו הכרנו ואז התחלנו לעשות מסיבות ביחד.
- 580 ש: עם אנ'.
- צ"ס: כן, גם עו' היה בהתחלה, ו..... בחוץ בפנים. את יודעת. כאילו היה צורך לעשות אקטיבי לתפוס מסיבה, אני יכולתי לעשות מסיבה ואז..... לשהות בתהום הנשיה חודשים, איך אומרים, אין לי מושג, חודשים כאילו.
- 585 ש: כן, כן.
- צ"ס: אז אנ' ועו' כאילו אמרו בואו נעשה מסיבה וזה היה של שנינו. ואז ברגע שאמרנו שאנחנו עושים מסיבה הם גם הצטרפו יום לפני כאילו, עשינו את זה בבניין של גן סאקר.
- 590 ש: כן, איפה שהיה שלג.
- צ"ס: כן, ואז המשכנו לעשות. עו' היה פחות בעניין כי אני לא זוכר מה הוא אמר, אני בכלל לא זוכר את זה, כי הוא רוצה לנגן, והוא לא היה מספיק טוב, הוא עושה live משהו כזה. אנ' בהתחלה לא נגנה כאילו. ..אוף אין לי כוח לדבר על היסטוריה.
- 595 ש: טוב, אתה לא חייב.
- 600 ש: זה כאילו היה טכנו ירושלים, קראו לזה טכנו ירושלים עד שהמשטרה סגרה את טכנו ירושלים, כן בטח. משרדי החוץ הישן היה שם את המועדון הזמר המזרחי של ג'קי שם למעלה.
- ש: לא מכירה את זה.
- 605

- צ"ס: בתלפיות, לא היית?
- ש: לא. במשרד החוץ הישן כן.
- 610 צ"ס: מועדון הזמר המזרחי בתלפיות, כמעט על גג כזה מגניב.
- ש: באומן 18, כאילו מול האומן?
- צ"ס: לא, לא, האומן 18 זה היום. איפה ש... מול התעשייה כאילו, איפה שיש שם כל מיני אולמי שמחות וכאלה.
- 615 ש: מכירה, יודעת איפה אבל -
- צ"ס: עד שאני ואנ' החלטנו לעשות, להתקדם בתור d.j החלטנו להיכנס למשהו קבוע במועדון כאילו וזהו, אני קצת עייף אז תשאלו שאלות.
- 620 ש: אז מה, מה עכשיו?
- צ"ס: קראו לזה טכנו ירושלים כי סתם כתבנו על הפלייר טכנו ו- jerusalem כאילו.
- 625 ש: כן, טוב זה הקו המנחה מההתחלה טכנו ו- jerusalaem. אז בעצם עשית בחיים שלך איזה חמישים מסיבות ב- pacotek שזה חגגתם לא מזמן.
- צ"ס: כן, טיפה יותר.
- 630 ש: כמה במאה מטר?
- צ"ס: לא יודע.
- 635 ש: כמה אתה משער? מעריך?
- צ"ס: שתים עשרה, אין לי מושג.
- ש: שתים עשרה?

- 640
צ"ס: מאה מטר?
ש: כן.
- 645
צ"ס: מה?
ש: כולל הכל, כולל כל ה-
צ"ס: עשרים.
- 650
ש: לאורך כל השנים רק עשרים?
צ"ס: כן, לפעמים זה פעם בחצי שנה, פעם בשנה גם היה.
- 655
ש: כן, זה היה פעם. אבל היו את הקטעים האלה של הרכבת נגיד, כל כמה זמן, אני מנסה להעריך כמה, אני לא יודעת כמה.
צ"ס: אולי ד"ז סופר.
- 660
ש: אני אשאל אותו. אז איך עכשיו כשאומרים לך את השם מאה מטר, מה זה עושה לך?
צ"ס: אני שמח כבר שאני לא מייצג את עצמי וקורא לעצמי צ"ס ממאה מטר, את יודעת, יש לי עכשיו משהו אחר כאילו, משהו הרבה יותר. אם תשאלני עכשיו סתם אנשים שבואי נגיד פחות מעשרים וחמש אז יותר *pacotek* זה יותר מוכר מהמאה מטר למרות שזה מיתולוגי. וזהו, כאילו ר"א וי"ג עדיין כותבים בסוגריים m-1 מאה מטר, עכשיו אקסרסיז.
- 665
ש: אקסרסיז?
צ"ס: זה הליין החדש שלהם כאילו, מה שהיום.
- 670
ש: וואלה.
צ"ס: שם לא משהו, לא?

- 675 ש: לא קשור למאה מטר בשום צורה.
- צ"ס: לא, אבל זה גם לא ר"א וי"ג, הם חמישה.
- ש: אקסרסייז.
- 680 צ"ס: אקסרסייז 0,1 לא יודע. אז יש זהו יש משהו שאני עשיתי -
- ש: או.קי. אבל זה אתה אומר לי במה לא, כאילו אתה שמח שאתה לא מוכר רק כמישהו ממאה מטר. אבל כשאומרים לך מאה מטר זה גורם לך, אני מסכמת פה אני קולטת שאתה עייף, זה משהו שאתה נזכר בו בחיך, בבאסה.
- 685 צ"ס: ברור, למה באסה?
- ש: לא יודעת, סתם כאילו, כי ישר אמרת אני שמח שזה לא הדבר שזוכרים אותי על פיו.
- 690 צ"ס: כי זה העבר, רק בגלל זה, כי זה לא ההווה. עכשיו אני עושה משהו, אני עושה משהו שאולי קשור לעתיד. אני מגשים את החלום שלי. אז מה אני אתפרק על העבר לחיות מנוסטלגיה כאילו. סבבה, זה היה מגניב. אתה יודעת כמו ש.... איזה זקנה בת חמישים כאילו, תכתוב בסוגריים מלכת היופי בדימוס לשנת '77 כאילו.
- 695 ש: כן.
- צ"ס: אפילו אם היום היא חברת כנסת, סתם.
- 700 ש: היא היתה מלכת היופי ב- '77, לא ב- '77 רינה מור זכתה.
- צ"ס: כן לא, סתם, סתם את מבינה מה אני אומר כאילו.
- ש: כן, כן, מבינה, לגמרי מבינה.
- 705 צ"ס: את ר"א וי"ג, לא צריכים כל הזמן להזכיר את המאה מטר הזה. לפעמים לא אבל, מספיק מוכשרים כאילו.

- ש: כולם, ועדיין מאוד מוכשרים.
710
- צ"ס: י"ג עכשיו עושה קטעים חבל על הזמן, עושה טראקים.
- ש: אתה בקשר עם האנשים ממאה מטר? עם ר"א וי"ג אני שומעת שכן.
- צ"ס: אני.... מי היה עוד במאה מטר בכלל?
715
- ש: שאלה טובה, מי היו מאה מטר?
- צ"ס: את,.... גם א"א אומרים שהם חלק ממאה מטר, יש תמונה מאוד גדולה..... היו כל מיני מסיבות שאני לא הייתי אז בטח הם היו מאוד..... בטח כמו רו' וא"א. אני הייתי בהודו. היו שתי מסיבות, מה שאני זוכר חזקות כאילו, במצדה ו-
720
- ש: ומי עוד?
- צ"ס: מה?
725
- ש: מאה מטר.
- צ"ס: נגיד י"ב הוא מאה מטר, אבל יש כאלה שמחוברים למאה מטר, ומה שחיבר זה המוסיקה, מי שהיה קשור למוסיקה הוא יותר מחובר. אחרי הכל לאורך זמן זה מה שיכול להניע כאילו, בגלל זה זה החזיק כמה שנים לדעתי. וזה האור בכל שנה כי לפחות המוסיקה הניעה אותנו. אז מי שהיה לו חומר כזה היה שלושתנו, ד"ז, ונראה לי זהו.....
730
- ש: ד"פ?
735
- צ"ס: ד"פ אני חושב שהגיע יותר מאוחר, כן. מה ראינו גם אותו?
- ש: ביום ראשון.
- צ"ס: וואי, מסכנה. תגידי שיבוא אליי ל- pacotek.
740

- ש: אני אגיד לו שאמרת שאני אגיד לו שיבוא ל- pacotek.
- צ"ס: שיבוא לאפיק.
- 745
- ש: בסך הכל זו היתה תקופה טובה.
- צ"ס: בטח, כן. היה גם הרבה פידבק גם מת"א וכאלה ...
- 750 ש: איך אתה באמת מחבר את זה לירושלים?
- צ"ס: כי אנחנו ירושלמים.
- ש: כן, נראה לך שזה היה יכול להיות במקום אחר, או שזה דווקא ירושלים או דווקא הטיימינג הזה, דווקא האנשים האלה?
- 755
- צ"ס: לא יודע, ירושלים זה מקום כאילו, זה מבאס אני לא יודע. אבל הוא לא, מצד שני אף אחד לא עושה, מעט מאוד עושים. לא יודע אבל אה-,
- 760 ש: אתה גר בירושלים.
- צ"ס: כן, לא, בקטע של אולי זה, בגלל שיש בעיר אולי, טיפה מדכאת, חסרה בה איזה שמחת חיים או איזה משהו שירגש אז היה צורך לעשות משהו כאילו, היה מסיבה, בתל אביב אולי אבל היה מספיק ריגושים מבחוץ כאילו, אני לא יודע אם זאת הסיבה אין לי מושג עד היום.
- 765
- ש: וסמים?
- צ"ס: מה?
- 770 ש: סמים, זה לא חלק מהמסיבות?
- צ"ס: אני אישית?
- ש: לא, בכלל, כאילו זה היה, היו דילרים, היה-?
- 775

צ"ס: לא, אני לא יודע, זה לא כמו מסיבות טראנס או מסיבות אסיד כאילו שממש קולטים שכולם-, בגלל זה עד היום pacotek ... סמים, המסיבות האלה מתחילות מאוד מוקדם, לא כמו המסיבות טראנס, טבע, ואפילו אפטרים.

780 ש: איך, תן לי שנייה השוואה בין טראנס לטכנו.

צ"ס: השוואה. עכשיו יצא עכבר תרבות, בכל העיר משהו, לייבלים, אז כתבו pacotek לייבל הטכנו טראנס.

785 ש: טכנו טראנס?

צ"ס: מצחיק לא?

ש: כן, כן. מנגנים אצלכם טראנס?

790

צ"ס: לא, אבל אני לא יודע אולי טראנס זה תודעה, מצב כאילו.

ש: יש לך עכשיו שיתוף פעולה עם גרמניה, עם טיל.

795 צ"ס: קצת, כן.

ש: כמה זמן?

צ"ס: מאז pacotek הראשון.

800

ש: כמה זמן pacotek קיים?

צ"ס: אמרתי בהתחלה, שנתיים וחודשיים.

805 ש: נכון. שנתיים וחודשיים וחמישים מסיבות, קצת יותר.

צ"ס: כן.

ש: יפה.

- 810
צ"ס: לא ספרתי כמה שנסגרו.
ש: וואלה, היו הרבה שנסגרו אה?
- 815
צ"ס: היו כמה, לא יודע. אולי חמש.
ש: למה הם נסגרו?
צ"ס: או משטרה, או פעם אחת בעיות טכניות, אבל הסיכוי ש.....
- 820
ש: בסך הכל כאילו מה שעכשיו אתה עושה זה, איך שאני רואה את זה סתם בתוך סיכום זה זיכוכ של מה שעשית קודם, במקום להפיק דברים שלא קשורים במוסיקה, ולגעת ליד המוסיקה, אתה מנגן. בנוסף לזה בחלק מהמקרים אתה גם מרים את המסיבה עצמה, בכל מיני מקומות שהם לא מוכנים. אתה צריך להקים את העמדה, ולסחוב את הבירות ולעשות את הדברים האלה.
- 825
צ"ס: ולהביא את האנשים. זה הכי קשה
ש: ולהביא את האנשים. ובאים אנשים.
- 830
צ"ס: כן, לא תמיד מאסות, מה לעשות, אבל באים. זה קשה כן.
ש: וזה קל -
- צ"ס: לא תמיד את יודעת מה שאיכותי מה שמביא הרבה אנשים. בערוץ 8 אין את הרייטינג הגבוה.
ש: כן. והקהל זה קהל דומה לקהל של המאה מטר או שזה סוג אחר.
- 835
צ"ס: לא יודע, אולי זה שונה מירושלים לת"א, רק התחלנו עכשיו בת"א אז, בירושלים נראה לי שכן, כאילו, הרבה סטודנטים.
ש: הרבה סטודנטים בירושלים.
- 840

- צ"ס: כן, אבל חלקם עוזבים את העיר, ואחרי כמה זמן הקהל מתחלף קצת. באלקטרוני ראיתי, בברזילי את מכירה אנשים ואומרים אתה מוכר מהמאה מטר, לא? הברזילי ניגנתי שם.
- 845 ש: איך היה?
- צ"ס: היה נחמד, אבל הברזילי הבעלים שם בעייתיים, חרא של אנשים.
- 850 ש: והאפיק מה, איך הבעלים שם?
- צ"ס: באפיק? אפיק מועדון מייין סטרים, ואנחנו אולי העלה תאנה האיכותי שלהם לא יודע. אנחנו פעם בחודש, ואנחנו יצירנו הכרנו לעיתונות ותקשורות ו-d.j מחו"ל. עכשיו המוסיקה שאנחנו עושים גם אחרי שנתיים שאנחנו עושים אותה זה מילים על טכנו ופתאום זה נהיה ה"הייפ" בת"א פתאום.....
- 855 ש: אתם עושים את זה כבר הרבה זמן.
- צ"ס: כן, שנתיים. בעצם מאז המסיבה הראשונה... של היה עם טיל ומטופיקס של ריאל רקורדס שהוא ממש כוכב, וגם עם מיה שהיא גם כוכבת.
- 860 ש: מאיפה הם?
- צ"ס: מגרמניה. אז אולי כן, אולי זיכוכ.
- 865 ש: ואתה מבסוט.
- צ"ס: כן, למה לא. אבל כן כאילו, לא סתם איזשהו שובע...לא יודע אם שובע, איזשהו שינוי
- 870 ש: אתם עושים גם בת"א או שעברתם לת"א?
- צ"ס: גם.
- ש: גם וגם, ואתם גרים עוד בירושלים.
- 875 צ"ס: כן. זה היה ממש...לעשות במועדון, בירושלים אין מועדונים כאלה.

- ש: ואתם גרים ביחד.
- 880 צ"ס: כן.
- ש: אז אתם בעצם בני זוג שעובדים ביחד וגרים ביחד.
- 885 צ"ס: כן.
- ש: ומנגנים ביחד. יש לכם back to back?
- צ"ס: במסיבה עשינו פעם אחת.
- 890 ש: איך היה?
- צ"ס: היה סבבה. אבל back to back הכי מוצלחים זה אנה וי"ג כי אני ואני מכירים את המוסיקה אז זה פחות מרגש, עם י"ג יוצאים לאנ' היה יוצא לנו טראקים מדהימים כאילו במסיבות. והיא .. מרגיעה את י"ג איך להגדיר את זה אבל, מן באז -
- 895 ש: כן, גם אנ' מנגנת מדהים. אנה יש לה, תמיד היו לה עוד מהתחלה מן תעוזות כאלה של דברים הזויים לגמרי שהיו יפהפיים.
- צ"ס: כן, עכשיו היא עושה מוסיקה מדהימה.
- 900 ש: אני אצטרך לשמוע אותה.
- צ"ס: כן, התקליט כבר יוצא בקרוב.
- 905 ש: טוב, תודה.
- צ"ס: אז יאללה בהצלחה.
- ש: תודה.
- 910

צ"ס: אם אי פעם מישהו מהם לא יכניסו אותו, מה הם משחקים אותה, זה כאילו סטיגמה במועדונים, איך אני אגדיר את זה, שיש כאילו שם למועדון -

ש: סטריאוטיפ.

915

צ"ס: כן, סטריאוטיפים שמועדונים עושים סלקציה.

ש: אבל מועדונים עושים סלקציה.

920

צ"ס: אף אחד לא עשה סלקציה.

ש: לא עושה סלקציה לך, אבל אה-,

צ"ס: לא, לא, לא, תקחי כל מועדון אחר... אנחנו... ערסים, אנחנו לא עושים סלקציה לערסים יש ערסים חמודים.

925

ש: טוב, אתה מדבר על המועדונים של עכשיו. בוא נדבר על הפיתגורס והאינקוגניטו וה-,

צ"ס: אם הם היו רוצים להיכנס הם היו נכנסים.

930

ש: הם נכנסו.

צ"ס: זהו, הם נכנסו.

935

ש: אבל הבעיה היתה לא הם.

צ"ס: התחלת כאילו בפוזה כאילו של יפה נפש כזה.

ש: טוב זה אמרת גם קודם שזה לא התחבר לך -

940

צ"ס: לא גם לא נראה לי ש... בפיתגורס, מה זה לא היה חינם?

ראיון מס' 9 (ראיון עם ר"א)**משך הראיון: 112:53 דקות****מקום הראיון: הבית של ר"א****מתי התקיים? 1.2.06**

ש. טוב, זה מקליט? נראה לי שזה.. כן. רגע.

5

ר"א: תבדקי, תבדקי.

ש. אז מה אתה עושה עכשיו?

ר"א: אהמ.. עכשיו? עובד, כמו שאמרתי

10

ש. במה?

ר"א: אהמ..

15

ש. בחו"ל

ר"א: טכנאי "אודיאו ויז'ואל" שזה.. כל מיני כנסים, קונגרסים, דברים כאלה בחו"ל.. אחראי מליאה ש..

ש. אחראי מליאה.. נשמע טוב!

20

ר"א: זה בסדר, כן.. כסף טוב, סבבה וזה.. חוץ מזה- עושה מוסיקה, מתקלט כמה שאני יכול..

ש. איפה?

25

ר"א: אה.. כל מיני.. גם אני מפיק מוסיקה שלי, ו.. עומד לצאת, כאילו.. אנחנו עושים לייבל יחד עם צ"ס ואני, י"ג ואני, ארבעתנו, אה.. בקרוב לשחרר בחו"ל, גרמניה, עניינים, הפקה, הפצה כלל עולמי, זה השאיפה. בהנחה שירצו את הדברים שלנו, אה.. זהו, מתקלט.. כרגע בארץ בכל מיני מקומות, כאילו.. התחלנו גם לייך מסיבות

30

ש. "פאקוטק"?

ר"א: לא. "פאקוטק" זה "פאקוטק". זה צ"ס ואנ', למרות ש.. אני תומך בהם כמה שאפשר, מנגן הרבה אצליהם במסיבות, גם י"ג גם אני, אה.. לא, אנחנו מתחילים עכשיו ליין ב"אומן", בחדר הקטן דוקא, וב"קפה ברזילי" במקביל. שבועיים- שבועיים.

35

ש. ב"אומן" בת"א?

ר"א: ב"אומן" בת"א בחדר הקטן, יחד עם טו'; ו.. כל מיני חבר'ה,...

40

ש. א"מ?

ר"א: לא. זה לא טכנו. כאילו.. ליין של מינימל ו.. א"מ פחות אה.. כאילו בכיוון הזה. הוא גם לא מנגן כבר טכנו כ"כ, מנגן אייטיז וכאלה.

45

ש. מגניב. איך התחלת לנגן?

ר"א: איך התחלתי לתקלט ולנגן?

ש. כן.

50

ר"א: אה.. טוב, זה התחיל במסיבות הראשונות שעשינו, ו.. בעצם עוד לפני שממש ידענו גם.. לפני שהתאפסנו על בכלל כיוון של טכנו..

ש. מי זה 'אנחנו'?

55

ר"א: אה.. המסיבה הראשונה שאני זוכר בעצם ש.. תיקלטנו בה אפשר לומר.. תיקלטתי בה, זה היה.. בבית של נ"ר, אצל ההורים של נ"ר, וגם לא היה טכנו, סתם.. שמנו דיסקים, עניינים, לא היה אפילו מיקסר. אה.. אחרי זה זה התפתח, במסיבה אצל י"צ, וזה.. היה כבר מיקסר, לא.. לא היה מיקסר? אני לא חושב, אבל בכל מקרה התחלנו לנגן קצת דברים יותר עדכניים, כיוון אלקטרוני, פה ושם, אהמ ד"ז ואני, גם י"ב ניגן קצת בזמנו.. אה.. זהו ואז התחילו כאילו המסיבות של ה"מאה מטר" הראשונות ד"ז לקח את זה בכיוון של הטכנו, אני עדיין המשכתי לכיוון של.. תערובות של אה, פריסטייל בין טכנו לכל מיני דברים, אה.. זהו, ואז התחלתי לנגן יותר אה.. לעשות "לייזים" למינהם, היה לי "גרוב בוקס", עבדנו עם ד"ז ותו'..

60

65

ש. תו' גם שר.

70 ר"א: כן, תו' דוקא בהרכב ההוא שר, למרות שהוא מוסיקאי מוכשר בפני עצמו, אבל הוא גם שר וגם עשה את ההפקה, היה על ה... מיקסר, עשה את כל ה... אז לא ידעתי מה הוא עושה, אבל היום אני מבין שהוא עשה כל מיני אפקטים, עניינים, שילב את כל העסק, אה... זהו. והמסיבה הראשונה שתיקלטי עם תקליטים היה במילניום, מסיבה שי"ב ואני מצאנו את הלוקיישן, פה ושם..

ש. ספר לי קצת על זה.

75 ר"א: אהמ... זהו, היה... התקרב המילניום, היינו חייבים לעשות משהו, כן... אז י"ב הציע רעיון לעשות מסיבה בעיר העתיקה. היה שנת 2000, בעיר העתיקה, חייבים פה שם. אה... התחלנו לחפש לוקיישנים וכל מיני כאלה, י"ב מצא איזה בית קפה ערבי בעיר העתיקה בשער יפו, כאילו, לעשות אצלו את המסיבה. הוא אמר לי "כן, יש מצב, פה ושם". סחב אותי לפגישה איתם. הגענו לעיר העתיקה, ליפו, נכנסים כזה לפני... בדיוק כשנכנסים לשוק יש כזה כמו בית קפה גדול כזה, קשתות עניינים וזה, רואים שם... ערבים משחקים קלפים, כאילו... כבדים כאלה. אה... חיכינו לבעל בית והכל, אומרים אה... בעל הבית יפגוש אתכם אצלו בבית באו איזה נראה לי הבנים שלו או משהו, לקחו אותנו באיזה ב.מ.וו או מרצדס כזאת שחורה, מפוארת, אמרנו "יאללה", עלינו איתם למרצדס, כאילו..

ש. לא פחדתם?

85

90 ר"א: זה היה לפני האינתיפדה, לפני הבלאגן, היה אווירה בטוחה יחסית, אה... זרמנו, אני יודע... הרפתקה. אה... נסענו כאילו באיזור כביש מס' 1 שם אני יודע, צור באחר ועוד איזה שכונה. בית של מליינים, נכנסנו עם הרכב, חניה כזאת מקורה, עניינים... נכנסנו כאילו לבית המשפחתי, זה היה איזהשהו חג לפני הסילבסטר, מן הסתם, איזה שבועיים בטח איזה חג נוצרי, נראה לי שהם היה ערבים נוצרים, היו שם אורחים, כל המשפחה, חמולה שלמה. ואני וירמי באים כאילו לפגוש... לדבר ביזנס עם בעל המקום. טוב, מושיבים אותנו שם, הבת של בעל המקום ככה מתחילה להגיש לנו מיץ תפוזים, פיצוחים... וי"ב לפני כן הסביר לי ש... ברגע ש... אם מציעים לך לשתות וקפה וזה- קודם כל תגיד "לא" כאילו. בפעם הראשונה תגיד "לא", בפעם השניה תגיד "לא", רק פעם שלישית ככה תסכים "טוב, בסדר". כאילו אם לא, אתה יוצא טמע. יענו זה לא יפה. ירמי עם השטויות שלו. זה נכון אבל. אמרנו "לא", פה שם, בסוף הגישו לנו מיץ תפוזים וזה, דיברנו איתו, ההוא דפק איזה מחיר היסטרי, לא יודע... 5000 דולר הוא רצה על המקום וכל מיני כאלה, יש לו שותפים, ישבנו בקיצור איזה שעה ומשהו היינו שם וזה, בסוף... הבנו שזה לא הולך לצאת, זה... לא זוכר איך

הגענו בסוף לעשות את המסיבה ב... מכון הסיבים שם ב"עמק רפאים", בקיצור באותו זמן בדיוק קניתי תקליטים היינו בלונדון י"ג ואני וקנינו תקליטים וכאלה, התאמנתי, פעם ראשונה שעשיתי תקליטים, לא היו לי אפילו פטיפונים נורמאליים, התאמנתי וזה... ו... אני זוכר ביומיים שלפני המסיבה חטפתי בכלל מחלה, כאילו הייתי עם איזה 40 חום במיטה, אל" טיפלה בי טוב, כאילו... וזה, פה ושם כולם חשבו שאני לא הולך לתקלט, כאילו, אה... זהו. ביום של המסיבה נכנסנו שם למקום, פרצנו..

ש. תאר את המקום

ר"א: אהמ... זה... בניין ממשלתי נטוש, "מכון הסיבים" קראו לו, זה היה שייך למשרד המסחר והתעשייה, זה מצחיק, אמא שלי הכירה את זה, זה היה שייך למשרד שהיא עבדה בו, והם נגנבו "מה פתאום עשיתם שם מסיבה וזה" בקיצור זה סגור לגמרי, היה שם 2 בניינים כאלה ישנים ירושלמים, נראה לי מתקופת הטמפלרים כאלה, אה... ענקיים כאילו עם מעבדות ועניינים, והכל נשאר שם כאילו... וזהו. והחלטנו כדי לא להפריע לשכנים וזה לעשות במרתף, מרתף אפלולי מגניב לגמרי, כל הבניין היה בכלל... בניין ממש יפה, חצר גדולה בחוץ, מוקפת חומה, אה... בקיצור - לוקיישן מגניב לגמרי, אהמ... זהו. אז ביום של המסיבה הגעתי חולה, דצמבר קר בירושלים, באתי עם מעיל פרווה כזה, כולי מת מחום בגלל החום שלי, י"ב בא עם פינג'ן תה ככה... שיהיה לי כל הזמן... זהו, היה קרחנה, בסט הראשון התרגשתי, אבל היה סבבה, אחלה מוסיקה, מיקסים, עניינים..

ש. היו הרבה אנשים?

ר"א: כן, היה די... היה מפוצץ, החדר למטה שהוא לא היה גדול, ו... היה כמה מאות אנשים ו... היה בחוץ מלא אנשים... בקיצור היה ברדק שלם, ו... בקיצור אחריי י"ג היה אמור לעלות, אחרי 2 טר... אני ניגנתי שעה, היה מגניב, איך שסיימתי אחרי שי"ג עלה אחרי 2-3 טראקים באה משטרה כאילו ו... היה שמה גם עוד תקרית שנפל למישהי פליקר על הראש, עכשיו רק שמעתי מי זאת כאילו..

ש. מי זאת?

ר"א: לא יודע מי זאת, אבל איזה אחות של אחת ש... בקיצור בת אחותי בת 19, יש לה איזו חברה שאחותה היא זאת שחטפה את הפליקר, משהו בסגנון הזה. "כן, פעם אחת זה... ונפל לה פנס על הראש". וואלה... עכשיו היא אמרה לי את זה. לפני איזה חודש.

ש. איך היא קיבלה את זה שנפל לה פנס על הראש, אתה זוכר?

ר"א: לא יודע, לא ראיתי, אני... רק סיפרו לי. אבל אה..

ש. אני זוכרת שראיתי אותה רוקדת ב"גן הפעמון" אח"כ.

135 ר"א: וואלה.

ש. עם תחבושות, חזרה אחרי מד"א.

ר"א: מה את אומרת

140

ש. כן. היתה מגניבה.

ר"א: טוב, סבבה, מזל שלא תבעה אותנו.

145 ש. כן, לגמרי. אז באה משטרה.

ר"א: אה... זהו. באה משטרה, והמילניום ועניינים, אז הם היו דוקא די סבירים, פשוט שכנים התלוננו על רעש והכל, אז הם הרשו לנו לעבור לגן הפעמון, ואז עברנו לגן הפעמון, כמובן שרוב האנשים חתכו, אבל היה נחמד, המשכנו שם... עד שעות אחה"צ המאוחרות אני אישית חתכתי באיזהשהו שלב, אה... זהו, היה אחלה מסיבה.

150

ש. כן, אני זוכרת ומה... איך בכלל התחיל הרעיון לעשות מסיבות? דיברת על הבית של נ"ר כעל המסיבה הראשונה. אבל מאיפה זה בכלל צץ?

ר"א: אה... לא יודע, חדות נעורים, אנא עארף. קרחנה, צבא. אהמ... נראה לי זה בא די באופן טבעי בסה"כ. כאילו... כולנו כאילו... גם אני... תמיד יצאנו כאילו לכל מיני מועדונים וזה בגילאים יותר מוקדמים. כל מיני "פיטגורסים" למיניהם וכאלה, אפילו ל"האנגר", אני תמיד נגנבתי מזה. גם במסיבות כיתה תמיד הייתי רוקד, תמיד נגנבתי מכל התחום הזה של מסיבות ו... התלהבתי גם מכל מיני טראקים דוקא כאילו...

גם היותר אלקטרוניים, גם המיין סטרים, אבל אהבתי את האווירה, אהבתי את ה... זה אצלי כאילו תמיד הדליק אותי. ובאיזהשהו שלב זה התפתח באופן טבעי לעשות כאילו... סתם, זה היה ניסיון לעשות מסיבה,

160

תמיד עושים מסיבות לא יודע למה עושים מסיבות אהמ... זהו. ואז המסיבה אצל י"צ היתה בעצם מסיבת שחרור של ד"ז, ש... זה היה סיבה בעצם למסיבה. והשקענו ועשינו כל מיני פוסטרים ועניינים, וקראו לזה "האוס פרטי". משהו "אנדרגראונד האוס פרטי", לא זוכר בדיוק אפילו איזה שם, והיה גם משהו עם "פול מון". תמיד כל הראשונות היה גם איזה קטע של "פול מון". כאילו לא ידענו בכלל איזה

כיוון. כאילו... אמרו לנו, נדלקנו, שמענו כל מיני טראנסיסטים שחזרו מהודו. המוסיקה לא היתה טראנס,

165

אבל היה שם אלמנט כאילו של האוס, כל מיני אלמנטים, ג'וש וינק, דברים קומרשלים יחסית יחד עם כל מיני... מיינ סטרים אלקטרוני של תקופתו, אני יודע... פרודג'י, עניינים... אה... לא ופתאום אה...

ש. ומי אירגן את המסיבה הזאת?

170

ר"א: מי שהיה מעורב. ד"ז, י"צ, אני, אה... י"ב נדמה לי גם היה מעורב, כאילו... כמה חבר'ה, לא יותר מידי אנשים אני חושב, לא היה משהו... סתם, מסיבה ביתית ועברה שמועה ועניינים, באו איזה 100 איש. כי הכרנו הרבה אנשים ופה ושם, כאילו... היה דיבור. ובאו איזה 100-150 איש, לא יודע כמה... למסיבה של י"צ, כל אחד הביא את החברים... מסיבה ביתית כאילו. אני מתגעגע למסיבות ביתיות.

175

ש. מתגעגע לזה?

ר"א: כן, יש בזה משהו מגניב.

180 ש. ביתי

ר"א: תמים יותר כן, כאילו... זהו. נדמה לי ששרפנו רמקולים שם. לא זוכר של מי היו הרמקולים שהבאנו, אבל אה... בטוח שרפנו אותם.

185 ש. ולמה קראתם לזה "אנדרגראונד"?

ר"א: אה... אני אפילו לא זוכר אם זאת הייתה המסיבה שקראנו לה "אנדרגראונד" או שהמסיבות הראשונות ביער שקראנו להם "אנדרגראונד". אה... למה קראנו לזה "אנדרגראונד"...

190 ש. או לא למה קראתם לזה "אנדרגראונד", איך ה"אנדרגראונד" מתחבר למסיבות האלה. מה האלמנט המחתרתי בתוך ה... סיפור הזה?

ר"א: אה... התחלנו להחשף קצת יותר לעולם של מסיבות וזה, נסענו ללונדון, התחברנו לכל מיני רייבים שם, וזה... באופן מיקרי, אני לא זוכר בדיוק איך הפעמים הראשונות שהגענו לרייבים בלונדון, אבל הושפענו מאוד מהם, כאילו... וזה דברים שלא היו בארץ, ו... ויצרנו כמה הרפתקאות כאילו... מסיבות של רייבים הזויים כאילו, ליברייטורס וכח מיני כאלה שם, אה... זה היה מגניב כאילו איך הם מגיעים לכל ה... סיסטם הזה שאחרי זה, אה... בעצם הועתק ל"מאה מטר" בגירסה הישראלית היותר אה... אה... זהו. אז יצא לי להיות בכמה מסיבות כאלה בעצם... בקיצור היה גם נסיעה לאמסטרדם עם ד"ז ו... עוד כמה חבר'ה

195

היו שם. נ"ר וצ"ס ו.. אש' וי"ג שהיה, ושם גם נחשפנו לאיזה מסיבה מגניבה חבל על הזמן. ומשם בעצם בא השם "מאה מטר" כאילו..

200

ש. מה הקשר?

ר"א: אה.. קרו ל.. מסיבה "איי פור דה פיוטשר" והיה כתוב שם למטה על ההזמנה "ואן האנדרד מטר בנית' דה גראונד". לא.. זה סקרן, כאילו.. אמרו.. איך יכול להיות כזה דבר. ואחרי זה בעתיד כאילו.. בהמשך כאילו אחרי שהתחלנו להריץ את שמות למסיבות ופה ושם עלה פתאום השם "ואללה", בוא נקרא לזה כמו ה.. ההזמנה כאילו.. שהיתה.. היה מסיבה חבל על הזמן, מלא חדרים היה.. לוקיישן מטורף.

205

ש. איפה?

ר"א: זה היה באמסטרדם באיזה לוקיישן כזה.. תת קרקעי. אני לא יודע בדיוק מה זה היה. אם זה היה מועדון אנדרגראונדי, או שזה איזהשהו מבנה עם מלא מלא חדרים שאתה הולך ב.. כמו בעיגול בתוך מסדרון, ו.. מהמסדרון העגול הזה יצאו כל מיני חדרים וכל חדר היה מוסיקה אחרת, כאילו די ג'יי עניינים.. הרבה טכנו, הרבה דברים הזויים.. עוד חדרים במרכז העיגול כאילו היו שם כל מיני.. לא יודע מה.. מכשירי אה.. מכשירים שאתה שם על העיניים, כזה.. "וירטואל ראליטי" וכל מיני חרטוטים.

210

215

ש. יפה.

ר"א: כן. מסיבה מגניבה לגמרי, מפוצצת וזה. ורדבולים ועניינים ו.. ד"ז ואני מאוד הושפענו מזה, כאילו מאוד נדלקנו על הקטע הזה אני זוכר שזינתי לד"ז ת'מוח "חייבים לעשות יותר מחדר אחד וזה..". לי זה היה כי זה נראה כמו חלום בלתי אפשרי ו.. אבל אחרי זה כאילו.. ד"ז פחד פחות. פחות ממני לבצע דברים. הוא סחב את זה קדימה כאילו.. ביצע רעיונות שעלו. אה.. זהו.

220

ש. וזה היה.. למה זה היה בעצם מחתרתית? זה לא היה חוקי?

ר"א: אה.. לא, אני חושב זה.. שוב הקטע של המחתרתית.. הרייבים בלונדון ו.. באמסטרדם.. אני לא בטו.. נגיד המסיבה באמסטרדם לדעתי היתה חוקית כאילו.. בדיעבד לדעתי היא היתה חוקית האווירה היא אווירה לא מועדונית, המבנה הוא לא מועדוני, הכל כאילו.. פחות רישמי כאילו.. וגם המוסיקה מן הסתם פחות מיין-סטרימית ממקומות אחרים שהיינו, שראינו. גם באותו זמן גם באמסטרדם היינו ב "מילקי וואי" ש.. זה מועדון הרבה יותר גדול, ושמענו גם טכנו.. כאילו דברים הרבה יותר קומרשלים, ג'נגל, טכנו והמסיבור"א. פשוט מועדון. ענק. כמו.. "האומן". לא יודע.. שאתה פתאום רואה אחרי שבוע מסיבה כזאת- אתה נגנב מזה. אתה אומר "וואלה, זה הכיוון שבא לי ללכת עליו". אה.. זהו. וזה יחד עם

225

230

המסיבות של לונדון שנתנו בעצם את ה כל ה.. כל המנגנון, כל הקטע של ה.. לא מנגנון, אבל זה מסתורין כאילו. את אוירת המסתורין, את ה..

235 ש. ספר.. תפרוט את זה קצת מה.. מה היה מסתורי?

ר"א: סתם. סרט שלם. יש לך הרפתקאה שלמה בכלל לפני שאתה מגיע למסיבה. שזה בעצם מדליק את האנשים וכל הקונספט.. במקום לבוא למקום שאתה יודע ואתה עומד בתור וזה מועדון וכל זה.. אז אתה לא יודע לאן אתה מגיע. זה כבר מעלה את כל ה.. אלמנט יוצר את המתח לקראת החוויה כאילו. וכל בנאדם חווה את זה אחרת אתה בעצם.. יוצר לו מסלול, הרפתקאות, שאתה לא.. וזה גם לא תחת שליטתך בתכל'ס. זה מגניב, כל אחד מגיע לסרט הזה מכיוון אחר. אנחנו חיכינו איזה שעתיים בקור בלונדון באיזה תחנת אנדרגראונד ששמה אמרו לנו מאיזו חנות תקליטים שאליה צריך להגיע. פתאום הגיע איזה בן אדם, והוא אומר "כן, אתם אה..". עוד איזה 20 חברה שמה "אתם אה.. רוצים ללכת למסיבה אוקיי.., ההוא מחכה, מקבל טלפון בטלפון הציבורי בכלל ממישהו, לא היו פלאפונים.. מקבל, מקבל ת'מידע על המסיבה ואז שולחים אותנו.. הכל לוקח איזה שעתיים. אתה מתייבש. כי זה 2 וחצי בבוקר עדיין לא ראית. קיק לא שמעת בכלל. זהו.. ואז אה.. הוא נותן לנו איזו כתובת, עולים על ה"מיני קאבס" כזה בלונדון, וואלה נוסעים.. קילומטראז', בדיוק לכיוון.. השני של העיר, יענו ים כסף מוניות, איזה שלושים פאונד רק כדי להגיע בכלל למסיבה, איזה שעה המונית, זה כבר מתערבב עם כמה מסיבות לדעתי, אבל בסוף.. הגענו איפהשהו למסיבה. אתה מפתח כזאת ציפיה, עניינים.. אתה עובר הרפתקאות עד שאתה מגיע.. כשאתה מגיע יש לך את ה"בום" שאתה בלוקיישן חבל על הזמן..

240

245

250

ש. ואת זה ניסיתם להעביר לארץ איכשהו?

ר"א: כן, זה היה מאוד אמוציונלי כל הקטע. אבל אה.. אתה צריך לחפש פתרונות איך תביא אנשים שלא.. לחשוב.. לא זוכר כבר אם היה חשש ממטרה, אבל מן סתם. הגיוני שהיה חשש שיסגרו את המסיבה אם אתה עושה את זה במקום שהוא לא רישמי ולא זה. ו.. המסיבות הראשונות היו ביער בכלל. אז היה.. לגיטימי שיהיה לנו, נקודת מפגש. גם עלינו על זה. באותו אלמנט של הטלפון. שנתנו לנו טלפון, אה בעצם.. כן, נתנו לנו טלפון, תא קולי שאתה מתקשר אליו, ואין שם שום דבר שום דבר, שום דבר עד ליום של המסיבה.. וביום של המסיבה תפוס תפוס.. ובסוף אתה משיג את זה ואז אומרים לך לאן להגיע. את הטלפון השגנו דרך חנות תקליטים בכלל..

255

260

ש. אז בארץ גם היה טלפון?

- 265 ר"א: כן. ואז אה... עלה הרעיון של לעשות אותו עיקרון כאילו. טלפון, כאילו. ואז עלה הרעיון של לעשות את ה... כרטיסים כאילו. הכי מינימליסטים, רק עם מספר טלפון כאילו. זה היה כל הכרטיסי ביקור, הסדרה של הכרטיסי ביקור. טוב..
- ש. ומי קיבל אותם?
- 270 ר"א: הכרטיסי... למי הם חולקו כאילו?
- ש. כן.
- 275 ר"א: יצאו 5000 חתיכות כל... פוצצו את כל העיר.
- ש. ומי חילק?
- ר"א: מלא אנשים.
- 280 ש. מי... מכנה משותף לאנשים האלה?
- ר"א: קודם כל חברים קרובים ואז אה... לאט לאט עם המסיבות התפתחו גם המעגלים, כאילו. מה זה... לאט לאט... כבר היו מלא אנשים שרוצים לעזור שנגנבו מהרעיון, אה... ומלא חבר'ה קרובים כאילו... אז..
- 285 ש. איפה?
- ר"א: אם זה מסיבות יער, כאילו... היה כמה. כמה שלבים כאילו בעצם במסיבות. המסיבות הראשונות היו יותר קטנות, ואז פשוט היינו מייחצנים. היינו יורדים העירה, חברים, מורידים כרטיסים כאילו לאנשים וזה, והכל כאילו בשיט. לא... מועדונים שמפוצצים כרטיסים, אתה זורק למישהו כרטיס, הוא גם לא מבין. אנשים לא היו רגילים כאילו למשהו שלא ברור וזה... היה טיזינג כאילו... לאט לאט התחילו לבוא יותר ויותר אנשים גם במסיבות יער וגם פה וגם שם, הר הטייסיס עניינים ואז אה... גבעת שאול בעצם היתה המסיבה הכי גדולה הראשונה, זה היה... לפני יום העצמאות כאילו. אה... ואז בשלב הזה בדיוק עברתי אני לת"א אז... בכלל כאילו... חשפתי את זה למלא תל אביבים גם. התחלתי לעבוד בכל מיני מקומות שקשורים אה... במקרה, כאילו... "השריטה" ו"הדבש" וכל מיני די ג'יים ניגנו שם אז... הדלקתי את כל הדי ג'יים הזמנתי אותם לנגן במסיבה, התחילה לעבור שמועה בת"א. התחלנו לעבוד גם יותר מסודר כאילו. היה את כל... כמו שהיו את הפגישות בבית של ד"ז, בעצם שמלא חבר'ה היו מתאספים וזה, אותו דבר עשינו גם בת"א. ישבנו שם יענו... אצלי בבית בת"א איזה 20 איש שכל אחד מהם כאילו... או די

ג'י או שהוא... מכיר... טינקרבל, שמינקרבל מי לא ישב שם, צחוקים. כאילו החבר'ה וזה, ובירות עניינים וכל אחד יצא עם ערמת כרטיסים כאילו. אה... וכזה דבר מעורר איזושהי אנשים גם מתו על זה ונגנבו תגובה. אני מניח שהרבה מזה, הרבה אנשים גם זה עורר אצליהם תגובות שליליות "מה, הירושלמים האלה תופסים מעצמם" וכל מיני חרטוטים כאלה. אני- וואיס- זה פועל, כאילו. גם עם התגובות השליליות וגם עם התגובות החיוביות זה לא כ"כ משנה כאילו, זה פועל. כאילו... פרסומית זה פועל.

ש. אז בעצם כל הסצנה של ניו-יורק, אה... לא ניו יורק של אה... לונדון ו... אמסטרדם הגיע לארץ דרך ירושלים, לא דרך ת"א.

ר"א: אה...

ש. בקטע המחתרתי, ז"א... הבשורה הרי הגיעה לת"א מירושלים לפי מה שאתה מספר.

ר"א אה... קודם כל אני לא יודע מזה 'בשורה', כאילו... מילה כבדה מידי, וואלה,

ש. לא יודעת, זה...

ר"א: בנצרות השתמשו במילה 'הבשורה'.

ש. כן... זה זה... בבשורה

ר"א: אני ממש אה... לא בעניין של אה... בשורות

ש. אולי 'בשורה' זו לא... זה לא... מדויק, אבל ה...

ר"א: בכללית גם בת"א, התפתחו במקביל, כאילו... כשאני יצא... עברתי לת"א ו... החלטנו גם להפיץ את זה בת"א, כאילו ליחצ"ן את המסיבות, לא מסיבות. קרחנה, מסיבות, בלאגן, החלטנו ליחצ"ן את זה גם בת"א, אז שמענו שגם יש ארועים בת"א. באנו אליהם זה היה ארועים של איזה 15 איש, בקושי רואה כאילו אה... זה... א"מ, כאילו לא ידעתי עוד מי הוא, אבל... מוריד שאכטות למעלה בחדר העליון, מוסיקה כבדה, כאילו זה היה הארועים שהיה של הטכנו בת"א, היה להם גם ארועים יותר מצליחים שאני לא חוויתי אותם, אבל... מדובר על מסיבות של 50 איש. כאילו לא... את הרייבים, כאילו המסיבות הגדולות זה בעצם בא מאיתנו.

ש. כן, כי אתה מציג מערכת משומנת, פגישות של 20 אנשים שיושבים, מחלקים כרטיסים ו...

ר"א: כן, זה מערכת משומנת, אך מצד שני גם מאוד אמוציונלית ו... לא פועלת כמו שצריך, כאילו ב..

335

ש. מה האמוציות שהיו?

ר"א: אה... אני חושב שאפשר להכליל את זה במילה אחת של אמוציות מאוד אומנותיות, מאוד כאילו..

רוצות לצאת החוצה, וכמו בכל אומנות יש בזה המון אגו, המון אה.. איך ש.. איך שאני מנתח את זה היום, כאילו.. רצון להצליח כאילו. ורצון כאילו להדליק אנשים וזה, אתה מקבל איזהשהו פידבק. אתה עושה מסיבה יש לך.. 200 איש שפתאום באים, אז זה מגניב אותך, אתה רוצה עוד, כאילו איפהשהו זה גם מונע מאגו ומ.. כמו בעצם כל אומן אפשר לומר ולא משנה באיזה תחום, אם זה.. מוסיקאי או.. די ג'י או.. צייר או.. לא משנה. כאילו.. ואתה עוד בתור בן אדם צעיר כאילו, זה עוד יותר מפמפם אותך נותן לך

אנרגיות להמשיך. וכמובן שגם בתוך המערכת הזאת יענו.. בגלל זה זה מאוד אמוציונלי כאילו ש.. כל אחד רוצה כאילו.. שזה יצליח מאותם.. אני חושב שמאותם סיבות פחות או יותר ו.. ולהרבה אנשים גם כן היה את אותו רצון ואת אותו.. ואת אותה תחושה כאילו. היתה כזאת תחושה קבוצתית של אה.. שוב, הרגישו שותפות במשהו שהוא מגניב ו.. ורואים בסוף תוצר כאילו במשהו שהוא מאוד אה.. מקבל איזושהי ממשות בסוף של תהליך, כל אחד מרגיש שהוא תרם, כל אחד מרגיש. וזה היה באמת ככה. וזהו..

350

ש. אני חוזרת שניה לירושלים. אתה מוצא קשר בין ה.. ז"א למה.. למה לדעתך זה קרה בירושלים ולא בת"א?

ר"א: שאלו אותי הרבה פעמים שאלות כאלה של ירושלים, ואני לא יודע, כאילו.. אה.. אם אה.. הייתי מנתח את זה באופן כאילו.. אם הייתי מסתכל על זה מהצד באופן.. מנסה לנתק את עצמי כאילו, לנסות באופן אובייקטיבי, אפשר לזיין את השכל ים דברים למה זה בירושלים ולא בת"א. אה.. איפהשהו, אני חושב שזה מיקרי, כאילו. מה שאני חושב באמת? קבוצה של חברים, ש.. שכאילו.. התאגדה ביחד. לא משנה אם מרצון או מ.. השפעה או.. מ.. לא משנה מה, נוצר איזושהי.. תגובה של כאילו.. התאחדות של הרבה אנשים שהלכו לאותו כיוון, דחפו את זה, ו.. ונוצר משהו גדול, כאילו.

360

ש. ומה מיוחד בקבוצה הזאת?

ר"א: אה..

ש. למה דוקא היא הצליחה לעשות כזה דבר.. גדול? 365

ר"א: אה... שוב, כולנו חברים, כולנו אה... אני חושב שאיפהשהו לכל.. יש איזהשהו. היה כאילו איזהשהו ייחוד אה... משהו שאפיין את כולם ו.. כאילו.. גם מאוד, חיות מאוד חברותיות נקרא לזה כך. כאילו מאוד חברותיים, כל אחד הכיר מלא אנשים, כל היום היינו משועממים מסתובבים בעיר, פוגשים מלא אנשים, כאילו.. אז כבר יש איזושהי חשיפה ל.. ברגע ש.. כל הכח הזה איגד סביבו עוד כמה עשרות אנשים 370 ש.. שהשתתפו בזה ונתנו מעצמם, זה.. הבסיס באמת שקודם כל אה.. איחד את זה, זה באמת שזה חברות מאוד מאוד טובה שהתחילה כבר שנים לפני כן. אה..

ש. יש איזהשהו רקע דומה שמחבר בין האנשים האלה מלכתחילה?

375

ר"א: אה... זה שאלה כללית למה אנשים נהיים חברים, אני מאמין שזה איפשהו כן אה.. יש מבנה אישיות דומה לכולם, או ש.. שאיפהשהו גרם לנו להתחבר ביחד. ו.. ועצם זה שאתה עושה משהו שהוא כאילו.. כל מה שאתה תורם לכל המעמד של הח.. של.. החברה, זה כאילו.. קודם כל בגלל שאתה.. ש.. שאנחנו חברים. כאילו. יש כמו.. היינו ילדים מאוד טובים ירושלים, ו.. יש חוקים שלחברים אתה עושה הכל כאילו. לפני משפחה אפילו. זה כמו משפחה. וברגע שיש לך את הכוח הזה ואתה מאמין בזה, אה.. אז אתה נותן מעצמך המון, והרבה אנשים נתנו מעצמם למען החברים שלהם ולמען אנשים שהם אוהבים המון, וזה.. נותן זה.. הרבה כוח כאילו.. זה פשוט אה.. נותן הרבה כוח.

ש. ומה הסדר גודל של החבורה הזאת? כמה אנשים?

385

ר"א: אה... עד היום אני יודע ש.. אנשים אמרו שהם היו חלק מהמאה מטר וזה אנשים שאני בכלל לא מכיר, וה.. ואף אחד לא נראה לי לא יותר מידי מכיר, אז אה.. אבל אה.. אני מניח שהגרעין הקשה היה איזה 15 איש קרובים כאילו, ו.. שהרגישו ממש אה.. שייכים ומצאו את הפינה שלהם שם, ואנשים ראו אותם, הרבה אנשים אחרים ראו כל אחד מה-15 האלה מבחוץ כחלק מ"מאה מטר" וככה התייחסו אליו כאילו. אה.. 390

ש. מה היה מיוחד במסיבות האלה? במה זה היה שונה מללכת לדיסקוטק? היתה איזושהי אידאולוגיה מאחורי זה, או מה..

ר"א: אה... אני חושב שנוצר איזהשהו.. היה הרבה דברים שהיו מיוחדים בזה לעומת כל ארוע אחר שאתה הולך אליו כאילו. אני לא יודע אם אידאולוגיה זו המילה הנכונה, אבל נוצרה.. **נוצרו איזהשהם חוקים**, איזהשהם כללים, בלי אפילו יותר מידי לדבר עליהם כאילו.

ש. ספר לי עליהם.

400

ר"א: אני חושב שזה... שזה יותר מ... נובע גם מחששות ומסרטים שכל... אה... כל הנושא של הכסף כאילו... כאילו... כל הקטע ש... כל ה... נושא הזה היה מאוד מאוד אה... טהור כי האנשים המרכזיים בקטע הזה היה להם את השריטה ולא לקחו את זה לכיוון כלכלי. אה... זה מצד אחד עשה את הארועים באמת מאוד מאוד יחודיים. ו... השפיע גם על הרבה אנשים, כי הם ראו שזה לא למען כסף ולא למען אינטרסים אישיים וכל מיני כאלה, אז אה... נתן יותר פתח להשתתף. מצד שני זה לא... אני לא יכול להגיד שזה נבע ממהו... 405

כאילו... מאיזה אידאולוגיה טהורה או משהו כזה. אני חושב שזה דוקא מצחיק שזה כן נבע יותר מדברים כמו מאבקי כוח, וכאילו אגו של אנשים אף אחד לא, לא רצה, כאילו כולם רצו להרגיש שייכים, והרבה אנשים באיזהו שלב הרגישו שייכים אז אף אחד לא יכל לקחת את זה... לחלק את זה בצורה ברורה לשליטה של משהו אחד או של קבוצה מצומצמת של אנשים. ברגע שהרבה אנשים... אנשים ו... מעורב כל העסק הזה הוא מאוד ריגשי מאוד אה... כאילו... מאוד אמוציונלי, אז אה... אז קשה אחרי זה כבר להגביר את זה באופן יותר מסודר, יותר עסקי, או יותר אה... כלכלי, לקחת את זה לכיוונים יותר כלכליים... 410

ש. זה לא לא היה מתסכל לעבוד כל כך קשה ולא להרוויח על זה שום דבר?

ר"א: אה... לא, זה לא היה מתסכל ה'אמת שוב, הרבה אנשים קיבלו מזה הרבה דברים כאילו. אני מדבר על עצמי אישית, אני קיבלתי מזה המון דברים והמון סיפוק והמון אה... אה... גאוה בעצמי במשהו שאני... הרגשתי שאני יוצר כאילו משהו, אז זה... נתן לי המון. ו... וגם הייתי מודע לכל הקטע, כאילו אני... שעשרות אנשים מעורבים, פה שם... וואלה, מה תתחיל עכשיו להתעסק, יותר הלחיץ אותי בכלל להתעסק עם כל ה... הכסף, רק רציתי שזה יהיה, כאילו... פיקס, כאילו... שאף אחד... שלא יהיו שחיתויות או משהו כזה ב... במנגנון כאילו. לא רצ... לא עניין אותי לאן זה הולך, נתתי לד"ר להתעסק עם זה, אמרתי לו, העיקר ש... כאילו... זהו, יהיה נקי, נשתמש בזה לארועים הבאים, למטרות אחרות, אה... וברגע שגם מנהלים ככה אז זה היה ברדק שלם, בכלל אה... לא יודע אם... שחיתות אה... אולי לא היתה, אבל היה שמה בזבז כספים עצבני כאילו... כל דבר שצריך- קונים. ועשרות אנשים רואים ולאף אחד לא איכפת נעלמו מלא דברים, כבלים, פנסים... הכל כאילו... כמו שבכל עסק יש איזושהי אה... איך אומרים נזילות של אה... מזומנים, כאילו... נעלם. נעלמים ציודים וכל העסק אז פה זה היה נראה לי עשרות אחוזים, את יודעת. 420

כאילו... זה היה משעשע. ו... לחלק מהאנשים מבחוץ זה נראה כמו איזה... מנגנון, שדופקים שם בוחטות כסף, כאילו.

ש. זה עלה כסף להיכנס?

430

ר"א: כן. עלה... גם המחיר כניסה למשל היה תמיד אה... דבר ש... לפני כל מסיבה זה עלה: האם כן להעלות את המחיר, לא להעלות את המחיר, להוריד את המחיר...

ש. עלה כאישו, לא עלה..

435

ר"א: עלה כאישו, כן.

ש. אוקיי.

440 ר"א: וכל פעם אה.. זה כאילו וואלה, היו מסיבות שאתה.. היו באים מלא אנשים, בקושי היינו מצליחים ל.. לכסות אותם. זה היה הזוי.

ש. כמה.. כמה זה עלה.. להיכנס?

445 ר"א: אה.. זה נע ונד, אני יודע.. אפשר להגיד שהמוצע היה 30 שקל.

ש. והרעיון היה שזה מחיר שאתם יכולים לכסות את ההוצאות ולהרוויח קצת, או איך זה.. איך החלטתם כמה לקחת?

450 ר"א: אה.. זה בא עם נסיון, כאילו ידענו פחות או יותר.. מה היה הנזק במסיבה הקודמת, ולפיו ידענו שאנחנו 'איבן'. לא היו איזה חישובים מאוד מאוד מסודרים או משהו כזה. אה.. אבל זה היה כאילו.. כן. הגישה היתה לכסות, כאילו.

ש. לא להרוויח.

455

ר"א: כן. כל פעם.. לכסות ת'הוצאות צריך לכסות את ההוצאות וכל בעל קיוסק היום יודע שאין דבר כזה לכסות את ההוצאות אם אתה הולך על לכסות את ההוצאות- אתה מפסיד. אם אתה הולך על להרוויח- אז אולי אתה תכסה את ההוצאות, כאילו, או שתרוויח קצת והיה מסיבות שבאמת הרווחנו שהיה הרבה כאילו.. נכנס כסף, ו.. מהר מאוד נראה לי שבמסיבות האחרות ש.. באו אחרי הפסדנו, וזה כל הזמן התאזן. כזה..

460

ש. והקהל?

465 ר"א: אבל זה היה כאילו.. זה קיבל כאילו "אישו" שכאילו.. להרוויח זה איזושהי מילה גסה, כאילו אסור שזה יקרה, או ש.. איפהשהו זה היה רמאות עצמית, לא, כי חש.. אני אישית לא חיפשתי את הקטע של להרוויח, אבל אה.. זה כאילו היה.. זה היה בדיוק בקיצוניות השניה, כאילו לא היה.. כאילו שזה טהור.. מרוב ה"סטריס" הזה להשאיר את זה טהור זה היה קצת מזויף לדעתי, או..

ש. היו ניסיונות למסד את זה למשהו אחר?

470

ר"א: אה... כן, היו ניסיונות, נכשלו די מהר, כאילו... היה דיבורים בין ד"ז לבניי לבין אה... י"צ גם היה מעורב בזה, ד"ז פעם בא עם... ד"ז כל הזמן היה לו קריזות כאילו. הוא בא בקריזה פעם אחת, נראה לי שגם למסד את זה, כל ה"אישו" פה, ש... למסד את זה באופן זה ולחלק את זה נגיד לאיזושהי בעלות כלשהי נגיד אה... לחלק את זה לאחוזים או משהו כזה, המאבק היה כאילו... אז נכנס גם עניין האגו פתאום לעניין. כאילו. איך תחלק את זה? למה לך מגיע 5 אחוז יותר ו... כל מיני חרטוטים כאילו. אז ד"ז פעם בא

475

עם איזה רעיון רעיון כזה ו... אני וואלה, אני זרמתי עם הכל בכללית, לא... כאילו אני מצאתי את המקום שלי שבו אני הרגשתי שאני סבבה, שאני זורם בו וזה... בנושאים אחרים מידרתי את עצמי בכלל. לא עניין אותי. אה... כי לא... כאילו פינית... לא נלחמתי על מקום של אגו ו... לא רציתי, לא יודע. אז היה איזהשהו ניסיון כזה שד"ז בא ואמר "אוקיי, נחלק את זה לאחוזים". היה מאוד אה... פוליטי כאילו. הוא מקבל 50 אחוז, אני... או שהוא מקבל 40 אחוז, אני 35 אחוז, י"צ נכנס שם וי"ב... משהו די מפגר כאילו, כי בסה"כ גם מושקע כסף. כאילו צריך לזכור לפני שהיא מתחילה זה לא שיש כסף. ים כסף יוצא לפני שאתה...

480

ש. זה הימור

485

ר"א: כל מסיבה זה הימור, אבל איפהשהו את יודעת היינו באגו היינו ב... זה, בביטחון של נערים. וכל מסיבה - חתיכת סכומים אתה מתחייב עליהם. גם אם לא יוצא פיזית, וואלה - אתה מביא הגברה וזה, מתחייב ב- 10,000 שקל, אם... אי אפשר לא להביא כאילו ת'כסף. אפשר, לא קרה. אז איפהשהו למרות שמעורבים בזה עשרות אנשים וזה וזה, מישוהו שם ת'כסף כאילו. אז אתה אומר וואלה, מה זה... אתה שם ת'כסף, מתחילים כל הענינים, אני הדרך פיתרון שלי זה... הכי... כאילו הדרך התמודדות שלי עם זה היתה לא להתמודד עם זה. בתכל'ס אה... סמכתי על ד"ז בקטע הזה בעיניים עצומות, וזהו. אה... וכל פעם שהנושאים האלה עלו, זה מאוד העיק עלי. מאוד הפריע לי כאילו... הלחיץ אותי. כאילו...

490

ש. פחדת שהטהור הזה יתלכלך?

495

ר"א לא, לא פחדתי שהטהור הזה יתלכלך.

ש. אז מה... מה הלחיץ?

ר"א: אני אמרתי לך. זה לדעתי, ברגע שאתה מתחיל למספר דברים כאילו, שאתה... כל אחד - נכנסים לו החסרי ביטחון שלו. כמה אני שווה מתוך מה שיצא. מה אני תרמתי באמת,

500

ברגע שאתה מתחיל להעריך את זה אז בתכל'ס הכל אגו. כאילו. הכל זה זה כאילו האישו האמיתי שבגללו זה לא התמסד לדעתי. קטע של טהור וזה כי כן, כי התמימות הזאת והאגו הזה גם גרם לזה להיות טהור, כי.. כאילו.. שוב, אם אפשר לקרוא לזה טהור, אז.. אם זה מנותק כלכלית ואין מטרת רווח זה הופך את זה לטהור- אני לא יודע. אם התשובה היא כן- אז כן, אז זה היה טהור. אם לא- אז היו גם דברים אחרים 505 שהיו פחות טהורים כאילו. כאילו שאם אני מנתח את זה.. בגלל שהכל אמוציונלי והכל ילדותי והכל תמים- אז אפשר לקרוא לזה טהור. אבל בתכל'ס- היה אלף ואחד דברים שם שאפשר לומר שהם לא היו כל כך טהורים.

510 ש. כמו?

ר"א: סתם, שיקולים של מי מתקלט וכל מיני תככים בסצנת הטכנו וזה.. שגם אני רצייתי לנתק את זה, אני.. כולנו היינו חברים של כולם וזה. אבל פתאום לא' מלכלך על "מאה מטר" שאנחנו עושים ים כסף. פתאום אתה שומע זה. פתאום "כן, להביא את א"מ"ן.. כל מיני חרטוטים של כאילו.. וגם כל מיני כאילו.. היה המון אמוציות והמון ויכוחים ב.. ריבים שהיו עם כל מיני אנשים שכאילו.. חברים בקבוצה. ו.. אפשר להגדיר גם את הדברים האלה שזה הגיוני וזה הדברים הכי טבעיים.. אפשר להגדיר שזה הופך את זה לעוד יותר טהור כי זה טבעי וזה, אפשר להגיד שזה לא כל כך טהור, כי יש כן מטענים ויש אגו ויש.. מה זה טהור? כן, מבחינה כספית זה היה טהור.

520 ש. איך היו היחסים באמת בין החברים בקבוצה?

ר"א: שוב, אני לא יודע מה זה היחסים בין.. מה זה החברים בקבוצה. מדמיינים איזושהי קבוצה של ה"מאה מטר" כאילו היו מתקבצים כל יום שישי 30 וזה. היה כאילו..

525 ש. אז תסביר

ר"א: זה שרשרת זה.. איזהשהו.. מולקולה. אני יודע מה כאילו.. זה מחולק לקבוצות קבוצות קטנות יש כאילו.. זה מנגנון חברתי כאילו. אני מניח קלאסי. אני לא למדתי את זה, אבל אה.. זה מקושר לקבוצות קבוצות קטנות של חברים קרובים שקרובים אחד לשני באמת באהבה ובנפש ובה.. אז אה.. ד"ז ואני ו.. שהיינו בעצם השלד של זה לאורך כל הזמן נניח כאילו, אז היינו באמת חברים, חברים קרובים כאילו. ואז לכל אחד מאיתנו היה את החברים הקרובים בלב ובנפש שלו, כאילו. אם זה לד"ז ואת, ועוד איקס אנשים או.. אם זה חברים משותפים שהיו כמו י"ב, כמו י"ג, ש.. כל הזמן תמכו בתוך חברות וזה, ו.. אני לא הייתי חבר ישירות קרוב של צ"ס ושלך כאילו.. היינו חברים אבל זה לא היה..

535 ש. כחלק מהחבורה

ר"א: כן. לא היינו נפגשים לבד אני ואת לכוס קפה, כאילו.. זה הכל היה כאילו.. לא יודע להסביר את זה, כאילו.. איזושהי שרשרת שלא כל החוליות מקושרות אחת לשניה. כל חוליה כאילו.. מתפצלת

540 ש. אבל כולם חלק מהמשפחה הגדולה הזאת

ר"א כן. וברגע שכל מי שחבר של אחד מזה הוא חבר שלי גם. כאילו זה אנשים, וואלה.. אם ד"ז סומך עלייך ועל צ"ס במאה אחוז ונותן להם ת'מקום אז אני אוטומטית מקבל אותו כאילו. זה ככה... זה עד היום אני רואה את הדברים ככה. כי אם חבר טוב שלי י"ג יש לו חבר טוב, אז החבר הזה אוטומטית אני יודע שהוא בסדר כאילו. ואני לומד לאהוב אותו.. ולומד..

545

ש. ומה עם שאר החברים מהתיכון?

ר"א: כל אחד הרגיש אה.. מה לשאר החברים מהתיכון כאילו?

550

ש. לא יודעת, זה הרגיש אה.. זה אומרת אם מסתכלים אחורה, יש חבורה שלמה של אנשים מתוך אה.. כיתה או שתיים בבי"ס ספציפי אחד בעיר אחת שעשו איזהשהו מעשה.. הם עשו איזהשהו משהו.

ר"א: נכון. כל החברים האלה זה בדיוק מה שאני אומר. בעצם בגלל זה החבורה כאילו זה לא שניים-שלושה אנשים, זה.. זה כמה עשרות אנשים שיש איזה באמת 20-15 מרכזיים שהם חברים קרובים.. אה.. היתה ת'חבורה, ת'חבר'ה מהתיכון ש.. שכן. חברים אחד של השני, כאילו. אה.. אפשר לתת פה רשימה שאת יודעת מי הם כאילו..

555

ש. אני אשמח לשמוע.

560

ר"א: מור אור לס. אני אזרוק רק את חלקם. בטח אני אשכח. שוב, שזה אנחנו וי"ג וד"ז ג"י וצ"ל וצ"ס.. ונ"ר ו.. י"ב וי"צ.. כאילו.. וגם שג' ו.. כולם כאילו בעצם שהיינו חבר'ה כאילו. היה תקופה בירושלים שאנשים היו מסתובבים בחבורות כאילו הולכים מכות וזה. היה אופנה. אז אה.. איפהשהו.. ברגע שהחבר'ה שלך עושים משהו אז אתה נרתם לעזרתם. אז בחדרי חדרים וואלה, את ג"י, תאמיני לי, לא מעניין מי הוא.. לא יודע מי זה א"מ. הוא קיבל את זה כ"אוקיי, ירדה הוראה מלמטה, יש מסיבה צריך לעזור", בא למסיבה- צריך לעזור. לא שואל הרבה שאלות בכלל. היה כאילו מאוד מנגנון על ה.. אחד בשביל כולם- כולם בשביל אחד.

565

ש. נשמע כמו המון בנים. בעיקר בנים.

570

ר"א: כן. לצערי. המון בנים. עד היום אנחנו מתייסרים. היה צריך.. ים כוסיות היו צריכות להיות בכל הדבר הזה. (צוחק) למרות שבשלבם יותר מאוחרים, כשהמסיבות התחילו בתכל'ס, גם הרבה בנות לקחו חלק ותרמו את שלהם. ו.. וזה מצחיק. כי כל אחד יש לו את הקשרים האישיים שלו, והקשרים האישיים האלה משפיעים עליו והוא משפיע על התוצר הסופי, כאילו.. ו.. אל' השפיעה הרבה על המסיבות בלי שהיא ידעה או בלי שהיא רצתה, או בלי.. או עם שהיא רצתה, או.. עם שהיא.. כל מיני.. בכל מיני דרכים. סתם כדוגמא. וה"ב שנכנסה לעניינים ו.. כאילו.. מלא אנשים כאילו שתרמו. זהו, בגלל שהמנגנון היה מצד אחד מאוד מאוד סגור, אבל מצד שני גם מאוד מאוד פתוח, כל אחד שבא עם רעיון וזה, היה לו מקום כאילו. כל עוד הוא הצליח להגניב מישהו מהחבר'ה, והיה כמה דברים שהם היו כאילו בחזקת "אן-טאצ'בול".

575

580

ש. שהם?

ר"א: ליין אפ, אה.. כאילו היו כמה תפקידים כאילו שנלקחו.. שאפשר בעצם לנתח את זה כאילו הם היו מוקדי כוח כאלה. אז אה.. הם היו "אן-טאצ'בול". כמו ליין-אפים. זה נוצר מאוד מצב מאוד מצחיק כאילו. ש.. היו אנשים שדוקא ב.. לשם ניסו להתברג כאילו ושמה וואלה אין מקום, יש אלף ואחד דברים, תציע רעיון, תכין.. תקים עוד שני חדרים. עכשיו אתה רוצה לקבוע את הליין אפ של החדר המרכזי של הטכנו, מה? למה?

585

ש. קודש הקודשים.

590

ר"א: קודש הקודשים, דוקא בארון הברית, מה קרה? אז כאילו.. זה גרם להיכוכים, וגרם לעניינים וגם.. באו עם רעיונות, מי שבא להפיע- יכל להשפיע. אבל היו אנשים שגם, ואני רואה את זה גם כחלק ממשחקי הכוח משחקי האגו, שהיו מוציאים גם רעיונות שהם מראש ידעו שהם בחיים לא יתקבלו. אנשים כמו ר' וא"א ו.. למה אנחנו לא יכולים להקים עכשיו מסיבה, נקרא לה "מאה מטר", וינגנו בה לא יודע מה.. פריסטייל. למה? כי זה מסיבת טכנו, ו.. ככה כאילו. אפשר לעשות עוד חדר, וכן השקיעו בעוד חדר וכן.. היה כאילו כל מיני נסיונות לבדוק כאילו..

595

ש. לבחון ת'גבולות

600

ר"א: כן, לבחון ת'גבולות ואני חושב שזה.. טוב כאילו. כי א'- זה משפיע, ב'- זה.. זה מעלה את רמת הפוריות כאילו. את היצירתיות, כל המלחמות וכל האגו וכל הזה זה הוציא המון כאילו. זה הוציא המון גם דברים טובים. יצירתיות כאילו. כל אחד מנסה להוכיח, כל אחד מנסה זה, אז בעצם זה מעלה את הרמה של כל הארגון כאילו. תחרותיות וכל מיני חרטוטים זה דבר שהוא בריא כאילו. גם אם הוא מעורר אה..

- 605 כעסים וסבל לפעמים, שורה תחתונה זה אחד הגורמים החזקים. יש פה עסק עם אנשים, ועוד אנשים שהם יצירתיים, שרוצים לעשות משהו יצירתי, אז ים משחקי אגו. אני רואה את זה בכל תחום ש.. שאני מסתכל. נראה לי בכל קבוצה שהיא מתעסקת עם איזה תחום של יצירה וזה, תמיד יש את זה. זה משהו ש.. טוב. טוב סה"כ..
- 610 ש. עכשיו מבחינת גבולות, מה היו הגבולות אצל הקהל? מה היו הדברים שהקהל ידע שכשהוא מגיע למסיבות של "מאה מטר" קורה שם, קורה או לא קורה, כאילו מה.. מה היו החוקים?
- 615 ר"א: אה.. מה שמצחיק ש.. דוקא המוסיקה כאילו זה לא היה האישו המרכזי. כאילו בשביל הקהל לדעתי, וואלה רוב הקהל שבא למסיבות הגדולות בא בשביל ההרפתקאה, כאילו הגבולות היו שוואלה שזה יהיה משהו ש.. שהוא חדש, שיקחו אותו.. הקהל ציפה ללכת להרפתקה. זורקים אותו באיזה חור במדבר, אוטובוסים, עניינים, בלאגן. כאילו.. זה נראה לי הציפיה שהיתה מהקהל כאילו. ואיפהשהו זה גם הציפיה ש... שאנחנו רצינו גם לענות לה כאילו. כל פעם עלו רעיונות יותר קיצוניים ויותר מגניבים ויותר זה כדי לרצות כל המנגנון הוא.. האישו פה הוא לא.. למרות שדובר הרבה פעמים והיה מקום מאוד חשוב למוסיקה. ב.. במנטרה כאילו של ה.. של העניין. אבל בסה"כ אה.. הארוע, כאילו כל ההפקה שמסביב היא זאת שעשתה את ה... שהוציאה את השם למסיבות וזה. אפשר לראות את זה אחרי זה ב"בנות לילית", שהן בכלל לקחו את זה לכיוון אחר שהוא פחות ממוקד במוסיקה ובכל זאת הם הגיעו לתוצאות גם כן. כאילו דומות מבחינת אה.. המנגנון.
- 620 ש. את מה הן לקחו? מה הקווים המנחים?
- 625 ר"א: אה..
- ש. פשוט יש דברים שהם נורא ברורים לך, ומי שלא מכיר את זה ולא היה במסיבות, אני מנסה ל.. לזכך את החוויה הזאת או לפרט אותה יותר.
- 630 ר"א: אה.. תשמעי, יש אה.. עם הזמן אתה לומד כאילו כל מיני. אתה מקבל ניסיון איך להפוך ארוע כזה כאילו. ו"בנות לילית" בעצם אה.. חיקו את המנגנון כאילו. קיבלו במתנה מד"ז. יותר נכון רת' קיבלה במתנה מד"ז, או שהוציאה ממנו את המנגנון. שהמנגנון הוא די פשוט בתעכלס. אה.. ליצור ארוע אנדרגראונד מוצלח. ויש כמה דברים ואם אתה הולך עליהם כאילו, ואם אתה מגניב מספיק ומאמין מספיק, אז זה יצליח. והם הצליחו.
- 635 ש. ומה הדברים?

ר"א: זה חסוי. זה יש הסכם סודיות אה.. באמת

ש. אוקיי. 640

ר"א: סתם, סתם. נראה לך? אה.. אני חושב שזה משהו שהוא שילוב.. לפני שאני אפרט בדיוק את הדברים, זה שילוב של אה.. שיווק מודרני שהיום אנחנו רואים אותו.. שמשתמשת בו כל חברת פלאפונים, ל.. למשהו שהוא באמת אה.. מאוד מאוד אמוציונלי ושאנשים נותנים בו את הלב. עכשיו.. מה שהיה מגניב ב.. בכל המנגנון הזה שהוא יכל לבצע את זה בצורה הכי טובה. אפשר לומר טהורה. כי אנשים האמינו בזה. זה היה משהו.. על סף הדתי כאילו. אמנם מצומצם, על סף הכת, כאילו אבל הולכים על משהו- אז הולכים עליו עד הסוף. כולם נכנסים לבלאגן, יש אווירה של התרגשות וזה, שוואלה, הלוואי על של חברה שהיה לה כזה צוות שיווק. שמכיל עשרות אנשים שעובדים חינם, ו.. היתרון שהם עובדים חינם זה שעוד יותר הם נרגשים וואלה, אם היית לוקח אותם אנשים, משלם להם 200-300, 500 שקל על עבודה, היית מוריד 50 אחוז מהתפוקה. זה מדהים. נוצר איזהשהו מנגנון ש.. אז ברגע ש.. שיש מנגנון כזה, אז אפשר לבצע יענו ים דברים.

עכשיו אה.. אז מה, מה אמרנו שהמנגנון? אני כבר לא זוכר, תאמיני לי. אה.. שוב, אה.. צריך ליצור בתכל'ס, המטרה היא ליצור איזהשהו.. כמו שאא' היה מגדיר את זה "הייפ" כאילו. דיבור מסתורין, להפיץ דיבור כאילו. פה לאוזן. ו.. זהו. כבר נוצר בעצם אה המותג הראשוני הוא כבר נוצר, ז"א השם של "מאה מטר" הוא כבר נוצר, "מאה מטר מתחת לאדמה", היינו מאוד מאוד פאנאטים בקטע של להשאיר את הכרטיסי ביקור, כל אות שם היתה.. תמיד נבחרת בקפידה, אני וד"ז היינו.. זה היה טקס, הולכים לדפוס, רבים שעתיים, מחרפנים את הבעל בית דפוס עד שיוצא בדיוק משהו ש.. נראה כאילו.. הייתי לוקח את הכרטיס ו-וואלה, ככה זה נראה כאילו.

ש. מתרגש

660

ר"א הכאב הלב הזה של הנה, זה פצצה. וכל שינוי קטן היה לו הרבה יותר משמעות ר"א הייתי נותן פתאום את הכרטיס, ופתאום היה בצבע אחר, זה.. אבל היה לו עדיין את השיק המינימליסטי ועוד מילה "במדבר" וזה, תק. אתה ישר מתחיל לקבל פידבקים. ואז אתה יודע שזה גם פועל כאילו. אז אה.. זהו. יש סידרה של דברים. החל מלבחור את הלוקיישן, כאילו אה.. להדליק, כאילו.. שוב, להוציא באמת את כל ה.. חומר הפרסומי, את ההזמנות יענו, את הכרטיסים. גם לא קוראים לזה הזמנות כאילו. כי זה.. כרטיסי ביקור. היו את הכרטיסים של ה"מאה מטר" זה לא היה הזמנות כי היה.. ים הזמנות של ים מועדונים, וואלה, זה כל מי שהיה מקבל כרטיס כזה, ישר היה מגיב, היה נגנב. והיה עוד מלא טיזינג בהמשך עם כל מיני טכניקות שיווקיות ש.. שהתפתחו כאילו.. זה.. אה.. זהו.

בקיצור אז אה.. הרעיון כאילו.. קודם כל לקחת את ההחלטות ה.. בסיסיות כאילו של הארוע. איפה הוא יהיה, עניינים, פה שם, אה.. משהו תמיד שיהיה ייחודי כאילו. או לוקיישן או מיקום בארץ, או פה שם

670

שיהיה את הייחודי, להוציא לו את אותם כרטיסים אבל שגם כן יפעלו טוב, אה... לכנס את כל החבר'ה הקרובים, כאילו... גם, שוב, כל הישיבות שדיברנו עליהם, זהו. ולהתחיל להפיץ את השמועה. את הבשורה כמו שאת אומרר"א אה... איפהשהו היא בשורה. נקודתית אולי, ו... זה, אבל איפהשהו זה בשורה. זהו. ואז אה... הענינים מתחילים להתגלגל כאילו. אבל האישו פה זה היה... שאתה מרים את זה- אז אתה פאנאט יענו. והיה רגעים שאפילו... אני הייתי פאנאט, וד"ז היה עוד יותר פאנאט, גם לי תמיד.. הגבולות שמה מאוד חרגו לי, כאילו מאוד הפריעו לי לפעמים, כי הוא היה קצת יותר מידי פאנאט. למרות שזה מה שהניע גם את הענינים לכיוון הזה... אבל הוא כאילו היה זה, אני הייתי הסמן הפאנאט עדיין, אבל הסמל העליון ש... הייתי מרסן אותו מידי פעם. והוא היה מתחיל לדפוק חותמות של "מאה מטר" על מצח של אנשים, זה התחיל להפריע לי כאילו. צריך להרגיע כאילו. אה... זהו. היינו מכניסים את עצמנו לאטרף, עושים פגישה, שמח..

675

680

ש. ספר לי על הפגישות מה... מה היה בפגישות הכנה האלו?

ר"א: אה... זהו, כמו שאמרנו. ברגע שיש לך כמה עשרות אנשים שמרגישים חלק מזה, ו... זה... במקרה שמתקבלות כמה... סתם, ה... נקודות מתאר הראשונות של המסיבה הבאה או של הארוע, ישר בלי לחשוב יותר מידי אתה קובע... אחרי שאתה קובע תאריך למסיבה, אתה גם קובע תאריך לפני כן, שבועיים שלושה... לישיבה. לישיבה הראשונה אחרי זה גם היו במקביל תמיד ישיבות בת"א כאילו. זהו, ואז אתה מביא את ה... את כל החבר'ה כאילו, ו... מדליק אותם. מספר להם כאילו... מה הולך להיות, עניינים פה שם, אה... כל אחד אתה כבר מכיר, זה אנשים שכבר מכירים אחד את השני, אז כל אחד כבר יש לו... את ה... חלק שהוא לוקח על עצמו שהוא כבר... אוטומטית כבר... אני מניח כל אחד אחר שהיה שמה כבר ראה איך הוא משתלב ברעיון, ו... לא יודע כל... מה המחשבות של כל אחד עברו, אבל כל אחד שימר את המקום שלו, טיפח את המקום שלו, ו... וזה... לא היה יותר מידי מה לדבר, כי... נוצר כבר מנגנון שהוא קבוע, אבל... שורה תחתונה כל אחד יצא שמה עם איזה מאתיים כרטיסים, ו...

685

690

ש. והרבה מוטיבציה. 695

ר"א: ולכל כרטיס יש כתובת כאילו. זה ה... סיסמה. שאני לא יודע אם היא באמת התפתחה, אבל זה בא גם מלכל כדור יש כתובת כאילו. כל כרטיס מגיע אחרי זה לאנשהו. זה לא... באים, שמים, זורקים איזה מאתיים באיזה חנות כאילו. לא היה כזה דבר. זה נטו... "מאות' טו היר" יענו. "כארד טו פוקט" כאילו. אני יודע..

700

ש. היתה סלקציה? של אנשים נגיד בכניסה?

ר"א: אה.. לא. אני חושב שהסלקציה היתה טבעית כאילו.. כי איפהשהו בשיטה הזאת אפשר לומר שלא צריך ממש סלקציה. למרות ש.. היו מסיבות שכאילו.. הגיע גם קהל שלא ברור מאיפה הוא בא ו.. אבל לא היה סלקציה, אלא אם כן.. היה גורמים עוינים, לא יודע מה, מישהו שנראה בעייתי וזה ו.. הרחיקו אותו.

ש. מי הרחיק אותו?

ר"א: לא נראה לי שהיה לי כזה דבר.. היו נדמה לי כמה.. בחולון אולי. פתאום באים כמה ארסים כבדים שאתה רואה שהם זה, אז היו דורמנים וזה, כבר במסיבות יותר גדולות כבר.. הרגשנו מספיק אה.. אחראים כדי להביא אבטחה כלשהי. בד"כ זה היה חברים כאילו שפשוט שנראו רולות ו.. לא יודע מי אירגן אותם בכלל. י"ג הביא כל מיני אחים זה של זה של, ו.. ג'אסט אין קייס, שהם יהיו כאילו.

ש. מה עם משטרה?

ר"א: אה.. משטרה.. היתה שותפה שלנו להרבה מהמסיבות כאילו אה..

ש. שותפה פעילה?

ר"א: שותפה פעילה, אה.. מן הסתם, כמעט כל מסיבה היתה איזושהי שאלה או התמודדות עם ה.. עם המשטרה. בסה"כ הכללי כל השנים האלה אני לא יכול להגיד שיש תלונה. השוטרים בארץ היו במפתיע כאילו די בסדר. אה.. עצם זה שהם לא ישר סגרו ארועים ו.. לא עשו פשיטות אגרסיביות למעט.. תקופות קצת יותר מאוחרות אה..

ש. איך אה.. ז"א הם הגיעו- ומה היה קורה? למה הם לא הפסיקו.. את המסיבה?

ר"א: אה.. היה כל פעם זה היה משהו אחר כאילו. או שבאים לך איזה שני שוטרי מקוף, אה.. וואלה, אין להם זין להתחיל להתעסק עם זה ו.. שרואים שסה"כ חבר'ה טובים, תמיד ניגש אליהם מישהו, את. כמובן יודעת, ומדבר איתם ומרכז אותם, ורואים שיש להם עסק עם בן אדם נורמאלי וזה לא איזה מסיבת אה.. סמים פרועה, אה.. היו גם מצבים שהם כן סגרו את המסיבות כאילו.

ש. ומה עושים אז?

ר"א: היה את המסורת של לעבור מקום כאילו. באיזהשהו שלב גם תיכננו תמיד מקומות חלופיים. אה.. איפהשהו זה היה הזוי וקשה כאילו. כי.. אה.. שוב, זה מתיש.. להתחיל לעבור מקום זה סיוט. אה.. זהו. אז היו עוברים למקום חלופי. היינו עוברים למקום חלופי.

740 ש. והקהל היה משתף פעולה עם זה?

ר"א: פיפטי פריסנט. 50 אחוז היו מתיישים והולכים הביתה ו50 אחוז הקרחניסטים היו נישארים.

745 ש. ואיך היו המסיבות ב.. ביעד החלופי?

ר"א: היו פצצה. בד"כ. המסיבות שדוקא.. הרבה מסיבות שכאילו דוקא התפרסמו יותר, נגיד בת"א. עבר מ.. גבעתיים שם יענו. ממפעל תע"ש ל.. למנהרות באלנבי, עד היום אה.. נראה לי זוכרים אותה בת"א כאילו, זה פעם ראשונה שעשו שם, אחרי זה היו שם כמה מסיבות אבל חיקו את הלוקיישן כאילו. אבל נוצר שם משהו היסטרי כאילו. זוכר שניגנתי שם כאילו.. התחלתי לנגן במסיבה שלפני ואז באה בדיוק המשטרה, כרגיל סוגרים עלי את המסיבה, טה טה טה טה טה התחלתי לנגן אני זוכר. אטרף כאילו. היה שם ניאונים כאילו. עדיין דלקו במנהרה,

750 ש. כן, זל' כיבה אותם.

755 ר"א: כן. אז אה.. הוסיף אווירה כאילו שיש לך.. שוב, זה שידרג את כל החוויה.

ש. תן לי רשימה של לוקיישנים.. מיוחדים שהיו במסיבות

ר"א: אה.. רוב הלוקיישנים היו לוקיישנים מיוחדים. אני לא חושב שהיה לוקיישנים שהם היו.. ממש פרווה. כאילו רוב הלוקיישנים היו מטורפים. אחד הדברים הכי חזקים, וזה דוקא היה.. יש תפקיד נכבד לעשרות אנשים, הרבה פעמים היו באים לוקיישנים שאנשים היו מנדבים אותם. כי קלטו כבר את הראש ונגנבו, פתאום היה מגיע איזה בן של לא יודע מי, מביא לך איזה לוקיישן, קורא לנו, הולכים בודקים ו.. כבר המסיבות הראשונות ביער, היו בלוקיישן מגניב. עד היום משתמשים בהם גם פאקוטק וזה. כאילו זה מבודד, אה.. אנדרטה, ענינים כאילו.. כל המבנה הזה של העיגול וזה.. יש בזה משהו מאוד אסטטי, מאוד מסתורי ומאוד אה.. מתחבר, וזה לא אופייני. גם לא למסיבות יער, אלא.. הייתי במלא מסיבות יער, ו.. מלא. הייתי במסיבות של טראנס. תמיד, זה לא נראה ככה כאילו.

760 דוחפים אותך לאיזה חור, בסוף נראה יער רגיל. שמה, אמנם היית ביער, אבל פאקינג היית באיזה אנדרטה, נראה כאילו חייזרים נחתו שם. אז זה כבר היה לוקיישן ממש מגניב. מצדה, עצם הנסיעה וכל הקטע שהיה עם הצוקים וזה, זה היה היסטרי עד היום אני זוכר כאילו את ה.. לוקיישן מגניב. גבעת שאול,

- 770 החניון, כמה קומות, עניינים, שוב, היום זה נראה יותר נורמאלי מסיבות בחניון, אבל אז זה היה אטרף, ובמסיבה הזאת הכי הרבה השקיעו נראה לי. כאילו.. ים אנשים עשו שם דברים מגניבים, כאילו..
ש. כמה קהל היה?
- 775 ר"א: אה.. בסביבות 3000 איש. זה היה המסיבה הכי גדולה. אה.. קשה לדעת בדיוק, אה.. אני חושב אבל ש.. 2500 עד 3000 איש כאילו. אני מניח שעם השנים גם כל פעם שהזכירו את המסיבה אמרו 3000 - 3500
ש. מיתוס
- 780 ר"א: אבל תמיד יש איזה 20 אחוז של הגזמה טבעית, אז אה..
ש. זהו, גם לא היה דרך לספור את זה אף פעם באמת.
- 785 ר"א: אה.. לא, לא בצורה מספיק מאורגנת, דוקא שם הקופות היו מאוד מאוד מאורגנות, וכל העניינים, אבל אה.. עדיין היה שם מספיק ברדק כדי ש.. לא יהיה ספירה מדויקת כאילו. בטח גם הרבה התגנבו ולכי תדעי מה הלך שם. איזה עוד לוקיישנים? המלון בירושלים אני זוכר אותו.. חבל על הזמן של אה.. לוקיישן מטורף, אה.. זהו, מכון הסיבים גם היה חמוד.. כאילו כבר באיזהשהו שלב, כל הלוקיישנים מגניבים אז אה.. איפהשהו מבחינתי, כאילו זה מאבד את הריגוש, ומנסים כאילו לעשות דברים אחרים כאילו. למצוא את הריגוש בדברים אחרים, להתחיל להתמקד יותר באמת במוסיקה, ב.. בדברים ש.. לאט לאט התחלנו להבין ש.. יותר חשובים לנו, אה.. אני מניח שמבחינת הקהל כאילו.. הקהל.. נגנב מרוב הלוקיישנים.
ש. מה עם סמים?
- 795 ר"א: אה.. שוב, נראה לי שזה התפתח יחד איתנו כאילו. בהתחלה לא היה הרבה סמים, עם הזמן היה. אבל לא, לא בצורה קיצונית כאילו. לא יכול להגיד את זה בצורה קיצונית. מסיבות שהייתי איתם.. שאני לקחתי סמים למשל, אה.. היו כאלה, אבל לא.. לא זוכר ש.. היה תמיד תמימות כזאת. בבסיס אנחנו ילדים טובים ירושלים, היינו לפחות, אז אה..
800 היה תמימות כזאת כאילו. ברוב המסיבות בכלל.. רוב המסיבות הראשונות בכלל לא לקחתי שום דבר. אה.. אולי קצת גראס, אני כבר לא זוכר.. או אלכוהול, אבל בכללית אה.. כמעט ולא, היה תמיד את הדילמה: אם יש סמים במסיבות- או אין. בכל מקרה דילרים וזה לא היו שאני יודע. נראה שהיה.. שהמסיבות התחילו לעבור לת"א וזה אז כבר היו גם יותר סמים, אבל נראה לי שגם אנשים.. בס"כ רוב

- הקהל ילדים טובים. מי ש... נדלק, דאג לעצמו כאילו. לפני כן או בבית. לא היה איזהשהו משהו מאורגן. זהו. זה שמר מצד אחד על ייחוד, של ייחוד של המסיבות על אה... כאילו... על הטוהר שלהם, מצד שני, היום בראייה לאחור כאילו, אני ראיתי מסיבות של כאילו... בברלין הייתי עכשיו ו... ים סמים הולך שם. אבל זה עדיין לא עושה את המסיבות למשהו מגעיל ורע כאילו. אה... אתה לא מרגיש... אתה לא... נראה לך שאתה במסיבות של אנשים מסוממים. נראה לך פשוט... אנשים מבוגרים שיש להם כוח לרקוד עד 8-9 בבוקר, ולהישאר מבסוטים ולתקשר ו... לשתות ים אלכוהול, אתה לא מבין מאיפה הכוח עד שאתה קולט, שיש ים תור בשירותים כאילו זה... אה... שוב, אני חושב שסמים זה בסה"כ זה... אני לא יכול להגדיר את זה כדבר טוב או כדבר רע כאילו. אני חושב שבסה"כ זה כן תיגבר את ה... את המסיבות. כי עצם זה שבן אדם חווה, עצם זה שפול מספר לי שאת האקסטזי הראשון הוא לקח בגבעת שאול, הוא התפוצץ שם, זה היתה המסיבה הכי מדהימה... וזה פול, שעבר מאז עוד ים מסיבות, הוא גר היום בברלין ועד היום הוא נזכר בזה ומספר לי... זה תורם. גם מדליק אנשים אחרים, גם... גם מוסיף ל... זה, משדרג לו את החוויה האישית וזה עובר הלאה. אה... זהו, דעתי הכללית בקשר לסמים היא זה ש... שוב, זה מסוכן, יכול לדפוק אותך כאילו... מה זה יכול לדפוק אותך. כן! זה... יכול אה... לערער אותך נפשית, צריך כאילו... לדעת את הגבולות כאילו, וכל אחד לוקח את זה גם אחרת. אי אפשר אה... להכליל אה... זהו. אבל אה... כל אחד בתחום הזה שופט לעצמו ובוחר לחיות איך לחיות את החיים שלו. אה... שיבושים לאנשים.
- 805
- 810
- 815
- 820 ש. בהחלט! ומה... ז"א איך זה התפתח? היו מסיבות, דיברת על המילניום, מה קרה אח"כ?
- 825 ר"א אה... שוב. כל המנגנון היה שכאילו כל... נוצר איזהשהו... כאילו נוצר מצב שכל שלושה חודשים ארבעה חודשים יש מסיבה כאילו. כאילו כל פעם היינו מוצאים את כל הכוחות כאילו... כולם היו מותשים מהמסיבה, היה איזה פיק היסטרי ש... וואלה, זה זה זה, אז ירידה, כל המנגנון נרגע, עד לגל הבא כאילו... זהו. וזה המשיך ו... אני כבר לא זוכר בכללית את הכרונולוגיה המדוייקת"א היה... אה... איפהשהו זה המשיך כאילו. כל... זה לא
- 830 ש... אומר שזה המשיך בצורה הדוקה. אם לי היה טראומה גבוהה ואמרת: "וואי, אני עכשיו נח, לא מסוגל לעשות יותר מסיבות וכל מיני הכרזות, אז זה בא ממקום אחר, בקבוצה כאילו. ו... אותו כנ"ל, ד"ז נסע לחו"ל- "תק", י"ג התעורר דפק מסיבה. כאילו... היה איזושהי אנרציה טבעית לעניין הזה. כל אחד רצה לבטא את עצמו, רצה... אה... ואפשר לומר שזה המשיך באיזושהי דרך נפתלת עד היום כאילו. כל אחד אה... אם זה פאקוטק, ש... אנ' לא היתה באף מסיבה של "מאה מטר", וכל הזמן משגעים אותה ש... "מאה מטר", "מאה מטר" כאילו. מזכירים לה את זה. אה... זה מה שהיא אומרת לפחור"א כל אחד לקח את זה בצורה מאוד מאוד אה... דווקא פאקוטק זה דוגמא טובה, נגיד קצת יותר בוגרת אפשר לומר, פחות חזקה כאילו.
- 835 ש. במה זה שונה?

- ר"א זה יותר ממוסד. אה.. זה גם קודם כל מצטמצם לצ"ס ואנ' אפשר לומר ועוד קבוצה של אנשים.. יותר מצומצמת ויותר רגועה כאילו. אה.. אה כרגע כיום זה צ"ס ואנ'. שוב.
- 840 כשהם התחילו גם ד"ז היה שותף וגם אה.. עוד כל מיני אנשים. דה', הג'נג'י אה.. אבל מצד שני כאילו זה פחות עוצמתי, אבל פועל לאורך זמן. 50 מסיבות, אה.. גם אם חלקם היה 100-30-20 איש, לא יודע. אבל עצם זה של-50 מסיבות כל שבועיים כל שבועיים, זה דבר שהוא מדהים. זה משהו שהוא קצת יותר בוגר ו.. אה.. זה דרך יותר נכונה כאילו לעשות את הדברים האלה. אבל שוב, זה גם יותר מתוכנן ויותר מהונדס ו.. רואים את מגע ידיה של אנ' ב.. קונסיסטנטיות וב.. ובדברים של איך שזה מתנהל. אה.. יש ים הבדלים כאילו. גם פאקוטק מנסים להתנער מהקטע של ה.. מהתדמית של האנדרגראונד אה.. לא יודע אם זה תדמית, זה עובדות כאילו. מצד אחד זה מביא קהל כי יש לוקיישן מטורף זה מדליק את האנשים. מצד שני סה"כ הם רוצים לנגן, לעשות את המוסיקה שלהם, אה.. ולהיות שותפים בקהילת הטכנו העולמית ע"י זה כאילו. אני יודע.
- 850 ש. וגם לחיות מזה.
- 855 ר"א כן. וגם לחיות מזה. זה.. דבר שהוא גם כן מאוד חשוב. אה.. והם פתרו את ה.. להם לא היה את הדילמות האלה יותר מידי. כי שוב, זה פחות אנשים מעורבים, זה פחות מורכב, פחות זה, וגם.. כבר היו יותר מבוגרים ויותר בוגרים במחשבה שכן אפשר לחיות מזה, ובלי להיות אה.. גרידים. המחירים לא עלו וזה וזה, עדיין שומרים.. עדיין רגישים מאוד "אובר סנסיטיב" כאילו לנושא של ה.. תשלום בכניסה ומחירי האלכוהול וכו', מצד שני כן הם אה.. מצליחים להתקיים מזה, כי משקיעים בזה ועובדים כאילו. "ביי דה בוק" זה לא איזה דרך אה.. טובה להתקיים מזה כאילו.. זה כן טוב כי אתה עושה מה שאתה אוהב ו.. או שבכיוון של דברים שאתה אוהב. אני בטוח שאם צ"ס ואנ' תני להם לשבת בבית, יתנו להם משכורת והם.. רק יתקלטו במקומות ויעשו את המוסיקה שלהם ולא יודע מה, הם חותמים על זה עכשיו כאילו.
- 860 ש. זה מה שאתה עושה, לא?
- 865 ר"א אה.. זה מה שאני משתדל לעשות, כן. אה.. כן. אני באיזהשהו שלב כבר מיציתי את נושא ה.. לארגן מסיבות וכאלה. אה.. למרות שאני עושה את זה עדיין. כאילו אני עדיין מעורב אבל אה.. אני משתדל כאילו.. כל הקטע של לעשות את זה במועדונים והכל, זה בת'כלס מה שמצחיק שזה לדעתי, צורה הרבה יותר יעילה ולכן גם יותר בוגרת להתייחס לדברים. פתאום אני נוסע לברלין ואני רואה שוואלה, פאקינג אין כמעט מסיבות אנדרגראונד שמה. אין כזה דבר. יש, ראיתי כמה. אבל שיש לך בכל סופ"ש עשרות מסיבות פצצה במועדונים נוח לך וכיף לך ובטוח לך ואין לך חשש שתבוא משטרה ויש לך את הסאונד הכי פצצה ואת הדי-ג'יים הכי זה שמנגנים 3 פעמים בשבוע, כאילו יש עבודה. שוב זה ש.. אוטופיה, פתאום אתה קולט שכל התרבות הזאת התפתחה בכלל במועדונים, למרות שהמוסיקה היא אנדרגראונד
- 870

ו... אפשר להגיד, כאילו היא הרבה יותר ניסיונית וכאילו... היא לא מוסיקה כאילו מסחריר"א אתה רואה שברגע שיש מצע נוח ומקצועי, סאונד טוב עם גישה ועם כסף ועם תקציב, בכלל כל הנושא של **כסף הוא בכלל לא בושה**, אתה רואה את טראזור,

875 זה גם מועדון, גם לייבל תקליטים גם... שגם עושים את הדברים. שוב, היום בברלין הם כבר... כאילו... בוא נדבר על הסבתא שמה, לא יודעכי זה קיים מלא זמן ובאופן יציב. ואתה רואה, מבחינת איך שהם מעצבים את הדברים. והלוגו והדי ג'יים שמנגנים שם ו... כאילו מערכת מסחרית משומנת היטב, מצד שני יש לה את השיק של האנדרגראונד ז"א, אתה קולט שאפשר לעשות את שני הדברים ביחד בצורה אדירה כאילו. מצד אחד הם לא שוחטים אותך בכניסה, אתה, אם אתה די ג'יי, אם זה... המסיבה הכי גדולה שלהם, ב"לאב פארייד" הם לא יקחו יותר מ-10-12 יורו כאילו, יש גם מסיבות גם שיעלו לך 3 יורו, ויש מסיבות גם שהם יהיו חינם. אבל, זה לא ואמר שוואלה הם לא מוכרים סוטשרטים ועניינים הכי מגניבים לרייבים, ותקליטים ובלאגן ואת המוסיקה שלהם, והם כן מתקיימים מזה וכן... עושים מזה את הכסף שלהם.

885 ש. זה הכלאה של "האומן 17" וה"מאה מטר"

ר"א אה..

ש. באיזהשהו אופן

890 ר"א באיזהשהו אופן- לא. כי אה.. הם יכולים להיות בי"ס לאומן 17 איך מנהלים מועדון.

ש. ול"מאה מטר"

895 ר"א לא, לא, איך לנהל... לא מבחינת רוח. איך ניהוליר"א לנהל מועדון. שיווקית וזה הם אוכלים את ה"אומן" מקילומטר. הם גרמנים. זה לא... הגן חיות הישראלי... די ג'יי אחד. זה עשרות די ג'יים שכולם... אין בן אדם שמלכ... שמנגן ב"טרזור" שמלכלך על ה"טרזור". יכול להיות שהקהל יגיד "אה, כן, זה הקהל שם לא משהו וזה כבר לא אופנתי". זה כמו ללכת ל"אנדר" בירושלים אבל כולם יתנו את הריספקט. כשיש את היוולדת ל"טרזור"- כולם מנגנים וכולם באים. כי המקום הוא מנוהל... אין. טיפ-טופ. ונותנים את הכבוד לדי ג'יים לא כי הם מבינים ש... כן, כי הדי ג'יי גם מרגיש מזוהה עם המקום. זה אנשים שבד"כ יש להם קשרים חברתיים ענפים, גם אם הבסיס זה המוסיקה, אז הם נותנים את הכבוד הדי ג'יים כמערכת חיצונית, כמערכת שיווקיר"א הכל כאילו מתוקתק. כמו שלא יזרקו זין על איך שההזמנות נראות, ואיך שהעיצוב נראה ואיך שהסאונד במקום... כל הפרטים כאילו עובדים ביחד כאילו. אז אה... וואלה. ל"אומן" יש עוד הרבה... אני עובד עכשיו עם ה"אומן" ויש להם עוד הרבה מה ללמוד כאילו.

905

ש. ועבדת ב"טרזור"

ר"א אה.. תיקלטתי שמה.

910 ש. כן

ר"א יש להם עוד הרבה מה ללמוד. אם אני די ג'יי שבא לשם ואחרי כמה זמן מכירים אותי, ותיקלטתי שם כמה פעמים ו.. לא כדי ג'י אפילו. התייחסו אלי כבליין, שראו אותי כמה פעמים וראו שאני חבר של הדי ג'י יותר טוב ממה שמתייחסים אלי ב"אומן" כדי ג'יי כאילו ש.. אדם שרוצה לארגן להם מסיבור"א או בכל מועדון אחר לצורך העניין בארץ. שהאומן דווקא מתייחסים סבבה, אין תלונור"א אני אומר וואלה, אתה עולה שם לתקלט ישר בא.. זורקים עליך איזה צעיף של.. פתקי שתיה יענו רק תעלה ותתדלק ותהיה שמח ותהיה מבסוט. אתה לא צריך לבקש מאנשים שאתה לא מכיר.. והתאורן בא ו.. דואג שהכל..

915

הוא יחד איתך. הוא רוקד איתך והוא יחד איתך, הכל כאילו.. וזה לא שהתאורן הוא מטעם המקום. אף פעם בחיים שלי לא פגשתי את הבעלים של ה"טרזור". רק אגדה שמחרפת כאילו.

דימיטרי, יש לו עוד איזה 4 מסעדות פאר בברלין, עוד 3 מועדונים פי.. יותר קומרשלים והכל, אבל הבייבי שלו, שהוא הקים אותו באיזה גיל 30 ומשהו לבד, זה היה ה"טרזור". הוא היה איש עסקים כאילו.. אבל עדיין, הוא יודע כל מי שמתקלט במקום, הוא עדיין כאילו מעורב. רואים מגע יד כאילו. מצד שני כאילו יש ים אנשים.. זה ממש מזכיר את כל הנושא של ה"מאה מטר" כאילו.. ים אנשים שמרגישים חלק ותורמים את הזמן שלהם וזה אפילו חינם. ים די ג'אים מתקלטים כילו חינם, יש ערבים ש.. ערבים אחרים.. אז הם נותנים להם ערבים אחרים פתאום שבת, שהם מקבלים 300 יורו. 400 יורו.

920

נותנים מהזמן שלהם ו.. בקיצור כל אחד מקבל המון מה"טרזור" כעצם זה שאתה מעורב ואתה שייך ל"טרזור" וזה זה נותן לך המון, זה שם גדול, ומצד שני- אתה נותן חזרה כאילו. זה גם מאוד דומה. רק מבחינה מקצועית זה מנוהל טיפ טופ כאילו. אין אה..

925

930 ש. ומה עם ה"אם 1"? מה.. מה היתה האפיזודה הזאת?

ר"א אה.. "אם 1".. אני לא רואה את זה כאפיזודה, כאילו.. עד היום זה קיים..

ש. אה, זה קיים היום?

935

ר"א כן.

ש. אני התייחסתי לזה בתור משהו שהיה ב"סופה ביט". כאילו.. משהו שמחובר לזה.

940 ר"א אה.. עד היום כל מי שאנחנו פוגשים אנחנו אומרים "אמ וונ" אומרים גם "מאה מטר". כאילו.. אבל אה..

ש. מתי התקצר ה"מאה מטר" ל"אם 1" מבחינתך?

945

ר"א אה.. אני איזהשהו שלב כאילו.. שמת.. כאילו.. אני באיזהשהו שלב העליתי את הרעיון להתחיל אה.. ליצור מוסיקה.. כאילו היה לי את הדרייב פתאום.. החלום לעשות את המסיבות זה כמו שהיה את החלום שלי, את הויז'ן שלי ש.. היה משותף לעוד אנשים כאילו. את הויז'ן שלי עם עצמי אני מדבר. לא שאני העליתי.. כי הדליק אותי באותו זמן לעשות מסיבות, באיזהו שלב זה הומר ללעשות מוסיקה כאילו,

950 להפיק, ואז אה.. בנינו את האולפן בירושלים שי"ג וד"ז ודפ' ואני היינו שותפים ו.. המשיכו גם המסיבות כאילו במקביל, אבל כל פעם כאילו.. שוב, זה דרש המון אנרגיה, המון אנרגיה נפשיר"א והמון ויכוחים והמון ריבים והמון זה והמון.. אפילו בלי ויכוחים וריבים, כאילו.. דרש המון אנרגיה וזיוני שכל, תאמיני לי.. ספרי את מקום.. מספר המילים שבזבז ב"מאה מטר" לעומת ה"טרזור", תאמיני לי- אותו מספר

מילים, וטרזור יש להם 3 שמסיבות בשבוע במשך אה.. 14 שנה. כאילו.. סתם אני מקצין אבל אה.. ים, ים אנרגיות על ריב כאילו. על המשחקי אגו ועל.. לא יודע מה. באיזהשהו שלב אני כאילו.. רציתי להתמקד ב.. באמת באולפן וזה וגם.. כ"כ כאילו הכניס אותי לסטרסים וזה, ש.. אני חתכתי, כאילו. אמרתי, מבחינתי אין אה.. אני גמרתי עם "מאה מטר" כאילו. די, כמה אפשר וגם זה.. לא ש.. כי זה דבר רע, או כי זה היה דבר רע. כי באיזהשהו שלב אתה אומר "וואלה, מה אני.. כל מה שאני זה רק המסיבות האלה? כל מה שאני זה רק העבר הזה?" כאילו.. אתה אומר "וואלה, רוצה להתחיל נקי" כאילו.

955 וגם ראיתי שאנשים מתקלטים וזה ואני דוחף.. מסיבות ומביא אנשים בלי לתקלט.. בקושי היינו מתקלטים. לא היו מזמינים אותנו לתקלט במסיבור"א אה.. רציתי גם להיות די ג'יי יותר טוב וגם כאילו לשווק, למתג את עצמי, לא בתור מארגן מסיבות ש.. צריך לנצל אותו, אלא.. די ג'יי יכול לתרום, לא יודע. זה.. זהו, אז אה.. אני באיזהשהו שלב, די. הגיע עד

לפה כאילו. הגיעו מים עד נפש, לא יכולתי יותר אה.. לא זוכר מה, איך.. אם המשיכו המסיבות או לא המשיכו המסיבור"א. בתקופה הזאת. ואני אמרתי "די, אני יותר לא עושה מסיבות, נגמרה החגיגה" כאילו מבחינתי. ואז אה.. התמקדתי לי איזה שנה וחצי רק באולפן ו.. גם לא תיקלטתי. אמרתי "אני רוצה להפיק" כאילו. אה.. זהו. ואחרי שנה וחצי- שנתיים, כאילו..

960 ש. איזה שנים? מה.. תאריכית מדובר? מתי היה האולפן בערך?

965 ר"א אה.. וואלה, אני לא זוכר בדיוק כאילו.. בטח 2001 כזה לא יודע.. משהו כזה. אה.. זהו. אז אה.. רציתי להתרחק כאילו מכל ה.. סחרחורת, די, להתמקד יותר בעצמי, גם הייתי עם אל', היה לי כאילו..

970

ר"א אה.. וואלה, אני לא זוכר בדיוק כאילו.. בטח 2001 כזה לא יודע.. משהו כזה. אה.. זהו. אז אה.. רציתי להתרחק כאילו מכל ה.. סחרחורת, די, להתמקד יותר בעצמי, גם הייתי עם אל', היה לי כאילו..

- וואלה, רציתי... שקט מכל הסמאטוכה הזאתי ו... להגדיר את עצמי מחדש בכל ה... אה... זהו. ואחרי איזה שנתיים אה... יש לך רצון לתקלט ויש לך רצון זה.
- 975 דפ' כל הזמן קדה לי במוח: "צריך לעשות מסיבות, צריך.. זה המקור שלנו זה ה..." כל הזמן זה המשיך כאילו לרוץ כל ה... קדיחות במוח, אה... ו... כל פעם אמרתי לו: "אז תעשה, מה אתה רוצה ממני. תעשה אתה..." באיזהשהו שלב כבר אה... עבר לי ה... זעם שהיה לי כלפי עשיית המסיבות ו... זהו. החלטנו לעשות איזה ליין מסיבות, יפ' היה לו את ה... כאילו יש לך את ה"ליזארד" זה היה רק בחיתוליו, כל הזמן אמר "בואו תעשו, מה אכפת לכם, נו, תעשו חינם, קחו את המקום, רק תעשו רק תעשו". אז החלטנו
- 980 ללכת על זה כאילו... י"ג, דפ' ואני, חיפשנו שם, אה...
- ש. חשבתם להשתמש ב"מאה מטר"?
- ר"א אה... זה עלה אני חושב, זה עלה, אה... אבל אה... מהר מאוד זה גם ירד אני חושב.
- 985 כאילו... אני מבחינתי לא רציתי כאילו. אני אמרתי "די, מה..." משהו חדש כאילו. בכל מקרה מי שרוצה לדעת, ומי שיודע ו... אם אה... זה תמיד יעלה כאילו. אז זה לא משנה כ"כ. ו"אם 1" זה לא... זה גם... מצחק כאילו שזה יצא שם שהוא מזכיר, או דומה, או קיצור או משהו כזה, נראה לי שזה... זה לא היה כאילו... זה אני העליתי את זה... בעצמי כאילו את השם, אז לא חשבתי על "מאה מטר". חשבת- זה היה במסגר 1, מסגר 1, "אם 1", "כאילו... יצא מסגר 1. ואז צ"ס אומר "בואנה, אתה ממזר... גם "מאה מטר", "אם". כאילו בדיוק זה יוצא כאילו איזהשהו קיצור... היה מסתלבט עלי וזה. אמרתי לו- "איזה, עזוב. פאסה, פאסה מאה מטר. מת מאה מטר" אמרתי לו. אה... זהו. ואז התחלנו מסיבות ב"ליזארד", שלא הצליחו יותר מידי למרות שהיה חלק מהם שהיו בסדר כאילו, אה... ואז גם נפתח ה"סופה- ביט", הלכתי דיברתי עם טל' מה"סופה", זה היתה היכרות ראשונה בינינו, גם חבר חמוד וזה, אה... משם כאילו המסיבות מאוד הצליחו, גם בזכות המקום וגם בזכור"א. בתעלס- זה בזכות י"ג ובזכותי כאילו... המסיבות הספציפיות שלנו. היה שם עוד מסיבות שהצליחו. אנחנו פוצצנו להם את המקום כי... חזרנו לימי ה...
- 995 "מאה מטר" מבחינת האטרף. דוקא לא שיתפנו הרבה אנשים, פשוט עשינו את העבודה השחורה השיווקית בצורה מאוד מאוד קיצונית כאילו. יענו סטיקרים, עלה הרעיון של סטיקרים, שכבר... השתמשנו בזה ב"מאה מטר" אבל... שיחזרנו את זה ו... באופן מאוד פנאטי. כי פוצצנו את ת"א בסטיקרים, הרבה יותר יעיל מפוסטרים וזה, כאילו... יש לזה את היתרונות שלו, ודיסקים. גם היה רעיון, להוציא דיסקים ופה ושם, אנשים התחילו לאסוף אותם, כאילו כל מסיבה דיסק עם עיצוב, עם הכל, פה ושם. וגם שם היה את הבעיות שלהם, כאילו. אא' עזר לנו ו"כן אוהבים את העיצוב ולא אוהבים" וכן זה ולא שם. ואא' כן צריך לנגן, למרות שהוא עוזר והוא זה... מצד אחד הוא זה, מצד שני אתה... נותנים לו לנגן. הוא כן מנגן, הוא לא מנגן טכנו בכלל. אני חושב שזה כן נתן אה... אופי טוב למסיבות דוקא. כי פחור"א. וזהו, זה הצליח אה... חלק מהמסיבות מאוד הצליחו, אחרי זה כמו כל דבר קצת ירד, ואז אני טסתי לברלין כאילו עם דפ', י"ג אה... המשיך את זה עוד כמה פעמים, הצטרף... אה... זהו. בברלין בעצם...
- 1000
- 1005

ש. רגע, רגע, לפני ברלין הפסקת פיפי.

1010 ר"א אני מת מרעב. אני אתחיל לחתוך..

ש. כן. אפשר גם.. אני יכולה לבוא.. עוד כמה זמן אחרי שאני אעבד את הדברים עוד פעם ו..

ר"א לא, רגוע אני יכול להמשיך כאילו ש.. כן. בסדר. אם את לא עייפה מידי.

1015

ש. לא, נמשיך עוד קצת ו..

ר"א בכיף.

1020 ש. אוקיי. אה.. ברלין? הגענו לברלין.

ר"א אה.. ברלין. טוב, בברלין זה כבר לא קשור ל"מאה מטר", אבל זה.. בקיצור, חוויה מעצבת כמו שאומרים, בכלל כאילו, אפשר לומר שעם השנים כאילו, אה.. לאט לאט כאילו.. התקלפה הקליפה של ה.. קליפת ה.. אני יודע איך לקרוא לזה.. י"ב היה מגדיר את זה.. הקליפה כאילו.. בנינו לעצמינו.. התנפצה הבועה ה.. פשוט מילה יותר נפוצה כאילו.. ביטוי יותר נפוץ כאילו.. איפהשהו אתה יוצר לעצמך איזהשהו מראה של עצמך או של כל המנגנון ה.. כל ה.. מה שהיה בעצם ו.. בגלל שזה גם אה.. דבר שמאוד מחמיא לאגו ומאוד זה, אז אתה יוצר לעצמך משהו- אתה חושב שזה הדבר הכי טוב בעולם בקיצור. ו.. לאט לאט עם השנים. אני כל הזמן, אני הייתי ה.. ספקן נראה לי שבחבורה תמיד.

1025

תמיד היה לי את השלושים אחוז שאומר "וואלה, אנחנו.." הפריע.. וזה לא נבע בגלל בלא האמנתי, כי הפחיד אותי באמת לחשוב שאני הכי טוב וזה.. כאילו הפחיד אותי, ו.. עד אה.. הרבה פעמים זה גם.. דחה אותי כאילו. הגעיל אותי כאילו האגו, האגו הזה. כי זה איזהשהו צד שקיים בי, מצד שני זה צד שמאוד

1030

הפריע לי כאילו. לקחתי את זה כאילו.. למשהו שהוא קדוש. תמיד אמרתי וואלה, כוס אמק, כולו מסיבור"א כאילו. נכון, זה כולו מסיבור"א אה.. כולו אנשים באים פה בשביל הבידור, וכולו אנשים באים פה בשביל החוויה, שהיא בכלל הרבה פעמים לא קשורה. אז יש את המאה איש שחושבים שהמוסיקה זה.. דבר אלוהי, ו.. עוד אלף איש שבאו בשביל החוויה, ועוד אה.. כאילו.. שורה תחתונה, בדיעבד, רוב רוב המסיבות הטובות של אה.. "מאה מטר" המוסיקה היתה חרבנה. אם נסתכל על זה ככה, כל האסיד-טכנו וזה, אי אפשר להגיד שזה היה חרבנה, וזה היה כמו פאנק. זה היה הפאנק של הטכנו. אסיד-טכנו זה כאילו לפנים, לצעירים, קרחנה כאילו "פיור". זה היה דבר מגניב וזה נתן את הזה. מבחינת איכות

1035

מוסיקלית- כאילו זה כמו פאנק. זה דבר מגניב, אבל אי אפשר להגדיר שהוא איכותי. אי אפשר להגדיר אותו כאיכותי. באיזהשהו שלה היה את הטרנפורמציה הזאת ל.. כאילו לחפש גם איכות במוסיקה. אבל כל

1040

- האגו טריפ הזה, שעד היום אני שומע אותו. גם מחבב... מ... צ"ס ואנ' למשל כאילו. אין, המוסיקה, אנחנו מנגנים ת'מו... יאללה אחי, כל די ג'יי שני בברלין מנגן יותר טוב מאיתנו, ו... אל תתפסו מעצמנו כ"כ הרבה ושם זה המיין סטרים. אז זה שפה בארץ אבנר מלכה לא מנגן מינימל כמו שאתם מנגנים.. שהוא באמת מוסיקאי פצצה, זה לא עושה אתכם איזהשהם קדושים כאילו. ועד היום אני רואה שאריות מזה אצל צ"ס. אני לא. אבל אבל אני רואה את השאריות אצל צ"ס, את השאריות של ההתנשאות"א ש... גם בנו היתה קיימת ו... איפהשהו אתה מרמה את עצמך, כאילו... מזה משנה. ואז אתה נובע לברלין ו... עדיין, אתה מקבל את הפרופורציות"א
- עכשיו הפרופורציות הם לא עגומר"א אמרתי- וואלה, אם אני אתן לעצמי ציון ביחס לדי- ג'יי ברלינאי או ביחס לבן אדם שמבין במוסיקה, הייתי נותן לעצמי איזה 75-80. אבל וואלה, פתאום אתה רואה עולם.. ים. שאנשים.. כבר עשר שנים קונים תקליטים וזה.
- ומעודכנים פיקס. לא בא להם איזה תקליט טועה או איזה.. תקליטים שצ"ס וד"ז קנו בחצי מחיר אצל איזה יבואן תקליטים בלונדון. אלא.. הדבר כאילו.. אנשים מקצוענים. שזה העבודה שלהם. שמזה הם מתקדמים, הם קונים כל הזמן תקליטים, כל הזמן מתעדכנים מוסיקלית, כל הזמן זה ו... לפי כך גם הרמה שלהם הרבה יותר גבוהה. זהו, אז זה די אה.. כאילו פתח. זה לא שבר כאילו.. מבחינר"א. זה לא שראתי משהו שלא ראיתי כאילו. אתה רואה פתאום את הצד המקצועי של ה.. של העסק. איך שדברים מתנהלים בצורה מקצועיר"א אני רואה אר"א. כאילו.. ראיתי לדוגמא את ה"טרזור". כמו שה"טרזור" כאילו זה ה.. מודל מועדוני מושלם ש.. מה זה מושלם. יש להם הרבה סרטים והרבה זה והרבה גם שונאים והרבה אויבים והרבה אוהבים והרבה מעריכים כאילו. כמו כל דבר. מבחינת הניהול אתה רואה איך ש.. שאר המועדונים גם בברלין הלכו באותה תבנית"א של כמה חדרים ועניין ואנדר.. כאילו.. עיצוב אנדרגראונדי ונגישות ושכולם יכולים להיכנס, אלף ואחד דברים כאילו.. שילוב של אנדרגראונד והקומרשל ביחד זה היה. אנדרגראונד מסחרי ו... מהונדס היטב. זהו. אז אה.. זה כאילו.. אפשר לומר זה.. תהליך ההתבגרות כאילו. שאתה עובר.
- ש. מה עם תהליך האבל? מעניין אותי... אמרת קודם אה..
- ר"א אבל??
- ש. כן. אמרת שאמרת לצ"ס "המאה מטר מר"א פאסה". קודם כל מה.. מה הרג אותו לדעתך?
- ר"א אני לא חושב שמהו הרג אותו. אני אמרתי את זה מתוך עצמי, כאילו מה שאני הרגשתי כי אני רציתי להרוג אותו. אני הרגתי אותו בשביל עצמי.
- ש. אז מה מה..

- 1075 ר"א אפשר להמשיך אה.. הלאה. מה.. שוב. רק כי הדברים שהכי הפריעו לי כאילו, זה היה.. באמת ה.. האהבה העצמית הזאת, האגו טריפ הזה ו.. שזה ליווה לאורך כל הדרך, אה.. ד"ז ללא ספק היה "ה" מוביל של הדבר הזה כאילו שזה גם הוביל להמון דברים. זה בעצם מה שהרים את כל העסק, אבל זה גם היה.. אפשר לומר.. זה גם היה נקודת התורפה.
- כאילו. או.. לא חייב לקרוא לזה נקודת תורפה, דבר שלי הפריע באיזהשהו שלב.
- 1080 שחטפתי קריזה. כאילו אני אומר וואלה, אני שומע דברים אני.. מוסיקה מגניבה שאני אין לי מושג איך עושים אותה, אני די ג'יי סבבה, מרקיד אנשים, אנשים אוהבים וזה, אבל וואלה, יש די ג'יים ש..אוכלים אותי אה.. אז איך אפשר כאילו להסתכל על עצמך בכזה כאילו.. כאילו אתה.. איזהשהו.. משהו עליון כאילו, זה זה.. זה הציק לי. כאילו.
- וכל ה.. דינמיקה הזאתי של לראות את זה ככה לא יכולתי יותר. אמרתי- די! כאילו זה.. נזק.. אתה עושה לעצמך נזק. כאילו לראות דברים.. כאילו אתה משלה את עצמך.
- 1085 עד מחר. אתה הכי טוב ועושה את המסיבות הכי טובות בארץ.. מה. בשביל מה. מה, כאילו מי. למי אתה רץ. אתה.. בטיפה אחת, כאילו אתה.. כמו איזה חיידיק שנלחם על מקום של טיפה אחת ב.. ב.. בכוס כאילו. עכשיו זה לא שזה לא נבע מכ.. שזה נבע מאיזה משהו זה.. אני אומר וואלה, אני רוצה את כל הכול פתאום. לא.. רוצה לראות את הדברים קצת יותר בפרופורציה הנכונה, אה.. אפשר לומר. ובאמת רוצה כאילו.. גם איפהשהו כאילו.. חוץ מהמסיבור"א הייתי.. כאילו היינו אימפוטנטים בתחום הזה, אז אה.. כאילו.. חוץ מלעשות את המסיבות שאתה כאילו.. במקום הנוח וזה שכולם מאפיינים אותך וזה, בתכלס, חוץ מזה.. כאילו הרגשתי ש.. לא היה כלום. ראיתי. טוביה וזה היה מנגן הרבה יותר מאיתנו בתור די ג'יים. וואלה, לא הרים אף מסיבה, לא אירגן מסיבה, אה.. הרגשתי שאני יכול.. כאילו.. לעשות הרבה דברים אחרים ש.. ירגשו אותי הרבה יותר. אז..
- 1090
- ש. ועשית דברים חוץ ממסיבות, עבדתם במהלך.. כל הדבר הזה?
- ר"א בטח. מה ז"א. כל אחד מצא לעצמו את העבודה, את הדרך שלו כאילו..
- 1100 ש. להתפרנס גם
- ר"א כן. אני שנים עבדתי כאילו.. עבדתי שנים ב"פרוטק" בת"א, היתי חבר של אל', כאילו היה לי חיים מלאים חוץ מזה.. לא.. זה לא היה האישו.
- 1105 ש. ולשאר?
- ר"א אה.. זה שאלה טובה. אני לא יודע. גם לשאר, ברור. אה.. גם תוך כדי המס.. כאילו תמיד, תוך כדי המסיבות כל אחד היה לו את החיים שלו, ור"א. זה שלו, שגם היו הרבה פעמים מעורבים עם שאר

1110 האנשים, בתור חברות ובתור זה. מידי פעם, אז עלתה "מפלצת המסיבה" והשתלטה על העניינים, אפשר להגדיר את זה ככה. אם זה לשלילה, ואני לא אוהב את הביטוי הזה, כי זה לקוח דוקא מ"מורנינג מייהם" ש זה ליינ מסיבות בת"א שעכשיו אה.. אבל עלה פתאום הגל הזה שכולם.. אה.. זהו, אני לא חושב שזה בא.. יש אנשים שמחפשים כאילו סיבה, כמו.. אה.. ריבים ותככים וכל מיני כאלה. יכול להיות שאפשר לקרוא לזה ריבים ותככים, אבל אני רואה את זה כאילו.. לי, אישית, אין. "איי הד אינאף", הייתי חייב להגדיר את עצמי. הרגשתי שאני לא שווה, כמו מה שאנשים עושים מזה. כבר הביא לי קריזה. יענו..

1115 אמרתי "מאה מטר".. אז אתם עשיתם "מאה מטר" וזה וזה, ו"אחי, עשינו את הכי טוב ואנחנו מיוחדים ואנחנו טובים" וי"ב היה בא לי עם המשפטים "יש לי משהו מיוחד", איזה משהו מיוחד. מה מיוחד. יש עוד אלף כמוך בעולם

ש. אבל לא היו עוד אלף כמוהו בארץ.

1120

ר"א אז בסדר, לא כמוהו בארץ, כמוך וכמוני

ש. לא, אני מתכוונת לפונקציה הזאת שעשיתם

1125 ר"א אה.. אז בארץ. "סו פאקינג וואט". כאילו.. אז מה. אז מה עשינו שורה תחתונה. אני שאלתי את עצמי את השאלות האלה. כן. קל לקבל את זה. אבל אני בן אדם שלא רוצ.. לא מסוגל לנוח על זרי דפנה כאילו. וזה הציק לי, מה גם שלא הרגש.. אם הייתי מרגיש טוב וזה היה.. והייתי מרגיש כאילו סיפוק מקצועי, סלאש אה.. איפהשהו גם האלמנט הכלכלי כן נכנס, כשאתה בוגר, אתה מתחיל לקלוט איך אני אתקיים? מה אני אעשה בחיים? אני לא יכול להמשיך לעשות את המסיבות האלה בפנאן, ו.. אוקיי. מה עם משפחה.. לא יודע מה כאילו. איפהשהו אתה אמור כאילו לתפוס איזהשהו כיוון כאילו. אם הכיוון הזה היה מספק אותך ומפרנס אותך והכל ביחד, נותן לך איזה רוגע, אז.. פתאום אתה קולט- אין לך רוגע, לא יצירתי, לא כלכלי, לא זה לא זה.. אז מה בעצם יש לך? אתה שואל את עצמך מה יש לך? את התפארת של מסיבה שהייתה לפני שנתיים והיו בה 3000 איש? אז.. סבבה. מי שבוחר ל.. לפאר את הדבר הזה וזה סבבה. זה לא שאני מסתכל לאחור ב.. זה. להפך, הסתכלתי קדימה בדאגה ואמרתי לא מסוגל ל.. זה.

1135 אז מה שאני עשיתי כאילו זה.. לחתוך כאילו. לא.. זה הדרך שאני יכולתי להתמודד עם זה.

ש. אם אני חוז..

ר"א כי זה איפהשהו עצמך. אתה כאילו מסתכל על עצמך. ואם כולם מגדירים אותך, ואתה מגדיר את עצמך אז אתה.. לא יכולתי להגדיר את עצמי יותר כבר.

1140

ש. אני חוזרת עוד פעם למונחי הברית החדשה. דיברנו על בשורה. הרגשת שליחות?

באיזהשהו שלב שם?

- 1145 ר"א אה.. אני חושב שהיה.. היה כזה פיפטי פריסנט הרגשה כזאת, ופיפטי פריסנט אני נלחמתי בה.
- ש. מה מה ההרגשה הזאת? שליחות של מה?
- 1150 ר"א אה.. שוב, אה.. אני חושב ש.. שהרגשה של שליחות זה להשלים עם האגו שלך. כאילו להגיד וואלה, אנחנו הכי טובים, ואנחנו עכשיו מחנכים פה אנשים ו..
- ש. שליחות לחינוך? לחנך אנשים
- 1155 ר"א אה.. כן. אני זוכר שכל הזמן היינו מדברים על לפתוח אנשים למוסיקה הזאת ולפתוח אנשים לזה ו.. זה כאילו.. כאילו השליחות שהיתה, אה.. שזה כן איפהשהו שליחות וזה כן דבר שהוא נכון וכן פתחנו אנשים וכן.. לא יודע אם, אם זה מדיד, מה.. תרומת ה.. "מאה מטר" ל.. למוסיקת הטכנו בארץ ולסצנת המסיבות באנדרגראונד.. לא יודע איך תגדירי את זה בכלל. זה נכון. אבל בתור בן אדם ש.. עושה את זה כאילו באותה תקופה, אז איך שחוויתי את זה, לא רציתי כאילו.. שוב, היה לי את הדילמה הזאת משלב מאוד מוקדם כאילו. ש.. כולו אנחנו רוצים לעשות פאן. לא רוצה לקחת את זה ב.. בגישה אה..
- 1160 פנאטית כאילו. פחדתי מזה.. פחדתי להיות פנאט כאילו. לאבד את ה.. שליטה, לאבד את השפיות כאילו לכיוון הזה, כי היה הרבה דברים. גם ככה זה היה על סף.. טרוף כאילו. אז.. רציתי תמיד להיות בשליטה, אה.. אבל מצד שני מה שמניע אותך זה כן איזושהי תחושה של כן רצון לפתוח וכן רצון.. זה איפהשהו כן כמו.. זה עדיין נובע מאוד מאגו. כי אתה מרגיש שאתה יכול לחנך.. עצם זה שאתה מרגיש שאתה יכול לחנך, בסדר. זה לא דבר שהוא רע. כאילו ככה זה.. כל אומן מרגיש את זה, כל זמר מרגיש את זה וכל זה.. רוצה להעביר את ה.. בשורה הקטנה שלו. אה.. זהו. רק זה היה מאוד ממוקד, מאוד אינטנסיבי.
- ש. אבל אמרת שהמוסיקה היא לא היתה העיקר, אז כאילו היתה פתיחות לעוד משהו? זה היה.. היה שם איזושהי שליחות חברתית? משהו ש.. שהחברה שהצבתם כאלטרנטיבה לחברה, או שפשוט אה.. אנשים באו ונהנו מהמסיבה ומההרפתקה?
- 1170 **אלטרנטיבה**
- ר"א אה.. אני חושב ש.. קודם כל כל אחד לקח את זה.. בצורה אחרת כאילו. לא יודע.. מה כל בן אדם מרגיש שהוא תרם לזה וזה. יש אנשים ש.. אני בטוח הרבה אנשים התחברו לזה מהצד ה.. אנטי ממסדי אנטי חברתי, אני גם. אני ה.. "ה" קיק שלי היה לפרוץ למקומות כאילו. עשה לי.. כן. זה איפהשהו כן מחאה, לא הייתי מגדיר את זה כמחאה חברתית, אבל **כן אלטרנטיבה** ל.. כי ואללה, מחנכים אותך להיות זה ולהיות מסודר ואסור לעשות את זה ואסור לעשות את זה ואסור לעשות את זה אז.. מה הקטע, אני

רוצה לעשות את זה איך שאני רוצה כאילו. אה... וכן האלמנט של המשטרה- אני נהניתי מזה שבאה המשטרה, איפהשהו בצורה מאוד מעוותת ר"א

1180 ש. גם דיברת איתם הרבה פעמים.

ר"א כן, דיברתי איתם והסתחבקתי איתם ו-וואלה, כי אני רציתי להראות להם שכאילו- וואלה, אבל אף פעם לא כעס... זה לא.. "כוס אמו" משטרה. שמחתי שהם באו. ש.. כאילו חברה כאילו כן אה.. נושקת לזה, ו.. איפהשהו לא שמ.. שמחתי והתעצבנתי כאחד שסוגרים את המסיבה.

1185

ש. והקהל איך אתה מאפיין אותו? היה אחיד, היה מגוון, היה..

לחבר לדני וסוציאקונומי ולשגיב

ר"א אני אביא סיגריה.. אין לי מושג, אבל אה.. נראה לי די קהל אה.. רוב הקהל זה.. אנשים אה.. אפשר ל.. לנתח את הקהל מכמה בחינות כאילו: מבחינה סוציו.. לא יודע מה. **סוציאלית וזה, אני מניח שזה הרוב אה.. כמונו כאילו. מעמדות ש.. אפשר לקרוא להם מעמדות בינוניים גבוהים, כאילו כי יש לך את ה.. יש לך את הפריבילגיה להתעסק בחרטוטים כאלה מאשר אה.. בקיום בסיסי. זה נראה לי מכנה משותף אחד. אה.. גם כן.**

1190

כל הדור הזה מחפש לעצמו. זה.. אני.. עד היום מקנא בדור של ההורים שלי שכביכול ככה זה נראה לי, הדרך שלהם היתה מותווית בשבילם. כי לא היה להם. וואלה, עלו לארץ, זרקו אותם, צריכים להתקיים, צריכים זה, אין כסף, אין זה, פתאום יש לך ילדים, כי ככה היה צריך, ככה היה נהוג, אתה לא היית מחכה עד גיל 30. היה בגיל 22 ילדים. אין לך ברירור ר"א סבבה. סע. ונראה לי מה שמאפיין את הקהל.. את הדור שלנו זה.. יותר את הפריבילגיות האלה, את האפשרויות בחירה האלה, ש.. וואלה, מחרפנות הרבה אנשים כאילו. קשה לבחור, ואם יש לך מבנה אישיות שהוא לא רגוע, ויש לו את האגו והוא רוצה לעשות דברים והוא רוצה להיות מיוחד ויש לו את השיגעון גדלות אז עוד יותר. נפתחות לך כל מיני אופציות ש.. בכלל אתה לא יודע מה.. מה הקצה השני. ועד היום זה דבר שהוא מעסיק אותי. מה יהיה הסוף כאילו. ואין לי תשובה לזה.

1195

1200

ש. גם לי לא. וחץ מהמסיבות, היו עוד.. כאילו השתמשתם בכוח הזה לעשות עוד דברים? מחאות חברתיות, אה.. ארועים פוליטיים, לא יודער ר"א משהו אחר?

1205

ר"א לפני המסיבות, אני וד"ז עשינו ארועים פוליטיים. היה את האוהל מחאה ב"גן הורדים". שאני חשוב שזה נבע ממקום דומה. כאילו.. יכולנו ב.. בקלות לא לעשות מסיבות ולהפוך לפוליטיקאים. לא בקלות, כי צ'יק- צ'ק חתכנו מזה וניגנו, אבל באופן עקרוני זה **אותו מנגנון**. נובע גם מאותה..

1210 ש. מה.. מה היה שם?

ר"א היה אז ביבי, עניינים. רק עלה לשלטון ואנחנו בתור ילדים.. כרגיל ד"ז חטף את הקריזה הראשונה, "בואנה הוא מינה את היועץ המשפטי לממשלה" וכל העניינים האלה, משהו מושחר"א היום נראה לי כולם עושים את זה. שרון עושה את זה איזה חמש פעמים ביום אולי, סבבה, ד"ז אומר- אני לוקח אוהל, הולך ל"גן הוורדים" כאילו. שאני אתן לדני לעשות משהו כאילו לבד, שאני לא אהיה חלק בו וזה.. גם אני רציתי. כמו ילד כן. פה שם, איפהשהו זה התדרדר לזה ש.. התגלגל לזה ש.. אנחנו חבר'ה.. את אותו מנגנון כאילו חברתי וזה פה ושם.. נדלק עלינו פתאום איזה מבוגר אחד, יגאל אור, לא זוכר איך קראו לו, מישו מהטלוויזיה, פתאום.. אירגן לנו לא רק אוהל ש.. זה.. סיירים כמו שתכננו, אוהל. יענו ענק. כאילו.. ישבנו שם, מוסיקה, דרבוקות, עניינים, בלאגן, אה.. זהו. אספנו כמה עשרות אלפי חתימות לא יודע מה, אנשים נהרו, עלו לרגל. אני זוכר שדיברתי בשידור עם שלי יחימוביץ' וכל מיני כאלה יענו.. חרטוטיה. אחרי כמה זמן נמאס לנו ו.. "מור אור לס" אבל את המה שהתפתח מהמסיבות- לקחת לכיוון אה.. אחר, פוליטי וזה- לא. זה.. אפשר לומר שזה א-פוליטי..

ש. מוצהר.

ר"א מגעיל כאילו. פוליטיקה זה דבר מגעיל כאילו. למה.. לערבב כאילו.

ש. ומה עם הגרעין הקשה הזה, עם החבורה ו.. כל המעגלים וזה אתם בקשר עכשיו?

ר"א אני חושב שאת יודעת, כאילו. עם ד"ז אני לא בקשר כ"כ, כאילו.. כן, כאילו.. אני פוגש אותו אנחנו מדברים, חברים, עניינים, אבל זה לא קשר הדוק כמו שהיה פעם. אה.. חלק מהסיבות אה.. שאני חתכתי מכל העניין זה גם הקשר האינטנסיבי שהיה לי עם ד"ז כאילו. זה היה מאוד אה.. קשר קשה.

ש. כן. אמרת שהיית הסמן הימני. נשבר לך הזין מלהיות הסמן הימני.

ר"א אה.. משהו כזה. הקשר מאוד אינט.. כאילו כל שיחה שלי ושל ד"ז, הייתי.. שיחה של שעה ש.. אם אני אומר משהו אחד, אז.. כאילו כל אחד יש לו את האגו שלו וזה, ואז היינו כל הזמן מתווכחים. כל הזמן מתווכחים כאילו. מגיעים ביחד אה.. לעמק שווה ומייצרים רעיונות בסוף כאילו "בריינ-סטורמינג" מתיש אבל. אז כן זה הביא לתוצאות וזה הביא לדברים מדהימים, אבל מצד שני, כאילו זה מתיש. ובאיזהשהו שלב שכבר אני רציתי לעבור הלאה וכל זה, זה.. וגם.. איפהשהו תמיד הקשר היה שכאילו.. כל השנים אני תמיד הייתי מתקשר לד"ז. יכול להיות שד"ז יגיד אחרת, אבל.. זה ככה. ד"ז לא היה מתקשר לאנשים כאילו. אנשים היו מתקשרים אליו, אז אני פשוט לא התקשרתי יותר. אפשר לומר.. את זה ככה.

1245 ש. ועם האחרים?

ר"א אה.. שוב. עם החבר'ה מהתיכון בכללי באופן טבעי עברתי זה.. עם השנים התנתק.. התנתקו רוב הקשרים ההדוקים כאילו, למרות שעדיין בקשר ועדיין כאילו.. פוגשים אחד את השני, אין איזה נתק. אה.. נתק טבעי שנוצר. אה.. עם י"ג עדיין קשר הדוק, אה.. מימים ימימה כאילו. אה.. דפ' - קשר נותק בברלין בעצם, אה.. שוב, כאילו גם.. זה היה דוקא ניתוק.. בוא נגדיר את זה ככה, יותר אה.. קשה כאילו. יותר אה..

ש. ברור.

1255 ר"א גירושים יותר מכוערים כאילו. למרות שהוא זה שחתך את זה כאילו בצורה.. מאוד קשה, קשה, כאילו.. מכוערת יחסיר"א אה.. אבל כצפוי כאילו. מן.. אפשר לצפות דברים מראש, אז אפשר לראות את זה במבנה אישיות שלך וזה שהוא.. מחורפן כאילו. אה.. זהו. אני יודע..

ש. טוב, אחלה.

1260

ר"א מספיק בינתיים?

ש. כן, מספיק בינתיים.

ראיון מס' 10 (ראיון עם ל"ז)**משך הראיון : 74:35 דקות****מקום הראיון: הבית שלי****מתי התקיים? 15.3.06**

ש: תגיד משהו.

5 ל"ז: חת שתיים, חת שתיים, חת שתיים, חת שתיים.

ש: רגע... תגיד משהו.

ל"ז: חת שתיים, חת שתיים.

10

ש: OK. זה מקליט. אה... ספר לי קצת אה, על עצמך, איך קוראים לך, בן כמה אתה, מה אתה עושה?

ל"ז: קוראים לי ל"ז, אני בן שלושים ואחת, אה.. אני.. אה.. מתעסק בעסקי הקמעונאות בארצות הברית, ו... באתי לביקור בארץ אחרי שנתיים שהייתי באמריקה.

15

ש: איפה?

ל"ז: בלאס-ווגאס, עיר החטאים, וזהו.

20

ש: ובמקור, מאיפה אתה בארץ?

ל"ז: במקור אני מעומר.

25 ש: וגרת שם גם בחייך הבוגרים או שעזבת?

ל"ז: לא. אחרי הצבא ... עברתי לגור בתל אביב, פחות או יותר מייד.

ש: OK, רצייתי לשאול קצת על החיבור שלך ל... למאה מטר, לחבורה הזאת. איך אה, איך התחיל

30 החיבור בינך לבינם?

ל"ז: החיבור התחיל כשהתחלתי את הצבא הייתי בחובלים, והיו שם אה... אה ד"ז ור"א, שהיו איתי באותו מחזור, ו... התחברנו מייד, נהיינו חברים טובים. אהה, והיה לי כיף בחברתם. מאוד. עד רמה ש, אפילו לקחתי, אפילו חופשות של סופי שבוע לקחתי, יצא לי לבלות בירושלים כי היה לי כל כך כיף. אצל ד"ז בעיקר. זהו. 35

ש: אז אמרת שבסופי שבוע היית מגיע לבקר בירושלים אצל ר"א אצל ד"ז אה... ספר, בעיקר אצל ד"ז. ספר לי קצת על ההתהוות של ה... של המסיבות האלה של המאה מטר. ממה שאתה זוכר, איך זה התחיל? 40

ל"ז: זה התחיל ב...מסיבה שעשינו ביער בן-שמן, בעיגול.

ש: לא בן-שמן.

ל"ז: ביער... איזה יער זה? 45

ש: ירושלים, ליד ירושלים.

ל"ז: יער ירושלים... זה היה כשהיינו עוד בצבא, אני לא זוכר מה הייתה הסיבה, אני חושב שזה היה או יומולדת לג"ל או משהו כזה או שחרור, אני לא זוכר. אני זוכר שהיה בירות בבריכה, בבריכת גומי וזה היה כיף, היה כיף, היה מוסיקה, כאילו כל אחד תיקלט זה היה מן נורא בקטע של המוסיקה זה היה כזה חובבני, כל אחד שם מה שהיה בא לו ככה על ה- בדיסק, בפטיפון מה שהיה אז, זה היה בטח דיסק ו... זהו, זה היה פשוט נורא כיף והיה נורא מפתיע כי הגיעו הרבה אנשים, שזה גם היה הפתעה כזאת שיצרה בטח "הייפ" כזה, כולם רצו עוד אני חושב. 50

ש: מה זה? מי, מי ארגן את המסיבה הזאת? 55

ל"ז: מי ארגן את המסיבה הזו? אהה... הממ... זה היה לפני כל כך הרבה שנים... ממש ארגן אותה והרים אותה? אני חושב שזה היה חבורה של אנשים אבל אני לא בטוח אז אני לא רוצה סתם לקשקש. אני עזרתי אבל ברמה מאוד אהה... כאילו אני פשוט עזרתי, אני לא איפהשהו דחפתי למסיבה הזאת, המסיבה הזאת קרתה לא בגללי, אני פשוט הייתי שם כאילו ועזרתי בכיף, היה לי כיף. 60

ש: ומי האנשים שעולים לך בראש כמי שארגן אותה, אתה לא חתום פה על...

- 65 ל"ז: עולה לי, עולה לי ד"ז, ד"ז בטוח, אה... ואני לא יודע, ור"א בטח, ואולי נ"ר כל אחד תרם קצת אני חושב, זה היה נורא חבר'ה כזה שנורא היה כף.
- ש: ומי החברה האלה?
- 70 ל"ז: החבר'ה? אין לי כוח. סתם רשימה של אנשים.
- ש: מאיפה הם מכירים? איך הם התחברו?
- ל"ז: מכירים מבית ספר בעיקר, וסביבתה. כאילו ויצא.
- 75 ש: ואתה כאילו הצטרפת לחבורה שכבר הייתה סוג של אה...
- ל"ז: אני, ישר אני כן כן, וישר היה לי שם כף, ופשוט הצטרפתי, אפשר להגיד.
- 80 ש: לחבורה פחות או יותר מגובשת כבר?
- ל"ז: חבורה פחות או יותר מגובשת, כן.
- ש: בנים, בנות?
- 85 ל"ז: אבל לא מגובשת סגורה כזאת. חבורה נורא, חבורה שכלומר, שהיא מקבלת, לא כזאתי סנובית או משהו בקטע של אה... היא אולי מגובשת... מגובשת ולא מגובשת אפשר להגיד.
- ש: OK.
- 90 ל"ז: כאילו, חברה מוזרה, בואי נגדיר את זה ככה.
- ש: והיו בה בעיקר בנים, בעיקר בנות, גם וגם?
- ל"ז: אההה, אני חושב שהיו בעיקר בנים, ובנות היו קצת. מעט.
- 95 ש: מה, מה היה אחרי המסיבה הראשונה?

ל"ז: האמ... האמ... ישן. לא זוכר.

100

ש: איפה אתה לקחת חלק בזה? זאת אומרת אתה זוכר מסיבות אחרות שבהן השתתפת או עזרת או סתם באת לראות?

ל"ז: כן, מין כאילו... אחרי זה הייתה עוד מסיבה ושם ועוד מסיבה שם ועוד מסיבה שם והיה פשוט כיף! ואז אה... התחיל פתאום כיוון מוסיקלי של הה, של חלק מהאנשים שאני חושב שד"ז התחיל את כל הסיפור המוסיקלי הזה, ד"ז התחיל לתקלט, וחברו אליו. פתאום כולם רצו לתקלט אחרי כמה זמן,

105

והתחילו לתקלט – התחברו לזה מאוד, אההה וכולם נהיו די ג'יים ואני לא. אפילו לא ניסיתי פעם אחת להיות על ה... מאחורי הזה... זה מצחיק. מעולם לא ניסיתי זה מעולם לא משך אותי. אני משך אותי האלכוהול. אני, יצא שאני הייתי אחראי ככה על תחום האלכוהול במסיבות בדרך כלל, ו... זהו, פתאום כלומר זה לאט לאט התהווה ונהיה יותר ויותר, אהה... עוד ועוד מסיבות ואז גם התחילו לחפש מקומות אחרים לגוון, והצטרפו כל מיני אנשים שנהנו מהעשייה ומכל מיני דברים. ו... זה היה משהו מאוד אה... חברה'ה כזה כיפי, כלומר נקי ככה וכיף אז היה, היה כיף. יצא משהו כיף.

110

ש: ומה, תאר לי קצת את המסיבות האלה. הן היו מסיבות שראית אותן גם מקום אחר או שהן היו מיוחדות יותר, הן היו... איך אה... אם זה לא היה המסיבות האלה – איך היית מתאר אותן?

115

ל"ז: אני זה לא, אני לא יכול להגיד אם היו עוד כאלה מסיבות כי אני לא כזה... אני לא יכול להגיד שאני...מ- כי זה בסך הכל מסיבות שהרבה גם לא הכירו, והרבה הכירו אז אני מניח שהם הכירו דברים אחרים. אבל אני חושב שהן היו יוצאות דופן ב- גם בסוג מוסיקה שלא היה כזה פופולארי, כלומר שזה נהפך להיות מסיבות יותר של טכנו, וגם ב... בס- בסגנון שזה בחוץ, בטבע, אה... פחות בקטע של כסף. כאילו זה היה יותר, המון אנשים היו חלק בדבר שזה היה מאוד נחמד.

120

ש: מה, איך הקהל היה שם? איזה סוג קהל היה?

ל"ז: סוג קהל?

125

ש: כן, כאילו כמה מילים על הקהל, איך התרשמת ממנו, אם הוא השתנה ממסיבה למסיבה או שהיה קהל אחיד?

ל"ז: הקהל האמת אצלי, אישית, בתור ילד, לא שיחק כל כך תפקיד. כלומר נהנית מהקהל שהיה לי! ולא כל כך מהקהל שהיה במסיבה.

130

- ש: מה זאת אומר הקהל שהיה לך?
- 135 ל"ז: כלומר מי שנהניתי להתערות אה להתערות איתו, מי שנהניתי לראות. אני הייתי במסיבה ופגשתי את האנשים שאני נהנה לדבר איתם ולהיות איתם, כמעט שלא הייתה לי אינטראקציה עם, עם מישהו מהאורחים במסיבה.
- ש: אז אתה לא הרגשת אורח.
- 140 ל"ז: לא. אני לא הייתי אורח במסיבה.
- ש: אז מה היית?
- 145 ל"ז: אני לקחתי חלק ב... בדבר הזה. כמעט תמיד היה לי חלק. אה, אני לא אגיד שאם לא הייתי זה לא היה קורה, אבל היה לי חלק מהותי ב... בדבר הזה. אני חושב שתרמתי. אם זה בגיבוש – כי הייתי ממש חבר של הרבה מהאנשים, אם זה ב... בכיף, זה שהייתי אחראי על הבר זה כי זה מה שאני אהבתי לעשות. כל אחד חיפש לעצמו מקום אה, אם הוא נפל על זה טבעי ואם בכוח. אז נהיו המון די. ג'יים, אני מאמין, ואני מצאתי את המקום שלי בבר כי פשוט התחברתי לזה בצורה מיידית. נהניתי מזה.
- 150 ש: ומה... הייתה איזושהי אידיאולוגיה מאחורי המסיבות האלה, איזושהו כיוון מנחה....
- ל"ז: בהתחלה לא הייתה, אידיאולוגיה אהה... אני חושב שלא הייתה אידיאולוגיה מאחורי הדבר הזה תכל'ס. בסופו של דבר אני חושב שלא הייתה אידיאולוגיה. היה שלב שרצו שתהיה אידיאולוגיה אבל אני לא חושב שאי-פעם הייתה. לדעתי, אולי אני טועה.
- 155 ש: אם רצו שתהיה אידיאולוגיה, מה האידיאולוגיה שרצו שתהיה? זאת אומרת, מה הרעיונות שנעו מסביב למסיבות האלה?
- 160 ל"ז: יש טענות שרצו שזה לא יהי למטרות רווח, אבל אני חושב שזה לא היה בתום לב. יש אה... אה... שרצו להפוך את זה למשהו אלטרנטיבי כאילו לחופש לאומנים וכל מיני דברים, היו רעיונות מאוד יפים כאילו... אבל חש- אבל שום דבר לא התהווה ולא היה באמת בסופו של דבר. לא מאיזה רוע או ממהו כזה, פשוט זה לא קרה. כאילו...
- 165 ש: ומה עם הפן המחתרתי של המסיבות? תספר לי קצת על זה.

- ל"ז: אפשר לק- להגיד שזה אולי הקו ה... העיקרי שכאילו היה למסיבות האלה.
- ש: מה, מה זה כלל?
- 170
- ל"ז: שבעצם זה כן היה. שזה מחתרתי. זה כן היה איזושהי אידיאולוגיה פה. שהמסיבות האלה היו מחתרתיות, כלומר במקומות לא לגיטימיים, והמשטרה לא נותנת לשום דבר להיות לגיטימי אם זה מחוץ למשהו שהוא מוגדר בחוק ואין ספק שזה לא לגיטימי כי... ש, זה לא, לא, לא מוגדר איפה שהוא בחוק. מסיבות לא לגיטימיות במקומות לא הגיוניים, במקומות שלא אמורות להיות מסיבות, במקומות יפים שיכולות להיות מסיבות טכנית אבל לא אף פעם לא דאגו עם הרשויות בצורה מלאה שזה יהיה חוקי, אולי פעם אחת זה קרה או פעמיים. אפשר לספור את זה על יד אחת בואי נגדיר את זה ככה. ויכלו לעשות את זה לגיטימי אבל במקום לא הגיוני. או... זה דרש יותר עבודה - אני מאמין, ו...דרש גם זה עלה כסף.
- 175
- ש: עלה כסף מה, ל..ל,
- 180
- ל"ז: בשביל להפוך את זה, היה עולה כסף בשביל להפוך את זה ללגיטימי כל פעם. וכרוך בהרבה בירוקרטיה שזה לא נוח בכלל. בירוקרטיה.
- ש: OK מה..
- 185
- ל"ז: זה אחד מהדברים שעשה את זה מיוחד. זה ה-דבר שעשה את זה מיוחד תכל'ס.
- ש: העובדה שזה מחתרתי?
- 190
- ל"ז: העובדה שזה היה... כי בסוף מאה מטר פחות או יותר, זה היה במקום אחר. זה היה במקום אחר, זה היה במקום מסודר. ואני יכול להגיד אישית בתור... בשבילי אולי זה היה הדבר המיוחד באמת. זה בשבילי... ובאמת לא נהניתי במסיבות שהיו במבנה, במקום הזה המסודר כאילו, מועדון. מה..
- ש: בתלפיות?
- 195
- ל"ז: לא יודע אפילו איפה זה היה פיזית, אבל כשחזרתי אז מהודו.
- ש: אההממ.
- 200
- ל"ז: זה היה.. בשבילי זה היה ממש סתם. זה היה כבר סתם. פשוט מאוד.

- ש: מה עוד היה מחתרתי במסיבות האלה חוץ מהקטע של הלוקיישנים?
- 205 ל"ז: לא יודע.
- ש: היה נגיד פרסום, יח"צון, שיווק, עיתונות? דברים מהסוג הזה?
- ל"ז: מן הסתם כשמסיבה מחתרית אז כל ה- מה שבא עם זה שאתה לא מפרסם את זה ב... זה לא היה מחתרתי ברמה מטורפת, תראי יש מסיבות יותר מחתרטיות במדינת ישראל. אבל זה היה מחתרתי בקטע של ואללה, לא יכולת לראות מודעה בדרך כלל. היו פעמים. ובדרך כלל לא יכולת לראות מודעה תלויה של המסיבות האלה, למה דווקא בסוף כן היו מודעות האמת, אבל אה... הייתה תקופה ארוכה שזה היה רק אם היית מתקשר למספר ספציפי היית מגיע ויודע שאתה יכול אה, איך להגיע למסיבה.
- 210 ש: איך חברים שלך שלא הכירו את החבורה הזאתי ובאו אתך למסיבות הגיבו? זאת אומרת מה היו התגובות של אנשים שלא מכירים את הפן של הארגון?
- ל"ז: זה באמת, היה האורחים עוד אורחים שלי במסיבה אה... אני חושב שהם אהבו התלהבו אבל אף פעם הם לא... נהיו לקוחות קבועים. אני לא חושב שחברים שלי אי פעם נהיו לקוחות קבועים. כי הם באים מעולם אחר אני חושב. היו אולי כמה. דווקא כן.
- 220 ש: ושמתח להיות חלק מזה, איך הייתה התחושה לארח מישוהו במסיבה הזאת, הרגשת גאוה? הרגשת?
- ל"ז: בטח! היה לי כף! זה היה לי כף. זה כמו איפה שהוא שיש לך מועדון או בר, אתה נהנה שבאים אליך חברים, אתה נהנה לפנק אותם, אתה נהנה נגיד יכול להיות הבעלים או... כאילו בקטע כזה. אז בטח זה היה לי כף.
- 225 ש: ומה הייתה המטרה שלך כשהגעת למסיבה? זה היה מסיבה של להתחיל עם בנות? אינטראקציה של בנים - בנות, סמים? כאילו מה היו הדברים שהיו אטראקציות במסיבה עצמה?
- 230 ל"ז: בשבילי? זה היה להיות עם חברים, ליהנות מהטבע ומהפסטורליות של המקומות ומהזריחה, כמובן שזה בא עם מוסיקה ולהיות מסטול.

- 235 ש: ופחדת מהמשטרה?
 ל"ז: לא.
- 240 ש: לא הרגשת שאתם עושים משהו לא חוקי, שזה לא בסדר, ש...
 ל"ז: לא. אני גם לא הייתי בקו האש אף פעם. כלומר, הגיעה משטרה אני אף פעם לא הייתי בקו האש. כי התפקיד שלי היה מאוד, היה חלקי מאוד. לא הייתי... שוב אם לא הייתי המסיבות האלה היו קורות. אה... אני כן הייתי אז אני רוצה לחשוב שזה תרם באיזושהי צורה, אני מאמין שזה תרם, אבל שוב, זה לא היה, לא הייתי הכרחי שם. ואותו דבר היה עם המשטרה. כאילו זה לא הטריד אותי. אני מאמין שהיו אנשים יותר מוטרדים ממני.
- 245 ש: אמרת שהיית מסטול. כמה, זאת אומרת זה היה, כמה סמים היו במסיבות האלה? כמה חלק היה לסמים במסיבה?
 ל"ז: אה. אני אה... זה השתנה בין האנשים. אני חושב שהיו אנשים שהיו מאוד לחוצים על זה ואני אישית לא הייתי לחוץ על זה עד כמה שאני זוכר יותר מידי.
- ש: על איזה סמים אתה מדבר?
 ל"ז: סמים קלים. רק גראס.
- 255 ש: מה עם אקסטות, טריפים, דברים מהסוג הזה? בדרך כלל מחברים את זה למסיבות טבע, למסיבות בחוץ.
 ל"ז: זה הגיע בשלב יותר מאוחר. אני חושב. אבל אני לא.... זה אף פעם לא כזה עניין אותי אז לא, לא נתתי בזה חלק. זה הגיע באיזה שהוא שלב.
- 260 ש: תספר לי על המסיבה ש, אם אתה יכול לבודד אחת, הכי אהבת.
 ל"ז: מסיבה שהכי אהבתי? אני חושב שהיו שתיים מטורפות. המסיבה ביום העצמאות.
- ש: תספר לי עליה.
- 265

- 270 ל"ז: אה.. עד כמה שאני זוכר, כי זה עבר הרבה זמן, אבל מה שאני זוכר זה אני חושב שהיו שם שלוש קומות או שתיים, לא היו שלוש קומות בטוח, אבל אני זוכר לפחות שתיים, אהה.. לא הייתה פרקטית מבחינת כמות האנשים שהגיעו.
- ש: לא הגיעו אנשים?
- 275 ל"ז: הגיעו המון, אבל היא לא הייתה, זה לא מתוכנן.. זה לא היה מקום טוב לכזאת כמות של אנשים.
- ש: כמה אנשים היו?
- 280 ל"ז: המון, אני חושב שזה היה איזה אלפיים או שלושת אלפים, לא?
- ש: זה נע בין השערות של אנשים שונים, כן זה הסדר גודל בערך.
- ל"ז: אבל היה איזה הערכה כזאת,
- 285 ש: כן.
- ל"ז: טוב הערכה אבל היא בטח לא מבוססת, לא יש בטוח מידע על זה אני לא זוכר, אני זכרתי איזה אלפיים שלוש אלפים.
- 290 ש: כן, זה הכיוון עד כמה שאני יודעת.
- ל"ז: לפי כרטיסים וזה אפשר לדעת. פחות או יותר חוץ מאלה שנכנסו חינם וכאלה, אבל.. אה.. זהו היו שם חדרים שונים עם מוסיקה שונה, וזה היה מטורף.
- 295 ש: למה? תאר לי קצת את הטירוף, מה היה..
- ל"ז: טירוף, קודם כל כמות אנשים מטורפת, היו מסיבות בתוך כמו כלובים כאלה ממתכת שזה היה מטורף.
- 300 ש: בתוך המסיבה הזאת, זה כאילו חדרים כזה...
- ל"ז: כן, הברים שאני עיצבתי היו מטורפים.

- ש: כמובן.
- 305 ל"ז: לא כמובן דווקא. שם ספציפית זה יצא טוב כי במקרה היו שם דברים שהתאימו: גזעים וגלגלים ענקיים כאלה של חשמל, גלילים כאלה ענקיים וזה יצא כזה חבל על הזמן מהצד שאני הסתכלתי עליו.
- ש: תאר לי את האווירה.
- 310 ל"ז: האווירה מבחינתי, מבחינתי היה שמח. כלומר היה מפוצץ באנשים שבאו לבלות, אבל שוב אני ראיתי אנשים ספציפיים, אני לא כל כך ראיתי את האנשים במסיבה רק מי שבא לראות אותי או אנשים שנטלו חלק פחות או יותר, או אנשים שהיו קשורים איכשהו ו... היה לי אתם קשר, זה האנשים. מבחינת ה... לאנשים מסביב לא כזה שמת לי לב, כלומר תמיד אני הייתי מנותק כזה מהקטע הזה. מבחינתי.
- 315 ש: ובנות? היית מתחיל עם בנות במסיבות?
- ל"ז: מה פתאום?
- ש: למה לא?
- 320 ל"ז: אסור לספר למיני דיסק.
- ש: (צוחקת) ומה המסיבה השנייה?
- 325 ל"ז: אה... המסיבה השנייה שאני זוכר זה מצדה.
- ש: ספר לי עליה.
- ל"ז: היה מקום מדהים, שגם הגיעו הרבה אנשים ו...היה פדיחה רצינית עם הבאר האמת, האלכוהול לא היה קר, כי פשוט...
- ש: האחראי באר התרשל בתפקידו?
- ל"ז: האמת שקיבלתי האשמות על התרשלות, אבל לא, פשוט זה לא היה מתוכנן נכון וחוסר ניסיון. שהמקרה לא מסוגל לקרר כמות של בירות הוא היה צריך להיות יום לפני, והיה קרח במקום המקררים,
- 335

המקררים היו מיותרים. ו... זהו אבל חוץ מזה זאת הייתה מסיבה מאוד פסטורלית מאוד מיוחדת איפה שהיא הייתה, אני זוכר שנורא פחדתי שאנשים שם טיפסו על ה... על הגבעות, אני זוכר שהייתי בטוח שיכול לקרות שם משהו.

340

ש: על הצוקים?

ל"ז: פשוט מסוכן, סכנת נפשות. זה היה לדעתי חוסר אחריות, כאילו לעשות מסיבה במקום כזה, כמה שהוא מדהים, חוסר אחריות. וזה בדיוק ההבדל בין מקום שהוא מסודר כי הרשויות לא היו נותנות לזה בטח לקרות או משהו כי זה היה סכנת נפשות. ממש. אבל זה היה מסיבה מאוד אה... במיקום מדהים, פשוט, לא יודע, לי אישית היה כיף שם, זה מאוד אינדיבידואלי, זה היה איך שאני רואה את הוודסטוק, כאילו בקטן כזה מאוד מיוחד.

345

ש: ואתה חושב שבתקופה ההיא היו עוד דברים כאלה בארץ? או שזה היה שונה או מיוחד?

350

ל"ז: אה... בטח שהיו. מסיבות טראנס.

ש: אבל זאת לא היתה המ...

ל"ז: אבל זה מוסיקה אחרת. ומוסיקה גם עושה, מגדירה דברים אחרים תכלס, אבל אני מאמין שאם היינו מתחברים לטראנס אה, או כלומר, מה זה אם היינו? אה... אני תמיד אהבתי טראנס, אני עדיין אוהב טראנס. אם הנפשות הפועלות שעשו את המוסיקה היו יוצרות טראנס כלומר אם ד"ז היה מתחיל לתקלט טראנס ור"א ו... י"ג היו מתקלטים טראנס למשל, והיו מביאים אומנים שמתקלטים טראנס, אז... היו מגיעים ערסים (צוחקים), וזה היה משנה את הדמוגרפיה של המסיבה. תכל'ס.

360

ש: ולא הגיעו ערסים.

ל"ז: והסגנון של המסיבה גרם לזה שלא הגיעו יותר מידי ערסים.

ש: OK. אמ...

365

ל"ז: שאם את שואלת אותי על האוכלוסייה אז לא היו ערסים במסיבות.

ש: אז מה כן היו?

370

ל"ז: היו ילדים כמונו, שבאו ל... היו גם אנשים פריקים כאלה, וגם בעיקר אנשים כאלה מגניבים.
 אני חושב. אולי גם לא.. תלוי מתי, נגיד המסיבה של יום העצמאות זה היה מאוד MAIN STRIM ,
 הגיעו המון המון אנשים. מכל המינים והסוגים אבל לא ערסים.

ש: לא ערסים. 375

ל"ז: בדיוק.

ש: ואמרת שגרת בעומר, ואז אה... די מהר עברת לתל-אביב, ולפני זה אמרת שנורא אהבת לבוא
 לירושלים לסופי שבוע. למה לא עברת לגור בירושלים? חשבת על זה? 380

ל"ז: למה לא עברתי לגור בירושלים?

ש: חשבת על זה?

385

ל"ז: כי היא, כי ירושלים אין לה יותר מידי מה להציע.

ש: תסביר.

ל"ז: להסביר? אני אוהב ים. קודם כל. אין לירושלים ים. המזג אוויר בתל אביב אני אוהב אותו יותר
 גם בקיץ שמזיעים אני אוהב את זה. מזג אוויר טרופי כזה. בירושלים יש הרבה קור, אני אוהב חום אני
 אוהב שמש. ו... שוב ואם אני אוהב אלכוהול, מסיבות, אני חיית מסיבות. אז. כאילו אין מה לעשות תל
 אביב זה מקום של טרוף, והסתדרתי פה עם עבודה בתור באר-מן מאוד מהר, ו...עשיתי פה חיים משוגעים.

ש: אתה חושב שה...מאה מטר מחובר לירושלים באיזה שהוא אופן? נראה לך שזה יכל להיות בתל
 אביב או במקום אחר? 395

ל"ז: בטח. כן, עובדה שהיו תקופות שזה דיי עבר ל- לתל-אביב. אני חושב שלמשל המסיבה של מצדה
 כל ה- היו מפגשים זה הפך לארגון ייח"צון וכל מיני דברים ניסיונות כאלה, אז היו מפגשים בתל-אביב,
 והיו נפשות פועלות בתל-אביב, והרבה אנשים עברו לתל-אביב, אני לא חושב שזה משנה באיזה עיר.
 משנה האנשים. 400

ש: אבל המהות ה... זאת אומרת האנשים המרכזיים הגיעו מירושלים.

- 405 ל"ז: אני חושב שאם הגיעו מירושלים היו יכולים גם להגיע מתל-אביב.
- ש: אז אתה לא רואה קשר?
- 410 ל"ז: אני לא רואה קשר, אני חושב שירושלים יש בה מ- הרבה מקומות יותר של טבע כי תל-אביב זה לא אזור שיש בו יותר מידי טבע ושקל למצוא אותו ו... ו... יער בן שמן ויער של ירושלים וכולי וכולי אין לך את זה בתל-אביב. אז בצורה טבעית זה, שמה יותר אה... יותר קל לעשות את זה, וזה מאוד גם פסטוראלי שם.
- ש: אתה זוכר לוקיישנים שלא היו בטבע?
- 415 ל"ז: כן.
- ש: תן לי דוגמאות.
- 420 ל"ז: אני גרוע בגיאוגרפיה כמו ש...
ש: לא, לא איפה זה היה ממוקם, אלא..
- 425 ל"ז: היה את ההאנגר שהיו שם מסיבות. אני אוהב טבע אני כאילו, את יודעת, בטבע זה מה שאהבתי. היה מסיבת יום העצמאות חניונים זה גם סבבה לי. היו כמה מסיבות בכמה חניונים שונים שהיו משוגעות ו... אז היו אמרנו חניונים, היה את ההאנגר הייתה מסיבה בתל-אביב שם מתחת ל...אני יודע איפה זה היה באיזה מהרה, מערה, הייתה המערה שם בירושלים.
- ש: מנהרה, לא מערה.
- 430 ל"ז: מנהרה.
- ש: ו... מה עוד היה?
- 435 ל"ז: היו כל היו כל מיני, היה בית מלון שהייתה בו מסיבה במרכז העיר, היה אהה במילניום מסיבה בבית אה, מפעל כזה סיבים לשעבר.
- ש: היית במסיבה במילניום?

- 440 ל"ז: ייתכן. לא. לא נראה לי.
- ש: OK.
- 445 ל"ז: כן, היו היו מסיבות בכל מיני מפעלים נטושים, היו כל מיני מסיבות. היה מגוון אני זוכר בשדה החרוש מול המפעל שמה.
- ש: בנשר.
- 450 ל"ז: כן בנשר. היה איזה מחצבה של פעם, כל מיני מקומות.
- ש: ליד בית שמש. כן.
- ל"ז: היו הרבה מקומות. שונים.
- 455 ש: אמרת משהו קודם על האידיאולוגיה שהייתה כאילו למטרות, לא למטרות רווח, אבל אה.. לא בתום לב. תסביר את זה קצת.
- ל"ז: שמעי, הרבה, אנשים רצו לעשות מזה כסף. אני לא יודע, כאילו אני פחות תמים עכשיו. אנשים מתבלבלים כשהם רואים כסף אני חושב, הרבה מהאנשים לא כולם ו.. ברגע שרואים כסף יש את האנשים ש... "נדלקים" מה שנקרא זה, זה עכשיו כשאני מסתכל על זה, וגם אז חשבתי אני מאמין, שאנשים התבלבלו רצו כאילו לעשות אידאל, מצד שני רצו לעשות כסף,
- 460 ש: שמה האידאל?
- ל"ז: עמותה, לא למטרות רווח, כל מיני דברים ועם הכסף לעשות דברים מגניבים ופה ושם. מצד שני התבלבלו ומצד שני רצו לעשות כסף גם.
- ש: כמה כניסה עלתה? זאת אומרת המטרה ברגע ש..
- 470 ל"ז: תלוי, נע בערך בין עשר לחמ- , בין חמש לחמישים שקל, משהו כזה.
- ש: ויחסית לשוק באותו זמן זה היה גבוה, נמוך?

- 475 ל"ז: יחסית לשוק? תלוי, בדרך כלל זה היה פחות יקר מהרגיל. בדרך כלל.
- ש: OK.
- 480 ל"ז: אבל אפשר גם להגיד שאף אחד לא קיבל כסף אה.. בשביל מה שהוא עשה ואנשים עשו המון וקרעו ת'תחת בשביל המסיבות האלה ולא קיבלו שום דבר, אז אפשר להרשות לעצמך לא לקחת הרבה כסף עם כל האידאל שמאחורי... גם כשזה אידאל וגם כשזה לא אידאל, אז תקצצי את ההוצאות של כל העובדים פחות או יותר חוץ מכמה מאבטחים ואיזה כרטיסנית אז ואללה, אז אין הוצאות. אפס הוצאות ורק הכנסות חוץ מ, חוץ מ, כן היו הוצאות וכן היו מסיבות שעלו כסף, לא אגיד שלא, והיו השקעות - אבל אה.. עדיין בכל מסיבה יש השקעות ויש לך גם את העובדים אז מן הסתם אם אין לך את העובדים אז אתה, זה פחות כסף להוציא.
- 485 ש: והיו הרבה הכנסות לדעתך?
- 490 ל"ז: תלוי מתי, תלוי אה, איך תלוי כמה ותלוי למה. היו מסיבות שהיו בהן הרבה הכנסות. תלוי בארגון. המטרה הייתה כמובן שמי שמגיע ישלם. אם עשו את זה נכון? זה כבר סיפור אחר. זה לא, בואי נגיד כשהגיעו הרבה אנשים היה צריך להיכנס הרבה כסף. אז על הנייר כביכול היו הרבה הכנסות. היו אמורות להיות הרבה הכנסות. כי מי שהגיע למסיבה תכנן לשלם. אם הוא נכנס בגלל חוסר ארגון מהצד והיה לו קל הוא נכנס בלי לשלם, זה לא היה תכנון של ארגון המסיבה בואי נגיד את זה ככה.
- ש: ומה היו עושים עם הכסף מההכנסות?
- 495 ל"ז: אלוהים יודע. אני אין לי מושג, לא עניין אותי ולא הייתי מעורב אף פעם. אה... זה היה מסתורי אני חושב, כאילו לא... אני, אם הייתי מתחיל לחקור לעומק אני, לפעמים חקרתי ושאלתי אבל אני לא... לא הייתי מעורב בזה ברמה שזה עניין אותי בתקופה ההיא תכל'ס. חוץ מהבהובים כאלה של סקרנות, אבל לא...
- 500 ש: ואם זה היה הופך לאיזה שהוא אלמנט כלכלי או עסק אה.. שהיה אמור להיות רווחי. היית רוצה לקחת בזה חלק?
- ל"ז: אה... אני אי.. אני איש עסקים, אז ברור שהייתי-תמיד אני כזה. אבל אה.... אם זה היה הופך לעסק כלכלי אה, וזה היה ניסיון להפוך את זה אני חושב, אז זה היה בלתי אפשרי ובגלל זה זה נכשל, כי כל המהות של הדבר הזה זה אנשים שתורמים מתוך רצון טוב ואז יוצאים הדברים הכי יפים. לעומת אה...
- 505

מצב שבנאדם בא ועובד בשביל כסף כי אז אני עובד ככה שעות, והייתי צריך לקבל ככה, והוא מקבל יותר ממני ואני עושה יותר ונכנסים פה אלמנטים שהם לא קשורים לכלום. ואז היצירה נהרסת.

510 ש: ואיזה ניסיון היה לעשות את זה?

ל"ז: במצדה. פתאום אני קיבלתי "סטיפה" של מזומנים. אני זוכר שקיבלתי "סטיפה" של מזומנים וזה לקבל את זה מ, כאילו מהמסיבה זה היה לי מוזר. אז הייתי באר-מן והייתי עושה כסף טוב. אבל פתאום ר"א הגיע, ונתן לי OUT OF THE BLUE ולא הסכים לקחת את זה חזרה, הביא לי חמש מאות שקל, משהו כזה – ככה הביא לי. ישר עולים לך סימני שאלה כאילו: למה, למה מתעקשים לתת לי כסף? לא ביקשתי, מה קורה פה? ואז אנשים שלא קיבלו כסף נעלבו, ובום הכל התפרק ביום אחד פחות או יותר. ככה אני רואה, אני רואה את המסיבה הזאת כמסיבה אחרונה של מאה מטר. באותו רגע הכל נהרס.

520 ש: ספר לי קצת על הדינאמיקה בין האנשים שם.

ל"ז: מה הכוונה?

ש: לדעתך זאת הייתה, היו שם חברויות, היו שם תככים, היה שם גם וגם, כאילו איך אתה רואה את זה? מהצד שלך?

525

ל"ז: בטח שהיו חברויות קודם כל. ו... היו תככים בטח. הבלגאן הגיע כשרצו להפוך את זה למשהו מסודר. זה היה במצדה שהגדירו מי מקבל איזה אחוזים, מי קובע, ומי בעצם באמת קשור למסיבות האלה. ברגע שאתה מגדיר את זה על הנייר זה כבר נהיה ממש מוזר. וזה מה שעשו. אני זוכר את זה לא רע אפילו, אני זוכר שזה היה ד"ז, ר"א, י"ב וי"צ. לא קשור כל כך לכלום, כאילו חלק בטח, ד"ז ור"א ללא ספק. י"ב... כן, אבל עם עוד אנשים, י"צ בכלל לא או לא במיוחד, וכאילו מן הגדרה כזאת שלא קשורה לכלום. שהחליטו אותה גם אנשים, לא עשו איזה אה... זה היה מן אה... איפה שהוא פתאום דיקטטורה כזאת או לא יודע, יצרו פה איזשהו "סדר החדש" כאילו, מצחיק.

ש: שהיה שונה מהסדר הקודם?

535

ל"ז: כן. כאילו מישהו החליט אה... דברים שאף אחד לא הגדיר אותם אף פעם, אז כולם זרמו והיה להם כף. אני בתור בן אדם כזה שממש כאילו זרמתי אפילו לי זה צרם. יש אנשים שהם הרבה יותר כוחניים וצריכים כוח שלהם זה ממש הרבה יותר צרם, והרבה יותר נפגעו. ואני זוכר שאני הוגדרתי בין אחת עשרה הנפשות הפועלות של מאה מטר. וזה מצחיק שאני ממש זוכר את זה.

540

ש: אתה זוכר את השאר?

ל"ז: וזה מצחיק שאני ממש זוכר את זה.

545 ש: אתה זוכר מי היה האחת עשרה?

ל"ז: אני בטח לא אזכור את כולם,

ש: תנסה.

550

ל"ז: ש"ש, אני אפילו לא בטוח שי"ג – זה בגלל מאבקים עם אה.. ד"ז אם מדברים על מאבקים. אה..

בטח א"א, צ"ס, אה... אה,אה,אה.. אולי ד"פ אבל הוא לא היה צריך להיות, להיות שם כל כ- אם אנחנו מגדירים, אבל שוב אני חושב שההגדרה הזאת הייתה טעות. אה... אולי ה"ח, אולי ה"ב, אה... מי יודע, נ"ר, ג"ל, ש"ג בטח לא – אבל הוא היה חלק כי הוא היה פשוט שם. ומ.. רו', ו... שר'. היו כל מיני, של'

555 שבטח לא ו.. פאני¹ שלא (צחוק).

ש: (צחוק)

ל"ז: והיו כל מיני, אני יודע?

560

ש: OK, ומה... איך זה התחיל להתפרק לדעתך?

ל"ז: איך זה התחיל? ברגע שאנשים, ברגע שהגדירו דברים אז זה כבר היה פחות כיף. נתחיל בזה.

565 ש: אבל הדעה בסופו של דבר היא לא תפסה, לא הצליחה, לא חילקו את זה לאחוזים.

ל"ז: אבל זה לא...

ש: זה לא עבד הניסיון הזה שרצו לעשות,

570

ל"ז: קודם כל הביאו לי כסף! באשכרה הביאו לי כסף! אז ואללה קודם כל נתחיל בזה ואני מניח שאני

לא היחיד שקיבל כסף. אז פתאום מי אני? אני כול'ה עובד במאה מטר, מקבל משכורת, כמו... לא יודע,

¹הכלבה של ד"ז באותה התקופה

- לי זה באמת פחות צרם, יחסית, אבל אה... אני מאמין שזה, בסו- אם אני זוכר אז בטוח זה צרם לי והיה חשוב לי גם כי אני זוכר עד עכשיו כאלה פרטים על מי היה רלוונטי ומי לא אז ברור שזה מאוד היה חשוב לי. ו... היו כאלה שנעלבו ונפגעו ולא רצו יותר לעשות שום דבר כמו ר' שהפסיק לעבוד. הוא הפסיק, הוא היה תמיד אחראי על... על הפרסום ועל... גרפיקה וכולי וכולי של הפרסום והיה תמיד מאוד משקיע בזה המון, והוא הפסיק. הוא לא רצה יותר להיות חלק כי הוא הרגיש נפגע כאילו שהוא לא.. מוגדר כמשהו בלה בלה בלה, אז אה, והוא דוגמא הכי קטנה לעוד הרבה אנשים שתרמו ושמרו על הדבר והזהו ופשוט פתאום אה, אני לא שייך באמת.. אנשים שרצו להשתייך או כל מיני דברים כאלה או שהרגישו שהם צריכים להיות בין הארבעה והם לא אה.. וכל מיני דברים, כאילו היה, זה היה הטעות פה, אני חושב. זה היה המקום ש- תכל'ס מאה מטר נפל. לדעתי.
- ש: OK, בפועל זה המשיך עדיין, בפועל עוד המשיכו מסיבות.
- 585 ל"ז: בפועל המומנטום התגלגל, כן בפועל המשיכו מסיבות.
- ש: ומה, אתה זוכר את התקופה שד"ז היה בברלין?
- ל"ז: אם אני זוכר את התקופה שד"ז היה בברלין? במעורפל. אני חושב שאני הייתי בהודו גם חלק מהזמן. לדעתי בתקופה הזאת. אני לא בטוח אני חושב ש.. הייתה איזו שהיא חפיפה – לא בטוח.
- 590 ש: OK. אז כשחזרת מהודו, איך המסיבות נראו?
- ל"ז: לי זה כבר היה אחרת. היה לי הרבה פחות כיף לבוא, ד"ז לא היה אז אני חושב, י"ג פתאום היה חלק מאוד חשוב במסיבה שלפני זה הוא לא היה מורגש כל כך. אה... היה הרבה יותר אפל אני הרגשתי, הרבה פחות שמש הרבה פחות חיובי כזה, עם כל זה שזה היה מסיבות חושך ו UNDERGROUND וזה, וזה היה עדיין מגיע לזריחה, ולשמש, זה היה הרבה פחות אה.. מבחינתי הרבה פחות אה.. טבעי וטהור. תכל'ס.
- 600 ש: וזה מה שהרגשתי במסיבות בהתחלה, שהן טבעיות וטהורות?
- ל"ז: זה היה, זה לא היה במטרה כי זה פשוט ככה כי זה פשוט קרה. זה היה כיף. יכול להיות שזה לפני מצדה כבר נהרס, אבל פשוט הגיע אלי בגל אחרי כי אני מאוד לא הייתי סקרן ולא עניין אותי. אני פשוט, יש מסיבה מארגנים מסיבה יאללה, אני בא כי כיף לי, כיף לי להיות עם האנשים, אני עושה את הבר כי כייפית העשייה ולהרגיש את החלק מזה ולעשות חלק בזה, והיה לי כיף. ו.. וזה פשוט היה. לא עניין אותי אם עשו כסף, או כשכן עניין אותי אבל בקטנות, אם עשו כסף? וכמה עשו?, ומה היה? ומי היה? וכולי

וכולי וכולי. לא כל כך עניין אותי. אני זוכר שלא שהייתי מודע לזה שד"ז לקח סיכון וכאילו ממש השקיע, הוא שמ את כל הכסף – זה היה די בהתחלה אני זוכר. שכן היה פה כרוך בהשקעות כספיות ובאמת לא הייתי מעורב, זה נעשה כאילו, לא התעניינתי ולא... פשוט זרמתי.

610

ש: OK, עכשיו דיברת על סדר אה... אמרת שעשו פתאום סדר חדש?

ל"ז: זה מאוד מעניין מה שאת עושה, כאילו לקחת להרכיב את כל הדבר הזה ביחד ואת מקבלת תשובות טובות מאנשים מסביב כאילו, מכולם באמת? אני מאוד אה מאוד יעניין אותי לקרוא את זה תלוי מה את מה היעד שלך בסופו של דבר. אבל אם את תכתבי בכלל על כל הדבר הזה, יהיה לי מעניין לקרוא את זה.

615

ש: אני אשמח לתת לך,

ל"ז: השאלה כמה אנשים יהיו סקרנים לקרוא את זה, וזה הראש העסקי שלי, כאילו אני ישר חושב (צוחק) ...

620

ש: כן אני לא חושבת לעשות כסף מזה (צוחקת).

ל"ז: כן, לא, בסדר. 625

ש: אבל זה באמת מעניין.

ל"ז: זה מאוד מעניין. את יכולה לעשות את יותר ממהו אחד מהדבר הזה. כי נוצר פה משהו מעניין. יש הרבה דברים כאלה בעולם אבל את נכנסת לזה אז יכול מאוד להיות מעניין..

630

ש: כן, אני גם חושבת ככה. בכל מקרה התחלתי לשאול קודם על ה... קטע של הסדר החדש, אמרת שפתאום נהיה סדר חדש שבו מגדירים. אז מה היה הסדר הישן? תסביר לי אותו קצת יותר.

ל"ז: הסדר הישן, היה פשוט כאילו מה? למה זה נוצר? זה פשוט היה אווירה, הייתה אווירה מאוד מאוד חברותית. והמעגל הזה של ה... חברה הוא היה מאוד, בגלל שהוא היה כזה מקבל וכזה חברותי אז הצטרפו הרבה אנשים. היו פתאום בן אדם שהגיע, והיה חצי שנה הוא פשוט נעלם. אה, היה משהו שהגיע ונשאר המון זמן כמו למשל עכשיו פגשתי את ה"ח פתאום ה"ח הגיעה לה אה... והפכה לחלק מזה ועכשיו היא כבר נעלמה ואני בקשר אתה כי אני מת על הבחורה הזאת. אנשים מאוד מיוחדים הגיעו ל... ל... דב-

635

אני חושב שאנשים בכלל המרכיב של מאה מטר זה אנשים ממש מיוחדים ומאוד מעניינים ואנשים טובים.

640

- זה הבסיס שלהם סך הכל. של הייתי אומר תשעים אחוז מהאנשים שם ו... זה היה הסדר שבעצם אנשים באים, כיף להם, הם יצירתיים אז הם תורמים כי כסף להם לתרום כיף להם ליצור והמסיבה הזאת הייתה סך הכל, הייתה הנחייה והיו... היו דברים וגם אני אומר את זה רק ממבט כזה צדדי כי אף פעם לא ניסיתי לעשות שם אומנות או משהו כזה, ובאתי ונגיד קושרים חוטים צבעוניים על התקרה או תולים כל מיני דברים ואתה עושה מה שבא לך. אם בא לי לעשות איזה ציור או איזה גרפיטי או לא יודע מה – אתה עושה את זה. זה נורא נחמד. ונורא היה כיף, כיף, אז זה היה כיף לאנשים להגיע ולתרום את שלהם בלי שום לצפות לקבל משהו, אני זוכר, אם היה בלגאן, משטרה מגיעה ישר כל האנשים במסיבה או הרבה אנשים, פעם זה היה ככה - היו באים ועוזרים ופשוט עוזרים ולקחים את הרמקולים ותוך שנייה הינו מסיימים הכל ובסיום של מסיבות היינו איזה עשרים-שלושים אנשים עושים שרשרת ארוכה של אנשים שפורקים כי זה היה נורא חבר'ה וזה המון אנשים וזה היה נורא כייפי. ואחרי זה למשל לא היה את זה. אז אם מתקפלת המסיבה יש איזה חמישה אנשים שעוזרים בכלל אף אחד לא מציע לעזור מהאנשים שרוקדים ומשתוללים הם שומעים, עוברים לשם והולכים כמו כל מסיבה אחרת בתל אביב. מה קרה שאני אעזור לברמן להעמיס את המקרר לאוטו? לא, לא חושב על זה בכלל. זה הש-זה חלק מהשנוי כי זה, זה היה מין מסיבה כזאת של מעגל חברים שהתרחב והתרחב והתרחב והגיעו החברים של החברים ו, הם היו איך-שהוא קשורים לזה כביכול. כל מי שרצה קשר לזה יכל להגיע לקשר לזה בלי, בלי בכלל מאמץ כאילו זה נורא נורא זרם, נורא זרם. עד מצב שהיו כל מיני אנשים שאנשים לא אהבו שהם שם, וקראו להם קרציות. אבל הם היו שם כי הם נהנו להיות שם, להיות חלק בזה. ובאו לעזור. זה... עד רמה כזאת זה הגיע כי לא אמרו להם עוף מפה. אולי לא הזמינו אותם אבל הם באו אבל לא אמרו להם לך מפה אז זה חלק מהדבר המיוחד הזה שהיה שם. ו... אחרי זה זה כבר היה משהו אחר לגמרי, זה היה הרבה יותר גם עם סמים אני חושב. היה גם יותר פתאום סמים, והכל היה, הכל אה, הכל היה שונה כבר.

ש: ומה, מה קורה עכשיו?

ל"ז: עכשיו? אה...

ש: איפה המאה מטר היום?

ל"ז: רוב הדי-ג'יים נשארו די-ג'יים. ומתקלטים מוזיקת ELECTRO וטכנו וכולי וכולי.

- אה... ויש מסיבה שהיא צל של המאה מטר. שהיא אפילו לא... לא, אפשר להגיד שהיא איזה שהוא צל של המאה מטר. שעושה מסיבות, לפעמים בטבע אבל זה כבר מעייף מידי ואנחנו זקנים אז זה כבר פחות קורה, לא בגלל המשטרה לא בגלל כלום כי אנחנו פשוט זקנים ואין את ה- את ה-DRIVE והאנרגיות פשוט, ו... ומסיבות כאלה שאני אישית למשל יודע שאם אני אגיע אליהן אני לא אהנה להיות שם.

- 675 ש: ומי שמארגן את זה עכשיו זה חלק מהאנשים ש... ארגנו את המסיבות הקודמות?
 ל"ז: כן. חלק קטן. כן. שהיו קשורים, שקשורים, שהיו.
- 680 ש: ומה הדינאמיקה עכשיו בין האנשים האלה, הם חברים?
 ל"ז: לא הייתי שנתיים ולא פגשתי אותם. בין איזה אנשים?
 ש: בין שאר החבורה הזאת.
- 685 ל"ז: לא. היא התפרקה החבורה. אה... כל אחד נשאר בק-, אני, טוב, כל אחד, אני נשארתי בקשר עם אנשים שהיו חברים שלי אז. באמת לא חושב שזה השתנה אפילו בקצת. מי שהיה חבר שלי אז נשאר חבר שלי, מי שלא היה חבר שלי או שלא חיבבתי אני לא בקשר איתו, ומי שהיה ניטרלי עדיין ניטרלי. אם יוצא אני נפגש איתו אם לא יוצא אני לא. זה ההיבט שלי, ו... בכלליות היו חברויות שהתפרקו של אנשים שבאמת היו יותר רלוונטיים למסיבות האלה אה... שהם כבר לא חברים שבעיקר אני חושב שזה ד"ז ור"א. שהיו חברים והם כבר לא. ואז, אחרי זה היו עוד סכסוכים במסיבות כבר שלא, שזה לא כבר מאה מטר. אז היו עוד פירוקים של ה... של הגרעין שהתפרק ל- התנפץ לעוד כמה רסיסים. וזהו. ואז הגרעין ה... אם אנחנו מסתכלים על החלוקה המצחיקה הזאת שהייתה של הארבע והאחת עשרה מסביב או השבע הנוספים מסביב, ולוקחים ומסתכלים על זה, אז אפשר, זה יהיה מעניין אפילו לצייר את זה ולהסתכל מי עוד בקשר עם מי ב... בגרעין הזה ואיך זה מסתדר ומה קורה עכשיו יכול להיות מעניין. אני בקשר עם כל מי שהייתי אז תכלס חבר שלו. הייתי בקשר עם אנשים, אבל חבר אני בקשר עם כל מי שהייתי אז חבר, אני חושב.
- 690 ש: עכשיו אם אתה מסתכל על החבורה בעבר היה לה, זה היה פשוט חבורה של אנשים כמו איזה קומונה שכל אחד עושה את החלק שלו או שבכל זאת היה איזה שהוא מנהיג אחד או כמה מנהיגים שהובילו את הדבר הזה?
 700 ל"ז: אני, זה... תכלס? ד"ז היה המנהיג של כל ה- של כל הסיפור הזה. אה... ואני בן אדם שלא יכול כאילו, לא מסתדר עם דבר כזה שהוא מנהיג. אפילו את עצמי אני לא נותן לעצמי להיות מנהיג אף פעם. במצבים, בסיטואציות אני לא, אני מונע מזה שזה יקרה. ואני יכול להגיד על ד"ז ש... שכן שהוא היה מנהיג.
 705 ש: ומה גרם לו להיות מנהיג?

- 710 ל"ז: מה גרם לו?
ש: אה-הא.
- 715 ל"ז: פשוט בצורה טבעית הוא בן אדם אה... הוא בן אדם מאוד אה, הוא בן אדם מדהים פשוט. איך שהוא מתנהג, הצורה של ההתנהגות שלו כאילו, כלומר איך שההתנהלות שלו לא יודע להסביר את זה להגדיר את זה, אני צריך לחשוב איך להגדיר, אבל אני חושב שהוא מנהיג בהגדרה של איך שצריך להיות מנהיג בסופו של דבר. ממש ככה, שאין הרבה אנשים כאלה בעולם. והוא כזה.
- ש: ואחרים לא היו מנהיגים?
- 720 ל"ז: יש הרבה מנהיגים בעולם הזה אבל ברמות שונות. בלעשות כזה דבר ענק אתה צריך מישהו גדול וד"ז הוא באמת בן אדם גדול. משכמו ומעלה לפי דעתי. כאילו ממש, היו עוד כל מיני אנשים ש... רצו להיות מנהיגים והיו מנהיגים. אני אישית אף אחד לא, אין אין לי דבר כזה בעולם כמעט, והוא, הוא מנהיג והוא גם מנהיג טוב. כלומר הוא בא מ טוב הוא לא בא מרע שזה גם מאוד חשוב.
- 725 ש: ומה שסחף את האנשים בעצם להצטרף זה ד"ז והמנהיגות המדהימה שלו או,
ל"ז: אה...
- ש: מה?
730 ל"ז: לא חובה.
ש: OK. מה עוד?
- 735 ל"ז: אחרי זה יש את האנשים המדהימים מסביב. שמשכו עוד אנשים אבל הוא היה הגרעין הוא היה החבר הטוב של, שקישר אם אנחנו מסתכלים, שוב אם אנחנו מסתכלים על הקשרים שהיו אז וזה, אני חושב שכולם היו חברים של ד"ז או העריכו אותו מאוד לא יודע אם היו חברים שלו ו... היו עוד קשרים שהגיעו. אה... כלומר י"ג למשל אני לא יודע אם הוא אי פעם היה חבר של ד"ז, היה יותר חבר של ר"א וגם היום זה ככה. אני לא יודע אם, אני לא חושב ש"ג היה חבר של ד"ז אי פעם. או הם היו אולי באותו חברה באותו חבר'ה ו, אבל אני חושב ש"ג הגיע מר"א ו... אני לא כזה מעורה ב... בחברה שהיו פה לפני כן, שאני יכול להגיש מי הגיע מאיפה ואיך כמה ולמה.
- 740

- ש: כן, לכן זה מעניין אותי. דווקא לראות את זה מזווית של מישהו שלא ידע....
- 745 ל"ז: כן,
- ש: מי ישב ליד מי בכיתה.
- 750 ל"ז: כן, אשכרה, הא? (צוחק). אה.. השאר אני לא, לא יודע כלומר אה אני יכול לעשות הערכות וזה אבל אני לא חושב שזה כזה מעניין. אה... אבל קשרים התפרקו.
- ש: ואתה חושב שזה קשור למאה מטר או שזה התפרקות שבכל מקרה הייתה כאילו,
- 755 ל"ז: אני חושב שהיו שם מלחמות של מנהיגות במידה מסוימת ומאבקי אגו בסופו של דבר שהגיעו. מכל הצדדים. גם מצד ד"ז שאני כל כך מפרגן לו, אני חושב שגם לד"ז יש צד ש.. מה לעשות שאנחנו בני אדם. צד של אגו מטורף שגם לד"ז אני חושב שיש. אז אה.. זה חלק ממה שפירק את ה... את הדבר הזה.
- 760 ש: עכשיו, אם הייתה איזו חבורה של ילדים בני שמונה-עשרה שבאה אליך עכשיו ואומרת לך שהיא רוצה את ה- חוות דעת שלך או את העצות המקצועיות שלך איך להרים דבר כזה, מה היית אומר להם?
- ל"ז: מה הכוונה?
- 765 ש: מה, מה הבסיסי, מה הדברים המהותיים שהרכיבו בסופו של דבר את א.. את המותג הזה שנקרא מאה מטר? אם עוד מישהו רוצה לשחזר כזה דבר מה צריך שיהיה לו, איזה תכונות אופיי? מה צריך לעשות?
- 770 ל"ז: אה... ש.. רציתי להגיד אהבה אבל זה גם, זה נשמע יפה מידי (צוחקים). רצון טוב, אנרגיות מטורפות אה.. חברות ו.. יצירתיות. אפילו לא. פשוט אה.. בכיף. לא יודע להגדיר את זה.
- ש: תגדיר רצון טוב.
- 775 ל"ז: אבל שוב זה.. זה לא נכון כי אני פשוט לא הייתי מעורב בקטעים היותר שדרשו רצינות. מאחוריי. ש- שמפספס את כל הקטע הזה כאילו.. מפספס את הקטע הזה. ויש פה הרבה אלמנטים שאני לא הייתי מעורב בהם, את שואלת אותי על ה- על הדבר הזה. אם את רוצה כאילו את הייעוץ המקצועי שלי אז הייתי נכנס גם לפרטים אה.. של ארגון שואלה צריך למצוא מקום מגניב ואה, אה... צריך את כל

המערך מסביב של א... של עובדים של אנשים שזה שוב, זה משהו שהוא לא הוא קרה בצורה טבעית. ליצור את זה בצורה לא טבעית זה כסף, אז אתה צריך כסף. זה קרה בצורה טבעית מעגל של אנשים שעובדים, קורעים ת'תחת, מרימים משהו ענק, נשארים עד למחרת בשביל לקפל אותו ולפרק אותו ו... וזה משהו שהוא לא, שהוא לא יכל להיווצר מ... מ... אי אפשר ליצור את זה במרשם. אם זה חבורה של חברה - ויש דברים כאלה הרבה אנשים ביחד, חברים שנורא כיף וכולי וכולי יכולים להרים דבר כזה, אם הם רוצים. עניין של רצון. ואם בשביל שזה יצליח בצורה חיובית וטובה, זה חייב לבוא ממקום טוב.

ש: מה זה אומר מקום טוב?

ל"ז: לא רצון להרוויח כסף על משהו, לא לבוא מאחורי הגב, כאילו לעשות הכל פשוט בכיף. נכנס כסף, עושים עם זה משהו כייפי. היה איזה שלב שהתחלנו לעשות דברים כיפיים אז אם היה מכסף של המסיבה, התחילו דברים כאלה. קונים עוד דברים למסיבה כן, אבל גם עושים משהו בגלל שיש ת'כסף אני זוכר שיצא כמה פעמים שעשינו את זה. שעשינו משהו עם הכסף.

ש: מה למשל?

ל"ז: אני לא זוכר מה היה. סתם אם זה ארוחה או דברים מאוד אה... מאוד פשוטים אבל יכל להיות גם דברים ענקיים. יש למשל מסיבה שאני חושב שהיא אולי יכולה להיות אותו דבר, יכול להיות שהיא התחילה ככה – שהיא נקראת THE BURNING MAN. וזה מסיבה מטורפת בארצות הברית שאני אישית הייתי בה – מטורפת בנוואדה. מגיעים לך במהלך, שזה מסיבה של שבועיים, אבל תכלס שבוע על הנייר שממוקמת עיר של שלושים אלף איש. תוך שבוע יש לך שלושים אלף איש עם רחובות, באמצע המדבר משהו מטורף, הפקה מטורפת – בדיוק כביכול אותו סגנון של מסיבות. המון המון מסיבות. פרסה ענקית של מסיבות וכל מיני דברים ופסלים אומנות- אומנותיים, ו- משהו מדהים כאילו מדהים עם המון המון סמים גם, פשוט תכלס גם פה היה המון סמים זה היה כזה ב- סדר גודל כזה מטורף ועם חבורה של "היפים" שמארגנים את זה מאחורי הקלעים. כמה הם עסקיים? אני בטוח ש- אני יודע שהם עושים ים

כסף תאמיני לי להיכנס לשם אני שילמתי אני חושב איזה מאתיים דולר. והם לא נותנים כלום חוץ מהשטח אדמה הזה הם לא נותנים כלום שם. חוץ מהיצירה הזאת אבל אנשים באים ומי שמגיע לא יכול לנסוע שם עם כלי רכב אלא אם כן זה אופניים, או כלי רכב ממונע אבל שהוא פסל או אומנות, ויש כל מיני חוקים. אתה לא יכול למכור שם דברים זה לא הופך לשוק. רווחי. יש שם רק בית קפה. אתה חייב להביא את האוכל של עצמך, ויש שם רק את הדב- דברי בסיס שלא תמות, כאילו ממש. ולכן כאילו חוץ מהכניסה שעולה כסף אתה צריך לדאוג להכל, אז אין להם את כל הדאגה הממוסחרת. אין להם יותר מידי דאגה בקטע הזה וזה מן אנשים שמארגנים את זה נורא פריקים כאלה ויפים כאלה ו"היפים" כאלה, וזה משהו שהגיע למשהו ענק ואם המאה מטר היה ממשיך בצורה התמימה שלו – אני חושב שכמה שישראל קטנה הוא היה יכול להגיע לסטנדרט של "בומבמלה" ודברים כאלה שזה גם דוגמאות שהייתי בודק איך

הן התחילו ואיך הם מתקיימים ומה מקיים אותם. יכול להיות שזה בדיוק, שזה מאוד דומה למאה מטר וזה לא כזה ממוסחר, למרות שזה הפך להיות. אבל יכול להיות שהבסיס של זה הוא מאוד מאוד יפה.

ש: OK.

815

ל"ז: אז אה, אפשר לבדוק, יכול להיות שבומבמלה זה בן אדם שיותר טוב, אנשים שארגנו את זה שיכול להיות שהם... יותר רלוונטי לשאול אותם איך עושים דבר כזה. יכול להיות שהם פש- כי הם כן ממשיכים ואני לא יודע באמת כמה זה מסחרי וכמה זה זה רווחי לאנשים, וזה יכל גם פה להיות רווחי - אבל בצורה טובה. אם כן אנשים והגורמים, לא יודע, ליצור משהו שהוא... כי רצו להפוך את זה בסופו של דבר לרווחי.

820

ש: זהו. אני מנסה להבין את הקפיצה, איך אפשר להפוך את זה, אני מרגישה כמו מלכוד 22 מתוך מה שאתה אומר. שמצד אחד מה שהיה מקסים בזה זה שהאנשים תרמו או התנדבו לעשות דברים וברגע שנתת להם תווית מחיר כמה הם יקבלו, אמרת שזה מוריד מהרצון שלהם מהיצירתיות ומהיצירה. אז אם הם לא מרוויחים כסף ואם ה... רעיון הוא באמת לשמור את זה לא למטרות רווח, איך הופכים את זה לעסק רווחי?

825

ל"ז: כנראה ש...

ש: אחרי הפסקה ארוכה – חזרנו. אהה... רציתי לשאול מה האסוציאציה שעולה לך בראש כשאתה שומע "מאה מטר מתחת לאדמה"? מה הדברים שעולים לך, ישר?

830

ל"ז: ישר? אה...

ש: מאה מטר מתחת לאדמה.

835

ל"ז: זה כבר מעורבב, זה כבר לא כזה, זה כבר לא חיובי כל כך. לא, לא חיובי דווקא.

ש: לא ביקשתי שיהיה חיובי.

840

ל"ז: אה... מה עולה לי בראש? את יודעת. אופל, מסיבות במקומות אה... מלוכלכים ו... וזהו. ואז אם אני חושב יותר אני חוזר אחורה. אני לא חושב שהשם של המסיבות ה-צריך לקרוא לזה בשני שמות כאילו,

ש: מה לדוגמא?

- 845 ל"ז: למסיבות הראשונות יש שם אחר,
ש: OK.
- 850 ל"ז: אני לא זוכר מתי הגיע השם של מאה מטר. כאילו זה קרה מתי-שהוא די לא יודע אם זה בהתחלה או לא – אני אפילו לא זוכר. אני זוכר שלא מתתי על השם בכל מקרה. אני חושב. זה לא קשור.
ש: למה לא?
- 855 ל"ז: לא יודע, לא חושב שזה התאים.
ש: איך היית קורא לזה?
- 860 ל"ז: פחחח.. שאלה קשה. מאה מטר מתחת לאדמה אני... לא.. לא מסתדר עם זה. דומה למסיבה של יום העצמאות השם הזה, מתאים למסיבה של יום העצמאות. אבל סתם לא עולה לי עכשיו. לא יודע.
ש: OK. עוד משהו שאתה מרגיש ש.. לא אמרת ואתה רוצה להגיד? בהקשר הזה?
ל"ז: אה...
- 865 ש: אה, יש לי בעצם עוד שאלה לפני זה. אמ... דיברנו קודם על לתת עצות לקבוצה, ומה אפשר לעשות ואמרת שקשה לנתח את זה... אם אני אצא מתוך נקודת הנחה שהיה שם איזשהו קסם בתוך הדבר הזה, לפחות בהתחלה, איך היית? מה, מה... מה בעצם היה הדבר החיובי? מה היה הניצוץ ה- הטוב במאה מטר? המהות המזוככת של המשהו הכי מוצלח שהיה שם לדעתך?
- 870 ל"ז: הטוב במאה מטר, מה היה?
ש: כן. כאילו מה הדבר הכי.. חיובי או הכי.. טוב שאתה יכול להגיד לעל זה?
- 875 ל"ז: מבחינתי?
ש: כן. רק מבחינתי.

880 ל"ז: חוויתי משהו שהוא מאוד מיוחד. לדעתי לפחות. ש.. אה.. מן סוג של קומונה כזאת, למרות שהיא לא התהוותה לגמרי אבל אה... די קרוב לזה ש- שאני הרגשתי שזה חוויה.. יחד, לא יודע להגיד. היה שם משהו טוב, היה שם משהו מאוד כיף. ו..מקווה שזה יקרה עוד הרבה פעמים.

ש: אתה מאמין שזה יכול לקרות עוד הרבה פעמים?

885 ל"ז: מאמין שזה קורה. אני מאמין שזה קורה אפילו די הרבה, אולי לא ברמות של דווקא ארגון של מסיבות ודברים כאלה אבל אני מאמין שיש קבוצות חברים שעושות כל מיני דברים ביחד שהם נורא מיוחדים וייחודיים.

890 ש: אה, הייתה שאלה ששאלנו קודם ואז הפסקנו, דיברנו על זה – על המלכוד 22 הזה שמצד אחד ברגע שהופכים להיות עובדים אז אה, כאילו נותנים פחות והיצירה נהרסת, ומצד שני אמרת שאפשר לעשות את זה רווחי אז איך אפשר לעשות את זה רווחי? איך אפשר לעבור את ה- ?

895 ל"ז: קודם כל אפשר היה ליצור מזה, כאילו זה לא יהיה רווחי פר בן-אדם שהוא קונה עם זה דברים אוכל לבית. אבל ליצור אולי איזושהי קומונה ששם מי שבא ברוך הבא ו... מן ממסד כזה או משהו, שעם הכסף הוא עושה דברים אתה מגיע לשם ואפילו "קלאב-מאדי" כזה, יש לך יאכטה, סתם אפילו אני אומר כאילו דוגמאות מפגרות, אבל זה כזה של כולם. פחות או יותר, אולי למישהו יש אחריות אולי אפילו יש שם עובד, שהוא לא קשור לכולם. הוא מנותק. או שמי שקשור למסיבה והוא עובד שם ומקבל כסף הוא נטו עובד והוא לא קשור למסיבה כמו חבר שלי. בא לעבוד, באר-מן, קיבל את הכסף והלך. בתור עובד. ויש את האנשים שהם קשורים למאה מטר ואי אפשר לתת להם משכורת כי,

900

ש: אז מה הם מרוויחים?

905 ל"ז: כי הבעיה היא שהמעגלים גדלים וגדלים ואף אחד לא רוצה שיגדירו אותו איפה-שהוא, או לפחות זה לא עובד ככה טוב כי אנשים חושבים שהם יותר..בדרך כלל, והם צריכים לקבל יותר, וכולי וכולי גם אם לא וגם אם כן. אז, אז זה צריך להיות משהו שאתה לא מגדיר. מי שמקבל כסף זה באמת העובדים, והשאר יכולים ליהנות ביחד מהכסף. איך-שהוא. ומי שבא, ברוך הבא כזה, זה ממש, זה מצב מאוד בעייתי.

ש: כן, כי מצד אחד אנשים משקיעים, אמרת שהשקיעו.

910

ל"ז: יש אנשים שרוצים לחיות מזה גם.

- ש: OK, אז איך אפשר לחיות מזה? יכול להיות שזאת בעצם הבעיה?
- 915 ל"ז: אולי מי שרוצה לחיות מזה יכול לעשות משהו במסיבה שמכניס כסף באיזושהי צורה.
- ש: כמו? להיות די.ג'יי?
- 920 ל"ז: נגיד, כן. נגיד אתה די.ג'יי אז אתה מקבל את הכסף על זה שאתה די.ג'יי בצורה פיירית. אני אחראי על הבאר, אז אה אני אחראי, ש- מקבל כסף בתור מי שאחראי על ה-, לא – אחראי על ה-, לא זה לא טוב כי אז זה באמת עבודה כאילו. לא אחראי על הבאר.
- ש: כן. כי אז יש אנשים שאין להם תפקיד. נגיד, אי אפשר להגיד מה היה התפקיד של נ"ר', או שלי, או של צ"ס זה שנהיה...
- 925 ל"ז: ואז הם לא יכולים להתפרנס מזה. אז נכון. אז כאן.. את הכסף אי אפשר לחלק שווה בשווה כי אתה לא יודע מי שייך ומי לא.
- ש: אז בעצם אם מכניסים לתוך הדבר הזה כסף – זה מתחיל להסתבך?
- 930 ל"ז: אלא אם כן הכסף נמצא, נגיד הבית הזה היה של כולם או הדבר הזה מכתש רמון היה של כולם. בא לך להגיע לשם – תגיע. יש שם מבחינתי אושר מטורף. כלומר שמפניות, ומסז'יסטיות ו... מכוניות אה.. פרארי שאתה יכול לנהוג בהן כשאתה מגיע למקום הזה, ושאתה מחוץ לזה, אז אתה מחוץ לזה כאילו אתה בחיים שלך. אתה יכול ליהנות מזה.
- 935 ש: ומה, מה עם לתת מהכסף הזה לאנשים אחרים?
- ל"ז: בסדר. על זה אני לא מדבר, זה לא קשור. זה לא, כבר זה לא עסק כלכלי. זה עמותה לא למטרות רווח בכלל. זה כבר משהו אחר.
- 940 ש: ואתה לא מדבר על עמותה למטרות רווח. אתה מדבר על משהו שכן למטרות רווח.
- ל"ז: שאלת איך אפשר להרוויח מזה כסף.
- ש: כן, כן כן.
- 945

- ל"ז: אם זה עמותה לא למטרות רווח אתה לא מרוויח מזה כסף. אז מה אה האידיאל שלך. אם אתה היית זה שמחליט לאן הדבר הזה ילך ברגע שעוד אפשר היה לעצב את זה למקום מצליח-
- 950 ש: בשביל שזה יצליח?
- ל"ז: כן. אני הייתי עושה את זה,
- ש: כדי שזה יהפוך למשהו כמו ה-BURNING MAN הזה שאמרת.
- 955 ל"ז: לא למטרות רווח, אבל שוב כאילו, יש לך את המקום שיש שם כאילו עושה כזה שאתה יכול ליהנות ממנו באיזושהי צורה.
- ש: אבל אתה לא יכול לחיות ממנו?
- 960 ל"ז: זה מעניין. אני הייתי נוסע וחוקר את ה-BURNING MAN איך הם התהוו.
- ש: מעניין.
- 965 ל"ז: כאילו אני לא יודע מה יש מאחורי החב-הקבוצה הזאת אבל זה, הם יצרו משהו מטורף! וממה שראיתי היה נראה לי כאילו זה קומונה כזאת. ככה זה היה הצ-הצטייר לי, כי הם באו לשיר והופיעו עם חלילים וכל מיני דברים כאילו נקיים נורא. מצד שני גם היו את כל המסיבות המטורפות וזה, והיה נראה כאילו יש שם גם גרעין כזה של אנשים שפועל, ש-אני חושב ששמעתי על זה משהו פעם.
- 970 ש: עכשיו, חוץ מהמסיבות אתה זוכר עוד דברים שהקבוצה הזאת עשתה כקבוצה?
- ל"ז: אני זוכר שהייתי בא לבית של ד"ז ו... לי היה כיף... כאילו ממה שעשיתי עם ד"ז. זה לא היה, כאילו זה בלי קשר למסיבות. זה אולי אפילו קצת ללפני המסיבות. פוגשים את ר"א, ועושים שטויות ומסתובבים בעיר ו, ועישנתי ג'וינט בפעם הראשונה אצל ד"ז ו... דברים נוספים שהחבר'ה היו עושים, כן, היינו עושים על האש היו כל מיני מפגשים חברתיים כאלה. ו... היו את הארגונים לקראת מסיבה. כל איזה חודשים. הייתי שומע שכולם מתארגנים למסיבה.
- 975 ש: מה?

- 980 ל"ז: זה היה מגיע כזה והיה התלהבות ואני הייתי, זה היה לי כיף איזה יופי, יש עוד מסיבה ואחלה ורצון בחלק הייתי יותר רלוונטי כאילו ממ... רצון שלי. כל אחד תרם כמה שהוא רצה. אז הרצון שלי אמר אני רוצה, אז ואלה התאים לי באותה תקופה הייתי פחות עסוק, או היה לי יותר כיף לבוא ולהיות נוכח, ועזרתי הרבה יותר והיו פעמים בכלל שהגעתי כמעט כמו אורח למסיבות. ו... בטוח שהייתי ב- ביום האחרון לפני ממש בארגון חבל על הזמן ולפעמים הרבה יותר. כמו במצדה, הייתי הרבה יותר נוכח, הגעתי למפגשים של התארגנות, וכל מיני דברים שהיה בתל- אביב אני זוכר, והי- וכאילו הייתי הרבה יותר רלוונטי ובמקרים אחרים... אפילו עשיתי תאונה עם האוטו עם, כשהייתי ב- טסתי למאה מטר.
- ש: (צוחקת)
- 990 ל"ז: על זה אף פעם לא קיבלתי כסף. (צוחק).
- ש: (צוחקת)
- 995 ל"ז: עד היום האחרון של הפורד-פיאסטה היה לי את הדנט הזה בצד. ו... זהו. כן היה מסביב למאה מטר.
- ש: ומה היה עם האוהל מחאה? אתה זוכר שהיה את האוהל מחאה פעם?
- ל"ז: כן. שזה לא קשור לכלום.
- 1000 ש: למה המחאה? נגד מה זה היה?
- ל"ז: מחאה תכל'ס, נגד היועץ המשפטי. ל... אני לא זוכר במאה אחוז איך קוראים לו עכשיו בימנו אנו, ואני גרוע בדברים האלה, בן עמי או לא זוכר, לא בן עמי.
- 1005 ש: בר-און.
- ל"ז: בר-און!!! שהוא הוציא את ד"ר מהכלא (צוחק).
- 1010 ש: הוא הוציא את ד"ר מהכלא??
- ל"ז: משהו כזה. לא בדיוק הוציא... הוא בזמנו - משהו משפטי.

- ש: ד"ז היה צריך להיות בכלא?
1015
- ל"ז: כן. הוא ירק על איזה שוטר פעם. כשהוא היה ילד בקטע של- שהוא היה ב- בעבודה. עכשיו ד"ז ישמע את זה ויגיד שאני רכלן (צוחק).
- ש: (צוחקת) ד"ז יגיד שאתה רכלן בלי קשר לזה.
1020
- ל"ז: אשכרה. ו... ו... כן. על זה, על זה הייתה המחאה. שאני לא (מגחך) שלא כל כך, לא הייתי מעורה בעניין אני אף פעם לא הייתי עמוק בפוליטיקה.
- ש: אתה חושב שהמאה מטר הוא גוף פוליטי באיזה שהוא אופן?
1025
- ל"ז: לא.
- ש: חברתי?
- ל"ז: הוא.... לללא. אני לא חושב שזה אי פעם הגיע לזה. היו רעיונות אידיאולוגיים וכל מיני רעיונות שצצו ועלו, אהה...
1030
- ש: שהיו קשורים לחברתיות?
- ל"ז: כל, כל דבר צריך התמדה ואם לא מתמידים זה לא שווה כלום. וזה גם, לא היה בזה התמדה וזה לא היה שווה כלום. כאילו זה היה שווה המון המון, אבל הרעיונות האלה לא יצא מהם שום דבר לדעתי. היה רק כאילו זרעים של משהו שבעצם,
1035
- ש: ומה הזרעים האלה?
- ל"ז: לא נבטו.
1040
- ש: אתה מצליח אה, להגדיר אותם?
- ל"ז: היו כל מיני רעיונות. ברובו זה לא כל כך, לא עניין אותי אישית. אז לא כל כך הייתי מעורב, אבל בחצי אוזן מה ששמעתי ועניין אותי והקשבתי אז היו רעיונות שיהיו נגיד אה... יתרמו לאומנים למשל את המקום איפה שקור- שקורות המסיבות, או אומנים יכלו לעשות את הדברים שהם רצו ב- בזה
1045

והיה מגמה כאילו ליצור שזה יקרה, ו... היו כל מיני כיוונים כאלה וזה היה עמותה אה, אם זה בשביל שזה יהיה חוקי ואם זה בשביל שזה יהיה עמותה. גם משהו שהוא, שהוא אה... אני יודע?

1050

ש: לא. אני מנסה לחשוב על המסיבות עצמן ו... כאלטרנטיבה למה שהיה.. בשוק רווח באותה תקופה. אתה רואה בזה איזה שהוא משהו חברתי?

ל"ז: יש דברים אחרים שצריך, שלדעתי הייתי מצנזר פה.

1055

ש: בסדר. נדבר על זה. שאלתי קודם אם יש אה.. אם הייתה איזו שהיא אלטרנטיבה לדברים שהיו קודם ב- בשוק חיי הלילה,

ל"ז: אה..

1060

ש: מבחינה חברתית?

ל"ז: ברור. זה היה שונה.

ש: במה? 1065

ל"ז: זה היה לצאת לטבע ולחגוג בטבע. שזה מדהים. לדעתי. זה אחד הדברים שכל כך משכו אותי לדבר הזה.

ש: OK. 1070

ל"ז: תכל'ס. אחד מהדברים הכי חשובים שהיו לי, חשובים. גם תמיד רציתי דה-, תמיד הם דחפו לכיוון של ההאנגר של משהו כזה תעשייתי ואני ממש ממש נהניתי מזה שזה בטבע.

ש: כן גם, ציינת קודם שאתה אוהב טראנס שזה קצת שונה מה... - 1075

ל"ז: כן יש גם מסיבות סגורות של טראנס אבל פשוט, חניונים כן. אהבתי. אהבתי. אבל תמיד הטבע היה לי יותר, יותר כף. תמיד שזה היה בטבע.

ש: מה עם נגיד סלקציה, הקטע של סלקציה. הייתה סלקציה במסיבות? 1080

ל"ז: אה... לא. לא הייתה סלקציה. אף פעם.

ש: וא... הבר, המחירים בבר היו גבוהים?

1085

ל"ז: היו קטעים שהם היו קצת יותר גבוהים, בדרך כלל הם היו נמוכים. זה היה חמש שקל לחצי גולדסטאר.

ש: כמעט מחירי עלות. לא מחירי עלות אבל מחירים נמוכים.

1090

ל"ז: כן. כן. תכל'ס מחירי עלות לרוב, שאני דחפתי דווקא לשנות את זה. כאילו רציתי שהיו מחירים... תמיד דחפתי למגוון אלכוהול בבר שאנשים שלא הבינו, לא, לא, לא... כאילו לא רצו את זה ו... אולי גם לא היה צורך כי אנשים בארץ לא יודעים לשנות. עכשיו לומדים. לא היה מחירים גבוהים. אבל היה פוטנציאל לעשות הרבה כסף. הרבה מאוד כסף. עם הדבר הזה, אבל זה נפל בגלל זה. בגלל כסף איך שהוא. לא רק אולי, אינטריגות חברתיות, אנשים מתבגרים... אנשים רוצים כח וזה מקור להשיג כח

1095

המאה מטר, אבל, אולי לאט לאט חלחלו גורמים רעים שגם הרסו אבל אני חושב שהכל התחיל כבר במצדה, שזה היה פעם ראשונה שאני, שזה הגיע עד אלי הקטע של הכסף. אולי היה את זה כבר לפני זה, אבל אני חושב שמבחינתי אולי לאנשים אחרים זה נהרס מסיבה לפני, אולי מסיבה אחרי... אבל אליי האלה, ה... גל הדף של "נכנס כסף לסיפור", אולי הכנסות לחלק מהאנשים, אולי הכנסות לאף אחד, אולי הכנסות... כי לא יודע מה היה מאחורי זה, אבל אלי הגל ההדף של כסף פתאום הגיע אז ואז אני זוכר, עלי זה פחות השפיע אני גם אומר מה שאני חושב בדרך כלל. אבל אני זוכר ש, אני זוכר שזה השפיע על רוי למשל, זכור לי איך-שהוא שהוא נפגע או משהו, אני אפילו לא זוכר מה הקטע. אני זוכר שהוא אמר לי על זה משהו. כאילו לא דיב-, זה לא בן אדם שדיברתי איתו אז אם הוא אמר לי כזה דבר אז מן הסתם זה צרם לו מאוד.

1105

ש: אבל זה באמת קרה אחרי המסיבה? הייתה באמת חלוקה של אחוזים ושל כסף?

ל"ז: אני לא יודע. אני רק יודע שאני קיבלתי "סטיפת" כסף.

1110 ש: במצדה?

ל"ז: כן. זו... "סטיפה" אני אומר. ארבע מאות – חמש מאות שקל קיבלתי. ככה, מזומן.

ש: ובפועל ניהלת שם את הבר?

1115

- ל"ז: בפועל עשיתי...
 ש: כאילו אם היית עושה את זה בכל מקום אחר הגיוני היה,
- 1120 ל"ז: הייתי מקבל יותר.
 ש: שיתנו לך כסף..
- 1125 ל"ז: הייתי מקבל יותר. עשיתי הרבה יותר מארבע מאות – חמש מאות שקל. ובגלל זה, זה גם לא היה יכול להיות, כי מה? אז אני מקבל ארבע מאות – חמש מאות שקל, אחרי שתיים שלוש מסיבות תיאורטיות, הייתי אומר אז מה? הוא עושה הרבה כסף, אני עושה קצת כסף בשביל הרבה עבודה - למה אני עושה את זה? כאילו אז בסדר זה לא היה בשביל הכנסות ולא היה בשביל זה אז אם זה ככה אז לא היה צריך להכניס כסף.
- 1130 ש: ולפני שהיה את הקטע של הכסף, מה היית עונה לשאלה למה אתה עושה את זה?
 ל"ז: ש.. אני לא צריך קטע של כסף.
 ש: OK עזוב כסף.
 1135 ל"ז: אני יודע את זה עכשיו, עשיתי..
 ש: אז למה, למה עשית את זה?
- 1140 ל"ז: כי היה לי כסף לעשות את זה. היה לי מאוד כסף לעשות את זה. רציתי להיות- לקחתי חלק בעצם בזה שעשיתי את זה. אם לא היה את זה אז אני בטח, והיו עוד כאלה שרצו לעשות את הקטע של הבר אני זוכר, אפילו היה טיפה כאילו איזה שהוא, לא אגיד שהיה מאבק,
 ש: תחרויות,
 1145 ל"ז: להפך. התחיל כביכול כתחרות, אבל אז כאילו זה נהיה בשותף. אין מאבק, לפחות כזה אני. אני לא..
 ש: עם מי?

1150

ל"ז: אני חושב שאולי נ"ר שהיה קשור מאוד לאלכוהול גם. היו, לא זוכר בדיוק. אבל זה הפך, עשינו את זה ביחד. אני זוכר שזה התחיל ככה ב- ביום העצמאות ואז בסוף עשינו את זה ביחד. במקום להיאבק אז ביחד. וזה היה האופי של הדבר הזה שהכל ביחד והכל בכיף. וזה משהו ש.. פשוט הפסיק. כי ר' שהוא בן אדם אני חושב מאוד כוחני לדעתי ומאוד זה, אם בן אדם כזה מוכן לעשות בשביל כלום אז זה אומר משהו על מאה מטר. מה שזה היה, שזה היה חבל על הזמן.

1155

ש: אחלה. תודה.

ל"ז: כן.

1160

ראיון מס' 11 (ראיון עם ל"ז)**משך הראיון : 120:56 דקות****מקום הראיון: הבית של רו'****מתי התקיים? 2.4.06**

- ש: או.קי. בגדול רציתי פשוט להבין קצת יותר על התופעה הזאת ש...
 רו': אבל, לא הבנתי, באיזה דיסציפלינה אמרת?
- 5 ש: זה שייך למחקר התרבות זה...
 רו': מה, את במכון כהן?
 ש: לא, זה בית-ספר לתרבות. מסתבר שיש כזה דבר.
 רו': אה, באוניברסיטה העברית.
 ש: לא, בתל אביב.
- 10 רו': בתל אביב יש בית ספר לתרבות?
 ש: בתל אביב יש בית ספר לתרבות, ויש בו יחידה, יחידה למחקר התרבות.
 רו': רגע, ומי מנהל הבית ספר?
 ש: פרופסור איתמר אבן-זהר.
 רו': אוקי. אז זה לא קשור למה שעדי אופיר עושה?
 ש: לא יודעת מי זה עדי אופיר.
- 15 רו': עדי אופיר יש לו משהו, קוראים לזה מכון כהן.
 ש: מכון כהן זה לחקר הרעיונות, המדעים והרעיונות.
 רו': אוקי, טוב.
- ש: כן. זה יחידה מקבילה בפקולטה למדעי הרוח. אבל זה לא...
 רו': אוקי, אז יש מכון לתרבות ואו.קי... ורגע, מה תואר ראשון שלך?
 ש: תקשורת ואיטלקית.
- 20 רו': תקשורת ואיטלקית, ועכשיו את עושה לימודי תרבות, ככה קוראים לזה?
 ש: מחקר התרבות.
 רו': מחקר התרבות.
- 25 ש: כן.
 רו': ובאים אנשים מ...
 ש: מדיסציפלינות שונות.
- רו': ומחקר מה, זה בשיטות של סוציולוגיה, מחקר שטח כזה?
 ש: זהו, שזה לא מחייב. היות וזה לא שייך למדעי החברה זה לא מתיימר להיות בדיסציפלינה מדעית מסוימת.
- 30 רו': אוקי אז פשוט את החלטת לראיין את כולם.

- ש: לא, זה אחת השיטות. ראיונות עומק זה משהו ש...
 רו': איזה עוד... כאילו למה זה דומה?
 ש: זה דומה לאנתרופולוגיה...
 35 רו': אבל זה (לא ברור), זה כמו שג'יג'טם כותב על סרטים הוליוודיים וזה?
 ש: כמו שבורדייה כותב על צרפת.
 רו': או על טלוויזיה.
 ש: כן.
 רו': כן, בסדר.
 40 ש: משהו כזה. אז זהו, אז התכנסו כאן כדי...
 רו': אז מה את בודקת?
 ש: אני בודקת את המאה מטר. אני מנסה להבין את התופעה הזאת, מה גרם לה להתהוות, מה... ממה היא הורכבה, מה היה מיוחד בה לדעתך, איך אתה מתחבר אליה, וכו' וכו'. בוא נתחיל ממה אתה עושה עכשיו, ספר קצת על עצמך.
 45 רו': אני עמית בקולות. סתם..
 ש: אתה עמית בקולות?
 רו': לא, האמת, זה הדבר האחרון שהייתי אומר. כאילו, אני בכלל לא זוכר לפעמים שאני עושה את זה בכלל, כן כאילו לפעמים. מה אני עושה? אני מתעסק במה שקוראים תקשורת חזותית.
 ש: שזה אומר?
 50 רו': שזה אומר, אה... בוא נגיד הפרנסה שלי היא בעיקר בעיצוב גרפי.
 ש: אוקי.
 רו': אבל זה יותר מעיצוב גרפי. כי אני נותן מן חבילה שלמה, את יודעת. נגיד אם אני עושה למישהו עיתון אז אני גם יושב בישיבות מערכת, ובונים קונספט שלם, או... זה שונה מפרסום, כי אנחנו בונים יותר עומק. כי זה לא קמפיין, זה תקשורת. סתם, עכשיו אני עובד נגיד עם בית ספר לאומנות חדש בונים לו תדמית שלמה, כאילו מה זה הולך לשדר וכל זה. עכשיו, מעבר לזה אני גם מתעסק עם ה... בוא נגיד, אני מתעסק מלשון עסקן בכל מיני תחומים של אמנות. אם זה פסטיבלים, ימי עיון, להרים תערוכות. יש כאלה שיקראו לזה אוצר, אבל אני לא... אני חושב שאוצר זה משהו אחר, כאילו לא כל מי שמארגן תערוכה הוא אוצר. יש אנשים שהם אוצרים, שהם מביאים תיאוריה ובונים. לארגן כמה אומנים בחדר זה לא הופך אותך לאוצר, זה מארגן תערוכה.
 60 ש: אוקי. אתה לא מתיימר להיות אוצר.
 רו': כן, יכול להיות שיום אחד. אבל ארגנתי כמה תערוכות, כמה כנסים. בעיקר אני ידוע בזה שאני עורך מגזין שקוראים לו מארב. עם א'. ראית את זה?
 ש: לא. שמעתי על זה אבל.
 רו': אה, אוקי. שזה מגזין על.. קוראים לזה... התת כותרת זה מארב – אומנות, תרבות ומדיה. בעצם זה אתר שמתעסק בנושאים האלו. שיש לו גם קטע מגזיני מוספי כזה, שבחרים נושאים וחוקרים אותם
 65

- לעומק. כמו שהמוסף האחרון היה בנושא משמר הגבול. אז דיברנו על המשמעות של שומרי גבול, על מי הם שומרי הגבול, גם של עולם האומנות, יש שומרי גבול של המיניות, מי הם שומרי הגבול וזה. ובכלל מה היחס שלנו לשומרי גבול. כמו, משמר הגבול נחשב נגיד יחידה בזויה, לעומת נגיד צנחנים, או טייסים, אלה שפורצים את הגבולות, עוברים את הגבולות, וכל המבחן הזה של כל... ואותו דבר גם, גם בתחומים חברתיים, תרבותיים, יש לנו...
- 70 ש: מעניין.
- רו': אז היו גם חלק מהכתבות הן טקסטואליות. יותר נטיות אקדמיות, חלק הן יותר פיוטיות, חלק הן נגיד ביטויים ויזואליים, כמו סדרת צילומים פוטו-ג'ורנליזם, או עבודות אנימציה, או וידאו. אז בגלל האפשרות שגם האינטרנט, זה נותן דרכי ביטוי שונות לתוך נושא.
- 75 ש: זה מכלול הרבה יותר גדול.
- רו': כן. ומעבר למוספים המיוחדים, שזה גם באמת הפקה מאוד גדולה, כולה עשינו שלוש בשנה האחרונה. יש שוטף שזה פשוט ביקורות, והמלצות, ומאמרים, דברים שקורים בעיר, ולוח אירועים, וחדשות, פשוט מגזין שבעיקר מדבר על קהילת האומנות, התרבות, ושיוצא מתוך האומנות הפלסטית. מוזיאונים, גלריות וזה. אבל גם יותר רחב. אם נדבר על משהו כמו מאה מטר, אז גם נגיד המסיבות
- 80 שקורות היום ברוח של לערבב קצת וידאו, לערבב מיצגים, אז זה נפרסם. סתם מסיבה נגיד עם DJ, אנחנו לא נפרסם. אבל דברים שהם יותר נוגעים נגיד במכלול של אירוע תרבותי, או במכלול של שילוב של אמנות פלסטית עם מוסיקה או וידאו, אז אנחנו בדרך כלל ממליצים על זה, כותבים על זה וכו'.
- ש: אוקי.
- רו': אז זה בעצם הכובע... אבל העניין הוא שזה עדיין בגדר משהו שאני לא מתפרנס ממנו. זה כן משהו, את מארב אני כן הייתי רוצה להקים למקום שהוא גם מגזין, גם מקום אולי שיארח את הערבי עיון, וגם כאילו...
- 85 ש: כן, לפתח את זה...
- רו': כן, לקדם את זה. עכשיו, בעבר גם עשיתי הרבה דברים – אם זה 42 מעלות, מגזינים אחרים. התעסקתי המון בתקשורת עצמאית, תמיד. זה 10 שנים אני יכול לדבר עכשיו רק על זה שעות, אבל נראה
- 90 לי ש...
- ש: לא, זה מעניין.
- רו': אני יכול להראות לך דברים אחרי זה. אבל אם באמת נחזור לנושא המקורי אני חושב שזה נורא מתקשר כי אני די רואה את מאה מטר כסוג של נקודת התחלה. למרות שאני קצת יותר המבוגר מכולם. וכשמאה מטר התחיל נגיד אז החבר'ה כולם היו... לפחות הבנים, בדיוק השתחררו מהצבא או חלק עוד היו בצבא. נגיד היום-הולדת של רא', שנחשב כזה מן נקודת התחלה... לא זאת הייתה מסיבת שחרור שלו או משהו כזה, מה שהיה בסטף.
- 95 ש: של דז' ויצ'.

- רו': כן, של דני וצבעוני. נכון? שהיה בסטף. ואני כבר הייתי בתל אביב וכבר למדתי עיצוב. כאילו הייתי קצת במקום אחר. וגם טיילתי הרבה, גרתי בניו-יורק שנה. הייתי מודע כבר לתרבות האלטרנטיבית, והסתובבתי גם עם פנקיסטים בתל אביב, כאילו סוג של פנקיסטים. 100
- ש: כן, זה לא היה הדבר הראשון שעשית אחרי הצבא.
- רו': כן, אז בוא נגיד הייתי קצת פחות תמים, לא יודע אם תמים זה המילה, אבל גם פחות תמים וגם יותר מודע משאר החבר'ה. אבל עדיין אני די רואה את זה כנקודת אפס, כי אולי נורא אהבתי את הדברים האלו של האנדרגראונד, ושל כל מיני דברים כאלו. אבל עדיין הייתי חדש בתל אביב. גם פה צפיתי בזה מהצד. לא ידעתי שאני באמת יכול גם. 105
- ש: להיכנס לזה.
- רו': כן, ולהיות. זה היה יותר – יש את האנשים המיוחדים האלו שעושים דברים מגניבים ואני הלכתי לבית ספר ללמוד, עיצוב. ש: כן.
- רו': שאני חושב שזה נורא שונה. שאני חושב שזה גם הברכה, אבל גם לחלק מהחבר'ה גם הקללה. ש: להיות מהאנשים המגניבים... 110
- רו': לא, לא המגניבים. העניינים האלה שאתה... בעצם העולם לא יודע יותר טוב... שאין בית ספר שמלמד אותך על החיים באמת. עכשיו אני יודע בפירוש. אני לא למדתי עיצוב בארבע שנים שהייתי בבית ספר לעיצוב. אני גם לא למדתי.. מה שכן עשיתי, הייתה לי חוויה אקדמית, שזה חברתית, שאני חושב שהוא טוב לאנשים מסוימים, אני לא מבטל את זה. 115
- ש: אבל אתה לא חושב שזה מה שהוביל אותך בסוף...
רו': אבל אני לא חושב שזה מה שעשה אותי מעצב יותר טוב או פחות טוב. או בוא נגיד אחרת – יכולתי להיות מעצב לא פחות טוב, אם הייתי הולך להיות שוליה באיזשהו מקום, או פשוט אם הייתי מתחיל לעבוד. ש: ומתנסה בזה. 120
- רו': כן. כמו ש... את יודעת, בוא נגיד מאה מטר, אם היינו מחליטים, והחלטנו בדיוק ההפך שאני חושב שזאת הייתה החלטה נכונה, שכן, אנחנו רוצים שכל מסיבה יצאו פוסטרים ופליירים וזה, והייתי נהיה מעצב הבית, זה היה לא פחות מקדם אותי.. ש: אז היה לך בית – ספר.
- רו': כמו שזה קידם את החברה שזה... אבל למרות שאני בהחלט... למרות שזה כאילו פגע בי, במקום שלי במאה מטר, זה שהחלטנו שאנחנו לא עושים גרפיקה... ש: קיבלת את זה כי הבנת את ה... 125
- רו': הבנתי שזה נכון למאה מטר. למרות, וזה היה חלק מהעניין... טוב אני כבר עובר לנושא אחר אבל, חלק מהעניין של איך לעבוד בקולקטיב. שזה גם... טוב אבל אני... ש: שזה גם משהו שלמדת גם במאה מטר. גם לוותר על דברים שחשובים לך לטובת הכלל. כמו שאתה אומר עכשיו. 130

- רו': זה לא... בסדר, לוותר למדתי גם במשפחה, אנחנו ארבעה אחים. אתה גם לומד את זה. כאילו, החיים לא התחילו במאה מטר.
- ש: לא, לא ברור. אבל בקטע של זה לא משפחה. זה בכל זאת משהו מקצועי.
- 135 רו': כן, כן, אני חושב שמה שלמדתי במאה מטר, עוד פעם אני קורא לזה הרבה פעמים נקודת האפס, מה שמדהים. אני אחרי זה נכנסתי ומאוד חקרתי תיאוריות אנרכיסטיות, גם מעשית וגם... ש: אקדמית.
- רו': לא יודע אם אקדמית כי עשיתי בצורה אוטוידקטית, אבל קראתי המון ספרים. ודיברתי עם המון, וגם ביקרתי באירופה בהמון קולקטיביים אנרכיסטים. כל מיני קומונות אורגניות, כל מיני כאלה. עשיתי מחקר אישי די ממצה. ולא רק זה, גם יש לי חברים, יש לי חבר טוב, אורי גורדון, אולי את מכירה. הוא הוציא דוקטורט באוקספורד על דרכי התארגנות אנרכיסטיות. ש: אוקי.
- רו': הוא ברמה של... זה מצחיק, כי הוא הדוקטור הראשון לאנרכיה בארץ... בעולם. ש: הוא בארץ?
- 145 רו': עכשיו הוא בארץ. ש: אני אשמח לדבר איתו.
- רו': כן, זהו, תאמת הוא מנסה להשיג משרה בתל אביב. למרות שלא נראה לי... את יודעת... הוא ממש חקר צורות התארגנות אנרכיסטיות. ומה שאני רואה, כאילו, אחרי זה גם התנסיתי באינדימדיה, את יודעת מה זה?
- 150 ש: לא. **אנדרגראונד**
- רו': זה קבוצת תקשורת עצמאית שהקמנו קבוצת תקשורת. עשינו עיתון בצורה אנרכיסטית. והרבה התנסויות וראיתי... ומה שמדהים אותי זה שבמאה מטר עשינו לפי הספרים קולקטיב אנרכיסטי, בלי שהיה לנו מושג שאנחנו עושים קולקטיב אנרכיסטי. קולקטיב אנרכיסטי לפי הספרים. תמצאי ספר של חומסקי, ספר של חקים בק, כל ההוגים האנרכיסטים ולפי איך שמתארים את זה היינו קולקטיב לפי הספר, בלי שהיה לנו מושג. ועכשיו שיש מושג ובפרויקטים עתידיים שניסיתי ליישם את זה היו הרבה יותר בעיות. היו הרבה יותר אגו... לא משנה. שגם הספרים מדברים על כל הבעיות. אז זה אנשים חכמים שכתבו את זה. אבל מה שכל כך היה מדהים במאה מטר שבעצם... וזה הוכיח לי כמה... אני חושב שהתיאוריות... אם להתווכח עם עצמי או להתווכח עם אנשים אחרים, שזה יכול לעבוד, קולקטיב אנרכיסטי עובד, אז יש לי הוכחה. הייתי שמה. וזה עבד. ויש את התיאוריות של חקים-ביי, של ה-TAZ,
- 160 temporary autonomy zone, אזור אוטונומי ארעי. ש: שזה כמו אכזיב, נגיד?
- רו': לא. איזור אוטונומי ארעי, זה כמו מסיבה של מאה מטר. זה אזור אוטונומי ארעי. ואני אוציא את הספר אני אקריא לך פרקים מאיך שהוא מתאר. דרך אגב הוא כתב את זה בערך באותה תקופה. הספר יצא דרך אגב בחלקים, במאמרים. הוא פשוט מתאר מסיבות שלנו. עכשיו זה לא במקרה, כי המסיבות שלנו גם קרו, חבר'ה באנגליה עשו את זה ככה, חבר'ה בצ'כיה עשו...
- 165

ש: זה לא משהו שהמצאתם..

רו': אבל לא ידענו, באמת שלא ידענו, שיש חבר'ה באנגליה שעושים את זה. שמענו שמועות... וזה מה שמדהים בזה. כאילו אחרי זה בהסתכלות אחורה אמרנו: "ווי, יש free party movement, אז כנראה שאנחנו שייכים לזה". או יש squat party, או יש זה... אבל לא באנו... לא קראנו את המאמרים ובאנו עם התיאוריה. כל זה בא... מבחינתי, כל זה בא לא אחרי, אבל תוך כדי.

170

ש: מאוד אינטואיטיבי.

רו': ואני זוכר שהיה איזה קטע כזה שישבתי באמת עם רא' ודז' וניסיתי להסביר להם. באותו רגע נורא התעצבנתי, זה לא עניין אותם. כאילו – "מה אתה, אנחנו לא אנרכיסטים, מה אתה מביא לנו תיאוריות אנרכיסטיות"? ניסיתי להסביר להם מה קורה פה. אני מדבר אחרי שלוש שנים כבר שזה כבר התחיל יותר להתייצב, אפילו הייתי אומר נטה להתפרק. כי... היום אני לגמרי מבין למה זה לא עניין אותם. אבל אז

175

כעסתי. "אתם לא מבינים שאנחנו תנועה פוליטית"? וזה עוד פעם, אם אני אחזור... וזה באמת החזק של אחת התיאוריות של חכים-ביי, שאומר שתנועה **ברגע שאפשר להצביע עליה ולהגדיר אותה, היא כבר מפסיקה להיות אפקטיבית. היא כבר מתפרקת.** זה חלק מהעניין הזה של הארעיות, הארעיות כ... הוא הופך את הארעי למשהו חיובי.

ש: ארעי כערך ששווה ..

180

רו': לא כערך, כמודעות.

ש: לא בהכרח כמודעות, לפי מה שהבנתי כרגע, אלא כ... החוסר מודעות, אולי הוא מקנה איזשהו כוח. וברגע שאתה מודע לזה שזה קיים כבר אז זה כבר מתחיל לדעוך.

רו': לא. אני חושב שהמודעות העצמית, הוא דווקא לא מתנגד לזה. הוא דווקא מדבר על מישו חייוני שיכול להצביע ולהגדיר.

185

ש: או.קי

רו': ואני חושב שהיינו דווקא מאוד מאוד מודעים לזה מהיום הראשון. לא במקרה ברחנו מתקשורת, לא במקרה בחרנו לא לעשות גרפיקה, לא במקרה היה כל הזמן הנמכת... לא הנמכת ציפיות, הנמכת אבל מה אנחנו עושים. כי ידענו, באינסטינקט, שברגע שמאה מטר יהפוך למותג, הוא נגמר. וזה באמת מה

שקרה. כי באיזשהו שלב אי אפשר היה לעצור את זה. אבל באינסטינקט שלנו ידענו. וכל הזמן עשינו פעולות לבטל את עצמנו, לא בגלל שלא חשבנו שאנחנו טובים, היו שם מספיק אגואים ומספיק זה... אבל היה איזשהו אינסטינקט של שרידות, אינסטינקט לשרוד, שהבנו שהדרך להישרד זה להיות כמה שיותר שקופים מול המערכת, מול המכלול. וזה מה שהתכוונתי, שאם מבחוץ מצביעים ומגדירים אותך, אתה לא רלוונטי. כי אם יכולים להגדיר אותך סימן שזה כבר נדוש, זה כבר קרה, זה לא מעניין כבר. כאילו

190

החבר'ה עכשיו כל מיני ילדים שעושים מסיבות בסגנון מאה מטר. את יודעת... מה אתם עושים את זה? תמציאו משהו חדש. אין לכם... זה תמיד מצחיק אותי, פאנקיסטים. אני מת על פאנקיסטים, אבל פאנקיסטים אופנתיים. להיות פאנקיסט זה לא לחקות את איך שלפני 20 שנה היו פאנקיסט. תמציאו את הפאנקיסט החדש.

195

ש: תיצרו.

- 200 ר'ו': אני חושב שבאיזושהי מידה אנחנו היינו הכי פאנקיסטיים. אבל המצאנו את הפאנק שלנו. כאילו לא שמענו מוסיקת פאנק. שמענו את מה ש... אבל זה היה הכי ...
ש: זה היה מה שאנחנו התחברנו אליו ומה שלא היה אז. משהו שהיה אחרת.
ר'ו': או מה שקרה אז.
ש: כן.
- 205 ר'ו': ובאמת שפגשנו את החבר'ה האלה מאנגליה, את הליברטיירוס, הם באמת באו מהפאנק, כאילו הם הבינו לגמרי שהם פאנקיסטיים.
ש: בוא נתחיל מהתחלה.
ר'ו': אוקי.
ש: איך הגעת לזה?
- 210 ר'ו': איך הגעתי לזה, מאוד פשוט. שאני חזרתי מארה"ב ב-1994.. כן, כן, 1994 חזרתי, ממש בהתחלת 1994, חזרתי מארה"ב כי החלטתי שאני רוצה ללמוד פה, גם בגלל כסף, גם פשוט רציתי ללמוד בעברית, פה, עם אנשים מפה, כי הבנתי שזה מי שמעניין אותי. אבל גם כלכלית, אי אפשר ללמוד בארה"ב. ושאיני נסעתי אא' היה "אח של ..", ושאיני פתאום חזרתי אחרי שנה וחצי אני פתאום הייתי אח של אא'. כי לא הייתי פה שנה וחצי. ואז פתאום גיליתי, את יודעת, הוא כבר היה בן 18, ב-1994, אני הייתי בן 22, בדיוק חזרתי. וגיליתי שכל הילדוד'ס, החבר'ה של אח שלי הם כבר לא ילדים. הם אחל'ה אנשים. אני חושב בצורה גם מאוד מפתיעה, הרבה מהם... סתם – דמ', הוא כבר עשה סרטים. את יודעת, אנשים, לא זוכר כבר, היו להקות, אש' אני זוכר עשה כל מני דברים. אני מדבר על אלו שגם הכרתי יותר טוב. פתאום הבנות הן כבר נשים. זה מוזר. גם הייתי בצבא לפני, זה ארבע שנים לא ראיתי את החבר'ה. גם אני חזרתי אז החבר'ה שלי לא היו בירושלים, הם כולם זה... אז לא היה לי ממש חבר'ה.
ש: חזרת להיות אח של..
- 215 ר'ו': אז אא' עבד במייק'ס פלייס, אז התחלתי לפגוש את כולם. ואז את יודעת, הכרתי את כולם. אחרי זה עברתי, אחרי כמה חודשים לתל אביב, כי באמת לא היה לי הרבה מה לחפש בירושלים. גם התחלתי ללמוד בתל אביב. ואז... כבר לא זוכר בדיוק, את יודעת, התחילו המסיבות, אני יודע, סתם מסיבות. ששמים ניין אינץ' ניילס, ו...
ש: פרודיג'.
- 220 ר'ו': ו, ו-rage against the machine-ת'אמת היה גם בדיוק, אני חושב שהיה גם את הגוטהם אז וזה. אז הכרתי, והייתי עוד בא לירושלים את יודעת, הכול התחיל להתערבב כזה. ובאמת היו אחלה מסיבות, אבל את יודעת עדיין בדיסק מנים וזה. ואז אני חושב באמת הסטף היה איזה מסיבה, אני חושב שכבר הרגשתי את יודעת, שייך. לא יודע למה זה היה כל כך.. אולי זה היה הראשון שהיה מחוץ לסתם דירה של מישוהו.
או לא בגוטהם או משהו כזה. אז אולי זה כבר היה שנה אחרי, או מה זה היה ב-1995?
ש: כן, זה היה 1995, כן, 1995-1996.
- 225 ר'ו': כן. אז זהו, אבל אז כבר הכרתי את כולם. אני יודע סתם, רא' לדוגמא, מי הייתה חברה שלו אז?
ש: ר'.

- רו': ר'. אז רא' ור' שכרו דירה ממש ליד ההורים שלי. ושהייתי בא לשבת, את יודעת, ההורים שלי שומרים שבת, אז אני ואא' היינו קופצים אליהם אחרי זה. לעשן משהו, לדבר, ואז היינו יוצאים. כבר הכרתי את כולם. הם עדיין היו החבר'ה של אלי. וזהו, את יודעת, היה מגניב. ואז הייתה איזה מסיבה ב.. באיזה מושב.
ש: אבן ספיר.
רו': היה גשם מטורף.
- 235
- רו': בלול, ועם בוץ וזה. ואני לא הצלחתי להגיע. הייתי אז בתל אביב ולא הצלחתי להגיע לאותה מסיבה, כי לא היה לי טרמפ או רכב, לא הגענו. ואני זוכר... אבל עדיין דיברו, והרגשתי כאילו הפסדתי מסיבה שהייתי אמור... אני סתם מנסה לשחזר עכשיו. ואז באמת התארגנה המסיבה הגדולה הזאת בחניון. ואז כבר אני חושב שבאמת כבר הייתי בפנים בארגונים. עבדתי אז בחברת הייטק, ובאו כמה חבר'ה, אני כבר לא זוכר אולי זה היה רל' ואא', אולי זה היה יב', אני כבר לא זוכר מי. באו ועשינו כל מיני דברים במחשב. ויש לי את הפוסטר, אני יכול להראות לך.
ש: אני אשמח.
- 240
- רו': כן, אז זהו. אה, ואני חושב שנורא היה חשוב להזמין חבר'ה מתל אביב. ואני בעצם הכרתי את החבר'ה מתל אביב כבר בשלב הזה, כבר עברה שנה ומשהו. גם התחילו כל החברה של כפר סבא, הם גם א' פתחה חנות ואמ', פתחו חנות בגדים יד שנייה בפלורנטין. ואני כבר התחברתי... כבר התחלנו להכיר, ואז אני חושב מהחבר'ה באו לפלורנטין אז הכרתי ביניהם. כי את יודעת, עוד מישהו ששומע טכנו בארץ. אז היה מיד את החיבור בין החבר'ה של כפר סבא לחבר'ה של ה...
ש: של ירושלים.
- 250
- רו': של ירושלים. גם לנו לא היה DJ ים עדיין. אז כאילו, חיפשנו... אני חושב שעדי לב בא. כן, גם פו' כבר התחיל לעשות את המסיבות ג'אנגל. את יודעת, תל אביב גם זה עיר קטנה. אז זהו, אני די הייתי כזה הלינק התל אביבי. גם באים לישון אצלי... עד כמה שאני זוכר לא היה אף אחד בתל אביב בשלב הזה.
ש: לא, אני חושבת שאחר-כך רא' עבר.
רו': כן, אבל זה היה לפני. כאילו, במסיבות.
ש: כן.
- 255
- רו': כן, אז בשלב הזה אני חושב שאני הייתי הלינק התל אביבי. בשלב הזה אני חושב שכבר לא הייתי אח של אא'. כבר הייתי..
ש: בפני עצמך?
- 260
- רו': בפני עצמי, וגם היה לי את הכישורים. סתם, עבדתי בחברת הייטק היו לי מחשבים לעשות אימליים, וזה, אני כבר לא זוכר מה היה צריך, אבל את יודעת.
ש: ומי היו האנשים שאתה זוכר כ... דינמיקה
רו': מאוד פעילים אז?
ש: המייסדים של המאה מטר? כן.
- 265

- רו': עוד פעם, זה מאוד קשה לזכור ציר זמן. עם רל' ואי', גדלו בבית. רל' אי' ואא' גדלו בבית. אז מבחינתי, רל' ואי' הם כמו אחים. אז זה כאילו כמובן היה זה... ואז היה את כל החברה שמבחינתי היו כאילו החברה החדשים שהם באו בגוש אחד. שזה היה רל', דז', יב', יג' וצס', ונר'. בשלב הזה... זהו, אני מנסה להיזכר אם היו בנות בסביבה בשלב הזה, אבל אני לא ממש זוכר בנות בסביבה בשלב הזה. ש: כן. בשלב הזה לא כל כך היו בנות.
- רו': כן, היה את ר' שאני הכרתי בתור חברה של זה... יכול להיות שהח' כבר הסתובבה, אבל אני לא ממש זוכר. יש לי הרגשה שאני ממש שוכח מישהו חשוב. את בכוונה לא עוזרת לי? ש: לא, אני מנסה להיזכר... הח' נראה לי נכנסה בתקופה יותר מאוחרת.
- רו': אה, לא. היה גם את מי שהכרתי, גם מלפני זה. את אש' ודמ', אש' ודמ'. שהם היו קצת מעורבים.. הם היו נורא בחבר'ה בהתחלה, אבל אני חושב שגם אש' וגם דמ' היו פחות... ש: פחות קשורים למסיבות?
- רו': פחות כאילו ממש ביום-יום. אני חושב ששניהם עבדו באותו זמן, או אלוך זה קצת פחות עניין אותם. אבל הם בהחלט היו בחבר'ה. אני חושב שבמסיבות עצמן... עכשיו נגיד נר' כאילו פחות, אני אף פעם לא ממש.. הוא יותר התעסק בבר וזה. היה עוד אחד... ש: היה אי', היה שג', היו כל מיני חבר'ה מהתיכון.
- רו': אבל אותם.. מבחינתי, היה כאילו את החבר'ה, בוא נגיד האמריקאים. כאילו – רל', אי', וא' שזה כאילו האחים. ואז יש את הקבוצה שממש התאהבתי בכולם כזה. אבל ברור שהדומיננטיים היו דז' ורא'. זה היה ברור שהם די מובילים את העניין. וגם יש דינאמיקה מאוד כאילו.. ביניהם. הם סוגרים דברים ביניהם. שכבר מהתחלה זה יצר איזשהו מתח. ש: או.קי
- אבל היה מספיק גם התלהבות של עשייה שזה כאילו זה... אבל גם, זהו, באמת, אני חושב.. אני לא יכול ממש לשחזר את המסיבה הראשונה, אבל אני זוכר השנה הראשונה – זה באמת היה שאנשים פשוט לקחו על עצמם דברים. את יודעת, אני לקחתי על עצמי לעשות וידאו, ארגנתי חברה מבצלאל ואז מק' פתאום נכנס גם לתמונה. ואת מק' בכלל, אני הכרתי.. כאילו אני הבאתי את מק'. כמעט מצאתי אותו ברחוב אפשר להגיד. כאילו, אני מגזים, אבל זה כמעט היה... ש: התחושה.
- רו': התחושה. וזהו... המסיבה אני זוכר הייתה מדהימה. באו מלא חבר'ה גם מתל אביב, גם חברים שלי. היה לי גם אז בת-זוג אז זה היה.. אז גם היא הייתה נורא בזה. אבל אני לא חושב שאף אחד זוכר אותה. אחרי זה כבר... כאילו היינו הרבה זמן, אבל זה נגמר אז אחרי זה. לא בגלל, בלי קשר. אבל מבחינתי היא הייתה נורא נוכחת. ש: כן, מן הסתם.
- רו': כן, אבל לא.. מעניין אם מישהו זוכר אותה. כי היא הייתה מאוד בעניין. היא אחרי זה באה לכל למסיבות.
- ש: מי זאת?

- רו': ל'.
ש: ל'?
- רו': לע'.
ש: לא יודעת, אולי בפנים. 305
- רו': כן, היא באה אחרי זה לכל המסיבות. עד היום אני מתאר לעצמי, אם יהיה איזה כזה איחוד היא... את יודעת. אבל זה תמיד היה... אנשים, את יודעת, כל אחד הולך לדרכו.
ש: ומה, אתה אמרת עשית וידאו?
רו': לא, אז למסיבה הראשונה אני פשוט הכנתי את הפוסטר, ותלינו פוסטרים. לא, לשלב הזה, לא. במסיבה הראשונה בחניון לא היה וידאו. במסיבה השנייה ארגנתי שקופיות וכל מיני ויזואלס למיניהם. בתוך המסדרון וזה. בעצם זה היה... האור היחידי שהיה במסיבה השנייה היה שקופיות. ארגנו מקרן. מצאנו מקרן ישן של שמונה מ"מ, הקרנו כזה סרטי ילדות של אנשים. זה היה ממש מגניב. אז זהו, נורא התעסקתי... זה היה לפני מק', נכון. נורא התעסקנו בלי וידאו, זה עדיין היה אנלוגי כזה. אני גם... וסתם, סתם להיות שם עוד ידיום, להרים דברים. אני זוכר עצבנו גם ת'עמדת DJ. אז היה כאילו עיצוב. וגם... אני זוכר באמת, את התחושה הזאת. אני חושב שאפילו לקחתי באמת איזה שבוע חופש. החלטתי אני לוקח שבוע חופש מהעבודה. פשוט הודעתי להם, ועבדנו על המסיבה. אני חושב שזה היה כבר המסיבה השנייה, לא הראשונה בחניון.
ש: במה המסיבות האלו היו שונות ממסיבות אחרות? אם בכלל?
רו': אני זוכר שדיברנו בזמנו, למה אנחנו עושים את זה? כי אנחנו רוצים מסיבות... היה כזה את הסיסמה: "מוסיקה טובה, אנשים טובים, מחירים טובים". כמה שפחות. אני נורא... נורא לא סבלתי את הסצנה הזאת של המועדונים. אנשים שוכחים, אבל היום, ללכת למועדון עם נעלי התעמלות... היום זה אולי משתנה עוד פעם לרעה, אבל היה תקופה, אחרי זה, אני חושב שהיינו גם שותפים בלשנות את זה. אבל באמצע שנות התשעים אי אפשר היה ללכת למועדון סתם. היית צריך כזה לדפוק הופעה, היית צריך להכיר אנשים. הייתי בבית ספר עיצוב, זה לא שלא הכרתי אנשים. אבל כל הקטע הזה שאתה כולה רוצה ללכת לרקוד, לשמוע קצת מוסיקה טובה, אתה צריך להפעיל קשרים, אתה צריך לשים נעליים יפות, לא אוהבים מה שאתה... אולי לא יכניסו את כולם כי לא אוהבים בדיוק את איך שאחד החברים נראה. כאילו מה זה הקטע המפגר הזה?
ש: אז אתה אומר, סלקציה כבעיה.
רו': זה לא רק הסלקציה, כי זה הרבה יותר. כי זה גם המקום. גם לא הייתה מוסיקה כל כך מעניינת במועדונים. זה לא מה שזה... וגם מה פתאום המחירים האלו? וזהו. עוד פעם, זה לא שלא היו דברים אנדר-גראונד לפני זה, בתל אביב, של טכנו וזה. אבל זה תמיד היה מן שלושים אנשים, עם איזה מערכת סאונד גרועה. ופה אני חושב שמה שמאה מטר אמרו – לא. אפשר לשמוע גם בתנאים טובים, גם חוויה מסיבתית. עם ויזואלז, עם כניסה, מקום מיוחד. המסיבה היא יותר מרק... וגם סאונד. היה חשוב שיהיה סאונד טוב. זה תמיד היה משהו, שאנשים היו אומרים שבמאה מטר אין סאונד טוב. זה פשוט לא נכון. תמיד היה... היה סאונד ממש טוב, לא פחות מהרבה מועדונים. פשוט זה היה התדמית של אנשים. שלא...
- 310
315
320
325
330
335

- אני זוכר כמה השקענו בסאונד. ובאמת אני חושב שהחוויה, עוד פעם, של המסיבה היא הייתה הרבה יותר מ... אני חושב שזה גם העניין הזה שבאמת רצו לתת לאנשים הזדמנויות. ל-DJ ים חדשים וזה. היה חדר אני זוכר, במסיבה הראשונה, עשו חדר של מוסיקה ערבית, של אום כלת'ום. ואז שמו, HAIR, שזה שני דברים שאז נחשבו הכי לא קולים. מה פתאום לשים HAIR במסיבת טכנו? לא, באנו לשמוע HAIR ולהשתולל. מצד שני גם אום כלת'ום אחרי זה זה נהיה אופנה כזה. ואני זוכר זה היה מדהים. עכשיו, אני חושב שגם אי אפשר להתעלם שזאת גם תקופה שהרבה מאיתנו התחלנו גם לעשות התנסות בסמים. אז זה גם, זה כל השילוב הזה של הרחבת אופקים וניסיונות, זה משולב. המועדונים פשוט לא קלטו את זה. הם עדיין היו ב... זה פשוט חוויה שלא התאימה לאיפה שאנחנו היינו מנטאלית. אני חושב שבמקביל, ולא במקרה, אלינו גם התפתחה כל הסצנה של הטראנס. עכשיו אני הייתי מודע לזה כי הכרתי אנשים, ואנשים חוזרים מהודו... אבל לא יודע, אני לא התחברתי באופן אישי לכל הקטע השאנטי, הפריקי הזה. אני אהבתי את האורבאניות, אהבתי את החספוס.
- 340 ש: זהו אני אשמח אם תנסה לעשות איזושהי הפרדה, או להבדיל בין טראנס לטכנו, למי שלא מבין בזה. זה קשה...
- רו': זה גם אומנותי, וזה גם תרבותי. שזה תמיד משולב. אומנותית זה... את האמת, יש טרקים שניגנו גם במסיבות שלנו וגם במסיבות של טראנס. אם נהיה כנים עם עצמנו, מוסיקלית - היו הבדלים, שאולי הטראנס היה קצת יותר פסיכדלי, קצת יותר מנגינות. הדברים נגיד... במיוחד מה ששמענו בהתחלה, האסיד, של ה... איך קראנו לזה?
- 350 ש: אסיד-טכנו. בהתחלה.
- רו': ככה קראנו לזה? אסיד-טכנו?
- ש: היה אסיד-טכנו.
- 355 רו': היה את הדיסק הזה של London acid city :
- ש: London acid city.
- רו': London acid city. שחרשנו את הדיסק הזה. אז זהו, זה תקליט טראנס, בואו לא נעבוד על עצמנו. אבל עבדנו על עצמנו, כי אנחנו לא רצינו... כי תרבותית לא התאים לנו להיות... טראנס היה משהו פרחי, משהו פריפריאלי כזה. זה נורא היה מן... אפילו נוטה לניו-איגי' כזה. אני חושב... זה לא שהיינו ציניים, אבל היינו... לא יודע, קשה ל... התאימה לנו התדמית של ההארד-קור.
- ש: אמרת גם משהו אורבאני.
- רו': כן, אורבאני בהחלט. קודם כל היינו... זה קצת מצחיק לחשוב על ירושלים כאורבאני, אבל היינו נורא אורבאניים. כן, גדלנו... ת'אמת זה לא במקרה, כולנו גדלנו במרכז העיר פחות או יותר. מרחק הליכה אחד מהשני, בגדול. אם זה - רחביה, מושבה גרמנית, בקעה, נכון? כולנו.
- 365 ש: כן.
- רו': אני זוכר, יש גם את הקטע הזה שבאמת היה... היה את הקטע הזה... שגם, שהעיתונות התל אביבית קצת התחילה להתעסק איתנו, זה היה כאילו מן ילדים טובים ירושלים, והיה גם את המילה קצת אשכנזים. אם בוחנים את זה מבחינה עדתית, תכל'ס, אז לא היינו אשכנזים רובנו.

- 370 ש: זה נכון.
רו': עדתית, תכל'ס. רא', צס'.
ש: יג', אני.
רו': יג'. כן גם כל הבנות בכלל כולן...
ש: שמות משפחה שחבל על הזמן.
- 375 רו': אבל מה, כולנו כן היינו ירושלמים ילדים טובים, פחות או יותר. כן היינו סך הכול מעמד אורבאני, מעמד בינוני. אנשים שגדלו עם תפיסה שהם חלק מה... שאנחנו יכולים להרשות לעצמנו לעשות שטויות כי סך הכול אנחנו במקום הנכון של הסקאלה. וזה לא נמדד באמת כמה הורה של מישהו הרוויח, למרות שהורים של הרבה מאיתנו הרוויחו הרבה כסף. זה נמדד פשוט בביטחון העצמי, שזה גם ביטחון עצמי של ירושלים, כי גם ארסים ירושלמים יש להם ביטחון עצמי. בקטע שאתה יודע איך השיטה עובדת, אתה לא מפחד משוטרים, אתה לא מפחד מהממסד, אתה לא... ביטחון עצמי של: "כן אני..מה תעשו לי"? אז
- 380 במידה הזאת היה משהו דווקא הרבה פחות מהפכני במה שעשינו מאשר הטראנס שהוא באמת ברובו יצא מהפריפריה, יצא באמת. מאנשים ש.. בטראנס היו אנשים שזה היה להיות פועל או להיות...
ש: טראנסיסט.
- רו': טראנסיסט. ואצלנו, אני חושב שהרבה מאתנו זה היה – ללכת לאוניברסיטה או להיות איש טכנו.
ש: כן, שזה משהו אחר. בהחלט. זה מעניין.
- 385 רו': כן. זה לא היה איזשהו... אני חושב... אם אני מסתכל על שנות התשעים בצורה יותר רחבה, בישראל קרתה מהפכה בשנות התשעים, תרבותית, שאני חושב שעדיין עוד לא התחילו לחקור. קודם כל היה פה דור ראשון של תרבות סמים. ודור. זה חותך דורות, חותך שכבות. אולי חוץ מהערבים, שהם לא... שדווקא יהיה מאוד מעניין לראות מה קורה איתם עכשיו, כי הערבים הם הרבה יותר משתלבים.
- 390 כאילו אני רואה את זה ביפו. לא רק מבחינה... מבחינה תרבותית הם נהיים חלק מהתרבות הישראלית.
אבל אז זה לא היה ככה.
ש: ערבים ודוסיים.
- רו': לא, דוסיים.. כן, בסך הכול... מה, מי זה אני ואא' ורל' ו...
ש: לא דוסיים שהם דוסיים, לא דתיים לשעבר.
- רו': בסדר, אבל היינו לשעבר כבר בגיל 16.
ש: לא, אז אתם לא עונים על דוסיים. דוסיים-דוסיים לא כל כך מחוברים לסמים.
רו': זה לא נכון בכלל.
ש: אוקי, אני לא יודעת...
- רו': זה ממש לא נכון אבל זאת לא השאלה. היה דור ראשון בוא נגיד די חותך שכבות של תרבות סמים. תרבות סמים שגם היה לה את המאפיינים של תרבות צעירה, שהיה לה את המאפיינים שלה, של מוסיקה, של תרבות, של בגדים של זה... אבל אני חושב, שבגלל שהרבה מאתנו שגדלנו בתור... עוד פעם, זה לא משנה הורה בדיוק, אבל תרבותית, בתור ירושלמים, לא היינו דור ראשון. היה... לתרבות שאנחנו גדלנו בה היינו המשכיים. היו פאנקיסטיים גדולים מאתנו, היו הורים שלנו שהיו בפנתרים השחורים, שעישנו

- סמים בבצלאל. זה לא היה דבר זר. זה אחרת מבאמת אם רואים סרטים כמו ש" פצצות בדרך לסוף העולם". ראית? 405
- ש: כן.
- רו': שממש החברה של הטראנס ההורים שלהם הם מושבניקים או גרים בקרית גת, שאם עולה בדעתם שהילד שלהם מעשן סמים, זה סוף עולמם. שלא לחשוב אם אולי הילד אוכל לא כשר. שזה משהו מצחיק, שרוב הסיכויים שהם לא אכלו... שהם לקחו אולי את הסמים הכי קשים וגנבו וסחרו בסמים, אבל כשר הם אכלו. אצלנו, אני זוכר שנגיד אבא שלי, כמה שהם אנשים... אני זוכר שפעם הוא דיבר איתי על אא' שהוא דאג שאא' מבזבז הרבה כסף. אז אמרתי: "מה, אתה חושב שיש לו בעיית סמים?" אז אבא שלי אמר בטח הוא מעשן ג'וינט או שניים עם החברים שלו, אבל סמים מה פתאום". ולא חסר... ש: לא, זה פתיחות מאוד יפה.
- רו': ומה שאני אומר שזה התרבות שגדלנו בה. אני לא אומר, מה... ואני גם יכול להצביע. יג' – הדירה שלו מתחת להורים שלו. הבית של יב', הבית של... ש: דו'.
- רו': דו', של דמ'. כולם. כולנו גדלנו להורים נורא ליברלים. לא היה לנו צורך במרד. זה לא בא ממרד... לא היינו צריכים להכריז על עצמאות תרבותית, מול המקום שבאנו ממנו. אבל כן היינו צריכים להכריז על עצמאות תרבותית מול החברה הישראלית. ש: או הירושלמית, בתור התחלה. 420
- רו': או הירושלמית. וזה ההבדל בין הטראנס. הטראנס, הוא היה... מעבר לזה שהוא היה מרד נגד הציונות של תנועות הנוער, וכל הזוה... שבדרך כלל מי שהלך לטראנס, הרבה פעמים הוא לא הוכל בתוך אותה ציונות. ואז הוא מצא את התרבות שלו ויצא מזה... עכשיו ברור שאני עושה פה סטיגמות, כי היה גם סצנת טראנס "צפונית". לגמרי. הייתה סצנת טראנס שהיא עדיין קיימת. אבל עוד פעם... זה סצנה... והן גם התחברו באיזשהו שלב אבל לא לגמרי. אבל אני מדבר נגיד על הסצנת טראנס של הגליל, של "פצצות בדרך לסוף העולם", או בוא נגיד הארסית-פרחית, שהיא באמת הייתה... המרד שלהם היה קודם כל מבפנים. זה "הילדים שמורדים במשפחות שלהם, במושבים שלהם". אצלנו זה בפירוש היה... אנחנו היינו בתוך התנועות נוער, אנחנו היינו הרשג"דים בצופים.
- ש: כן, ההורים של הרבה מהאנשים היו במסיבות. רו': כן, אז המרד שלנו היה נגד התרבות שלנו. ש: כן, היה כאילו את הגיבוי של המשפחה והכול. רו': לא רק זה, גם היכולת שלנו להרים את המסיבות האלה היה בגלל שכולנו היינו בצופים. בגלל ה... להשיג את הטנדר. אני זוכר שהיינו צריכים משאית, אני זכרתי שהיינו במחנה קיץ בצופים היינו הולכים לשער שכם להשיג משאית. היכולת שלנו הייתה בגלל שגדלנו לתוך התרבות היא. בעצם התרבות... זה משהו שאני חושב עליו פעם ראשונה. היכולת שלנו להרים את המסיבות האלו, להרים את ההפקות האלו, הייתה בגלל שגדלנו בתנועות נוער. ש: גם, כן.

- רו': וקיבלנו את הגיבוי גם התרבותי. אבל אנחנו בעצם מרדנו גם באותה תרבות שנתנה לנו את היכולות האלה. כי בפירוש זה היה נראה לנו דבר... אני חושב שזה היה כל כך קיצוני, שהיו תקופות, אצל כולנו שלא שמענו מוסיקה עם מילים. פשוט לא היינו מסוגלים. עכשיו פה, אם אני אקח עוד פעם את הזווית של מה שקרה בישראל בשנות התשעים, אני חושב שלמה זה היה חותך דור? אני חושב שדור שלם, ולא משנה מאיזה מעמד או שכבה הוא היה, הוא סוג של התפכח. זה אפשר את זה, גם בגלל הדברים... אני חושב שני דברים שהם באו ביחד: אוסלו, הגלובאליזציה שבאה לפה בבום - מערוץ אחד ל-300 ערוצים, כולל הטיסות שכר הזולות ללונדון שאפשר ב-200 דולר לקפוץ ללונדון, וכל התיירים שבאים לפה, כל הגלובליזציה שקרתה. וגם מצב כלכלי שפתאום נהיה. אני עבדתי, עוד פעם. עבדתי בחברת הייטק, אני זוכר בשנה ג' של הלימודים, עבדתי... 4 ימים בשבוע, והייתי בא ב-11 כזה והולך ב-7 כזה, לפעמים מושך עד 8 כי לא היה נעים לי, והרווחתי 5000 שקל. אז. גם השקל היה שווה הרבה יותר... ש: כן, זה היה המון.
- רו': המון. ולא ידעתי כלום. לעומת... היום – אני יודע מבחינת ניסיון ומחשבים והייטק וזה, אני יודע פי אלף יותר. ואני לא מתקרב מבחינת כמה לשעה. ש: בטח. אני הרווחתי..
- רו': אז רל' עבד במלצרות והרוויח, או יג', הם עבדו במלצרות והרוויחו סכומים כאלו. זאת גם הייתה תקופה כלכלית שאפשרה לנו את זה. אבל גם לטראנס, גם החברה של הטראנס. הייתה מן התעוררות כללית כזאת של דור... מה זה השקרים האלה שסיפרו לנו, מה? כולם שונאים אותנו? אז מי זה כל התיירים המקסימים האלה שבאים? ולמה שאנחנו נוסעים לאירופה או להודו אנחנו מסתדרים? מה זה כל העולם שונא אותנו? זה לא נכון. אני זוכר גם, היה לי חבר שהיה איתי בצופים. הוא היה גם ראש צוות, ילד טוב וזה. ואני זוכר פגשתי אותו יום אחד שהוא חזר מדרום אמריקה ואני לא זוכר למה הוא אמר לי את זה, אבל הוא אמר: "נכון תמיד אומרים ארץ ישראל יפה ותשעה קבין של יופי נפלו על העולם... על מה אתם מדברים? הייתי בדרום אמריקה, פי אלף יותר יפה שם. איזה שקרים אלו?" זה ברמה של אני חושב גם של עלבון לאנשים. כי כאילו הסתירו מאתנו. היה לנו... היה מס נסיעות, היה רק ערוץ אחד, לא היה אינטרנט, לא היה כלום. בשביל לקנות איזה תקליט היית צריך לנסוע עד תל אביב לקנות את הסמית'ס בבית התקליט, סתם. ופתאום זה נפתח, ופתאום אנשים אומרים: "מה... למה הסתרתם? למה רימיתם אותנו? זה לא נכון מה שסיפרתם." ש: זה ההתפכחות.
- רו': כן, זה גם התפכחות פוליטית. רגע, לא הולכים לזרוק אותנו.. ש: לים.
- רו': לים. ואז בעצם, רגע, הערבים לא ברחו. כל אחד ברמות השונות שלו. וגם רגע, עישנתי ג'וינט ולא נהייתי נרקומן למחרת. אז אני... לא קרה כלום. וכל אחד ברמה ש... ש: כן, לא, אני... זה מעניין. זה ממש מעניין. לא חשבתי על זה ככה.
- רו': אני חושב שבאמת, היה פה מן... ואז כל אחד היה צריך לבטא את זה באיזושהי צורה. ש: או להתמודד עם זה.

- רו': או להתמודד. עכשיו, לנו לא היה את הקטע הזה ש... לא היה לנו in your face לא היה לנו צורך לעשות את זה מול המשפחות, מול ה... וגם לא היה לנו צורך להסתיר. אבל מה שכן היה לנו צורך אמיתי זה להתנכר לתרבות שגדלנו ממנה. זה היה התנכרות. התנכרות. שאני חושב שגם נפשית... התנכרות זה אף פעם לא דבר טוב. זה לא הגיוני שאנשים, שפתאום, בבת אחת, כל המוסיקה שהם שמעו, הם הפסיקו לשמוע ועברו למוסיקה אחרת.
- 475 ש: כן.
- רו': עכשיו, זה כבר שאלות באמת סוציולוגיות. למה באמת רוב תרבות הנגד של המאה 20 התבטאה במוסיקה. אבל יכול להיות שזה... אני לא יודע איזה ספרים... יכול יש דברים שאני פשוט לא יודע. אני לא יודע איזה ספרים אנשים קראו. או אם בכלל הם קראו.
- 480 ש: אם בכלל. כן, אבל מעניין שזה באמת לא היה רק מוסיקה. אתה מדבר על זה שעשית סרטים שם, סרטוני... היו עוד...
- רו': כן, אבל ההתנכרות הזאת היא הייתה ברמה מאוד מאוד גבוהה. עוד פעם, מי הלך לסרטים.. סרט ישראלי היה מוקצה. אני זוכר שבערך באותה תקופה, יצאתי עם איזה מישהי, והיינו צריכים לא זוכר... לעבור אצל הדודים שלה, גם באיזשהו מושב, היא הייתה בחורה עיראקית. עברנו, וחיכיתי לה, אני לא זוכר, זה היה מצב נורא מביך, כי אני יושב בסלון ביום שישי וכל המשפחה יושבת סביב הסלון ואני מחכה לה. ויש את יצפאן בטלוויזיה, יום שישי בערב, והם יושבים ומתפקעים מצחוק. פשוט מתפקעים. ואני פשוט לא מבין. וזה לא בגלל שאני אשכנזי. זה בגלל שהייתי במקום המנטאלי הזה, כל כך מנותק. והם מתפקעים מצחוק, ואני אומר... ואני לא מבין על מה הם צוחקים. נראה לי דביל. עכשיו, אני לא אומר שהיום אני אוהד של יצפאן, אבל אני בהחלט יכול להבין למה יצפאן מצחיק היום. אני אפילו יכול...
- 485 ש: לחייך.
- רו': כן, אם אני נורא משועמם, אני יכול להעביר... אני לא... סבלתי אז. סבלתי. רציתי לברוח משם. ברמה של...
- ש: כן. לא, עכשיו אתה הרבה יותר שלם עם זה.
- רו': עכשיו, ברור שהתמונה הייתה יותר קיצונית כי זה גם היה מושב וזה גם, הם היו עיראקים כאלו.
- 495 ש: וגם חיכית לה.
- רו': וגם חיכיתי, נכון. אבל זה הדגיש לי נורא... עד היום אני זוכר את הסיטואציה הזאת, כאילו – למה לא יכולתי ליהנות מיצפאן? זה הפריע לי. אמרתי: "מה אני כל כך מוזר?" אבל כולנו היינו מוזרים. לא היינו מסוגלים ליהנות מדברים בסיסיים של תרבות ישראלית.
- 500 ש: אז יצרנו משהו אחר?
- רו': לא רק יצרנו. הובלנו. כי גם היינו נושאי דגל. כי באיזשהו שלב... מה, להביא 3000 אנשים למסיבה מכרטיסי ביקור? זה אומר שכמו שאנחנו הרגשנו הרגישו גם בכפר סבא והרגישו גם בראשון, והרגישו גם בכוכב יאיר. והרגישו... ואני לא במקרה גם אומר כל מיני ערים של מעמד בינוני. כי הם באו למאה מטר. כי הם רצו גם את הטי-שירט שקנו בלונדון. ולא את הלונגי שקנו בהודו. כי אולי בעצם זה גם משהו, זהו, זה עוד הבדל. שהטראנס היה משהו אותנטי ישראלי. בקטע הזה שהוא הומצא... כמובן שיש
- 505

- גם טראנס נורווגי, ויש גם... אבל הטראנס, הסצנת טראנס הפסיכדלי זה אותנטי ישראלי. שהומצא עם השפעות של גואה והשפעות של סן-פרנסיסקו, אבל הוא נוצר פה. הלבוש, השפה, "קרחאנה", בלגן. זה אותנטי ישראלי. אנחנו לא חיפשנו אותנטיות ישראליות. אנחנו רצינו לברוח מהאותנטיות הישראלית. חיפשנו... רצינו ליצור סוג של אותנטיות אורבאנית, אירופאית בתוך הניכור שהיה לנו מהחברה הישראלית. ודרך זה גם יצאנו... המצאנו משהו ישראלי מקורי כי אנחנו היינו ישראלים וגדלנו פה. 510
- ש: איך אתה מחבר את זה לירושלים? אתה מוצא...
 רו': אני חושב שבירושלים הניכור היה הרבה יותר גדול. בתל אביב היה כבר את המסורת. כאילו, אני חושב אולי שבתל אביב... מה שקרה בתל אביב עם פינגווין וכל הסצנה הזאת, זה היה המאה מטר, באיזושהי מידה זה היה.. במלחמת לבנון ב-1982, 1984, שהחברה של סחרוף ופורטיס ומשינה וכל אלו. אז הם היה להם את המצאת המאה מטר... כאילו, הפינגווין עם הבגדים השחורים, ללבוש מעיל עור באמצע הקיץ של תל אביב. יהיה מעניין לבחון איזה אותנטיות ישראלית התקיימה במקביל לפינגווין. כי בטוח.. 515
- ש: ירושלמית, לא ישראלית.
 רו': דרך אגב אני חושב שאני יודע את התשובה. כאילו באותו מקום שפינגווין צמח גם צמח זוהר ארגוב. מוסיקת הקסטות הייתה בשיא פריחתה ב-1982, מלחמת לבנון, וכל זה... בזמן שבתל אביב... אני חושב, עוד פעם, אנחנו היינו המעמד האורבאני, אנחנו לא.. זה מאוד מעניין. מה שקרה בתל אביב כבר זה היה קיים, המקומות לברוח אליהם. ברור שהיה להם את הצרכים שלהם. אבל הייתה גם סצנת רוק אנד רול בתל אביב. אני זוכר. הייתי הולך להופעות. סצנת רוק אנד רול, לא סצנת רוק ישראלי. לא חמי רונדר. היה סצנת רוק אנד רול. אני זוכר, כי בדיוק באתי לתל אביב. הופעות של להקות שמנגנות רוק אנד רול ושרות באנגלית. או אפילו, להקת הזוהרים הופיעו שעשינו במדבר. גם ניסינו לעשות את החיבורים כל הזמן. 525
- ש: לא זכרתי איך קוראים להם. אני זוכרת שהייתה הופעה, באמת. במצדה.
 רו': וכולם צעקו להם כל ההופעה איפה הטכנו? ירושלמים, מה אתם מביאים להם להקת רוק תל אביבית. אנחנו עוד ניסינו להתחכם, אמרנו בוא נחבר בין הסצנות. תל אביב הייתה עיר של רוק אנד רול אז. 530
- הטראנס קרה בפריפריות, בירושלים התחילה... גם יש שורשים דרך אגב, צריך לדבר עוד על המסיבות אסיד שאלכס עשה, וכל זה... לא באנו משום מקום.
 ש: מי זה אלכס?
 רו': אלכס דויטש.
 ש: נשמע לי מוכר.
 רו': ב-1987 8-9, היו מסיבות אסיד שאלכס דויטש עשה. 535
- ש: בירושלים?
 רו': בירושלים. סוף תופעה חברתית
 ש: איפה?

- רו': זה היה מקום, אני אצייר לך מפה, אני לא זוכר. הלני המלכה. אז יש פה את החברה להגנת הטבע.
540 ופה יש את הבניין שהיה פה את שונרא. הייתה סמטא ביניהם. אם הולכים עד סוף הסמטה היה שם בר.
ש: אוקי.
רו': היה שני חדרים כאלו.
ש: לא הכרתי את זה.
רו': היה לו שם, לא יודע. משהו כמו..
545 ש: מה, הכלבא שבוע?
רו': לא, לא. הכלבא שבוע היה בתוך מתחם סרגיי. זה היה לפני החברה להגנת הטבע אם עולים בעליה.
ממש לפני... פונים שמאלה, יש שמה סמטה. היה לו שם כזה מפגר כמו הפעמון, אבל לא. משהו לא איזה
שם שזוכרים.
ש: והוא היה עושה שם מסיבות אסיד-טכנו?
רו': מסיבות אסיד. 550
ש: מסיבות אסיד, בלי טכנו.
רו': את זוכרת את האסיד בהתחלה. They call it acid? וכל "אקסטה סי אקסטה נו" אני אספר לך עוד
משהו, עוד פעם, קצת אישי. ב-89,90,91, אני כבר לא זוכר, כשהייתי חייל. זה היה לפני התקופה שלכם.
בת כמה את, דרך אגב?
ש: 30. אני דז', רא'... 555
רו': אז את כן בגיל. אז ב-1990 היה את הבלו-מון. ה' עבדה שם כסלקטורית. אז היא הייתה מכניסה
למרות שהייתי כזה דתי חנון, היא הייתה... ככה ראיתי את עצמי, זה לא משנה שכל אחד, את יודעת..
ש: שאחרים לא ראו אותך ככה.
רו': כן. אז היא הייתה מכניסה. היא גם, דרך אגב, ה' היא גם מבית דתי.
ש: אני לא מכירה אותה. 560
רו': אה. ה', בסדר, כי אחרי זה היא הייתה כבר באלנבי והיא הייתה... אולי מעניין לראיין אותה. כי היא
הייתה די גם... בסצנה האלקטרונית מהימים הראשונים. והיא כל הזמן הייתה קשובה ובעניינים. אז אני
זוכר, היינו הולכים חיילים למסיבות. אני הייתי הולך עם ה-2-3 חברים שעוד היו לי מהתיכון, אבל תמיד
היו עוד חברה כאלו ירושלמים חילונים שהכרנו בפרצוף, או מהצבא. והיה בהתחלה, היו שמים את כל
השירים הרגילים, שהיום זה שירי חתונה, אבל אז זה היה חדש. כמו... 565
ש: ב-1991-1992?
רו': לא, יותר ב-1989-1990. את יודעת כל ה...
ש: אקסטזי?
רו': לא, יותר (מנגינה).
ש: I will survive? 570
רו': לא, I will survive, זה יותר... דאנס אבל עם מילים. ואז היה גם את השירים שיותר אהבנו כמו:
I'm free to do what I want...

- ש: אוקי, שהיה להם אלמנט...
רו: ו... unbelievable –
ש: I want to break free... 575
- רו: כל השירי רוק / דאנס. Emf וכל להקות הדאנס... הרוק-דאנס. הפרודיג'י בדיוק התחילו, ונורא
אהבנו את זה. אבל אני זוכר שהיה מגיע איזה 2 בלילה, היה קטע... ועכשיו אני חושב על זה אם היו
עושים לי את זה, הייתי יורה באנשים האלה. אבל מה, היינו גברים בני 19. היינו מתחילים לצעוק: "איפה
הטכנו? איפה הטכנו?" אני זוכר. ואז ה DJ, זה היה כבר ריטואל, שאתה מחכה לבערך... מתקרב 2
בלילה, וגם כל הכוסיות מתחילות כבר ללכת לצד, ואז היו מתחילים להביא לנו טכנו, שזה היה... 580
- ש: מוסיקה של בנים.
רו: טכנו. ממש הטכנו הראשוני. התקליטים הראשונים של "אקסל ריקורדינג". שהם באמת ה... אחד
המפורסמים זה James brown is dead: זה היה בדרך כלל שהיו שמים מן צליל כזה ואז היו מביאים
משפט. כמו... אני פשוט שר ממש גרוע. (מנגינה) לא משנה, איזה מקצב, ואז James brown is dead :
ואז... (מנגינה). אבל זה היה יותר... זה היה משהו... היום, זה נשמע נורא מלודי, אבל אז זה לא היה
נשמע לנו מלודי. 585
- ש: כן, כי הייתם רגילים למלודיות ממש.
רו: והיינו חולים על זה. רוקדים וזה... ואז רוקדים עד איזה 4-5 בבוקר. אבל זה עדיין עדיין מועדון. לא
עלה בדעתנו סמים. כאילו... גם לא ג'וינט. את יודעת, אולי איזה שתי גולדסטאר. עוד פעם, אתה לא צריך
את זה בגיל... זה לא... אתה אף פעם לא באמת צריך את זה, אבל לא משנה, זה כבר שיחה אחרת. 590
- ש: אבל בגיל הזה אתה בטח לא צריך את זה.
רו: כן. ות'אמת בטח היינו הכי מגעילים, גברים כאלה... עכשיו אני חושב על זה איזה זוועה בטח היינו.
אבל בשבילנו זה היה מדהים. לצאת בשבת, חיילים, אני גם שירתי בלבנון רוב השירות שלי. אתה יוצא,
אין זה מה שאתה עושה – אתה הולך למועדון ורוקד עד הבוקר. גם, אני בכלל לא חושב שעלה בדעתי,
טוב, ברור שזה עלה בדעתי, לא יכול להיות שלא. 595
- ש: שמה?
רו: אבל אני לא זוכר את השיח על זיונים, על נשים, על זה... אני לא זוכר בכלל אספקט מיני. היה
למחרת בשבת אז אתה הולך לאיזה חברה, לא משנה... אבל אז, הדבר עצמו לא זכור לי כשום דבר מיני
בכלל. שזה די מעניין. כי זה היה נורא...
ש: כי זה ענה על צורך אחר, לא על הקטע... לאו דווקא על הקטע הזה. 600
- רו: כן. אז זהו, אז רק נחזור... אה, **למה ירושלים**. אז אני חושב שבירושלים אבל באמת שהגענו
לאיזשהו מקום, אני אומר לך... אא' עבד ב... היינו יושבים במייק'ס פלייס, נו באמת... בחור עם 3
שולחנות מתפרקים, ושומעים... שותים Jack Daniels מהול במים. כאילו מה... אם זה באמת היה Jack
Daniels... בטח גם כאילו...
ש: קפה... 605

- רו': כן. אז זהו, אז כאילו... האפשרויות... א' האפשרויות לא היו. ואז בגלל זה גם הניכור היה הרבה יותר גדול. מה היה בירושלים? ארסים, שהתחפשו לבעלי מועדונים. וארסים אני באמת לא מבדיל בין הצפונים של רמות אשכול עם הגולפים שלהם, ל... אני יודע? מוכרי הבשר מתלפיות. מבחינתי זה היה אותו דבר, אז. כאילו לא... אני חושב ש... לי היה עוד משהו... זה כאילו... משהו נגיד כמו האומן... אני חושב שבאיזשהו שלב האומן נפתח או לא משנה, או שזה, קראו לזה משהו אחר, זה לא כל כך משנה, היו את כל המועדונים, פיתגורס או לא יודע כבר מה היה. אני לא יודע, אני לא אהבתי... ברמה הכי זה... כבר הייתי מקובל. הייתי קרבי, היה לי את החברים, לא היה בעיה לארגן... הכרתי את היח"צנים. אבל עדיין הרגשתי מנוכר. אני מדבר ברמה האישית. פשוט לא אהבתי... גם לא הבנתי. עוד פעם, אני בא ממשפחה שלא היה חסר כסף אף פעם. והרגשתי שאין לי כסף. ולמה אני צריך... למה... כי הרגשתי שמרמים אותי. את יודעת, לא שאין לי בעיה...
- 610 ש: הרגשתי שאתה לא מקבל תמורה מספיקה לכסף שלך.
רו': זה לא עניין של תמורה. זה עניין של— למה זה ככה? או את יודעת מה, כי גם היה לי חברים טובים שבאמת לא היה להם כסף. והם לא יכלו לצאת, באמת, בתור חיילים. כי לא גדלתי עם סביבה של כסף. כסף לא היה...
ש: המניע.
- 620 רו': לא. זה משהו שלא... הוא הפריד. ולא יכולתי לקבל את זה. אלו שיכולים ללכת למועדון ואלו שלא.
ש: ובמסיבות בעצם זה לא היה ככה. זה היה אחד הדברים...
רו': כן, הניכור בא מהמקום הזה. תאמת גם פשוט לא אהבתי את האנשים האלו. אנשים שטחיים, מגעילים. שחושבים את עצמם, מקימים איזה... זה נוסעים במכוניות המגעילות... באמת, הם היו אנשים מגעילים, זה סתם היה יקר, והמוסיקה גם... באיזשהו שלב גם... לא, גם באיזשהו שלב התקדמנו גם מוסיקלית. והם היו תקועים. אז אתה אומר: "בסדר, למה שלא תעשה את המסיבה שלך?" עכשיו, למה **ירושלים?** עוד פעם, כי בירושלים הניכור... בתל אביב כן היה את המועדוני אנדר-גראונד. כן היה ביום שני את הערב ג'אנגל. את יודעת את הזה זה... בתל אביב עדיין היו מספיק חורים של זה... בירושלים זה פשוט היה או תלך למועדון הצפוני המגעיל. אפילו לא... בטח גם לא היינו משתמשים במילה צפוני, אני כבר לא זוכר. בטח הייתה מילה אחרת אז.
- 630 ש: כן, אולי חנוני?
רו': זה לא היה חנוני.
ש: לא, זה לא היה חנוני. לא יודעת...
רו': לא, החנונים עדיין היו הולכים לתנועות נוער ועושים...
ש: כן. והארסים היו הולכים לאקספוזזה ול... דה-פרדייה, ו... אבל היה גם את הפיתגורס ואת האינקוגניטו.
רו': כן. היו מקומות שכאילו היו מיועדים אלינו.
ש: אלינו. אבל הם באמת לא כל כך ספקו את הסחורה, כנראה.
- 635

- רו': כן. אבל זה מעבר לזה. פשוט כאילו... יכול להיות שזה גם קשור - אני אומר, למה לא סבלתי את האנשים? מי זה האנשים האלה? הם היו... כנראה לא היו בדיוק שונים מאתנו. כנראה שזה חלק מהניכור הזה שפשוט התחלנו להיות מנוכרים לכל דבר שייצג איזשהו משהו ישראלי.
- ש: זה מעניין. ובכל זאת היית **חייל ובלבנון**. שזה שיא הישראליות.
- רו': בסדר, כי ככה חנכו אותי. הנה עובדה שאתם.. כאילו, אתם. אם אני מסתכל, אף אחד לא באמת.. באיזשהו שלב כולם יצאו מהיחידות הקרביות שלהם בצורה זו או אחרת.
- ש: לא ממש. לא ממש.
- רו': דמ', בכלל לא התגייס. אש' היה בזה... בדובר צה"ל. דו' השתחרר מוקדם, אחרי שנתיים.
- ש: דו' היה בחובלים.
- רו': כן, אבל אמרתי בסופו של דבר. רא' גם באיזשהו שלב גם עבר מחובלים לאיזה משהו כאילו הכי ג'ובניקי. נכון?
- ש: אה... הייתה לו איזה אפיזודה בצנחנים אני חושבת.
- רו': לא, כולם הלכו לחינוך ואז... אבל דווקא זה...
- ש: לא, יג' השתחרר בשירות מלא.
- רו': כן, יג' אבל בין הבודדים.
- ש: ויב' גם.
- רו': יב' היה בכלבנים. לא משנה...
- ש: הוא התחיל בשייטת.
- רו': מה שאני אומר... ובאמת את יג' הכרתי באמת הכי פחות טוב כי הוא באמת בא בשלב יותר מאוחר. בפירוש... בסדר, אבל מה שאני אומר... את יודעת מה, בסדר, זה ההבדל הגדול - שהיה באותו חבר'ה, שזה אני זוכר ששמתי לב, באותו חבר'ה, היה לדוגמא את יג' וזה ביחידה קרבית, ודמ' יכול להחליט שלא להתגייס.
- ש: וזה היה בסדר.
- רו': או א' לדוגמא, שלא עלה בדעתה להתגייס. וזה ש... את יודעת... וכולם... אף אחד לא... לא הייתה שום טינה. אף אחד לא... גם מי שהיה קרבי לא הייתה אווירה של קרבי. שנגיד בחבר'ה שלי, שאני הייתי בתיכון, זה היה מזה גרוע. כאילו מי שהיה ג'ובניקי אסור היה לדבר איתו.
- ש: אבל זה גם היה תהליך של התפכחות. כי כשכולם התגייסו באמת כולם התגייסו באמת למקום טוב.
- רו': כן, ואז לאט לאט... אבל גם באיזשהו שלב... אני חושב שנגיד דמ' זה דוגמא... איך שדמ' החליט שהוא לא מתגייס וכולם קיבלו את זה. אף אחד לא כעס עליו.
- ש: כן, גם הח' והב' לא התגייסו וזה היה ברור...
- רו': טוב, זה כבר היה יותר מאוחר. אבל היה כאילו מן... אף אחד לא אמר: אני לא **ציוני**. אבל די, בהתנהגות של כולם לא היה צריך להגיד את זה באיזשהו שלב.
- ש: מצד אחד. מצד שני היה משהו מאוד ציוני בעשייה הזאת. בקטע של...
- רו': ציוני... לא ציוני ב... יש שתי טרמינולוגיות לציוני.

- ש: לכן, אני חושבת שיצרו איזה ציוני חדש.
רו': אבל, זהו, אני לא הייתי משתמש במילה ציוני. כי הרבה פעמים מתבלבלים, משתמשים במילה ציוני בארץ כמישהו שתורם לחברה.
ש: אוקי.
- רו': אני משתמש בציוני... בוא נגיד ככה: אף אחד לא בא והצהיר, לפחות בשלב הזה: "אני לא מאמין במדינה, אני נגד הממסד, וזה..." אבל הם בודקים תכל'ס במעשים של אנשים. אני זוכר, עכשיו שאני ודו' נפגשנו, שאלתי אותו, באמת. כאילו אף פעם לא באמת ידעתי, שאלתי אותו למה הוא השתחרר מוקדם.
הוא אמר: "תשמע, כי יכולתי." זה היה התשובה שלו, כי הוא יכל.
- ש: כן. אתה גם השתחררת מוקדם?
רו': לא, אני עשיתי שלוש שנים מלאות. אצלי זה ממש היה... הייתי ב... זה ממש היה אווירה אחרת לגמרי אצלי. זה היה כאילו... באמת, אני לא אומר לך... מי שהיה ג'ובניק, לא רצו לדבר איתו, כאילו החברה מהתיכון אצלי. עכשיו גם אנחנו באיזושהו שלב כולנו התפכחנו. אבל בצורה הרבה יותר... לי, שני החברים הכי טובים שלי היו בדובדבן. אחד כמעט... הוא חטף פעם צרור, במבצע, והוא היה בבית חולים שנה. וחבר אחר שגם, הוא לא... באיזושהו שלב זה... בוא נגיד רק עכשיו, 10 שנים אחרי, איזה 10 שנים? כמעט 15 שנה אחרי... טוב, לא משנה. פגשתי אותו לפני שנתיים בניס.
- ש: ירד מהארץ?
רו': עכשיו, הוא פה. לא משנה, פגשתי אותו בניס לפני זה... באיזה דירת שיכון עם אשתו הצרפתייה. ורק אז הוא סיפר לי באמת מה היה לו בדובדבן. את יודעת אחרי שהוא היה עם סמים וחזר בתשובה וחזר בשאלה והיה בהודו שנתיים ואחרי זה היה בארגנטינה ו... את יודעת. והוא עוד סיפור נורמאלי לעומת חברה אחרים ביחידה. אנחנו באמת, באיזושהו שלב... אני לא יודע, כאילו באמת. אני אף פעם לא ישבתי עם יג' או עם... ודיברתי איתם על החוויות הצבאיות שלהם. אני יודע אבל לפחות במחזור שלי, החברה שלי, שהתגייסו ב-1989, שזה עדיין הייתה אינתיפאדה קשה. הקימו כל מיני יחידות למיניהן. וגם לבנון הייתה די... התחיל ל... רובנו לא שרדנו את זה ב... מלאים. ואני חושב שבאיזושהי מידה, אני חושב ש... נגיד החברה של מאה מטר, באיזושהי מידה ניצלו מזה יותר.
- ש: כן, כי התגייסו כבר ב-1993.
רו': כן, כשכבר התחיל אוסלו.
ש: 1994.
- רו': לא, התגייסו ב...
ש: 1993-1994.
- רו': נכון, גם התגייסו... אא' נתן... הוא היה... שירת בשכם, הוא היה מהאחרונים בשכם שמסרו את המפתחות של הבסיס לשוטרים הפלסטינים. זה משהו אחר לגמרי. וגם הצבא היה כבר הרבה יותר מאורגן. אני אומר, דובדבן של התקופה שלי, זה הייתה יחידה שהם עשו משהו ש... אני גם, הייתי ביחידה בלבנון שרוב הזמן אף אחד לא ידע מה אנחנו עושים. אני אומר ברצינות. אני זוכר שהיינו עושים... יושבים באיזה כפר בלבנון, וברדיו היו אומרים שדובר צה"ל מכחיש שכוחות צה"ל נמצאים בתוך לבנון.

- עכשיו אפשר לראות את זה: או שדובר צה"ל משקר, שרוב הסיכויים שהוא כן שיקר. זה דבר ראשון. אבל יש גם סיכוי סביר שבאמת דובר צה"ל לא ידע. שלא סיפרו לו. באותה מידה גם ככה זה חמור וגם ככה זה חמור.
- 710 ש: נכון. לא, ברור, ברור.
- רו': אבל אתה בן 18 ואתה יושב... אתה שומע רדיו. אתה עושה משהו שהוא בפקודה, שלכאורה שלחו אותך לשם. וברדיו הרשמי של המדינה מכחישים שזה מה שאתה עושה. ואומרים שהלבנונים שטוענים שאתה עושה את זה משקרים. ואז אתה שומע אש, ועוד פצצה יורדת על הכפר ליד.
- ש: לא, זה סוריאליסטי. באמת. זה מן משהו ש...
- 715 רו': לא, זה באמת לא זה... אבל באמת, עוד פעם... נסתכל עוד פעם, הדור הזה, דיברנו על... שכחתי דבר הכי חשוב, איפה היינו כולנו לפני זה. אני לא חושב כמעט שיש... זה דור שהיה בתוך שתי מערכות – לבנון ואינתיפאדה, שקיבלו... גם נהרגו, נפצעו, סחבו אלונקות עם חברים וזה... אבל יותר מזה לא היה להם שום גיבוי של המערכת. חייליים עמדו למשפט על דברים שהם קיבלו פקודות, והמערכת לא גיבתה. עכשיו, הוא אתה יודע, מנהל... אפי איתם, הוא ראש מפלגה, בנאדם שנתן פקודות, חיילים ישבו בכלא והוא בנאדם... וזה חברה שהכרנו. לא היה חסר מקרים כאלו.
- 720 ש: אז אתה אומר שמזה יכול להיות שהתפתח חלק מהמטען של הניכור?
- רו': זה בפירוש. עכשיו, אני חושב שעוד פעם... אני לא יכול אבל להשליך את זה על החברה. אני יודע לפחות מאא', הוא שירת בשכם וזה... טוב, יכול להיות שגם הוא סוחב איתו דברים שאף פעם לא דיברנו עליהם. אני לא יודע. אני מתאר לעצמי שכל אחד באיזושהי מידה... אבל איך הגענו לצבא? אני כבר לא זוכר, שאמרת ששירתנו... אה, זהו. אבל אני חושב... זהו, זה שילוב של ניכור אבל גם העניין הזה של... אני לא מתחבר ל... כאילו, לא מוכן... עוד פעם, שאני חזרתי מניו-יורק, גם כמוכן שכניו-יורק גם נפתחו לי העיניים לכל מיני דברים וכל זה. עוד סיפורים, אבל לא משנה. ואני פוגש מישהי, סתם, א', שנהיינו מאוד קרובים. היא הייתה מן סוג של אחות קטנה וזה. אז שהיא אומרת לי שהיא לא משרתת... כל בחורה שפגשתי שאמרה לי שהיא לא מתכוונת לשרת, או היא חושבת על זה, הייתי ישר... אני זוכר במייק'ס פלייס הייתי יושב, או לא זוכר עם מי עוד, אני מנסה להיזכר. היו כל מיני בנות, אחת, או לא משנה. שהייתי פשוט יושב וטוחן להם במוח שאסור להם להתגייס. עם הבנים הייתי עוד פחות מנסה. אבל בנות! הייתי אומר: "בחיים לא. זה הבזבז זמן הכי גדול". אני זוכר, הייתי יושב שעות משכנע בנות לא להתגייס. אני זוכר, זה היה נראה לי הכי מטורף בעולם. למה מה קרה?
- ש: שאתה בעצם היית חייל קרבי.
- רו': דווקא בגלל שהייתי חייל קרבי.
- 735 ש: כן, לא, לא, זה ברור. עכשיו, מה רציתי לשאול? דיברנו על ירושלים, דיברנו על הצבא ועל הרקע, שזה מעניין כי זה באמת סוג של סקירה... שנותנת לזה זווית קצת אחרת. אבל..
- רו': זהו, אני חושב שזה מעניין לבדוק. אני לא יודע עם כמה כבר דיברת. אבל באמת. זה ממש התחיל אצל רוב החברה בזמן שהם עוד היו בצבא, בזמן ש... או שהם בדיוק השתחררו. אני חושב שזה לא במקרה. זה לא יכול להיות מקרי.
- 740

ש: כן, יש אפילו דברים שהתחילו קצת לפני. זאת אומרת האופי הוא אותו אופי, האנשים הם אותם אנשים.

רו': כן, כולם נסעו לאנגליה ביחד לפני.

ש: כן, לאמסטרדם.

רו': לא, לא היה.. בפסטיבל רידינג. 745

ש: גם לונדון, גם אמסטרדם.

רו': כן כי אני הייתי בניו-יורק ואא' בא אלי. זהו, עכשיו נזכרתי. טוב זה כבר לא כל כך.. זה מתי שראיתי את כולם בפעם הראשונה, שאלי בא אלי לניו-יורק והראה לי את התמונות ואמר לי: "זה רא', זה דו' זה..". ש: כן, היה להם טיול לפני הצבא.

רו': נכון, אז זהו, תמיד... זה שהם נוסעים לפסטיבל רידינג ו... זה בכל זאת, הם היו קשורים למוסיקה. 750

הם לא נסעו לאיים ביוון. זה בכל זאת בחירות שהיו שם.

ש: עכשיו דיברנו לפני זה על הקטע של ציוני חדש ואתה אמרת שמבלבלים את זה עם חברתי.

רו': לא רק עם חברתי. אני זוכר... יש בטרמינולוגיה הישראלית... יש ציונות שזה אידיאולוגיה.

ש: אוקי. אידיאולוגיה מוכרת.

רו': מוכרת. ויש את הביטוי שאומרים שמישהו ציוני... כאילו, שציונות... משתמשים בביטוי כמו לעשות טוב. 755

ש: אוקי. אז אני מנסה..

רו': למרות שפחות, אבל עדיין לפעמים מבלבלים.

ש: כן, אני מבינה. אני פשוט מנסה לקחת את זה למקום של לנסות להבין אם במסיבות האלה היה איזשהו

אלמנט חברתי לדעתך. או לעשות טוב. 760

רו': קודם כל בפירוש. עצם זה שמלכתחילה הן לא היו למטרות רווח. הן כן... לא הייתה סלקציה, הן היו פתוחות לכולם, הן היו... תראי, כל הזמן אמרנו שהמוסיקה תעשה את הסלקציה. שאת האמת זה גם עבד. אני זוכר מסיבות שבהתחלה באו הארסים הכי כזה... ואמרנו: "ווי, מה יהיה?". והם הלכו אחרי חצי שעה.

ועוד הם שילמו בכניסה. את יודעת, 25-30 שקל. שזה מצחיק היום. היום אם חושבים על זה 25-30

שקל זה מקובל למסיבה. אז זה היה נחשב מה זה זול. זה רק מראה באיזה טירוף מערכות היינו. כאילו 765

המדינה. היום, מי ישלם 80 שקל למסיבה?

ש: 150 שקל.

רו': 150. אבל המדינה הייתה בטירוף מערכות. אני זוכר שעשינו 40 שקל, וזה היה נראה... והתווכחנו

אם זה לא יותר מדי, ואנשים שילמו...

ש: כן, קיבלתי 46 שקל לשעה. זה הזוי. זה הרבה יותר ממה שאני מרוויחה עכשיו. 770

רו': כן. כן, עכשיו, עוד פעם, יכולנו להרשות לעצמנו. אבל גם, לא הייתה שום בעיה למסחר את זה.

לעשות... אבל אני חושב שבאמת הבנו שאנחנו עושים את זה בשביל הכיף שלנו ועוד פעם, הקטע שזה

יהיה קולקטיבי וכל זה... וכן, היה אלמנט באמת של.. כן, חברתי. כן, מסיבה שכל אחד יכול לבוא. עוד

- 775 פעם... זה עוד פעם הדברים האלה אף פעם לא דיברו עליהם. הם פשוט היו מן אינסטינקטים כאלה שהבנו. אני זוכר, הייתה מסיבה בבית שמש. וביקשנו כניסה ביציאה.
ש: ביקשנו כניסה ביציאה?
רו': כן, שישלמו ביציאה. לפי כמה שניהנתם.
ש: לא זוכרת את זה.
רו': כן, אני זוכר כי אני עמדתי שם. הייתי חלק מה...
ש: אוקי, ומה... איך אנשים... 780
- רו': ואנשים נתנו המון כסף. אני חושב ששילמו בדרך כלל יותר ממה... את יודעת, שזה היה 25 שקל, 30, ותמיד יש את אלו שלא משלמים. כניסות, וחברים. לא משנה שגם הבר חצי מהאנשים לא שילמו. אבל.. אפילו הפסדנו כסף. אבל... זה היה... אנשים היו כל כך מבסוטים מהקטע, והרבה גם נורא נהנו שפשוט נתנו הרבה כסף. אני זוכר אנשים היו אומרים: "קח 50, לא צריך עודף." זה היה ממש מגניב.
ש: זה כף. זה מפרגן. 785
- רו': כן, זה ניסוי חברתי. לעשות דבר כזה זה ניסוי חברתי, וזה עובד. לא רק ש... התפיסה הקפיטליסטית, או של החוק, שאנשים אם הם לא צריכים לשלם הם לא ישלמו, או אנשים לא... כאילו, יעשו הכול בשביל להערים על... ואני חושב שהוכחנו בדיוק ההפך. שנתנו לאנשים, ואנשים בכיף תרמו חזרה. זה לא תמיד היה תרומה בכסף. אנשים שנשארו מאחורה לנקות, שהרבה מהם הרבה פעמים לא הכרנו אותם.
אנשים שבאו זה... אף אחד גם לא בא וביקש לבדוק בספרים אם אנחנו לא... אם מישהו לא באמת מרוויח. גם אם מישהו השתמש באוטו שלו הרבה השבוע ואמר: "אני רוצה 500 שקל על דלק", אף אחד לא התווכח. או אם אני הייתי בכניסה, לא הייתי צריך להגיד: "טוב, אני לוקח לעצמי הוצאות". לא הייתי צריך להכריז. הייתי פשוט לוקח את ה-80 שקל שהרגשתי שמגיע לי כי קניתי כבל שבדיוק היה צריך. עכשיו, זה עבד כי באמת האמון הזה היה כי הוא באמת היה קיים. אני לא מאמין שעד היום מישהו רימה. וגם אם מישהו כן לקח כסף אז הוא באמת היה צריך את זה. 795
ש: כן, אבל אני לא מאמינה שמישהו באמת לקח.
רו': לא, אני אומר, אם... גם אם מישהו לקח, סבבה, אז הוא היה צריך את זה. כי אם מישהו לקח מהחברים שלו, אז הוא בטוח לקח את זה שהוא חשב על זה מיליון פעם ו... אז זה גם סוג של כוח...
ש: כן, זה גם בסדר.
רו': זה גם בסדר וזה גם חברתי. כי אני לא מאמין שמישהו לקח משהו שהוא לא חשב או שמגיע לו או שהוא לא באמת היה צריך. וזהו, ועוד פעם העניין הזה של איך זה מסתדר? הנה, עובדה, זה הסתדר. זה 5 שנים רץ.
ש: ואיך זה נגמר?
רו': אני חושב שזה נגמר כי זה היה צריך להיגמר. 800
ש: תסביר. 805
- רו': אני חושב שדברים כאלו יש להם במהות שלהם.. זה שזה קודם כל שרד 5 שנים זה מדהים. אני חושב שבמהות שלהם... קודם כל, אנשים מתחילים לפתח רצונות. ומאווים אחרים. אני הקמתי את 42

- מעלות. הרבה בעקבות החוויות שלי במאה מטר. עוד פעם, יצאנו, סיימנו ללמוד, לא רצינו לעבוד.. בשום מקום לא היה נראה לנו מספיק מושך, כמו שהמועדונים לא נראו לנו מספיק מושכים. לא ראיתי שום דבר על דוכן העיתונים שהיה נראה לי ... לא שאני רוצה לעבוד שם ולא שאני רוצה לקנות. אז אמרנו: "טוב, בואו נקים מגזין. לא שאנחנו יודעים איך, אז בוא ננסה, בוא נעשה גיליון אחד פיילוט נראה מה יקרה". ועוד פעם הקהילה תמכה. זה המועדונים, הברים, מעצבי אופנה שבעצם... הם חלק גם היו צעירים, והתחילו וזה. אז הם קנו פרסומות. ואז הוצאנו עוד גיליון.
ש: זה היה מקסים.
- 810 רו': וזה בדיוק התחיל באותה רוח. וזה בגלל אני חושב שבמאה מטר גם היה הרבה מזה מה שנתן לי את הרוח. אמרתי: "מה, אם אנחנו מסוגלים להרים מסיבה של 3000 אנשים, ששוב, כל מועדון חולם על זה. ומסיבה מדהימה. אז מה אני לא מסוגל להרים מגזין?". למרות שזה... עכשיו בסדר... אז אני נמשכתי לזה. ובוא נגיד, ננר' פתאום רוצה לפתוח מסעדה.
ש: ודמ' ורל' עושים סרט.
רו': כן, את יודעת, בסדר...
- 820 ש: אבל בסדר גודל אחר מהסרטים של דמ'.
רו': כן, ומה זה... הם עשו גם את הסרט הזה, הקצר הזה. שרל' שיחק בו, גם באותה תקופה.
ש: לא, לא יודעת.
- רו': ו... למה נר' פתאום החליט... מאיפה הוא החליט שהוא רוצה... מאיפה היה לו את הביצים לפתוח מסעדה? את יודעת, יכול להיות שבכל מקרה היה לו. יש מספיק אנשים שפותחים מסעדות בלי שהם היו במאה מטר.
ש: כן, ברור אבל ...
- רו': עכשיו, אני חושב שבעצם צס' רצה להמשיך אז הוא המשיך. אבל אני חושב שמה שקרה בעצם, בכל מקרה, כאילו, הדמויות דומיננטיות... כבר בשלבים המאוחרים יותר.. קודם כל יב' גם... זה פשוט הפסיק לעניין הרבה אנשים. אנשים מתפתחים. יב' בלימודים, נסע גם. אנשים מתחילים .. ובוא נגיד הדמויות שעדיין החזיקו את זה שזה היה רא', יג' ודו'. באותו שלב... בשלב הזה, דני אחרי זה, כבר זה משהו אחר. אבל הם רצו להתפתח מוסיקלית. אי אפשר היה להיות גם מפיק של מסיבה, וגם להיות ה, DJ-וגם...
ש: מה זאת אומרת "דו' זה משהו אחר"?
רו': לא, כי דו' עכשיו לא מעניין אותו להתפתח מוסיקלית. היום. אבל אז עדיין הייתה לו את השאיפה הזאת.
- 835 ש: ואיך זה הפסיק?
רו': זה תצטרכי לשאול אותו, אבל הוא אמר לי שזה פחות... לא מעניין אותו עכשיו. אני לא יכול לענות בשמו.
ש: לא, לא, ברור שלא. סתם עניין אותי איך אתה רואה את זה מהצד. שאלתי אותו. אבל... מה שעוד רציתי לדעת זה, אתה אומר שצס' המשיך. אז יש עכשיו משהו אחר. את המשהו הזה אתה מכיר?
- 840

- רו': כן, אבל שנייה, לפני זה אני חושב... תראי גם לא דיברתי על אא', שהוא גם לקח מלא מזה לתל אביב... גם היה את ה, M1-לא משנה... גם היה את ה M1-צריך לזכור. אבל אני חושב ש... אני לא רואה שום עצבות. אני חושב שזה נגמר, באמת... כמו שזה היה... באמת... תדעי, אני בנאדם מאוד ביקורתית, באמת. ואיכשהו באמת, אני מסתכל על זה, ובאמת... יכול להיות שזה כמו, לא יודע, שמסתכלים על ילדים שלא יכולים לטעות, את יודעת. מן הורה אהוב. אבל אני באמת רואה שזה נגמר כמו שזה.. אף אחד לא באמת רב אחד עם השני. כולם פחות... יש להם זיכרונות טובים. זה התמוסס כמו שזה התמוסס. היה אפשר לחשוב... היה את המתח קצת בין דז', רא', יג' ורל' ואי'. באיזשהו שלב...
- 845 ש: על איזה בסיס?
- רו': שאני חושב שהם הרגישו שהם לוקחים להם קצת את הקרדיט. שרל', אי' ואא' עבדו לא פחות קשה על המסיבות, וקצת זה היה נראה כאילו תמיד דז', רא', יג' וזה... אבל מה שאני חושב שבצורה נורא בוגרת, גם רל' אא' ואי' פשוט התחילו לעשות את שלהם. הם אמרו: "סבבה. ככה העולם". הם לא כעסו עליהם. הייתה קנאה. אני... והיו גם קצת לפעמים עקיצות אחד של השני. אני זוכר, היו. אני זוכר מצבים שהיו קצת מתחים. אבל בסדר, טבעי. בסך הכול אלי התחיל לעשות את הדברים שלו בתל אביב, ורל'.. ואי'.. באיזשהו שלב זה היה... בסדר, אז אתה פשוט מפתח עוד משהו. ופשוט נהיה יותר. אני חושב שאא' גם נורא פיתח סגנון נגינה אחרת. הוא פשוט.. וכל הזמן כולם אמרו כמה הם אוהבים אותו בתור DJ. אבל הם פשוט לא נתנו... אבל מאה מטר הלך יותר ויותר לטכנו-הארד-קור, מינימליזם וזה.. והוא ניגן משהו אחר. ובמקום.. בהתחלת מאה מטר היה מלא דאב, והיה מלא.. מאה מטר היה מלא... ואם אני יכול להגיד באמת, אחת האכזבות שלי ממאה מטר, וזה באמת, אותם שלושה אנשים משכו את זה לשם, אז שהוא איבד קצת את הפלורליזם המוסיקלי שלו. את זוכרת את המסיבה בבית הנשיא? זה הייתה מסיבת דאב, זה לא היה מסיבת טכנו בכלל. זה היה מסיבה מעולה, שכולם זוכרים לטובה. אני לא זוכר כמה אנשים זוכרים שזה לא היה בזה צליל אחד של טכנו.
- 850 ש: זהו, אני האמת, אני פשוט לא.. המוסיקה הייתה... קודם כל הסאונד היה טוב בעיני תמיד. והמוסיקה הייתה טובה כי כל המסיבה הייתה איזושהי חוויה קולקטיבית. אני לא זוכרת משהו...
- רו': אבל באיזשהו שלב... אני חושב אני לקראת הסוף.. גם קודם. היו דברים ש... היה קצת בסוף.. את יודעת מה, זה חשוב כן לדבר על זה. שפתאום זה נהיה טרנד. פתאום בתל אביב, כל ארט-דירקטור במשרד פרסום ידע שהוא חייב... בשביל להיות בעניינים הוא חייב להיות במסיבה של מאה מטר כי זה הכי אנדרגראונד, והכי מגניב, וזה מה שקורה עכשיו. וזה באמת הייתה בעיה. כי קודם על או שהמטרה באה וסוגרת אותך מיד כי כולם יודעים על זה. כי **כל ההצלחה שלנו הייתה שהיינו מתחת לרדאר**. ואז פתאום אתה עולה על הרדאר, וכל העיתונאים התל אביבים... ואז כמובן הם חייבים ללכלך, כי ככה עיתונאים עובדים.
- 855 ש: אתה אומר את זה בתור עיתונאי?
- רו': כן. למרות שאני משתדל לא... סתם, שבוע שעבר קיבלתי.. מישהו שלח לי כתבה שפשוט... הכי עיתונאות תחקירית טובה, אבל הכי מגעילה של מה קורה בחזותי. לא יודע, אולי אם יצא לך לדבר עם
- 860 ש: זהו, אני האמת, אני פשוט לא.. המוסיקה הייתה... קודם כל הסאונד היה טוב בעיני תמיד. והמוסיקה הייתה טובה כי כל המסיבה הייתה איזושהי חוויה קולקטיבית. אני לא זוכרת משהו...
- 865 ש: זהו, אני האמת, אני פשוט לא.. המוסיקה הייתה... קודם כל הסאונד היה טוב בעיני תמיד. והמוסיקה הייתה טובה כי כל המסיבה הייתה איזושהי חוויה קולקטיבית. אני לא זוכרת משהו...
- 870 ש: אתה אומר את זה בתור עיתונאי?
- רו': כן. למרות שאני משתדל לא... סתם, שבוע שעבר קיבלתי.. מישהו שלח לי כתבה שפשוט... הכי עיתונאות תחקירית טובה, אבל הכי מגעילה של מה קורה בחזותי. לא יודע, אולי אם יצא לך לדבר עם

- 875 דו', או עם אנשים אחרים, מקום נורא מגעיל מה שקורה שם. החלטתי לא לפרסם את זה. לא בא לי להתלכלך.
ש: אחלה.
רו': בסדר, זה לא אחלה, כי אולי חשוב לספר מה קורה בחזותי.
ש: כן אבל..
רו': לי לא היה בא לעשות את זה. לא רציתי כאילו...
880 ש: בסדר.
רו': אבל אין לי בעיה לכתוב ביקורת גרועה על תערוכה. בעיני זה לא להתלכלך. זה לכתוב ביקורת עניינית על תערוכה.
ש: כן, זה גם דעה.
רו': כן, זה דעה. בכל מקרה, לא משנה.. העיתונאות וזה... ואז..
885 הפסקה
- 890 רו': התחברתי, אבל את האמת לא בקטע פטרוני, אבל תמיד הרגשתי באיזושהי מידה אח גדול.
ש: כי היא באמת היתה הרבה יותר קטנה ממך.
- 895 רו': לא, לא רק הב' אצל כולם אבל, אפילו כאילו לכל החבר'ה.
ש: כן, כי אתה היית יותר גדול באמת, ויותר מנוסה ויותר יודע.
- 900 רו': כן, יותר גדול וגם ראיתי כן, וגם אני נגיד כשרא' עבר לת"א הוא לא הכיר כמעט אף אחד אז מי, כאילו, טוב גם היה את כל הסיפור של י' וא', כאילו שזה לא קשור -
ש: כן.
- 905 רו': את האמת, זה גם קשור, הם גם היו, טוב זה בכלל, זה, הם ממש היו כאילו ילדים מן מאומצים שלי כאילו.
ש: פספסנו, ההקלטה נקטעה באמצע בקטע חשוב שדיברת על המוסיקה שיש עכשיו.

- רו': מה שאני חושב באמת, בירושלים באמת יש סצנה טכנו בריאה וטובה, כמו שסצנה צריכה להיות, עם לייבלים עצמאיים שמוציאים דברים, עם אורחים מחו"ל, מסיבות בצורה קבועה, עם דור המשך. 910
- ש: שדור המשך מנוהל ע"י שרידים או אנשים -
- רו': כן, כן, בפרוש. את האמת שחוזן מצס' יש עוד מישהו שממש עושה? 915
- ש: דה' היה קשור איכשהו.
- רו': דה'?
- ש: דה'. 920
- רו': כן.
- ש: וזהו ויש את רו וכל האחרים שהם לא קשורים אבל הם על אותו, ממשיכים את הז'אנר. 925
- רו': כן, אבל זה מדהים אבל שצס' עדיין כל מסיבה הוא ישלח לי הזמנה.
- ש: גם לי והוא גם כותב לי שהוא ברשימה.
- רו': כן, והרבה פעמים, כן, זה כאילו קטע של כבוד כזה, זה נורא כיף. 930
- ש: זה כיף לי, אני לא הולכת אבל זה כיף לי.
- רו': וגם כל פעם שרא' ויג' גרו בברלין והם באו לפה להופיע אז מיד. 935
- ש: בטח.
- רו': אבל את האמת אני בדיוק דיברתי עם חברים אתמול, וזה כאילו מהניכור הזה. קשה לי עם המסיבות עכשיו, קשה לי עם החושך, לא קשה לי עם הרעש, אין לי בעיה ללכת כאילו באמת דיברנו על זה העניין הזה שהתחלתי לקבל, אני מדבר מאוד אישי עכשיו, פתאום לקבל חזרה להכיר חזרה את המוסיקה הישראלית, להבין ש... את האמת לא תמיד היה ככה, כי את אהוד בנאי תמיד אמרתי "אני אוהב ולא יעזור לכם". אבל בסך הכל כאילו כן כאילו להיות מסוגל ליהנות משיר פופ טיפשי של שרית חדד.

ש: כן, לא להתבייש בזה לקבל גם את זה.

945 רו': לא, לא. אני לא חושב שזו היתה בושה, היה לנו מספיק ביטחון עצמי של כאילו, שילכו כולם להזדיין. זה לא עניין של להתבייש זה עניין של בעצמך להיות מסוגל ליהנות מזה. זה לא שנהניתי והתביישתי להודות שנהניתי, לא נהניתי.

ש: גם אני לא נהניתי, אבל גם התביישתי בזה שזה מה שיש למדינה ליצר. כאילו מה זה הדבר הזה.

950

רו': באים לי חברים מברלין, היה פה את סמי חסיד מישוהו עיתונאי ידוע של מוסיקה אלקטרונית בברלין, הוא כותב בלא זוכר, ה"The bag", שזה כאילו "המגזין" האינטלקטואלי של מוסיקה אלקטרונית וזה. ישבנו על המחשב ומה הכי עניין אותו באמת, יש את החום של ת"א של שרית חדד, הוא נפל מזה. קודם כל זו הפקה משובחת ומילים הכי מצחיקות, אבל בעיקר כל השילובים האלה שיש עכשיו של רגאי עם מוסיקה ישראלית, לא יודע, אם זה פישי הגדול, או מוקי בהפקות הטובות של פילוני, לא בכולם, אבל. ובכל מיני יציאות, אפילו בסבלימינל באיזושהי מידה. כאילו יש פה.. אני חושב שלפעמים צריך להקשיב לזה באוזן אובייקטיבית. עכשיו מעבר לזה אני חושב עוד פעם, התחלת לדבר על זה שנוצר פה סאונד של דרום ת"א, של פלורנטין, כל מיני להקות כמו בום-אפפ ופנסט, וגיא מרגלית עם הדברים שהוא מביא, שדרך אגב הוא גם היה תמיד עם מאה מטר או בלי מאה מטר. וגם הדג נחש בקטעים הטובים שלו. או שוטי הנבואה, גם כולם אני לא אוהב את מה שהם עושים, אבל יש את -

960

ש: נגיעות.

רו': נגיעות, ובאמת נוצר פה סאונד, ישראלי, כמובן שגם לטראנס יש את ההשפעה כאילו.

965

ש: כן, זה איזושהו שעטנו..

רו': ויש משהו נורא מרגש בזה כאילו שאני עומד במועדון ג'פאן ששמעתי את בומפה פעם ראשונה לפני שלוש שנים משהו כזה, פתאום הם מביאים כזה איזה קטע בגיטרה חשמלית של "איננה עומרי" של הזה. אחרי זה גילתי שהם לא גילו את זה, זה של אריסן. אבל עדיין, זה כאילו, או כמו "טירד וורד לאב" שבחיים לא חשבתי שאני אוהב ג'אז, פתאום אני נמצא בהופעת ג'אז ואנשים רוקדים כמו מטורפים. שמעת את טירד וורד לאב?

970

ש: לא.

975

רו': להקה ישראלית של ג'אז. אבל עוד פעם ג'אז שמערבב כאילו סאונד קצת של היפ-הופ וקצת זה. וזהו אני באופן אישי נמאס לי מהניכור של מסיבות, אני יותר נהנה ללכת להופעה טובה בג'פאן.

ש: אני חושבת שבאופן אישי אני הזדקנתי.

980

רו': אני לא חושב, אני חושב כאילו שמאה מטר הייתה רלוונטית, אני חושב שיש לו רלוונטיות תרבותית. כמו שאת אומרת לא כל-כך הקשבת למוסיקה פשוט נהנית מהמסיבות.

ש: כן.

985

רו': כי היה לו רלוונטיות אמיתית, תרבותית, הוא היה.. קרה משהו. אז עוד פעם, באו גם הרבה אנשים מבוגרים, לא רק למאה מטר גם לפאצ'ה שהביאו d.j טוב, או ל- t.l.v. או לזה. היה משהו, כנראה היה צורך תרבותי. גם באו אנשים הרבה יותר מבוגרים מאתנו ובטוח אנשים בגילנו כאילו בשנות השלושים, גם באו למסיבות. עכשיו, חוץ מזה אי אפשר שלא לדבר על התקופה הזאת מבלי לדבר על סמים זה ברור.

990

ש: כן.

רו': כן.

995

ש: נכון.

רו': למרות שאני זוכר, החבר'ה נגיד, היו החבר'ה התל-אביבים או הכפר סבאים שגרו בת"א, כל החבורה הזאת שקרו לעצמם בכל מיני שמות, "וויט דנקי", ואחרי זה קראו לעצם "דרק דיסקו".

1000

ש: "דרק דיסקו".

רו': וכל מיני, והם היו הרבה יותר כבדים מאתנו בסמים, גם סמים יותר כבדים.

ש: כן, המאה מטר מהזווית שאני ראיתי את זה, בוא תגיד לי אתה, עד כמה לדעתך זה **היה מחובר לסמים?**

1005

רו': מה שמעניין שבהתחלה לא. אני חושב שאפילו לא קלטנו כמה התל-אביבים היו מסוממים, שבשבילם זה היה ברור מאליו שהם באים למסיבת סמים. ואנחנו היינו קצת תמימים, באמת אני בתור

- 1010 תל-אביבי הייתי, לא הייתי באמת תל-אביבי. אבל במסיבות הראשונות שלנו בלעו שמה סמים כמו אני לא יודע מה, אבל אנחנו לא, לפחות עד כמה שאני יודע. אני יודע שהיה קטע שצלמו, טוב היה גם את יוחאי אני זוכר שצילם שמה. היו כמה אנשים שכן, אבל זה לא היה הקטע, זה לא היה הדיבור. אני זוכר שהייתה מסיבה בחולון שרקדנו עד הבוקר, עד שמונה בבוקר, אני לא זוכר עם מי דיברתי, אבל דיברתי עם מישו והיא לא האמינה לי שאף אחד מאתנו לא היה על סמים. היא פשוט לא האמינה. אמרתי לה אין לי שום אינטרס לשקר כאילו, זה לא שלא עשינו סמים, זה פשוט באותה מסיבה. כי פשוט הייתה מסיבה מטורפת, את זוכרת?
- ש: כן, כן, בטח.
- 1020 רו': באמת, רקדנו עד שמונה בבוקר. אבל מצד שני, ואז פתאום כן התחיל הסמים וכולנו התחלנו. אני זוכר שאצלי זה היה קטע שבהתחלה עשיתי את זה כאילו עם החברים התל-אביבים שלי ולא כל-כך סיפרתי כי לא ידעתי, לא שהסתרתי.
- ש: על איזה סמים אתה מדבר?
- 1025 רו': אקסטזי.
- ש: או.קי.
- 1030 רו': אבל גם לפעמים טריפים, זהו כאילו.
- ש: וגראס?
- רו': גראס זה סמים?, נו באמת.
- 1035 ש: לא, אני פה, לפרוטוקול. לפרוטוקול זה סמים.
- רו': אני באופן אישי אף פעם לא התחברתי לגראס, אז אני ל-, אבל כן, נגיד רל' ואא', אני בטוח כולם. אני לא יכול ממש, אני אף פעם לא הייתי, כאילו, זה אף פעם לא נראה לי משהו מוזר, אבל גראס היה שם כל הזמן לדעתי.
- 1040 ש: לא כל הזמן, בהתחלה לא. בהתחלה היו באמת גולדסטאר. אבל באיזה שהוא שלב כמובן שזה היה, ברגע שהתחברו לרל' ואא'-

- 1045 רו': גם אא'.
 ש: אבל אא' פחות אבל, רל' ואי' יותר. רל' בעיקר בקיצור.
- רו': כן. נראה לי עד היום. לא יודע אבל.
 1050 ש: לא יודעת, אני לא מוצאת בזה שום דבר רע.
 רו': את האמת יכול להיות שהיום לא, אבל פשוט קשה לי לתאר את רל' בלי -
- 1055 ש: זה סוג של תרופה בשבילי, זה לא-
 רו': אני זוכר שהוא היה לוקח שאחטות ואז הוא היה עושה שלושים שכיבות שמיכה, כי זה היה מטורף. אני לוקח שאחטה אני נרדם.
- 1060 ש: כן.
 רו': אבל אני באופן אישי אף פעם לא התחברתי לשאחטות, זה סם הרדמה מבחינתי.
- ש: או.קי.
 1065 רו': כאילו זה לא, אבל כן לאקסטזי נורא התחברתי, זה היה לי גם מאוד מסע. יש באנגלית experimenting with drugs זה ממש היה ככה experimenting. ואני בן אדם מאוד בעל שליטה, אני לא דאגתי לרגע, אבל באיזשהו שלב אני קלטתי שכולם התחילו, וזה בפירוש פגע בתפקוד. אני זוכר שהייתה מסיבה ביער באזור בית שמש שהגיע שבע בבוקר וכולנו שפוכים כזה, והסאונד היה זרוק והכל היה זה, ופעם כולם במסיבות היו מנקים וזה, ואף אחד לא זו, והחבר'ה מכפר-סבא היו עם השטויות הרציניות שלהם, הסתובב הרואין והכל.
- 1070 ש: באמת?
 רו': לא אצלנו, בחברה של כפר סבא.
 ש: או.קי, זה חדש לי.

- 1080 ר'ו: כן? היו כמה חבר'ה, חברים טובים, שהיו עמוק בהרואין, כאילו ממש, וזה התחיל להיראות ממש רע. ואני זוכר שהיה d.j מחו"ל והוא אמר, הוא אמר ככה, "חברים שלכם, אתם אוהבים אותם, תתחילו לנעול את הציוד שלכם ואל תגידו להם איפה, כי גם אצלנו זה היה ככה", וזה פשוט היה נשמע לי דבר הכי מגעיל אבל גם הכי מפחיד. הוא אמר את זה באמת לא בקטע מגעיל, הוא אמר את זה באמת מדאגה אליהם, כי הוא ראה פשוט חבר'ה מסתובבים בנינו הוא זיהה את זה מיד, הוא מלונדון כאילו. ואנחנו לא זיהינו את זה, כי מבחינתנו זה היה משחק, זה היה משחק.
- 1085 ש: אני חייבת לציין לפרוטוקול שהאנשים האלה שאתה מדבר עליהם זה לא חלק מהגרעין שהרכיב את החבורה הזאת.
- ר'ו: לא, לא חלק, לא לגמרי לא, אבל הם הסתובבו בנינו כל הזמן.
- 1090 ש: או.קי.
- ר'ו: אבל לא, לגמרי לא, זה לא הגרעין. ויש גם סיכוי סביר שהם לא ידעו איפה הציוד גם אז.
- 1095 ש: הם לא היו במעגלים הקרובים של העשייה, הם במעגלים הקרובים של ההתחככות.
- ר'ו: כן, אבל מאוד קרובים.
- ש: או.קי.
- 1100 ר'ו: אני חושב שגם בעצם, את יודעת מה. אני אגיד לך שמות או שלא נקליט, אבל לא משנה, תלכי לראיין אותם, לדעתי גם אין להם שום בעיה לדבר על זה.
- ש: אני אשמח, אני אשמח.
- 1105 ר'ו: אני אתן לך כמה שמות. אני לא רוצה פלילי כאילו סתם -
- ש: לא, לא, אתה יכול גם לדבר אתם לשאול אותם, אם כן אז אין שום בעיה.
- 1110 ר'ו: בסדר. אבל מה שכן, אקסטזי כן כולנו, אני לא חושב שמישהו, לפחות מהבנים, לא התנסה בזה.

- ש: אני יכולה לחשוב על כמה שלא. אבל בוא נשאיר את זה שוב ל-,
- רו': או.קי, אבל בלי קשר, טוב -
- 1115
- ש: כן, הייתה איזושהי -
- רו': לא רק זה שבאיזשהו שלב כולם גם תמכו אחד בשני, את יודעת, כי אקסטזי זה סוג של טריפ שאפשר להוביל.
- 1120
- ש: כן.
- רו': אז היינו מאוד גם, חנכנו את עצמנו.
- ש: חנכנו גם, כי היה מי שלוקח פעם ראשונה ו -
- 1125
- רו': מה שכאילו **דווקא בגלל הקולקטיביות** אז היינו נורא בוגרים. מי שלוקח אז יש מי שדואג להשקות אותו, אבל את האמת זה גם היה עם החברים התל-אביבים שלי שכבר באו, אני לא יודע אם את זוכרת, י' ומ'.
- 1130
- ש: לא ממש.
- רו': כאילו שהם היו כבר ממש קבועים, כאילו שהרבה פעמים הייתי בא איתם כי גם לי אין אוטו, אז נורא דאגנו אחד לשני, נורא בקטע של, היה בירות, כן, אנחנו מתנסים, אנחנו בוגרים אנחנו יודעים להתמודד, אנחנו קוראים באינטרנט על -
- 1135
- ש: על ההשפעות ומה צריך לעשות.
- רו': על ההשפעות וכמה מים צריך לשתות, ולא לשתות יותר מדי מים ולא פחות, ומה לעשות למחרת ואיזה אוכל לאכול.
- 1140
- ש: ולהביא מסטיקים.
- רו': זה היה מדהים כמה היינו בוגרים, איזה אוכל לאכול למחרת. ובאמת אני זוכר ברגע שהיה בפעם השמינית או התשיעית שהיה לי חוויה רעה אז הפסקתי. ממש, אז בגלל זה, זה כל-כך מצחיק אותי..ואף
- 1145

פעם לא לקחתי יותר מאחד במסיבה. אבל כן זה היה חוויות מאוד סבבה. וכאילו נפשית הגעתי למקומות שאני חושב שחקרתי. בפירוש אני גם מכיר אנשים שזה פתח אצלם דברים, פתח חברתית פתח זה. ואין ספק שהמסיבות כבר בסביבות 2000 כזה, מסיבת סילבסטר בטוח, הרבה אנשים ואחרי זה, חלק מללכת למסיבות מאה מטר לקח את הכדור, זה חלק מהחוויה של המסיבה.

1150

ש: והיה איפה לקנות ת הכדורים האלה שם, היו שם דילרים?

רו': לא, אני לא זוכר שהיו דילרים. אני זוכר שדווקא נורא השגחנו שלא יהיו דילרים. אני חושב שהרעיון היה, אני חושב שגם המסר עבר. תעשו מה שאתם רוצים במסיבה אבל אתם צריכים לדאוג לעצמכם לפני המסיבה. אני חושב שזה היה מסר מאוד תקיף וברור שעבר מתוך הגרעין הקשה. עוד פעם, זה מדהים כמה לא דיברנו על דברים, כאילו דברים הובנו.

1155

ש: כן. היו חוקים לא כתובים.

רו': כן, וגם זה. אבל כן, חלק, במיוחד מכל התל-אביב, בסך הכל בסופו של דבר מאה מטר התבסס על, רוב האנשים שבאו היו לא ירושלמים באיזשהו שלב.

1160

ש: בשלב הזה כבר.

רו': בשלב הזה. גם הירושלמים, לא היו חסרים ירושלמים שהלכו... ללכת למסיבה של מאה מטר היה גם לקחת כדורים.

1165

ש: או.קי.

רו': אני באיזשהו שלב התחלתי, אמרתי וואלה מגניב טוב כדורים מתחיל להיות משעמם, אז בוא ניקח גם אל.אס.די, בוא נראה מה זה יעשה. מה שאני יודע שגם אף אחד גם לא שפט אותי גם, זה בדיוק העניין. זה גם לא היה כל מסיבה, הפעם לא בא לי, אז אני גם אשמור על מישו אחר.

1170

ש: כן.

רו': הפעם בא לי, זה היה מקום, אם כבר לעשות את זה, זה אולי אחד המקומות הכי טובים לעשות את זה בו.

1175

ש: כן, אני מסכימה אתך.

- 1180 ר'ו': וכמובן שזה היה חלק מהאנרגיה. אני חושב שכאילו לפחות מי שידע, ואני חושב שרוב הגרעין הקשה ידע על הקטע נגיד של החבר'ה עם ההרואין, אז זה כל-כך הבהיל אותנו שזה גם נורא איפס אותנו. כאילו גם מבחינת "וואו חבר'ה, בואו נרגע". כולם כבר ראו את המדרון, זה לא שהתחלנו להתגלגל בו, אבל פתאום היינו שם. כאילו פתאום, ועל זה כן דיברנו, היה לי כמה שיחות עם כמה אנשים. שפתאום ראינו את זה, שלא הצלחנו, שפתאום השארנו את השטח מזוהם באחת המסיבות.
- 1185 ש: שזה אנטייתזה מוחלטת לכל מה שהיה בהתחלה, וכל החוקים הקבועים.
- 1190 ר'ו': כן. אז פתאום אתה משאיר, ויש בקבוקי גולדסטאר זרוקים או יותר נכון בקבוקי מים מינרלים ואף אחד לא טורח לנקות, ואנחנו מתקפלים מהשטח והולכים, אז זה היה ממש תמרור אזהרה.
- ש: כן.
- 1195 ר'ו': ואני זוכר את התקופה הזאת, ואני באמת חושב שאחרי זה שלושה או ארבעה חודשים לא היתה מסיבה, אחרי אותה מסיבה.
- ש: איזו מסיבה?
- 1200 ר'ו': היתה מסיבה באזור בית שמש אבל ביער, שאחד מהליברייטרים ניגן שמה.
- ש: כריס.
- ר'ו': כריס.
- 1205 ש: זה היה במקום שפרצו אליו.
- ר'ו': לא, לא, לא.
- ש: זה היה בחוץ?
- 1210 ר'ו': זה היה בחוץ, זה היה ביער. כן, זה הכל מתערבב.
- ש: כן, זה מדהים איך הכל מתערבב לאיזושהו מכלול של לוקיישנים ו-d.j ים

- 1215 ר'ו': וזה מאוד מוזר, אני מתאר לעצמי שהיינו באיזה עשרים מסיבות, לא?
ש: לפחות.
- 1220 ר'ו': לפחות. אני לא לגמרי מצליח בצורה חדה וברורה לשחזר יותר מעשר.
ש: אני כן.
- ר'ו': אולי אם עכשיו אני אשב ואחשוב על זה. אבל יש כאילו, כן יש את הנקודות
- 1225 ש: זה כמו כל דבר בחיים, זה משהו שמתערבב לך לכדי חוויה. ברור שהיית ביותר מעשר.
- ר'ו': אבל אני חושב שמצד שני היה כאילו קטע כזה שאסור להפסיד גם, אני לא חושב שהפסדתי מסיבה. אני התחלתי עם הסטף שהיה איזה פעם אחת שאמרתי לא בא לי, אני לא הולך, ממש בסוף במוצ"ש, והרגשתי מה זה מוזר אבל לא הלכתי. ואז גם היה את בנות לילית שהתחילו ולא היה ברור מה הקשר. בסדר. 1230
- ש: כן, זה נכון, אני בהתחלה, האמצע ועד כמעט הסוף אם הייתי בארץ אני הייתי במסיבה. אין משהו יותר טוב לעשות שיש -
- 1235 ר'ו': אני חושב שאפילו לא הפסדתי מסיבה אחת גם בנסיעות בחו"ל יצא לי תמיד, טוב בטח הפסדתי איזה אחד, אבל לא -
ש: כן.
- 1240 ר'ו': אבל עדיין, אין משהו כמו מוזיאון העם, המלון הנשיא, זה כאילו, יש משהו בראשונות. נגיד הסילבסטר מבחינתי היה די סבל. הסילבסטר היה סבל, בגן הפעמון היה קור כלבים בירושלים בינואר לרקוד בחוץ, היה טירוף.
- ש: כן. זה גם נורא אישי החוויה בכל מסיבה, כי אתה בכל זאת מסתובב עם כמה אנשים שקרובים אליך ואתה חווה איזשהו משהו עם עצמך ועם אנשים סביבך, ועם בת זוג או בן זוג שיש לך באותו זמן ו- 1245
- ר'ו': זה נכון, זה ברור. אבל היה משהו שתמיד אבל היה, ותמיד יהיו לך משפחה שמה.

- ש: כן, כן.
1250 רו': אצלי באמת זה היה משפחה.
- ש: אבל אצלי שזה לא היה גנטי היתה לי משפחה.
- 1255 רו': טוב, אני לא יודע אם זה באמת זה, מעניין, אני אף פעם לא באמת שקלתי מה זה עשה ליחסים ביני לבין אא', כי בעצם אני ואא', לפני מאה מטר אני לא יודע לפני זה כמה היינו קרובים.
- ש: אבל הרגשת משפחה גם עם האנשים שלא היו משפחה שלך.
- 1260 רו': כן, בפירוש. אני חושב שגם באיזשהו מקום בגלל, גם החוויה האינטנסיבית, גם שלפעמים היה סמים מעורבים וכל זה, לפעמים אולי בצורה מוגזמת ומוטעית, כי הרבה מהם לא, הנה כאילו, אני לא מכיר אותך בכלל.
- ש: כן.
1265 רו': אבל עדיין יש לנו איזשהו-, כאילו עובדה -
- ש: כן, כי עברנו חוויה משותפת.
- 1270 רו': הנה זה דוגמא קלאסית, אפילו אנשים שהכרתי עוד יותר טוב. כאילו מה אם אני פוגש את יב' היום, זה הכי חיבוקים זה נורא מוזר, אבל עוד פעם אני לא באמת כאילו.
- ש: כן, אני אפילו חושבת על איך הצגתי את עצמי בפניך כשראיתי אותך במסגרת אחרת לגמרי, אמרתי לך שאני שש' מהמאה מטר, זה היה ברור לי שתזהה אותי משם.
- 1275 רו': כן.
ש: כן.
- 1280 רו': כן, טוב בטח זה יעלה לך גם כל העניין הזה שזה היה משהו מאוד גברי בסך הכל, והבנות תמיד היו הבנות של מאה מטר כאילו.

ש: נכון.

1285 רו': כן. יש עוד איזשהו אספקט, טוב רציתי להרחיב את זה אבל אולי זה לא, הכל באמת עוד פעם הפוליטי, שהתחלתי איתו, אני זוכר שבאותה תקופה הייתי גם מעורב בפעולה ירוקה והיה את המאבק נגד חוצה ישראל. היה כזה, אולי מאה מטר יעשו מסיבה על התווי. אני 'זוכר שדיברנו על ורא' ממש התנגד. מאה מטר, זה מאה מטר. הוא אמר לא אכפת לי שנבוא עם ה-sound system שלנו, אבל זה לא מסיבה של המאה מטר. מאה מטר צריך להישאר מאה מטר. לרא' היו אינסטינקטים שיווקיים כאלה, מאוד, מאוד טהורנים. 1290

ש: מאוד, מאוד, מה?

רו': טהורנים, מלשון טהור.

1295

ש: טהורים.

רו': כן. זה לא ש-, יכול להיות שלא ממש עניין אותו, כן חוצה ישראל או לא חוצה ישראל. הוא הבין שאסור ללכלך כזה את מאה מטר או משהו כזה.

1300

ש: כן, זה פשוט -

רו': יכול להיות שאני לא זוכר, יכול להיות שאנחנו כן תרמנו להם את הגנרטור. אני חושב שמאה מטר היה לו גנרטור או איזה מגבר, זה כן נתרם למסיבה.

1305

ש: כן.

רו': או כל מיני דברים כאלו, אבל היה נורא עניין של כאילו, ההתעקשות שזה לא פוליטי, למרות שזה היה ברור שזה פוליטי. כי מה אתה עושה, אתה כאילו -

1310

ש: מה פוליטי בזה?

רו': לעשות בתור חברה קפיטליסטית משהו ללא למטרות רווח זו הצהרה פוליטית.

ש: מה עוד? 1315

- רו': לעשות משהו ללא סלקציה זה פוליטי.
- ש: מה עוד?
- 1320
- רו': לעבוד כקולקטיב בלי היררכיה כשהיררכיה נוצרת בצורה טבעית ע"י אופי של בן אדם ולא ע"י כותרות, מנהל זה, ואחראי זה וזה, זה פוליטי. עצם זה שזה קיים, טוב, אני חושב שדיברנו על זה מלא.
- ש: כן, כן, עצם זה שזה מציב אלטרנטיבה לכל הדברים האחרים ונמצא שם בצורה כל-כך שונה.
- 1325
- רו': אני חושב עדיין, עוד פעם דיברנו על הניכור וזה היה כאילו גם כן, אנחנו שונים, אנחנו לא חלק מה... כאילו באמת כמה אנשים באותה תקופה במאה מטר היה להם טלוויזיה בבית, או בכלל טרחו לפתוח את זה, גם אם היה להם.
- ש: כן, זה היה פחות.
- 1330
- רו': עוד פעם, היה את הסיפור הזה שהיה עם יצפאן. בכלל לא ידעתי, בכלל לא ראיתי. באמת כל התקופה הזאת לא היה לי טלוויזיה בבית ובכלל לא חשבתי שיהיה לי.
- ש: כן.
- 1335
- רו': אני לא יודע לכמה סרטים הלכנו. כאילו היה לנו עולם רוחני מלא, תרבותי מלא.
- ש: כן, הייתה לנו התעסקות אידיאולוגית.
- 1340
- רו': ואם קוראים כאילו על כל הזה של גייט בור, והסיטואיישניסט וחברת הראווה.
- ש: אהה.
- 1345
- רו': זה כאילו מדהים איך שהצלחנו, הבנו את זה, עוד פעם הבנו את זה ולא קראנו ביקורת חברתית וזה, אבל הבנו את זה, זה לא עניין אותנו הראווה. אני חושב שאף אחד מאתנו לא קנה איזשהו. אולי קנינו סווסשירט של נייקי מפליז כי היה לנו קר ביער בלילה. אבל זה לא עניין אף אחד מאתנו מותגים, באמת ברמה הכי הכי בסיסית.

- 1350 ש: נכון.
 רו': לא מותגים ולא איזה סרט שמדברים עליו אופנתי, ולא זה, כאילו באמת. כאילו זה היה סוג של **הכרזת עצמאות.**
- 1355 ש: כן.
 רו': אני כן זוכר שבכיתה ח' שהייתי בבית ספר יהודי בארה"ב שהיינו בשבתון, התביישתי שלא היה לי תנין על החולצה, או מישהו אחר עבר חוויה אחרת, כל אחד עם ה-
 ש: כן, ושמה היית יכול לבוא עם פיג'מה.
 רו': כן, בסדר, היה לנו גם את המדים שלנו.
- 1365 ש: אבל ברמת הרעיון היו אנשים שלבושים בכל מיני סוגים של בגדים, הייתה שם הטרוגניות.
 היו את המדים שלנו אבל גם -
 רו': אני אפילו לא זוכר מה זה, אבל בטוח היה לנו, אני מנסה להיזכר מה לבשנו אז.
 ש: לא יודעת, שחור. לא כמו פינגווין, אבל כאילו היינו כהים כאלה, לא היו יותר מדי בגדים צבעוניים ומרהיבים ביופיים.
 רו': אני חושב שהרעיון היה כמה שיותר נוח. כולנו היינו כזה עם נעלי התעמלות.
 ש: נעלי התעמלות וג'ינס.
 רו': וקפוצ'ונים.
 ש: כן, כן.
- 1380 רו': אני חושב שהסטייל בא מנוחות. אבל זה כן היה סטייל.
 ש: נוחות לא ראוותנית, לא ראוותנית ולא בולטת. כולם נראו ככה.

- רו': אבל כן איכותית. הפליז כן יהיה מחברה טובה, כי אתה רוצה פליז טוב שלא יהיה לך קר. 1385
- ש: כן, אבל זה-, אם זה היה עולה לך שלושים שקל במקום מאה זה עוד יותר מגניב.
- רו': ברור. ואז כמובן היה את ביטון שהערצנו אותה בגלל שהיא דפקה הופעות, אבל יצירתיות שלה.
- ש: כן, היא הנהיגה את כל החצאית מעל המכנסיים, היא הראשונה שלבשה את זה וכולם היו המומים מה זה הדבר הזה, וכולם לבשו את זה. 1390
- רו': אני לא חושב שממש, באמת, אני לא חושב שארון הבגדים שלי השתנה בצורה מהותית מאז התיכון. 1395
- ש: גם שלי.
- רו': זה מאוד מצחיק, אני מנסה להיזכר אם היה איזשהו, היה קצת אסתטיקה של "סטריט פייטרס" כאלו שקצת אימצנו מהאנגלים. 1400
- ש: כן.
- רו': אבל בסדר, זה הגיוני, את יודעת הראש המגולח. אני זוכר שהגיעו החברה של spiral tribe, הייתה קבוצה טכנו אנגלית שברחו מאנגליה שהיו להם כל מיני משפטים על מסיבות לא חוקיות, הם היו בצ'כיה והם היו נוסעים במשאיות צבאיים ישנים, וכולם היו עם ראש מגולח ודגמחים ונעלי צבא וטי-שירט. זה היה כזה אסתטיקה. והיינו גם קצת באסתטיקה של הסטריט פייטרס. בסדר, אבל זו גם היתה התקופה, בדיוק היה את ה. בסיאטל -
- ש: כן, כן. 1410
- רו': זה לא ש-, אני לפחות הייתי מאוד מודע לזה, אני בטוח שיב' היה מודע לזה, הרבה מאתנו.
- ש: אבל לא היתה אחידות. דז' היה עם ראסטות, יג' היה לפעמים עם שיער בלונדיני, קוצים.
- רו': זה נכון, כן, ראסטות גם היה חלק מה-, 1415
- ש: נכון, נכון, אבל היה גיוון.

- 1420 ר'א: אבל בפירוש היינו, הרגשנו מחוברים לסצנה ה-, אפילו אם לא פוליטית, תרבותית היינו מחוברים לסצנה האנטי גלובלית שכתובה בעולם.
- ש: נכון, נכון.
- 1425 ר'א: כאילו, בפירוש היינו חלק מזה, זה לא במקרה כאילו, אתה רואה את הוידאו קליפים הם הולכים מכות עם שוטרים. כאילו היינו מחוברים, כשראינו מה שקרה בסיאטל או בגנואה, או בפראג בטלוויזיה, אני גם הייתי בפראג. זהו, זה אני זוכר, זה אולי הקטע, אני הגעתי לפראג בספטמבר 2000, ואז שמעתי שני סוגים של מוסיקה, שמעתי את הטכנו, ושמעתי המון, המון דאב. דאב ורגאי, זה היה הסוטול -
- ש: כן, החדש.
- 1430 ר'א: לא החדש, להירגע.
- ש: או.קי, ה- chillout.
- 1435 ר'א: ה- chillout זה היה, ה- chillout. אני פחות התחברתי ל- cillout של future sound of london וכל האלו וזה.
- ש: או.קי.
- 1440 ר'א: גם היתה לי את דירת הגג בת"א פה ברחוב אילת, תמיד היו באים אליי כולם שותים בירה עם השקיעה והיינו שומעים דאב, כאילו גם היה כזה חצי מפקדה כזה.
- ש: או.קי.
- 1445 ר'א: וזה באמת כשעבדתי בחברת היי-טק, נראה לי ב- '98, לא משנה.
- ש: אז היית בפראג.
- 1450 ר'א: ואני חושב, עלה בדעתי כאילו בסדר, הטכנו זה משהו אחד, והדאב זה משהו אחר, לא ציפיתי, לא חשבתי שזה משהו שאני בתוך ז'אנר. ואני מגיע לפראג וקודם כל אני קולט שכולם לבושים כמוני, קפוצ'ון דגמ"ח כזה ונעלי התעמלות, את יודעת כאילו.

- ש: כן.
- 1455 רו': לא ממש פאנק, אבל לא ממש זה, עם שיער קצר כי זה הכי נוח.
- ש: כן.
- 1460 רו': גם אתה לא רוצה סתם למשוך תשומת לב של שוטרים אז אתה לא תעשה כל מיני צבעים, בשביל מה כאילו.
- ש: כן.
- 1465 רו': ואז קלטתי שהיו מלא חברה בדיוק כמוני, לבושים. עכשיו, גם היתה כאילו את המסיבה לפני ההפגנות וזה, אז, אותה מוסיקה, אותה מוסיקה, כאילו וגם ה- chillout, כאילו ופתאום גיליתי כמה אני לא מקורי. עכשיו, לא התכוונתי לזה, זה לא שידעתי שהם עושים ככה, זה פשוט הדהים אותי, הדהים אותי. קודם כל זו הייתה הרגשה מאוד טובה באיזושהו מידה -
- ש: כי היה לך מוכר.
- 1470 רו': לא, כי אני שייך לשבט יותר גדול, אני שייך לשבט וכל מקום וזה, אבל זה נורא הפתיע אותי. כאילו מצד שני מה אני כזה לא מקורי, זה כזה. זה גם הייתה הרגשה טובה וגם קצת הרגשה מוזרה כאילו של איך זה קרה, כאילו.
- ש: כי הרי לא העתקתי מהם, לא ידעתי שהם שם.
- 1475 רו': אבל מצד שני זה גם כנראה התפתח במקביל. האינטרנט היינו קשובים, רואים דברים את יודעת.
- ש: כן.
- 1480 רו': ורואים את התיירים שבאים למסיבות של מאה מטר, ואומרים ווי איזה מגניב, לא משנה -
- ש: כן.

- 1485 ר'ו': למרות שכאילו, אפשר לחשוב קפוצ'ון, אבל גם, מסיבות טכנו וכולם ילכו עם קפוצ'ון. כי אז נהיה קר בבוקר וכאילו ..
- ש: נכון.
- 1490 ר'ו': אבל זה הדהים אותי... כן, אבל זה גם הרגשה מוזרה קצת שאתה במדים פתאום שלא התכוונת לא במדים.
- ש: שאתה שייך למשהו שלא חשבת שהוא קיים ושאתה שייך לו.
- 1495 ר'ו': אבל העניין הזה של השבטיות אח"כ נורא גיליתי את זה גם כשטיילתי באירופה, וטיילתי באירופה לא מעט מאז, שאין מקום שאני יכול להגיע אליו אני לא אמצא מקום לישון, אנשים שזה -
- ש: מגניב.
- 1500 ר'ו': כאילו בסקוטים ובזה. אני חושב שרוב החבר'ה של מאה מטר לא הלכו רחוק כמוני, אני נורא התחברתי לסצינה האנרכיסטית. יכול להיות שגם לפני מאה מטר הייתי מחובר, אבל בצורה, לא, לפני מאה מטר הייתי יותר מעריך מהצד.
- ש: כן, זה בדיוק ההתחלה של הראיון, שהתחלת מזה שבדיוק -
- 1505 ר'ו': ואחרי זה, עכשיו אני מכיר כמעט בכל עיר באירופה אני יודע איפה הסוקט ואיפה החבר'ה הכי מגניבים, והחבר'ה שחיים משופ-ליפטינג, מתאגידים, וחבר'ה שזה, וממש את כל הנטוורק. זה שם, וכאן זה מובהק פוליטי, מודעות פוליטית וזה.
- 1510 ש: מגניב, אני אשמח לשמוע על המקומות האלה.
- ר'ו': טוב, אני אראה לך במחשב.
- 1515 -סוף ההקלטה-

ראיון מס' 12 (ראיון עם י"צ)

משך הראיון : 66:22 דקות

מקום הראיון: הבית של י"צ

מתי התקיים? 11.4.06

ש: איפה אני אשים את זה... אם לא איכפת לך... תגיד משהו?

5

י'צ: אני מדבר..

ש: עוד משהו?

י'צ: אני ממשיך לדבר.. 10

ש: OK. היום העש... מה התאריך היום?

י'צ: אחד עשרה?

15

ש: אחד עשרה לאפריל..

ש: OK אז בוא נתחיל. אז ספר לי קצת אה איך קוראים לך מה אתה עושה עכשיו?

י'צ: אה, י'צ, אני פסיכולוג אני בן 30, אחרי התמחות בבית חולים פסיכיאטרי, 20

ש: OK. איפה אתה גר?

י'צ: בתל-אביב. רק עכשיו. גרתי כל החיים בירושלים, עברתי לפני שלושה חודשים.

25

ש: איך היה לעבור?

י'צ: קל, האמת. מאוד אה.. טבעי כבר, לעזוב את ירושלים.

ש: למה כבר? זו החלטה שהתגבשה לפני? 30

יצ': לא, אבל אה, זה מעבר מאוחר, כל העולם עבר מזמן כבר ואני עכשיו נשארתי שמה וגם ככה ביליתי פה הרבה והייתי פה הרבה ואנשים סביבי היו פה אז אה...איכשהו הרגיש אה, טבעי המעבר.

35 ש: ומה, אתה רואה הבדלים גדולים בין ירושלים לתל אביב?

יצ': אני... זה עולם אחר פשוט, אה, הכל כ-, לא, לא... כאן זה החיים הרגילים יותר. כאילו רוב האנשים חיים פה, וצעירים, וחילוניים ו... משהו כזה יותר רגיל. אה, ובירושלים זה... מקום להתחבא, לחיות בשקט. אה, לא שפה אני לא חי בשקט אבל... בכל זאת זה אחר.

40

ש: מה? יותר קשה שם? יותר... מגוון שם? זאת אומרת מה... מה שונה?

יצ': אמ...

45 ש: אמרת צעירים. אני גם שמה לב שפה יש אוכלוסיה הרבה יותר חד גונית שהיא הרבה יותר צעירים והרבה יותר חילוניים. בירושלים יש יותר סוגים של אוכלוסיות.

יצ': ירושלים גם קודם כל גרתי בשכונה שהיה שם בעיקר אה... משפחות ודתיים ו... אה...לא יודע, ו...כל מיני כאילו אבל נגיד אמ... אנשים באמת, כאילו מה ש- מה שפה זה כמעט הרוב, זה כמעט לא היה שמה אה, בשכונה שגרתי. אז היה יחסית נחמד. היה בניין שהכרתי את כל הדיירים ומשהו יותר קהילתי קצת והכרתי את המכולת והכרתי את הספרית והכרתי... כאילו היה משהו נעים בזה. הכרתי את המפני זבל, והכרתי את ה... כמובן את הבעלי כלבים אה, פה אולי זה יקרה, אבל נראה לי הרבה פחות.

50

אמ... מצד שני היה משהו כזה, אמ... ת'יודעת גם המשפחה שלי גרה שמה, רק ההורים. האחים כבר עברו מירושלים, ו... מה שאלת בעצם? מה אני עונה? אני כבר... צוחק.

55

ש: (צוחקת) על ההבדלים בין ירושלים לתל-אביב, אבל חברים שלך גרים בירושלים או בתל-אביב?

יצ': אה... אה, מספרית יותר אה... יותר בתל-אביב. בתכל'ס אני לא רואה המון אנשים אז אה...אה... ויש לי ככה חבר אחד שניים טובים שם וחבר או שניים טובים פה אז אני לא יכול להגיד ש, יש מהפך מבחינת החברים, אבל אני כן יותר קרוב אה- אה שלי פה ליד ואחותי יותר קרובה שאני פוגש אז אה... בכל זאת זה מרגיש לי יותר חי פה. אני פה הולך אה, לא יודע התחלתי ללכת לבריכה שהיא יותר צעירה כזאת, לא יודע, גם פרידה מהסטודנטים האלו המעבר לתל-אביב כאילו פה אני כבר...

60

65 ש: מבוגר.

יצ' : מבוגר. כן. (צוחק)

70 ש: טוב, רצייתי לשאול קצת על תהליך ההתבגרות שלך, יותר נכון על אה..חלק אחד מתוך תהליך ההתבגרות שלך: כל המסיבות ש.. לקחת בהן חלק ו..עד כמה שאני זוכרת אפילו אה, המסיבה בבית שלך אח- היתה אחת המסיבות הראשונות.

יצ' : כן. המסיבה היתה.. אה.. אפשר להחשיב אותה הראשונה או השנייה זה תלוי אה, לפי איזה ספירה.

75 ש: כן.

התופעה

יצ' : אה.. כן אני חושב שכמו הרבה דברים זה קצת חצי במקרה זה מרגיש שמהו קורה. כלומר המסיבה הזאת.. שיצאנו מהמסיבה בבית של ריזי שהיתה איזה מסיבה איזושהי מסיבה כזאתי ש..הזיכרון שלי ממנה זה שעיקר שהשתכרתי כמו שלא קרה לי עוד הרבה פעמים בחיים. אה.. ממש נורא. אבל שדני אמר לי אז אה.. ב- לא יודע צריך לעשות מסיבה פעם אצל אבא שלך, ואמרת לי יאללה, בלי לחשוב אה שזה ייצא. ואז, זה היה אני חושב לקראת השחרור של דני מהצבא, השחרור המוקדם כמובן,

ש: אהמ..

85 יצ' : אה.. התחלנו לדבר על זה, ומפה לשם אבא שלי לא התנגד ו.. זה תפס חיים ו... זהו. פינינו את הריהוט בבית של אבא שלי שהוא מרווח וגדול, אמ.. כן איכשהו נוצרה, נוצרה מסיבה. זה אה, אה אני עוד היה אפשר כזה לא היה בדיוק די ג'יי כאילו החלפנו דיסקים כזה איך שבא קצת, גם אני קצת החלפתי דיסקים ו.. אני זוכר בעיקר שהיו המון אנשים שלא הכרתי – זה גם היה חוויה מוזרה.

90 ש: איך הם הגיעו לדעתך?

יצ' : איך הם הגיעו? לא יודע, זה.. אני חושב שאני אף פעם לא הייתי מהאנשים שהכירו ת'מיליון אנשים, כאילו אני שנים אחרי זה אולי עכשיו זה כבר הפסיק, אבל שנים אחרי זה אנשים סיפרו לי על המסיבה שהם היו בבית שלי ש..לא הכרתי (צוחק) בכלל אבל אה..

95

ש: היתה אחלה מסיבה (צוחקת)

יצ' : כן. היתה מסיבה מאוד מגניבה. לי היה קשה כי זה לא כיף מסיבה בבית. אני חושב שלכן אף פעם לא עשינו אחרי זה יותר מסיבה בבית. כי.. לא יודע, אנשים שם עלו, כאילו ישבו בכל מקום והשירותים

- 100 ... וסמים ועניינים וכאילו אני הייתי יותר בלחץ כזה לשמור על הבית, והשכנים שעלו להתלונן ו... היה לי קצת קשה להינות למרות שהיה מגניב. אני עוד זוכר את ה...אה, שאחרי המסיבה הבית נראה כמו חורבה קצת וזה היה כמו רצפה של דיסקוטק כאילו כל הציפוי בירה וזה, ומצד שני איך כולם נשארנו אני לא יודע, בטח זה היה ארבע- חמש בבוקר ו-הבריקו את הבית כאילו אבא שלי חזר לא היה לו מושג אה, כאילו
- 105 ש: מה היה שם
- יצ': מה הלך שם כאילו הוא היה מתפחלץ אם הוא היה, אם היה לו מושג, אם הבית פשוט אה, אפילו אפילו בסוף של זה פאני היתה שם והיא חירב- אני חושב שזה היה שם? שהיא חירבנה באמצע הסלון
- 110 כאילו על הרצפה או שאני מערבב אה אירוע אחר? אבל, בקיצור אה.. והיה, היה לי מוזר בעיקר בכמות האנשים האדירה שהיתה שמה שלא הכרתי אבל אה, כן היה התחלה.
- ש: אבל לאן זה התגלגל?
- יצ': זה התגלגל לזה שדיברנו על זה שגם בשחרור שלי ואז שלי ושל יב' ביחד שנעשה עוד מסיבה,
- 115 ש: מי זה דיברנו?
- יצ': אה... מי זה דיברנו? דז', יב', רא' אה... לא זוכר או... נר' בטח אה, אני הייתי, אה תמיד יותר קרוב כאילו לדז', כאילו. אבל ספציפית על ה- מסיבה אחרי כאילו לכבוד השחרור שלנו זה היה באוגוסט 96 זה ממש אה, אה... אני הסתובבתי עם יב' ביער לחפש מקום ומצאנו ברעיון של אבא שלי את ה, את המקום שאחרי זה היו שם מלא מסיבות. אבא שלי הציע לבדוק את זה ו... התלהבנו.
- ש: העיגול.
- 125 יצ': כן העיגול. תמיד זה היה מוזר. אני כאילו, הייתי יכול לחשוב על משהו ואחרי זה עוד מקומות שראיתי עם דז' ותמיד זה היה נראה לי מופרך אבל בסוף זה קרה. כאילו שהדברים התגלגלו. אה...
- ש: ואיך היתה המסיבה הזאת?
- דינימיקה
- 130 יצ': זה, זה נראה לי התקופה הזאת, המסיבה הזאתי ואולי אחת שתיים שלוש אחריה זה מבחינתי התקופה שהמסיבות שהכי נהניתי. הייתי בהתלהבות הייתי פעיל, רקדתי אה... אוי זה היה, אני ממש זוכר את זה כ- כאקסטזה של כיף את המסיבות האלה. כאילו מן שמחה כזאתי וביחד ואני חושב שאף פעם ב-

- 135 בהמשך החיים (צוחק) לא הרגשתי כל כך אה, גם לפני זה אני לא יודע אם אי פעם הרגשתי כל כך חלק ממשוה, כאילו זה... כאילו ש... שיש לי חבר'ה ואנחנו מארגנים ואנחנו עושים וכאילו והרגשתי שזה... כאילו גם ש, שזה גם משהו שנחלש אחרי זה, הרגשתי שזה שלי כאילו שאני חלק מזה ושנחנו עושים את ביחד אה... היה מאוד כיף. ממש ממש כיף.
- ש: ומה, איך היתה הדינאמיקה בין האנשים?
- 140 יצ': אה... אה, את גל' שכחתי להזכיר ש... אמ... טוב זאת שאלה מסובכת, אמ... מה מה את שואלת, אולי תעזרי לי?
- ש: אני שואלת, אמרת שאתה היית יותר קרוב לדז' אבל שהרגשתי שיש לך חבר'ה וכולם, הרגשתי שזה משהו ש... שהוא בעשייה משותפת של כולם יחד או שיש מישהו אחד שנותן יותר את הטון ואחרים מקשיבים? או כל פעם מישהו אחר נותן את הטון? זאת אומרת, איך, איך זה עבד?
- כאריזמה
- יצ': אני חושב שדז' היה ה... אני לא יודע אם לקרוא לזה, המנהיג או המרכז או הסוחר או... הבית שלו היה כמובן המקום לכל הדיונים ולכל הזה אפילו היה זמן שעשינו אה, (צוחק) שחשבנו או... דז', כאילו שחשבנו למסד את זה ולעשות אחוזים בינינו וכל מיני דברים כאלה...
- 150 ש: במצדה?
- יצ': לא לא לא, עוד הרבה לפני. אמ... שהרגשנו שזה קצת יוצא משליטה וצריך כ- כ- כאילו שהשקעה היא מאוד גדולה וצריך כאילו, אני זוכר שהלוותי כאן כסף כאילו, ושברתי תוכנית חיסכון כדי להשתמש ל- להשקעה למסיבות ואז חשבנו, אבל... חשדת ש-?
- ש: אבל עשית את זה בכיף?
- 160 יצ': לא. זה היה כבר תקופה שזה נהיה כבד כאילו... ואי זה כל כך הרבה דברים ש... צוחק
- ש: צוחקת
- דינמיקה
- יצ': לספר, אבל אה... אני חושב לאט לאט נהיה דיי עול המסיבות. הארגון התחיל להיות יותר ויותר מורכב והניקיון שאחרי היה יותר מורכב, הפירוק ה, אה... ההתחלה של לקחת כסף – הרי בהתחלה זה היה חופשי. פשוט כל אחד תרם איזשהו סכום בשביל לקנות את השתייה וזה אמ... אבל אמ... א- אני גם אה...
- 165

תמיד הייתי אה... אחד שלוקח אחריות אז אני תמיד הייתי אמ, זה שחושב על ה- על הביטוח ועל הסכנה ואם יהרגו בדרך, ואם זה ו... משטרה וכל מיני דברים כאלה כאילו נהיה הרבה דברים שהתחילו..

ש: אחריות. 170

יצ': אחריות שכאילו זה כבר לא... היה בדיוק כמו השתיים שלוש מסיבות הראשונות כאילו סתם מארגנים מסיבה ועושים, כן אז אה... כאילו זה התחיל לתפוס יותר ויותר אה..

ש: הבנתי שכשאתה לוקח כסף אז אתה כבר חייב לאנשים, אתה, את האחריות עליהם את הביטוח את המאבטח את כל הדברים האלה. 175

יצ': כן, ו... כן ופתאום גם אתה לוקח כסף, אולי אתה אמור גם לשלם מס ו...אמ, היתה הילה מאוד גדולה לזה שאני חושב שנהניתי ממנה ושזה מה שאולי סחף גם הרבה אנשים.

180

ש: תתאר לי קצת על ההילה הזאת.

יצ': אמ... כל אחד מהחברי ילדות שלי שהתפעל מה, ממה שאנחנו עושים בצורה מדהימה. אה, ודי מהר אני הרגשתי אנחנו עושים, מי זה אנחנו? אני ידעתי אני עושה? אני לא בדיוק עושה את המוזיקה, אני לא בדיוק אה.. כאילו היה ברור לי שאני חלק מזה, לא היה ברור לי איפה,

185

ש: מה החלק,

יצ': מה החלק שלי בזה וכאילו, איפה שהוא הייתי שם במקום הזה, והתגלגלתי עם זה י- כאילו, גם יזמתי בקטעים אבל כאילו בצורה מינורית אני מרגיש, כאילו, לא יודע. אז אה... אבל אה... אבל אנשים אה, ידעו על זה ומי שכזה, לא יודע אה... "קול", מגניב, והיה כף, זה היה כזה אה... זה היה גם את התקופה שלי של להרגיש יותר טוב עם עצמי אני חושב, זה היה תקופה של שחרור מהצבא, תקופה שחזרתי, חזרתי מדרום אמריקה מטיוול ו... ואיזה והערך העצמי שהתחזק אז אני חושב ש, שהכל הלך מאוד ביחד לפני השכל ישבר יותר מאוחר מתישהו (צוחק) אבל זה הלך עם איזה "היי" כזה בחיים אני חושב. אה... אבל לתקופה אצלי זה היה לתקופה יחסית קצרה – התחושה של להיות במרכז של כל זה. זה לא החזיק המון זמן.

195

ש: מתי זה הפסיק?

יצ': אה... אני לא יודע להגיד בדיוק על זמנים, אבל אני חושב ש..

ש: סביב איזה מסיבה? 200

יצ': אני חושב שסביב מסיבה ביום, אני חושב שיום העצמאות, אחת המסיבות בגבעת שאול.

ש: אה הא.

205

יצ': אה..

ש: או יום העצמאות או מאה מטר הראשון, אחד מהשניים האלה.

יצ': כן. אחד מאלה, אני כבר לא זוכר אם רציתי, זה היה מסיבה ראשונה ששקלתי ללכת לפני שזה

מסתיים או.. או שהלכתי אני קשה לי לזכור.

ש: מחשבת כפירה קשה.

יצ': כן. כן. 215

ש: כן.

יצ': אה... כאילו, אני זוכר ואולי זה גם היה קשור שהיתה לי חברה וג- שר' ו..אה.. ואני כבר לא זוכר אם

הלכנו או לא הלכנו אבל.. גם בכלל אני זוכר איך זה לאט לאט נבנה. אני זוכר שלפני המסיבה אי' התעקש

לבנות אה.. זה היה ביום העצמאות הקטע הזה, לבנות אה ממש בריקאדות כאלה שי- ישמרו את האנשים

בחוץ כדי שנוכל לווסת את הכניסה ואני חשבתי שזה היסחפות. ובסוף זה היה הצלה כי למסיבה הזאתי

הגיע מספר..

ש: הזוי של אנשים. 225

יצ': הזוי של אנשים. זה היה ממש אה, היה מטורף מה שהלך שם בחוץ. ו... ואני מרגיש שאני כל הזמן

חיפשתי למצוא מקום שאני ארגיש בו נוח. כאילו בכניסה - לוקח כסף, או לא יודע כאילו... אני חושב

שהי- איכשהו אולי בגלל הדברים של הארגון שלי, אני, וגם משהו של אמינות אני איכשהו בכסף תפסתי..

גם היה זמן שפתאום הוצאתי מהחשבון שלי ואז החזרתי וגם אה.. אני חושב שכמה מסיבות כל הכסף הלך

דרכי. כאילו סמכו עלי ב- הרבה אלפי שקלים שרצו שמה. בלי שזה הלך לאיזה רווחים כאילו אבל הכל

עבר דרכי. הגיע אלי הבית בערמות ו, אה, ויצא ממני אה... אבל כבר בזה אני חושב היה משהו

ש: מה?

- 235 שייכות
- יצ': היה משהו... אה.. אני יכול בדיעבד לראות שאף פעם כאילו חוץ מאולי התקופה הקצרה הזאתי בהתחלה שבאמת הרגשתי שמשוהו שלי ואני כאילו ארגנתי משהו ביצירה ב- או בלמצוא את המקום ולארגן ולהעמיס וזה, אה, לאט-לאט זה נהיה פחות ופחות. כאילו איכשהו כל מיני אנשים חיצוניים במרכאות בשבילי, אה.. נכנסו פנימה. אה אמנים ואנשים שעיצבו חדרים ועוד אנשים אה, די.ג'יים חדשים
- 240 ו- כאילו זה כבר לא פתאום היה החברים הקרובים שלי ואני שעושים מסיבה אלא זה נהייה משהו יותר גדול שאני חלק ממנו. ו.. נכון, תמיד הרגשתי שיש איזה לי זכות ראשונים או משהו כזה שתמיד אני ארגיש אמ.. אני לא ארגיש זר ושאני ארגיש אה.. אבל לאט-לאט זה נהיה פחות מובן מאליו ו... וככה זה המשיך הרבה זמן אבל לאט שני.. לאט אבל בטוח התחלתי לי ככה להתרחק, היתה אפילו אני זוכר ת'מסיבה הראשונה שלא באתי אה, הראשונה שלא באתי היתה מצדה, וזה היה בגלל ששר' ואני נפרדנו איזה ערב קודם ו-
- 245 ש: לא יכולת.
- כאריזמה
- יצ': לא יכולתי ואפילו הרגיש לי מתאים. אני זוכר שהלכתי ועבדתי באותו ערב. עבדתי ב- עבדתי באיזה בית שעשיתי מלצרות כזה בו. ומשהו גם כן ומסיבות אחרות הרגיש לי נקי, הרגיש לי שאני לא חייב להיות חלק מהטרופ הזה, ועוד פעם, אני ודו' מצאנו את המקום כאילו. את ה.. נסענו, הסתובבנו במדבר ו.. חיפשנו מקומות במדבר והגענו לשם, וכמובן עוד פעם זה הפער, כאילו אולי לי לא היה את זה. דני ראה את המקום במצדה, אני חשבתי שזה מופרעות אה... לא, לא, לא, לא אני לא יכולתי כאילו ראיתי המקום היה מדהים ויפיפה אבל קשה לי היה להאמין באמת נעשה פה מסיבה? ו, ו, ודו' הלך עם זה, כאילו הוא, זה קרה
- 255 ש: איש חזון.
- יצ': כן. אה... אבל אה..
- 260 ש: כן זו תחושה מוזרה לדעת שיש מסיבה ואתה לא שם.
- מוסיקה
- יצ': כן. זה היה תחושה מוזרה. אבל גם, עוד פעם אני.. גם המוזיקה השתנתה. כאילו בהתחלה אני אה.. השתגעתי מהמוזיקה. שהיה עוד-
- 265 ש: PRODEGY?

- יצ': PRODEGY ולא יודע LONDON ACID CITY כזה שדו' היה שם אותו והיה... ו..לא יודע
 ו- UNDERWORLD ואפילו דברים שמאוד יכולתי להתחבר. ולאט, כן זה לאט, במשך השנים זה הפך
 להיות יותר TECHNO ויותר קודר ו.. שגם האנשים התחילו לא יודע איך לקרוא לזה – איבדו משהו 270
 מהשמחה שלהם. כאילו, מהרבה שיחות שלי אחרי זה עם דו' ויג' אה, אבל משהו נהייה... כאילו הגולם
 קם על יוצרו. כאילו זה נהייה רציני מידי העסק. כאילו זה כבר אה, נהייה אומנות אבל לא במובן הטוב
 אלא במובן המחייב, כאילו נהייה משהו להתמקצע, לא יודע היה משהו כזה של כאילו כבר להתנתק
 מהחיים ולהיות רק בתוך זה ו... אני חושב שאני הרגשתי של איזה-שהיא שקיעה, שהמוזיקה מדכאת, ו,
 וכבר לא היה לי חשק להישאר מאוחר ו.. זה תהליך די בעייתי, זה היה די בהתחלה.. אולי לא להישאר 275
 אחרון לבין להישאר כמעט עד הסוף לבין בסוף שכבר היה בשנים האחרונות במיוחד אחרי שזה התפרק
 שזה היה שאם כבר להגיע זה לבקר וגם לא בטוח. ואני עכשיו אה...
- ש: ואתה חושב שמה שהיה שם בתקופה ה... הטובה ב- בהתחלה, היה איזה שהוא אלטרנטיבה למה שהיה
 בעיר? כאילו מה, למה זה בעצם כל כך הצליח? לפחות בהתחלה שלו. אמרת שבמסיבה היו אלפי אנשים 280
 אז איך אה, לאיזה פונקציה זה ענה?
- יצ': אמ... אני חושב שזה.. ש- כמעט פנטזיה ו שיהיו דברים כאלה. כאילו איכותי, אחלה מוזיקה, אנשים
 טובים, כאילו... היה לזה מספיק דימוי חיובי כדי שאנשים ירצו.. ירצו להיות שמה,(צלצול טלפון) שניה
 טוב? 285
- ש: כן. למה זה הצליח ומה זה בעצם אה.. איזה פונקציה זה שימש? למה אנשים באו?
- יצ': אז עדיין. אני חושב שזה שילוב של כמה דברים כאילו.. זה היה מספיק אה, מגניב – כאילו זה היה
 מגניב. אה.. היה שם ב- במיוחד בהתחלה אווירה טובה כזאתי וגם היה את המאפיין של כולם עושים של 290
 איזו שהיא מוכרות, איזו שהיא קהילתיות כזאתי שהייתה שמה, כאילו.. בדיוק הפוך ל.. ניכור
 הדיסקוטקי, להמתנה בחוץ, לזה, אז כאילו היה איזה, כאילו... כל אחד הגיע דרך מישהו שהוא הכיר דרך
 ההזמנות האלה וכל אחד מאיתנו גם הזמין הרבה חברים, כאילו כל אחד כמובן הזמין את כל מי שהוא
 הכיר פחות או יותר. אני חושב ש... דבר אחד גם, כאילו כולם רוצים להיות חלק מדבר כזה, אה, וזה היה
 זול את יודע אף פעם לא.. מזיק, כאילו.. עוזר אפילו. אה... אני חושב ש..בהמשך היה לזה, גם את הדימוי 295
 המחתרתי יותר ו.. אמ...לא יודע עוד דברים שאולי אליהם כבר לא הייתי מחובר כל כך אז אה.. אבל היה
 הרבה דברים שהיו מגניבים כאילו עוד פעם, הזה של החוסר שלקציה אה שכזה – מי שרוצה בא, אה...
 ואלטרנטיביות זה כיף להיות אלטרנטיבה כאילו שזה לא..כאילו אני זוכר הייתי גאה בזה שלא הייתי
 באומן אני חושב אף פעם או שפעם אחת לפני – אני לא יודע. מהצבא. לא יודע. משהו כזה. כאילו זה
 היה..אני חושב גם הכיף של לא להיות חלק מהמסד כזה. 300

ש: אתה חושב שזאת היתה חלק ממחאה חברתית באיזשהו אופן? או פוליטית?

יצ': אה..... לא יודע (צחוק). לא. האמת, אני חושב שלא ממש כאילו... אני חושב שבמיוחד, נורא צריך, כאילו אני מרגיש שהשלב הראשון והמשך מאוד שונה. כי אני חושב שבהמשך הרבה יותר דברים של אגו ומקצועיות ואנשים שכבר ראו בזה את המקצוע שלהם ורצו להתבסס שמה זה היה תנופה כלכלית אבל מבחינת לבנות את עצמם כאילו אה... זה כבר לא היה... זה...

ש: היה לזה עוד מניעים..

אידיאולוגיה 310

יצ': כן. נהיה לזה הרבה יותר מניעים בהמשך. ובהתחלה אני חושב שהיתה יותר בשביל הכיף והשמחה בטח שהיה בזה משהו של אמ... מחאה או איזה שהוא תגובת נגד לנורמות האלה של דיסקוטקים ומשהו בגועל נפש הזה... שהיה שמה. אבל אה... מחאה חברתית זה (צחוק) קצת מילה גדולה אני מרגיש ל..למה שהיה שם.

315

ש: אבל אלטרנטיבה כן.

יצ': אלטרנטיבה. כן.

ש: ואתה זוכר את האוהל נגיד בגן בעל הורדים? אתה היית שם? 320

יצ': כן. למרות שהייתי בחו"ל אני,

ש: O.K.

325

יצ': אני שמה, הייתי בדרום אמריקה ו... כן. זה היה מבצע.

ש: אז הכרתי את שר' שם, אז לכן חשבתי שגם אתה היית..

יצ': לא. אני קיבלתי קצת דיווחים באי-מייל וכשחזרתי הצטערתי... תראי, זה כן אולי את יודעת בתקופה הזאתי פעם אחת אה, אה, דז' אני ויג' אה... יצאנו ועשינו איזה פעילות פוליטית כזאתי בלהוציא אנשים לבחירות, והיה לנו אוריינטציה כאילו של לעשות משהו ציבורי כזה גם. אה..

ש: מה זאת אומרת? לא ציינת, תספר לי על זה קצת. מה היה להוציא אנשים לבחירות?

335

יצ': כאילו היה איזה, היה עניין אני חושב שעדיין שחילונים לא מספיק יוצאים להצביע,

ש: כן,

340 יצ': אז אה.. לקחנו את האוטו של דו', שכרנו.. שמנו עליו רמקולים מבחוץ, ישבנו בבית והקלטנו סיסמאות כאלה: "חילונים חילונים, צאו להצביע" (צוחקים) וכל מיני כאלה זה היה נורא מצחיק והסתובבנו בכל העיר, ו.. עשינו את זה, זה היה מאוד נחמד. ו.. מה עוד היה כזה? טוב, אני בהמשך הלכתי יותר לכיוונים דווקא בתקופה הזאתי של דברים פוליטיים קצת, אז זה לא ה..

345 ש: מה למשל?

יצ': דווקא הנה, אני זוכר שאני רציתי אה, בתקופה של מצדה רצינו לעשות משהו, זה היה לקראת בחירות ולהכניס משהו וזה לא הלך טוב. אני חושב ש.. אני לא זוכר, התנגדו לזה, זה לא.. אה.. זה לא, אני חושב שזה כבר הפך להיות יותר מוזיקלי ולא.. למה, כי זה כ- כאילו היה מובן מאליו שזה חבור.. כי זה אנשים של שמאל, אבל לא משהו מעורב אמיתי אני חושב.

ש: והיתה איזו שהיא אידיאולוגיה מאחורי זה? זה מילים ככה נורא גדולות ומפוצצות למשהו שנעשה חצי באינסטינקט כזה ובכל זאת אני מנסה לנתח את זה.

355 יצ': אה... היתה אידיאולוגיה ש, אה.. במיוחד בהתחלה שכאילו שזה לא שזה לא למטרות רווח, ו.. האיכות של המוזיקה ו.. זה שלא מסננים ומי שרוצה בא ו.. אה.. אה.. לא יודע, עוד פעם קצת האנטי-תזה ל.. למה ש.. תרבות המועדונים אה.. אפילו זה שהגולדסטאר כאילו אה.. לא שתו אצלנו "לף" אלא גולדסטאר בחמישה שקלים. כאילו אהבנו את זה, אהבנו את הבקבוקי חצי ליטר האלה ו.. במיוחד בהתחלה אז אה.. דיי הרבה זמן כאילו, אף אחד לא התיימר להביא משהו איכותי במיוחד או בתחום הזה, כאילו היה משהו בעממיות של זה. אה.. והיתה אידיאולוגיה כזאתי של פשטות, של עממיות..

ש: תוצרת הארץ..

יצ': כן. אה.. תוצרת הארץ – יכול להיות (צוחקים)

365

ש: אולי דו' עם השטויות שלו לדעתי.

יצ': כן.

370 ש: כן. זה משהו שתמיד הנחה אותו אז הנחתי שזה קשור לזה, אני באמת צריכה לשאול אותו את זה.

יצ': כן.

375 ש: אבל אה... או. קי אז אתה אמרת שלאט-לאט אה... התחלת להגיע לפחות ופחות זמן ופחות להגיע, ומה קרה במקביל, מה קרה ש? למי שכן הגיע, זאת אומרת מה, איך ראית את זה מהצד?

380 יצ': אני חושב שאחד השלבים המשמעותיים מהבחינה של זה היה הכניסה של רא' ויג' גם לצד המוזיקלי. אני חושב שבהתחלה זה היה כמעט רק דז' אה... על המוזיקה אה... או שהיה עוד אה... עוד אנשים, כמה ש... אה... אה... יג', בהתחלה אני לא זוכר זה היה דז'.. אולי היה איזה אורחים, אני כבר לא זוכר במסיבות הראשונות.

ש: היו נראה לי כמה אורחים גם, כן.

יצ': כן, היה גם איך קוראים לו, אה...

385

ש: והיו כמה סגנונות.

יצ': מי ניגן מידי פעם? אה...

390 ש: היה אמ'..

395 יצ': בדיוק. כן. ו... אה... ואז אה, יג', יג' ורא' גם ככה התחילו להיכנס לעניין והתחילו לנגן בבית בעיקר בהתחלה. זה לא היה עוד אה, אבל אה... כאילו אולי הם בניגוד אלי לא רצו, לא נסוגו אחורה והם חיפשו לתפוס את המקום שלהם או הצליחו לתפוס את המקום שלהם דרך המוזיקה ואז גם דפ' נכנס ל... לחבורה דרך האומנות וגם הוא באיזה שהיא דרך המוזיקה, ו... אה... אני חושב על זה כמה זה גברי היה הכל.

ש: כן.

יצ': כאילו... (צוחק).. לפחות מהצד ה... תראי זה, היית שמה, היו שמה עוד כמה אבל..

400

ש: לא, היו בעיקר גברים, בעיקר גברים גברים, גברברים,

יצ': כן.

405 ש: שהכירו מהתיכון..

יצ': כן. חבורה, נכון. אה... שוב, מוזיקה הפכה להיות דבר יותר מרכזי כאילו זה והפך להיות יותר סגנון מוזיקה אבל אה יותר אגואים. שנכנסו והתחילו שם אה... להתחרות ו... אה, אא' באיזשהו שלב אני זוכר התחיל להיכנס למוזיקה, אה, כאילו זה הכל היה הדרגתי. אה... מנסה לחשוב על היציאה שלי, אני חושב שהיציאה גם שלי היתה אותם האנשים מבצלאל ש- שוב, משהו בזה גדל, גדל וכבר הרגשתי פחות חלק, כאילו פתאום היתה גבעת שאול, פתאום זה כבר היה... לא יודע מוזיקה בשלושה חדרים עם הרבה אנשים שמעצבים ו... אני זוכר ת... את כל האנשים שבאים ועובדים שמה ואני מגיע ולא יודע איפה – מי זה כל האנשים בדיוק? ומה, עוד פעם - מה התפקיד שלי שמה? במיוחד ש-זה אולי לצערי קצת לא, לא היה לי איזה... יצירה אומנותית אה שלי של לעשות שמה ו... ולאט-לאט אני אה... הרגשתי שפחות יש לי מה...

415

ש: שהתפקיד שלך לא מוגדר שם אז הוא הולך ומתמסמס??...

יצ': כן. אה, זה משהו בלהיות בתפקידים האדמיניסטרטיביים כשלא רציתי את זה. עוד פעם, נהניתי כי... אני זוכר אפילו היתה את התקופה הזאתי של ה... אה, את יודעת אני מרגיש כמעט אפל בתוך המאה מטר, כאילו, אה אני לא מאמין שכמעט חשבנו על זה ברצינות, אבל דיברנו על חלוקה אה... כאילו חלוקה בהשקעה ואם כן גם ברווחים של מאה מטר, כי אני הרגשתי שאם אנחנו משקיעים כל כך הרבה ומסכנים כסף אז כאילו ל-, ועובדים כל כך הרבה, אז אנחנו צריכים גם להרוויח. ו... עשינו איזו חלוקה כזאתי כמובן בלי חתימות וזה אם אני זוכר נכון עולה לי דו' ואני אה... של לא יודע, אני שלושים אחוז או אני עשרים וחמש אחוז וכל אחד שלושים אחוז משהו כזה כאילו, לא בדיוק שלישי-שלישי אבל פחות או יותר. אה, זה גם משהו שלא דיברנו עליו כאילו לא... לא בדיוק אה, הודענו את זה לכולם, אבל היה איזה תוכנית פנימית שאף פעם לא תפסה, אני במיוחד, לא יודע – היה זה איזה משהו לא מציאותי ואני חושב שאני אז אומנם הייתי חלק רציני אבל כאילו בלב, בלב או באיזה שהוא מקום אחר, אני לא יודע באיזה חלק כבר הייתי יותר רחוק. אני חושב שדי מהר אחרי זה אני כבר קצת אה הלכתי אחורה. אבל אה... כל הזמן הרגשתי שהייתי, כאילו הרגשתי קצת "פייק" כאילו כי... כי לא הרגשתי שזה בעצם אני – כל הדבר הזה. בדיעבד אני יודע שזה נכון על הרבה אנשים אבל אה... זה היתה הרגשה מאוד חזקה שלי.

430

ש: ולא רצית לנגן. לא היה לך שלב שחשבת להשתלב מוזיקלית, מקצועית אה...?

יצ': אני חושב שבמסיבות הראשונות נהניתי ממסיבה שתיים זה לא המשיך יותר מזה... ויכולתי לבחור מוזיקה לשים. אבל לא היה לי איזה מחשבות אה... במיוחד שהמוזיקה הפכה להיות אלקטרונית וזה הפך להיות משהו שהיה יותר זר לי כאילו אה... ללכת ולאסוף תקליטים בכמויות ו-אה... לא. אז לא היה לי ממש מחשבה אמיתית אה... לתפוס לתפוס שם חלק. גם..

435

ש: כשאתה אומר שזה אפל, הקטע של החלוקה של הכסף. למה בעצם, זאת אומרת אין בזה משהו, אין, אין מחשבה הגיונית אה.. שאומרת שאם אתה משקיע כסף במשהו אז גם ברווחים תרוויח? זאת אומרת למה זה? אני, אני יכולה להבין את התשובה לזה אבל בכל זאת נראה לי לשמוע את זה.

יצ': לא. זה אפל לא במובן הזה, זה אפל במובן שהיה בזה משהו שתלטני. כאילו שלושתנו לקחנו... בעלות על זה. עוד פעם זה אפל אולי מבחינתי יותר, כי אולי הרגשתי שהם אולי יותר מגיע להם או הם יותר שייכים. מה פתאום אני כאילו יותר מ.. אנשים אחרים? מה פתאום אני שאני אהיה בשליש הזה? כאילו אני באמת אחד מהשלישייה המרכזית כאילו? במובן הזה הרגשתי שכאילו אני משתלט כאילו אולי התביישתי בפניי, לא בפניי בקטע שאני ארוויח כסף, אלא כאילו בפני לא יודע אנשים האחרים: רז', יג' אה כל האנשים האחרים שהיו כאילו חלק וכאילו אנחנו הפ..

ש: אתם הפרדתם את עצמכם מהשאר..

יצ': כן,

ש: כן.

יצ': כן. כאילו במובן הזה זה מרגיש לי קצת אפל. כאילו היה בזה משהו לא מתאים, אני מרגיש אני שמח שהוא לא אה תפס חיים כאילו אבל אה...

ש: אני יודעת שזה עוד פעם עלה לדיון, על הפעם הזאת לא ידעתי, אבל ידעתי על מצדה כאילו שהיה איזשהו, שהיתה איזו שהיא חלוקה אה, של דז' ורא' ואתה ויב' ו.. אני זוכרת גם שהיו התקוממויות של זל' ושל אנשים אחרים שכאילו לא.. למה הם לא בפנים?

יצ': כן.

ש: אז זה, זה בעיה. אני חושבת שהקטע של הכסף אה.. בכלל של מה לעשות עם רווחים אם יהיו רווחים אה.. סוג של איזה issue בתוך ה.. המפעל הזה.

יצ': כן. שאני שמח שהוצאתי את עצמי החוצה כאילו, באיזשהו שלב היה לי ברור אני לא הולך להרוויח מזה ו.. שיהיה מה שיהיה, אבל כן. זה היה, זה היה קצת issue. אני לא מרגיש שזה שהיה המון issue כי לא היה רווחים כל כך. כאילו אולי היה איזה את יודעת פה איזה יתרה ופה איזה מינוס אבל אף פעם, בכל

השלב שאני הייתי מעורב, בשום שלב לא.. פתאום היה איזה עשרת אלפים שקל עומדים ומחכים ל.. באיזשהו שלב חשבנו לקנות ציוד.. או כאילו זה הלך לדברים כאלה קצת, ולא.. ולא הפך למשהו מרכזי.

ש: ומה קרה הלאה? זאת אומרת, התרחקת והמסיבות המשיכו ורא' ויג' אה.. התחילו להשתלב מוזיקלית,

475

יצ': יש לי קצת זיכרונות, אני זוכר את המסיבה בחולון, אה.. שהיה לי כיף אבל עוד פעם כיף מבחון כזה קצת, כאילו אני זוכר בעיקר ת'... מובכות שלי קצת. כאילו, במסיבה הזאתי נכנסו ושמו מדבקה לכל מי שנכנס, מדבקה שהוא, שרשמו עליו משהו, דבר ראשון שהוא רצה, זוכרת?

480 ש: כן.

יצ': אה..

ש: שכחתי, אבל עכשיו הזכרת לי.

485

יצ': כן. ומה רשמתי שמה, יש לי עוד איזה תמונות מהמסיבה הזאת שמה.. אני חושב, אני לא זוכר משהו של אין מילים כזה. כאילו.. אבל אה.. זה מזכיר לי עוד משהו כאילו מצד אחד הרגשתי שאני מתרחק, מצד שני אחרי המסיבה הזאתי דפ' הכין את הפלקט הזה הגדול אה עם כל התמונות של כולם.

490 ש: אה הא.

יצ': והתמונה שלי לא היתה שמה. ואני זוכר את עצמי מגיע והולך לתמונה וכמעט דמעות עלו לי לגרון כאילו איזה.. לא, התביישתי אבל הרגשתי כל כך נעלב כאילו איך אה..? ואחרי זה היה עוד שלח לי תמונות וזה, היה הרבה תמונות שלי אבל היה כאילו הנה זה היה לי קשה כאילו ה.. הלא להיות חלק מזה הוא כן היה לי קשה. כאילו לכן, אני מתאר לעצמי שלכן המשכתי עוד אה, אה.. כאילו טוב, זה בכלל

495

issue בחיים שלי – מי זה החבר'ה? כאילו.. מתאר לעצמי שלדז' לא יפריע שאני אומר את זה, לפני איזה שנתיים היה לי באחת השיחות איתו הוא אמר לי תפסיק עם- אין חבר'ה, אתה לא מבין, כאילו.. זה דבר שמת, כאילו.. וזה היה לי חזק כי כן, נכון אין כאילו חבר'ה, אז אני רואה אותם פעם בהרבה זמן באיזה אירוע, חתונה עכשיו זה כבר הפך להיות חתונות יותר, מסיבות אני כבר מזמן לא הולך אה.. כאילו זה לא משהו שיש לו כבר בדיוק, זה משהו שהפך להיות וירטואלי כזה קצת. לא לגמרי אבל במידה רבה. ואה..

500

כאילו יותר ויותר זה פשוט במין.. אז חולון היה קצת פחות, ומצדה, מצדה היה לפני או אחרי? זה היה לפני.

ש: זה היה לפני.

505

יצ' : כן. אה... אחרי זה היה את המסיבה של הסילבסטר ששוב פעם הייתי.. מעורב דווקא במובן החיובי, במובן הנהנה, כאילו באתי..

ש: במילניום?

510

יצ' : כן. אה, היתה המסיבה מה זה כייפית. כאילו רקדתי ושמחתי והיה, היה לי.. היה לי מאוד כיף.. כן הרגשתי חלק עוד פעם. אבל אה... אבל והיתה עוד אה.. עוד מסיבה מגניבה ביער, ביער הקדושים כאילו ש.. שגם-כן עדיין, הנה אני זוכר ש.. כאילו אני חושב שהתחלתי ליהנות, היה לי עוד שלב של הנאה דווקא כשהרגשתי פחות מחוייב. אז אני זוכר את עצמי קצת עומד בבאר ומוכר בבאר ועובר ויוצא החוצה וקצת עם הכסף ו מצאתי קצת חופש כזה, אז כן אז היה, עוד היה מסיבות כייפיות. שכאני ככה אני נזכר.

515

ש: שלא האחריות עליך, אבל שאתה חלק מהאנשים שאחראים,

יצ' : בדיוק.

520

ש: ברמה הזאת שאתה יכול לעשות פה משהו, שם משהו – אבל מה שאתה רוצה?

יצ' : כן זה... זה כנראה עדיין כיף. זה משהו קצת אה... השתייה בחינם, שאני יכול לתת למי שאני רוצה, ו.. אה..

525

ש: שזה שלך?

יצ' : כן. כן אז כאילו אה אומנם הרגשתי קצת אה... כאילו אין לי זכות מלאה לעשות את זה, הרגשתי קצת לא בנוח, תמיד הייתי חושב כמה באמת עזרתי, כמה לא, אבל כאילו איכשהו זה.. זה עוד נשאר, כן זה המשיך מסתבר, כי עכשיו כשאני חושב על זה שהייתי חלק בזה. אבל אה, אז אני כבר לא יודע, השנים מתבלבלות לי כאילו מתי היה הפיצול ומתי אה.. כאילו התקופות האלה של.. לא יודע ניסי- כאילו האולפן שהם עשו ואת רואה כל דבר מזכיר לי עוד מה שהיה במסיבה הזאתי ב.. בקריית יערים, בקולנוע..

530

ש: כן. קריית ענבים.

535

יצ' : קריית ענבים. אה.. שגם היתה כאילו מסיבה נחמדה שגם כן הייתי קצת חלק ו-

ש: היתה מסיבה במלון. קצת לפני זה.

- 540 יצ': נכון. לא תראי, זה הכל ציוני דרך בחיים שלי, במסיבה במלון אני ושר' חזרנו אחרי שהיינו פרודים תשעה חודשים.. אה... ו..
- ש: זה קטע אני חייבת להגיב רק בעניין של התמונה, סתם וידוי, שלי גם לא הייתי בתמונה הזאת,
- 545 יצ': כן,
- ש: וגם לי זה נורא הפריע,
- יצ': כן,
- 550 ש: ואני זוכרת ש- כשראיינתי את דפ' עכשיו, דיברתי איתו על העניין הזה של התמונה ו- ושלא הופעתי שם, ו- הוא דיבר איתי על זה שהיו אנשים שנעלבו ואיך התמונה הזאת נוצרה, וככה ניסה, ניסה לתת לזה... איזשהו הסברים של מה.. או אפילו חצי מתנצלים, ואמרתי לו שאין שום צורך להתנצל וזה בסדר ו- אחרי שסיימנו את ההקלטה הוא הציע לי להוסיף ת'- ביקשתי ממנו את התמונה כדי ש- שזה יהיה השער של העבודה. אז הוא אמר לי ש.. שאם אני הוסיף את התמונה שלי ל.. לדבר הזה, אם זה חשוב לי,
- 555 יצ': כן.
- 560 ש: ו.. ברור שלא רציתי ו.. אבל היה לזה, כאילו, היה לזה איזשהו משקל ל.. דבר הזה, זה גם סימן מי בפנים ומי בחוץ באיזשהו אופן באופן שמישהו מבחון עוד
- יצ': אה הא,
- 565 ש: ראה מי עשה את זה.
- יצ': כן,
- ש: ו- אם אני לא שם והוא לא רואה את זה אז, אז מה זה אומר?
- 570 יצ': כן, אני חושב, את יודעת, ה.. הדבר הזה, ה.. של החבר'ה או מאה מטר, כאילו זה לדעתי שני דברים שונים משיקים במידה לא קטנה. אה... כאילו זה איזה עדר כזה. ו.. להיות חלק מעדר גם אתה לא

- באמת במאה אחוז קרוב ל.. יש לזה כח. כח עצום. ו.. כאילו במובן ה.. יותר ראשוני זה רק היה
 "מגניבות" או הכיף של להיות חלק ממהו שכולם מדברים עליו – "שושואי" כזה, לא יודע משהו מגניב
 נורא. אבל אה... אבל מעבר לזה אה, יש, זה כאילו זה ביטחון כזה – מה יש לך חברים, יש לך הרבה
 חברים שכולם עוד מהתיכון וכולם ביחד. אה.. אבל זה גם בלוף! בלוף מאוד גדול. ראי את ההתפרקות
 הקשה של חצי מהאנשים שמה, בהמשך השנים.
 ש: כן. זה נכון, אבל עדיין עובדה ש.. אתה בקשר עם אנשים משם.
 יצ': אה, עם מי אני בקשר? אני יודע? אני בקשר..
 ש: אתה בקשר עם דו'.
 יצ': כן. אני בקשר עם דו'. אה.. ש.. כן – שאיתו הוא פחות או יותר ה- כמעט היחיד משם שאני מרגיש
 שהוא ממש חבר שלי. כאילו, אה... וגם איתו, כמובן אני חושב שאיתו היו דווקא דיי הרבה עליות
 וירידות, אבל אה.. אה.. אבל כאילו זה.. באיזה שהוא מקום אני מרגיש שזה למרות מאה מטר ולא בגלל
 – כאילו זה היה לפני וזה המשיך אחרי ודווקא התקופה בתוך "מאה מטר" היא לא איזה תקופת שיא כי
 משהו היה מנותק שמה ומשהו.. אה רחוק, כאילו דווקא השיקום של החברות אחרי, אחרי.. כמה שנים, זה
 , זה השלב היותר חזק בעיני. ו.. לקשר שעדיין יש לי עם האנשים, אני לא מרגיש אותו אמיתי כל-כך.
 כאילו.. לא יודע, זה נחמד ופה ושם ו.. גם יש לי את ג' שמידע פעם אני פוגש כאילו ש.. אבל גם זה היה
 קשר ממקודם ו.. אה.. צל' שזה אף פעם לא היה קשור למאה מטר – הקשר איתו.
 ש: כן כן.
 יצ': אה.. אז במובן הזה בחיים שלי זה.. זה כאילו היה משהו להתגבר עליו. עדיין, כאילו ה.. השייכות
 לחבר'ה ולמצוא משהו שהוא אמיתי יותר ו.. אה.. וקרוב יותר מאשר אה, החבר'ה.
 ש: אתה יכול לספר לי קצת על מה שהיה לפני המאה מטר? אני זוכרת שעוד לפני המאה מטר היה את
 הקטע ש- משימות שהייתי עושים אחד לשני בימי-הולדת.. משהו עם נר', וגן העצמאות, שתפסו אותו..
 אתה יכול לספר לי קצת על רוח הדברים האלה? ומאיפה בעצם החבורה הזאת התחילה?
 יצ': אה, אני מהראש שלי זה קודם עוד זה בתיכון או בחטיבה כמעט כאילו, אני חושב שיותר מהתיכון
 החבורה הזאתי. אה.. עוד פעם – זאת רק הזווית האישית שלי כאילו ..
 ש: ברור. זה מה ש..

- יצ': לא. כאילו... אה... אני הייתי חבר יותר של חבורה אחרת קצת בתיכון, בשנים המוקדמות יותר, של
 .. ו d אה... עוד כמה חבר'ה מהצופים יותר. ו... במקביל כזה את נר' הכרתי בכיתה ח' והיינו חברים ו...
 ואז גם אה, היתה גם, היה דיבור בין החבורות ועם יג' נהייתי חבר ו... גם עם u ביחד וגם עם עוד אנשים ו...
 610 ואז היה אצלי איזה ממש מעבר דרמטי בין החברי- כאילו... לאט-לאט ה- שתי חבורות האלה התחילו
 להתפצל ואני לא מצאתי את המקום שלי בדיוק. ואני מרגיש שהחבורה של הצופים סימלה בשבילי יותר
 דברים שהיו לי קשים עם עצמי, כאילו החבורות הקשה עם u שהייתה לי, אה שתמיד הרגשתי מוקטן,
 מושפל שמה ו... אה... לא יודע, משהו בצופים שהיה לי כל כך קשה לתפוס את המקום שלי, ודווקא
 בחבורה הזאתי כאילו ה... שזה היה כאילו זה חבורה יותר... היה אז את שג' ואת אה- גג', ו... אה... ו... ואי'
 615 וגל', גל' הייתי חבר עוד, עוד פעם, ובלי קשר אבל לאט-לאט זה נהייה ביחד וכאילו שמה הם הכירו אותי
 קצת יותר מאוחר והרגשתי כאילו לא סחבתי איתי את ה... כל השלדים האלה של ה... דימוי הנמוך וכל
 הדברים האלה השלבים של הילדות יותר. ואז היה מעבר כזה... דרמטי במובן ש... אני זוכר ש d פעם שלח
 לי פרחים אה בתור כזה קצת הצקה כאילו מהחברה הישנים – כאילו... כאילו שבגדתי. אבל זה היה
 החלטה כזה חצי-מודעת כזאת: די אני, אני איתם. ו... וזהו. היינו לא יודע היו טוסטוסים לכולם והיינו
 620 נוסעים ו... אה... היה משהו של תיכון כזה כאילו... נוסעים לים ביחד, נוסעים לניצנים עושים מנגלים אה...
 כמו רא', אני זוכר בתיכון אז שכאילו עשיתי, רא' היה כאילו הציק לי, ב- איזה מרוץ מוני- של הכיתות,
 ש: כן.

- יצ': ב-, היה משהו כזה... אבל... וגם היתה את החבורות עם דז', שכאילו היה את הפסים שלה שהיא
 625 כאילו... דז' היה חבר של dl שאני הייתי ידיד שלה ואחרי זה אני הייתי חבר שלה, והיה שם גם כן אה...
 שעוד פעם זה היה מתוך התקרבויות שלי. אני חושב שכשהייתה לי חברה הייתי קצת יותר רחוק כי היה
 לי, היתה התקופה האחרונה – השנה הראשונה של הצבא וקצת לפני, שהייתי חבר של dl וגם הייתי
 בחבולים אז הייתי כל הזמן בצבא ש... אולי זה התקופה שאת יודעת, שהיה לי ממש מרחק כאילו...
 630

ש: התגייסת ראשון?

יצ': התגייסתי ראשון.

- ש: למרות שאתה קטן. 635

יצ': נכון.

ש: וחתמת ו... 640

יצ': נכון, כן. אז כאילו היה לי תקופה דיי ארוכה, לדעתי עד ה?. שנה – שנתיים בתוך הצבא שלי שממש כמעט נתק, ואני זוכר את עצמי כשהתחלתי לצאת קצת יותר אחרי שנה וח- שנתיים בצבא, כאילו הרגשתי דיי בחוץ. ואני זוכר את עצמי יושב בשישי בערב אה... לא יודע מה לעשות עם עצמי כל-כך האמת, לא הייתה לי חברה ו... ולא יודע, הרגשתי יחסית בחוץ. ו... אני זוכר מרגיש את עצמי לא בדיוק בנוח להרים טלפונים לאנשים וזה, אבל אז אה, זה... הבית של דו' התחיל להיות מעין מרכז כזה, זה היה מין בית פתוח כזה ו... אני זוכר את עצמי רואה שם גראס פעם ראשונה ו... מתאפק לא לעשן עד ה- שהשתחררתי, אבל אה, כאי- זה מתחיל כאילו להיות קצת בסביבה וכאילו איזה חברה, ולדעתי בתוך אה, כניסה לתוך זה, ש... וזהו. ואז כבר מתחיל להיוולד מאה מטר, אז כבר יש את המסיבה הזאתי בבית של נר' ואז יש את המסיבה בבית שלי שזה היה איזה חמישה חודשים לפני השחרור שלי. זה היה במרץ, ואז כבר היה את השחרור שלי כבר היתה את המסיבה הראשונה שהיתה המסיבה הגדולה, אה... ואז כאילו זה היה מן יציאה כזאתי פתאום להיות חלק. זה היה התקופה שהכי הרגשתי חלק, נראה לי בחיים כאילו. אה... זה כזה הגדילה של החבורה הזאתי מבחינתי.

ש: אתה חושב שהיא היתה פתוחה לאנשים חדשים? או שהיה בה משהו סגור ו... מצומצם מהאנשים שהתחילו איתה? 655

יצ': לא. אני חושב שהיא היתה דיי פתוחה. כלומר אה... א) בצבא נגיד, אני שהשתחררתי פתאום הכרתי אנשים חדשים שהצטרפו אליהם. זה היה אז רל' ואא' כאילו אני זוכר את הפגישה הראשונה איתם כי היה לי משהו מוזר כי – מי זה האנשים האלה שלא היו איתנו בתיכון, כאילו – מאיפה הם באו? אה... זה היה לי כיף כאילו וגם טיילתי איתם בחו"ל וכאילו היה לי... היה לי נוצר קשר טוב אה... איתם. אבל אה... אני מרגיש שהיה לנו, דווקא היתה פתיחות כאילו ממש נכנסו אנשים אה... זל' שהיה במסיבה כאילו ו... דפ' אחרי זה, וכאילו אני מרגיש ש... אני לא יודע אולי האנשים האחרים הרגישו משהו אולי שמי שלא שייך לגרעין. של התיכון. אבל אני לא הרגשתי ככה. אני לא הרגשתי שיש אה... באמת איזה... אולי רציתי להרגיש, כאילו אהבתי ת'... כאילו אני חושב שזה כן היה איזה זכות ראשונים ל... לשכבה שלנו בבית חינוך כאילו כן היה משהו ב- להיות שם שזה היה איזה... נגיד כרטיס כניסה בטוח. זה קצת כמו להבדיל, את יודע ש- אה... שנים a כשהייתי פוגש אותו היה מזמין אותי עדיין לאומן ו... לכאלה וזה, ואני הרגשתי שהשייכות לשכבת גיל שלי משבט מודיעין לאיזשהו זה, שזה עדיין כאילו כמו איזה... אליטה של חיי הלילה של ירושלים. אני חושב שהוא ראה את זה שזה היה המציאות מבחינתי כי אני אף פעם לא הייתי חלק מזה ממש, כן? אבל תמיד הרגשתי שיש לי דלת פתוחה כי חלק כאילו ממה ש-

ש: כן. 670

יצ': אז כאילו... היה משהו אבל לא, לא ק- קנאי, לא, לא מרגיש שזה היה...

ש: כן, זה מעניין. אני דווקא חושבת שזה היה פתוח למדיי. ואנשים כן יכלו לבוא.

675

יצ': נכון.

ש: אבל סתם מעניין אותי. ו... קצת נתקעתי (צוחקים). אבל עוד פעם, דיברנו על, על ה... התחלה של ההתפרקות. אתה זוכר את הנסיעה של דו? לברלין?

680

יצ': כן.

ש: זוכר מה קרה במסיבות סביב זה? מה קרה לחבורה? שייכות

685

יצ': אני חושב שזה תחילת השבר או אמצע השבר, אני לא יודע כאילו... כן, ברגע שמהו נשבר, ברגע שנהייה מריבות כאלה קשות ביניהם, בין יג' לדז' לרא' לדפ' ל... כאילו ה- פיצול הזה, אז כאילו זה כבר לא היה בדיוק כאילו זה באמת ה- ה- הדבר החזק שהיה שזה רוח ה"ביחד" נשברה. ואז כבר זה הפך להיות באמת מוזיקה, רצינות, כאילו – אבל זה כבר לא היה משהו מאוחד, המאוחד הזה... שהיה קודם. ו... כן, אני... זוכר בעיקר את החיים שלי מתנהלים בנפרד, אני זוכר איזה מכתב שקיבלתי מדז' איזה... לא זוכר אם זה היה אי-מייל בכלל אה... אבל, זה בהחלט שבר. היה. אני...

690

ש: שאתה חושב שהוא נבע ממריבות שלהם אחד עם השני?

יצ': זה היה משהו בלתי נמנע. כאילו זה היה

695

דינמיקה

ש: סביב מה היו המריבות האלה?

יצ': לא זוכר בדיוק, סביב פרגון, סביב תפיסת מקום, סביב אה... אני לא יודע, אה... חברות. אני חושב ש... כל הדברים ש... אני חושב שתמיד בהרגשה שלי היה חסר איזה קשרים אמיתיים יותר בחבר'ה האלה, ב... לפחות בשבילי לא ב- לא יודע אם בשביל כולם. ואני חושב ש... רוח של ביחד אה... אה... מגינה מפני התמודדות עם הדברים האלה. כמו שיש אויב משותף אז כולם מתלכדים, אז כאילו כשיש לנו ביחד כזה אז זה מסתיר את כל מה שגועש מתחת. אבל זה לא יכל להחזיק יותר מידי כאילו... אה... זהו משהו פשוט התחיל להתפרק. ו- וגם אני חושב ש... הרי אני חושב שאחד הדברים הכי... מעניינים זה... מעניינים עצובים זה כאילו ההתפרקות האישית גם של כמה אנשים. כאילו שהיו צריכים לבנות את עצמם מחדש – עדיין צריכים. כאילו... יש לזה אפקט אה... אפקט אה... אפקט כמו, כמו הגל בסרט אה... בסרט שתמיד מראים על איך אה, איך נוצרת קבוצה בפשיזם או,

705

ש: הנחשול.

- 710 יצ': הנחשול, הנחשול כן. כאילו שאיזה ילד אחד במקרה פתאום נהיה מלך ו-כאילו מנהיג של קבוצה וכולם אחריו אבל, כאילו זה איזה... כל מיני תהליכים בקבוצה כאלה שקורים, אה... יש לי שפע של תיאוריות אפילו של תהליכים בקבוצה שיכולות ל... להסביר את זה של "ביון" אם את מכירה. אה... אבל כאילו כל מיני דברים שהגנו בעצם לראות את הדברים שקורים בנפש של כל אחד. וככל שהבועה היתה יותר גדולה, ההתפוצצות היתה יותר חזקה. כאילו כש... על כל אחד היה, עוד פעם – עלי פחות כי באמת אני לאט-לאט נהייתי יותר ויותר בחוץ, אני חושב שבמובן הזה ניצלתי קצת. כאילו... אה...
- 715 ש: אתה הרגשת מראש או... היתה לך אינטואיציה מספיק טובה לעזוב אה... או להתרחק בזמן. בלי אה... להיפגע מאוד-מאוד קשה מזה?
- 720 יצ': אני לא יודע אם זה אינטואיציה. אני חושב שלא הייתי... מ-משהו לא היה בי כדי להפוך למנהיג או, או שאיפה להיות מנהיג. אה... כי הנה, אני חושב ש... פסיכולוגיה אומרים שהיה קשה לעשות TRANSFERENCE – כאילו העברה. כאילו מה שמייחסים אליך בגלל תפקיד שלך. וכאילו חצי מהטיפול זה כאילו להתמודד עם ה- TRANSFERENCE ולהבין אותו ואני חושב ש... יש TRANSFERENCE לדי. ג'יי. יש TRANSFERMENT אדיר. ולמנהיגים וזה וכאילו... זה, זה משפיע נורא עליך. אתה כאילו שוכח מי אתה באמת, אתה כאילו שוכח מה אתה, אתה כאילו מקבל את הכוחות ופועל איתם וזה, וכלל שזה... יותר גדול ההתרסקות יותר גדולה, אני חושב שאנשים פשוט התחילו להתרסק. כאילו... אה... אני חושב שה- האולי הדבר אה, של דו' בברלין היה אה... שנה של לא יודע, בכלל אולי להתחיל לחשוב מי הוא? מה הוא? איפה הוא מתקשר עם מישהו? כאילו... איפה הוא... הוא היה צריך לברוח אני חושב כדי ש... שהבית שלו יפסיק להיות בית פתוח ו... אה... כאילו, הנפש שלו, יפסיקו לחלל אותה בצורה כזאת. ו...
- 725 יצ': כן, לקבל את עצמו בחזרה קצת.
- 730 ש: אה הא. אז כן, אז הקטע הזה של די. ג'ייים זה באיזשהו מקום גם אגו. מ- מאבקי אגו של... כל אחד מהם.
- 735 יצ': כן. יותר אגו בלי שיש להם את המניעים. בלי שהם יכולים להודות או להגיד את זה ו... אה... כן, אני חושב שגם היה משהו אה... הבדל בין האנשים שהמשיכו לבנות את עצ- את עיקר החיים שלהם בחוץ לבין האנשים שנו את עיקר החיים שלהם בפנים. כאילו... אני למדתי קצת רפואה בהתחלה ואז עברתי, ואז פסיכולוגיה ולמדתי מחשבים במקביל ו- כאילו עיקר החיים שלי היו... אה, ההתפתחות המקצועית, כאילו הכל היה בחוץ היה גם מסיבות ו- כאילו היה לזה עניין, היה לזה זה, היה לזה עוד הילה, אבל זה לא היה החיים. כאילו באיזשהו שלב הבנתי. והיה אנשים שזה היה החיים. שם היתה התפתחות, שם היתה...
- 740

הנפילה, שם היו המשברים כאילו המשברים שלי היו במקומות אחרים כבר. כאילו אולי עם קשר, אולי עם זה, אבל... ומשפחה, כאילו זה היה ב...

745 ש: כן. גם שלי. זאת אומרת היו את החיים שלי והעבודה שלי והדברים שלי וזה היה חלק מהחיים שהיה כיף, היה פאן, היה בהתנדבות, היה בלי כסף, בלי לחשוב על כסף, בלי – משהו כזה שלא ציפיתי ממנו לשום דבר מעבר ל... חברות ושייכות ו... כיף.

יצ': אה הא,

750

ש: אבל אני חושבת שלמי שבאמת בנה את זה לאורך כל הזמן הזה זה היה הרבה יותר.

יצ': אה הא,

755 ש: ומה, מה עכשיו קורה עם זה?

יצ': אה...

ש: אתה מרגיש מחובר לזה באיזו שהיא צורה?

760

יצ': לא. ממש לא. כאילו... לא (צוחק). עוד פעם ב... יוצא לי לדבר עם יג' והוא אומר לי, הוא כבר בקושי אומר לי אפילו לבוא. הציע לי לבוא אבל אה... לא. זה לא... א- את יודעת הדבר הזה שעדיין יש לו קיום מאז זה כאילו החבר'ה האלה שיש להם עוד קיום מסויים. תמיד אני יש לי איזה... כאילו שאני רואה אותם פה בחתונה, עכשיו היה איזה חתונה של אה...

765

ש: איך היה, חבר של גי', שותף שלו.

יצ': כן. ראיתי כמה מהאנשים ו... ו... גל' היה ואני היי-

770 ש: אה, מזר?

יצ': לא. לא גל' לא היה אבל היה הרבה דברים מעניינים היו. היה מעניין איך גל' הפך להיות המרכז של החבר'ה אחרי ההתפרקות. כאילו מישו,

775 ש: תספר לי על זה.

- יצ': אני חושב ש.. אם אה, נסיגת הכוחות הגדולים – כאילו דז' ואחרי זה יג' וכל אחד נסוג כזה ל- לתוך הקונכייה שלו אז בקושי היה אפשר לדבר איתו, או שאף פעם לא הרימו טלפון, כאילו נוצר איז- נוצרה איזו שהיא דינאמיקה חדשה לחבר'ה. אה.. אנשים שהיו קצת יותר מאחורה נכנסו למרכז. לא של המסיבות. של החבר'ה. כאילו.. אני זוכר שגל' וגל' התחילו להיות חברים אה.. אני זוכר את זה חזק, אני הייתי כאילו חבר של גל' והתרחקתי ממנו קצת, ואני זוכר את הפעם הראשונה, והייתי חבר של גל' כשנוצר ביניהם קשר לא דרכי זה היה לי ממש מוזר. אבל לטובה דווקא. היה לי נחמד. ונוצרו, ו- שג' היה חבר שלהם ונצרה אה נוצרו איזה חיים בתל-אביב פה. אה, שהם היו נפגשים ויוצאים.. אי', אה, נוצרה, נוצרו חברויות כאלה. את יודעת,
- 780
- 785
- ש: אני חושבת שעוד לפני אפילו, בדירה של נר' וגל'.
- יצ': נכון. זה הפך להיות התחלה
- 790
- ש: שזה הפך להיות אז הבית אה, של החבר'ה.
- יצ': נכון. אוי שכחתי מהדירה הזאתי. נכון. שמה התחילו להיווצר מחדש איזה דינאמיקת חבר'ה שהיא לא היתה לגמרי תלויה במסיבות כבר.
- 795
- ש: למרות שהיתה שמה תלויה המסיבות, התמונה של המסיבה של ה.. של דפ'
- יצ': בטח שהיא היתה-
- ש: אבל כן, זה לא היה קשור.
- 800
- יצ': זה היה קשור. ה- המסיבות היו מסביב, זה היה הילה וזה, אבל כאילו.. כל אחד התחיל התפתחויות לו החיים, נר' התחיל לעבוד ביין בדברים וגל' מחש- סיים ללמוד וגם למד קצת, עבד במחשבים, ו.. אבל נכון, היה.. גל' ונר' גרו ביחד ואני חושב ששם גל' התחיל להפוך למעין מרכז כזה. כאילו, אני התחלתי לעבוד קצת עם גל' ודווקא גל' התחיל להיות הקשר שלי לחבר'ה. כאילו לא פגשתי הרבה אבל הייתי בקשר עם גל'. והחבר'ה בין גל' למכ', כאילו זה היה דווקא באיזשהו קרב מוזר, זה היה העוגן של החבר'ה, כי יג' ודז' נעלמו ו..
- 805
- ש: ועם רא'.. לא היית חבר קרוב.

- 810 יצ': לא. איתו היה לי תקופות קטנות שהייתי חבר שלו אבל לא ממש. אה, לא אה... אז לא. דווקא דרך זה, זה עשו את זה, וגל' עברו לתל-אביב וגל' עבר לתל-אביב והם היו חברים, ופה... שג' היה ו... אה... ו... ודק' פתאום חזר קצת וה- וחברים, וכאילו נוצרה איזו חבורה שנפגשת ו... אה, ואילה הרגשתי קשר חיצוני. כאילו עדיין מידי פעם הייתי פגש אותם אבל מאוד, ממש מעט, תמיד שהייתי פוגש אחרי זה לא הייתי פוגש איזה חודשיים כי הרגשתי שזה סתם. אבל עדיין, טוב הייתי מתנדנד קצת על אה... מאז שגל' נסע זה פחות. מאז שגל' נסע זה ממש ירד ו... לא יודע, תמיד שאני אפילו בכמה חתונות שהייתי, תמיד אני כזה – כאילו מה בדיוק אני בא? מה הקשר שלי לדבר הזה? אז אה... אה... כאילו עדיין יש לי, יש לי גם מקום של אהבה וכאילו זה... וגם אה... געגוע כאילו קצת וגם משהו שנהנה אבל גם משהו שמסמל בשבילי את השטחיות בחיים שלי את המשהו הלא אמיתי את הקשרים שאין בהם באמת אה... שאין לי באמת שפה עם האנשים, שאין לי באמת אה... לא יודע, זה אנשים שלא באמת אה, מכירים אותי או אני אותם או משהו כזה לא... 820
- ש: לא עמוק.
- 825 יצ': תחליף. משהו מאוד תחליפי. כאילו תחליף ל... לא יודע, אולי למצוא חברים יותר קרובים ל... להתמודד עם הבדידות, ל... לא יודע – תחליף להרבה דברים. אה...
- ש: זה נראה לי קצת אה... כאילו שאלתי אנשים אחרים על התהליך התפרקות של ה... חבורה הזאת וכולם הציגו את זה רוב הציגו את זה כמשהו מאוד טבעי. זאת אומרת זה בכלל נראה קצת הזוי שכל כך הרבה זמן אנשים שהיו חברים בתיכון נשארנו בכזה קשר הדוק או... כזה קשר משמעותי אחד עם השני. ו... עכשיו יש לי מן "FADE OUT" כזה של אה... או לא עכשיו או בשנים האחרונות של החבורה הזאת ל... ל... חברויות אמיתיות באמת, זאת אומרת למי שבאמת מתחבר למישהו אז הוא מתחבר איתו.
- 830 יצ': זה, במובן הזה אני מסכים. כי באמת יש כמה חברויות עושה לי רושם ש- אה... נכון של אנשים שהם ח- חברים ונפגשים ו... האמת היא זה אחלה כאילו יש בזה משהו באמת הרבה יותר אמיתי, טבעי אה... מאשר ה... הדבר הגדול יותר הזה.
- 835 ש: שגם לו היה את הכח שלו.
- יצ': היה לו הרבה כח. כן. אבל אה...
- 840 ש: אבל הוא כבר לא אה... רלוונטי כרגע בחיים שלנו.

- יצ': לא. לא. ממש לא. אולי ל- לא, לאח - לא יודע, מעניין באמת מה...אחרים אומרים אבל בטח בשבילי לא.
- 845 ש: כן.
- יצ': בשבילך אני מבין שגם לא.
- 850 ש: לא. בשבילי.. דו' תמיד היה ה... חבר נפש ה... מאוד קרוב אלי
- יצ': כן
- ש: ו... כל ההתחברות הזאתי לחבורה הזאת היתה דרכו.
- 855 יצ': כן.
- ש: אז יג' אני מכירה מהגן ו.. כאילו נסענו להודו ביחד ו..אני רואה אותו במסיבות כשהוא מזמין וכשאני טורחת להגיע שזה גם קורה אחת למעט מאוד זמן.
- 860 יצ': כן.
- ש: אבל אה...וזל' הוא חבר טוב שלי, שזה לא קשור למסיבות בכלל
- 865 יצ': כן,
- ש: שלא קשור למסיבות בכלל. אבל אה.. לא, לא כחבורה.
- 870 יצ': כן אני יודע. כשאנחנו מדברים על זה עכשיו יש לי גם עצב מסויים כאילו יג' כן היו לי תקופות שהייתי חבר טוב שלו. אה... וכשיש אה.. נכון זה אנשים שעברתי איתם הרבה כאילו, גם אה.. לא יודע, ועם בנות ועם כאילו.. אה... אני זוכר את הנשיקה הראשונה שלי אז זה ידידה של יג' כאילו.. ובטיילת של ארמון הנשיא וכאילו, לא יודע, כאילו.. היה, היה גם הרבה דברים טובים. ובאיזשהו שלב זה פשוט נהיה סתם. אבל אה..
- 875 ש: כן. ברור שיש עצב. יש עצב.

יצ': כן.

880 ש: אבל אם, אם אתה צריך לסכם את ה... את האסוציאציה שיש לך בראש שאת חושב על מאה מטר מתחת לאדמה, מה? מה עולה לך?

885 יצ': את יודע עולה לי כל הזמן השיר הזה יש את ה... אה... כזה ש... אלה של שנות השישים ואז אומרים, זה הפך להיות עורך דין, זה הפך להיות זה כאילו אה... היה, היה שם איזשהו... זה גם זה. זה גם היסחפות נעורים כזאתי משהו נחמד ושמה ש- אבל... שהתפרק כאילו בצורה טבעית וכל אחד הלך לדברים שלו. אבל יותר מזה אה... אני מרגיש שהיה פה איזה צ'ק ללא כיסוי כאילו ב... במה שזה... גילם כאילו בהרבה דברים ככה ש... יש להם הילה גדול מבחוץ ככל שיש יותר מבחוץ בעצם בפנים יש פחות. כי אני חושב שהנפילות הגדולות של אנשים אה... דווקא של אלה במרכז – זה לא במקרה. כאילו אם היה שם משהו – איזה התנהלות יותר בריאה אה... יותר בוגרת, אז זה לא היה אפשרי, זה לא... אז אז יכל אה... כאילו, זה לא יכל להיות אחרת כי זה היה ככה אבל אה... כאילו היה משהו לא בריא בהתנהלות הזאתי, היה משהו... אה...

ש: אני חושבת שגם היה גם משהו טוטאלי, נראה לי שדז' נתן למשל את כל כולו. אז לכן ההתפרקות היתה כל כך מהותית כי כל כולו היה בתוך הדבר הזה. אנחנו, כאילו לפי מה שאתה אמרת,

895

יצ': נכון.

ש: אני מתחברת מאוד לזה שזה שהיינו קצת בצד באיזשהו שלב כאילו לקחנו קצת אחורה והיו לנו את החיים שלנו במקביל. אז כל דבר שהיה קורה שם היה יכול לשמח אותנו ולהעציב אותנו אבל לא ברמות של... פגיעה רגשית כל כך קשה.

900

יצ': נכון.

ש: טוב. עוד משהו?

905

יצ': אה... זה... למעשה כאילו, אפילו עכשיו כשאת מראינת אותי אני מרגיש כאילו, באמת היה לי חלק בדבר הזה? כאילו, זה מצחיק, כאילו ב... אפילו התהליך- עברתי תהליך בלספר על זה לאנשים, כאילו... היתה לי תקופת דייטים ו... כאילו אני מספר על זה, זה חלק מהעבר שלי שכאילו את יודע – מהר מנסה להכניס את זה? אני חושב שבאיזשהו שלב כבר לא. כאילו... זה יכל לעלות כאנקדוטה ואני חושב כשעבדתי בשירותי הייעוץ כבר אף אחד לא ידע על זה, כאילו שפעם זה היה חלק ממני, מה שלא היה

910

עולה על דעתי כמה שנים קודם. כאילו זה... בסופו של דבר באחורה זה לא נשאר איזה... כאילו זה נשאר משהו מגניב ונחמד וזה אבל, לא יודע

ש: אתה חושב שזה עשה איזושהי השפעה על העיר? כזה שאנשים יודעים מה זה המאה מטר, או... נגיד לפני חמש שנים היו יודעים מה זה? זה עשה איזושהו אפקט?

915

יצ: תראי, ברור שזה היה טוב לעיר באיזושהו מובן שזה, כאילו זה נתן לה איזה חיים – כאילו חיים כאילו חיים ומשהו – בסך הכל זה היה דבר חיובי אני חושב, כאילו... שאנשים יוצאים לבלות ו... אה... ואווירה שבסך הכל הייתה טובה. לדעתי זה הידרדר במובן הזה אחרי זה אבל אה... באמת משהו מהרוח הראשונית פשוט לא נשאר אני מרגיש אחרי זה. אבל... מתאר לעצמי שזה היה טוב לעיר.

920

ש: וכל העניין זה של התנדבות שכולם עשו את זה ב... מתוך רצון לעשות? זה גם היה אז משהו חדש.

יצ: כן אבל אה... פה אני מרגיש שמההתחלה כאילו... חוץ מאולי מייד בהתחלה כאילו ההילה החזקה שנהייתה לזה גרמה לכולם מאוד ל- לרצות להיות חלק ונכון שמהר מאוד נהייה לפחות לי אולי... כאילו ה- לשים לב מי עוזר ככה, ומי באמת מוכן להישאר לאסוף את הבקבוקים אה... וזה וזה, ולסחוב דווקא היה לי סיוט באיזושהו שלב כאילו הלהישאר כזה בבוקר, לחכות ולא היה כח בכלל למסיבה וכאילו ברור, ולהישאר ולסחוב ולעשות, לא יודע, כאילו... אני לא זה לא מחזק לי את האמונה באידיאליזם המסיבות האלה. כאילו זה יותר ברוח של קבוצה ובכח של רוח של קבוצה – מה שדוחף אנשים לעשות ולא באיזה... בצורך של אנשים לעשות טוב למישהו. זה דינמיקה שהתרחשה.

930

ראיון מס' 13 (ראיון עם א"א)**משך הראיון : 73:42 דקות****מקום הראיון: הבית של רו' (אח של אא')****14.4.06? מתי התקיים?**

5 ש: אלי תגיד משהו,

אא': שלום, אני אשאן פה אחורה אני אראה כמה זה טוב שאני נשען על הספה ו...מרגיש בנוח.

ש: טוב. אה... נתחיל, היום יום שישי ה-

10

אא': 14.

ש: 14 באפריל. O.K, אה... אז ספר לי קצת איך קוראים לך, בן כמה אתה, מה אתה עושה עכשיו?

15 אא': קוראים לי אלי אדלמן, אני בן שלושים, אני חי כעת בברלין, אני מתקלט בברלין, ברחבי גרמניה, באירופה או חלק מאירופה לפחות ועובד מאוד קשה בשביל... לגדול בתחום הזה עוד ועוד, אני עובד גם בחברת תקליטים שאני מנהל להם את האירועים ועושה בשבילם אהם, "THE BOOKING" לאומנים שלהם בעצם והבסיס אהם, שוב זה בברלין.

20 ש: איך אה... איך התחלת לנגן?

אא': מה, מוזיקה?

ש: כן.

25

אא': התחלתי לנגן בגיל מאוד צעיר אהם, נהייתי אובססיבי לגבי המוזיקה שלי ואיסוף ממש כבר ב- אני חושב שבכיתה ו' או משהו כבר נפל לי הג'וק בזכות ה- אלבום של ג'ניס ג'ופלין שאח שלי שמע בלילה, ישנו באותו חדר כשהיינו ילדים ו, והייתי עייף מידי בשביל לקום ולהגיד לו להפסיק את המוזיקה, ואיכשהו זה חדר פנימה וכשקמתי בבוקר בדקתי את התקליט עוד פעם על הפטיפון - וזהו זה תפס אותי,

30 ו... בגיל אה, 14 בערך קיבלתי כמה הזדמנויות ראשונות לנגן עם חברים, אנשים כמו יואש וחבר'ה

ירושלמים אחרים בכל מיני בארים מקומיים, במסיבות נוער.

ש: מה זה אומר לנגן? להיות D.J.?

35 אא': ל-לא ידעתי מה המשמעות של D.J. אז, אולי קראתי לעצמי D.J. אבל זה היה יותר להשמיע תקליטים, לא עשינו מיקסים, העריכה הייתה הרבה יותר אהם... אה קופצת מסגנון לסגנון וממהירות למהירות, אהם, לאו דווקא בבנייה של D.J. וגם לא תמיד זה היה להרקיד – הרבה פעמים זה היה להשמיע מוזיקה.

40 ש: אבל זה לא לנגן על איזשהו כלי נגינה, זה לנגן משמע להשמיע תקליטים?

אא': בעיניי D.J. הוא מנגן והכלי נגינה שלו זה פטיפונים ומיקסר. או היום עם הטכנולוגיה יש מליון דברים אחרים, אבל מה שאני עשיתי אז כילד, אהם, זה היה רחוק מלהיות אהם, לנגן – זה היה ממש אהם להיות עורך מוזיקלי. להשמיע.

45

ש: O.K.

אא': ואהם... אז זה התפתח, שיחקתי עם זה פה ושם ותמיד אספתי מוזיקה והיה לי כל מיני הזדמנויות נחמדות לנגן מכל מיני מקומות בירושלים כילד, מקומות כמו ה"דיפרדייה" או אני יודע ה"קוברנק" שהיה מקום מאוד נחמד והיו עושים שם מסיבות לפעמים, ו... בשלב מסוים הפסקתי כי הבנתי שאני לא D.J. ו... בשלב מסוים שמעתי D.J. יים אמיתיים, התחילו בזמ- במסיבות הראשונות שהלכתי אליהן ממש ראיתי... גם מוזיקאלית למרות שהכרתי קצת את המוזיקה לפני, אבל לא ראיתי את זה עובד במסיבה. היה ליין מסיבות בירושלים שקראו להן מסיבות אסיד, אהם..

50

55 ש: שמי, מי עשה אותן?

אא': אלכס דווייץ' וה... חבר'ה ש- הפנקיסטים הקצת יותר מבוגרים מאתנו, הם כבר לא היו פנקיסטים – לא הבנתי איך הם פתאום עברו מ"דר' מרטינס" לנעלי התעמלות ו... מ"מוהיקן" לשיער ארוך ו... ממכנסיים צמודות ל"באג'יז" – הכל היה לי קצת הזוי. אבל הם היו הולכים ללונדון כל הזמן וכנראה ב- 89-'90 הם קיבלו את החיידק של ה"אסיד האוס" ושמו לב לכל הפריצה של מוזיקה באנגליה, ואני כילד בשנת 90-'91 אהם.. קיבלתי מהם ומאנשים אחרים קצת יותר מאוחר כמו מלכיאל גרוסמן שחזר מאמסטרדם אחרי תקופה והתחיל לפני ה-"BLUE MOON" עוד, והתחיל לעשות מסיבות גם, כל מיני "אינקוגניטו", לא יודע איך קראו לזה אז "יין-יאנג" או... היה לזה כל מיני שמות אחרים והם התחילו לעשות מסיבות שהם מתקלטים בעצם DANCE MUSIC שהם בונים סטים כמו D.J. יים, מבנה ה- בעצם היום כשאני חושב אחורה, המוזיקה הייתה בעצם מה שאנחנו קוראים היום "רייב". שזה בעצם היה

60

65

שילוב של TECHNO, HOUSE, BRAKE- BEET, אהם... פתאום MC שרגמאפן, את יודעת לא היה שמה יותר מידי חוקים. בהתחלה זה היה הרבה יותר הומוגני ביחד, ו.. מצד אחד זה ממש השפיע עלי מוזיקאלית והתחלתי לצאת למסיבות ו.. לבלות בצורה אחרת, אבל גם הפסקתי לתקלט כי קלטתי שמה שעשיתי עד אז לא ממש היה D.J. ולא האמנתי ש- אני אוכל.. להיות D.J. ובעצם מה שהחזיר אותי אחרי הרבה הרבה שנים – אם כבר נגיע לנושא, זה "100 מטר".

70

ש: איך הגעת אליהם?

אא': מי זה אליהם?

75

ש: אל הקבוצה הזאתי? בוא, בוא נתחיל מלהתחבר לאנשים א..

אא': אהם.. לאט – לאט הכרתי את ה, - ירושלים מבחינתי הייתה מחולקת לחבורות באותה תקופה, לפחות בסצינה שלנו אהם אני בכלל באתי מבית-ספר דתי ו.. היה לי, רוב החבורה שלי היו אנגלו-סקסיים דתיים לשעבר זה כלל אנשים כמו רל' ליפסקי ואילן ישפה ו, ועוד מלא מלא אה, אנשים אחרים מסביב, בן-ארי שבא עם אמבולנס למסיבות או סקאי הצרפתי המעצבן וכל מיני כאלה, שאני חולה עליו שהוא תמיד ידע מה קורה... צוחק

80

ש: צוחקת

85

אא': אבל הוא מעצבן (צוחק), אהם... ו.. וכל אחד היה בחבורה אחרת. אני חושב שא- מבחנתי הנקודת האיחוד הראשונה האמיתי אהם, היה ה- מועדון הקולנוע שארגנו שאול אולמרט ודז'אל מרום ובשלב מסוים בשלב יותר מאוחר גם אש'שטמקה, דז'אל מרום, אמא שלו עד היום עובדת בסנימטק, עבדה בסנימטק ונתנה לא אפשרות של לעשות מועדון קולנוע, להביא מלא מלא חבר'ה אם יהיה מספיק – אני לא זוכר מה זה היה מספיק: 50, 60, אה, שעשו לנו מחיר מיוחד על המנויים ביחד אז כולנו עשינו מנויים לשנה והיו צריכים לעשות לנו כל מיני דברים כמו הקרנת סרטים ו- בסופו של דבר נראה לי הביאו שני סרטים במיוחד בשבילנו שאחד היה היום-הולדת של דז'אל וראינו את "דליקטסים" אבל בגדול מה שזה נוצר, זה נוצר מצב שיש סרטים טובים יש את המרתון עם סרטים שהם עשו – יש את המרתון "טווין-פיקס" מרתון.. לא יודע מה, אה, היית יכול להגיע לסנימטק לבד והיית יודע שאתה פוגש מישהו מהחבורה. החבורה,

90

95

ש: איך החבורה הזאתי התחברה? דרך אלון?

- 100 אא': אני לא יודע אם דרך אלון, דו'אל, שאול.. לאט לאט, אני לא זוכר מי אפילו קרא לי, איך זה, מי פגשתי קודם, אה את אש'אני מכיר כי גדלנו באותו רחוב אני מכיר אותו גם מאיזה...גיל 10 או משהו, גם את שאול שהיה חבר של אש'הם היו ביחד בבית חינוך, או
- ש: כן.
- 105 אא': בית הילד סליחה.
- ש: גם אני.
- אא': אהם..
- 110 ש: שט- אה,אש' אה, אה שאול לא למד בבית חי- בבית הילד.
- אא': הוא לא היה חבר של אש'אולי מהעיר העתיקה? לא יודע. הם היו חברים.
- ש: O.K. 115
- אא': אז אני הכרתי את שאול דרך אלון. ואה... בשלב מסוים אהם לא יודע – איכשהו זה התחבר. עכשיו בתוך המועדון קולנוע הזה היו מלא אנשים קצת יותר צעירים קצת יותר מבוגרים, בנים – בנות בעיקר חילונים. הבתי ספר ששלטו זה היה האומנויות, הניסויי ובית חינוך נראה לי, ה... ועוד כל מיני "אאוט-סיידרים" שונים, אהם אני הבאתי קצת מהחברים שלי שהיו מהמסורתי או מבתי ספר דתיים או כאלה, ו... שמה דרך כל מיני היה שם אחת בשם, קראה לעצמה "חלבי" – חנה משהו, ודרכה היא אמרה לי יום אחד אתה חייב להכיר את רא'..רא' ויג' וכל החבר'ה היו אז חבורת אופנוענים כאלה בבית חינוך כאלה כולם עם הTXW, וה XT שלהם ואיכשהו כולנו התחברנו וזה היה גיל חמ- שש עשרה, ומבחינתי זה התחיל ל- זה התחיל מסביב לסנימטק ה- מקסימום הולכים לטאובר היינו...חיבור עם דו' ורא', אני יותר התחברתי עם רא' בהתחלה – בזכות רא'.. השאר החבר'ה מסביב. זה היה בגיל שש עשרה,
- 125 הסתובבנו עשינו בלגאן היינו חברים אבל מבחינה חברתית זה עדיין היה תמיד קבוצות. כאילו הקבוצה של בית חינוך עדיין הייתה, היה להם גרא'ן יותר קשה והם היו יותר קרובים בעצמם באותה מידה שאני הייתי כל הזמן עם לא יודע מה..
- ש: הקבוצה האנגלו-סקסית של הבית ספר שלך, 130

135 אא': האנגלו-סקסים והסקייטרים והלא יודע מה... אבל בשלב מסוים זה התחיל אה, להשתנות כל הזמן. אנשים התחילו... פתאום יג' מבלה עם רל' ופתאום אני מבלה עם רא' ופתאום אהם, אני מכיר את ה- את שרל' וג' ויצ' ו... את יודעת, והם מכרים ת- ת'לא יודע מה – את יובל לוי ואת א... לא זוכר מי היה שם אז כל אחד היה לו שם, אהם.. ואני הייתי חבר של אפרת אלפר ופתאום היא יוצאת עם יב' ואת... דברים קורים,

ש: O.K.

140 אא': ירושלים. אהם, אבל זה היה ממש קבוצ- קבוצות ובעיניי אם אני זוכר נכון החיבורים הראשונים של מאה מטר שאני לא יודע מאיפה להתחיל עם זה, זה היה בעצם הקבוצות קבוצות האלה שכבר מכל קבוצה

ש: היו נספחים.

145 אא': היו "WEBS" כאלה של אנשים שהתחברו אחד לשני. והי- זה הכח של ה-ביחד, והביחד הזה היה יכול להיות אהם... שישי בצהרנים באקראי בבית בקפה או ב"בולינט" לא יודע מתי זה הי- אני כבר לא זוכר מה היה מתי,

150 ש: כן.

155 אא': אבל תמיד היה איזה בית קפה של יום שישי או איזה משהו כזה או איזה מסיבה בלילה או איזה באר ש- שז- ששלט ו-לא יודע היו מועדונים כמו ה-X והאגף הסגור וה"BLUE MOON" שאני אישית הייתי הולך אליו הרבה. אני לא יודע אם אנשים אחרים מהחבורה היו הולכים יותר מידי אז. אבל אהם, מבחינה חברתית, מבחינת אנשים שהכרנו והמקומות שיכלנו להגיע אליהם אהם, זה היה פרוס מאוד גדול, ויש לזכור שירושלים היא פיצית – כמה שירושלים היא העיר הכי גדולה היא חצי ערבית חצי דוסית אהם... נשארנו כמה זקנים כמה ילדים ובאמצע יש איזה קהילה חילונית ש... מתעניינת ב... תרבות שוליים קצת ו...הס- אם אתה מסתובב בתוך הבועה הזאת בסופו של דבר אתה תכיר את כולם.

160 ש: O.K.

אא': וזה מה שקרה בירושלים.

ש: אתה זוכר את המסיבה הראשונה של ה"100 מטר"?

165

אא': תלוי... המסיבות הראשונות, זה פעם ראשונה רשמית לפי ההגדרה של האנשים זה היה המסיבת שחרור של דז' בבית של יצ'.

ש: O.K.

170

אא': אני לא הייתי במסיבה הזאת.

ש: O.K. אתה זוכר את המסיבה הראשונה שאתה היית בה?

אא': אה... לפני זה או אחרי זה, לפי דעתי זה היה בדיוק אחרי זה ישבנו מלא מלא חבר'ה במ-נספחים 175

מכל החבורות, ו.. ליד יד-ודם שמה ביער, ומישהו הביא טייפ עם קסטה מאנגליה והיה " JOSH WING " ו.. אני זוכר את הישיבה שמה שאיכשהו.. שמה בעיניי קצת התבהר שאפשר לעשות מסיבות ביחד. אני חושב שהמסיבה הראשונה הייתה ביער בסופו של דבר. הבאנו אבטיחים בן-עמי בא ומילא וודקה, אנשים סחבו ארגזים תלו לא יודע מה היה שמה, איכשהו הבאנו המון אנשים ומוזיקאלית אני זוכר שזה גם היה

הכי – ניגנו FAITH NO MORE ו- BEASTY BOYS ו- JOSH WING והכל ביחד אני חושב 180

שגם א.. מלא אנשים שלא היו D.J.יים כולל אותי, אה, ניגנו באותה מסיבה. עלינו ושמונו כמה קטעים, אה, היה ממש סלט מוזיקאלי אבל ממש כיף ואנשים ממש אה התפרקו ו... ו.. היה שם תחושה טובה אבל זה לא היה ה"100 מטר" זה לא היה מה שיבוא אחרי זה. מבחינתי זה היה התחלה של.. מסיבות חיילים מוצלחות במיוחד ושונות מכל מה שקורה בשאר העיר באותה תקופה.

185

ש: במה זה היה שונה?

אא': במה זה היה שונה? א. מוזיקאלית, ב. זה, כמה שכל אחד מאתנו היה בפוזת שלו המסיבות היו חסרות פוזת לגמרי בעיניי. אני חושב שכל אחד בא והרגיש שם בבית לא משנה אם זה נועם ביטון עם השיער הארוך וכפכפים, 190

ש: והחליפות

אא': או ה.. מה?

195

ש: והחליפות

אא': והחליפות או איזה פאנקיסט מהכיכר או איזה מישהי ש... בדיוק סיימה רנה קאסן כוסית והיא מחפשת משהו אחר. לא יודע, איכשהו כולם התחברו שמה, והיה מאוד תמים ומאוד אהם חופשי ומאוד אהם לא יודע, מאוד כיף. 200

ש: אתה חושב שזה סיפק איזושהי אלטרנטיבה למה שהיה קודם?

אא': לא היה הרבה קודם. זה בדיוק היה הנקודה.

205

ש: מה היה קודם?

אא': שגדלנו היה אצלנו מועדוני נוער שאין לי מושג עד היום מי ניהל אותם ומה קש- מי היה שמה מאחורה... לא יודע היה מועדונים יחסית גדולים: האופרה, ה- סינג-סינג לא יודע איך קראו להם אז, ה-BLUE MOON כל מה שבא לפני האומן 17. כל האיזיק אייזנקוט ו... לא יודע מי ניהל שה עניינים אז. והיו דברים מעניינים אבל אנחנו... אני חושב חצי מאתנו גם היו מסתובבים בפרגוד בגיל 16-17-18 והיינו רואים הפעות של נושאי המגבעת ושלוש חיות והפליז והברירה הטבעית מצד שני ו... וזה בטוח היה תרבות שוליים הירושלמית שמה"אייטיז" שהשפיעה עלינו כ... כנוער, והמועדונים הלכו לקו הרבה יותר מסחרי או אהם אחר אני לא יכול להסביר את זה. זה לא היה שלנו.

215

ש: זה היה בעצם אלטרנטיבה למשהו מסחרי?

אא': אה. זה קל להגיד את זה כאילו עכשיו בדיעבד אבל אני לא חושב שהחשיבה הייתה אז, החשיבה הייתה שאין לנו לאן ללכת. משעמם לנו. אין מה לעשות. אפשר לשבת באותו בארים... ללכת ל"מייק'ס פלייס" לשתות בירה, לקפוץ לסרגיי במקרה ה- טוב, לאכול בוטנים ולשתות בירה ו... מה? רצינו משהו אחר. רצינו לצאת מהשגרה ו...

220

ש: משתמע משהו אחר. תספר לי קצת מה, איך המסיבות האלה עבדו, היה להן איזהשהם חוקים על איך מסיבה בנויה או מה, אם היית צריך לספר את זה למישהו שלא היה אף פעם במסיבה – איך זה היה עובד?

225

אא': כל מי שרצה פחות או יותר ידע וזה ממסיבה למסיבה כל פעם היה שונה למרות שתמיד היה את הגרעין הקשה היה מגיע הרבה לפני היינו מארגנים דברים ומחלקים, איכשהו היה מתחלק גם האחריות, ומ-לשים נרות בשביל, להביא את האלכוהול אה... לחבר כמה מנורות צבעוניות מסביב אני לא יודע זה... איכשהו כולם היו ביחד בשביל להרים את הדבר הזה, וזה היה תמיד הרגשה של אחד בשביל כולם וכולם בשביל אחד כזה (צוחק). ו... לא יודע, לא יכול להסביר לך איך זה התנהל, זה... זה לפני מאה מטר אפילו.

230

לפני שקראנו לזה מאה מטר. ורצו המון מסיבות מאוד מוצלחות באותו יער ובאותו.. לוקיישנים שונים שזה התחיל.

ש: והייתה איזושהי אידיאולוגיה מאחורי זה לדעתך?

235

אא': לא. לא.

ש: משהו חברתי, מחאה חברתית?

אא': לא. בעיניי אז לא. בכלל לא.

240

ש: ולא אז, בכלל?

אא': לא אז בכלל? תלוי מי את שואלת.

245

ש: שואלת אותך.

אא': אה.. בעיניי לא. היו הרבה אנשים שאהבו לחבר לזה אידיאולוגיה,

ש: איזה אידיאולוגיה?

250

אא': את יודעת את יכולה לקרוא כתבות של אבי פיטשון בעיתון "מיוזיק" מ-מאז הוא הפך אותנו ל... תנועה, השווה אותנו לתנועות אנטי-ממסדיות באנגליה שנלחמו בכל מיני אהם חוקים אהם, לא הגיוניים שניסו לעשות אז בשביל להלחם באקסטזי וב- ב- במסיבות דרך המוזיקה, והוא השווה אותנו לדברים האלה, אהם זה שעשינו מסיבות במקומות לא חוקיים וכאלה זה לא היה מתוך אידיאולוגיה, זה היה בגלל ש-המקום היה בן-זונה ורצינו לעשות שם מסיבה. ואני אומר את זה גם שלפי דעתי לא היה אידיאולוגיה כי תשאלו את אחי הוא ידבר אתך אולי שעות על אידיאולוגיה לא יודע מה הוא אמר לך

255

ש: הוא דיבר איתי שעות על אידיאולוגיה.

260

אא': אבל אני מדבר את מסתכלת תכלס על מי האנשים שקבעו את המסיבות ומה היה להם בראש באותו זמן.. אהם בעיניי לא היה שם שום אידיאולוגיה חוץ מ..ממש כיף לנו, אנחנו מתלהבים ממה שאנחנו עושים, אנחנו עושים את זה טוב אנחנו בונים פה אלטרנטיבה – מגניב! בוא נעשה את המסיבה הבאה

יותר מגניבה. יב' הסתובב ימים וחיפש לוקיישנים לא מתוך אידיאולוגיה הוא פשוט היה בהתלהבות של בוא נמצא עוד מקום יותר מגניב למסיבה. זה לא היה קשור לאידיאולוגיה. ה.. 265

ש: אז מה היה לדעתך המניע של אנשים לעשות את זה? כיף?

אא': תשמעי, איכשהו התפתחנו וראינו שאפשר לעשות מסיבות ואפשר לעשות דברים מגניבים בכלל והייתה מן החלטה כזאת לעבור לשלב הבא. אהם, אני חושב שזה היה דז' ורא' שהיו באנגליה וחזרו שם מכמה מסיבות "סקווט פארטיז" עם אסיד-טכנו וחזרו עם החזון שלהם המוזיקאלי הזה, שעדיין היה מאוד פתוח אז, והחלטנו לעשות מסיבה מאוד גדולה, אהם.. ואיכשהו דרך יל', עניינים וזה הגענו ל- ללוקיישן המדהים הזה בגבעת שאול שהיה את המסיבה הראשונה שבעצם קראו לה "100 מטר" שהמסיבה הראשונה אהם, למסיבה קראו "100 מטר" לא ל"ליין" ל.. לקבוצה. זה היה מסיבה "מאה מטר מתחת לאדמה" כי הם היו ראו איזו מסיבה באנגליה שקראו לו לא יודע מה, 275

ש: ONE HANRED METERS BELOW THE GROUND :

אא': זה לא היה אותו דבר קראו לו משהו אחר.

ש: אני חושבת שזה היה אותו דבר, אבל יכול להיות שזה היה... 280

אא': זה היה משהו אחר...

ש: זה היה בהשראה של ה.. 285

אא': זה היה ה- SIXTY feetS או לא יודע מה,

ש: O.K.

אא': היה משהו שונה, זה היה בהשראה, אה... רו' אז היה סטודנט ב"ויטל" אז קפצנו אליו, הוא עיצב לנו פוסטרים ממש מגניבים, אהם הלכנו למשרד של אבא של דז' ברחוב המלך דוד וצילמנו אותם במכונת צילום אה, ממש עשינו משהו של המחי- עשינו מלא חברים של מוזיקה. כי כבר אז היינו הרבה יותר מפותחים מוזיקאליים אבל זה היה עדיין מגוון, "DRAM &BASE", "CHILL OUT", אפילו היה שם טראנס שיג' חטא בשנים הראשונות והטכנו של דז' שמה בסוף, אה, ל- היינו את יודעת, בן-עמי בא עם האמבולנס כי הוא היה נהג אמבולנס אני זוכר כל אחד עשה את שלו אהם, היה הרבה ויכוחים על השם אז 290

אבל כשם של מסיבה ולא כשם של חבורה זה היה נשמע הגיוני. אהם, אני אישית לא אהבתי את השם בהתחלה. שנאתי אותו. בדיעבד אני חושב שהיה, שזה שם גאוני אבל... לקח לי זמן להיכנס אליו

ש: היו לך הצעות אחרות? 300

אא': כל מיני אבל אני לא זוכר כלום.

ש: O.K.

305

אא': היה גם ויכוחים אם צריך לייחצן את זה או לא צריך לייחצן את זה, דווקא ההשראה של הכרטיסי ביקור באה ממני, אבל אני רק העליתי את זה לאוויר כדוגמא, כאופציה של משהו שאפשר לעשות אה, זה לא היה קורה אם לפי דעתי זה היה דז' ורא' שהלכו לבית דפוס ופשוט הזמינו את זה בלי לשאול יותר מידי אבל זה היה טוב שהם לא שאלו כי יותר מידי שאלות גם.. באותו מסיבה זה כבר היה מצב שעשינו

כבר כמה מסיבות וההתפתחות כי מלא אנשים הרגישו חלק ורצו להיות חלק אז היינו עושים את הפגישות 310

האלה אצל דז' בחצר בחניון שם למטה ומליון אנשים היו באים, זה היה יותר מפגשים חברתיים והעלאת רעיונות ופה ושם ואולי חלוקת מטלות אבל זה.. לא היה יותר מידי מטלות לחלק, זה היה יותר להלהיב את כולם, לספר לכולם מה היה קורה, לתת לכולם הרגשה של חלק ושכולם ייקחו הזמנות ויחלקו כי, כי זה היה הכוח של המסיבות האלה ש- כל אחד חוזר לבסיס או לחבורה או לאיפה שהוא לא יהיה ומביא ת'

, את צריכה להבין אנחנו מדברים על גיל 20-21, אנחנו כבר כל אחד היה בצבא או עדיין בצבא 315

התפתחנו לכיוונים אחרים ו- הכרנו מליון אנשים אחרים ואנשים מחוץ לעיר ואנשים, פתאום זוהר את יודעת כל מיני אנשים שלא היו שם, לא היו ירושלמים בכלל אבל פתאום אהם, היה נגיעה אליהם. ו... ואז היה את המסיבה הראשונה והמסיבה הגיעו מעל אלף איש והיה מסיבה מדהימה ירושלים לא ראתה דבר כזה בחיים שלה. היה שם מליון פאשלות, גם הופיעו.. היה מלא דברים טובים – אהמ ג'וני בליסטה

שבדיעבד היה D.J. מדהים של DRAMA BASE שאף אחד לא הכיר אז הופיע באותו יום עם MC עם 320

חבר שלו דז' הזה וש- שאלו, בצהרים הגיעו בזמן בזמן ההקמה שאלו אם הם יכלו לנגן וסידרנו להם לנגן. זה אני חושב ש- אני לא זוכר אם החדר שלהם היה מסודר או לא, אני זוכר שגל' – גל' נכון? ניגן שם

בהתחלה בכלל כי אני חושב שזה בכלל לא היה מתוכנן והזמנו אנשים מתל-אביב ש-לא הכרתי אז ושלוש – ארבע שנים אחרי זה כשנהייתי חבר שלהם בתל-אביב הם אומרים לי ניגנו ב"100 מטר" לפני ארבע

שנים במסיבה – אני כזה – כמו רייצ'ל, היא ניגנה בחדר CHILL OUT. רייצ'ל בדיעבד היתה מלכת 325

האלקטרו של של תל-אביב במשך שנים. אז אה, הרבה אנשים ממש התחברו שמה ואחרי המסיבה פשוט היינו בשוק. גם היה פתאום קופה! פתאום היה כסף.

ש: מאיפה באמת בא הכסף ל.. לעשות את המסיבות האלה בהתחלה?

330

אא': אהם, הכל היה ממש האפריות ובלי כסף והקצת כסף שהיה צריך לשים לפי דעתי אהם משהו בין דו' ליג'. שמו את הכסף. אני לא סגור על זה. אני אף פעם לא שמתתי כסף. אה..

ש: ומה עם להרוויח כסף, זאת אומרת אנשים עבדו, עשו כל כך הרבה?

335

אא': זה אף פעם לא היה, זה, זה אף פעם לא היה בתוכנית זאת אומרת כולנו היינו שמה בשביל הכיף והחזון – לא היה לנו משהו יותר טוב לעשות. צעירים מירושלים משוחררים בדיוק מהצבא, מה תעשי? יש לך זמן ללכת לתלות מנורות. נמ'בוא וירים לך ברזלים במשך שעות כי הוא משוגע ובא לו. לא יודע כאילו (צוחק) לא היה מה לעשות. וכולם היו בעניין כולם נהנו כולם אהבו כולם הזמינו את החברים שלהם הכניסות היו זולות האלכוהול היה זול אהם.. הסמ- גם לא היה סמים.

340

ש: סלקציה?

אא': לא היה סלקציה. לא היה סלקציה. סלקציה היתה, קראנו לזה סלקציה טבעית. ערסים לא יגיעו למסיבה ב.. אולי זה היה סיבה גם שאתם, חיפשנו מסיבות בחורים בסקוטים ולא יודע מה וכמה שיהיה יותר קשה לחפש יותר טוב – סלקציה טבעית. המוזיקה מבחינתי היתה סלקציה טבעית.

345

ש: וזה אין שירותים, שאי-אפשר לרקוד עם נעלי עקב (צוחקת) היו כל מיני סוגי סלקציה.

אא': בסדר. כן. זה קרה בדיעבד שאי אפשר לרקוד עם נעלי עקב או זה שצריך ללכת בבוקר, זה היה בשביל להגיע ללול תרנגולות בגשם שוטף.

350

ש: באבן ספיר,

אא': באבן ספיר. כן.

355

ש: כן.

אא': אהם..

360

ש: והתחלת להגיד משהו על הסמים כמה, כמה לקחו חלק?

אא': לא היה סמים אז. בהתחלה לא היה סמים. אם היה סמים זה היה מאוד אינדיבידואלי. אני לא מדבר על שאכטה פה ושם, אני לא זוכר אם היה שאכטה ומבחינתי שאכטה זה לא.. שאכטה זה לא סם שמחזיק

- 365 מסיבה – אני מבטיח לך. אהם, בהתחלה ממש ממש לא היה סמים. בשלב מסוים היו אנשים שעשו קצת יותר אהם. אקספרמנטליים, אהם יותר בכיוון של אסיד בהתחלה לפי דעתי, זה היה מוזר פשוט לא היה, אקסטזי לא היה שם. לא היה בירושלים אקסטזי באותה תקופה, לפחות לא אצלנו לא... אף אחד לא ידע מה זה. לא לדבר על קוק או ספיד או דברים כאלה – עד היום נראה לי בירושלים לא יודעים מה זה. אולי שניים – שלושה חברים שלנו. אבל אהם... זה ממש לא היה ככה זה ממש היה תמים אהם מהבחינה הזאת כאילו נר' הביא בקבוק אבסינט זה היה ווווואו!! (צוחק) את יודעת.

ש: כן.

- 375 אא': מה שמיוחד אהם.. גם לא היינו צריכים את זה באותה תקופה, היינו הרבה יותר.. היה לנו הרבה יותר כח ואנרגיה ו.. לרקוד כל הלילה וכאלה. גם רד-בול לא היה. אני זוכר שרק הביאו רד-בול גם כן, אז נר' כי הוא עבד ב...
ש: הוא היה מחובר ליין ו.. אלכוהול

- 380 אא': הוא עבד ב.. אחת מהחברות אה.. בית המשקאות של שחר או משהו,

ש: כן.

- 385 אא': אז הוא הצליח להביא לנו כמה ארגזים של רד-בול למרות שבהתחלה רד-בול היה רק למועדונים סלקטיביים בכל הארץ כאילו, אבל הוא השיג לנו והיינו בהתלהבות. זה היה מסיבה ביער זה היה כבר אחרי.

ש: כן, גם האבסינט היה ביער.

- 390 אא': אבל זה בא כאילו בשלבים אחרי..

ש: כן, כן. הרבה אחרי.

דינמיקה

- 395 אא': מסיבה בגבעת שאול, אני זוכר שישבנו אחרי זה... בטח איזה עשרה אנשים או משהו, בבולינט אחרי המסיבה, שישי בצהריים או שבת צהריים מה שזה לא היה, פשוט היינו בהלם. החיוך לא ירד מהפנים כולנו היינו WAIERD לגמרי כאילו ואו! WHAT THE FUCK קרה פה כאילו כל ירושלים מדברת על המסיבה הזאת כאילו.. מה זה כל ירושלים? נראה כל הארץ דיברה על המסיבה הזאת כאילו לפחות..

כאילו זה לא היה יאמן. לא היה דבר כזה. ואז פתאום השאיפות נהיו יותר גדולות והמטרות נהיו יותר מ...
ספציפיות והפוקוס נהיה יותר רציני,

400

ש: מה היתה המטרה העיקרית?

אא': מה? של לעשות מסיבה עוד יותר טובה. (הרצון היה רק להשתפר - מתחבר לדברים של דו')

405 O.K. ש:

תופעה

אא': ועוד יותר טובה. אני, בכוונה אני בורח לא... מבחינתי לא היה פה אידיאולוגיה ולא היה פה... כל מיני אנשים הצטרפו ו... חלק הצטרפו כי רצו אידיאולוגיה וחלק הצטרפו כי הם היו אנשים הזויים ודפוקים והם חיפשו מסגרת חברתית ופתאום היה איזה משפחה שקיבלה אותם בלי שאלות, והיו שם הרבה אנשים הזויים שעברו ב- "100 מטר" במשך השנים ואת יודעת את זה, היה גם הרבה צחוקים, הרבה אנשים

410

שלקחו על עצמם היו הולכים ואומרים אני מ"100 מטר", או אנשים ש- בשלב יותר מסוים כבר היו אחרי שכבר זה נהיה מפורסם ופה ושם כתבות וכאלה, היו אפילו אנשים שעשו מסיבות וקראו להם "100 מטר" או שחשבו ש"100 מטר" זה הגדרה למסיבות UNDERGROUND לא חוקיות או משהו הזוי כזה, אהם... אני חושב שלכולם זה היה יותר משעשע מכל דבר אחר, היה איזה מועדון TURTLE באיזה

415

אזור תעשייה פה בתל-אביב אני חושב שהייתה מסיבה שקראו לזה "מאה מטר מתחת לאדמה" ודו' ורא' הלכו כדי לראות מה זה כי הם היו מאוד סקרנים... היו כל מיני צחוקים כאלה. אה... מה שהיה יפה בחבורה שהיה גם דינאמיקה ש... אנשים בהתחלה בעיני לא ניסו לקחת מקום אחד של השני. כל אחד היה ממש

מבסוט בשלו. כאילו יב' היה ממש מבסוט בלמצוא לוקיישנים או ב... לא יודע. אהם... רז' ובא' וזל' בשלב מסוים בהתחלה הם היו ממש מבסוטים להיות אחראים רק על הבאר. לא עניין אותה ה- D.J. כי אין, מה הם מבינים בזה מבחינתם? מי שעניין אותו ה- D.J. היה מתמקד ב- D.J. אבל ה... אני חושב שאפשר גם לחלק את "100 מטר" ל...

420

ש: תת-קבוצות?

אא': לתת קבוצות. אני חושב שהיה את הגרעין הממש קשה ש- אין מה לעשות זה היה דו' רא' ויג', ואז היה אולי את השבע אנשים מסביב - אולי, אולי זה השבע אנשים שחתמו על העמותה, כמו שגם אני חתמתי על העמותה ואני לא יודע אם הייתי מכניס את עצמי כי אפילו לי היה מסיבות שפספסתי כי הייתי בחו"ל או לא יודע מה, אבל בתכל'ס זה היה יותר כאילו ה- אולי אני ויב' ו... אהם לא יודע, היה תקופות שיצ' היה מאוד פעיל היה תקופ- .. (המסנג'ר שלי) היה אני אפילו לא זוכר מי חתם על הדף הזה של העמותה. היינו שבעה אנשים.

430

ש: O.K. הדף הזה של העמותה הוא לאו- דווקא הוא זה שקריטי, אבל מה..
 אא': אבל זה מבחינתי היה גם, כן היה קצת תתי-קבוצות היה את הקטע של שלוש אנשים אחרי היה את
 השבע אנשים אחרי חמש עשרה איש אחרי זה היה את החמישים איש ש.. ואז זה גם היה מאה איש
 435 שקראו לעצמם "100 מטר" כי גם טינקרבל חילקה בשבילנו הזמנות לאיזה מסיבה, מסיבת יום העצמאות
 הגדולה. אז אולי גם היא קראה לעצמה "100 מטר" בשלב מסוים ובאה לפגישה בבית של רא' ו- קפצה
 מול כולם כאילו היא המלכה של החדר. O.K.

ש: כן, זה יפה שאנשים מתהדרים בשם הזה גם כשלא קשורים אליו, זה נותן איזה שהוא...
 440 PRESTIGUE שאנשים רוצים להיות חלק מזה גם כשהם לא שם.

אא': לגמרי. לגמרי. וזה עוד יותר אהם.. טופח על השכם של אנשים שהם יודעים שהם באמת..

ש: כן,

445 אא': עכשיו חלק מהיופי של זה זה היה גם ההתעקשות של הלבנון מהעיתונות ולברוח מהתקשורת א- זה
 לא היה מתוך אידיאולוגיה זה היה מתוך – מי תשים ב-FRONT? איך תחליט? אהם, איך תסביר מה זה
 המאה מטר בלי שזה יראה מגוחך? או אנחנו לא סומכים על העיתונאים מניסיון רע בחיים (ניתוח-
 מתחבר למה שדז' אמר על עיתונאים..). ובדיעבד אה, מה שקרה זה שזה רק הפך את ההילה לעוד יותר.

450 זה עוד יותר דחף וזה עוד יותר ניפח וזה עוד יותר הפך מיתוסי. אני פגשתי במשך השנים אחרי כשכבר
 גרתי בתל-אביב חברה "דומו-רקורדס" מחיפה הם גרים בגרמניה חצי מהם דיי בטרנס, כאילו הם נקראים
 UNDERGROUND TRANCE הכי חזקים באזור הצפון – לפחות אז. מבחינתם הם באו אלינו כן,
 אף פעם לא היו במסיבה של ה"100 מטר" אבל הם כולם היו כזה כן, אנחנו ה"100 מטר" של הטרנס.
 O.K. רק מתוך השמועות שהם שמעו. והם, והם היו, הם רצו לפגוש אותנו רק כי הם שמעו על ה-"100

455 מטר" או תמיד יש את המיתוס הזה שאנשים תמיד אמרו שהם היו במסיבה של ה"100 מטר" ואתה שואל
 איזה? כי בזמנו עוד זכרתי כל מסיבה.. ו... ו- אתה מגלה שאף אחד לא היה במסיבה באמת. או שהם היו
 באיזה מס- לא יודע מה ו.. אי אפשר להשוות. גם התחילו הרבה דברים אחרים לקרות במקביל. ה...
 מ.. "חזית האלקטרונית" עשו מסיבות שלהם והי- בכיוון שלהם והיה קצת מעניין, היה גיא מר מהדג נחש

היה לו חבורה בשם "אל-ניניו" שעשו גם מסיבות הם ניגנו קצת טכנו ודראם-בייס וכל מיני דברים כאלה,
 אהם, היו את ה- לפני הדארק-דיסקו אפילו אני לא זוכר איך קוראים להם בתל-אביב, החבר'ה של אמ'
 460 וירון סובול ואביה בן דוד עשו מסיבות טכנו בתל-אביב ו- בטח התחילו במסיבות טכנו הרבה לפנינו, אבל
 הם בחיים לא התקרבו לכמות קהל ולאטרף ולאווירה שהיה לנו אני זוכר פעם ראשונה שהזמנו את אמ'
 לנגן במסיבה של "100 מטר" זה.. מבחינתו זה היה חזון אחרית הימים. הוא, הוא לא האמין שאי-פעם
 במדינה שלו הוא יוכל לנגן את המוזיקה שלו ו.. ויהיה לו אלף איש שרוקדים וצועקים ונשארים עד

465 שתיים-עשרה בצהריים ביום למחרת כאילו – עד היום זה לא קורה.

ש: אתה יכול למצוא איזה קשר בין ה"100 מטר" לירושלים? אתה מדבר על זה שבתל-אביב הייתה סצינה שונה...

470 אא': אהם כן. התיאוריה שלי.. מאוד פשוטה אהם... ירושלים תמיד הייתה עיר, בגלל החוסר אפשרויות שמה, אה, אבל מצד שני אנשים שגדלים עם הרבה תרבות בבית ו.. וזה בעיר. זה עיר סך הכל תרבותית, אה... ו- מין אופציה כזאת של אין מה לעשות אז צריך לעשות את זה בעצמנו וזה ואפשרי וזה קל, ותרואו כולם עשו את זה, כל דור עושה את זה בשלו, גם היום, ובתל-אביב זה – יש מאה מועדונים הלואי יום אחד יזמינו אותי אבל אהם, מי אני שאתחרה בהם, או איך אני אגיע לזה. זה תל אביב פה אנשים הם, הם ... יש. בגלל שיש הרבה יותר זה פחות דוחף אותם ללכת וליצור והם פחות מאמינים באופציה ובאפשרות של י- יצירה עצמאית. **ובירושלים בעיניי זה, זה בדיוק להפך כאילו מרגישים את זה בהכל. עד היום לפני דעתי האנשים ששולטים בכל מיני תחומי תרבות בארץ: קולנוע, טלוויזיה צילום – לא משנה אהם, שימו לב כמה ירושלמים במקור נמצאים בנקודות האלה.**

480 ש: זה בא מאיזשהו רעב יותר גדול?

אא': רעב, רעב זאת הנקודה. כן.

485 ש: O.K. ואיך הייתה דינאמיקה בין האנשים בתוך ה... נגיד אה, לא המאה איש או חמישים איש, בתוך העשרים-שלושים איש היותר קרובים?

490 אא': בהתחלה בעיניי הייתה דינאמיקה מצויינת ובשלב מסוים היה הרבה הרבה בעיות כי אנשים ראו דברים שונה והאגו התחיל אהם להיכנס בהרבה מקרים והיה הרבה ויכוחים אהם, והרבה אי-הבנות אהם, הרבה פעמים גם הויכוחים לא היו דווקא בין האנשים עצמם המקוריים, אלא בגלל כל מיני נספחים שונים שהצטרפו ל"100 מטר" בשלבים מסוימים ו- אנשים שרצו אותם או לא רצו אותם ואיך זה היה נראה. **(זיקה דתית שעוברת לפוליטית)**

495 ש: תן לי דוגמא ל... ויכוח ש- שיכול היה להיות. על מה, כאילו מה היו סוג הויכוחים? על דברים טכניים במסיבה, על אידיאולוגיות? על אה... איפה לעשות את המסיבה? זאת אומרת אה, מה – תן לי דוגמא למשהו שאתה זוכר שהיה עליו ויכוח.

אא': קשה.

ש: אמרת קודם על העניין של היח"צנות – אם כן כרטיסי ביקור לא כרטיסי ביקור...

500

אא': אבל זה לא ויכוח ריב, זה היה ויכוח אהם בריא.

ש: O.K., אז אתה אומר שבצעם היו שני סוגים של ויכוחים אחד ויכוח יצירתי

505

אא': כן

ש: שממנו יוצאים דברים, סיעור מוחות נניח, והיו ריבים.

אא': היו ריבים כי היו אהם... O.K. אהם, בשלב מסוים... בשלב מסוים זה נהיה מאוד מאוד גדול והגרעין הקשה אני מצטער ש- אין לי, אין לי פשוט מושג יותר טוב לזה, אהם בשלב מסוים היו צריכים לעשות החלטות אהם אפילו אם זה בן אדם אחד – בין אם זה דז' או רא' או מישוהו, לפעמים היו צריכים לעשות החלטות בשביל שזה יקרה כי אם חמישים איש יש להם דעה להביע – וזה המצב שזה הגיע הרבה פעמים, אה, זה היה בלתי אפשרי להגיע למסקנה. ואז אנשים פשוט הלכו ועשו. ואז היו הרבה אנשים

510

אחרים שהרגישו שהם נתנו כל כך הרבה בשביל הדבר הזה והם לא מקבלים שום דבר בתמורה – כל מה

שהם רצו זה המינימום של..

515

ש: שיקבלו את דעתם,

אא': אפשרות להביע את הדעה, אפילו אם לא יקבלו. להביע את הדעה. ואז זה היה עצבים אה- איך הלכת

ועשית את זה בלי בכלל לשאול אותנו?

520

ש: וה-

אא': למה הלכתם ועשיתם את הכרטיס ביקור עם הפונט המכוער הזה? למה לא שאלת אה אותו שהוא מעצב גרפי והוא היה פותר לכם את זה בשנייה? אבל המסקנה בדיעבד שזה היה ש- אם הייתי צריך לשאול אותו ואז הוא היה מתייעץ איתו ואז זה זה, זה לא היה נגמר ובאותו יום היינו צריכים את ההזמנות אז הלכתי ועשיתי. זה מין גישה כזאת ש.. אבל אהם, אנשים בשלב מסוים זה נהיה מאוד משמעותי בחיים

525

שלהם גם דיברנו על זה ש... זה נהיה הילה כזה מסביב לאנשי "100 מטר". אני אתחיל, אני לא הייתי מתקלט כמעט במסיבות של "100 מטר" בהתחלה או הייתי מנגן תמיד ב-לאונג' או בחדר הקט- כאילו בחדר הקטן הייתי או משהו כזה, והיו מזמינים אותי לתיקלוטים כי אני מ"100 מטר" והייתי שואל את האנשים אתם יודעים איך אני מנגן? שמעתם אותי פעם? לא, לא, לא והייתי מסרב כי כי ידעתי שאני לא מסוגל לספק להם את הסחורה או את מה שהם חושבים שהם רוצים. רק רצו לכתוב "100 מטר" אחרי

530

זה.

535 ש: כן.

אא': בס- בשלב מסויים ניצלתי את זה כמובן. כי היה לי מה לספק וזה התאים אז למה לא? כמו כולנו. אבל אהם, כן. היה הרבה נושאים רגישים. אני מאוד מאוד מבולבל מבחינת זמנים כבר, מה קרה מתי ואיך או למה? אבל היה את מסיבת יום העצמאות ה-50 שנה שהייתה מטורפת ש.. עד היום בז'אנרים

540 המוזיקליים האלה לא היה דבר כזה בארץ. ו.. זה נוצר בזכות חיבורים מטורפים של אנשים ורישות של אנשים בכל הארץ ובעיקר בתל-אביב ובירושלים לא היה שום אלטרנטיבה באותו יום העצמאות וזה 50 שנה לישראל ונתנו.. ארבע קומות כאילו עם.. פשוט היה מדהים. ו... זה פשוט היה רייב לכל דבר כאילו... אנשי- יש אנשים שגרים בערים גדולות באירופה ולא ראו רייבים כאלה זה פשוט איכשהו זה עבד, הכל התחבר שמה. עם כל הבלגאן שבמדרגות ושלא היה מקום וזה והכרטיסים וה...סרטים שהיה שמה ו- 545

ש: ונפלו ואנשים בקבוקי בירה מלמעלה מהקומות,

אא': ונפלו לאנשים בקבוקי בירה ולא היו פות- אף אחד לא קנה פותחנים לבאר ואז כל הבארמנים דפקו ככה בקבוקים והיה להם חורים ביד בסוף הלילה ו.. דברים נאבדו ונעלמו ו- והליין-אפים זה, והסאונד נפל באמצע כי, כי לא ידענו מה אנחנו עושים – מליון ואחד בעיות בסופו של דבר. איזה מסיבה מטורפת כאילו אה... אי אפשר לדבר, אי אפשר להשוות לזה שום דבר אחר שאי-פעם קרה. אולי בטראנס אבל אני לא, לא מעניין אותי הטראנס.

555 ש: מה המסיבה הראשונה שתיקלטת בה, אתה זוכר?

אא': תשמעי, תיקלטתי גם ב... ביער, תיקלטתי גם במסיבה הראשונה שקראו לה "100 מטר" בחדר הקטן אהם, CHILL OUT בשלב מסוים, אהם.. ניגנתי גם באבן ספיר – אני לא זוכר כאילו.. ניגנתי גם ביום העצמאות בחדר FREE STYLE במשך עשרים דקות בין לא יודע איתי RED-EYE ל... MR. POKA, (צוחק) או כל מיני אנשים הזויים שהזמנו לאותה מסיבה. אבל אהם... אבל זה אף פעם לא היה ברחבה המרכזית אהם – ועד היום, כאילו אני... גם כשניגנתי עם M1 עם החברה או ב"פאקו-טק" ניגנתי חימום כי.. מוזיקלית הם תמיד היו ב- בטכנו ש- .

ש: ואתה לא,

565

אא': אני לא. אני יותר האוס, אלקטרו, דיסקו דברים הרבה יותר רגועים יותר איטיים יותר FUNKY יותר VOKALS יותר מלודי. היום לאט לאט כולנו מוצאים את עצמנו באותו מקום כי הם לאט לאט יורדים למינימאל אני עולה קצת לארבע על ארבע כאילו איכשהו זה, זה מתחבר.

- 570 ש: אתה יכול להסביר בתור D.J. לפשוטי העם ולהידיוטות מה ההבדל בין טראנס וטכנו? דינמיקה ושייכות
- אא': אההה לא. זה בסופו של דבר ה... צלילים. שמשתמשים בהם ו... וסוג של מבנה. אהם... קשה לי לדבר על טראנס בלי לקטול ובלי להיות מגעיל ונראה שזה, וזה לא הסבר נכון מוזיקאלי. ה... בתקופה אז ההיא ודו' ורא' ניגנו וטכנו זה דבר הכי קרוב לטראנס שיכול להיות אהם... מבחינת הצפופים והעליות ו... אבל ה"ביטים" והצלילים של ה- התופים המכונות תופים שהשתמשו בהם והכל הם אחרים לגמרי. ובעיניי זה היה הרבה יותר מעניין ומקורי ודינאמי מאשר טראנס שבעיניי הוא רפיטיבי ובנאלי ו... לא מופק טוב ולא יודע מה. אבל אה, אז היה את אה, אני חושב ש-מתי שהכל התחיל להשתנות והתחיל הבלגאן והתחיל הסוף זה היה המסיבה שעשינו ב- ליד מצדה במדבר, שאז החלטנו שאנחנו מתמקצים ועשינו חלוקת תפקידים והחלטנו שבין כולנו נחלק את הכסף, אז כמובן שברגע שאתה מחלק תפקידים יש הרבה פחות תפקידים... חמישים עד מאה איש שחושבים שהם חלק מ"100 מטר" או הם חלק מ"100 מטר" כי כבר כמה תפקידים וכשאתה מחלק כסף אז פתאום יש שאלות למה הוא מקבל ואני לא מקבל? כמה אתה מקבל? איך אתה מקבל? אהם, ונהייה נהייה מלא מלא בעיות ו... כל המסיבה הזאת מבחינת המאחורי הקלעים הייתה סיוט.
- 585 ש: למה?
- אא': כי... לא כולם היו חלק. אז הרבה מהאנשים באו ממורמרים, אה, ועמדו בצד ומרמרו. הרבה אנשים שהיו, היה להם תפקידים אבל התפקידים היו שונים אז האשימו את ה- אני אחראי על הבאר, על הבאר אבל הבאר מושלם אבל מי שעושה את המוזיקה הוא על הפנים אני אחראי על המוזיקה ומי שעושה את הוידאו על הפנים מה?
- 590 ש: זה שונה ממה שתיארת קודם שכל אחד ניגש באופן טבעי למשהו שעשה לו טוב ו...
- אא': ועזר והתחבר ו... צריך סולם, צריך לתלות מנורה זה פה, זה שם... פתאום זה היה כאילו טוב אם הם מקבלים על זה כסף וזה ההגדרה שלהם אז למה שאני אעזור? אז אני אעמוד בצד ואגיד שהם עושים את זה חרא.
- ש: O.K.

600 אא': ושם התחיל בעיני הבעיות העיקריות.

ש: אבל זה החזיק מעמד החלוקה הזאת?

אא': לא

605

ש: זה המשיך למסיבות אחרות?

אא': לא. אה...

610 ש: זאת אומרת שזה היה איזשהו ניסיון חד פעמים במסיבה אחת שיצר מירמור, לא הצליח ו..

אא': כן. אבל מאז לפי דעתי זה אף פעם לא נפתר ממש. אני חושב שה- הדינאמיקה החברתית כבר התחילה להשתנות, זה גם,

615 ש: מה, מה היה שונה?

אא': אז שאלת, אנשים כבר שנים ביחד אהם, לא ראינו דברים באותו דרך לא ראינו התפתחות באותה צורה אהם, שנים של.. של אהם.. אהם הסתכלות אחרת מתחילה להיות כבר מרמור אהם אנשים נהיים להם חברים שונים, אם מביאים אנשים שאת יודעת היה בעיות כמו.. דפ' 'לדוגמא: דפ' בא למסיבה של ה"100 מטר" נגנב – איכשהו התחבר עם ה- עם דז' ורא' ו.. ויג' או – לא יודע מה, ו.. וזהו. לא היה עם מי לדבר! פתאום יש איזה – בשביל כל האנשים האחרים שזה החברים הכי טובים שלנו שגדלנו אתם, הרגשנו שיש פה בן אדם זר שאנחנו אישית לא אוהבים, לא סומכים עליו, לא אוהבים את הטעם שלו או את מה שהוא עושה, הוא נראה לנו הזוי ומוזר ומשהו פה מאוד לא ברור – זה היה הגישה בהתחלה כן?

במשך השנים למדתי להכיר את דפ' מצוין אבל זה היה כאילו ה- הזה, ואנחנו לא יכולים לדבר עם החברים הכי טובים שלנו והם מקשיבים לו. פתאום. הם מתייעצים איתו. הם יושבים איתו ועושים החלטות. שקשורות לכולנו. והרבה פעמים ההחלטות היו מאוד כמו: אנחנו לא תולים אומנות של אף אחד במסיבה, אבל פתאום במסיבה בקריית יערים אהם על הקירות מלאים קולאז'ים ממש ממש מכוערים שדפ' עשה. בענק על הקירות עם רקע לבן. מאיפה זה בא? איך זה הוחלט? ופתאום דפ' נכנס לויכוחים

ועונה לי או לרל' או ליב' או לא יודע מי או.. וזה גרם שמה... מצד שני כולם רוצים להסתדר אז מחזיקים את זה בפנים ומחייכים ומנסים להבין מה קורה. הזוי לגמרי. אהם זה מוזר כי זה מישהו שלמדתי לקבל ואפילו לאהוב בהרבה צורות אה, אה ואז בברלין כל ה- FEARS שלנו.. אהם התבדו על רא' ויג' כאילו קרו בסופו של דבר.

- ש: לא התבדו?
635
אא': איך אומרים? אהם..
- ש: התממשו
640
אא': התממשו, כן.
ש: כן.
אא': בסופו של דבר.
645
ש: מה? מה זאת אומרת?
- אא': את צריכה לשאול אותה מה שקרה שמה, אבל בסופו של דבר הוא חטף עליהם קריזה ו.... חוסר תקשורת מוחלט והוא נעלם להם. חזר לארץ בלי לדבר איתם עם כל האולפן שלהם עם כל הציוד שלהם שהם קנו ביחד בכסף משותף ו.. ו.. כעס עליהם שנא או –
650
- ש: אוי
- אא': הם לא אה ממש מדברים על זה אבל הייתי שם בחלק מהמקרים כי הייתי הלוך-ושוב הרבה אז קיבלתי פה ושם "אינפוט" והבנתי שזה היה ממש ממש לא טוב – עובדה שהם לא מדברים היום אף אחד מהם.
655
ש: איתו.
- אא': איתו. והוא לא אתם.
660
- ש: כן. ו... דיברת על ברלין. רציתי לשאול קצת על הגלובליזאציה על ההשפעה של חו"ל על המסיבות שלנו. אמרת באיזשהו שלב שני ורא' נסעו ללונדון וחזרו משם עם ה..
665
אא': כן.
- ש: רעיון של אסיד-טכנו? אה, אתה רואה איזשהו חיבור בין מה שקרה בעולם למה שקרה בירושלים?

670 אא': אני חושב שהתהליך הזה קרה בהרבה מקומות בעולם אבל אהם... בזמנים שונים ובצורות שונות. אני בטוח שזה מתפתח ברגע זה ב.. אינדונזיה או משהו. כאילו זה משהו שקורה, אנשים מגלים את העולם הזה את ה-DANCE MUZIC ו-לא יודע, את התמימות של זה של ההתחלה ואת ההתלהבות. "הכולם ביחד" השמחה והכל. אהם, תראי השונו את עצמנו, השוו אותנו כל מיני אנשים ל- לסצינה שקרה בלונדון אבל אני אף פעם לא הייתי מגיע ללונדון אין לי מושג איך להשוות את זה. וברלין זה משהו הרבה יותר מאוחר. ברלין זה כבר בגלל המוזיקה. אהם, למרות שברלין מומחית בלעשות מסיבות אהם אף אחד מאתנו לא היה בברלין אז.

ש: ואיך הגעת לברלין?

680 אא': אני פעם ראשונה הגעתי בחילופי אומנים בין תל-אביב לברלין ב- 2001 קוראים לזה NOBALOG עם אומנות, וידיאו, מוזיקה, היה שלושה שבועות פה בתל אביב עשיתי את היחסי ציבור וGROOVABILITY, GROOZABILITY שזה היה חברה של אח שלי אהם, עם אריק איציק אז וטוביה עבד שם וכל מיני עשו אז את ההפקה פה, כנראה קלישר מסיבות TLV דינמו-דבש כאלה, ואז נסענו לברלין כולם. זה היה ההיכרות הראשונה שלי.

685 ש: אה, אני חושבת על הילד בן 14 ש- התחיל לנגן סתם במסיבות, דמיינת שתגיע לנגן בברלין? ותציג את עצמך כמישהו שמנגן בברלין ובאירופה ו- זאת אומרת זה.. זה נשמע ככה קפיצה מאוד גדולה ככה ל..ילד ירושלמי...

לסיכום- הכל אפשרי

690 אא': O.K מה שמעניין אותך זה איך זה השפיע על כולנו בסופו של דבר... אה, אני חושב שזה השפיע על כולנו אפילו אם אנחנו לא מתעסקים במוזיקה, אני חושב שזה הביא את כולנו לעצם ה- לש- לשני דברים: (1) שאנחנו צריכים לעשות משהו שאנחנו רוצים ולא ללכת בעקבות מה ש- ההורים שלנו או החברה מצפה מאתנו - צריך לעשות מה שעושה לנו טוב, ו-ב) שהכל אפשרי. ו.. מה שנראה גדול הוא בעצם הוא בולשיט וממש קל. כי אם פעם להרים מסיבה היה נראה ההה איך אני ארים מסיבה? ופתאום אהם בגיל 21 מגיעים לנו 3,500 איש...

695

ש: כן.

700 אא': כן. אז פתאום הכל נראה אפשרי. ורואים את זה היום בכל מקום ובכל אחד, כל אחד בצורה שונה יש אנשים יותר מוכשרים יש אשים פחות מוכשרים יש אנשים של בהתעסקויות אישיות והם לא ממש ממששים את זה כמו שצריך, ויש אנשים ש-אהם רצו עם זה קדימה עד הסוף, אבל אני חושב שזה היה משהו שנתן ביטחון לחבורה אחד-אחד אהם, דחף אותנו קדימה, פתח לנו הרבה דלתות ואנש- והקבוצה

היותר מצומצמת שבאמת ה-PASSION שלהם היה מוזיקה אלקטרונית וחיי לילה ומסיבות כי הר-
 הרבה אנשים הלכו ללמוד משפטים או רפואה או לא יודע מה אחרי זה, זה לא משנה – כל אחד בשלו, או
 מה את לומדת? אה, אנתרופולוגיה? לא,

705

ש: מחקר התרבות.

אא': מחקר התרבות. אבל אה, החבורה שכן הייתה בבסיס זה היה הקרש קפיצה שלנו. שאני הגעתי לתל-
 אביב הייתי אא' מ"מ 100 מטר". לא הייתי D.J. חומוס ולא הייתי... כלום. דימנו 42 מעלות, כלום. הייתי
 אא' מ"מ 100 מטר" רא' מ"מ 100 מטר". היו כותבים M100 אחרי השם שלנו. צלצול טלפון (לענות?)

710

ש: (כן תענה). O.K. אהם.. כבר דיברנו על ה..על הכוח שזה נתן לכל אחד שאתה הייתי אא'.. מ"מ 100
 מטר" ולא D.J. חומוס ולא משהו אחר ושרשמו את השם את ה- 100 מטר..

אא': זה לא הכל זה פשוט היה – ה-קרש קפיצה שלנו. את צריכה גם לזכור עשינו מסיבות עם.. גם בתל
 אביב בסופו של דבר, עשינו מסיבות גם עם, עם התל-אביבים, ש.. בדיעבד היינו הירושלמים התמימים
 שבאנו ושאלנו את התל-אביביים אם הם רוצים ל- לבוא ולהשתתף איתנו במסיבות ואז עשינו איתם את
 ה- יום העצמאות ו..לא משנה אם זה עדי לב מ- DRAM & BASE או אמ' בטכנו אבל הם יצאו משם
 פעורי פה! במ היו בהלם. אז פתאום אני רוצה לקפוץ ביום שישי לאלנבי 58 למסיבות של עדי לב –
 ברור, אהם הדרק-דיסקו עושים מסיבות, ברור פתאום נהיינו חברים גם כולם. זה היה מאוד חברתי. אז
 אה, תשמעי הגעתי לתל-אביב בשביל ללמוד אבל הגעתי גם עם בסיס ו.. כל מה שעשיתי בתקופת
 הלימודים שלי בסופו של דבר היה קשור למוזיקה.

715

720

ש: מה למדת?

725

אא': תקשורת חזותית, עיצוב גרפי.

ש: ו.. טוב אני חוזרת קצת אחורה. דיברנו על העניין הה של הדינאמיקה שהתחילה להשתנות ודפ' הגיע
 ...1

730

אא': דפ' זה דוגמא אחת אז כן,

ש: כן. O.K.

אא': אבל דוגמא משמעותית.

735

ש: כן. זה נשמע כמו דבר משמעותי. אה, מה עוד? איזה עוד דברים הפעילו את הדינאמיקה? כאילו אתה מסתכל על זה כתהליך ואמרת שהשבר אחרי המסיבה במצדה אז היה,

740 אא': אני חושב ש-

ש: אחרי המסיבה במצדה אז היה,

745 אא': היה כל מיני. היה... כיוונים מוזיקליים שונים. אהם חלק רצו להתרכז ב- זה גם כן נהייה שברגע שה- רא' יג' ודז' התרכזו במוזיקה שלהם ומה שעניין אותם זה להוביל את המוזיקה שלהם ולהוביל את עצמם כ- SOUND SYSTEM הם הגדירו אז, אהם הרבה אנשים זה לא עניין אותם. לא עניין אותם אסיד-טכנו או D.J.יים מחו"ל או... ז'אנר כזה או אחר.

ש: אז מה עניין..

750

אא': עניין אותם ההווי המסיבתי והביחד של החיבור והאטרף. כל עוד סיפקנו להם את זה – סבבה. אבל ברגע ש... הרבה אנשים התבלבלו יותר מידי עם המוזיקה שלהם או היו בחיפוש או לא יודע מה, זה דווקא עבר הלאה.

755 ש: עכשיו אתה מדבר על גרעין קשה של דז' רא' יג' אה... אני מנסה לחשוב מה גרם להם להיות הגרא'ן הקשה? כריזמה? תכונות אופי? אה, מה??
50:14

760 אא': א) זה שהם היו ב- אה, שהם היו חברים קרובים הרבה מלפני, הם כבר היו חבורה, אהם, היוזמות הראשונות באו מהם אז אוטומטית זה מיקם אותם במרכז, הם היו החלטיים שזה משהו על דז' שבשלב מסוים כבר לא יכולתי להגיד אבל בהתחלה לגמרי. הם ידעו מה הדעה שלהם ו... ו... ונראה לי שהם נהנו גם למקד את זה מסביבם. יש להם יכולת הפקה טובה, יש להם כריזמה כן.

ש: לשלושתם ביחד או שלמישהו יותר?

765 אא': אה, אני לא יכול להסתכל על זה בצורה אובייקטיבית כי אני מסתכל על זה היום ואני יכול להגיד..

ש: אתה לא צריך להסתכל על אזה בצורה אובייקטיבית אתה צריך להסתכל על זה,

770 אא': אני יכול להגיד אה, רא' היום יש לו יכול הפקה או מעולה, יג' יש לו יחסי אנוש מדהימים, דז' אין לי מושג מה קורה איתו היום אה, לא דיברתי איתו שנים. אז, אני חושב שדז' היה הכריזמה. ר- יג' היה אה, הלב, ורא' היה ה.... תכל'ס. ביצוע.

ש: טכני.

775 אא': טכני. נשמע הגיוני?

ש: נשמע הגיוני.

780 אא': אבל אף פעם לא ניסיתי להגדיר את זה ככה, אז אני לא עומד מאחורי זה (צוחק). אולי עוד שנה אני אגיד משהו אחר. אהם, ואני חושב שלהרבה אנשים מסביבי זה היה נוח. אה, כי גם היה הרבה לחץ עם זה. היה גם הרבה ביקורת עם זה. לי היה קל אהם לקבל הרבה קרדיט על דברים שאני עושה אבל גם כשיש הרבה בלגאן אני יכולתי לקחת צעד אחורה. לברוח מה..

ש: אש?

785

אא': מהאש. אני חושב שהרבה אנשים הרגישו ככה. אז אהם. כן.

ש: O.K. ומה, זאת אומרת דפ' הגיע, התחילו דברים להשתנות ואז אני זוכרת שדז' נסע לברלין – אתה זוכר את התקופה הזאת?

790

אא': ססס פחות או יותר. אני לא זוכר .. שמה המשכנו לעשות מסיבות בלעדיו? אה,

ש: כן. אתה זוכר את זה איכשהו? מה, מי? איזה תחושה הייתה לך עם זה? משהו שקשור לזה? לא חייב.

795 אא': כן, לא לא – לא מצליח להתמקד על משהו שהוא באמת מלא חתיכות בראש לא...

ש: O.K.

אא': משהו ספציפי.

800

ש: ומתי בעצם הייתה המסיבה האחרונה?

אא': זאת שאלה מצוינת.

805 ש: אתמול?

אא': לא. תשמעי יש פה בנות לילית שאת יכולה לפתח או אם את רוצה ללכת לפאקו-טק וכאלה. אהם, אני לא יודע אם אני רוצה את זה לציטוט { אבל אהם, צס' מבחינתי היה.. דבר שולי לגמרי בתקופת "100 מטר". הוא תמיד היה שמה, אבל הוא היה שמה בעיניי "צס' תביא ת'טנדר". אני אפילו לא, אני לא הייתי, אני כמעט ולא הייתי חבר של צס' בשנים האלה. ראיתי אותו כל הזמן, היינו בחבורה מצאתי אותו קצת מעצבן כשהיינו ילדים. כאילו זה עוד משהו כאילו היה שם כל מיני צחי עוד מהחבורה, היו אנשים כמו שמ' הזה שמסתובב שם כל הזמן ואומר אני מ"100 מטר" ומשגע את כולם. היה כל מיני מקרים כאלה הזויים. אבל צס' מבחינתי לא היה טוב, לא טוב ולא רע, הוא היה, הוא היה המחברים הטובים שלהם מהתיכון והוא היה בא עם הטנדר ומביא ת'אלכוהול ומחלק הזמנות ועושה סבבה. זה שנתנו לו לתקלט במסיבה עם כריס ליברייטור זה היה פשוט מביש. היה אח-זה היה אחת הטעויות הגדולות ביותר שנעשו לפחות מוזיקאלית אי פעם ב"100 מטר", אהם.. הוא לא היה, בעיניי לא היה לו שום משמעות בהחלטות שקרו וב.. אולי הרוח שלו עזרה במשהו. אה, הוא הלך ועשה עכשיו את פאקו-טק עם אנ' ואני מחזיק משניהם אחושרמוטה באמת. כבוד והם... עד הסוף. אבל בתקופה של אז? צס' 'wasn't a player..... בשבילי.

820

ש: לא, זה נכון.

אא': שג' ואי' היה יותר משמעות מצחי לפעמים. שג' ואי' מי היה חושב עליהם היום בהקשר של, של מסיבות וחיי לילה וכאלה?

825

ש: כן.

אא': לך היה יותר השפעה מבחינתי. זה, זה רק מלעמוד בכניסות ולחייך לשוטרים ו.. אה... מסיבה האחרונה, אני לא יודע. מה היה המסיבה האחרונה? המסיבה ב.. בתל-אביב, בגבעתיים? שסגרו ואחרי זה עבר למנהרות?

830

ש: שוב, אני אני אתה שואל אותי, אני לא יודעת. כל אחד,

אא': היית במסיבה הזאת?

835

ש: אתה מדבר על קיבוץ גלויות?

אא': זה, לא. זה היה ב.. במפעל תע"ש בגבעתיים והמשטרה סגרה ואז זה עבר למנהרות במתחת ל.. אה..

840 ש: חשמל, עלייה.

אא': כן. בדיוק.

ש: אז אה,

845

אא': היה עוד מסיבות?

ש: לא יודעת אני הייתי בחו"ל אני הייתי במסיבה אחרת מתחת למנהרות האלה, אה, אתה מדבר על תוצרת הארץ. כן. O.K. אז הייתי במסיבה הזאת.

850

אא': תוצרת הארץ?

ש: כן זה היה ברחוב תוצרת הארץ ליד הדיקסי ו..

855 אא': כן,

ש: ומשם זה עבר לזה,

אא': אולי זה הייתה המסיבה האחרונה אני לא זוכר. היו עוד מסיבות אחרי זה? אהם, שקראו להן "100

860 מטר"?

ש: זהו ש

אא': למסיבה הזאת קראו "100 מטר".

865

ש: O.K.

אא': זה היה "100 מטר" בתל-אביב" כאילו ככה פרסמו את זה כאילו אפילו. וכולם כאילו, רל' כל החבר'ה האלה היו פתאום אחרי תקופה שכל אחד היה בחו"ל או בקטע שלו ו.. אני זוכר את זה בפירוש כי הוא הקיא כל הבוקר בשירותים שלי. (צוחקים).

870

ש: אתה זוכר את האפיזודות של המועדון בתלפיות?

אא': כן. אבל זה, זה לא היה "100 מטר"? זה לא היה "100 מטר", זאת אומרת זה, גם לא קראו לזה "100 מטר". זה היה יג' ו- ורא' ? דפ' ? מי היה שמה? 875

ש: כן.

אא': שרצו להרים מועדון וניסו והיו שמה כמה מסיבות טובות וכמה פחות טובות. לא זוכר את זה לא לטוב ולא לרע. זה היה בעיה. 880

ש: ולמה זה בעצם נגמר?

אא': מה? "100 מטר"?

885

ש: כן.

אא': "100 מטר" לא היה יכול להמשיך ב... דינאמיקה החברתית ש- שנוצרה, עוד פעם שאנשים רוצים להתמקצע ולהתקדם שהפוקוס המוזיקאלי שונה שיש לך אהם 100 איש במשך 5 שנים שכל אחד גם לא הוא, הוא רואה את "100 מטר" כמשהו משלו ו- ובצדק אולי, ברוב המקרים, אם רא' רצה לעשות 890

מסיבות זה לא מעניין אותו מה 100 איש מרגישים רגשית לגבי ה"100 מטר" הוא רוצה לעשות את המסיבות שלו. אז הוא התחבר בראש עם יג' ועם דפ' אז יאללה בוא שלושתנו נעשה את שלנו נראה לזה

M1, נקרא לזה אמוק. זה לא משנה. צס' הבין ש... מ"100 מטר" לא תצא הישועה שלו, החיידק של המוזיקה עדיין היה תקוע בו שנים- הלך ועשה פאקו-טק עם אנ'. בנות לילית לא יודע מה היו הולכים קצת למסיבות של ה"100 מטר" נפתח להם העיניים, ראו שזה אפשרי לא יודע מה, רת' ההזוייה יצאה קצת עם 895

דז' וקיבלה טריפ בחזרה אמרו יאללה. בואו גם אנחנו נעשה מסיבות. ופתאום, כאילו היה תקופה כאילו שה"100 מטר" לא היה קיים והיו כותבים בנות לילית כאילו הם המציאו את הגלגל. O.K. בכיף. את צריכה לעבוד מול קטעי עיתונות ודברים.

ש: כן. יש לך? 900

אא': יש לי. השאלה זה איפה. כי כל הבית שלי...

ש: נודד.

- 905
 אא': נודד. ארוז בכל מיני מקומות. אצל ההורים שלי ואולי פה אפילו. אבל שמרתי המון דברים.
 ש: אני גם שמרתי חלק אבל אני אשמח לעוד.
- 910
 אא': את יכולה גם לעשות SEARCH ב."ניוזיקים", עכברים מן הסתם, אה, אפילו הזכירו את "100 מטר" פעם בגלריה של "הארץ" אני זוכר זה היה מרגש. אני לא זוכר באיזה הקשר זה היה.
 ש: באמת מעניין. לא, את זה לא ידעתי. O.K. אה... טוב, נראה לי ..
- 915
 אא': עוד שאלות.
 ש: O.K. סיכום פשוט. בוא... אם לא יודעת מה, מישוהו היה תופס אותך בברלין בלי קשר לכלום לא מראיין אותך עכשיו שעה על העניין הזה, ושואל אותך מה האסוציאציה הראשונה מה הדבר שעולה לך בראש כשאתה שומע את השם "100 מטר מתחת לאדמה" מה היית אומר?
 920
 אא': אה.. 'THE PARTY, IS MY YOUTH, MY EDUCATION', "100 מטר" גם כתוב בקורות חיים שלי.
 ש: כמה?
 925
 אא': CO-FOUNDER OF THE "100 METER BENEETH THE GROUND" AH, AHM NON PROPBIT COLECTIVE WHO ORGENIZE THE BIGEST UNDERGROUND , OH THE BIGEST ALTERNATIVE RAVES IN THE MIDDLE EAST או משהו בסגנון.
 930
 ש: פשי.. יפה. אחללה הגדרה.
 אא': כי מבחינתי זה היה חלק מאוד- כי בארץ אנשים אמרו, ידעו מה זה ה- "100 מטר" אתה אומר להם "100 מטר" אז ידעו מה זה. מבחינתם זה אמר משהו. בא לחו"ל אתה צריך לכתוב קורות חיים מוזיקאליים על הרקע שלי שאף אחד לא ראה אותי הייתי צריך לתת קצת הסברים.
 935
 ש: אתה חושב שה... ה"100 מטר" הזה, זאת אומרת המונח הזה מוכר לבאמת הרבה אנשים?

940 אא': לאט לאט זה נעלם, זה כבר דור אחר אבל זה היה מוכר בטרופ. במשך שנים. תחשבי שפחות או יותר "100 מטר" הייתה 5 שנים.

ש: ובתקופה שהוא היה מוכר אנשים ידעו על מה מדובר?

אא': וגם כמה שנים אחרי זה.

945

ש: איזה אנשים?

אא': אנשים שמתעניינים בחיי לילה, ו.. במוזיקה אלקטרונית.

950 ש: אתה חושב שזה השאיר איזה חותם?

אא': כן.

ש: רק תגיד לי מה זה, ובזה נסיים.

955

אא': מה החותם?

ש: מה החותם שהשאירו ה"100 מטר" אחריהם? אמרת נתת את דוגמאות של פאקו-טק ובנות לילית וזאת אומרת זה הקבוצות בת של ה"100 מטר"

960

אא': שמה? שזה אפשרי? שאפשר ללכת ולעשות את זה בעצמך? ו.. למרות שאף אחד לא עשה את זה כל כך טוב עד היום אבל... בארץ.

ש: שאת זה, זה. ת ת תזכך לי את העסק,

965

אא': לקחת. אני שוב, אני מבדיל את כל סצינת הטרנס למרות ש.. יש שם הרבה הקבלות שבמוזיקה שלנו שאנחנו מאמינים בה ואנשים בוכים שאין בסצינה שאם אתה עושה, שאתה יכול ללכת וליצור דרך הקהילה ודרך האמונה במה שאתה עושה אהם, ולהצליח עם זה אה, בתוך הבועה החברתית שאנחנו חיים בה.

970

ש: אחלה. עוד משהו?

אא': בטוח יש מליון דברים. את צריכה לשאול את השאלות האחרונות אני לא יודע.

975

ש: טוב. בסדר.

ראיון מס' 14 (ראיון עם ה"א)

משך הראיון : 74:49 דקות

מקום הראיון: הבית של ה"א

מתי התקיים? 7.9.06

ש: ה"א, היי.

5

ה"א: היי.

ש: נתחיל?

10 ה"א: כן

ש: אז היום יום רביעי, ה- 7.9 ורציתי לשאול אותך קצת על המאה מטר, מה השם הזה אומר לך.

ה"א: מה השם הזה אומר לי, מאה מטר. טוב אני אנסה להתחיל לפרק. קודם כל בשבילי זה תקופה,

15 בשבילי זה חברים, בשבילי זה מוסיקה וסמים. ו.... חופש.

ש: חופש.

ה"א: הייתי אומרת בעיקר חופש.

20

ש: או.קי, אז אולי נתחיל בזה שתספרי לי קצת על עצמך. איך קוראים לך, מי את, מה את עושה, בת

כמה את. בקטנה...

ה"א: קור"אם לי ה"א בת שלושים ואחת. אני עושה כל מיני דברים. בגדול אני למדתי קולנוע, אני

25 עושה קצת טלוויזיה, כל מיני פרויקטים. אני בימאית אני מפיקה, כותבת, עכשיו אני פונה לכיוון קצת

אחר של חיפוש, חיפוש אחרי איזושהי אמת, נגדיר את זה, ושל חקר התודעה הספציפית שלי דרך

תיקשורים דרך התחברויות, דרך כל מיני דברים.

אני מניחה שבטח אחזור ללמוד בקרוב. זהו, אני גרה בתל-אביב.

30 ש: איך התחברת למאה מטר -

- ה"א: אני גרושה... לא גרושה, אני פרודה.
ש: פרודה.
35
- ה"א: איך התחברתי למאה מטר. טוב, צריך ללכת ממש אחורה, אני לא זוכרת את השנים בכלל כאילו.
ש: או.קי.
40
- ה"א: אבל אני חושבת, מתי זה היה ש.... סוף הצבא בערך? סוף הצבא בני כמה היינו.
ש: '95, היינו עשרים, עשרים ואחת.
ה"א: אה....
45
- ש: אפילו לפני, תשע עשרה, עשרים. עשרים.
ה"א: לא, זה לא היה בצבא. אני לא עישנתי בכלל בצבא.
ש: אחרי הצבא או.קי.
50
- ה"א: אחרי הצבא.
ש: לא יודעת, זה.... היינו מין חבורה כזאת שאיך שהוא נגררה מבית ספר עוד כאילו.
55
- ה"א: מי היו בחבורה?
ש: טוב זה עניין של תקופות. כאילו אני הייתי גם מחוברת לכל מיני אנשים בכל מיני תקופות.
ה"א: כולם היו.
60
- ש: כן, זה היה כזה.
ה"א: בגדול, טוב בואי נתחיל מהכי רחוקים נניח. נ"ר הוא היה חבר שלי ממש, ממש טוב כבר מבית ספר. י"ג הקשר שלי איתו התחיל יותר מאוחר. יותר ככה לקראת יב' כזה, ממש בקטנה ואז בהודו בעצם,
65

נהיינו ממש חברים. ד"ז.... הייתי חברה שלו, ד"ז טוב, ד"ז הוא חבר ממש עתיק, כאילו ד"ז ממש מכיתה ז'. אבל גם איתו היו לי ups and downs כאילו בקטע של קשר. אחרי זה גם הייתי חברה שלו, מתישהו. וצ"ס הוא גם חבר עתיק, הוא גם מכיתה ז' פחות או יותר גם קשר לא קשר כזה. מי עוד בשבילי זה מאה מטרה? תשמעי יש את כל החבורה שאני לא כל כך הייתי חברה שלהם אף פעם כל אה.... אני אפילו לא זוכרת שמות.

70

ש: א"א, ר"ו, ר"ל.

ה"א: א"א, ר"ו, ר"ל בדיוק. אותם אני מכירה קצת יותר מתל-אביב דווקא, כאילו במיוחד את ר"ו וזה דווקא דרך תו' וכאלה, דרך או'. ב"פרופסי" שם הייתה תקופה שהיינו יותר כזה, את יודעת, אחד מסביב לשני. אז כל אלה פחות. י"ב למד אתנו בכיתה.

75

ש: ר"א.

ה"א: ור"א, כמובן. ור"א שגם איתו היה לי פחות קשר. דווקא ר"א התחברתי אליו בגילאים מאוחרים ומתל-אביב דווקא.

80

ש: כולם בנים, אה?

ה"א: כולם בנים. בואי נעבור לבנות. בנות, כי בנים, הבנים הם אלה שהתחילו בכלל את הדבר הזה, הם יצאו משם מתוך מוסיקה. אני ממש זוכרת את הימים האלה שישבנו אצל י"ג בבית ושיחקנו עם התוכנה הזאת כאילו ש.... את יודעת, כולם רצו לעשות מוסיקה, כולם רצו לשחק, כולם רצו, והם באמת הרבה יותר נכנסו לזה והיו בזה.

85

ש: או.קי, ובנות?

90

ה"א: בנות, בנות מבחינתי אני זוכרת באמת בעיקר אותך ואת ה"ב. איזה עוד בנות היו שמה? אני חושבת שהיו.....

ש: אמרת או'.

95

ה"א: או' כן, או, אה... את יודעת בנות היו באות למסיבות כאילו, נניח מ"ב הייתה באה גם לפעמים. אנשים היו באים, בנות היו באות. אבל אני לא ממש זוכרת-, של', של'.

- 100 ש: של'.
- ה"א: בחורה מעולה. זה מצחיק יש לי איזה תמונה בראש, זה תמונה שמישהו צילם שאנחנו ב-, אני חושבת שזה היה אחרי המסיבה במצדה. אנחנו מעבירים red bulls אחד לשני ורוקדים, בבית של ד"ר זה היה אחרי המסיבה בצהריים. אני זוכרת שכן היו שם בנות. אני זוכרת בעיקר את של' בגלל הראסטות ואני נראיתי ממש כמו לסבית. שיער קצר ג'ינג'י נורא.
- 105 ש: ומכנסיים לבנים קצרים.
- ה"א: נורא, הייתי נראית נורא, פשוט נורא, זהו, באיזשהו שלב הייתי עם פ"מ וזה, וגם פ"מ היה כבר בא למסיבות.
- 110 ש: פ"מ זה הפרוד שלך?
- ה"א: פ"מ זה הפרוד שלי, כן. למה את משמיעה את זה למישהו?
- 115 ש: אני מתמללת את זה לעבודה.
- ה"א: אה, או.קי. פ"מ זה הפרוד שלי כן.
- 120 ש: או.קי. אז בואי, אז מה בעצם החבורה הזאת עשתה? סיפרת על הרבה שמות של אנשים מתקופה כזאת ואחרת, אבל מה?
- ה"א: י"צ גם היה שייך לחבורה?
- 125 ש: כן.
- ה"א: כן. אז גם י"צ. עכשיו י"צ האמת שהיה לי איתו גם קשר אחר כאילו, גם הייתי חברה טובה שלו באיזושהי תקופה, אני לא זוכרת מתי. מי, מי היה גר בבית המוזר הזה, שאני רק זוכרת איך הוא נראה שאתה נכנס ויש סלון עם ספות מכוערות, ויש חדר שינה ויש מטבח.
- 130 ש: איפה, איפה הבית ממוקם?
- ה"א: לא, בירושלים, אבל אני לא זוכרת. אולי זה היה נ"ר וי"ג, נ"ר וי"ג גרו ביחד באיזשהו שלב?

- 135 ש: לא, ג"ל ונ"ר.
- ה"א: ג"ל, ג"ל גם את ג"ל שכחתי, כי גם עם ג"ל היה לי פחות קשר אה, ול"ז גם ל"ז. איך ל"ז הגיע?
- ש: מחובלים, מד"ז ור"א מהצבא.
- 140 ה"א: אה, מד"ז ור"א, נכון, נכון, אז גם ל"ז. כן בנים.
- ש: או.קי. אז מה הבנים האלה עשו?
- 145 ה"א: איזה עוד בנות היו, היו עוד בנות?
- ש: הייתה את שר', את זוכרת אותה?
- ה"א: שהיא עכשיו חברה של ד"ז או משהו?
- 150 ש: כן. היא הייתה חברה של י"צ אז.
- ה"א: כן. עם תלתלים. גם אתה נראה לי בחיים לא דיברתי.
- 155 ש: או.קי. היה את ה"ח.
- ה"א: אה, ה"ח.... נכון, נכון. היה מלא ה' פשוט.
- ש: כן. שלוש ה' מזל סרטן עם שם משפחה.
- 160 ה"א: נכון, נכון היה את ה"ח וואי אותה גם לגמרי כבר שכחתי. נכון.
- ש: אם אנחנו חוזרים לייסוד של הדבר הזה את מדברת על חבורה של בנים בעיקר?
- 165 ה"א: חבורה של בנים.
- ש: שמה, מה הם עשו?

- ה"א: מה הם עשו? הם עשו מסיבות, הם עשו בלגן.
170
- ש: מה המסיבה הראשונה שהייתה לדעתך, מה את זוכרת?
- ה"א: אני חושבת שאולי הראשונה, הראשונה-, אני לא כל כך זוכרת איך זה התחיל, אני זוכרת שהם נסעו לברלין או משהו. הם היו באיזה מסיבה שהייתה מאה מטר מתחת למשהו, נכון? ואז הם חזרו עם זה והחליטו שהם רוצים לעשות גם מסיבות טבע כאלה, כל פעם לוקיישנים אחרים שמושתתות בעיקר על טכנו ולא על טראנס. זה היה הטרנד אז בתקופה הזאת, דווקא יותר מסיבות טראנס, זאת אומרת טבע יותר התחבר לטראנס ו.... הכל מתערבב לי.
- 175
- הפסקה - 180
- ש: אז אמרנו, עשינו סקירה קצרה של האנשים שהרכיבו את זה ושל החיבור שלך אליהם והתחלנו לדבר על מה זה בעצם, ואמרת שמסיבות בהשראת חו"ל כנראה, טכנו בעיקר. שאלתי אותך על המסיבה הראשונה, המסיבה הראשונה שאת היית, שאת זוכרת.
185
- אני יודעת שכל התאריכים מתערבלים ומתבלבלים והכל נורא רחוק.
- ה"א: אני חושבת.... יש מצב שמסיבה הראשונה זה מצדה? לא.
- ש: היו כל מיני מסיבות ראשונות. הייתה מסיבה בבית של נ"ר, הייתה מסיבה בבית של י"צ, אחר כך המסיבות בעיגול.
190
- ה"א: אה, בעיגול. שכחתי את כל המסיבות בעיגול בכלל. מצדה היה אחרי העיגול.
- ש: מצדה היה אחרי גבעת שאול גם, אחרי החניונים.
195
- ה"א: אהה... יואו, אז שכחתי מלא מסיבות. בואי נגיד שאת המסיבות בבתיים אני לא זוכרת, לא בבית של י"צ ולא בבית של נ"ר. איזה בבית של נ"ר?
- ש: הקטנה. לא יודעת אפילו אם היית, לא זוכרת.
200

- ה"א: הייתי בתל-אביב כבר אז?
ש: נראה לי שכן.
205
- ה"א: אני זוכרת את המסיבות בעיגול.
ש: מה את זוכרת?
210
- ה"א: אני זוכרת את העיגול, מין חורשת יער כזאת, אני זוכרת שכשאתה מגיע לשם עם האוטו אתה נוסע די הרבה, תמיד זה עם, היה פלאפונים אז?
ש: לא. היה טלפון שמתקשרים אליו לקבל הנחיות.
215
- ה"א: היה טלפון שמתקשרים לקבל הנחיות, נכון, נכון, נכון, זה היה מאוד מגניב, מאוד קולנועי, היה טלפון שמתקשרים אליו נכון, ואז יש איזה דרך כזאת, אני ממש זוכרת את הדרכים למסיבות, זה קטע, אני זוכרת ממש את הדרך. אני זוכרת גם את ה... תמיד היה מלווה באיזשהו-, תמיד זה היה מלווה באיזושהי התרגשות, את יודע; הדרך, לאן תגיע, מה יקרה, האופציות, המון אנשים לא משנה שיכורים מסוממים what ever, רוקדים, שמחים, מוסיקה מעולה.
220
- ש: היו עוד מסיבות כאלה?
ה"א: בשבילי?
225
- ש: כן.
ה"א: שלא קשורות למאה מטר?
ש: כן.
230
- ה"א: הייתי נוסעת למסיבות טראנס גם.
ש: היה הבדל בין המסיבות האלה לאלה?
ה"א: כן, בטח.
235

- ש: מה ההבדל?
- ה"א: א' המאה מטר היה בשבילי קצת, איזשהו בית.
- 240
- ש: או.קי.
- ה"א: למה זה מצחיק?
- ש: כי זו מילה שהרבה משתמשים בה.
- 245
- ה"א: כן, כי... עוד פעם כי זה אנשים שאני מכירה מילדות, כי זה אנשים שראיתי אותם שנים על שנים, וגם זה חברים. זאת אומרת הייתי הולכת למסיבות טראנס וזה גם היו כאילו, תמיד בסופו של דבר כולם נהיו חברים של כולם, במיוחד במסיבות ובמיוחד שאתה דלוק. אבל שם כן, שם זה היה, שם זה היה בית, גם זה היה כזה... תמיד הייתי חלק מזה באיזה ש... אם טיפה בפינוי, אם טיפה בארגון אם טיפה בזה... אני לא ממש הייתי מאלה שעובדים קשה, אבל לא יודעת אם בכרטיסים, אם בלבוא יותר מוקדם. אם ללכת יותר... את יודעת. ורק מה שאתה רוצה, לא היה, לפחות לא בשבילי, לא היה איזושהי מחויבות לעשות משהו, אבל זה היה ברור שזה קורה, אני שם. כי קודם כל זה כיף אדיר, וחוז' מזה ש... גם... עוד פעם, אני לא רוצה לבלבל שם את הכל אבל אני ממש זוכרת שזה כבר נהיה ממש "חבורה" כזה, את יודעת. היינו כל הזמן מסתובבים ביחד, יכול להיות שאני הייתי פחות כי הייתי בתל-אביב. אבל באמת היה שם איזשהו, איזשהו תחושת שייכות כזאת, בגלל זה כנראה אומרים בית, שייכות, השתייכת לאיזה משהו. זה גם לא ממש היה שייך לאף אחד, כאילו ד"ז הוא סוג של, אני מניחה, בשבילי הוא היה סוג של ה-.
- ש: סליחה, ד"ז היה סוג של?
- 260
- ה"א: ד"ז היה סוג של, נקרא לזה אני לא יודעת מה, אה, והיה את ד"פ הקרוע. מאיפה הגרילו את ד"פ. ד"ז בשבילי היה כאילו האב המייסד, הוא היה באיזושהי רמה הפנים של המאה מטר בשבילי. ד"ז וי"ג, אני חושבת, כל אחד וה- vibe שלו כאילו. ברור שגם את יודעת נ"ר וג"ל ול"ז וי"ב וכולם היו מאוד חלק מהדבר הזה, אבל איך שהוא כאילו ד"ז, ד"ז הביא איתו את המוסיקה כאילו, גם ד"ז יש לו ים כריזמה, ד"ז יכול רק באנרגיה למשוך אנשים. אז מבחינתי הוא, הוא וי"ג, כי גם י"ג הוא כזה. הם שניהם היו- שניהם גם leaders במהות שלהם באיזושהי רמה. אז שניהם היו בעיני הדבר שמחולל את זה.
- ש: ומה זה את זה?

270

ה"א: אז זהו, זה, אני חושבת קודם כל שזה חברות, זה פתיחות וגם היה תחושה איזו כזו מאוד יפה של, את יודעת איך שהוא זה הכל נורא היה ביחד, בשבילי ירושלים היה מקום מאוד, מאוד סגור, יותר בילדות. לא היה שם פתיחות ולא היה שם ממש קבלה מעולה כזאת, למרות שכולם היו אנשים טובים ויפים ומקסימים וירושלים, כי אתה מקבל איזשהו משהו ברגע שאתה נולד גדל בעיר הזאת, אתה מקבל איזשהו, אני לא יודעת אפילו אם לקרוא לזה תמימות או קסם, אבל יש משהו. אני גם רואה, אפילו היום אחרי שאני לגמרי מנותקת מירושלים אני מזהה ירושלים, יש להם איזה אנרגיה. אבל עדיין המקום עצמו העיר עצמה היא מאוד, מאוד סגורה ומאוד מאוד אה... וזה שמשהו קודם כל התחולל במקום הזה היה בזה קסם, היה בזה כוח. וגם באמת מין חברות כזאת שמאוד התהדקה ומאוד נפתחה, ז"א אנשים בגלל המוסיקה, בגלל הסמים, בגלל המסיבות בגלל כל הדבר הזה, בגלל זה שבעצם הם עושים משהו שהוא חדש. את יודעת לא הייתי אומרת, חדש, חדש, חדש כן, כאילו אבל בכל זאת הם נסעו לברלין הם קיבלו איזשהו השראה ממסיבה והם באו לעשות את זה פה, והם עשו את זה מעולה, באמת עם המון, המון-, לא ממש הייתי קוראת לזה "סטייל" כי זה סוג של אנטי-סטייל, אבל עם המון, המון קסם. וגם הכל היה, כאילו הכל היה מותר, פשוט הכל היה מותר. והכל את יודעת, הכל קרה וכל הזמן היו חוויות וכל הזמן הייתה השראה מסביב, והכל היה נורא פתוח וזורם ומקבל, וכיף, היה כיף היה מאוד כיף.

285

ש: כן, היה ממש כיף.

ה"א: ונניח מסיבות אחרות שהייתי הולכת אז היה מאוד כיף, גם, אבל זה בית אחר שאף פעם לא הכרת את כולם, שם כבר, זה כאילו-, אני רואה את זה גם אצלי היום לי יש גם את הנטייה הזאת, נניח גם עכשיו שאני כזה הולכת המון לבארים, אז גם אני מוצאת לעצמי בר אחד, אני הולכת אליו כאילו. כאילו יש איזושהי תחושה שאתה כבר בתוך מיקרוקוסמוס, נורא מעניין גם תמיד לבוא ולהסתכל כמו סרט את יודעת ולהתחבר לדברים שאתה לא מכיר. אבל יש משהו במקום שאתה מכיר, במקום שאתה חלק ממנו אנרגטית אפילו, יש משהו שהוא וגם אה... כן, הייתה תחושה כזו את יודעת של טיפה מהפיכה. אני לא אגיד מילים גדולות כי זה לא ממש מהפיכה כן, כולה לעשות למסיבה בטבע, אבל.. אבל בשדר, בשדר של זה, זה היה מין חדש.

295

ש: וממה זה היה שונה מהמסיבות טראנס, חוץ מתחושת הביתיות שלך, חוץ מהתחושה הסובייקטיבית שלך בלהרגיש אחרת, איך א-,

300

ה"א: מעבר לשלי גם, עוד פעם אני אומרת שהיה שם באמת את הקסם הזה, את ה... את יודעת זה לא היה בשביל כסף, זה לא היה בשביל-, זה היה בשביל לחיות. זה היה בשביל לעשות בלגן, זה היה בשביל להיות צעיר וחי ונושם ופתוח וחווה ועף וטס ואוהב ומרגש ומתרגש, זה... היה שם את הקסם הזה שבא

- גם בגלל שזה לא היה מין משהו שעושים אותו בשביל כסף או משהו כזה. זה היה מין חבורה כזאת שכל אחד ש'ם שם את עצמו, את האנרגיה שלו. ותשמעי גם הלוקיישנים, גם הספונטניות של זה, איך שזה כל שניה נוצר. זה כאילו היה נניח מסיבה ואז פתאום אם מתחילים מלא, מלא מילים באוויר ופשוט הייתה נוצרת מזה עוד מסיבה. הייתה שם תנועה אנרגטית מאוד מיוחד. עוד פעם, אני חוויתי את זה ככה גם כי זה היה לי קרוב. יכול להיות שבהרבה מסיבות אחרות יש את זה גם. במסיבות אחרות זה הי ה לי פחות, וחוז' מזה שאני הרבה יותר אהבתי את המוסיקה, הרבה יותר אהבתי טכנו מטראנס, לא באמת התחברתי לטראנס. תמיד אתה יכול לקחת אקסטזי ולעוף כאילו, או אסיד. אבל הרבה יותר אהבתי את המוסיקה. 310
- היה בזה גם איזושהו ניחוח אירופאי באמת, באמת ברלין או לונדון, מין vibe כזה יותר. באמת שוליים, באמת שוליים, שוליים כאלה, הכי שוליים של ירושלים. זה שוליים מאוד מיוחדים פשוט, את יודעת זה מין כזה..... את רוצה שאני-,
- 315 ש: אמחיש את התנועות ידיים?
- ה"א: שאני אתאר את מה שאני עושה? לא, אבל באמת אני מרגישה שזה ככה, בשבילי כרגע היום, הפרספקטיבה שלי.
- ש: הייתה איזושהי אידיאולוגיה מאחורי זה?
- 320 ה"א: אני מניחה שהייתה אידיאולוגיה. להרזיב עליה פה יותר אני לא..מדי באמת קטונתי. במיוחד שזה מתחברת לאיזושהו אנרכיזם כזה וסוג של רצון של לנפץ הכל ולעשות מה שאתה רוצה ולהחדיר מוסיקה, ולהחדיר אה... להעיר איזושהי מהפכה כזאת, להעיר ב- "ע", להאיר גם ב"א" מין הסתם.
- 325 ש: הייתה איזה מחאה?
- ה"א: מחאה? אה..... לא יודעת, הייתה?
- ש: לא יודעת, אני מנסה לבדוק.
- 330 ה"א: לא יודעת, אני לא הייתי מחוברת לאג'נדות האלה, בשבילי זה באמת היה יותר התחושה, השחרור. זה היה תנועה של שחרור כזה בעייני, אם אני יכול באמת להגדיר את זה. שחרור יכול להיות אג'נדה?
- 335 ש: כן.

ה"א: כן. so I guess. זה גם סבב הרבה סביב המוסיקה, את יודעת, זו מוסיקה שפחות הייתה מוכרת פה, כאילו כן הייתה מוכרת אבל א-, עוד פעם גם ירושלים ותל-אביב זה פשוט, כאילו.

340 ש: זהו רצייתי לשאול אותך אם אתה חושבת שיש קשר ישיר בין התופעה הזאת לבין ירושלים, אם זה היה יכול לקרות בתל-אביב או במקום אחר.

ה"א: זה היה יכול לקרות בכל מקום, לא ככה.

345 ש: מה זה ככה, מה זה היה ירושלמי?

ה"א: ירושלמי זה היה קודם כל, דיברנו על זה, בירושלמית יש איזשהו vibe מסוים יש להם איזה תדר מסוים, אם נגדיר את זה ככה. בגלל שאנשים כאלה הצטרפו לצורך הדבר הזה קרה שם משהו.

350 ש: מה זה כאלה?

ה"א: כאלה זה קודם כל, באמת הייתה שם-, אני אפרק את זה - גם המקום הזה של השחרור שירושלים באמת מאוד, מאוד סגורה וכולם שם בסופו של דבר כמהו בסופו של דבר לעוף כאילו, אז באמת ממקום של שחרור ויש בזה מין משהו שמאוד מתריס נגד החומות באיזושהי רמה. מהמקום של המוסיקה, המוסיקה הזאת, של אנשים שהתחילו לעשות מוסיקה, אנשים שהתחילו להתחבר מאוד למוסיקה. מהמקום של... ואמרתי את זה גם קודם זה מין חוסר סטייל אבל בסטייל. לא היה שם שום יומרנות כאילו עיצוביות נניח. זה לא היה כאילו מישהו מארח, זה היה פשוט כאילו כולם ביחד, מעין כמו איזה שבט צופים שתפס טוויסט מטורף. לא?

360 ש: לגמרי.

ה"א: יש בזה את האנרגיה הזאת, זה הירושלמיות הזאת את יודעת של להיות ולתת ותמימות ולעזור ולהיות חלק ו.... אבל עוד פעם מתוך באמת של פתיחה, פתיחה יפה וקבלה יפה.

365 ש: מה המסיבה שאת הכי-,

ה"א: שאני הכי זוכרת?

ש: כן, שאת זוכרת הכי לחיוב, שהכי ריגשה אותך, נגעה בך, נהנית בה.

370

ה"א: ריגשה אותי, נגעה בי, נהניתי בה, נראה לי שאני זוכרת שתיים. אחת - זה בגלל שלקחתי, הייתה מסיבה אחת שהייתה בשלושה חניונים, בחניון של שלוש קומות, נכון?

ש: בגבעת שאול.

375

ה"א: לא משנה לי... אני ספציפית אז הייתי לוקחת רק אקסטזי, לא לקחתי בחיים שום סם הזייתי, פחדתי מזה מאוד. והביאו לי כדור במסיבה, לקחתי את הכדור, חשבתי שזה אקסטזי ואחרי שעה הקאתי חומר נוזל ירוק זרחני והתחיל לי פשוט הטריפ הכי מטורף של החיים.

מסתבר היום בדיעבד שלקחתי כדור אסיד, ואני זוכרת את המסיבה הזאת כי אני פשוט זוכרת את המסיבה הזאת, מתוך החוויה הפסיכדלית המטורפת שעברתי, אני. אני זוכרת שנכנסתי לשם וכולם היו נראים כמו יצורים, מין סוג של דו-מימד של מחשב שזזים ומתחברים למוסיקה ו... ואנשים השתנו. זאת אומרת בשבילי זה היה-, וגם היה לי שם טריפ מטורף שאני ממש זוכרת שנכנסתי לשם וירדתי את הקומה הראשונה, ופתאום התחלתי להפסיק לראות, לא ראיתי יותר כלום והלכתי והיה לי חושך והסאונדים נורא

380

התגברו ושמעתי את האנשים וכולם נגעו בי והייתי במקום כזה שאני אומרת וואו, אני נכנסת לקטע כזה

בטריפ עכשיו שאני עיוורת, זה הקטע, ולא מתאים כאילו. אני זוכרת שממש נשמתי כזה והסתובבתי אחורה ופתאום יד ענקית ירדה לי מהשמיים, ענקית, עצומה, תלת-מימד, עם כל הצבעים, משהו מטורף, ענק ואני נגעתי ביד ופתאום נדלק האור. אז באמת חווייתי שם חוויות פסיכדליות ראשוניות, מטורפות, מפתיעות. אני נורא זוכרת את המסיבה הזאת, אין לי מושג מה היה שם, אין לי מושג. אני זוכרת את הלוקיישן אבל דרך הפילטר שלי ואת כל האנרגיה ואת כל הטירוף, ואת כל הטירוף שהיה לי. המסיבה השניה שאני זוכרת, שזה באמת זיכרון מהמסיבה, זה שהיה מסיבה בגבעתיים שהמשטרה סגרה וכולם נסעו למנהרות מתחת ל,

385

390

ש: העלייה, חשמל.

ה"א: בדיוק, בדיוק. ואני זוכרת את זה כי קודם כל זה היה קסום, זה היה קולנועי בטירוף, זה היה מרגש. גם הלוקיישן הראשון היה מדליק, היה מדליק וגם היו שם כל מיני עניינים, לא זוכרת זו הייתה מסיבה, אולי עשו שם וידאו כבר, היה שם כל מיני,

395

ש: צילמת אותה.

400

ה"א: צילמתי אותה, כן. אני לא זוכרת כל-כך, אני זוכרת שצילמתי את המשטרה צורחים עליי ואני כזה הכי.... מצחיק. זהו, ואז הגיע המשטרה ונסגרה המסיבה ואני זוכרת שכולם היו כל-כך דלוקים, וכולם כל-כך רק רצו להמשיך לרקוד וכולם רצו להמשיך את הדבר הזה שפשוט הייתה שם איזושהי אנרגיה, איזושהי אנרגיה שפשוט העלתה את כל מי שהיה רלוונטי למכונית ונסענו שם למנהרות. ואני ממש זוכרת

405 שוטים, אני זוכרת תמונות כאלה ששוברים את הפלורסצנטים כדי שיהיה חושך והדברים מגיעים לאט, לאט ופתאום יש תאורה, ופתאום יש מוסיקה, ופתאום יש אלכוהול והכל מתהווה, ופתאום יש נחשול של אנשים במנהרה הזאת, בג'יפ הזה כאילו. אני זוכרת שזה היה באמת מדהים, מטורף ואנשים רוקדים ואני זוכרת שגם עלתה השמש והאור התחיל להציף את המנהרות וזה היה יפהפה, באמת זה ממש באמת יפהפה מדויק, ועם המון אנרגיה ומי ישים זין בכלל בלי לראות ממטר, למי אכפת כאילו את יודעת. לבוא, לשבור לעשות, להיות להתקיים לייצר את התנאים ולעשות את זה. וכולם נתרמו...

ש: נרתמים לזה.

ה"א: כולם נרתמים לזה, כולם נרתמים לזה. אז זה שתי המסיבות שבשבילי הם היו הכי נזכרות, וזהו.

ש: מה המסיבה האחרונה?

ה"א: האחרונה שהייתי בה? אני לא זוכרת.

420 ש: את זוכרת איזושהי-

ה"א: אה, יכול להיות רגע, ב- 2000 היה מאה מטר-

ש: במילניום.

ה"א: במילניום, אני חושבת שזאת האחרונה שהייתי.

ש: ומה, איך זה היה?

430 ה"א: אני גם זוכרת שהיו שם המון אנשים, תמיד היו מגיעים למסיבות האלה כל מיני טיפוסים, אנשים יפים כאלה, אנשים מדליקים, אנשים אחרים, אנשים נקיים כאילו. אנשים מדליקים, היו אנשים מדליקים, באמת. זהו, מילניום. כן היתה את המסיבה במילניום אני זוכרת שאני לא הייתי מסוגלת להיות שם, עוד פעם אני לקחתי הופמן.

435 ש: מה לקחת? לא זוכרת מה?

ה"א: הופמן.

ש: הופמן.

440

ה"א: אני לקחתי הופמן והיה לי פשוט טריפ הכי מטורף ואני זוכרת שלא הצלחתי אפילו להיכנס לשם, כי נכנסתי וכולם נראו לי כמו לטאות מטורפות כאלה ולא-, ואני זוכרת שעמדתי שם ומישהו ניגן וזה היה נראה לי כאילו שטויות זה נורא מצחיק, כאילו, היו לי שם סרטים מטורפים וגם נתתי לנ"ר נאום איזה שעה וחצי על זה שהכל מפלסטיק ותכף הולכים להיפתח השמיים.

445

ש: לקראת המילניום השלישי.

ה"א: והכל מפלסטיק, והכל מפלסטיק והכל תפאורה והכל מפלסטיק, ראיתי הכל מפלסטיק. אז אני זוכרת שמשם די ברחתי.

450

ש: ושמה עדיין הייתה תחושה של חבורה?

ה"א: בשבילי כבר לא, בשבילי כבר לא. תמיד תהיה, את מבינה, תמיד תהיה. זה כמו שתמיד אני אהיה חברה של נ"ר, תמיד אני אוהב אותו, תמיד אני אמצא את הנקודה הזאת שבה אנחנו נפגשים, זה משהו כבר בפנים כאילו. אז כאילו תמיד תהיה אבל בשבילי זה כבר לא היה, לא הייתי חלק מזה משום אה-,

455

ש: ומבחוץ זה נראה אותו הדבר, ז"א עדיין אותה חבורה שלמה של אנשים שעושה את אותו הדבר עם אותו drive עם אותו-,

ה"א: לא, לא-,

460

ש: או שזה היה כבר אחרת.

ה"א: עם אנשים זה היה כבר אחרת.

465

ש: מה, מה היה שם?

ה"א: אני לא מעורה כל-כך בעניינים וברכילויות ומה קרה, לפי דעתי זה התחיל אה.... כל אחד רצה להמשיך לכיוון אחר, אני לא זוכרת, אני יכולה לזרוק דברים יכול להיות שאני מה זה מפספסת בענק, שד"ז רצה להיות יותר בקטע של המוסיקה וי"ג רצה יותר להתרחב מבחינת לעשות את זה "פור ביזנס" כאילו, לא יודעת, לא זוכרת.

470

- ש: ועד הקטע של ה- ביזנס מה זה היה, איך הכסף היה שם מתחלק?
 475 ה"א: האמת שאין לי מושג, אבל אני מניחה שזה היה בעיקר כיסוי הוצאות ומין "ספירים" למסיבה אחת, למסיבה נוספת כאילו.
 ש: וכל האנשים שעבדו עשו את זה בהתנדבות.
 480 ה"א: אני חושבת שכן, אבל אני לא זוכרת. יכול להיות שאולי לקחו קצת כסף בשביל לחיות, אבל אני לא חושבת שהם עשו שם סכומים. גם לא היו שם סכומים. אני לא הייתי משלמת, אני לא זוכרת כמה היו משלמים. היו משלמים, מה המישים שקל?
 ש: פחות.
 485 ה"א: אז כאילו, אין שם רווח, רווח לא היה שם. אני לא יודעת נראה לי שזה היה כזה.... לא היה מין חילוקי דעות שנכנסו שם. כי כאילו בסופו של דבר היו את האנשים שבאמת ניהלו את זה.
 ש: מי האנשים שניהלו את זה?
 490 ה"א: אני לא יודעת, אני לא זוכרת לגמרי.
 ש: סתם pop of your head .
 495 ה"א: הייתי אומרת באמת ד"ז, י"ג, נ"ר, לא?
 ש: לא יודעת.
 ה"א: אין לי מושג. את לא זוכרת?
 500 ש: זה נורא משתנה, כל אחד רואה את זה מזווית אחרת.
 ה"א: איזה קטע זה.
 ש: בזווית שלי אני לא רואה את נ"ר כל כך בולט אז, אבל כל אחד באמת זוכרת אחרת.
 505

ה"א: לא, אז האמת שאולי לא נ"ר. אז את ג"ל, אני עושה עכשיו מי בולט לי שם ב... נניח אני רואה סיטואציה, אנשים מדברים, מארגנים דברים אני מנסה לראות את מי אני רואה. אז ד"ז אני רואה כאילו גבוה, י"ג אני רואה אותו כי הוא חתול.

510

ש: חתול. צ"ס?

ה"א: צ"ס? כן צ"ס. האמת שצ"ס לגמרי. איך שכחתי את צ"ס, צ"ס היה שם לגמרי, אני חושבת שבשבילי, עוד פעם, צ"ס איכשהו יש לי איזה לינק אליו מכיתה ז', את יודעת משהו ב... זה שהוא תמיד בא עם ד"ז, אז איך שהוא גם בא עם ד"ז הזה משתלב לי במאה מטר, למרות שבאיזשהו שלב הוא באמת נהיה,

515

ש: בפני עצמו.

ה"א: הוא תמיד היה בפני עצמו, איך שהוא הוא תמיד היה ממוקם ליד ד"ז.

520

ש: כן.

ה"א: בשבילי זה נתפס ככה, אבל אה... עוד פעם, לי היה פחות קשר עם צ"ס אז אה-,

525

ש: ר"א.

ה"א: ר"א, בטח ר"א לגמרי. אז אני עכשיו אומרת באמת את מה ש-, אז באמת זה ד"ז, י"ג, ר"א וצ"ס, כן. עכשיו אני מסוגלת לראות גם מה קרה שם. (צחוק ארוך).

530

ש: בואי, בואי תשתפי אותי במה שאת רואה שקרה שם, מאוד מעניין אותי לשמוע.

ה"א: לא סתם, את יודעת זה סתם שדרים אנרגטיים כאלה, זה ברור לי איך כל אחד היה לו אנרגיה לנווט. תשמעי הדבר הזה קרה והוא היה דבר שבהחלט העסיק והיה חזק וחשוב והכיל בתוכו המון כאילו, הוא גם היה סוג של כוח הדבר הזה, וכל השיתופיות הזאת שזה יצא ממנה וזה נשען עליה. אני חשה בסופו של דבר היו שם ארבעה בחורים אינדיבידואליסטים, אין מה לעשות, שכל אחד ראה אחרת את הדבר הזה ורצה לקחת את זה למקום אחר. עכשיו אני מניחה שהתחילו כל מיני דילים.

535

ש: של מי הלך עם מי.

540

ה"א: נראה לי ר"א וי"ג, משהו מתחבר לי בין ר"א וי"ג שמה. יכול להיות שעוד פעם שאני ממש מתחבר לי בין ר"א וי"ג גם בגלל הבילויים וכל זה. אבל איך שהוא נראה לי ר"א וי"ג כי הם היו ב-smuth של הדבר, כי הם במוסיקה, אני חושבת שכולם היו במוסיקה, כולם אהבו מוסיקה. אני חושבת שר"א וי"ג אולי רצו לקחת את זה למקום יותר מלוטש. אני בכיוון?

545

ש: את בכיוון לגמרי.

ה"א: וואלה, מעולה לי.

550

ש: כן.

ה"א: אני לא ידעתי את זה אפילו. אני יכול להיות אנאליטית.

ש: כן, גם אמרת קודם ש... איך הכנת את המילה ביזנס באיזה הקשר?

555

ה"א: אני מניחה, עוד פעם, אני לא יודעת אני נותנת פה ניחושים לגמרי. אני מניחה את יודעת שבאיזשהו שלב רצו להתחיל להתפרנס מזה, בצדק גם כאילו אתה עושה משהו שהוא טוב, הוא התחיל כמחאה, הוא התחיל כזה וכזה. בעצם הוא נהיה סוג של מוסד, אנשים שם עובדים, הם עובדים, הם רוצים גם להתפתח לקנות ציוד, לקנות מוסיקה, לגדול, לשפר את הסאונד, לשפר, הם רוצים לעשות מזה כסף גם בשביל לחיות. כשאתה רוצה לעשות משהו כסף זה מצריך שינויים, זה מצריך בעצם סוג של adjustment לדבר.

560

ש: ואיפה את מחברת את הדבר של הכסף, ד"ז י"ג ר"א או צ"ס?

ה"א: לפי דעתי ר"א וי"ג. לפי דעתי ד"ז, ד"ז הוא ד"ז, ד"ז הוא איש מיוחד, ד"ז הוא לא בחומר.

565

ש: כן.

ה"א: ד"ז הוא פשוט לא בחומר וזה לא מעניין אתו. את יודעת הוא הוביט, הוא פטריה. הוא כזה ארץ בארץ גמדים כזה, הוא ד"ז, חי במרתף שנים.

570

ש: עדיין.

ה"א: באמת, הוא לא עבר דירה הפסיכופט?

575

ש: הוא עבר, הוא עבר למרתף אחר.

ה"א: יואו, איזה משוגע, הוא איש משוגע. וד"ז הוא... אני חושבת שכולם שם ארטיסטים באיזושהי רמה, אבל ד"ז הוא באמת אומן. ד"ז יש לו עולם פנימי את יודעת. ונראה לי שבאמת-, עוד פעם, נכון שכולם היו וכולם זה וזה, אבל איך שהוא ההתחלה של הדבר הגיע ממנו, האנרגיה הזאת הקסם הזה, החלום.

580

ש: החזון?

ה"א: ד"ז חולם, כן ד"ז חולם.

585

ש: כן.

ה"א: חלום שקורה זה חזון. ד"ז חולם. זה המהות באמת ה... היפה של הילד שלו, של האומן שבו, של הבן אדם הנקי שהוא. ד"ז הוא בן אדם נקי, הוא איש מיוחד מאוד, מאוד. אני מניחה שבסופו של דבר זה החלום שהוא חלם. אני רואה שאת מבסוטה ממני.

590

ש: אני מאוד מבסוטה ממך.

ה"א: אני מקווה שאני לא מעליבה אף אחד, כי אני באמת לא יודעת, אני רק אומרת מתחושות שלי. אבל יש לי תחושה שבאת זה החלום שהוא חלם והוא רק מתוך פתיחות אמיתית ויפה הכניס את כולם לחלום שלו כי כולם היו חלק מהחלום שלו, זה היה מין את יודעת, וזה היה גם החלום של כולם אבל זה התחיל ממנו, הגרעין, הדבר. ואני מניחה שבטח פחות עניין אותו לקחת את זה למקומות של ביונס. אני לא יודעת כי באמת לא הייתי איתו בקשר, אבל אם אני עושה איזה אנאליזה אני מניחה שאולי אפילו עניין אותו לעשות איזה חלום אחר, לא יודעת כאילו, או אולי אפילו לשמר את הקסם הישן. אולי הוא נורא רצה להחזיק את האנרגיה הזאת של החיים, באמת שהוא מתחבר לאנשים צעירים, לסמים, לפתיחות. לא לביזנס, לא לכסף לא לעבודה, לעשות את הדברים מתוך חופש מתוך רצון, מתוך בחירה, מתוך בחירה, מתוך כף, כי זה כף החיים הם כיפים צריך לעשות כף. אז אני מניחה שבטח ד"ז רצה לשמר משהו אחר, הם רצו לקחת לכיוון אחר, צ"ס איך שהוא תמיד משתלב עם ד"ז. אמרתי לך.

595

600

605

ש: כן.

ה"א: צ"ס איכשהו תמיד משתלב עם ד"ז, אני מניחה שגם באיזשהו שלב גם צ"ס וד"ז נפרדו דרכיהם, גם י"ג ור"א היום לא-, כולם חברים עדיין?

610

ש: שאלה טובה. אני מניחה שכמו שאת אומרת שיש את נקודת החיבור הזו שלך ושל נ"ר,

ה"א: אז כן.

615 ש: אז כן, ברמות של כמה טלפונים עברו ביניהם בזמן האחרון זה כבר אחרת.

ה"א: כן. טוב חבר זה בנקודת החיבור בעיניי. קשר זה מי שאת יודעת באזור שלך, מי שפתאום היוניברס מזמן לך כאילו.

620 ש: כן. בעצם היום אם את רוצה ללכת למסיבת מאה מטר, יש כזה דבר?

ה"א: אני חושבת שלא. בטוח אין כזה דבר בפורמט הקודם. אולי שיעשו reunion, לגמרי. האיחוד. מאה מטר – האיחוד, אבל ממש כמו פעם, לסחוב את הבירות. מעולה, מעולה.

625 ש: את תבואי? תסחבי בירות?

ה"א: לגמרי. בירות, רד-בולים מה שצריך. היום יש זרועות של זה, יש את ה- pacotek של צ"ס.

ש: שמה זה?

630

ה"א: אני לא יודעת, לא הייתי, אבל אני מניחה שזה זרוע.

ש: שמה-,

635 ה"א: אני מניחה שהוא התפתח, הוא עדיין לקח את ה- vibe הזה נראה לי שכל פעם מקום אחר, אבל

זה כבר יותר בטח מועדונים, ופחות להביא הפקה לשטח עכשיו. תשמעי זה גם היה הפקות מטורפות,

respect באמת. את יודעת, אני גם עשיתי, עשיתי מלא סרטים ומלא lowbudge אז אני מכירה את

האנרגיה הזאת שיש בשוליים לעשות משהו שאתה מאמין בו. אבל זה אנרגיה מטורפת, תחשבי לעשות

הפקה כזאת בשביל טלוויזיה, המון כסף, המון אנשים, זה כוח. וזה היה הפקות מטורפות, מתח ובטח

640 ריספקט. אז אני מניחה שצ"ס עדיין משמר את ה- vibe את הקסם, באיזושהי רמה, את המוסיקה, בטח

התפתח עם המוסיקה למיליון כיוונים אחרים. אבל עדיין ב- feel באמת vibe יותר ארופאי כזה, יותר גרנ'י יותר

ש: מה עם מחתרת? את חושבת שזה היה מחתרת כל התקופה הזאת?

645

ה"א: בטח, בטח.

ש: מה היה מחתרת בה?

ה"א: קודם כל זה היה סקוטינג, היו עושים סקוטינג למקומות, שזה לא חוקי. כל דבר שהוא לא חוקי 650

הוא מחתרת. חוץ מזה שזה היה מוסיקה שכביכול טכנו, זה נמצא באיזשהו מקום בסקלה זה מוסיקה שהיא טיפה מחתרתית באיזשהי רמה, סמים זה מחתרת. בכלל כל ההתארגנות שקוראת מתחת לאפו מתחת לממסד, שהממסד לא יהיה מרוצה ממנה משום אספקט היא מחתרתית.

ש: למה בעצם הממסד לא היה מרוצה ממני, בגלל הסמים? 655

ה"א: בגלל הסמים.

ש: בגלל הפריצות?

660

ה"א: בגלל הפריצות, בגלל- יואו, אני זוכרת שפרצנו עם דיסק, יואו זה היה מעולה, כמה סרטים מעולים אני עברתי. זה היה מעולה, מה זה היה, מה זה היה, מה הלכנו לפרוץ שם?

ש: בבית שמש.

665

ה"א: יואו זה היה מעולה, איך הוא הביא את הדיסק הזה. הוא גדול, הוא גדול, ד"ז הוא גדול, הוא איש גם הכל, היתה שם אנרגיה בכלל של חופש, פתיחות מינית ושחרור ואהבה, אהבה, הרבה אנרגיה טובה של אהבה וסמים. אני זוכרת יום אחד אחרי איזו מסיבה זה היה או', ד"ז י"ג ואני היינו דלוקים, הגענו למלון אני לא אשכח את המלון הזה בחיים. אפשר להגיע אליו עדיין? גדול. אין, חופש, חופש, צריך לפרוץ מביאים דיסק ופורצים, נגמר הסיפור מה, ככה, חופש. 670

ש: כן.

ה"א: את יודעת איפה הוא, את יכולה לקחת אותי לשם?

- 675 ש: אין שם כבר כלום, לא הייתי שם. אפשר ללכת.
- ה"א: הם לקחו את הבר, הם לקחו את הכל, אני לא יודעת מי לקח את זה. מישהו שיש לו חנות יד שניה בתל-אביב.
- 680 ש: וואלה.
- ה"א: הכי מגעיל כאילו, זה היה פשוט לוקיישן מושלם, מושלם.
- 685 ש: מתחת לאף של ראש הממשלה.
- ה"א: מושלם, עומד שם כמו הניצוץ כאילו.
- ש: כן.
- 690 ה"א: אתה נכנס לשם והבריכה המטורפת היבשה הזאת עם כל העלים, לא הצלחנו לצאת משם. היה מעלית והנרקומנית.
- ש: היית במסיבה?
- 695 ה"א: לא.
- ש: לא?
- 700 ה"א: למסיבה לא הגעתי, אני לא זוכרת מה היה, לא יכולתי, אבל-
- ש: הייתה מסיבה מדהימה. תחשבי על הלוקיישן הזה עם הארון קבורה בתור עמדת ה-D.J.
- ה"א: אה, כן ארון הקבורה.
- 705 ש: ומלא אנשים רוקדים והזויים מהמקום.
- ה"א: בטח, בטח.

- 710 ש: "מאה מטר מתחת לאף של ביבי", זאת הייתה הכותרת שהייתה.
- ה"א: אה, באמת?
- ש: זה הרי ליד בית ראש הממשלה.
- 715 ה"א: וואלה, נכון.
- ש: אז היה כותרת בעיתון על המסיבה הזאת.
- 720 ה"א: כן.
- ש: בכלל, כתבו על המסיבות האלה הרבה לדעתך?
- ה"א: אני חושבת שכן, אני חושבת שהם היו תופעה כזאת מחלחלת ומדבקת. מלא, מלא תל-אביב, ותל אביבים מגניבים שאוהבים מאוד מוסיקה, וכותבים על מוסיקה ובלה, בלה. כאילו זה underground, זה היה underground.
- 725 ש: זה לא היה הודעה שיש מסיבה שבוע הבא. איך אנשים בכלל היו יודעים על מסיבות?
- ה"א: אני לא זוכרת, אני לא יודעת. אני לא זוכרת איך היה עובר שם האינפורמציה. אני הייתי יודעת, כי הייתי יודעת, כי מישהו היה אומר לי.
- 730 ש: היו כרטיסי ביקור כאלה.
- ה"א: היו כרטיסי ביקור, נכון. היו כרטיסים, היה טלפון, אה, נכון היו מתקשרים. אני הייתי יודעת או מהב' או מזה, או מי"ג, הייתי יודעת.
- 735 ש: אבל, את זוכרת את האוהל מחאה שהיה בכנסת, את היית בתקופה הזאת?
- ה"א: לא בטוחה, זכור לי משהו מאוד vaguely. מה זה?
- 740 ש: היה איזה אוהל שהקימו בגן לורדים ד"ז ור"א.

- ה"א: אה, מגניב. 745
- ש: במחאה נגד פרשת חברון. תקופה של ביבי.
- ה"א: וואלה. בשבילי זה לא מחובר פוליטיקה בשום צורה, בשום צורה. את יודעת, זה היה אנטי מוסדי, אנטי.... ברור שכל דבר שהוא אנטי מוסדי, הוא אנטי ממשלתי והוא אנטי כל מה שקורה פה. אבל זה אנרכיסטי כאילו, הכי כיף להיות אנרכיסט. מה עוד יש – זה היה אנרכיסטי סוציאליסטי אפשר להגיד. 750
- ש: סוציאליסטי, למה?
- ה"א: אנרכיסטי סוציאליסטי. זה בדיוק הסוציאליזם הזה של ירושלים, בדיוק ה- sharing is caring, בדיוק המקום הזה כי, כן היה אנרכיסטי סוציאליסטי. ואני מנחה שי"ג רצה לעשות את זה אנרכיסטי, סוציאליסטי קפיטליסטי. 755
- ש: אהה.
- ה"א: כי זה י"ג, הוא מלך, האמת הוא שאת יודעת... אני זוכרת שכל הזמן היינו אצל י"ג הוא כל הזמן היה מנגן בבית, שכל הזמן היינו אצל ד"ז. אני זוכרת שתמיד אני זרוקה במלא בתים. 760
- ש: את מכירה עוד חברות כאלה של אנשים שהולכים מהתיכון שעושים הפקות ואיזה סוג של תאגיד סוציאליסטי אנרכיסטי. 765
- ה"א: לא. אני לא. אני מכירה.... לא, לא ממש. 770
- ש: אם היית צריכה לפרוט את הקסם הזה עוד פעם למילים. מה היה הסוד של המאה מטר. אם כאילו יש חבורה של אנשים בני עשרים אחרי צבא מלאים באנרגיות, מה הם צריכים לעשות שיהיה להם את אותו הדבר, או דבר דומה. 775
- ה"א: את יודעת זה מצחיק אבל זה בדיוק הקטע של קסם שאי אפשר לשים אותו במילים, ואי אפשר באמת לחולל אותו, זה פשוט שילוב של באמת חלום ורצון והמון אנרגיה והמון חופש והמון פתיחות והמון אהבה, ועוד איזה אבקת קסמים ואז זה נוצר, אז זה נוצר. 775
- אני חושבת שבסופו של דבר זה גם, עוד פעם, זה גם זרעים של חברות באמת. אבל רציתי להגיד משהו אחר, שכחתי. גם היה שם איזשהו אלמנט של פתיחות כזאת וחוסר ביקורתיות וחוסר שיפוטיות וחוסר, את

יודעת, זה מה שקורה בדרך כלל בחבורות שיוצרות. מי שרוצה מנגן, מי שרוצה לעשות, מי שהוא חלק מזה הוא חלק מזה והדבר הזה הוא פשוט הרבה חלקים רוקדים אחד עם השני פשוט. למה את צוחקת?

780 ש: כי את פשוט מקסימה.

ה"א: אבל רגע, שאלת אותי, כאילו מה, עוד פעם. אה... מה שנראה לי בסופו של דבר בטח עברו שם מיליון חתולים שחורים וכעסים ובעיות ותסכולים והמון דברים, אחרי שהדבר הזה גדל לאין שהוא גדל ואני חושבת שכל מי שהיה חלק מזה באיזושהי דרך כשהוא חושב על זה היום עולה לו חיוך, עולה לו תחושה טובה מאוד. גם אם היה מלא ג'ייפ באיזושהו שלב. כי באמת זה לא המסיבות, זה לא המוסיקה וזה לא הסמים. זה כן, זה הכל, אבל זה גם בדיוק הדבר הזה שקרה הניצוץ, הקסם, הקסם, זה הקסם. זה הקסם פשוט.

785 ואין על קסם, כשיש קסם לא צריך כלום, וגם מאוד קשה למסחר קסם, כי קסם צריך לקרות. וזהו. האמת שאני מתגעגעת לזה פתאום ממש היה בא לי ללכת עכשיו למסיבה לראות את כולם. כולם השתנו גם את יודעת, כל אחד הוא כבר אחר. אבל יש את האור הזה עדיין אצל כולם, את הירושלמיות.

790 ש: אחלה. תודה.

ה"א: אין בעד מה. עוד משהו? עוד משהו? את רוצה משהו יותר פרקטי, לאן את מכוונת את זה?

795 ש: אני לא מכוונת את זה.

ה"א: את לא מכוונת.

800 ש: חופש, שחרור, כל אחד שיוציא מה שיש לו.

ה"א: מעולה.

805 ש: אני חושבת אולי על עוד איזה אספקט בקטע של הקהל.

ה"א: אהה.

810 ש: אמרת שהגיעו אנשים מדליקים, אנשים מקסימים ודיברנו על זה שהם הגיעו דרך כרטיסי ביקור וזה... הייתה סלקציה?

ה"א: אה... רציתי להגיד משהו אפרופו, אני זוכרת כתבה אחת. אני זוכרת כתבה אחת כי היא היתה כתובה באמת מקסים וזה מצחיק, זה נסב מאוד סביב העניין הזה של קסם. אני לא יודעת איפה זה היה אולי במגזין תל-אביבי נראה לי. אולי זה היה בעיתון תל-אביב, היה כתוב על איזה מסיבה, אני לא זוכרת איזה מסיבה זאת, ומאוד דימו את כולם ל... הוא ממש תיאר את זה כמו ממלכה כזאת אני לא יודעת בדיוק מה, אני זוכרת שהוא כל הזמן אמר: ומה הסוד של הדבר הזה, מה הסוד של הדבר הזה, למה כולם ממשכים להגיע, הוא כל הזמן אמר: קסמים, קסמים. עכשיו הוא התכוון כמובן לסמים, אבל זו הייתה בחירה יפה של מילה כי זה באמת קסמים. זהו, אז את הכתבה הזו אני זוכרת. אני זוכרת שהיו עוד הרבה כתבות, היה אז את ה-BBC.

820 ש: מה הסיפור עם ה-BBC?

ה"א: אני לא זוכרת, אני זוכרת שה BBC רצו לעשות, רצו לצלם מסיבה, או שהם עשו סרט על מסיבות ורצו להכניס זה-, אני זוכרת שהיינו ב-, איך אני הגעתי לשם גם אין לי מושג. היינו בבית של מישהו ביפו, ר"א אולי?

825 ש: כן.

ה"א: הבית של ר"א ביפו. והם כולם ישבו שם, הבריטים. והם כולם ישבו ודיברו על... איזה מצחיק, וואי כיף, היינו אז ילדים, אה? כיף להיות ילדים. מי רוצה להיות מבוגר. לא זוכרת כלום.

ש: אז ישבו שם בריטים ודיברו-,

830

ה"א: אבל זה מצולם. צריך לתמלל את הבריטים. באמת שאני לא זוכרת, אני זוכרת שהיה על זה הרבה רעש תקשורתי, אבל היה על זה דיבור, היה על זה דיבור. מלא חברים שלי גם פה מכירים את זה, חברים שלי שאת יודעת גם שאני הייתי מביאה אותם למסיבות האחרונות, וגם חברים ששמעו על זה, מכירים את זה, היו בזה היו באיזה מסיבה, מישהו לקח אותם. ז"א זה היה ממש חלש, מה זה חלש בעיקר תל-אביב, חבר'ה לא הגיעו מדימונה נגיד.

835

ש: חלש לא בקטע weak, חלש לחלוש.

ה"א: חלש לחלוש. זה הגיע להרבה אנשים, מרכז אנשים מהמרכז.

840

ש: והקהל, התגובות של הקהל, איך זה היה נראה מבחינת-,

ה"א: אני זוכרת שאנשים תמיד, תמיד, תמיד נהנו, תמיד. תמיד היה כיף, זה היה כזה-, תמיד היו רוקדים בטירוף. ממש, כמה הייתי רוקדת, בטירוף, הכי כיף. אין היום בשבילי, אני לא כל-כך הולכת

- 845 למועדונים אבל אם אני הולכת לרקוד ויש טכנו כזה שמתחבר לי לשם, הכי כיף לרקוד ממש, הכי כיף לרקוד.
- ש: עוד משהו שאת רוצה להגיד על המאה מטר? אולי קצת יותר על הבנות?
- 850 ה"א: יאללה, על הבנות. נתחיל בה"ב
- ש: לא בקטע של כל אחת.
- ה"א: אהה.
- 855 ש: מה היה התפקיד של הבנות?
- ה"א: אני חושבת שהבנות היו בנות.
- 860 ש: כי דיברת על אנרגיה נורא גברית בהתחלה, זה וזה וזה וכולם שם בנים, והארבעה שאחר כך אמרת הם גברים. מה,
- ה"א: אני חושבת שכמו כל דבר בעולם כאילו, אנרגיה נשית היא משהו שמחולל ומניע בכל הרמות כאילו. ז"א אני בטוחה, אני לא יודעת, אני בטוחה שמלא אנשים, נניח בטח את היית במארגנים כאילו גם תכל'ס דברים פרקטיים, ובטח ה"ב גם עשתה דברים פרקטים כאילו, בטח של'. אני לא הייתי בפרקטיות כל-כך אז אני לא זוכרת כאילו.
- ש: אבל צילמת, באת לצלם חלק מהדברים.
- 870 ה"א: הייתי מצלמת, כן, אבל הייתי מצלמת את יודעת.
- ש: ואת אומרת שעזרת לפרוק עזרת להרכיב, כל מיני.
- ה"א: דברים שאת יודעת, היו על הדרך לא שבאתי אבל לפני או זה, לפעמים כן אבל כאילו לא הייתי חלק מהמערכת, הייתה איזה מערכת שתפקדת לצורך העניין. אני לא הייתי חלק ממנה אז אני לא יודעת. אני מניחה שהיו שם את כל האלמנטים הפרקטיים וכמובן שהבנות היו בסוג של אטרקציות מיניות עם כולם.
- 875

- ש: את זוכרת את "בנות לילית", את הכרת אותם?
880
- ה"א: לא, אני מכירה את השם ואת הסיפור וזה,
- ש: מה הסיפור?
- ה"א: של איזה חבורה של בנות שפתחו כזה מין מקבילה נשית למאה מטר. אין לי מושג אני לא יודעת מי הם. אני יודעת, אני חושבת שהיו עושים מוסיקה מגניבה במסיבה אחת. אבל זה מצחיק שאת אומרת מאה מטר זה בנים. זה נכון שזה בנים, אבל זה לא בנים.
- ש: אני לא אמרתי שמאה מטר זה בנים.
- 890
- ה"א: כי אני דיברתי כאילו,
- ש: כי כל הזמן עלו שמות של בנים, בנים, בנים, זה יצר כזה vibe של בנים, ולכן רציתי לדעת איפה הנשיות השתלבה פה.
- 895
- ה"א: לא, היה שם הכל, היה שם הכל. היה שם הכל.
- ש: את זוכרת את העיתון שעשינו?
- ה"א: כן אבל אני לא זוכרת כלום. מה היו שם כתבות כאלה ותמונות מהמסיבות.
- ש: היו כל מיני הגיגים.
- ה"א: הגיגים.
- 905
- ש: את זוכרת מה את כתבת?
- ה"א: לא.
- ש: אני זוכרת מה את כתבת.
- 910
- ה"א: באמת?

- ש: כן.
915
- ה"א: אני כתבתי? מה כתבתי?
ש: זה היה כזה מין דף A3 על כל הכיוונים שלו, כמו A4 כפול 4 וכל אחד כתב משהו. ד"ז כתב וה"ב כתבה כמה, ור"ל כתב מקסים וד"מ כתב, אני גם כתבתי משהו, ואת כתבת משפט אחד:
we all live in a yellow submarine
920
- ה"א: וואלה?
ש: כן.
925
- ה"א: יפה לי. כן, זה היה לי yellow submarine קצת, גם כל החללים האלה, הבית של י"ג הוא לגמרי צוללת.
ש: אחלה.
930
- ה"א: כן, מה עוד, אפשר אולי לדלות ממני עוד משהו? מוזר שאני לא זוכרת את י"צ כל-כך את יודעת.
ש: י"צ היה בעיקר בהתחלה.
935
- ה"א: וואלה.
ש: הייתה גם מסיבה בבית שלו זאת הייתה מסיבה, אחת הראשונות.
940
- ה"א: למטה שם?
ש: לא, אצל אבא שלו בקומה השישית בשי עגנון.
ה"א: אהה.
945
- ש: את היית שם.

ה"א: כן?

950 ש: כן.

ה"א: אני לא זוכרת.

ש: או.קי.

955

ה"א: י"צ הוא מתוק, י"צ הוא איש מתוק. האמת שזו, רציתי אבל לשאול אותך משהו.

ש: לסגור או שאת רוצה

960 ה"א: לא איכפת לי.

ש: מה השאלה?

ה"א: מעניין אותי אם באמת איך שהוא אנשים מחברים את זה בעיקר לד"ז לאיזושהי נקודת התחלה

965 ראשונית מאוד.

ש: כן.

ה"א: כן.

970

ש: באופן כמעט גורף, כן.

ה"א: כן. י"ג?

975 ש: י"ג, לא כולם. י"ג לא כולם, י"ג היה שם תמיד אבל ברמות-

ה"א: לא, י"ג מחבר את זה לד"ז?

ש: כן.

980

- ה"א: מי לא מחבר את זה לד"ז?
- ש: כולם מחברים את זה לד"ז אבל כולם התייחסו לד"ז בנפרד. קודם ד"ז ואז ר"א, י"ג, ד"פ, צ"ס כל מיני.
} 985
- ה"א: אז מדליק, אז את אומרת שכולם בעצם כן-.
- ש: זהו, התחלתי להגיד שהיחיד שכלל את ד"ז עם עוד שמות זה א"א שאמר: י"ג, ר"א ד"ז שלא עשה הפרדה של ד"ז ואז זה, אבל אלי גם הגיע קצת אחרי.
} 990
- ה"א: וואלה.
- ש: אבל כן, יש הסכמה ב-.
- ה"א: ד"ז. 995
- ש: כן.
- ה"א: את ד"ז ראינת?
- ש: כן. 1000
- ה"א: וואי, מעניין לקרוא את התזה הזאת. מה ד"ז אומר?
- ש: הרבה דברים, את ד"ז ראינתי ראשון. ד"ז היחיד שראיינתי אותו שני ראיונות ושניהם מאוד, מאוד גדולים ומלאים. אחד היה ממש שלושה שבועות אחרי המסיבה שעשינו בסילבסטר שנה שעבר.
} 1005
- ה"א: מה, הייתה מסיבה?
- ש: הייתה מסיבה וכולנו נעצרנו. 1010
- ה"א: די, מה?

- ש: אה... סתם הגיע משטרה, זה היה אחרי שצ"ס ואנ' חזרו מחו"ל, אחרי תקופה שהרבה זמן לא היו מסיבות, ואז הם עשו מסיבה, אחרי מסיבה ואחרי מסיבה בסקווינג. המסיבה הזאת הייתה בבסיס, זה לא היה בסילבסטר הזה, זה היה בסילבסטר לפני, אני חושבת 2004. הם עשו מסיבה בבסיס נטוש בעין כרם והגיע משטרה, אבל לא כמו שתמיד הגיעה המשטרה. איך את זוכרת באמת את המשטרות מגיעות?
- ה"א: סתם, תסגרו את המוסיקה, תעופו מפה. לא באלימות.
- 1020
- ש: זהו, שזה היה מאוד, מאוד, מאוד אליים. הרביצו שם לי"ג והרביצו לר' שהייתה הקופאית והתנהגו נורא באלימות. היו שם המון, המון סמויים
- ה"א: היו הרבה סמים?
- 1025
- ש: לא. זה מה שעצבן אותם כי הם באו לתפוס סמים ולא היו הרבה. זה לא הצדיק את כמות האלימות שהייתה שם. זהו זה-,
- ה"א: אז רק בגלל ההשתלטות.
- 1030
- ש: כן. לקחו את י"ג ל, כאילו כמה לקחו למגרש הרוסים. את ר"א, ד"ז, אנ' ואני לקחו לתחנת המשטרה במוריה. אני לא הפסקתי לדבר כל הזמן במעצר, בסוף הם שחררו אותי רק שאני אסתום את הפה.
- ה"א: די.
- 1035
- ש: כל הזמן אמרתי להם כמה שהם לא בסדר, ואין שום סיבה שהם יתנהגו בכזאת אלימות ולא נעשה פה שום דבר רע, אין פה שום סמים ואין פה שום דבר וזה לא למטרות רווח ומה הם רוצים?
- ה"א: איזה קטע.
- 1040
- ש: כל הטקסט הידוע שתמיד אמרתי, למרות שהפעם הוא היה פחות אפקטיבי.
- ה"א: איזה קטע.
- 1045
- ש: כן.

- ה"א: אחרי כמה זמן שחררו אתכם?
- 1050 ש: כמה שעות. בעקבות המסיבה הזאת, ד"ז וצ"ס, שאמרת שתמיד שד"ז הלך עם צ"ס, נפרדו דרכיהם. ד"ז עזב את ה-pacotek וזה הפך להיות רק של אנ' וצ"ס.
- ה"א: מה ד"ז עושה עכשיו?.
- 1055 ש: לומד עבודה סוציאלית, בהצטיינות.
- ה"א: מעולה לו, מעולה לו.
- ש: כן, מעולה לכולם. מעולה למטופלים שלו גם.
- 1060 ה"א: לא, מעולה, מעולה שהוא הולך לשם, שם הוא צריך להיות. הוא ייתן המון אור לאנשים, הוא יעזור לאנשים להגיע לעצמם, מעולה. הוא עדיין במוסיקה?
- ש: מעט מאוד, מעט מאוד, כמעט ולא. וגם אם כן אז לעצמו יותר, לא בעסקי המסיבות.
- 1065 ה"א: איזה שיער יש לו עכשיו?
- ש: כמו בכיתה ז'.
- 1070 ה"א: וואלה, קצוץ כזה, הוא נראה כמו בכיתה ז'?
- ש: כן, קצת ארך לו, הוא הסתפר כמו אז עם הפוני, אני לא יכולתי לעמוד בזה. אבל ארך לו קצת והוא נראה ד"ז. ד"ז מהמרתף.
- 1075 ה"א: לא ד"ז הוא איש מיוחד.. מדליק.
- סוף ההקלטה -

ראיון מס' 15 (ראיון עם או')**משך הראיון : 72:58 דקות****מקום הראיון: הבית של או'****מתי התקיים? 13.9.06**

5 ש: טוב, היום ה- 13 לספטמבר, משהו כזה, יום חמישי ואחרי שנתקלתי בכך באופן מקרי בבוקר, באופן קסום כמו שאמרת. רצייתי קצת לשמוע ממך לשאול אותך, קודם כל מה השם מאה מטר מתחת לאדמה אומר לך.

או': מוסיקה, הרבה מוסיקה וסטיקר אפור שחור וכיכר רבין אפילו.

10

ש: כיכר רבין?

או': כן.

15 ש: איך, איך מתחבר לך כיכר רבין?

או': יש סטיקר אפור בכיכר רבין.

ש: משמרות המחאה, כן.

20

או': בדיוק אותו פונט, אותם צבעים

ש: כן.

25 או': אותם צבעים.

ש: כן. מצחיק, גם שמת לב לזה ו... זה תמיד.

או': זה כיף להזדהות עם זה. וזהו, הרבה שמאל ופתיחות וקבלה ו... הרבה אומנות, הרבה אנשים מופלאים, הכי מופלאים שמקובצים ביחד במקום מאוד .. מאוד מכבד וכיפי. כאילו.. חגיגה, חגיגה גדולה

30

ודרך, דרך שמלא אנשים עברו ביחד, אחד ליד השני. והמון, המון חיבורים אין ספור חוויות, מפגשים ורגעים שאני בטוחה שהם כאילו זוהרים במוחות של מי שהיה שם. זהו, והתבגרות ומלא דברים.

ש: איך הגעת לחבורה הזאת?

35

או': לאט, לאט נחשפתי יותר ויותר לחלקים בתוך החבורה הזאתי וכל הנפשות הפועלות שנמצאות ביחד. חלל כאילו, יכול לחזור על עצמו ולמחזר את עצמו אבל כל פעם חדשני ומפתיע. פשוט כל מפגש שהיה קשור לנושא הזה הביא לעוד מפגש שכל פעם אם יכולת לבחור עוד אחד כזה, שקשור למעגל הזה אז בחרתי אותו כי ידעתי שזה יוביל אותי למקום שמאוד נכון לי, כאילו מאוד פתוח וסוג של מתנה כזאת שמקבלים בכל מיני זמנים וכל הזמנים מציינים כאילו ממש-, אני חושבת שמה שאת עושה זה כל-כך מדהים, זה כאילו הדבר היחידי שמשאיר את זה, פשוט משאיר את זה וזה חשוב. חשבתי מה זה עושה כאילו מפרספקטיבה של זמן. ממש ממש יופי שזה יכול להיות איפה שהוא מקוטלג וכתוב כאילו, כי באותה שניה הזאתי שדברים מתנפצים או לא מתנפצים הם ממשיכים ומוצאים כאילו, מוצאים מקום כאילו לנוח ולהמשיך. קצת מבולבל אבל לא משנה.

45

ש: אולי זה מבולבל אבל מעביר איזשהו רגש של איזשהו אנרגיה שמתחברת למקום ההוא. זה מה שאני הבנתי מזה.

או': נכון.

50

ש: ועוד פעם תנסי קצת טכנית, איך, ז"א באיזה שלב התחברת, דרך מי, מי האנשים שאת זוכרת. קצת יותר פרטים קצת יותר צבע של הכניסה שלך לתוך המארג הזה של האנשים האלה. מה את זוכרת?

או': או.קי. אז הייתי בערך בת 21 או משהו כזה, חזרתי מאוסטרליה, טיול כזה שמאוד, במרחבים מאוד עצומים ופתוחים וחזרתי לת"א שהיא קטנה והרבה אנשים. איזה יום אחד ידעתי על איזה מסיבה בסטף שזה ממקום שמבחינתי הוא מגניב ונכון ואמיתי כמו מאה מטר שזה השריטה, זה היה מן חיבור כזה של השריטה והמאה מטר כאילו (רעשים) איזה בחור מסוים משך את תשומת ליבי, בסוף מתברר שהוא בירושלים, שהוא בדיוק הוא קשור לאיזה מסיבות שמתחילות להתארגן שם ובדיוק גם יצא לי לשמוע על המסיבות האלו. נזכרתי שראיתי סטיקרים תלויים על עמודי חשמל בגובה מאוד לא אפשרי למראה, רק אם אתה מרים את הראש אתה יכול לראות מן מטאפורה כזאת. אז הם נעלמו ואז שמעתי על איזה מסיבה מטורפת שהיתה ביום העצמאות בירושלים שהיתה בחניון, בחניון שקיבלו אישור להשתמש בו והגיעו איזה שלושת אלפים איש למקום הזה. אני לא הייתי שמה, שמעתי שזה פשוט חוויה מהכניסה למקום, מהתור, כל מפגש שהוא בדרך והבנייה המוסיקלית וכל מה שקרה שם, היה מאוד כל הניבוי הזה מכל המקומות. זה סיקרן אותי וגם הבחור סיקרן אותי ואז אני למדתי בקמרה אבסקורה באותה תקופה

60

- 65 והתברר לי שיש עוד איזה מישהי שקשורה לחבורה. נפגשתי איתה וישר התחברנו. זהו. וזה דו' והא' שהיו בעצם דמויות שהיו קרובות אליי מאוד, דרכם פגשתי את יג' שמאוד הצחיק אותי כל הזמן ואת שלומית והב'. דיברת עם ביטון?
- ש: לא, היא בחו"ל.
- 70 או': הייתי רוצה לראות אותה.
- ש: יש המון אנשים שלו, יש חמישה עשר אנשים שכן ויש עוד לפחות עשר שמות שאני יכולה לזרוק עכשיו והייתי רוצה לראיין כי מתישהו אני צריכה להתחיל לכתוב את זה.
- 75 או': כן.
- ש: אבל הב' בהחלט חשובה והכרחית וחיונית וחבל לי שהיא לא פה.
- או': זהו, זה להתחבר, החיבור שלי נעשה כזה בשכבות. בהתחלה שמעתי ואז מצאתי את עצמי מתקרבת ופתאום נמצאת קרובה מאוד לגרעין, ובעצם חלק מהגרעין ולא באמת, אני חושבת שמה שעבר עליי עבר על כל החברים שלי במקום הזה שכל אחד עמד בפני השאלה הזאתי אם, בעצם אני לא יודעת מה אני רוצה להגיד.
- 80 ש: או.קי. עכשיו האנשים האלה היו, תספרי לי קצת על החיבור של הקבוצה הזאת כחבורה.
- או': זהו, זה בעצם מה שניסתי להגיד מקודם, שכל אחד שאל את עצמו מה אני נותן ומה אני עושה ומה קורה פה וכמה אני אחראי על זה ומה עשיתי כדי שהדבר הזה יקרה. הניסים והדברים הגדולים שקרו במקום הזה, תופעות ממש על טבעיות, יכולות להיתפש כעל טבעיות ולא לקחתי חומרים שיכולים לנטרל את הראייה שלי עד כדי כך.
- 90 לא יודעת, זה פשוט היה מן חיבור כזה של מוסיקה של חיפוש אחר סאונד נכון. זה התחיל ממהו מאוד, אני שמעתי לפני שהגעתי זה אפילו היה פרוטג'י וכל מיני להקות כאלו ש... אפילו משינה, לא יודעת מה כל מיני, חיבור של חבורה של אנשים שמביאים מוסיקה מגניבה סלש אופנתית, לא ממש מחתרית אפילו אבל עם נגיעות כן לקווים בשוליים של אותה מוסיקה, משהו כזה מודרנריאטי. ואז לאט, לאט כל אחד התרחק והתקרב לסירוגין לפי הצרכים שלו וזה משהו שלא הפסיק לקרות. אפילו אם נגיד מישהו הלך פתאום אחרי חיפוש של טכנו מסוים, של אסיד טכנו או, לא יודעת מה, אז היו מסיבות שהם סביב זה ותאורה. ולהשתמש בלוקיישנים בטבע, כאילו למצוא מקומות שאפשר לעבור בהם איזושהי חוויה שהיא

- 100 יכולה להירשם. אני זוכרת שפעם נמצא איזה בית מלון נטוש והוא היה ממש שלם, עם מלא קומות עם ריהוט וחדרים ומטבח ענק, ועשינו שם מסיבה ולכל אחד היה סוג של, משהו שונה, משהו שונה באווירה ומשהו שמאוד מאחד את הכל וזהו. אני חייבת להגיד שהמסיבות מבחינתי הם לא העיקר בכל הדבר הזה וגם מתוך המסיבות, כאילו אי אפשר לדעת מה עיקר. זה משהו שחוזר כאילו באלף ואחת צורות ו... תעזרי לי הלכתי לאיבוד נראה לי.
- 105 ש: או.קי. דיברת קודם על תופעות על טבעיות.
או': כן.
- 110 ש: תסבירי, תני לי דוגמא על מה את מדברת?
או': או.קי. באמת כדאי שאני אסביר דברים כאלו שאני זורקת אותם לאוויר. אולי השתמשתי במושג תופעות על טבעיות כדי להבהיר איזשהו אימג' מאוד, לא יודעת, בואי נעזוב את העל טבעיות עכשיו, כי אני אחזור לזה אחר-כך, בגלל שזה על טבעי כאילו -
- 115 ש: זה קשה.
או': זה נעלם.
- 120 ש: כן. זו אחת הבעיות לזהות או לשים את האצבע או לתמלל קסם. זה אחד הדברים שנתקלתי גם בראיון עם הילה. זה משהו שאת מנסה לפרוט אותו אז קשה למצוא את המרכיבים שלו אבל אתה מרגיש את זה שהוא שם.
או': ממש ככה.
- 125 ש: אז הגעת לשם, התחלת להגיע למסיבות. המסיבות זה לא היה הדבר המרכזי.
או': בדיוק.
- 130 ש: אז מה כן?
הקסם - דינמיקה והדת

- או': הבמה שנפתחה לכל אחד, גם בתוך ה... נפתח איזשהו מעגל כזה דמיוני שהמרכז שלו זה מסיבה, במסיבה כל אחד, לא המעגל זה לא המסיבה, גם לא נפתח מעגל אחד נפתחים מלא מלא מעגלים וכל אחד סביב עצמו גם, הרבה חומות. אני חושבת שאני מצאתי את עצמי בתוך המקום הזה מגלה את עצמי ומה שחשפתי מעצמי נראה לי מאוד כאילו משבצת מאוד, מאוד קטנה כן, זה לא ש... היו שם אנשים 135
- שהתעסקו עם הסאונד ועם מוסיקה שהוליווים נגיד, זה משהו שמאוד חזק ואפשר לחשוב שבגלל שאתה נמצא בתוך הסאונד, בתוך הווליום. לא משנה, זה פשוט, החשיפה הזאת זה סוג של מוסיקה, אנשים שהביאו את הדבר הזה לכאן ובאמת התעניינו בו והתעמקו בו. הם לא יכלו לעשות את זה, הם לא יכלו לספק מסיבות. הם היו חייבים להתעמק פנימה וכל ויזואל וכל תיקלוט שיצא כאילו משמה גם אם בדרך זה היה נראה כאילו משהו מנסה לעשות שיעורי בית במקום כאילו ציבורי, זה לא נכון. זו הייתה מן דרך כזאת ונפתחה במה לכל מי שרצה כאילו ליצור ולגעת בכל כלי שהתאפשר שמה וכלים היו רבים כמספר האנשים, כל אחד יכל להביא את הכלי שלו וגם לתת לשני להשתתף ולנסות את הכלי שלו. זה משהו שלא ראיתי בקבוצות אחרות. אני לא אגיד שלא היו נגיעות של אלימות כאילו ויחסי פחות כאילו, לא של שיתוף קסום כמו שאני מנסה לתאר, אני יודעת שהרבה מהאור שהתגלה שם נשרף ועכשיו הוא גחלים 140
- אולי. אני לא יודעת יש הרבה, מה שהתפזר משם, בעיגולים שתיארתי המסיבות יצאו מרכז, אבל לפני כן רציתי להגיד שזה לא מרכז. אז אולי עכשיו אני אחזור ואגיד שבסופו של דבר זה כן המרכז והמסיבות זה כאילו שם של אותו מפגש בהתכוונות אתה צריך כאילו להכין את עצמך לאיזשהו **טקס** מאוד פנימי כזה ו... את יודעת, אם זה היה קורה עכשיו זה כיף לא? אם היה אפשר כאילו-, וזהו ההיתקלות הזאת, ההיתקלות הזאת אולי א... 145
- ש: היתקלות?
- או': כן, פתאום אני לא יודעת למה נתקעתי בהיתקלות.
- ש: מה זאת אומרת היתקלות? התקהלות אולי? 150
- או': התקהלות? זהו, אני תמיד ברחתי מהמסיבות די מהר, היו כאלה שנשארו במסיבות שחשובות לי שהתגלו בהם ניסים. אני לא רוצה לדבר בשפה של אנשים כמו החבר שלי שנורא לא אוהבים צ'אקרות ודברים כאלו, יצחקו עליי שאני אומרת ניסים. אבל זה צריך להיות ברור גם לאותם אנשים שיש ניסים ו... הסוג של המקום הזה, של האומנות הזאת של הבמה הזאת שנפתחה, וכל אחד מה שהוא עושה עכשיו זה מגניב, מגניב שיש דבר כזה. 160
- כל מי שהיה שם בטוח בן אדם מגניב כי זה מקום מאוד, מאוד רגיש, אנשים מאוד **רגישים** ואני לא חושבת שהיה קהל שבה ו... כאילו לא הבין או שהוא חייב להיות שם או ש... או.קי זה...מה זה הדבר המטורף הזה, מה זה, whats going on. אבל אם זה קורה לך והיה איזשהו, אני חושבת שהגרעין, לא יודעת, אני בן אדם די סגור כאילו, גם בתוך החבורה שאני בטוחה שכולם אוהבים אותי ואני יודעת שממש 165

ש: אני אוהבת אותך.

הבדל עם טראנס

- או': אני נורא פחדנית כזאת ו... מגניב שיכולתי במקום הזה ליצור את המוסיקה שאני הכי עומדת מאחוריה, שמחתי לקחת חלק בדבר הזה. שמחתי שזה יכול להיות שם, שאנשים אהבו את זה וש... שזה, יש איזה מקום בירושלים שהיו שמה כמה מסיבות, עגול כזה ויש שם החזרה של קול נורא מעניינת, ויש שם בית משוגעים, לא נראה לי, לא נראה לי אמיתי כי אין שם משוגעים שצורחים ממש, אולי אבל איתנים, יש שם, הסאונד סביב המקום הזה הוא כאילו מבחינתי התגלות, התגלות שדיברתי עליה מקודם, זה על קולי ודברים שכביכול אנשים מזמינים אותך למסיבה אבל, אני הייתי במסיבות טראנס מטורפות בחיים שלי באוסטרליה ב... לא יודעת, באמת בהרבה מסיבות כי מוסיקה זה הדבר היחיד שעניין אותי והשקעתי בזה, הלכתי למלא והיו לי חברים תמיד שהובילו אותי. בקיצור הצרכים שלי באו לידי סיפוקם בעניין הזה ואני רוצה להגיד שהרוחב המנטאלי שמתגלה במקום הזה שקרא מאה מטר, שאותי זה מעצבן מאה מטר, אולי סטיקים רק וכל מה שאמרתי מקודם. כאילו לא מעצבן, מעצבן המקום הזה שכל-כך משמה שיש עבודה כזאת שנעשית עכשיו, כל כך מוסיקלית כל כך כאילו עתידנית, כזה מדהים, לעשות את העבודה שלך באוניברסיטה על דבר כל כך מעניין, עם כל כך הרבה רפלקסים ומראות ופרצופים ו... באמת אם אפשר יהיה לפרק דבר כזה ולנסות להבין מה היה שמה ולנסות לעניין, אני מבינה שיש גם ויזואלס שמאוד מאוד חשוב שעובד, אני מה זה שמחה שאני מורידה ל-d.v.d player עכשיו, אני הולכת לראות איזה משהו, להראות ליובל שהוא מתייחס למסיבות בצורה עסקית ולא מתייחס לזה כמשהו שיכול לשרת אומנות או מתייחס לאומנות בצורה עסקית, או אני לא יודעת עוד מה הוא ניסה כאילו להבהיר, אבל -

190

ש: את חושבת שהמסיבות האלה היו מחוברות לעסקים באיזשהו אופן ?

- או': כן. אני חושבת שמה שהוא אמר זה שהכאוס המוחלט שמה שקורה בעולם, זה בדיוק העניין. בסופו של דבר הגורמים כאילו-, זה גם לא עצוב. נראה לי שכל בן אדם יוצא לו ליהנות בעבודה האפורה שלו בבית גם לדברים שהוא אוהב, לפנות דרך בין פלג'ר לקריירה ומקצוענות ודברים כאלו. זה גם גיל כזה, כל אחד מאתנו עבר תהליך כזה. אז אני בטוחה שכל בן אדם שפעל שם ונתן מיצירתו המופלאה ואיפה שהוא חשב איפה היצירה משרתת אותי והאם המסיבות והמפגשים העל קוליים וכל הדברים האלו האלו הם עומדים על כל שאר הצרכים שקיימים בעולם שלנו. אז כל אחד במידה שהוא נמצא בה כאילו, יש אנשים שבכלל לא נגעו בזה, ויש אנשים שהסתקרנו ויש אנשים ש... אני חושבת שכל אחד לקח משם

- 200 משהו ופיתח אותו בצורה שמאוד משרתת את החברה ומאוד ובצורה מאוד לויאלית ופתוחה עדיין. כארגון עסקי זה לא יחזיק, שזה לא היתה המטרה.
- מה שכן נראה שרצה להחזיק זה בדיוק אותם נקודות האלה בזמן שהם האומנות הכי, אין אומנות חוץ מזה. ז"א, מה ז"א אין אומנות חוץ מזה. זאת המציאות וברגע הזה במציאות במסיבה כל אחד יכול להיות חשוף לסיטואציה מאוד צפופה שנותנים לך כלים מאוד נוחים כאילו. אם המוח שלך נמצא בגלים האלו אתה יכול להציף את עצמך באנרגיה ובהוויות מאוד משרתות את המטרה ונכונות. אתה עוזב בצד את כל הקטע של השחיקה ואני יודעת מה, זה קשור בזה כי זה עוצמתי. וזה אומנות בגלל שכל אחד יכול להתבונן ב... גם באנשים, גם במוסיקה וגם בלוקיישנים שהם, אין לי מה להגיד עליהם שהם כל-כך חכמים ומדויקים ומעניינים, שלהתכחש לתרבות של טכנו ולא לקחת את זה כחלק מאומנות עכשווית זה משהו שאי אפשר לעשות אם אתה בן אדם ששוחר אומנות או מנסה כאילו לעקוב אחרי השפה ולהבין מה קורה. אני חושבת שזה זרם מאוד, מאוד חזק ובכלל מסיבות זה זרם מאוד חזק של אומנות. שכל העשור האחרון בכלל ואני חושבת שגם לפני כן קורים שם המון דברים. כמוכן שזה קורה גם במוזיאונים, זה קורה גם בגלריות וגם בקולנוע ואף אחד לא מתיימר להיות אחר, אבל אין, אם אין, אם אנחנו החלטנו שאנחנו לא נתיימר להגדיר שפה ולהגיד שאני נגד התארגנות של מסיבות או נגד התארגנות שהיא בשם אומנות או משהו כזה, או שאומנות עושים פה ושם, נזכור שאם אנחנו רוצים להיות חדשניים אנחנו צריכים תמיד לאפשר לקול הזה, הקול הזה עם כל כך הרבה "ליירים" מסביבו ולידו, צריך להקשיב לכל זה ולחכות לראות מה קורה כדי לנסות להגדיר מה זה. ככה אולי נמנע מהגדרה כי בכל מקרה .. נצא נשכרים.
- ש: אחלה. איזה מוסיקה את עושה?
- 220 או? עכשיו אני לא עושה מוסיקה אבל אני חושבת על איך אני אבנה את הסטודיו וכל הדברים האלה. אבל בעצם מה שאני עושה זה, עוד לא שמעת את זה?
- ש: לא. האמת היא שבכלל לא הצגתי אותך, בכלל לא הצגת את עצמך. אז תספרי קצת איך קוראים לך, בת כמה את ומה את עושה עכשיו. דיברת קודם על זה שמצאת מקום למוסיקה שלך במאה מטר, אז לאיזה מוסיקה?
- 225 או? עבדתי במשך חצי שנה על משהו שאני מאוד אוהבת ואני שמחה על מה שיצא לי שמה. אני קצת מודאגת שהדיסק הלך לי לאיבוד, אני צריכה לבדוק. עבדתי ב"פרוטי לופס" ועשיתי יצירה שקראתי לה dab mediteton של ארבעים וחמש דקות, יש שם סאונדים מאוד כבדים כאלו ומאוד שמנים ועמוקים. משהו שהפתיע אותי כאילו שהצלחתי להגיע לכאילו דברים, ניסיתי ככה לשחק עם זה. זה מה שעשיתי. וטבע כל מה שקורה בטבע מעניין אותי עכשיו. קוראים לי או' אני בת 32 ואני גרה בירושלים, ואני עובדת לתל-אביב. אני לא האמנתי שאני אגיע לראיון הזה, אני באמת מצטערת שאני ממלאה אתכם בחלקיקי המשפט. אני.. הזיכרון שלי קצת לא משהו

- 235 ש: זה בסדר. דווקא אני חושבת שהמרחק מהמסיבות, שהזמן שבו אני עושה את הראיון הזה, יחסית לזמן שהמסיבות היו, הוא.. אני לא יודעת אם אידיאלי אבל אני חושבת שיש לו יתרונות. אני חושבת שיש איזה תהליך של עיכול, הבנה, ריכוך כל מיני דברים שהזמן מקנה לזיכרון שהם טובים. אני חושבת שאם הראיון הזה ועם השאר היו מתרחשים ישר אחרי, היו עולים דברים אחרים.
- 240 או': כן. אבל השאלה אם, כן, כן. אני מקווה שלא ניסיתי להיזכר דרך הראיון כי כל ההתחלה אני מנסה ל-,
- ש: אבל זה משהו שאת לא חיה אותו עכשיו ברמת היום יום, אז זה בסדר. ומה, תני לי כזה, תשחזרי לי מסיבה שאת זוכרת.
- 245 או': או.קי.
- ש: מסיבה שהשפיעה עלייך, דיברה אלייך יותר, שאת זוכרת אותה כמוחדת יותר מהשאר.
- 250 או': מה שעולה לי עכשיו זה מסיבה שהייתי בה הכי פעילה,אולי היחידה שלקחתי חלק ואז כל שאר הזמן הייתי אמורה, תמיד כשבאתי הייתי שם, אבל במסיבה הזאת זה קרה, זה היה בחולון באזור התעשייה הנטוש, בניין כזה, זה היה בית מסחר לתעשייה, משהו כזה, והיה מלא, מלא ברזלים כאלה, דברים, מלא פונקציות של המקום.
- 255 ש: הוראות תפעול כאלה.
- או': כן, הוראות תפעול. וחדרים כאלה שהם. טוב, משהו באמת מיוחד. ממש מפעל כזה משנות השבעים, עם פונטים ישנים כאלו. לקחתי שם חדר ואני זוכרת ששטפתי אותו באור לבן וניאונים לבנים ומלא בדים,מלא בדים, חתיכות בדים לבנות הם כיסו את כל הרצפה בגובה ארון גבוה. וכל הקירות-,
- 260 עבדתי פעם בעיתון הארץ הייתי מפיקת דפוס הייתה לי גישה לדפים שמהם.. לדפי צילום של העיתונים. אז מהדפים האלו אספתי, קודם כל אספתי במשך שנים תמונות של גרפיטי מכל אירופה, אנשים שנסעו ביקשתי שיצלמו לי גרפיטי וכנסיות. לקחתי את כל התמונות האלו ועשיתי מן קולג' כזה, מעיתון הארץ בשחור לבן, ותליתי על הכל על כל הקירות ודני ש'ם שם ב-repeat את השיר געגועים חמים של זהבה בן. עכשיו כל החדר הזה התרחש על, הלבן, שהכל כזה הכנסיות והגרפיטי והשיר והאנשים יושבים בתוך הלבן ויש דלת שסוגרת את זה לבנה מבדים ובחוץ מתרחשת מסיבה מטורפת כאילו, הפעלה, עם, כל אחד שמה יש לו מרחב כאילו משלו ואנשים רוקדים בצורה הכי מדהימה ומחוברים ומגניב להם,ויש הרבה

הרבה תנועה. זהו, זה המסיבה שאני זוכרת. המנהרות בירושלים הקטנות, אני זוכרת, קירית יערים אני זוכרת – מדהים.

270 ש: **הקולנוע.**

או': הקולנוע. טוב זאת המסיבה. הקולנוע זאת המסיבה number one, מה שהלך שם היה אפקט תפאורה מטורף וסאונד מטורף של המבנה הזה של הבית קולנוע וכל הכיסאות מעץ הישנים. הכל היה ישן, נטוש כזה. מה שלא יאמן מאיפה כל המקומות האלה צצים, אף אחד לא, את יודעת אנשים לא מגיעים למקומות כאלו. 275

ש: אני חייבת להגיד לך, אני מצטערת לקטוע אותך באמצע ולהתפרץ עם סיפור אישי שלא קשור לראיון. אבל אני חושבת שיש אנרגיה מסוימת שהיא פשוט ששייכת למקום הזה והיום אחרי שראיתי איתך ובדרך לראיון עם מישהו שכתב מאמר על דיג'אים כתב משהו ודו' כתב לו תגובה, נוצרה איזושהי דינמיקה סביב זה, אז איחרתי לראיון איתו כי מצאתי לוקיישן למסיבה. 280

או': אה, מה את אומרת?

ש: כן. פשוט יצאתי מבית קפה ואיזה מישהו הראה לי שפה הולך להיות פרוייקט גדל"ן מדהים והראה לי את, יש בקרליבך מה שהיה השוק הסיטונאי, נכנסתי לשם וזה פשוט לוקיישן מהמם. 285

או': מה יש שם? יש בור?

ש: לא, יש מבנים מלא חדרים מלמעלה נטושים כאלה, לאורך מתחם נורא גדול שאפשר בחוץ לרקוד בו ואפשר גם בפנים. לא ידעתי מה לעשות, אז חשבתי להתקשר לדז' ואז אמרתי אני אתקשר לצס'. אז התקשרתי לצס' והוא אמר לי שהם כבר לא עושים סקואוטינג יותר. הם נוסעים לברלין והם הזמינו אותי למסיבות פרידה. זהו, יש לוקיישן למסיבות reunion של מאה מטר שהא' אמרה שהיא רוצה-, 290

או': רציתי להציע לך, הא' רוצה גם לעשות נשף. הרב המסיבות הולכות לקרות. נראה לי - 295

ש: זה אחלה מקום, זה אחלה לוקיישן.

או': אולי כל האנשים שאנחנו מכירים צריכים -

300

ש: אני חושבת שהסיבה שהמקום הזה התגלה לי עכשיו זה פשוט כי התחברתי לאנרגיה הזאת שוב.

או': כן, זה קורה, זה קורה.

ש: 305 כן, כן.

או': its happening again. בדיוק יובל גם סיפר לי גם על הלוקיישן הזה שהולכים לבנות שם. אני רוצה לראות, מה אפשר לראות אותו?

ש: 310 כן, בטח.

או': ככה ללכת ולראות את זה?

ש: כן.

315

או': מגניב. אני אצלם את זה, כל דבר מגניב אני רוצה לצלם עכשיו, אני לא מצליחה לצלם פשוט, נראה לי שאסור להשתמש ב..

ש: בלצלם?

320

או': כן.

ש: אז קטעתי אותך באמצע.

או': 325 מה עוד דברים להגיד?

ש: כן, עוד דברים להגיד. כל מה שעולה לך בהקשר הזה ואת רוצה לדבר עליו.

או': אז זהו, המסיבה בקולנוע זה משהו, משהו.

330

ש: ואיך זה התנהל בפועל? היה מקום, היו אנשים. איך נוצרת מסיבה?

(כאריזמה)

או': דז'.

- 335 ש: או.קי.
- או': בטח זה קורה לכולם.
- ש: כולם. וגם כולם שואלים את השאלה הזאת. לא כולם, אבל הא'. אז דו'.
- 340 דת
- או': אני לא רוצה להביך אותו אבל, בסדר, הכל ידוע, כל מי ש, הכל בסדר. העיקר שניצלנו, העיקר שעברנו את זה, העיקר שאנחנו מרגישים טוב עכשיו... דו' ממש, ממש, **underground** אולי **underground** זה כאילו **הצדיקים של פעם, אנשים, נביאים** שבאו לכאן להזכיר לנו אמות מידה מה הם ולחוות אתנו את הצד הכי, אני חושבת שכל אחד יודע על מה אני מדברת... זה **underground**, זה כאילו לא מדברים על זה כי, כמו שיובל אמר לי, אני מצטערת שאני מחברת את הראיון הקודם. אני קשורה, אני קצת מתבאסת שלא רואים אותי אולי הכי רואים אותי אולי בזה שלא רואים אותי לא מבינים מה קרה. אבל עדיין כולנו, דו' כאילו פשוט, זה היה טריפ של הבן אדם, בן אדם מטורף, הוא יכול לשמח ולגרום לשמחה ענקית, פשוט ענקית. יש לו את היכולת הזו. יכולת שמהו כזה שכולנו צינורות והוא גורם אור לכל אחד מאתנו. יכול להיות שיש כמויות משתנות ויכול להיות שיש שטחים פתוחים אני לא יודעת מה קורה, יכול להיות שיש צינורות יותר גדולים ויותר קטנים, אבל אני לא יודעת כאילו. זהו יש הרבה אור ששטף אותנו, את כולנו והרבה דרך, דרך דו' שפשוט היה אבא של הדבר הזה, אבא ומחבק גדול ותומך, תומך איכותי ואיש ביקורת במעלה הכי גבוהה. הוא פשוט היה רגיש כאילו ליצירתיות לצורה מזוככת, זה לא כזה כאילו לא יודעת, מה קורה עם אותו בן אדם שמגיע לכאלה מקומות והוא בעיקר חיבר אנשים לעצמם לדעת שהוא חיבר כל אחד מהחברים, ונתן לאחרים שהם חברים שלו, כל אחד מהאנשים. אני חושבת שהקשר שלהם שדו' חבר שלהם מאוד כאילו. אולי בנינו זה לא היה המפגשים, אבל בעצם אני לא יודעת. אני יודעת שהיו כל מיני, אני יודעת שהכל קרה מהבית ספר ואת והא' הייתם ביחד בבית ספר, במסיבות בכיתה ז', אני מכירה אותו בשלב יותר מאוחר והצטרפתי אליכם, כתל-אביבית ששמעה אבל בעצם אני גרה בירושלים עכשיו, הנשמה שלי היא חצי חצי.
- 360 ש: גם שלי, אני עושה את הקו ההפוך ממך כל יום.
- או': אני יודעת. זה קטע.
- ש: כן.
- 365 או': גם הא'.
- ש: כן. הא' בירושלים?

- 370 או': לא.
- ש: אה, הא' חצי, חצי.
- 375 או': היא גם כאילו ירושלמית תל-אביבית.
- ש: כן.
- 380 או': האמת שיש ת'ירושלמים שהם לגמרי תל-אביבים למרות שבנשמה שלו הוא ברלינאי יותר, יש מלא... דז' נשאר ירושלמי במה שקורה בדבר הזה. אז אני לא יודעת, זה היה בית כאילו, יש בית למקום הזה והמחסן של דז'. שיתוף בין דז' לכל החברים שלו, משהו מטורף כאילו, זה מתחת לאבא שלו שגר קומה אחרונה וכל הבניין היה מפוצץ במוסיקה non stop, אנשים קיבלו את זה, כי זה דז'. הוא גורם לאנשים להקשיב ולהיפתח וליצור. באיזשהו שלב נראה לי שדברים כאילו מוטטו אותו, נראה לי שכמה שהוא היה הדבר הכי גדול של הדבר הזה הוא גם הושפע מזה בצורה כאילו ישירה. והוא בכלל נראה לי לעשות פרופסורה אחרי מאה מטר זה דז'. הוא ביקש למצוא את עצמו בתוך כל האור הגדול הזה שמאיר. ובכל המאה מטר הזה שזה בסך הכל מאוד המוני, הרבה אנשים. ויש גרעין של אנשים מאוד יצירתיים מאוד דורשים צריכים המון תשומת לב. כי ככה זה אנשים יוצרים הם ילדים, הם כולם ילדים שלו, כאילו הכל בסדר, והוא גם ילד, ילד כזה קוסם. הוא לא ילד הוא מן קסם כזה שהוא מסתכל בעיניים וכל העיניים מלאות באור ואהבה זה משהו ש.. אם יש ויז'ואלס אנשים שמכירים אותו יבינו על מה אני מדברת, עוד פעם אני מצטערת שאני מביכה אותך אבל אני מנסה להתייחס לזה מבחוץ כזה. וזהו לחפש את עצמו זה קודם כל להודות בדרך, שכל אחד פה כאן לחפש את עצמו זה חתיכת תיק במיוחד של אנשים שהם נתינה ואהבה וכל זה. הדרך פנימה היא כאילו עברה מאוד, מאוד, היא רואה נראה לי ממש מאה מטר מתחת לאדמה וכל המוסד הזה נהיה יותר גוטי ו-underground ממה שהוא התיימר להיות והיה אי פעם, כאילו השנים השקטות שבאו אחרי זה של כל אחד מהיוצרים שהתחלנו מדז' ונמשיך ונגיד שזה יג' ורא' וצס', אני מנסה עכשיו שאם שכחתי מישהו אני זוכרת שאח"כ (לא ברור) אבל בעיקר יג' ורא', גם איתי, איתי שהוא גם חבר מאוד טוב שלי, הוא מאוד חשוב צריך
- 385
- 390
- 395
- ש: איתי?
- או': איתי רד איי. את זוכרת אותו?
- 400
- ש: אני זוכרת את השם קשה לי לחבר אפילו לפנים, אני אשמח-,

או': הוא קשור מאוד. הוא גם ניגן במסיבות ולקח חלק מאוד נכבד בחלק המוסיקלי של המאה מטר והוא גם ירושלמי. אני יודעת שאח"כ הוא עשה יג' דברים לבד ועם רא', אפילו עם דז'. לא עם דז' לא, איתי, איתי הוא עשה. הוא גם איש יקר. הוא גם נשאר underground חי לא בסמטת השחמט אבל בבית מואר. אז או.קי האנשים האלו, יג' ורא' וצס'. מה, מה איפה אני?

ש: דיברנו על מה עושה מסיבה.

או': או.קי. 410

ש: אז אמרת שיש לוקיישן ואז מה. ויש אנשים ואז מה יש, אז אמרת דז'.

או': לא, דז' עוד לפני הלוקיישן במסיבה.

415

ש: או.קי. כן.

או': דז' זה ההוגה של כל הדבר.

ש: דז' זה האבא. זה מה שאמרת או.קי. 420

או': אני לא יודעת אבל בהתחלה. לפני שאני בהתחלה אם זה יותר חבורה של פחות או יותר שווים. לא פחות, לא יודעת לא משנה. מה שקורה שם זה מוסיקה, בעיקר, זה הדבר שלי היה הכי חשוב. מה שמפתיע ומתנה זה כל מה שיש שם חוץ מהמוסיקה. מוסיקה הכי כאילו. אני מאוד אהבתי את המסיבות אפילו בתחנת רכבת. זה דברים שגרמו לי ללכת לשם.. הלב שלי הלך לשם כל הזמן. זה לא משהו ש, למרות שהייתי במלא מסיבות, לא הייתי חייט מסיבות אבל כן הייתי חייט מהמאה מטר. אז מוסיקה ויג' ורא'.

ש: היתה תחושה של חבורה?

430

או': הייתה תחושה של חבורה. אני לא הייתי ממש כאילו בחבורה, יצא לי כמה פעמים להיות עם כל החבורה משהו כזה, אבל בהחלט, אני גם הייתי אז תל-אביבית והכל קרה בירושלים. כן, היתה אווירה של חבורה שיוצרת של כיתה כזאת הכי מגניבה בעולם שכל הזמן. אני רואה את הבת של אחותי שממש מגניבה אותי, ילדה מגניבה, ויש לה חברים ממש קוליים וקורה משהו מדהים

435

ש: אחלה. אז בואי, אם עכשיו היית יכולה ללכת למסיבת מאה מטר היית יכולה ללכת?

או': מאה מטר? איפה?

440

ש: זהו, אז כאילו איפה? מה קרה?

או': הזמן, זה מה שקרה. הזמן. מה שהתחלתי להגיד שכל אחד מהמקום הזה שהוא היה ב"מה"

מתחיל לשאול את השאלות מה הוא עושה עם עצמו. אנשים השקיעו יותר בדברים אחרים. וזהו,

445 האנרגיה מטיילת למקומות ויודעת שקרה הרבה מוסיקה מאז וזה בסדר, היה את הקטע בברלין ש לא

יצא לי להיות שם, הבנתי אנשים ניגנו שם ועברו הרבה חוויות בתחום, אני יודעת שהיה את האמ 1 בתל

אביב ויש את אנ' וצס' שהם עושים דברים מגניבים, הם מגניבים לגמרי והם כן ממשיכים את הקו בקטע

של לספק את המסיבות, לספק את המסיבות מהמקום שהם הגיעו אליו עכשיו, בתור אנשים בוגרים אולי

כן נכנס בקטע של עסקים באיזשהו אופן, שזה מגניב. לא יצא לי להיות בהרבה מסיבות שלהם אבל הם

450 כל הזמן, זה נגיד משהו שקורה עכשיו, שאני אומרת שאני אלך ואף פעם לא יוצא לי להגיע לשם, חבל.

יצא לי להגיע לאחת לפני שהתחילה. והיה לי נורא כיף לשמוע את צס' מנגן אבל הלכתי לפני בכלל

שמשהו הגיע. וזהו יש הרבה מוסיקה ויצירה ואנשים מתעסקים ב-, יש את הא' שפגשת אתמול. הנה זה

קורה זה לא יאמן שדז' אומר לי שאת עושה את זה אני אחרונה שזה עוד שבועיים, שהוא סיפר לי מזה

שנה שאני נורא מתעניינת שזה מדהים אותי ופתאום אני רואה אותך ברחוב. זה יכול לקרות רק במעגלים

455 כאלו, זה לא קורה מחוץ לזה וזה מדהים. אנחנו אנשים כאלה. זה יקרה לנו כל הזמן אף אחד לא ייקח לנו

את זה גם אם, גם אם נהיה מדוכאים ולא נצא מהבתים.

ש: היה דיכאון במאה מטר באיזשהו שלב?

460 או': כן, הרבה. היה שם, זה, לא.. היה בסך הכל מסיבה זה דבר לא מאוזן, זה לא יוגה, זה לא מתכון

הרי זה זה, זה זוויות מטורפות כמו במוסיקה ואנשים פוגשים מקומות קשים בעצמם וגם אנשים

שמגיעים כאילו ל.. טוב כל אחד מגיע ממקום אחר. יש ז'אנר שקשור גם למאה מטר התפלגות כזאת. יש

את אמ' שהוא עוד דמות שמבחינתי קשורה למאה מטר.

465 ש: בטח קשורה, הוא ניגן במלא מסיבות. הוא מחובר.

או': אז אמ' שהיה מאוד, מאוד underground כאילו והחבר שלו השני עם השיער הארוך גם כן,

אני לא זוכרת איך קוראים לו.

470 ש: אני לא בטוחה ש-,

- או': עם שיער ארוך, מנגן גם ועוד כל החברה של ה-dab שקשורים כאילו לסקציה של המאה מטר שהם טכנו. יש הרבה אנשים שדז' כאילו זה, זה, צדיקים ובאמת לא לדבר וזה אבל לא משנה, אני לא יודעת אם אני אצא מביכה. אבל אמ' שעבד בחניון בתל-אביב זוכה בכל התחרויות ומלך המסיבות כאילו, הוא נחשב לאחד הדי ג'אים הכי מדהימים. עוד פעם, אנשים יצרו במה למה שהם כאילו יכלו לפתח את הקריירה בהתאם. אנשים שמוסיקה כאילו היא היוותה חלק חשוב בצד החברתי והגרעיני מאוד של כל הסיפור הזה, כל הפרוייקט המטורף הזה. הם אנשים שאני חושבת שהם כאילו יותר פילוסופים יותר, הם באמת לא עשו את זה בשביל כסף, הם לא עשו שום דבר בחיים שלהם בשביל כסף, יכול להיות שהם יצליחו מאוד אם יקרה משהו כאילו, כמו הפרוייקט שהצליח שהוא מאותו גרעין, שלא עשה את זה בשביל כסף. אבל פשוט אנחנו שבאמת חשוב שאולי כאילו-, חשוב שכל אחד יעשה את העבודה שלו. זהו אני חושבת שסך הכל, מקום מגניב, היו דיכאונות וכל זה אבל אני חושבת שרוב האנשים יצאו נשכרים ואיך שהוא עכשיו יכלו לספק את סימני הזמן בתרבות. כאילו, הכל בסדר. החוסר איזון הזה בין להיפתח, להראות, לתת ולהרגיש ולשמוע הרבה, הרבה לשמוע להקשיב ולראות ולהתבונן. אחרי זה צריך המון שקט ואני חושבת שכל אחד מאתנו אנשים שחוו את העוצמות האלו. אולי כאילו נפלו לתוך דיכאון בכדי למצוא את אותו השקט שנרדם אצלנו. אולי בגלל שאנחנו אנשים שכן מתחברים ל- **underground** בחיים, צריכים להיזכר בכל הטוב שבנו ולאפשר אחד לשני את שיתוף פעולה המדהים הזה שזה לא יבייש את זמננו גם עכשיו. אני עדיין רוצה לשתף פעולה עם כל האנשים ולעשות כל מיני, לא למען הכסף אבל להמשיך לעבוד להמשיך ליצור, זה חשוב, זה חשוב, אולי כדאי, ממש לשכשך את הטוסיק. החיים פה הם באמת מתנה וזהו.
- 490 ש: את חושבת שהיתה איזה **אידיאולוגיה** מאחורי זה?
- או': כן, של אותה פתיחות של אומנות של עשייה ויצירה ותחומי עניין משותפים של בני גיל שהיננו, עוד פעם זה בעיקר מוסיקה שמשם הכל בא. וכל הויז'ואלס ושאר הדברים והכל בעצם. השפה הזאת כמניע, כל אחד בקצב שלו, מוסיקה היא הקשבה ומסיבות הן הקשבה, אתה בא להקשיב לדי.ג'י, אתה בא לשמוע סט, זה יכול להיות דברים אישיים של הערכה לאומנות, והרב האנשים שמעריכים את האומנות עד לרמה כזאת כאילו.
- 495 אפילו שעכשיו יש " די גי זה בסך הכל .. " טוב סך הכל זה ויכוח ישן, לבוא ולהקשיב ליצירה אומנותית ולדעת שזו יצירה שמאוד מפעילה את הדמיון, זה מן הסתם צריך .. ומן הסתם קורים שמה דברים ופליקרים ותאורה ומוסיקה אבל אומנות קורת שם ביג טיים זה לא שייך למקום
- 500 ש: כשאמרת **underground** השתמש בזה כמה פעמים. מה, תסבירי מה זה אומר.

- 505 או': underground זה לא להתחבר, לא ללכת לפי קולגות ישנות או אסכולות קיימות או לנסות למקד, דרך לקטלג את זה תחת מקום מסוים. אני חושבת שunderground זה באמת חדש, אבל באמת, כאילו, אם אתם באמת יש לכם אומץ תבואו תראו, אם באמת יש לכם אומץ **תשכחו מכל מה שאתם מכירים**, אם באמת יש לכם אומץ לא יודעת מה, תחיו. אל תסתתרו, תסתכלו ותתעוררו. פשוט בואו זה נורא מזמין, רק, רק-, ובאותו קריאה למקום הזה אם יש לכם אומץ, מה זה בעצם אם יש לכם אומץ, רגע אני קיים כאילו אני יכול לעשות מה שבא לי וזה יהיה מדהים אם רק מישוהו יסכים-, לא זה לא רק אם מישוהו יסכים, אני אתקן, כאילו אני קיים כי אני רוצה להיות קיימת וזהו, זה לא מעניין אותי כמה אנשים קשורים לזה ואם זה בגלגל"צ ואם זה בחוצות העיר. ואם זה מישוהו כתב על זה בדיעות או לא וכאילו אני פה ו.... וזהו, וזה underground נגיד. בתוך ה-underground קורים דברים נפלאים, במקום הזה שהוא מרחב בפני עצמו. כי לא כל אחד מגיע למקום הזה, יש אנשים שבכלל לא יכולים, לא יודעים שיש underground האדמה כל כך נוחה להם וכל בסדר, אבל שכאילו, יש, יש שוליים יש חברה ובחברה כאילו יש אנשים שנמצאים וסטטוס מסוים בזמן שנכון להם ובמקום שנכון להם ויש אנשים שיש, יש גם אולי סטיות בין הלב לרגש אצלם, לא מאוזנים אולי, זה קשור אולי בגלל שהם נמצאים במסיבות ואולי בכלל כאילו הם שואלים שאלות. הם שואלים שאלות כי הופר להם האיזון, כי אם הכל היה מאוזן אצלם הם לא היו שואלים שאלות. והם לא מנסים כאילו... אני לא יודעת אם אני קשורה.
- 520 ש: תראה, את אומרת דברים יפים, אז תגידי מה שעוד יש לך להגיד. אבל דיברת על ה-underground ומה אנשים, לא יודעת אולי לחיבור בין-underground לאנשים ולמה אנשים פונים ל-underground.
- 525 או': כן, עכשיו הקטע הוא שאני קצת מפחדת כי אני לא יודעת אם אפשר לפנות underground כי מה זה בעצם ה-underground. אולי משהו, מה שבטוח אני יודעת שזה היה underground ביחס למקומות אחרים שאני נמצאת בהם. לדוגמא בעבודה שלי שהיא גם קשורה למוסיקה והיא קשורה למוסיקה איכותית ודברים כאלו ובהרבה מקומות בחיים היא נמצאת אצלי לא מובנת, לא ברורה משהו כזה. באותו מקום לא ברור ולא מובן בא נורא יכול להיות נורא בהיר וקיים באספקט אחר של ראייה וב-underground יש אספקט אחר של ראייה. יש פנייה יותר רחבה. אנשים ביקורתיים שלא יכולים לדעת להיות חלק. אנשים ביקורתיים מאוד שיש להם הרבה עצבויות שהם לא לא משוחררים, מתפישות קדומות. הם יכולים להיות מאוד משכילים ולדעת הרבה אבל הם לא מספיק אקספלוררים הם לא חווייתיים, משהו שחסר להם משהו שלא התפתח אצלם. אולי עשו שיעורים וסבבה חכמים והכל אבל לא אהבו כל כך לשחק ולהסתכל על פרחים. אקספלורר זה כאילו לא כל האנשים כאלה, יש אנשים שהם כאלו. אנשים שמחפשים שמסתכלים, שמתבוננים. אנשים שפחות מעניין אותם הקו הישר הברור הזה
- 535 שיוביל אותם למערכת יחסים הכי מגניבה ומאוזנת בגיל צעיר, חתונה, ילדים. אני חושבת שכל הדמויות שלנו, אנחנו יחסית גדולים, אנחנו לא נמצאים במקום הזה כי אנחנו שואלים הרבה מאוד שאלות אנחנו מחפשים דרך אחרת לחזור בתשובה. דרך אחרת כי לחיות את הערגות שלנו, ההתעסקות עם הבחוך עם

העולם החיצון מאוד קשה לנו. אני לא יודעת אם לכולנו. לי זה, לאנשים ש-, לא יודעת כאילו יש קושי מסוים יש קושי שזקוק להרבה הרבה פתיחות והרבה, הרבה סבלנות והרבה הרבה ומשהו שיגרום לשחרר. לא, לא בטוחה שגם לשחרר, פשוט כאילו לדעת ש- underground זה מה שאמרת. מוסיקה מאוד נובעת .. ולא הרבה אנשים נמצאים בשולים (לא מובן). וזהו זה מאוד אופנתי בקרב אנשים צעירים שחיים בתקופה שלנו אבל באופן כללי אני מתכוונת לכל העולם. כל הצטברות של מוסיקה שבאיזשהו מקום היא underground בפני עצמה, זה אין לנו את זה מתחת לאדמה. אם אנחנו מסתכלים על כל השאר מה שקורה כל הנושא הזה של המסיבות בתור underground (לא ברור) של מוסיקה, זה ה-underground בפני עצמו וכל מה (לא ברור).

ש: ולמאה מטר היה בעצם את ה-underground של ירושלים?

או': ככה אומרים בעיתונים, אני יודעת, מבחינתי זה-,

ש: את בכלל הגעת מתל-אביב.

או': כן, הגעתי מתל-אביב.

ש: את מוצאת חיבור בין המאה מטר לירושלים?

או': כן, לגמרי.

ש: מה?

או': הרוחניות שנכנסת לכל המוטיב הזה של מסיבות והמוסיקה, אבל לא רוחניות מהסוג הפשוט, אף אחד לא יודע להגיד את זה לגמרי אנשים מגיעים .. אנשים ירושלים, אם זה מתל-אביב (לא ברור) ולגמרי אני יכולה להגיד שבמאה מטר הייתה קדושה

ש: או.קיי. ותפרטי קצת על מה זה אומר הקדושה הזאת, הרוחניות הזאת.

או': לא יודעת, יש תמימות מסוימת שהיא אנשים, אנשים ירושלמים, בתל-אביב אין את זה. בתל-אביב אין את זה וירושלים יש את זה.

ש: מה עם סמים, עד כמה הם מחוברים לכל הדבר הזה?

- או': אני לא יודעת כי זה מאוד אינדיווידואלי כל אחד וה-,
- 575 ש: כן, אבל בגדול, ממבט ציפור כזה. עד כמה זה חלק אינטגרלי, עד כמה זה חלק חיוני?
- או': זה, זה לא. זה לא מסיבות סמים, זה גם לא מסיבות טראנס.
- 580 ש: מה ההבדל בין מסיבות טראנס למסיבות האלה?
- או': אולי הסמים. אולי כי זה נקי מסמים, עד כמה שאפשר כמעט לגמרי.
- ש: ודיברת על החדר בחולון, על השיר של זהבה בן. יש סיבה שדווקא הטקסט של "געגועים לחיבוקים חמים" נשמע שם ב-repeat. מה עומד מאחורי זה?
- 585 או': כנראה שאנחנו צריכים את זה, כנראה ש זה... שאלה יפה מאוד, זה גם שיר מקסים. גם הביצוע של מאיה מכוכב נולד ממש מגניב.
- ש: לא שמעתי.
- 590 או': את מכינה זה נועם שהוא גם היה המום מזה שחטו לי את הנשמה על זה שאני לא יודעת מה זה כוכב נולד, הם פשוט שחטו לי את הנשמה והוא ... וזהו, ובאמת היא עשתה ביצוע ממש יפה שלו
- ש: את בחרת בו?
- 595 או': לא.
- ש: דז'?
- 600 או': זה דז', כן. זה בקטעים שדז' בוחר והוא כאילו בשוק מזה והוא צוחק כל הזמן ומנסה כאילו, תראו, תראו מה קורה פה, והוא בעצמו לא מבין ממש, הרבה זמן כאילו פליאות טוטלית מהבריא. לא יאמן אפילו אם אתה מאוד עיקש בלהיות סגור אתה באיזושהו שלב נפתח ומבין.
- ש: מקסים. עוד משהו שאת רוצה להגיד על זה. עוד משהו ש..
- 605

או': נראה לי שאמרתי מספיק ותודה שאמרתי. אני מקווה שתצליחי לשמוע את זה פעם אחת מההתחלה עד הסוף.

ש: אני אצליח, בטוח. תודה.

610

או': בבקשה.

- סוף ההקלטה -

615